YeshivahAI · ב"ה

תניא — איגרת הקודש כ'

ספר המחקר

עריכה לפי סוגיות ותיעוד מורחב

כרך ג מתוך שלושה

מהדורה ערוכה על בסיס המאגר הקיים · ספטמבר 2026

מפתח הכרך

המספור רצוף בשלושת הכרכים. לפתח הדבר ולביאור מעמד המהדורה ראו כרך א׳. התיעוד ההיסטורי אינו אישור אוטומטי למסקנותיו.

תוכן הכרך

סוגיה או חטיבה	עמוד
16 · העפר המצמיח וכוח ההתהוות	1460
17 · סיום הקו, אור חוזר וסדר ההתלבשות	1561
18 · זריעה, מים, העלאת מ״ן ותכלית האדם	1601
19 · מזון ודעת: העליון המקבל מן התחתון	1654
20 · הקרבן, המצוות וגילוי האור למטה	1817
תיקי השיטה ושאלות רוחב	2133
ההשוואה הרוחבית והמחקר על המחקר	2152
קריאה במקורות המכריעים	2191
דוגמאות מאור התורה	2200

16 · העפר המצמיח וכוח ההתהוות

דווקא העפר, הנמוך בין היסודות, נעשה מקום בולט לגילוי כוח ההתהוות. כדי להבין זאת אין צורך לטעון שחיותו המתלבשת גדולה מחיות האדם או החי. שאלת שיעור החיות ושאלת הכוח הניכר בעצם ההתהוות אינן אותה שאלה.

מכאן יש לחזור אל הסוגריים על המזל. האיגרת מבחינה בין עצם התהוות הצמח ובין פעולת "גדל" ביחס לעשב שכבר צמח. מחקר פינחס הוסיף מקור המחבר באותו משפט את כוח הצומח שבארץ עם פעולת המזל. החיבור מנע הצגה של שני הגורמים כחלופות הסותרות זו את זו.

הדיוק אינו פותר מראש מי קובע כל פרט בצמח. גם אין להוכיח מן ההבחנה שכל תיאור "מגדל" במקור אחר עוסק באותה פעולה ממש. ההתקדמות היא ביכולת לזהות תחומי הסבר שונים בלי להפוך אותם לתחרות על מקור אחד.

הפירות והצמחים אינם רק דוגמה זניחה למהלך קוסמי. הם מחזירים את השאלה אל המציאות המוחשית: כיצד הדבר הגשמי, שאינו המשך מדורג של רוחניות, מתהווה ומתחדש? מכאן יהיה אפשר להבין בהמשך גם את תלות העליון במזון מן התחתון.

לשון האיגרת — יחידות המקור

ועוד זאת יתר על כן על כל הנ"ל הארה דהארה וכל הנ"ל עז W13-01 · 1–13

היא מראה כחה ויכלתה ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום ביתר W13-02 · 14–24

מיסודות העליונים ממנו וגם מצבא השמים שאין בכחם ויכלתם W13-03 · 25–33

להוציא יש מאין תמיד כיסוד העפר המצמיח תמיד יש מאין הם עשבים ואילנות W13-04 · 34–46

(והמזל המכה ואומר גדל היינו לאחר שכבר צמח העשב W13-05 · 47–55

W13-06 · 56–66

ואינו אומר לו לצמוח מאין ליש אלא מקוטן לגודל ולשאת פרי כל מין ומין בפרטי פרטיות. W13-07 · 67–71

אבל בטרם יצמח למי יאמר כל מזל ומזל לכל עשב ועשב בפרטי פרטיות) W13-08 · 72–84

מהכח הצומח שבו שהוא אין ורוחני והם גשמיים W13-09 · 85–92

טווחי המילים משמרים את המנייה המקומית בחלוקת המקור הקודמת; מזהי W קבועים. מניין נוסח העבודה: 1,640 מילים.

מפת השאלה ובירורה

כיצד כוח הצמיחה שבעפר מגלה כוח שאינו מצוי בצבא השמים, ומה מוסיף המזל לאחר שכבר צמח העשב?

האגרת מוסיפה עתה יתרון שאפשר לראות בפעולת העפר: הוא מצמיח עשבים, אילנות ופירות. אין הכוונה שהעפר מבין אלוקות יותר מן המלאכים, אלא שבו מתגלה בפועל כוח להוציא צמיחה גשמית. מדרגת הנברא וגובה השגתו אינם המדד היחיד לעוצמת הכוח המתגלה באמצעותו. דווקא היסוד התחתון נעשה מקום של פעולה שהעליונים אינם מחוללים מכוח עצמם.

גם כאן אין לדלג מן הרוחני אל הגשמי כאילו ההבדל ביניהם הוא רק מידת העידון. כוח הצומח הוא כוח רוחני, ואילו העשב הוא גשמי. לכן תיאור הכוח הרוחני לבדו אינו מסביר את ההתהוות הגשמית; האגרת מייחסת אותה לכוח אין סוף המאיר באמצעות סדר הכלים. אין להפוך את כוח הצומח עצמו לעצמות, ואין לצמצם את הסובב לרקע שאינו פועל.

המזל האומר לעשב לגדול אינו מחליף את הכוח המצמיח. בלשון האגרת פעולתו באה לאחר שהעשב כבר צמח: הוא מוסיף גידול לדבר הקיים. ההבחנה היא בין עצם הופעת הצמח לבין התפתחותו. אין להסיק ממנה שאין למזל שום שייכות לתכונות הצמח, כשם שאין להרחיב אותה למערכת מפורטת של טעם, צבע ומין בלי מקור נוסף.

זריעה אינה הופכת את כל הנוצר ליש מיש במובן המבטל את החידוש. הגרעין הגשמי מעורר את כוח הצומח, אך גודל התוצאה ואיכותה אינם מוסברים כהגדלת חומר הגרעין בלבד. זהו משל לתפקיד התעוררות מלמטה: פעולת האדם נחוצה לתוספת מסוימת, והכוח המוליד אותה אינו נוצר בידי האדם. ההמשך יבחין בין עצם הצמיחה לבין יתרון הפירות שעל ידי זריעה ונטיעה.

הופעת צמח לעומת התפתחותו

מחקר העפר בחן את הטענה שהמזל הוא סיבת הצמיחה. הקושי הוא שהאגרת עצמה משאירה לו פעולה ממשית, אך מציבה אותה אחרי צמיחת העשב. לכן נדחו הן מחיקת המזל מן ההסבר והן העמדתו כבורא הראשוני. המקבילות המדברות בכוח הצומח ובמזל יחד אינן סותרות כשלעצמן חלוקת תפקידים זו. פרטי המין והטעם אינם נסגרים באמצעות החלוקה הכללית.

אין סוף בפעולה חוזרת

'תמיד', צמיחה 'בכל שנה' והתחדשות האור אינם שלושה תיאורים זהים. תמיד מציין יכולת ופעולה נמשכת; בכל שנה מציין את הופעתה החוזרת; התחדשות מוסיפה הבחנה באור הנמשך. אין להסיק שכבר חלפו אינסוף שנים, ואין להחליף את 'מעין' אין סוף בזהות מלאה. ההפניה לאגרת י״ד מסייעת לראות חידוש בתוך רציפות, אך אינה מבטלת את ההבדל בין האגרות.

מצב השאלות לאחר סבב הבירור הרביעי

זהו פנקס מסקנות מתועד מתיק 0570; המונח מבוסס מציין את מסקנת אותו בירור בגבולותיה.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E01	פתיחת ועוד/יתר/כל הנ״ל	פירוש חלקי	תוספת גילוי הכוח בעפר; דקדוק הכפילות נשאר בצ״ע.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E02	נושא היא והארה משולשת	חלקי	ההארה וכל הנ״ל כנושא; אין הכרעה תחבירית מלאה.
E03	גילוי עצום מול צמצום	פירוש מבוסס	גילוי כוח בפעולה; שאלת כוח הצומח בתניא לח נפרדת.
E04	אין ורוחני	מבוסס	יחס כוח-תוצר; רוחניות כשלעצמה אינה כוח בריאה.
E05	מזל, גידול ופרי	חלקי	מקור ואמצעי מתקיימים יחד; חלוקת מין וטעם פתוחה.
E06	בטרם יצמח למי יאמר	מבוסס בעיקרו	נמען פרטי קיים; טיעון ריקבון הזרע נסוג.
E07	מדוע עפר	פירוש חלקי	מתאים לתחתון ולסיום; השוואת כל היסודות לא מוצתה.

הכרעת הסוגיה: יתרון העפר הוא יתרון בהופעת כוח מסוים

אין צורך לייחס לעפר יותר דעת או יותר חיות גלויה מן האדם כדי להבין את מעלתו כאן. האיגרת מצביעה על היכולת המצמיחה באופן מתמיד. השאלה היא היכן ניכר כוח ההתהוות, ולא מי עומד בראש סולם התכונות הגלויות.

הסוגריים על המזל קובעים הבחנה בין עצם הופעת הצמח לבין הגדלת מה שכבר צמח. לפיכך המזל אינו תשובה המחליפה את כוח הצומח. המקבילה שנמצאה בדרושי פינחס משלבת את כוח הארץ ואת פעולת המזל; היא אינה מתירה למחוק את ההבחנה שבאיגרת. שני גורמים יכולים להשתתף במהלך אחד בלי למלא אותו תפקיד.

יש לדייק גם בביטויי האין־סוף. האיגרת אומרת ״מעין״ ומתנה את ההתמדה בקיום העולם. היא אינה טוענת שהופק בפועל מספר אינסופי של צמחים או

של שנים. הכוח מתואר כמי שאינו מתכלה במימוש יחיד, ומוסיף לפעול בתנאים המתוארים. הבחנה זו מונעת שימוש במשל כטענה מתמטית שלא נאמרה.

מכאן מובנת התקדמות הדיון: לאחר שראינו את הפעולה בעפר, נשאל מדוע דווקא שם ניכר הכוח. התשובה תחזיר אותנו לסיום הקו ולאור חוזר. היא מוסיפה הסבר למעלה המסוימת, בלי לשנות את העובדה שהעפר נמוך בסדר הגלוי.

שאלות המחקר בסוגיה

נוסח השאלות נשמר לצורך בדיקת שלמות הדיון. עצם הופעת שאלה בפנקס אינה הכרעה בה; יש לקרוא את הבירור ואת גבול המסקנה. המזהים כאן הם מפת השאלות הערוכה, ואינם מיזוג אוטומטי עם מספור מוקדם של דוחות אחרים.

E01 — מה נוסף ב"ועוד זאת יתר על כן על כל הנ"ל": ראיה נוספת, דרגה נוספת או גילוי כוח שכבר תואר? מדוע הצטברו לשונות ההוספה, ומדוע "כל הנ"ל" חוזר? יש לשמר את הצריך־עיון של הרבי על הלשון והעניין.

E02 — מה נכלל ב"הארה דהארה וכל הנ"ל", ומה נושא "היא מראה כחה"? האם הקו והסובב כלולים בהארה, או נמנים לצדה? אין להכריע לפי שם העצם הקרוב בלבד.

E03 — כיצד "בגילוי עצום" כאן עומד עם הסתר האור במדרגה השלישית, ועם תניא מח המתאר חיות מועטת של דומם וצומח? האם גילוי הכוח בפעולה שונה מגילוי האור או מהשגתו?

E04 — מהו ה"אין" בכוח הצומח: רוחניות, אי־השגה, העדר יחס או אפס מוחלט? כיצד מתחבר השימוש המקומי להגדרת יש מאין בראש האגרת?

E05 — מה עושה המזל לאחר הצמיחה: גודל בלבד, פרטי המין, טעם ופרי? אם נשיאת פרי מיוחסת למזל ואחר כך נזכרת כדוגמת יש מאין, איך מתחלקת הפעולה בינו לכוח הצומח?

E06 — כיצד פועל הטיעון "בטרם יצמח למי יאמר"? מדוע לא די בהשפעה כללית על כוח הצומח או על הזרע? לבדוק את אור התורה במדבר עמ' קצו ותשפו, בלי לזהות מספרי עמודים בלי מהדורה.

E07 — מדוע המעלה מיוחסת לעפר הדומם אף שהתוצר צומח? האם הראיה היא מדרגת המקור המקבל, התוצר, או היחס ביניהם? כיצד משתלבים מים ושאר תנאי הצמיחה?

מהלך המחקר: טענות, ראיות, ביקורות וחלופות

התיקים מסודרים כאן לפי משפחת בירור וסבב, בתוך הסוגיה. שאלות ותדריכים מסומנים בנפרד מתשובות. ציוני PASS, SEALED וכיוצא בהם הם קביעות היסטוריות של מחבר התיק; אין הם אישור עצמאי של העורך. קטעים באנגלית נשמרו בלשונם כדי לא להחליף ראיה מקורית בתרגום משוער. מזהי המסמכים מאפשרים לחזור לארכיון.

תיק 0074 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[30]

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — פירוש פשוט

העפר מצמיח את הצומח. הצומח נעשה מקור מזון לחי. החי מספק חומר וחיות למדבר, ובאדם החיות הזאת יכולה להתרומם אל מחשבה, דיבור ומעשה של עבודת ה'.

כך התחתון אינו רק מקבל. הוא נעשה גם מקור למדרגה שמעליו.

העפר נראה כחומר הנמוך ביותר, אך דווקא בו מתגלה כוח הצומח — כוח שאינו נראה כגוף בתוך העפר, ובכל זאת מוציא ממנו חיים וצורה. לכן הדומם אינו מנותק מן הצומח, והצומח אינו מנותק מן החי, אלא כל מדרגה נעשית בסיס להמשכה הבאה.

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — תפקיד התחנה

תחנה זו מיישמת את רעיון האור החוזר בעולם הממשי. החיות אינה יורדת רק מלמעלה למטה; היא עוברת גם דרך סדר שבו התחתון מזין ומעלה את העליון.

---

30. מסמך 0074: E1.4 — חוברת הפשט — תחנות 18-21 וסיום.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — מה התחנה מבהירה?

היא מבהירה מדוע האגרת מביאה את יסוד העפר כדוגמה מרכזית. אין זה רק מפני שהעפר נמוך, אלא מפני שהוא מגלה כיצד מציאות חדשה צומחת מתוך מקור שאינו נראה בה.

חוברת הפשט — אגרת הקודש סימן כ׳ — תחנה 19 — העלאת החיות בעבודת האדם

האדם אינו רק החוליה העליונה של הטבע. הוא גם מי שיכול להחזיר את כל מה שקיבל אל מקורו.

כאשר אדם אוכל, משתמש בדומם ובצומח, וחי בכוחם, הדברים הגשמיים נעשים חלק מן הכוח האנושי. כאשר הוא משתמש בכוח הזה ללימוד תורה, לתפילה ולמעשה מצווה, הוא מעלה את החיות שהיתה טמונה במדרגות התחתונות.

זהו ההקשר שבו האגרת מדברת על הקרבנות ועל החיות שבבהמה. אין הכוונה שהבהמה נעשית אלקות. הכוונה היא שהחיות האלוקית המחיה אותה יכולה להתעלות דרך עבודת האדם, כאשר האדם משתמש בגשמיות לעבודת ה׳.

כך מתחבר סוף האגרת לתחילתה:

- בתחילה נשאלה השאלה כיצד כלים מוגבלים יכולים להיות אלקות.
- בסוף מתברר כיצד גשמיות מוגבלת יכולה להפוך כלי לגילוי כוח האין־סוף.

הגשמיות אינה נעשית רוחניות מעצמה. היא נעשית כלי כאשר האדם פועל בה על פי ציווי ה׳.

תיק 0239 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[4]

תחנה 16 — יסוד העפר: יש מאין בגילוי — לשון האגרת

> «ומראה כחה ויכלתה ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום».

ובהמשך:

---

4. מסמך 0239: E1.3 — חוברת הפשט — תחנות 12-17.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

«מהכח הצומח שבו שהוא אין ורוחני, והם גשמיים, ואין זאת אלא משום דרגלי אדם קדמון מסתיימים בתחתית עשיה».

תחנה 16 — יסוד העפר: יש מאין בגילוי — פירוש פשוט

אחרי שהאגרת דיברה על כלים, קווים והארות, היא מחפשת מקום שבו כוח הבריאה נראה לעין. היא מוצאת אותו ביסוד העפר ובכוח הצומח.

הכוח הצומח עצמו אינו נראה כגוף גשמי. הוא כוח רוחני שמוציא מן העפר צמח גשמי. דווקא מפני שהמקור והנפעל שונים כל כך, האגרת רואה כאן «גילוי עצום» של כוח הבריאה.

אין הכוונה להתכחש לתנאים הגשמיים שהצמח זקוק להם. האגרת מצביעה על עצם כוח הצמיחה — הכוח להוציא צורה חיה מן הארץ — כדוגמה ליש מאין.

תחנה 16 — יסוד העפר: יש מאין בגילוי — תפקיד התחנה

זו נקודת החיבור בין הסדרים העליונים לבין הטבע הגשמי. מה שנאמר על כוח האין־סוף אינו נשאר בעולם המושגים; הוא מוצג בדוגמה של צמיחה.

תחנה 16 — יסוד העפר: יש מאין בגילוי — מה התחנה מבהירה?

היא מבהירה מדוע האגרת חוזרת שוב אל התחתון. דווקא שם ההבדל בין מקור רוחני לבין תוצאה גשמית גלוי ביותר.

חוברת הפשט — אגרת הקודש סימן כ׳ — סיכום ביניים

המשך האגרת הוסיף למבנה שכבר נבנה:

- הפרסא מבדילה אך אינה מונעת את מעבר ההארה.
- הקו מתואר בתוך כלים ובסיום נה״י דאדם קדמון.
- ההארה יורדת בשלוש מדרגות עד הנבראים.
- אור האין־סוף סובב את הכול בשווה, אך החיות הפנימית פועלת דרך הקו והכלים.
- יסוד העפר מגלה את כוח הצמיחה ככוח רוחני המוליד גשם.
- מן הסיום התחתון מאיר אור חוזר ממטה למעלה.

השלבים הבאים ימשיכו בדצח״מ, בהמשכת החיות מן הצומח אל החי והמדבר, בדוגמת הקרבנות, ובמסקנת האגרת על תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות והמעשיות.

תיק 0608 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[401]

מן התחתון אל העליון — סיום אגרת הקודש כ׳

ארבע מהדורות: חוברת לקורא בעברית (32 עמ׳), באנגלית (46 עמ׳); חוברת עיון בעברית (218 עמ׳), באנגלית (258 עמ׳).

היקף: יחידת הסיום מ״ומזה יובן היטב״ עד ״עד כאן מצאנו״, עם ההקשר הנדרש מיחידת העפר ומגוף האגרת. ארבעים שאלות, ביאור רציף, חמשת סבבי החקירה, 18 תיקי השערות, שאלות המשך, תיקונים וחזרות, מקורות ועדי דפוס. 96 לוחות מקור מוגדלים נשענים על 27 עמודי מקור.

כל PDF מלווה בטקסט לעריכה וחיפוש. Research-Archive.zip-02 כולל את המחקר הזמין, קובצי המקור, הצילומים, חומרי העריכה הדו־לשוניים וקוד ההפקה. זה אינו ייצוא מלא של כל התכתובת; החסר וההבדל בין דוח מקורי לעיבוד מסומנים בארכיון ובחוברת.

ארבעת Review-Prompt הם הוראות נפרדות לגרוק, גרוק בוט, קלוד וג׳מינאי. חבילות הביקורת העצמאיות מסופקות בנפרד, וכל אחת מכילה את ארבעת הספרים ואת הארכיון. הביקורת המבוקשת היא בכתב בלבד; החבילות לא נשלחו למודלים.

Group-Summary-HE/EN מוכנים להעתקה לקבוצה. QA-REPORT ומניפסט השחרור מתעדים את הבדיקות, מספרי העמודים וזהות הקבצים. קובצי R1–R5 המקוריים נשמרו ללא דריסה.

From the Lower to the Higher

Four editions of the concluding unit of Iggeret HaKodesh 20: Hebrew reader (32 pages), English reader (46), Hebrew research (218), English research (258). The research editions include forty dossiers, five rounds, eighteen hypothesis files, corrections and retractions, and 96 enlarged source plates from 27 original pages.

---

401. מסמך 0608: START-HERE.md-00. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

The archive preserves all available original research files and the bilingual editorial record. It is not a complete conversation export. Photographic source witnesses remain in Hebrew; analysis, history and key readings are provided in both languages. Review packages are ready for manual upload and have not been sent to any model.

תיק 0610 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[402]

ב"ה מן התחתון אל העליון — סיום אגרת הקודש כ', YeshivahAI, תחת פיקוח רבני. מדוע החי ניזון מן הצומח והאדם מקבל מן המאכל גם דעת? הביאור מתחיל ביתרון התחתית ובאור החוזר של הקו, בהמשך ליחידת העפר. לקו"ת פינחס מנמק מים–צומח, אש–חי ורוח–מדבר; היחס לעץ חיים נשאר יישוב מוצע. "ששת ימים תאכל מצות" מצרף דגן ובשר ומבאר תוספת שכל משורש המאכל. אמור וקונטרס אחרון מוסיפים את ציר הבירור ותהו/ס"ג, בלי לזהותו עם הקו. הקרבן מחזיר את רוח הבהמה והעוף, ומבאר את הנאת פני שור ופני נשר. מכאן מעלת המצווה המעשית בגשמי, בציווי, בלי דירוג מוחלט של מעשה מעל תורה. ארבעים שאלות, ביאור רציף וחמשת סבבי המחקר מופיעים במהדורות לקורא ולעיון, בעברית ובאנגלית. נשמרו גם תיקונים וחזרות, צילומי מקורות ושאלות פתוחות: "במ"א", ייחוס הפניות ופרטי דגן ובשר. "עד כאן מצאנו" מעיד על גבול המסירה; אינו מוכיח כיצד התכוון המחבר לסיים.

תיק 0294 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 10

דוח או עדות מתולדות המחקר[10]

R10-BATCH-04 — ספירות, אלקות ותפילה — R10-BATCH-04 — פרומפט אוניברסלי ל-Claude ול-Grok

1. פתחו את דרך מצותיך, שורש מצות התפלה, סעיפים א–ג ומ"ו, וקבעו במפורש מהו גוף הצמח־צדק ומהו ביאור מאוחר.
2. בדקו את המשפטים על שמות ה', ספירות, שכינה, אצילות וכלים: האם הם מתארים כוונת תפילה, מהות הספירות, או פסק הלכתי.

---

402. מסמך 0610: Group-Summary-HE.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
10. מסמך 0294: R10 ACTIVE — Extended Questions, Integrated Commentary Plan, Universal — 46 Prompt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

3. חפשו מקור ראשוני ל"ואתה ידעת כי גדול ה' מכל האלהים" בהקשר של ספירות/מלאכים/עבודה זרה.
4. הפרידו בין: תפילה לבורא דרך שמות וגילויים; פנייה לספירה ככוח אלוקי; פנייה למלאך או לנשמה כנברא; ופנייה לעצמות הבורא.
5. במקביל בדקו את סעיף מ"ו על טיפה, כוח הצומח, ט'/ז' ירחי לידה, עתיק ואימא עילאה. השוו לאגה"ק כ' בלי לשכתב אותה.
6. החזירו ציטוטים, URL, provenance, מה מוכח/לא מוכח, ביקורת על B04, ##Delta R09→R10, R10-T חדש, unresolved, והצעד הבא.

תיק 0012 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[134]

5. What 5.1 — יד (יסוד העפר ואור חוזר) — Continuous peshat Admur says

«ועוד זאת יתר על כן על כל הנ"ל, הארה דהארה דהארה וכל הנ"ל היא מראה כחה ויכלתה ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום ביתר עז מיסודות העליונים ממנו וגם מצבא השמים, שאין בכחם ויכלתם להוציא יש מאין תמיד כיסוד העפר המצמיח תמיד יש מאין...»
«ואין זאת אלא משום דרגלי אדם קדמון מסתיימים בתחתית עשיה, ותחת רגליו מאיר אור א"ס ב"ה הסובב כל עלמין בלי הפסק רב ביניהם רק עיגולי א"ק לבדו.»
«וגם הקו מאור א"ס המסתיים בסיום רגלי א"ק מאיר ממטה למעלה בבחינת אור חוזר... ונעוץ תחלתן בסופן.»
«וככה הוא בסיום הקו... מאיר ממטה למעלה לבחינת אור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה שהוא אלקות ממש...»
«ולפמ"ש בספר הגלגולים פ"כ הובא בלק"א — מתלבשת תחלה הארה זו... באור האצילות שבעשיה... וע"ז יש כח ועוז בסיום הכלי דמלי דמלי דעשיה שביסוד העפר, והוא מאמר "תדשא הארץ"... תמיד לעולם ועד»

bracket: infinite-mode growth vs six-days mayim/chayah; chesed) (chinam without mayin nukvin in Sheshat Yemei Bereishit fruits via mayin nukvin ;«כמו יש מאין» planted/seeded growth still

134. מסמך 0012: 154 — R17-GB03 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

.superior → mashal for hamshachot of man

Locus: «ועוד זאת יתר על כן» through «כמ"ש במ"א» · [E]

5. Continuous peshat — יד (יסוד העפר ואור חוזר) — Link 5.3

• From יג's equal sovev + kelim-power → why earth outstrips higher elements.

• To טו: same or chozer explains דצח"מ paradox, angelic nourishment from korbanot, and supremacy of operational mitzvot.

5. Continuous peshat — יד (יסוד העפר ואור חוזר) — Plain 5.4 terms

• יסוד העפר: physical earth-element; here the site of continuous vegetative yesh me'ayin.

• אור חוזר: light returning from below upward; Admur ties it to Malchut-as-Keter pattern and to the kav's terminus at AK feet.

• עיגולי א"ק: circular scheme of AK; here only noted as the small interruption between AK feet and sovev under them — not a full EC lesson.

• מל' דמל' דעשיה: lowest malchut within Asiyah; its neshamah-light = Elokut mamash (from chitzoniyut of Malchut Atzilut kelim).

• זריעה / מ"נ: elevation of "feminine waters" via sowing; still "like" yesh me'ayin; superior produce → mashal for human drawing of orot.

5. Continuous peshat — יד (יסוד העפר ואור חוזר) — Implicit 5.6 Qs

• Precise Gilgulim 20 wording vs Admur's summary — full page [U] if needed later.

- How "בלי הפסק רב... רק עיגולי א"ק" — squares with equal sovev for R17-D [U]/[P].
- Q42/Q70/NHYM: not closed.

תיק 0031 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[135]

R17-T16–T24 QC.md — Dedup vs sealed T01–T15 and — 157 prior rounds

Proposed	Comparator	Same claim?	QC
T16 two kav loci	T15 parsa-pierce «כמו באצילות ממש»	No — T15=path A; T16 adds path B + open identity	NEW
T17 three haarah	T01–T15 / R14–R16	No twin	NEW
T18–T19 sovev / inner-kav	sealed set	No twin	NEW
T20–T21 earth / or chozer / Gilgulim	T08 נעוץ structural · T13 נעוץ teleology	Same lemma family at bottom, different claim (earth mechanism)	NEW (not FOLD)
T22 דצח"מ	sealed set	No twin	NEW
T23 Merkavah / Zohar	R14 angel taxonomies	No — or-chozer nourishment, not taxonomy remint	NEW
T24 מצות מעשיות telos	T13 / T14	Related theme, different claim (descent telos post-or-chozer vs kingship/shelaya)	NEW (not FOLD)
(not proposed) Q42 / Q70 / Moses / A≡B sealed	HOLDs / forever-OPEN	Correctly out of propose	complied

135. מסמך 0031: 157 — R17-T16–T24 QC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

FOLD required? None.

תיק 0103 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[140]

יד — יסוד העפר / אור חוזר — Plain peshat (2

Physical earth uniquely continuous yesh me'ayin growth. Reason: AK feet end under Asiyah; under feet sovev with only AK iggulim interrupting; Kav at that end radiates or chozer upward → neshamah of מל' דמל' דעשיה. Gilgulim 20 chain powers «תדשא» forever. Planted (mayin nukvin) fruit superior → mashal for human hamshachot.

יד — יסוד העפר / אור חוזר — Open Qs (4

- Gilgulim/BR apparatus beyond Admur cite [U]
- Q42/Q70 HOLD — growth/or chozer ≠ MICRO / ≠ measure

תיק 0538 · המחקרים הממוקדים · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[28]

תחנה 16 — יסוד העפר: יש מאין בגילוי — לשון האגרת

> «הארה דהארה וכל הנ"ל היא מראה כחה ויכלתה ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום ביתר עז מיסודות העליונים ממנו, מהכח הצומח שבו שהוא אין ורוחני, והם גשמיים, המצמיח תמיד יש מאין, ואין זאת אלא משום דרגלי אדם קדמון מסתיימים בתחתית עשיה».

---

140. מסמך 0103: 155 — R17 SCOUT יא-טו CORROBORATE-ONLY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

28. מסמך 0538: E1.6-HY1-Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תחנה 16 — יסוד העפר: יש מאין בגילוי — פירוש פשוט

הכוח הצומח עצמו אינו נראה כגוף גשמי. הוא בחינת אַיִן — כוח נעלם מגדר חומר — ורוחני, שמוציא מן העפר צמח גשמי. דווקא מפני שהמקור והנפעל שונים כל כך, האגרת רואה כאן «גילוי עצום» של כוח הבריאה.

תחנה 16 — יסוד העפר: יש מאין בגילוי — איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה מדוע האגרת חוזרת שוב אל התחתון. דווקא שם ההבדל בין מקור רוחני לבין תוצאה גשמית גלוי ביותר.

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — מונחים

דצח"מ הוא דומם, צומח, חי ומדבר. האגרת מקבילה כאן את המדרגות האלה לעפר, מים, אש ורוח, ומדגישה שהמדרגה העליונה מקבלת חיות מן התחתונה.

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — פירוש פשוט

האגרת אינה מתארת רק סולם שבו העליון גבוה מן התחתון. היא מוסיפה שהחי ניזון מן הצומח, והמדבר מקבל חיות מן החי ומן הצומח. לכן יש כאן גם תנועה מלמטה למעלה: התחתון נעשה מקור חיות לעליון.

האגרת מביאה לכך דוגמאות של טעימת דגן ובשר. אין צורך להפוך את הדוגמאות לדיון רפואי; הן ממחישות שהחיות של המדרגה הנמוכה נעשית תנאי להתפתחותה של המדרגה הגבוהה.

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה מדוע האגרת חוזרת אל העולם הממשי: דווקא במדרגות הגשמיות אפשר לראות כיצד התחתון אינו רק מקבל, אלא גם מזין ומעמיד את העליון.

תיק 0609 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[403]

B”H From the Lower to the Higher — the conclusion of Iggeret HaKodesh 20, YeshivahAI, under rabbinic supervision. Why are animals nourished by plants, and why does food add to human

403. מסמך 0609: Group-Summary-EN.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

understanding? The explanation begins with the lowest level and the kav's returning light, following the earth passage. Likkutei Torah in Pinchas explains plant/water, animal/fire and human/spirit; reconciliation with Etz Chaim remains proposed. Sheshet Yamim joins grain and meat, explaining intellectual addition through the root of food. Emor and Kuntres Acharon add refinement and Tohu/Sag without identifying them with the kav. The offering returns the animal's or bird's spirit and explains the benefit of the ox and eagle faces. Practical mitzvot act in physical reality by command, without an absolute ranking of action above Torah. Forty questions, a continuous exposition and five research rounds appear in reader and research editions in both languages. Corrections, retractions, source scans and open questions are preserved, including unidentified references and details of the food examples. "Thus far we found" marks the boundary of transmission; it does not establish the author's intended ending.

תיק 0539 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

תיק משולב: יש להבחין בין הממצאים לבין תדריך ההמשך[404]

IGK20-Earth-R1 — חבילת הסבב הראשון

הקטע הלפני־אחרון באגה"ק כ': יסוד העפר, אור חוזר, צמיחה ומ"ן. 23.9.2026.

IGK20-Earth-R1 — חבילת הסבב הראשון — מה נעשה

מחקר עצמאי ראשוני במקורות דיגיטליים; פנקס 41 שאלות; פנקס מקורות שנקראו ויעדים שטרם נקראו; שלוש פקודות עצמאיות. החבילה מוכנה להעברה. לא התקבלו עדיין תשובות R1 מן המודלים, ואין כאן טענה שנשלחו אליהם פקודות בפועל.

IGK20-Earth-R1 — חבילת הסבב הראשון — מה מעבירים

- לגרוק: Prompt_Grok_05 — כל הטקסט שבקובץ.
- לקלוד: Prompt_Claude_06 — כל הטקסט שבקובץ.

---

404. מסמך 0539: IGK20-Earth-R1_00_README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

- לגרוק בוט: Prompt_Grok_Bot_07 — כל הטקסט שבקובץ.

לכל אחד אפשר לצרף גם את ה־ZIP. כל פקודה כוללת את הקטע, מפת השאלות והמקורות, כדי שלא תהיה תלות בפתיחת הקובץ המצורף. דוח המחקר העצמאי הוא עמדת פתיחה לבדיקה, ולא הוראה להגיע למסקנותיו.

IGK20-Earth-R1 — חבילת הסבב הראשון — תכולה

- Independent_Research.md_01 — ממצאים, הצעות, ראיות נגדיות וגבולות.
- Questions.md — E01-E41_02, כולל מקור השאלה.
- Sources.md — S01-S15_03 נקראו בהיקף המצוין; T01-T05 יעדים.
- Passage.md_04 — קטע העבודה שסיפק המשתמש, ללא ניקוד; תקציר הערותיו.
- 05/06/07 — שלוש פקודות להעתקה.

IGK20-Earth-R1 — חבילת הסבב הראשון — מסגרת הסבבים

1. R1: ממצאים עצמאיים והשלמת מקורות ממוקדים, לפי חלוקת התפקידים.
2. עם קבלת הדוחות: כל טענה חדשה תיבדק מול המקור, ותירשם תחת מזהה השאלה.
3. R2 ייפתח רק לשאלות שבהן נותרה מחלוקת מהותית או אותר יעד חדש. לא נשלח שוב אותו גוף קריאה כדי לייצר הכרעה שלא נמצאה בו.
4. סטטוסים: מפורש; פירוש מבוסס; היסק מועדף; פתוח; לא נבדק. חסם גישה אינו הכרעה בתוכן.
5. דוח חדש לא ימחק טעות קודמת: נשמר יומן מה הוחלף ומדוע. לא מכריעים ברוב מודלים.
6. הקטע המסיים ייחקר בנפרד. החוברת בהשהיה; מותר להשתמש בסיום רק להקשר של היחידה הנוכחית.

IGK20-Earth-R1 — חבילת הסבב הראשון — קלט חסר שאינו מעכב

לוח התיקון שהמשתמש הזכיר לא צורף לקלט הנראה. יש להוסיפו כשיהיה זמין; החבילה אינה טוענת שנבדק. גם צילומי ספר הגלגולים והגהות הרבי טרם נקראו במחקר העצמאי הזה.

תיקיית העבודה: https://drive.google.com/drive/folders/1ptqHOycgA--ErsF89ohY7CVHeQgfBsEk

---

תיק 0540 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

תיק משולב: יש להבחין בין הממצאים לבין תדריך ההמשך[405]

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה

23.9.2026. הקטע: "ועוד זאת" עד "תכלית בריאת האדם". זהו סבב חדש, לא המשך ממוספר של F10. החוברת בהשהיה.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — התוצאה לעת עתה

יש כבר בסיס לביאור מהלך הקטע ולחלק מן הקשרים, אבל אין עדיין פתרון מבוסס לכל פרטיו. השמטת עתיק, משמעות ההפסק המועט, התאמת מפת עץ חיים, סדר האור החוזר והתלבשותו, ושישה מול שבעה — נשארים שאלות מחקר ממשיות. לא נפתור אותן בהסבר כללי שנשמע מתאים.

נרשמו 41 שאלות ראשיות, הכוללות את שאלות המשתמש ותוספות שעלו מן המקורות. זיהוי הפניה, פירוש מוצע ויישוב קושיה הם שלוש תוצאות שונות; לא יסומן אחד במקום האחר. הקישורים ומעמד הקריאה בכל מקור נמצאים בפנקס המקורות.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 1. מפת המהלך — קריאה ראשונית בגוף שנמסר

יחידה	תפקידה הנראה	מה עדיין דורש הוכחה
ועוד זאת… מראה כחה	הוספת גילוי הכוח בפועל בתחתון	מדוע כל לשונות ההוספה והחזרה נחוצות

405. מסמך 0540: IGK20-Earth-R1_01_Independent_Research.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

יחידה	תפקידה הנראה	מה עדיין דורש הוכחה
עשבים ואילנות; המזל בסוגריים	הבחנת עצם הצמיחה מהגדילה ופרטיה	מעמד הפרי בשני הצדדים; תחום פעולת המזל
רגלי א״ק והסובב	נימוק למעלת נקודת הסיום	פירוש ההפסק ומפת העיגולים
וגם הקו; משל אצילות	נימוק נוסף באמצעות אור חוזר	יחסו לנימוק הסובב ומדוע עתיק לא נזכר
וככה... אור הנשמה	חזרה מן המשל לנמשל וציון המקבל	מה חוזר ומאיזה מקום; איזה אור עולה
ולפי מה שכתוב בספר הגלגולים	פירוט סדר ההתלבשות	התאמת סדר זה לעלייה שתוארה
כוח ועוז; תדשא	ייחוס הפעולה לכלי שביסוד העפר	ההבחנה בין אור, כלי, מאמר וכוח הצומח
תמיד; ששת/ז׳; מדי שנה	הבחנת דפוס פעולה חוזר מבריאה ראשונה	שישה/שבעה; התחדשות שנתית; מעין אין סוף
זריעה ומ״ן; משובחים	מעבר לצמיחה התלויה בפעולת התחתון ולמעלתה	מה הזריעה תורמת ומדוע הפרי משובח
מזה נשכיל; תכלית האדם	החלת המשל על העבודה	מה מתחדש כאן לעומת תכלית דירה בתחתונים

הטבלה היא הצעת קריאה שלנו. היא אינה תשובה אוטומטית להערת הרבי על הפתיחה. כיוון האור בגוף הוא ממטה למעלה; ההיפוך שנאמר פעם אחת בשאלה בעל פה אינו יסוד לקושיה חדשה.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 2. מהי ההוספה ומהו הגילוי?

מן הטקסט שסופק עולה שהדגש הוא על כוח ההתהוות המתגלה דווקא בתחתון ועל התמדת פעולתו. אין הכרח להבין שההארה השלישית חדלה להיות שלישית, או שהעפר משיג אלקות יותר מן העליונים. הצעה מועדפת: מדרגת האור המקובל, גילוי כוחו בתוצאה והשגת המקבל אינם דבר אחד. לפי זה אין הכרח ש״גילוי עצום״ כאן יהיה אותו סוג גילוי שנידון קודם ב״כמו באצילות ממש״.

זו הבחנה פרשנית הטעונה חיזוק. פרק מח בתניא, S10, שולל פירוש מקומי לסובב, מתאר הסתר גם כשהאור נוכח, ומבחין בין מספר גדול לבלי גבול. הוא מספק מבחן

לביאורנו, לא פתרון מפורש לפסקה זו. אין לייבא לכאן מחדש את הטענה שנדחתה בסבבים הקודמים: שמהות האור או עוצמתו נשארות זהות בכל מעבר.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 3. הסובב, העיגולים והקו — מה אפשר לומר כבר

בטקסט העבודה הסובב והעיגולים אינם אותו שם: עיגולי א״ק הם הדבר הנזכר בין הסיום לבין הסובב. הקו נזכר אחר כך ב״וגם״ וביחס לאור חוזר. לכן יש לפחות שתי קביעות נבדלות בפסקה; מכאן עדיין לא מוכחים שני מסלולים עצמאיים או שתי סיבות שאין ביניהן תלות.

״בלי הפסק רב״ אינו מרחק גשמי. S10 מונע פירוש כזה. אבל אין די באמירה זו: עדיין צריך לזהות מהו ההפסק הרוחני, מה פירוש מיעוטו ולמה אינו סותר את ההסתר הקיצוני שבעשיה.

מצאתי מקור נגדי ממשי לעיון: S08, עץ חיים א, ענף ד. הוא מסדר את העיגולים והיושר, מתאר ריחוק מרבי של כלי העשיה, וגם מתאר את סיום רגלי א״ק ביחס לעיגולי עתיק. באותו מקום מודגשת אי־התחברות הקו לאין סוף מן הצד התחתון. יש שם גם הערות נפרדות על מיקום הרגליים. אלה נתונים לבדיקה, ולא תרשים מוכן של אגה״ק.

ייתכן שהאגרת מדברת על קצה היושר ואילו תיאור הריחוק בעץ חיים מדבר על סדר ההלבשה. לא נמצא עדיין משפט המחיל הבחנה זו על האגרת. לכן שתי שאלות חדשות E10–E11 נכנסו לסבב הראשון. לא נצייר מעגלים וחצים כאילו ההתאמה כבר הוכחה.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 4. השמטת עתיק והחזרות

הקושיה חזקה יותר מהיכרות כללית עם סדר הפרצופים: מוקדם יותר באגה״ק כ׳ עצמה נזכרים אריך ועתיק יחד בהקשר המשכה לזיווג; כאן נמנה אריך בלא עתיק. זו ראיה לשינוי ברשימה, לא ראיה לטעם השינוי. האפשרויות — מניין מסוים של פרצופי אצילות, התייחסות לצד הנאצל של הכתר, או תחולת אור חוזר — ייבדקו כהשערות מתחרות בלבד.

לחזרות על סוף הקו יש בינתיים חלוקה תחבירית סבירה: קביעת תחתית עשיה; הוספת חזרת הקו; משל באצילות; חזרה לנמשל עם ציון אור הנשמה המקבל; פירוט ההתלבשות. חלוקה זו מראה שאין כל המשפטים זהים, אבל עוד אינה מוכיחה למה כל הכפילות נחוצה. ״נעוץ תחילתן בסופן״ אינו תחליף להסבר של מנגנון האור החוזר.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 5. התקדמות ממשית ב"הובא בלק"א"

הערה 53 שנמסרה מפנה לו' בהגהה, יח ולסופי נא–נב. בדקתי את ארבעת המקומות (S04–S07). בהגהת ו' אכן מופיע ספר גלגולים פרק כ' במפורש. זה כבר עוגן ברור להפניה, מעבר למקבילה עניינית בלבד. סוף נא רלוונטי במיוחד למלכות דמלכות דעשיה; יח ונב מספקים סוגים נוספים של התלבשות.

הגבול חשוב: אין מכאן שכל אחד מהפרקים אומר את השרשרת המדויקת של אור חוזר דרך אבי"ע שבעשיה. גוף ספר הגלגולים עדיין טעון בדיקה. גם הערת הנוסח בסוף נא צריכה אימות וייחוס בפני עצמם; אין להפוך אותה לתיקון בגוף כ'.

שאלת המשתמש כאן נשמרת בשתי קומות: היכן העניין הובא בתניא, ומדוע פרט ההתלבשות נצרך במהלך הנוכחי. התקדמות בראשונה אינה פותרת את השנייה.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 6. אור הנשמה, הכלי והכינוי "שהוא"

בקריאה הפשוטה "אור הנשמה" מאפשר כינוי זכר מצד "אור". זו אפשרות תחבירית ממשית; אין צורך להמציא כלל שלפיו אלקות מחייבת דווקא זכר. מנגד, תחביר לבדו אינו מבאר את ההדגשה החוזרת "אלקות ממש".

הצעה עניינית: ההדגשה שומרת את ההבחנה בין האור האלוקי שבשרשרת לבין המקבל הנברא ותוצאת הצמיחה, כדי שלא לייחס לעפר כוח בריאה עצמאי. היסוד לכך הוא מהלך האגרת, אך לא נמצא משפט מפרש את עצם החזרה. יש לבדוק בנפרד את "היא מראה", "ממנה", "מהן", "והוא מאמר" ו"שהוא תכלית".

אי־מציאת תיקון בלוח אינה הוכחה לכוונת המחבר. לוח התיקון המסוים שהמשתמש הזכיר לא נראה בקלט ולכן לא נטען שנבדק.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 7. תמיד, מעין אין סוף ושישה מול שבעה

"מעין" אינו מחייב לומר שהאגרת קובעת מספר סופי לשנות העולם. המשפט מנוסח כתנאי על המשך קיומו ומציג כוח החוזר לפעול. הקריאה המינימלית: צמיחה בכל שנה היא מופע מוגבל; הכוח אינו מתואר כבעל מכסת צמיחות שנגמרת. זו אינה עדיין טענה לאינסוף אירועים שהתרחשו בפועל.

ל"תמיד מדי שנה בשנה" נמצא כיוון נוסף מעבר לעונות: S11, אגה"ק יד, מתאר המשכה מתמדת שאינה נשארת באותה מדרגה אלא מתחדשת משנה לשנה. זו המקבילה שאליה מפנה הערה 58. נצטרך לברר כמה ממנה מוחל כאן, ולא להעתיק את כל פרטי ראש השנה אוטומטית לצמיחה.

ששת ימי בראשית וז' ימי בראשית מופיעים שניהם בטקסט שסופק וגם בתעתיק הדיגיטלי. הצעה: הראשון מציין את זמן פעולות הבריאה, והשני את השבוע הראשון כהיקף הנהגה בחסד חינם, לרבות שבת. לא מצאתי בסבב זה ביאור ישיר המאשר שזו כוונת המחבר. הסטטוס נשאר פתוח; אין הגהת נוסח ואין סתירה מוכרעת.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 8. מדוע עפר ולא הולדת אדם ובעלי חיים?

המספר היחסי של גרעינים או תאי זרע אינו לבדו המדד שהאגרת מעמידה. צריך להפריד בין פער כמותי, מעבר מכוח רוחני לתוצר גשמי, רבייה ממין שכבר קיים, והתגלות חוזרת של כוח בתחתון. האגרת עצמה מעמידה את תדשא מול ישרצו ותוצא של ראשית הבריאה.

תשובה חלקית מועדפת: הדוגמה נבחרה לצורך המעלה המתגלה בתחתית ולצורך צמיחה חוזרת מן הארץ, ולא כדי לדרג את גודל הפלא בכל צורות ההולדה. אין בכך לשלול מעלת הולדה או כוח אין סוף בה; עדיין צריך להראות כיצד צמיחה בזרע, שגם בה יש המשכיות ממין קיים, נבדלת לעניין זה.

על כן קושיית המשתמש לא נמחקת אלא מתחדדת. אין לבנות עליה מספרים לא מאומתים על אדם או חזיר; ואין להניח שזרע הצמח אינו חי. בירור ביולוגי, אם יידרש, יהיה תיק נפרד ומבוסס, ולא תחליף לפירוש המונחים של האגרת.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 9. שלושה שימושים שצריך להבחין ביניהם

בטקסט העבודה: כוח צומח רוחני לעומת צמח גשמי; זרעים ונטיעות המתוארים "כמו יש מאין"; כוח פעולה מתמשך המתואר "מעין בחינת אין סוף". אלה אינם בהכרח אותו טיעון. גם בראש האגרת כבר עומדת ההגדרה החזקה של יש מאין.

אפשר שה"כמו" מציין את קיומו של גרעין מקדים ואת אי־היחס בינו לתוצר. עדיין נדרש ביאור כיצד ריבוי כמותי, שהוא יחס מספרי כלשהו, מצטרף להעדר הערך האמור כאן. פירוט פרי/אילן/ענפים/גרעינים/קש אינו קישוט; הוא עשוי להעמיד כמה בחינות שונות. אין להחליף את הדיון בטענה שצמח נוצר בלא חומר.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 11. תיקון קטן שיש לשמר

בהערה 56 של האתר האנגלי נכתב בראשית א:י. בדיקת S15 מראה ש"ישרצו המים" הוא א:כ. זה תיקון של מראה המקום באתר, ולא של לשון האגרת. אין להסיק ממנו שום הגהה בשישה/שבעה או הוא/היא.

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 12. גבולות הסבב והעברת העבודה

- אימות: ההפניה לספר גלגולים פ"כ בהגהת ו'; המקבילה באגה"ק ח'; מקום טעות ההפניה למקרא.
- פירוש מועדף אך לא סגור: מבנה החזרות; הבחנת גילוי כוח מגילוי אור; תכלית האדם דרך פעולת המצוות; כוח חוזר שאינו נקצב במספר אירועים.
- פתוח בעדיפות גבוהה: עתיק, ההפסק והציור, סדר אור חוזר מול התלבשות, שישה/שבעה, מקור הגלגולים המדויק.
- אין לפתוח מחדש את זיווג זו"ן דבי"ע מול מ"ז רק משום שמונח דומה הופיע. F10 נשאר בגבולו: ייחוס מקומי מפורש, יישוב השלילה לא הוכח.
- אין "סגירה" מכוח הסכמת מודלים. אין חוברת ואין ביאור סופי לפרסום בסבב זה.

המשימות מחולקות לשלושה: גרוק — המבנה וההמשכה; קלוד — הצמיחה, הזמן, מ"ן והתכלית וביקורת ההיסקים; גרוק בוט — עדי נוסח ומקורות מצולמים. לכל אחד שאלות כל התיק, ואחריות עומק שונה. בסבב הבא נבדוק מה נוסף בפועל, ורק אז נבחר יעדים נוספים.

תיק 0541 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[406]

406. מסמך 0541: IGK20-Earth-R1_02_Questions.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות

23.9.2026. ארבעים ואחת שאלות ראשיות; תתי־השאלות נשמרות בתוך כל מזהה. מקור השאלה מסומן: משתמש / תוספת מחקר / שילוב. סטטוס פתיחה: פתוח, אלא אם בדוח העצמאי הוגדר אימות נקודתי.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E01 — פתיחה

מקור: משתמש.

מה נוסף ב"ועוד זאת יתר על כן על כל הנ"ל": ראיה נוספת, דרגה נוספת או גילוי כוח שכבר תואר? מדוע הצטברו לשונות ההוספה, ומדוע "כל הנ"ל" חוזר? יש לשמר את הצריך־עיון של הרבי על הלשון והעניין.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E02 — תחביר

מקור: משתמש והרחבה.

מה נכלל ב"הארה דהארה וכל הנ"ל", ומה נושא "היא מראה כחה"? האם הקו והסובב כלולים בהארה, או נמנים לצדה? אין להכריע לפי שם העצם הקרוב בלבד.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E03 — גילוי

מקור: תוספת מחקר.

כיצד "בגילוי עצום" כאן עומד עם הסתר האור במדרגה השלישית, ועם תניא מח המתאר חיות מועטת של דומם וצומח? האם גילוי הכוח בפעולה שונה מגילוי האור או מהשגתו?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E04 — אין ויש

מקור: משתמש.

מהו ה"אין" בכוח הצומח: רוחניות, אי־השגה, העדר יחס או אפס מוחלט? כיצד מתחבר השימוש המקומי להגדרת יש מאין בראש האגרת?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E05 — מזל

מקור: משתמש והרחבה.

מה עושה המזל לאחר הצמיחה: גודל בלבד, פרטי המין, טעם ופרי? אם נשיאת פרי מיוחסת למזל ואחר כך נזכרת כדוגמת יש מאין, איך מתחלקת הפעולה בינו לכוח הצומח?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E06 — מזל

מקור: תוספת מחקר.

כיצד פועל הטיעון "בטרם יצמח למי יאמר"? מדוע לא די בהשפעה כללית על כוח הצומח או על הזרע? לבדוק את אור התורה במדבר עמ' קצו ותשפו, בלי לזהות מספרי עמודים בלי מהדורה.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E07 — עפר

מקור: משתמש.

מדוע המעלה מיוחסת לעפר הדומם אף שהתוצר צומח? האם הראיה היא מדרגת המקור המקבל, התוצר, או היחס ביניהם? כיצד משתלבים מים ושאר תנאי הצמיחה?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — רישום תשובות והמשך

לכל מזהה: תשובה מוצעת; מקור שנקרא; מה מפורש; צעד ההיסק; חלופה חזקה; מה נשאר פתוח; מקור מסוים שיכול לשנות את המסקנה. שאלות חדשות יתווספו מ־E42, בלי למחוק או למספר מחדש.

תיק 0542 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[407]

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות

נפתח ב־23.9.2026. S = מקור שנקרא בהיקף המצוין; T = יעד שטרם אומת. דיגיטלי אינו צילום. אין כאן טענה לעצמאות נוסח בין אתרים.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — T01 — ספר הגלגולים, פרק כ', HB23822

https://hebrewbooks.org/23822

אופן: יעד; לא נקרא בגופו במחקר הנוכחי.

תחולה וגבול: ברשומה הקודמת: פרנקפורט תמ"ד, ולא שער הגלגולים. צריך עמוד מודפס, כותרת פרק ופסקה מתאימה בצילום; אין לאשר לפי דוח קודם.

---

407. מסמך 0542: IGK20-Earth-R1_03_Sources.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — T02 — הגהות ותיקונים לתניא; לוח התיקון

https://chabadlibrary.org/books

אופן: יעד בלבד.

תחולה וגבול: הערות 48,53,58,59 במקור עברי; שישה/שבעה, הוא/היא; לוח המשתמש לא צורף. כתובת זו שער לאיתור ואינה אסמכתה לתוכן מסוים.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — T03 — אור התורה במדבר, קצו ותשפו

https://chabadlibrary.org/books

אופן: הפניה משיעורים; גוף היעדים לא נקרא.

תחולה וגבול: למזל וכוח הצומח. יש לזהות כרך/מהדורה ולבדוק מספר עברי מול מספר אנגלי; אין להמציא דיבור המתחיל.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — T04 — לקוטי תורה, שלח, טובה הארץ מאד מאד

https://chabadlibrary.org/books

אופן: הפניה מהערת הרבי בתרגום; גוף לא נקרא.

תחולה וגבול: למשובחים מאד מאד ועבודת האדם. נדרש מקום מדויק, לא זיהוי אוטומטי על סמך מילות מפתח.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — T05 — בראשית ב׳ ומדרש/סוגיה על תפילת אדם והצמיחה

https://he.wikisource.org/wiki/בראשית_ב

אופן: יעד בדיקה חדש, לא נקרא בסבב זה.

תחולה וגבול: רק אם אכן נוגע להיקף בלי העלאת מ״ן כלל; לא הוכרזה סתירה.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — חיפושים שלא הניבו הכרעה

חיפושים ממוקדים על השמטת עתיק, הפסק רב ושישה/שבעה לא העלו בסבב זה פירוש ישיר שניתן לאמת. לא מסיקים מכך שאין פירוש. אין לחזור עליהם בלי יעד או שיטת גישה חדשה.

תיק 0543 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[408]

קטע העבודה — לפי הטקסט שמסר המשתמש

הניקוד הוסר לצורכי חיפוש; חלוקת הפסקאות כאן עריכתית. זהו טקסט העבודה שסופק בשיחה, לא תעתיק עצמאי מצילום ולא מהדורה ביקורתית. אין ללמוד מהפיסוק הכרעת תחביר.

ועוד זאת, יתר על כן על כל הנזכר לעיל, הארה דהארה דהארה, וכל הנזכר לעיל היא מראה כחה ויכלתה ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום, ביתר עוז מיסודות העליונים ממנו, וגם מצבא השמים, שאין בכחם ויכלתם להוציא יש מאין תמיד, כיסוד העפר המצמיח תמיד יש מאין, הם עשבים ואילנות

(והמזל המכה ואומר "גדל", היינו לאחר שכבר צמח העשב, ואינו אומר לו לצמוח מאין ליש אלא מקוטן לגודל, ולשאת פרי כל מין ומין בפרטי פרטיות. אבל בטרם יצמח למי יאמר כל מזל ומזל לכל עשב ועשב בפרטי פרטיות)

מהכח הצומח שבו, שהוא אין ורוחני, והם גשמיים.

ואין זאת, אלא משום דרגלי "אדם קדמון" מסתיימים בתחתית עשיה, ותחת רגליו מאיר אור־אין־סוף ברוך־הוא הסובב כל עלמין, בלי הפסק רב ביניהם, רק עיגולי "אדם קדמון" לבדו.

וגם ה"קו" מאור־אין־סוף המסתיים בסיום רגלי "אדם קדמון" מאיר ממטה למעלה בבחינת "אור חוזר", כמו שהמלובש ב"אריך אנפין" ו"אבא ואמא" ו"זעיר אנפין ונוקבא" דאצילות — מאיר באור חוזר ממלכות דאצילות, ומלכות דאצילות היא בחינת כתר ממטה למעלה, ו"נעוץ תחילתן בסופן".

---

408. מסמך 0543: IGK20-Earth-R1_04_Passage.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

וככה הוא בסיום ה"קו" דאור־אין־סוף המסתיים בסיום ה"ישר" דרגלי "אדם קדמון" מאיר ממטה למעלה לבחינת אור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה, שהוא אלקות ממש, מחיצוניות הכלים דמלכות דאצילות.

ולפי מה שכתוב ב"ספר הגלגולים" פרק כ', הובא בליקוטי אמרים — מתלבשת תחלה הארה זו של ה"קו" דאור־אין־סוף באור האצילות שבעשיה, וממנה לבריאה ויצירה שבעשיה, ומהן לבחינת אור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה,

ועל־ידי זה יש כח ועוז בסיום הכלי דמלכות דמלכות דעשיה שביסוד העפר, והוא מאמר "תדשא הארץ וכו'", להיות פועל בקרב הארץ תמיד לעולם ועד

(בחינת אין־סוף, ולא בלבד בששת ימי בראשית, כמאמר "ישרצו המים", ומאמר "תוצא הארץ נפש חיה", מחכמה דמלכות דמלכות דעשיה, שבז' ימי בראשית האיר בעולם הזה הארה מאור־אין־סוף ב"חסד חנם", בלי העלאת "מיין נוקבין" כלל),

להצמיח עשבים ואילנות ופירות מאין ליש תמיד מדי שנה בשנה, שהוא מעין בחינת "אין־סוף", שאם יתקיים עולם הזה ריבוי רבבות שנים — יצמיחו מדי שנה בשנה.

אלא שיש מהן על־ידי העלאת "מיין נוקבין", והם הזרועים והנטועים, ואף־על־פי־כן, הם כמו יש מאין, שהגרעין הנטוע אין לו ערך כלל לגבי הפרי, וגם נגד כל האילן עם הענפים והעלין, וכן במיני זרעונים וירקות, וגם במיני תבואה להתהוות מאות גרעינין מגרעין אחד, הוא כמו יש מאין, ומכל שכן הקשין והשבלים.

והנה, הפירות שעל־ידי העלאת "מיין נוקבין", היא הזריעה והנטיעה — הם משובחים מאד מאד מהעולים מאליהן מכח הצומח לבדו שבארץ, ומזה נשכיל המשכות אורות עליונים באצילות־בריאה־יצירה־עשיה (שהוא תכלית בריאת האדם), כמו שנתבאר במקום אחר.

תיק 0544 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[409]

קטע העבודה — לפי הטקסט שמסר המשתמש — הערות שנמסרו עם הקטע

הערות 48–60 הגיעו בנוסח אנגלי של Lessons in Tanya. להלן תקציר עבודה בעברית, לא תעתיק עברי רשמי של הגהות הרבי:

---

409. מסמך 0544: IGK20-Earth-R1_05_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

לוח התיקון שהמשתמש הזכיר אינו מצורף בקלט הנראה. אין לטעון שנבדק.

מפת השאלות המשותפת — חובה לשמר מזהים, אפשר לציין לא נבדק:

E01 [משתמש; פתיחה]: מה נוסף ב"ועוד זאת יתר על כן על כל הנ"ל": ראיה נוספת, דרגה נוספת או גילוי כוח שכבר תואר? מדוע הצטברו לשונות ההוספה, ומדוע "כל הנ"ל" חוזר? יש לשמר את הצריך־עיון של הרבי על הלשון והעניין.

E02 [משתמש והרחבה; תחביר]: מה נכלל ב"הארה דהארה וכל הנ"ל", ומה נושא "היא מראה כחה"? האם הקו והסובב כלולים בהארה, או נמנים לצדה? אין להכריע לפי שם העצם הקרוב בלבד.

E03 [תוספת מחקר; גילוי]: כיצד "בגילוי עצום" כאן עומד עם הסתר האור במדרגה השלישית, ועם תניא מח המתאר חיות מועטת של דומם וצומח? האם גילוי הכוח בפעולה שונה מגילוי האור או מהשגתו?

E04 [משתמש; אין ויש]: מהו ה"אין" בכוח הצומח: רוחניות, אי־השגה, העדר יחס או אפס מוחלט? כיצד מתחבר השימוש המקומי להגדרת יש מאין בראש האגרת?

E05 [משתמש והרחבה; מזל]: מה עושה המזל לאחר הצמיחה: גודל בלבד, פרטי המין, טעם ופרי? אם נשיאת פרי מיוחסת למזל ואחר כך נזכרת כדוגמת יש מאין, איך מתחלקת הפעולה בינו לכוח הצומח?

E06 [תוספת מחקר; מזל]: כיצד פועל הטיעון "בטרם יצמח למי יאמר"? מדוע לא די בהשפעה כללית על כוח הצומח או על הזרע? לבדוק את אור התורה במדבר עמ' קצו ותשפו, בלי לזהות מספרי עמודים בלי מהדורה.

E07 [משתמש; עפר]: מדוע המעלה מיוחסת לעפר הדומם אף שהתוצר צומח? האם הראיה היא מדרגת המקור המקבל, התוצר, או היחס ביניהם? כיצד משתלבים מים ושאר תנאי הצמיחה?

E08 [משתמש; סובב ועיגולים]: להבחין בין אור אין סוף הסובב, עיגולי א"ק, יושר א"ק והקו שבתוכו. האם "רק עיגולי א"ק" מורה על תיווך, הפסק או שניהם? אין לזהות עיגולים וסובב כללי אוטומטית.

E09 [משתמש; הפסק]: מה הם "תחת רגליו" ו"בלי הפסק רב ביניהם" כאשר אין מקום ברוחניות? מה מודדים הקרבה וההפסק, ובין אילו שני עניינים? למה המיעוט בהפסק מכריע דווקא כאן?

E10 [תוספת מחקר; מקבילה נגדית]: עץ חיים שער א ענף ד מתאר את כלי העשיה כרחוקים ביותר מהאור הפנימי וגם מהסובב. כיצד מתיישב הדבר עם ההפסק המועט כאן? לבדוק אם משתנה ציר ההשוואה: סדר הלבשה לעומת סיום היושר.

E11 [תוספת מחקר; רגלי א"ק]: באותו ענף בעץ חיים סיום רגלי א"ק מתואר ביחס לעיגולי עתיק, ובהגהה נידון יחסו לרדל"א. איך ממפים זאת לתחתית עשיה? להפריד גוף, הגהת מהרח"ו והערת ר' צמח; אין להפוך סמיכות ליישוב.

E12 [משתמש; אור חוזר]: מה חוזר, מאין ולאן, ומדוע החזרה מוסיפה כוח? האם מקור התוספת הוא הקו, הסובב או נעיצת הראשית בסוף? אילו פרטים מפורשים ואילו באים ממשל מאוחר?

E13 [משתמש; עתיק]: מדוע נמנים א"א, או"א וזו"ן אך לא עתיק? מוקדם יותר באותה אגרת מופיעים א"א וע"י יחד. לבחון היקף המניין, ממוצע/נאצל ופנימיות/חיצוניות הכתר; אין לבחור אחד בלי ראיה מקומית.

E14 [משתמש; כתר]: באיזה מובן מלכות היא כתר ממטה למעלה? האם מדובר בסדר מניין, במעלת מקור, בתפקיד אור חוזר, או בכולם? מה מוכיח "נעוץ תחילתן בסופן" ומה אינו מוכיח?

E15 [משתמש; חזרות]: למפות את החזרות על סיום הקו ורגלי א"ק: קביעת המקום, הוספת אור חוזר, משל אצילות, חזרה לנמשל ויעד ההתלבשות. האם כל חזרה מוסיפה נתון? הכיוון בגוף הוא ממטה למעלה.

E16 [תוספת מחקר; שתי עליות]: האם אור חוזר והעלאת מ"ן הם אותו עניין? הקטע מתאר תחילה פעולה בצמיחה מאליה ובהמשך פעולה באמצעות זריעה; אין לזהות שתי עליות רק מפני ששתיהן מלמטה.

E17 [משתמש; אלקות ממש]: למה שב ומודגש "שהוא אלקות ממש" באור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה? מה נושא "שהוא"? מה מבחין אור נשמה זה מהכלי, מהכוח הצומח ומהצמח הגשמי?

E18 [משתמש והרחבה; כינויים ונוסח]: למפות הוא/היא/זו/ממנה/מהן/על ידי זה בכל היחידה. היעדר תיקון בלוח אינו הוכחה לכוונה קבלית. לוח התיקון שהמשתמש הזכיר לא צורף בפועל לחבילת סבב זה.

E19 [משתמש; ספר הגלגולים]: לאמת בגוף ספר הגלגולים פרק כ' את העניין המובא; להבדיל משער הגלגולים. מה שם הספר, מהדורה, דף מודפס, מספר סריקה ומהו היקף ההתאמה? HB23822 הוא יעד בדיקה, לא עד שנקרא בסבב זה.

E20 [משתמש; הובא בלק"א]: הגהת תניא ו' מזכירה במפורש ספר גלגולים פ"כ; הערה 53 מפנה גם ליח, סוף נא וסוף נב. מה מספק כל פרק? יש לזהות הפניה, בלי לטעון שכל שרשרת האור החוזר מופיעה שם.

E21 [משתמש; אבי"ע שבעשיה]: למה הדיוק אצילות, בריאה ויצירה שבתוך עשיה נצרך? מה היחס לעולמות הכלליים? מה מקומה של עשיה שבעשיה ושל מלכות דמלכות דעשיה? אין להניח שאלה שמות נרדפים.

E22 [משתמש והרחבה; סדר ההתלבשות]: איך אור העולה מסיום הקו מתלבש "תחלה" באצילות שבעשיה ואחר כך בבריאה ויצירה שבה? האם זה אותו אור חוזר, פירוט שלו או מסלול נוסף? מה משתנה ב"ולפי מה שכתוב"?

E23 [משתמש; הפועל והכלי]: למפות: קו → אור הנשמה → סיום הכלי → מאמר תדשא → כוח הצומח → צמח. אילו חצים נאמרו ואילו הושלמו? "והוא מאמר" חוזר על מה, ואיך מתייחס "כח ועוז" לפסקת הסובב הקודמת?

E24 [תוספת מחקר; חכמה ומלכות]: מדוע ישרצו/תוצא מיוחסים לחכמה דמלכות דמלכות דעשיה, ותדשא נידון בסיום הכלי? מה בדיוק מוסב על חכמה, והאם שינוי המדרגה מנמק את ההבדל בזמן הפעולה?

E25 [משתמש; שישה ושבעה]: מדוע באותם סוגריים ששת ימי בראשית ואחר כך ז' ימי בראשית? להבחין זמן פעולות הבריאה מהיקף חסד החינם. זו הצעת קריאה בלבד עד מקור; אין להגיה ו' במקום ז' ללא עד.

E26 [משתמש והרחבה; חסד חינם]: מה פירוש בלי העלאת מ"ן כלל בבריאה הראשונה, ומה נשאר חינם עכשיו? האם צמיחה מאליה חריג? כיצד תשתלב תפילת אדם על הצמיחה במקורות בראשית ב'/חז"ל, אם היא נוגעת לאותה טענה?

E27 [משתמש; תמיד ושנה]: מה ההבדל בין תמיד לעולם ועד לבין תמיד מדי שנה בשנה? הערה 58 מצביעה לאגה"ק יד: לבדוק חידוש שנתי של האור, ולא להסתפק בכך שיש עונות.

E28 [משתמש; מעין אין סוף]: מה מוכיח התנאי "שאם יתקיים... ריבוי רבבות שנים"? האם זה כוח שאינו מתכלה, הישנות ללא גבול קבוע, או אינסוף בפועל? למה קודם "בחינת אין סוף" ובהמשך "מעין"? אין להסיק מכאן משך סופי קבוע לעולם.

E29 [משתמש; הולדה]: מדוע נבחרת צמיחה ולא הולדת בעלי חיים ואדם? להבחין עצם יש מאין, חומר מול כוח רוחני, רבייה ממין קיים, חידוש מתמיד ומעלת המקבל התחתון. אין לשלול מכל וכל גילוי אין סוף בהולדה.

E30 [משתמש; יש מאין וכמו]: מדוע על הזרועים והנטועים "כמו יש מאין"? האם רק בהם יש מיתון, ומה היחס ל"אין ואפס המוחלט" קודם? מה בכל זאת עושה הזרע ומה הוא אינו מספק?

E31 [משתמש; אין ערוך]: למה פירוט פרי, אילן, ענפים, עלים, מאות גרעינים, קש ושיבולים? להבדיל איכות, כמות והבדל מדרגה. מספר גדול בלבד אינו העדר ערך מתמטי; כיצד פועלת הראיה כאן?

E32 [משתמש והרחבה; משל וטבע]: מהו תחום "עולים מאליהם" ומה תפקיד ריקבון הזרע בביאורים? אין לתרגם זאת להעדר כל חומר או לכלל בוטני שהמחבר לא ניסח. שאלות מדעיות יסומנו בנפרד ולא יחליפו בירור לשוני.

E33 [משתמש; מ"ן]: מה עולה בזריעה ונטיעה, מיהו הנוקבא, מה מעורר את הכוח ומה נמשך בתגובה? האם מ"ן הוא סיבה מספקת, כלי, בירור או התעוררות? איך מתקבלת תוספת העולה על ערך הפעולה?

E34 [משתמש; משובחים מאד מאד]: במה הפירות משובחים, מה תפקיד כפילות מאד, ומה תחום ההכללה? לבדוק הערה 59 ומקבילת טובה הארץ מאד מאד; לא להציג כל תוצרת מתורבתת כעדיפה בכל מובן.

E35 [משתמש; צדקה והמשכה]: כיצד "מזה נשכיל" מוליך לעבודת האדם? אגה"ק ח' היא מקבילה ישירה למשל הזריעה, הצדקה והתפילה. איזה פרט במשל מתאים למעשה, למ"ן, למקור, לאור ולפרי?

E36 [תוספת מחקר; מקבילה באגרת ח']: באגה"ק ח' תיאור כוח הצומח במסגרת המשל מותנה בזרע; בכ' יש גם צמיחה מאליה. האם הדיון בח' מוגבל לסוג זרוע, או נדרש יישוב אחר? אין להחיל משפט מהמשל על כל צמיחה ללא הקשר.

E37 [משתמש; תכלית האדם]: מה מוסיפים הסוגריים "שהוא תכלית בריאת האדם", ועל מה חוזר "שהוא"? מה היחס לדירה בתחתונים, הכרת ה' וגילוי כוחותיו? להבחין תכלית, דרך המימוש ותוצאה, בלי להכריז מראש שכל הנוסחים זהים.

E38 [תוספת מחקר; אבי"ע ותכלית]: למה המשכות בכל אבי"ע אם פרק לו מדגיש שהתכלית אינה בשביל העולמות העליונים? לבדוק לו–לז; לשמור את המשך האגרת על דצח"מ והמצוות המעשיות כהקשר, לא לפתוח כעת את כל הקטע של מחר.

E39 [משתמש והרחבה; הגהות ומראי מקום]: לאמת הגהות הרבי, לוח התיקון והערות 48,53,58,59. בסוף נא מופיעה הערת נוסח על מלכות דיצירה — לייחסה

לעורך הנכון. הערה 56 באתר האנגלי מפנה לבראשית א:י, אך ישרצו הוא א:כ; זה תיקון מראה מקום, לא נוסח האגרת.

E40 [משתמש והרחבה; השוואת הדוגמאות]: לשמר את קושיית המשתמש מן הזרע הזעיר וההולדה, בלי לבנות על מספרי תאי זרע או יבול שלא נבדקו. מהו המדד הרלוונטי לפשט: גודל, חומר, חיות, מין, המשכיות או מדרגת המקור?

E41 [תוספת מחקר; הסובב ואור חוזר]: בסיום האגרת מופיעים יחד הסובב והקו בסמוך לבחינת אור חוזר. האם החזרה מיוחסת גם לסובב, או רק לקו? הקטע הנוכחי מנסח אותה במפורש בקו. לבדוק את תחולת התיאור בלי להקדים את כל מחקר הקטע הבא.

תיק 0546 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[410]

IGK20-Earth-R1 — פקודה עצמאית ל־Grok_Bot

משימה: מחקר חדש בקטע הלפני־אחרון של אגה"ק כ', מ"ועוד זאת" עד "תכלית בריאת האדם". תאריך פתיחת התיק: 23.9.2026. אין לכתוב חוברת. זה R1 בתיק Earth, לא F11 בתיק זיווג זו"ן.

תפקידך: אימות מקורות ונוסח. מטרתך לספק עדים שניתן לבדוק, לא להכריע את כל המנגנון הקבלי.

סדר עדיפויות מחייב (כדי שלא הכול יישאר חיפוש): 1. צילום תניא של הקטע, במיקום שיימצא לפי מילות העוגן. אמת ועוד זאת/כל הנ"ל, הוא/היא, א"א בלי ע"י, ששת/ז', חכמה דמלכות דמלכות, תמיד/שנה/מעין, והסוגריים. ציין דף מודפס + עמוד PDF. אמת הגהות ותיקונים של הרבי הנוגעות להערות 48,53,58,59 ולוח תיקון מזוהה. היעדר רישום בלוח אינו הכרעת כוונת המחבר. לוח המשתמש עצמו אינו מצורף כאן. 2. ספר הגלגולים פ"כ: יעד HB23822, מהדורת פרנקפורט תמ"ד לפי הרשומה הקודמת. בדוק שער, פרק, דף, ופסקה רלוונטית; אל תחליף בשער הגלגולים. אמת אם הספר אומר את הסדר המקומי אצילות–בריאה–יצירה שבעשיה, ואם הוא מזכיר כאן קו/אור חוזר/רגלי א"ק או רק התלבשות. העדר מילה בקטע אינו הוכחה להעדרה מכל הספר. צירוף הגהת תניא ו' וסופי נא–נב: הובא בלק"א, וכינויי ההתלבשות. ההגהה בסוף נא טעונה ייחוס נכון. 3. עץ חיים א ענף ד: תעתיק ממוקד

---

410. מסמך 0546: IGK20-Earth-R1_07_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

וצילום של סדר הלבשת העולמות, ריחוק כלי עשיה, סיום רגלי א״ק, עיגולי עתיק וההערות. הפרד גוף/מהרח״ו/ר׳ צמח. זה נועד לבירור E08–E13; אל תבנה התאמה מושגית במקום המודלים החוקרים. 4. אם 1–3 הושלמו או נחסמו לאחר ניסיון ענייני: אור התורה במדבר עמ׳ קצו ותשפו, לפי הערות 51–52 על המזל; לקוטי תורה שלח, טובה הארץ מאד מאד, לפי הערה 59. זהה מהדורה/כרך/דיבור המתחיל לפני צילום. אין ״Op. cit.״ בלי זיהוי החיבור.

לכל יעד מסור: מקור/מהדורה, כתובת יציבה, עמוד מודפס, עמוד PDF/מספר תמונה, קובץ צילום קריא, תעתיק ממוקד עם אי־ודאות, ומשפט אחד מה העד מאמת ומשפט אחד מה אינו מאמת. אין לשכתב צילום בעזרת טקסט דיגיטלי בלי לסמן השלמה. אל תייצר תצלום־מסך של התעתיק ותקרא לו צילום דפוס.

תיקון נקודתי שכבר ניתן לבדוק: Lessons in Tanya הערה 56 מפנה ל־Genesis 1:10, ואילו ישרצו המים ב־1:20. שמור הפרדה בין שגיאת מראה מקום לבין נוסח האגרת. בדוק עצמאית.

תוצר: IGK20-Earth-R1-Bot, טבלת התאמה קצרה, תיקיית תמונות ותעתיקים ו־ZIP. שמור תוצרים בתת־תיקייה חדשה בתיקיית הסבב הרשומה להלן אם יש לך גישה. אם אין גישה ל־Drive, הגש כאן קבצים שניתן לצרף למודלים; אל תעצור רק משום שהעלאה חסומה. אין שינוי קבצים קודמים ואין משלוח הודעות.

תיקיית הסבב: https://drive.google.com/drive/folders/1ptqHOycgA--ErsF89ohY7CVHeQgfBsEk כל הדרוש להתחלת העבודה נמצא גם בהמשך פקודה זו. אם קישור חסום, אין לטעון שהקבצים נקראו ואין צורך להמתין להם.

תיק 0547 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[411]

IGK20-Earth-R1 — עדכון בעקבות צילום ״הערות ותיקונים״

מקור חדש S16: צילום שמסר המשתמש לאחר הכנת חבילת R1; בראשו ״הערות ותיקונים״ ומספר העמוד 414. נקרא הצילום המוצג בשיחה עצמה. אין כאן קריאה של קובץ HEIC מקומי או שחזורו. שער הספר, פרטי המהדורה והעמודים הסמוכים אינם מופיעים בתמונה.

---

411. מסמך 0547: IGK20-Earth-R1_08_Corrections_Photo_Addendum.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

העדכון מתווסף למחקר ולפקודות שכבר נמסרו. האמירה ההיסטורית בחבילת R1 שלוח המשתמש טרם צורף אינה עוד מצב הקלט הנוכחי: כעת התקבל ונקרא עמוד אחד מן הלוח. אין להסיק שנקרא כל הלוח. ה־ZIP הקודם אינו כולל עדכון זה.

IGK20-Earth-R1 — עדכון בעקבות צילום "הערות ותיקונים" — מבנה הלוח ומעמד ההערות

כותרות העמוד מציינות דף, עמוד, שורה המתחלת בתיבת, נדפס, ו"הערה בדרך אפשר". לפיכך יש לשמר את ההבדל בין הצעת תיקון, שאלה על הנוסח והצעת הזזה. אין להציג את כל הרשומות כהגהות מוכרעות בגוף האגרת.

IGK20-Earth-R1 — עדכון בעקבות צילום "הערות ותיקונים" — הרשומות הנוגעות למחקר

מקום לפי הלוח	עוגן / הנדפס	ההערה כפי שנקראה בצילום	השלכה למחקר
קלא, ב; שורה המתחילה "דהארה"	"וכו'"	"צ"ע מה מרבה."	לברר את תחולת וכו' בשרשרת ההארות; אין לקרוא אותו כמילוי סגנוני בלבד. נוגע להקשר הקודם ול־E02.
קלא, ב; שורה המתחילה "יתר"	"הנ"ל הארה .. הנ"ל"	"צ"ע הל' והכוונה."	אימות מצולם של הקושי בפתיחה, E01–E02. ניתוח מבנה מוצע אינו מבטל את הצריך־עיון.
קלב, א; שורה המתחילה "אבל"	"אבל .. יאמר"	"לכאורה תיבות אלו מקומם לעיל אחרי תיבת 'העשב'. או לקמן אחרי תיבת 'פרטיות'."	נתון חדש ל־E05–E06: לבחון את סדר המשפט במזל בשתי הצעות המיקום. אין לשנות בשתיקה את נוסח העבודה ואין להרחיב בלי בדיקה את תחום המילים המוזזות.

שני הסימנים ".." משמרים את קיצור הטווח בלוח; אינם מילים חסרות שהושלמו מן הזיכרון. לצורך בניית נוסח בכל אחת משתי חלופות ההזזה יש להציב מול הלוח צילום של גוף קלב, א באותה מהדורה ככל האפשר. בשלב זה אומתה הצעת ההזזה, לא הוכרעה אחת החלופות ולא נקבעו סימני הפיסוק שלה.

IGK20-Earth-R1 — עדכון בעקבות צילום "הערות ותיקונים" — הוא/היא — מה העמוד מוכיח

בצילום הנוכחי לא מופיעה רשומת תיקון של "שהוא אלקות" ל"שהיא אלקות", וגם לא רשומה על ששת/ז' ימי בראשית. זו קביעה על העמוד הנראה בלבד, ולא על כלל ההגהות או כל המהדורות.

לצד זאת, בתחילת העמוד נראית רשומה על קכט, ב: הנדפס "אצלו" וההצעה "אצלה". לכן העמוד כולל גם הצעת שינוי של כינוי זכר/נקבה. זה מחזק את חשיבות הרישום המדויק של היעדר תיקון מקביל בשורות שאנו בודקים, אך אינו הופך את ההיעדר להוכחה שהכינוי מכוון למדרגה קבלית מסוימת.

E17–E18 נשארים בבירור תחבירי וענייני. E25, שישה/שבעה, אינו נסגר מן הצילום. גם הטענה הגורפת "אין בלוח תיקוני זכר ונקבה" אינה נכונה לגבי העמוד הזה; המשתמש הצביע על היעדר התיקונים המסוימים הוא/היא, ולא טען טענה גורפת זו.

IGK20-Earth-R1 — עדכון בעקבות צילום "הערות ותיקונים" — רשומות נוספות הנראות בתמונה

לצורכי פנקס מקור, בלי לפתוח מחדש תיקים:

- קכט, א, בשורה המתחילה "דמעשה": "תמונת" → "תמונות".
- קלא, א, בשורה המתחילה "ללולב": "שנתהפכה" → "שנהפכה".
- קלב, ב, בשורה המתחילה "יודע": על "כו" — "לכאורה מיותר."
- קלב, ב, בשורה המתחילה "ועדיין": "ועדיין .. דתורא" — הערה על שינוי לשון מן הש"ס, ב"ק עב, א. שייך בעיקר לקטע המסיים שייחקר בנפרד.
- קלג, ב, בשורה המתחילה "פרטיות": "פרטיות" → "פרטית". מחוץ ליחידה הנוכחית.

אין מן הצילום לבדו אימות של מקור תלמודי או של זהות מהדורת הספר; אלה רשומות הלוח כפי שנראות.

IGK20-Earth-R1 — עדכון בעקבות צילום "הערות ותיקונים" — תוספת קצרה להעברה לכל שלושת המודלים

התקבל מקור S16: צילום עמ' 414, "הערות ותיקונים", שבו הכותרת "הערה בדרך אפשר". יש לעדכן את מצב הקלט: עמוד זה נקרא בידי המאסף, אך לא כל הלוח. על

קלא, ב, "הנ"ל הארה .. הנ"ל": "צ"ע הל' והכוונה". על "וכו'" בשורה המתחילה "דהארה": "צ"ע מה מרבה". על קלב, א, "אבל .. יאמר": מוצעות שתי הזזות — אחרי "העשב" או אחרי "פרטיות". בדקו את התחביר מול צילום הגוף והסבירו אם השינוי נוגע להיקף הטיעון על המזל. אין כאן הוראה לתקן את הגוף או לבחור אחת החלופות. בעמוד זה אין תיקון הוא/היא בקטע שלנו ואין תיקון ששת/ז'; מופיע במקום אחר בעמוד תיקון אצלו/אצלה. היעדר רשומה אינו הוכחת כוונה קבלית. לא נפתח סבב R2: זה עדכון ראיות בתוך R1.

IGK20-Earth-R1 — עדכון בעקבות צילום "הערות ותיקונים" — חלוקת הבדיקה

- גרוק: השלכת הצריך־עיון על ניתוח הפתיחה ותחולת "כל הנ"ל"; מעמד הכינויים.
- קלוד: שתי הצעות מיקום "אבל .. יאמר" והשלכתן על טיעון המזל; הבחנה בין שיפור תחביר לבין שינוי בתוכן.
- גרוק בוט: אימות מהדורת הלוח וצילום גוף קלא, ב–קלב, א; בדיקת תחום המילים בכל הצעה. אין צורך לחפש שוב אם בצילום שסופק אכן כתוב "צ"ע הל' והכוונה" — זה כבר נקרא.

תיק 0548 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[412]

IGK20-Earth — ביקורת R1 ופתיחת R2

23.9.2026 | מאסף: Codex | מחקר בלבד; החוברת בהשהיה

IGK20-Earth — ביקורת R1 ופתיחת R2 — התוצאה

R1 התקדם במיפוי ובאיתור עדים, אך כמה תשובות הוצגו בביטחון גדול מן הראיות. R2 נדרש לשם בירור ממוקד, ולא כדי להכריז שכל 41 השאלות נפתרו. תיק הזיווג הקודם אינו נפתח; הניסוח של גרוק "תיק הזיווג סגור" יתפרש כסיום סבב המחקר ההוא, ולא כפתרון הקושי.

412. מסמך 0548: IGK20-Earth-R2_00_Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הקלט: דוחות Grok ו־Claude כפי שהמשתמש מסר; תקציר Bot והקבצים שנפתחו בתיקייתו; מפת E01–E41 המקורית; תוספת צילום עמ' 414 שכבר נקראה. דוח הוא טענה לבדיקה, לא עד עצמאי למקור המצוטט בו.

IGK20-Earth — ביקורת R1 ופתיחת 1 — R2. מה נשאר מן הסבב

- ההבחנה בין הופעת כוח ההתהוות ובין מידת החיות המתלבשת היא הצעה טובה לפשט "מראה כחה ויכלתה". אין להפוך אותה להוכחה ששום גילוי אור אינו מעורב.
- סובב, עיגולי א"ק, יושר א"ק והקו אינם ארבעה שמות לדבר אחד. יחסי התיווך טעונים ביאור.
- מפת החזרות של גרוק מועילה: מקום הסיום; פעולת האור החוזר; משל האצילות; חזרה לנמשל עם יעד; פירוט התלבשות. עדיין נדרש טעם לדיוקים במניין.
- ההפניה בהגהת תניא ו' לספר הגלגולים כ' היא ממצא; תחולתה על כל מסלול האור החוזר אינה ממצא.
- Bot קידם את איתור ספר הגלגולים לצילומים מזוהים. תעתיקו הוא תיאור חלקי ומסויג, לא תעתיק רצוף של פרק כ'.
- ההבחנה בין אור חוזר לבין מ"ן מקבלת תמיכה מסדר הדיון. אין להסיק ממנה ניתוק מושגי מוחלט.
- אגה"ק ח' ויד הן מקבילות מועילות. שאלת היקף המשל בח' והמעבר מחידוש האור לחידוש הצמיחה נשארות שאלות.

IGK20-Earth — ביקורת R1 ופתיחת 2 — R2. תיקונים מחייבים לפני כל פירוש

טענה בדוח	תיקון ומעמד
"לוח התיקון לא צורף" — שלושת הדוחות	צילום עמ' 414 התקבל ונקרא בידי המאסף. עדכון זה מחליף את תיאור זמינות הקלט, בלי לייחס למודלים צפייה שלא עשו.
Claude: הערה 48 מסייעת בדיון בששת/ז'	ההערה מוסבת על פתיחת "ועוד זאת". אין להעבירה לשישה/שבעה. גם צילום הלוח מזהה את המקום.

טענה בדוח	תיקון ומעמד
Claude: "אין בו אפילו כח הצומח" בפרק מח	המשפט בפרק לח. פרק מח עוסק בחיות מועטת של דומם וצומח. שתי המקבילות מועילות אך שונות.
Claude E46: "כח וגבורה" בפסקה הקודמת	בטקסט העבודה הצירוף הוא "כח ועוז", כמו ביחידה שלנו. אין לבנות שאלה על חילוף שלא נמצא.
Bot: טבלת E01–E41	המספרים בטבלה שלו הוקצו מחדש לנושאים אחרים. אין למזג סטטוסים לפי המספרים. טבלת הבוט נשמרת כעד היסטורי; המפה המקורית קובעת.
Grok E21: מלכות דמלכות = הנקודה של עשיה שבעשיה	זו הצעת מיקום שזקוקה לביסוס, לא זיהוי מפורש. הדוח עצמו מזהיר אחר כך מפני זיהוי אוטומטי.
Grok E23: נר"ן היעד → אבי"ע שבתוך עשיה → שוב היעד	סדר הצגת הסבר אינו סדר חדש של מעבר. האגרת נותנת תחילה יעד, ואז סדר מפורט המסתיים בו. אין להכניס את היעד לפני "תחלה" בתרשים אחד ולסמן הכול מפורש.
Claude: אגרת ח' "מוגבלת מפורשות" לזרוע	יש בה משל זריעה ומשפט מגביל חריף. הגבלת תחולתו לסוג הזרוע היא פירוש אפשרי לפי ההקשר, לא סייג שנכתב במפורש לגבי העולים מאליהם.
Claude: "בלי העלאת מ"ן כלל" מתאר ישירות את העולים מאליהם עכשיו	הלשון המפורשת נמצאת בסוגריים על ימי בראשית. בהמשך נאמר שיש צמחים באמצעות מ"ן ושהם עדיפים על העולים מאליהם. זיקת שני המקומות סבירה; יש לסמן את ההיסק.
Claude: תכלית/מצוות "מוכח" ואז "משפט מאמת לא איתרתי"	המקבילות תומכות בקשר, אך אינן מוכיחות את כל ניסוח היישוב בין אבי"ע לתכלית התחתונים. נשמר פירוש מסומן, לא סגירה.

3. מה חידשה בדיקתי העצמאית — א. לקוטי תורה: יש יעד ממשי ומועיל

פתחתי וקראתי את ד"ה "ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'" באתר קה"ת/בית חב"ד, במיוחד סעיף ד': https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898887

זהו גוף מאמר שמפרש את כפילות "מאד מאד", את טענת המרגלים ואת מעלת המעשה. הוא קושר מעשה למטה להמשכות עליונות ולנעיצת הראשית בסוף, ואף דן בפנימיות הכתר. לפיכך אין להשאירו כ"מאמר קרוב" בלי לקרוא את המשכו. התאמתו להפניית הערה 59 חזקה מבחינת התוכן; מספר דף בדפוס והתאמה ביבליוגרפית מלאה טרם אומתו.

מה אינו מוכח מכאן: זהות ההפניה "כמ"ש במ"א"; שהאגרת מתכוונת לשני סוגי העולמות בכל הופעה של "מאד מאד"; טעם השמטת עתיק מרשימת לבושי הקו. דווקא אזכור פנימיות הכתר כאן מחייב זהירות לפני הצעה שהשמטת עתיק מבטאת העדר פעולה שלו.

3. מה חידשה בדיקתי העצמאית — ב. פרק לח מוסיף קושי אחר מפרק מח

נקרא גוף לח במקום הרלוונטי, וגוף מח. בלח ההשוואה היא בין מדרגות החיות בדצח"מ, ובמח בין ההארה המתלבשת לבין השפעה מקיפה. לכן יש לפצל: 1. כיצד כוח ההתהוות ניכר כשהאור מוסתר — E03. 2. כיצד העפר מצמיח, מול תיאור דומם החסר כוח צומח — E45-Claude. הבחנה בין גדילת החומר עצמו לבין כוח להצמיח אחר היא מועמדת לבירור, לא תשובה מוכחת מן המשפט לבדו. אין צורך להחליף את סיווג העפר לצומח בלי מקור.

3. מה חידשה בדיקתי העצמאית — ג. המזל: גם מקור הדיווח המשני דורש דיוק

ב־Lessons, הביאור הסמוך להערה 51 מתאר התעוררות כוח הצמיחה שבעשב או באילן. Claude החליף זאת בממצא הפותח בכוח שכבר בארץ. הבדל זה נוגע בדיוק לשאלה האם ההשפעה מופנית לצמח שכבר קיים או למקורו שבעפר. לא קראתי את שני עמודי אור התורה עצמם. לכן שתי תורות הצמח צדק טרם אומתו כאן כממצאים ראשוניים, וזהות הכרכים שמסר סוכן המשנה אינה מאומתת. חיפוש רשת ממוקד לא סיפק גוף חדש מועיל. אין מסקנה שאין מקור.

IGK20-Earth — ביקורת R1 ופתיחת 5 — R2. צילום ההערות — עדכון חל על כולם

צילום עמ' 414, כותרת "הערות ותיקונים", טור "הערה בדרך אפשר": - קלא ב, דהארה / וכו': "צ"ע מה מרבה". - קלא ב, יתר / הנ"ל הארה .. הנ"ל: "צ"ע הל' והכוונה". - קלב א, אבל / אבל .. יאמר: הצעות מיקום אחרי "העשב" או אחרי "פרטיות". - בעמוד הזה אין רשומה על הוא/היא במקום שלנו ואין רשומה על ששת/ז'. קיימת רשומת אצלו→אצלה במקום אחר. לא נבדק כל הלוח; אין זיהוי מהדורה מתוך התמונה לבדה. אין להגיה גוף עבודה. על כל מודל לציין אם ראה את הצילום או רק קיבל תעתיק מאסף.

IGK20-Earth — ביקורת R1 ופתיחת 6 — R2. ניהול מזהים וראיות

E01–E41 נשארים כפי שנקבעו ב־R1. "נבדק" מתאר עבודה שנעשתה, לא דרגת הוכחה. הסטטוסים מעתה: מפורש במקור; ביאור מאוחר; פירוש מנומק; פתוח; לא נבדק. אין למחוק שאלות חדשות שהתברר שהן חופפות: E42-Grok - ו־E46-Claude → הרחבות E23/E41; בראשונה לשמור את ההשוואה "כח ועוז". - E42-E24. - E44-Claude הרחבת → E05–E06. - E43-Claude הרחבת → E37–E38. - E45-Claude הרחבת → E03/E07, עם תיקון לח במקום מח. - E42-Bot → משימת עדות E05; E43-Bot → E19; E44-Bot → E20-E06; E45-Bot → E34. אלו כינויים מתויגים, לא מספרים חלופיים לשאלות המקוריות.

IGK20-Earth — ביקורת R1 ופתיחת 7 — R2. חלוקת R2 והגבלת עבודה חוזרת

Grok: קרבה/ריחוק וסדר האור החוזר; ביקורת קצרה של השמטת עתיק. לכל היותר שני תיקי עומק. Claude: המזל והחינם מול התעוררות; לקוטי תורה ותכלית האדם; תיקון לח/מח ובירור ממוקד של הכוח הצומח. Bot: עדי אור התורה ולקוטי תורה, פסקת גלגולים נקייה, ואחר כך צילום ההגהות מול גוף קלב א. לא לייצר מחדש סיכום רעיוני.

אין לדרוש מכל מודל לקרוא את כל השאלות מחדש לעומק. המפה מצורפת כדי לא לאבד שאלות. נתקדם להכרעה רק במקום שיש גוף מקור, טיעון והיקף תחולה; אם אין גשר חדש, משאירים פתוח ומתקדמים.

IGK20-Earth — ביקורת R1 ופתיחת R2 — קבצי החבילה

00 — הדוח הזה. 01 — מקורות, גבולות אימות וטבלת המרת מזהי Bot. 02–04 — פקודות מלאות לשלושת המודלים, כולל קטע העבודה ומפת השאלות. 05 — המפה הקנונית המקורית עם עדכוני מצב הקלט. ZIP — כל ששת הקבצים. אין בו צילומים שלא הועברו בהצלחה; יש קישורים לעדי Bot ולתוספת צילום המשתמש.

תיק 0549 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[413]

413. מסמך 0549: IGK20-Earth-R2_01_Source_Update.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R2 — מקורות וגבולות האימות

23.9.2026

IGK20-Earth-R2 — מקורות וגבולות האימות — מקורות שנפתחו מחדש בידי Codex

כל הקריאות כאן דיגיטליות; צילומי הבוט לא נקראו בידי Codex בסבב זה. עדי ויקיטקסט מסומנים לא בדוק.

מקור	קישור	היקף הקריאה והשימוש
אגה"ק כ'	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ	היחידה, הפסקה לפניה והסיום המצומצם: בדיקת תחביר, כח ועוז, ששת/ז'
תניא לח	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לח	פסקאות דצח"מ; כאן נמצאת שלילת כוח הצומח בדומם
תניא מח	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מח	גבול, ערך, גילוי והסתר, דומם וצומח; מקור שונה מלח
Lessons י"א תשרי	https://www.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/22/2026	ביאור המזל ומבנה הקטע; הערות 48,53,58,59. ביאור מאוחר ותרגום הערות, לא גוף אדה"ז
אגה"ק ח'	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_ח	משל זריעה ומ"ן; היקף תחולתו עדיין בבדיקה
אגה"ק יד	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_יד	המשכה תמידית וחידוש שנתי; אינה לבדה תיאוריה של אינסוף בזמן
רש"י בראשית ב,ה	https://he.wikisource.org/wiki/רש%22י_על_בראשית_ב_ה	עמידה בפתח הקרקע, תפילת אדם, גשם וצמיחה. זהו המקור שנבדק כאן; לא לייחס לי קריאת כל ב"ר יג או רמב"ן
לקו"ת שלח, ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'	https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898887	גוף דיגיטלי, במיוחד סעיף ד'. נקרא המשך המאמר ולא רק פתיחתו; עמוד דפוס לא אומת
עץ חיים א ענף ד	https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_א/ענף_ד	בדיקה נוספת של פתיחת תיאור א"ק, העיגולים וסיום היושר; יתר הדיון נרשם במחקר R1. אין גשר חדש מאומת

מקור	קישור	היקף הקריאה והשימוש
תניא לו–לז	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לו ; https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לז	עדי ההשוואה לתכלית ולעבודת האדם; לא זוהה מהם מקום ה"כמ"ש במ"א"

IGK20-Earth-R2 — מקורות וגבולות האימות — מה נדרש לקרוא בלקוטי תורה

בסעיף ד' יש תשובה לטענת המרגלים על עבודה ברוחניות לעומת מעשה בארץ; המשך על שני "מאד" ועל המשכת פנימיות הכתר. זו התאמה תוכנית חזקה להערה 59. יש לאמת דף/טור ומהדורה ולהבחין בין גוף המאמר לבין תוספות העריכה המסומנות. אין לטעון שהמאמר מזהה את ה"מקום אחר" שבאגרת או פותר את השמטת עתיק. עוגן חיפוש קצר: "ב' פעמים מאד הם כנגד עלמין סתימין דלא אתגלין". אין צורך להתחיל שוב בחיפוש כללי אחר הכותרת.

IGK20-Earth-R2 — מקורות וגבולות האימות — עדי Bot — קישורים ממוקדים

תיקייה: https://drive.google.com/drive/folders/1Ht9JICBliI6zijzh5xKkkWNpAivM6iq0 ZIP:

תיאור קריאת ספר הגלגולים, שנקרא אצלי כטקסט:

לפי שמות הבוט: - סריקה 30, סוף יט ותחילת כ, HB23822, צילומי ספר הגלגולים: https://drive.google.com/file/d/12jdifGI8HNYzGH5rgjQ7h06g-Rim4H7a/view - סריקה 31, דף יז, כ–כא: https://drive.google.com/file/d/1VLrXjd5Vz2GgHrrPkqpLUxsdfKHjjn6-/view - שער: https://drive.google.com/file/d/1v94mgrRdS9qojjvQojwUhSh5aIfkKJ2c/view

לפי שמות הבוט: - סריקה 64, HB19791, צילומי תניא: https://drive.google.com/file/d/13e4LxyxjouWQNAyURomB4AELyulvDyGV/view - סריקה 65, קלב: https://drive.google.com/file/d/1tN_DBRpy35EnmpP19FMz8pJ6Vp3yZU0C/view - סריקה 66: https://

drive.google.com/file/d/1n7YxpshhvPFHqPtwtOKrkErs7ObFPHfa/view

עץ חיים, HB37654, 26 סריקה - לפי שמות הבוט: https://drive.google.com/file/d/1qwgwDdKzAXFXGlO_3mhYHZRrTd9bvxdK/view - 27 סריקה: https://drive.google.com/file/d/1yKlvVhJ9tKPE0X7i4Fc8XztGx9NyJYga/view - 28 סריקה: https://drive.google.com/file/d/1cqJa3eu4rpH6CjykqcJq8o9IFn288K3q/view

אין לסמן "ראיתי צילום" בגלל הקישורים האלה. העברת שני PNG של הגלגולים נכשלה אצלי; איני מאשר את תיאורם מראייה. הטענה שלא אומתו בהם קו/אור חוזר היא גבול קריאת Bot, לא ראיית היעדר מן הפרק כולו.

IGK20-Earth-R2 — מקורות וגבולות האימות — שיבוש מזהי Bot — טבלת התאמה לפי התוכן

קובץ המקור שנקרא:

העמודה הראשונה היא המספר בטבלת Bot בלבד. אין לתקן אותו בשתיקה בקובץ המקור ואין להעתיק את VW כהכרעה מושגית.

Bot	נושא שרשם	מזהה קנוני / טיפול
E01	פתיחת הקטע בדפוס	E01; אימות נוסח בלבד
E02	כל הנ"ל / שלוש הארות	E02; לא הכרעת תחולה
E03	סוגריים	E39
E04	הוא/היא	E18
E05	א"א בלי ע"י	E13
E06	ששת/ז'	E25
E07	חכמה דמלכות דמלכות	E24
E08	סדר הלבשה	E08–E11, לפי הפסקה
E09	ריחוק עשיה	E10
E10	סיום רגליים	E11

Bot	נושא שרשם	מזהה קנוני / טיפול
E11	הערות עתיק	E11
E12	גוף/מפרש	כלל ראייתי; לא תשובת E12
E13	איסור לבנות מפה	הוראת עבודה; לא שאלת עתיק
E14	אבי״ע מקומיים בגלגולים	E19/E21
E15	קו בגלגולים	E19/E22
E16	אור חוזר בגלגולים	E19/E22
E17	רגלי א״ק בגלגולים	E19/E22
E18	רק התלבשות בפרק	E19; אין להוכיח ״רק״ מקריאה חלקית
E19	הובא בלק״א	E20
E20	הגהת ו׳	E20
E21	נא-נב	E20/E21
E22	הערת נוסח סוף נא	E39
E23	הערה 48	E01/E39
E24	סוגריים 49/55/60	E39
E25	ב״ר י,ו	E05/E06
E26	אוה״ת קצו/תשפו	E05/E06
E27	הערה 53	E20/E39
E28	תדשא	E23/E39
E29	הפניה 56	E39
E30	תוצא	E24/E39
E31	הערה 58	E27/E28
E32	הערה 59	E34
E33	מזל	E05/E06
E34	תמיד ומעין	E27/E28

Bot	נושא שרשם	מזהה קנוני / טיפול
E35	זרוע ומאליו	E30/E32/E33/E36
E36	תכלית בסוגריים	E37
E37	לוח	E18/E39
E38	עצמות/סובב	כלל והרחבת E08; לא הכרעת E38
E39	נשמת ספירות/אדם	E17; לא E39
E40	זיווג סגור	תיק קודם מחוץ למשימה; לא הכרעת E40
E41	מספרי תאי זרע	E40; לא הכרעת E41

IGK20-Earth-R2 — מקורות וגבולות האימות — מצב מקורות שלא הושלם

אוה"ת במדבר קצו ותשפו: פירוש ב־Lessons נקרא; הגופים לא נקראו אצלי. מספר הכרך והדיבור המתחיל בדוח Claude הם דיווח טעון אימות. גלגולים כ': עדים אותרו בידי Bot, אין עדיין אצלנו פסקת תעתיק נקייה המוכיחה את שרשרת האגרת. הערות הרבי 53/58/59: כאן נבדק תרגומן; צילום עמ' 414 אינו כולל את כולן. חיפוש ממוקד באוה"ת לא העלה אצלי גוף שמיש. אין להסיק שאין מקור ואין לשכפל חיפושים ללא יעד חדש.

תיק 0550 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[414]

פקודה ל־Grok: IGK20-Earth-R2-Grok

שני תיקים עיקריים ובדיקת עתיק קצרה.

1. E08–E12: מה פירוש ההפסק המועט ביחס לריחוק הגדול? R1 שלך הציע שני צירים: כלי עשיה בסדר ההלבשה לעומת סיום היושר. זו השערה טובה, אך עדיין חסר מקור המחיל אותה. בנה טבלת נושא מדויקת לכל משפט: מהו המרוחק,

414. מסמך 0550: IGK20-Earth-R2_02_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ממה, באיזה סדר/מצב, ומהו מקורו. הפרד גוף ענף ד, הערת מהרח"ו, ר' צמח וביאור חב"ד. האם עיגולי עתיק מתחת הרגליים באותו תיאור מתיישבים עם "רק עיגולי א"ק לבדו"? מקור הסיום ברדל"א אינו כשלעצמו מיפוי לעשיה. חפש מקור מוגדר המפרש את לשון האגרת, או מקבילה מבנית שמצמצמת את הקושי. אל תקרא שוב את כל ענף ד בלי שאלה ממוקדת. אין להגדיר "סובב מתחיל כאן" במובן מרחבי; אין לומר שהסובב "רק רקע", כי האגרת כוללת אותו בהנמקה. אין להמציא שהסובב דוחף את הקו לחזור.

2. **E19–E23, E42-Grok**: היעד והסדר תקן תחילה את תרשים R1: הוא הציג קו→אור הנשמה→אבי"ע שבעשיה→שוב אור הנשמה. האגרת נותנת תחילה יעד ואחר כך "תחלה... וממנה... ומהן". הפרד שתי אמירות מן הטקסט; אל תהפוך סדר הרצאה למסלול כפול. בדוק אם סדר ההתלבשות יכול להיות תיווך של אותה הארה חוזרת, בלי לדרוש מסע מרחבי. אם "אותה" כאן רק לפי הכינוי "זו", אמור זאת. ספר הגלגולים עשוי לבאר כלל התלבשות שמוחל באגרת על הקו; אין צורך לדרוש ציטוט מילולי של כל משפט האגרת כדי שהפניה ענייניות תהיה תקפה. מצד שני אין לייחס לו קו/אור חוזר שלא נקראו. נתח האם "כח ועוז" בפסקה הקודמת ובסיום הכלי הוא יישום מקומי של אותה נתינת כוח או תיאור אחר. עצם חזרת הצירוף אינה הוכחת זהות כל המנגנון.

תיק 0551 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[415]

פקודה ל־Claude: IGK20-Earth-R2-Claude

שני תיקים עיקריים ותיקון קצר. מטרתך לבדוק את פירושי R1, לא להגן עליהם.

1. **E05–E06, E26, E33–E36**: למי פועל המזל ומה נחשב התעוררות? א. ב־R1 ייחסת לאוה"ת קצו כוח צומח שכבר בארץ. הביאור ב־Lessons מתאר כוח שבעשב/אילן. הבדל מושא זה נוגע ל"בטרם יצמח למי יאמר". קרא את גוף אוה"ת אם נגיש, תן URL מדויק ופסקה בהקשר; אל תציג דיווח סוכן או פרפרזת Lessons כגוף אוה"ת. זהות הכרכים והמאמר בתשפו עוד טעונה אימות. ב. הפרד גודל, נשיאת פרי, פרטי המין ועצם ההתהוות. כיצד אפשר

415. מסמך 0551: IGK20-Earth-R2_03_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

לייחס פרי למזל ובאותה יחידה לתארו כיש מאין מכוח הצומח? האם יש שתי פעולות באותו תוצר? מה מוכיח המקור עצמו? ג. הטקסט "בלי העלאת מ"ן כלל" מוסב במפורש על ימי בראשית. יש לבחון את מעברו לצמיחה עכשווית. ברש"י בראשית ב,ה יש תפילה ויציאת צמחים אחרי גשם. העובדה שלא נכתב שם "מ"ן" אינה מסלקת את קושיית ההתעוררות. האם מבחינים עצם הבריאה, יציאה/גידול, או סוג השפעה? הצב כל חלופה מול סדר הזמנים ברש"י. אין לייחס לרש"י הבדל זרוע/מאליו שלא נאמר. ד. באגה"ק ח' ההגבלה "כי אם" מופיעה בתוך משל זריעה. "לכן המשל מוגבל מפורשות לזרוע" היא קפיצה: ההגבלה לסוג זה היא קריאה הקשרית אפשרית. בדוק אם מקור נוסף נותן אותה או שיש קושי שנותר. ה. בהערת הלוח "אבל .. יאמר" שתי הצעות העתקה. אם בידך צילום הגוף או תעתיק ברור, הצג שתי קריאות עם תחום המילים המדויק וסימון פיסוק עריכתי. אם אין די לקבוע את התחום, עצור שם; אל תזיז פסקה שלמה באופן שרירותי.

2. **E34–E38**: לקוטי תורה והמשכה באבי"ע המאסף קרא את המשך המאמר ב־**aid/5898887** ובפרט סעיף ד'. יש בו במפורש דיון בכפילות מאד ובמעלה של מעשה בארץ, ולא רק דיון כללי בכלים. קרא את הרצף והבחן בין: - יתרון הבא בעבודה על מתנת חינם; - יתרון מעשה על מחשבה; - המשכה בכל העולמות; - תכלית בתחתונים. איזו חוליה נאמרת בלקו"ת, איזו בהערה 59, ואיזו רק בהצעתך? אל תעתיק אוטומטית פירוש "מאד מאד" של לקו"ת לפרי באגרת. אל תכריז שזה ה"כמ"ש במ"א" בלי מראה מקום נוסף. ב־**R1** כתבת פעם שהתכלית היא ההמשכה בכל אבי"ע והמעשה אופן מימוש, ופעם שההמשכה בעליונים רק תוצאה והתכלית למטה. נסח את היחס בעקביות והראה את גבול ההוכחה. תניא לו-לז הם מקבילות, לא היתר להכריז שכל התכליות זהות. הערה 59 היא הצעה לקשר; היא אינה "ראיה נגדית" השוללת כל הסבר.

3. תיקון ובדיקה קצרה **E03 / E45-Claude** המשפט על דומם שאין בו כוח צומח נמצא בלח, לא במח. פתח את שני המקומות, תקן את הפנקס, והפרד את הקושיות. בדוק את האפשרות "העפר אינו גדל בעצמו, אך מצמיח אחרים", או הבחנה בין החיות המתלבשת לכוח שאינו באותה מדרגה; אל תאשר בלי מקור. אין להפוך עפר לצומח כדי להימלט מהשאלה. **E27–E28**: די בעדכון קצר. חידוש שנתי אינו לבדו הוכחת אינסוף, ולא שולל כל רציפות. שמור שלושה מושגים: קיום הפעולה, חידוש ההארה, יכולת ההתמדה המותנית בקיום העולם.

שאלות E24–E25 נשארות פתוחות אם לא נמצא מקור חדש. חובה להסיר את שיוך הערה 48 לששת/ז'. E46-Claude תתוקן לכח ועוז; היא הרחבה של E23. תוצר עד כ־2,000 מילים מעבר לציטוטים הנחוצים, כולל טבלת תיקונים מדויקת. מותר להביא שאלה חדשה שמקור חדש מעלה.

--- כללים, עדכונים ומקורות ---

--- טקסט העבודה ---

תיק 0552 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[416]

פקודה ל־Grok Bot: IGK20-Earth-R2-Bot

אימות עדים, בלי הכרעה מושגית. עבוד לפי סדר העדיפות הבא; אל תשקיע שוב בסריקות שכבר תקינות בלי שאלה חדשה.

תיקון ראשון וקצר — המזהים: בטבלת MAPPING_TABLE.md של R1 מספרי E01–E41 אינם תואמים את המפה שניתנה. לדוגמה E03 הקנוני הוא גילוי כוח/אור, E13 הוא השמטת עתיק, E25 ששת/ז'. אל תחליף את המקור בשתיקה. הוסף קובץ crosswalk מסודר והשתמש מעתה רק במפה המצורפת. VW יכול לאמת מילים בצילום, לא לענות לשאלה מושגית. שאלותיך E42–E45 נשמרות כ־E42-Bot וכו'. אל תכתוב שתיק הזיווג "הוכרע": הוא מחוץ לסבב הנוכחי.

עדיפות 1 — אור התורה במדבר קצו ותשפו (E05/E06) מצא מהדורה וכרך, צלם מספר מודפס והפסקה הרלוונטית. לפי Lessons הערות 51–52 אלו שני מקומות: האחד מעורר את כוח הצומח שבעשב/אילן, והשני מאיר וממשיך לשורש. דוח Claude דיבר על כוח שכבר בארץ; אין להכריע לפי הפרפרזות. צריך תעתיק קצר רצוף המראה מה מושא ההשפעה ומתי היא פועלת. זהות כרכים א/ג ודי"ה על כן יאמרו המושלים היא טענה לבדיקה, לא נתון מחייב.

עדיפות 2 — לקוטי תורה שלח (E34/E37/E38) כבר יש גוף דיגיטלי של ד"ה ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו': https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898887 פתח במיוחד סעיף ד'. תן ספר/מהדורה/דף וטור, וצילום הפסקאות על כפילות מאד, המעשה ופנימיות הכתר. אל תחפש מחדש רק את הכותרת. הפרד את גוף

416. מסמך 0552: IGK20-Earth-R2_04_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

המאמר מן ההוספות המסומנות. אימות המיקום אינו הוכחה שזה ה"כמ"ש במ"א" של אגה"ק.

עדיפות 3 — ספר הגלגולים כ' (E19–E22) יש אצלך צילומי HB23822 PDF30–31. הקובץ T2 מ־R1 הוא תקציר ראייה מסויג, לא תעתיק רצוף. הפק מן הצילום פסקה קצרה נקייה על אצילות שבעשיה ועל נרי"ן/אבי"ע. סמן כל מילה שאינה ודאית. ציין מה מתחיל/מסיים את פרק כ' ואיזה דף נראה. אל תכריח את משפט הקו של האגרת להימצא מילה במילה; מטרתנו לדעת איזה כלל מקורו בספר ומה מוסיף אדה"ז. אם רש"י מטושטש, תן חיתוך מוגדל או עד דפוס אחר מזוהה. אין לשכתב OCR משובש לנוסח צפוי. אין להכריז שאין קו/אור חוזר בכל הפרק בלי קריאת הפרק כולו. אם הצלחת רק פסקה אחת, זו תוצאה מועילה. הגהת תניא ו' כבר נמצאה דיגיטלית; צילום קצר שלה ישלים עדות, אך אין צורך לחפש את ההפניה מחדש.

עדיפות 4 — צילום הלוח מול גוף האגרת (E01/E06/E18/E25/E39) המשתמש כן צירף צילום "הערות ותיקונים" עמ' 414; תעתיק המאסף מובא בכללים. תקן זמינות קלט. נסה לזהות מהדורה רק על סמך עד נוסף, לא ניחוש מעמוד 414. המשימה הממוקדת: תחום המילים "אבל .. יאמר" ושתי הצעות מיקומן, מול קלב א. צלם את השורות משני הצדדים, בלי להכריע איזו הצעה לאמץ. אין צורך לפתוח מחדש את טעות מראה המקום 56: ישרצו הוא א,כ. אין להכריז שהיעדר תיקון הוא/היא או ששת/ז' בעמוד היחיד מוכיח כוונת מחבר.

תוצר: README קצר; טבלת התאמה קנונית; לכל יעד קובץ תעתיק ו־1–3 צילומים רלוונטיים עם זיהוי ברור. ספר, מהדורה, דף מודפס, טור/שורות, עמוד PDF, URL, מה ראית בעצמך ומה דיווחו אחרים. העלה ל־Drive והכן ZIP עם TXT/MD/PNG. תיקיית הפרויקט הקיימת: https://drive.google.com/drive/folders/1ptqHOycgA--ErsF89ohY7CVHeQgfBsEk צור תיקיית Earth-R2-Bot נפרדת; אל תשנה R1. הקישורים יינתנו למשתמש להעברה; אל תשלח הודעות למודלים אחרים. לא נדרשת השלמת כל ארבע העדיפויות במחיר תעתיק לא אמין. דווח במדויק מה הושג ומה נשאר.

--- כללים, עדכונים ומקורות ---

--- טקסט העבודה ---

תיק 0553 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[417]

IGK20-Earth-R2 — המפה הקנונית והמשך הטיפול

23.9.2026

E01–E41 להלן מועתקים ממפת R1 כדי לשמר שאלות ומזהים. זה אינו אישור שהשאלות נפתרו. עדכון מצב הקלט: צילום הערות ותיקונים עמ׳ 414 כבר נקרא בידי המאסף; האמירות ההיסטוריות ״לא צורף״ במפת R1 אינן המצב הנוכחי. ספר הגלגולים: Bot דיווח על קריאה חלקית בצילומים, עם כותרת פרק ועמוד; המאסף לא ראה צילומים אלה. אין עוד להתייחס אליו כיעד בלתי מאותר, אך אין תעתיק מכריע שהושלם. הרחבת E03: תניא מח נשאר מקור; הציטוט ״אין בו אפילו כח הצומח״ נוסף מתניא לח.

IGK20-Earth-R2 — המפה הקנונית והמשך הטיפול — סטטוס מסכם לפי תחומי עבודה

מזהים	התקדמות	נשאר
E01–E02	כוונת תוספת כוח מסתברת; הערת הלוח נקראה	כפילות ונושא המשפט
E03–E07	הובחנו כוח/אור ותוצר/מקור; מזל בגוף	מקור אוה״ת, תפקיד הפרי, לח/מח
E08–E12	מפת מונחים והמתח זוהו	גשר קרבה/ריחוק וטעם תוספת הכוח
E13–E15	חזרות מופו; עתיק קודם באגרת	טעם ההשמטה ומובן כתר
E16	אין לזהות אור חוזר ומ״ן מכוח הכיוון בלבד	יחס חיובי מדויק
E17–E18	מושא אלקות והכינויים נידונו; לוח נקרא חלקית	תחביר מדויק וכוונת המחבר
E19–E23	צילום מקור אותר בידי Bot; הפניית ו׳ מזוהה	פסקה נקייה, פירוט ותחולת מסלול

417. מסמך 0553: IGK20-Earth-R2_05_Canonical_Map.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מזהים	התקדמות	נשאר
E24–E26	חכמה/סיום, ששת/ז׳ ותפילת אדם זוהו	הטעם והיקף חסד החינם
E27–E28	הערת 58 ואגרת יד תומכות בחידוש	מה בדיוק מעין אינסוף והבדל בחינת/מעין
E29–E32	צירי השוואה נשמרו בלי מספרי זרע	מדוע העפר דווקא; אין ערוך וכמו
E33–E36	משל ח׳ והערת 59; לקו״ת גוף אותר	תחולת הזרע, שני מאד וההיקש
E37–E38	מקבילות למצוות והמשכה קיימות	יחס התכליות וזיהוי במ״א
E39	תיקוני מראה מקום ותחולת הערה 48 ברורים	הגהות מקור עברי ומהדורות נוספות לפי צורך
E40	שאלת המשתמש נשמרת ללא נתונים בלתי בדוקים	המדד המשווה
E41	אור חוזר מנוסח בקו; סובב שותף בהנמקה	תחולת הסיום המדויקת

תיק 0554 · נוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[418]

IGK20-Earth-R3 — ביקורת R2 וממצאים עצמאיים

23.9.2026. היחידה: ״ועוד זאת״ עד ״תכלית בריאת האדם״. חקירה, לא נוסח לחוברת. תיק הזיווג נשאר בהשהיה עם הקשיים שנרשמו; לא הוכרע מחדש.

IGK20-Earth-R3 — ביקורת R2 וממצאים עצמאיים — התוצאה

R2 שיפר את הניתוח בשני התיקים המבניים: ההפסק והריחוק נמדדים בין זוגות שונים, והאגרת מציגה יעד ואחר כך את סדר ההתלבשות אליו. אין מכאן זיהוי עיגולי עתיק עם עיגולי א״ק, ואין הסבר מוכח להשמטת עתיק. כעת יש התקדמות של ממש בתיק המזל, לצד שתי תקלות אימות בחבילת המקורות.

---

418. מסמך 0554: IGK20-Earth-R3_00_Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

התוצאה — 1. כוח הצומח והמזל: יש מקור המחבר, לא רק הצעת יישוב

קראתי בגוף דיגיטלי של לקוטי תורה פינחס, ד"ה "צו את בני ישראל", את סוף סעיף ג' וההקשר. המשפט המכריע: "שהגידול של צמח האדמה מכח הצומח אשר בארץ הוא ע"י המזל". בהמשך מובחנת התהוות הצמח הגשמי, המיוחסת לאור אין סוף הסובב, מפעולת המזל.

מעמד העד: תעתיק ראשוני של המאמר באתר חב"דטקסט ובאתר אשובה; לא צילום הדפוס עח ב. שני האתרים אינם בהכרח עדים עצמאיים. דף ספריית חב"ד לא נפתח. ההפניה עח ב עדיין טעונה התאמה לצילום.

מסקנה מצומצמת: E47-Claude אינו סתירה מעצם העובדה שחי' מייחס גידול לכוח הצומח וכי מייחסו למזל. כאן אדה"ז משלב את שני הייחוסים בפירוש. אפשר לבאר: הכוח שבארץ מוציא ומגדל, והגידול נעשה באמצעות השפעת המזל. אין צורך להעמיד את שני הגורמים כמתחרים.

מה לא נפתר: חלוקת נשיאת הפרי, טעם הפרי והמין הפרטי בין כוח הצומח, הזרע והמזל; הכלל "כי אם על ידי הזרע" בחי' מול העולים מאליהם בכי'; וההבחנה המדויקת בין התהוות לגידול בכל הופעה של המילה "צמיחה". המקור מפנחס אינו אומר שהמזל לבדו קובע כל פרט ואינו מבטל את תפקיד הזרע.

שאלה מחודדת ל־E04: בפינחס נשללת התהוות חומר מתוך רוחניות בדרך עילה ועלול, ובאגרת כוח הצומח מתואר כאין ורוחני. לכן אין לפרש את האגרת כאילו די בעצם היות כוח כלשהו רוחני כדי שיוכל לברוא חומר. האגרת עצמה מנמקת את הכוח בסובב ובהארת הקו. התאמת שתי הלשונות היא פירוש מבוסס־הקשר, לא החלפת "כוח הצומח" בשם "עצמות".

התוצאה — 3. אור התורה תשפה–תשפו: לא נמצא כאן כל הביאור שיוחס לו

קראתי את שני הצילומים PDF67-68: הכותרות חקת, תשפה ותשפו. תשפה דן במזל, במקור הגבוה ממנו ובתוספת האור שעל ידי תורה ומצוות; תשפו מתחיל בקיצור וממשיך ביאור על תוספת האור בגן עדן.

בקטע שנקרא יש הבחנה מועילה בין שפע במידה קצובה ובין אור נוסף הנמשך בעבודה. זה מועמד ענייני לבירור "המשכות אורות עליונים" ותכלית האדם. הוא אינו זיהוי של "כמ"ש במ"א" באגרת.

לא אימתתי בצמד העמודים את הניסוח המלא שבשיעורים, שהמזל מאיר בעשב ומעורר בו המשכה לשורשו. אין להציג פרפרזה זו כתעתיק מאומת של תשפו. היא עשויה להישען על הקשר נוסף, ויש לבקש מיקום מדויק. שיוך "על כן יאמרו המושלים" לעמודים אלו אינו מאומת; התיקון מתוכן העניינים הוא כרגע עדות הבוט, לא קריאת תוכן עניינים עצמאית שלי.

התוצאה — 4. לקוטי תורה שלח: P2 אינו אימות המאמר המבוקש

פתחתי בעצמי את צילומי PDF111,117,128. ב־111 אכן נדפס מא ויש סעיף ד' על המרגלים; ב־117 מד ודיון בלבוש המצוות; ב־128 המספר הגלוי הוא 98, והכותרת בתוך הגוף "ביאור הדברים ע"פ ועתה יגדל נא". אלו אינם הטקסט הרצוף של ד"ה "ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'" שנקרא באתר קה"ת.

ההבדל אינו רק מספר עמוד: פתיחת סעיף ד' ומשפטי מאד מאד עצמם שונים. לכן טענת הבוט "סתירת מספור בין התוכן לעמוד הרץ" אינה מוכחת. ההסבר המוקדם שיש לבדוק הוא שנפתחו מאמרים אחרים באותה פרשה. יש לאתר את המשפטים עצמם, לא להסתפק במילות הנושא מרגלים/מאד/כתר.

הצילום 128 עשוי להיות מקור שימושי נפרד: הוא מבחין הקשרים שונים של פנימיות וחיצוניות הכתר, ומזכיר פנימיות עתיק וגלגלתא. דווקא משום כך אין לקחת משפט אחד ממנו ולזהות בכל מקום פנימיות הכתר עם פרצוף אחד באותו מובן. אין בו, בקריאה הנוכחית, הסבר להשמטת עתיק ממשל הקו באגרת.

המאמר הנכון נשאר מאומת דיגיטלית באתר קה"ת. הדיון שבו מחבר מעשה, גילוי ותחתון, אך אינו מוכיח שכל המשכה בעליונים היא רק אמצעי לתחתון. הערה 59 מציעה זיקה; עצם היותה הצעה אינו ראיה נגד הזיקה.

התוצאה — 6. לוח התיקונים: לשמר הצעות, לא לייצר נוסח מוחלט

צילום המשתמש עמ' 414 נקרא קודם; כעת קראתי גם את צילום גוף האגרת קלב שבחבילה. "אבל .. יאמר" אכן מתאים לצירוף "אבל בטרם יצמח למי יאמר". הלוח מציע שני מקומות בדרך אפשר.

שחזור קלוד אינו נוסח מתוקן מוסמך: בהעברת הצירוף משתנה התחביר של "כל מזל ומזל לכל עשב ועשב בפרטי פרטיות", וצריך להציג את הסוגריים כולם עם פיסוק מוצע מפורש. אפשר לבדוק הקדמת נושא או משפט מוסגר; אין להציג שבר משפט כהכרעה. ההצעה "אחרי פרטיות" עשויה להתפרש לפי ההופעה השנייה, אבל הסקת

הכוונה אינה קריאת נוסח מפורשת בלוח. אין צורך בסבב צילום נוסף של אותה תמונה כדי להכריע כוונה שלא פורטה בה.

IGK20-Earth-R3 — ביקורת R2 וממצאים עצמאיים — מה מתקבל מ־R2 ומה נשאר פתוח

תיק	הכרעה כעת	גבול
E08–E11: ריחוק/הפסק	זוגות שונים; אין סתירה ישירה מן המשפטים לבדם	אין זיהוי עיגולי עתיק ועיגולי א״ק; ״לבדו״ דורש הסבר
E13: עתיק	נימוק ״כפל כתר״ נסוג בצדק	סיבת ההשמטה לא נמצאה
E19–E22	יעד ואחר כך סדר אליו; צילום גלגולים כעת נגיש	תעתיק שגוי; אין גשר מפורש לכיוון האור החוזר
E23	נתינת כוח לכלי בשני המקומות	חזרת ״כח ועוז״ אינה הוכחת זהות המנגנון; לתקן ״ובתארתו״ ל״ובהארתו״
E05/E47-Claude	פנחס מחבר גידול מכוח הארץ עם גידול באמצעות המזל	פרטי הפרי/המין עדיין דורשים דיוק
E16/E26/E33	יש עוד שימוש במ״ן במקור שנקרא	אין להעתיק אותו בלי בדיקה אל ״מאליהם״ או אל אור חוזר
E24–E25	אין התקדמות מכרעת	חכמה/סיום הכלי וששת/שבעת הימים נשארים פתוחים
E27–E28	קיום הפעולה, חידוש שנתי ויכולת התמדה מותנית מובחנים	התחדשות שנתית לבדה אינה הוכחת אין־סוף
E37–E38	שלח ואוה״ת מספקים מקבילות להמשכה בעבודה	לא זוהה ״במ״א״; לא הוכח יחס מטרה/אמצעי בכל אב״ע

הצעת R2 לכלול עיגולי עתיק בשם עיגולי א״ק אינה מתקבלת אפילו כפתרון מועדף בלי עד לשימוש הזה. אפשר לשמרה כהשערה שנבחנה. פירוט הזוגות מפחית את הסתירה; הוא אינו פותר את מבנה העיגולים.

בתיק תפילת אדם, הקדמת הבריאה לתפילה עשויה להבחין עצם התהוות מהופעה בפועל. אבל התפילה על גשם עדיין תנאי אנושי לצמיחה לפי רש״י; שינוי מושא התפילה אינו לבדו יישוב ל״בלי מ״ן כלל״. אין צורך לחזור ולשנות את הניסוח בלי מקור נוסף.

IGK20-Earth-R3 — ביקורת R2 וממצאים עצמאיים — תכנית R3

קלוד: פנחס + אוה"ת קצו, בירור מקור/אמצעי, מ"ן ותחולת "צמיחה". גרוק: אוה"ת תשפה–תשפו + שלח הנכון, בירור תוספת אור ותכלית; בדיקה מוגבלת של מקור הכתר הנפרד, בלי להמציא טעם להשמטת עתיק. בוט: תיקון ממוקד של שלח, גלגולים ופנחס בדפוס. לא עוד סריקה כללית של אותם ענפי עץ חיים.

אם אין מקור חדש לאחד הקשיים, הוא נשאר פתוח. מטרת R3 היא לנצל את העדים החדשים ולתקן את העדים השגויים; לא להחזיר כל השערה לסיבוב נוסף.

קישורי המקורות ופנקס הקריאות בקובץ 01. שלוש פקודות עצמאיות בקבצים 02–04. צילומים שנבדקו כלולים ב־ZIP, במקורם וללא יצירת דימויי עמוד מחדש.

תיק 0555 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[419]

Earth-R3 — פנקס עדים ועדכון לקריאה עצמאית

23.9.2026. "נקרא" להלן מציין מה שהמאסף ראה בעצמו בסבב הזה. קובץ תעתיק של הבוט אינו שקול לצילום, וצילום דף אינו אימות כל תעתיק שנלווה אליו.

א. מקורות דיגיטליים שנפתחו — D2 — לקוטי תורה שלח, ד"ה ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'

גוף קה"ת בבית חב"ד

נקרא ברצף הגוף, בדגש ג'–ד'. סעיף ד' מתחיל "ואחר כל הנ"ל יובן ג"כ ענין המעשה דמרגלים". זה עוגן הזיהוי. בדיון מופיעים שני סוגי עולמות בפירוש כפילות מאד, ומעשה לעומת מחשבה. צילום "ד ובזה יובן ענין המרגלים" במא אינו אותו סעיף. אין לקבוע טעות במספור לפני התאמת הטקסט.

Earth-R3 — פנקס עדים ועדכון לקריאה עצמאית — ב. צילומים מתוך חבילת R2-Bot שנקראו עכשיו

תיקיית המקור ZIP המקור

---

419. מסמך 0555: IGK20-Earth-R3_01_Source_Update.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הצילומים שנבדקו מועתקים ל־evidence בחבילת R3 בשמות המקוריים. נתוני HB וכרך מדווחים מן הבוט; המספרים והכותרות המצוינים כנקראים נראו בדימויים עצמם. לא בדקתי בסבב זה את כל שערי הספרים ואת תוכני העניינים.

קובץ בחבילת R3	נקרא בפועל	טענה שלא אומתה
R2_OHT_BamA_PDF-214.png	כותרת דרושים לשבועות, קצו; פסקת תדשא, מזל, כוח צומח, מ״ד ומ״ן	שם המאמר המדויק מתחילתו; פרטי המהדורה
R2_OHT_BamC_PDF-067.png	חקת תשפה; שפע קצוב ותוספת עבודה, מזל ומקורו	נוסח מלא של פרפרזת Lessons על משיכת העשב לשורשו
R2_OHT_BamC_PDF-068.png	חקת תשפו; קיצור ואחריו תוספת אור בעבודה	שזה ״במ״א״ של האגרת
R2_LT_Shelach_PDF-111.png	מא; סעיף ד׳ אחר על המרגלים	שזה המאמר D2; שזה שינוי עימוד
R2_LT_Shelach_maad_PDF-117.png	מד; לבוש מצוות, ציצית	שזה כפילות מאד במאמר D2
R2_LT_Shelach_keter_PDF png.128-	מספר 98; ״ביאור הדברים ע״פ ועתה יגדל נא״	המספר המשוער מט/נ בדוח הבוט; הטעם להשמטת עתיק
R2_Gilgulim_PDF30_full.png	פרק כ׳ בטור הימני; מוקדי לשון בטור השמאלי	תעתיק נקי מלא של הפרק
R2_T2_p30_LEFT_enh_top_x2.png	מסגרת לבושי נפש וכניסה לפנימיות	סדר הקו או אור חוזר
R2_T2_p30_LEFT_enh_mid_x2.png	״חיצוניות״ בשתי נקודות שתועתקו ״פנימיות״; נפש דאצילות בתוך עשיה	המילים שנמחקו/טושטשו
_R2_Tanya65_aval_parenblock_x2.png	קלב; גוף הסוגריים על המזל והמשך ההפסק	נוסח הגהה מכריע במקום הצעות הלוח

Earth-R3 — פנקס עדים ועדכון לקריאה עצמאית — ג. מקורות הבוט שנפתחו כטקסט, עם סטטוס הביקורת

- P1 אור התורה: עיקר פסקת קצו אומת בצילום; כותרת ״על כן יאמרו״ לא אומתה. ״שליטה במידה + שורש״ בתשפו אינה כל פרפרזת Lessons.

- P2 לקוטי תורה: עדי נושא קרובים; אינם מאמתים את D2. טענת סתירת העימוד אינה מתקבלת כעובדה.
- P3 גלגולים: שגיאת חיצוניות/פנימיות ותחילת פרק; אינו תעתיק נקי.
- P4 לוח: גוף האגרת אומת בצילום; הלוח אצל הבוט הוא תעתיק המאסף בלבד.

Earth-R3 — פנקס עדים ועדכון לקריאה עצמאית — ד. צילום המשתמש: עד קיים, אין צורך לבקשו שוב

המאסף ראה בשיחה את עמ' 414, "הערות ותיקונים", עמודה "הערה בדרך אפשר". אין לטעון שהלוח לא סופק לשיחה. אם מודל חיצוני קיבל רק את הפרומפט, עליו לומר שלא ראה בעצמו את הצילום.

"דהארה / וכו'": צ"ע מה מרבה. "יתר / הנ"ל הארה .. הנ"ל": צ"ע הלי והכוונה. "אבל / אבל .. יאמר": לכאורה תיבות אלו מקומם לעיל אחרי תיבת "העשב", או לקמן אחרי תיבת "פרטיות". בעמוד הזה אין תיקון של הוא/היא או ששת/ז' ביחידה. אין להסיק מכאן על כל הלוח או על כוונת המחבר.

Earth-R3 — פנקס עדים ועדכון לקריאה עצמאית — ה. גבולות וזיהויי שאלות

E01–E41 נשארים כפי המפה המקורית. E44-Grok הוא הרחבת E47; E11-Claude הרחבת E05. חדש לצורך מעקב: E48-Codex = מ"ד המעורר מ"ן בקצו מול מ"ן של זריעה באגרת (קשור E16/E26/E33); E49-Codex = הגבלת התהוות גשמיות מרוחניות בפינחס מול "אין ורוחני" בכ' (הרחבת E04). אין לייבא סטטוס לפי מספר חדש של מודל אחר.

המבנה הקודם נשמר: סובב אינו עיגולי א"ק; עיגולי עתיק אינם מזוהים עמו; סדר היעד אינו מסלול מעגלי; אור נשמה דספירות אינו נשמת אדם. לא הוכח טעם להשמטת עתיק, יחס חכמה/סיום הכלי או ששת/שבעת הימים.

תיק 0556 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[420]

420. מסמך 0556: IGK20-Earth-R3_02_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

שני יעדים מן הצילומים החדשים, בלי לפתוח שוב סקר כללי של ענף ד. שאלות המשתמש המקוריות נשמרות במלואן בסוף הפקודה.

1. E34/E37/E38: קרא אוה"ת חקת תשפה–תשפו עצמם (R2_OHT_BamC_PDF-067/068.png), ובפרט את הפסקה אחרי הקיצור בתשפו. העמד מולה את לקו"ת שלח ד"ה "ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'" סעיפים ג'–ד', גוף קה"ת aid5898887, ואת "ומזה נשכיל"/תכלית האדם באגרת. האם יש עתה מקור מפורש להבחנת שפע קצוב/קיום לבין תוספת אור מכוח העבודה? במה זה מבאר את יתרון מה שבא במ"ן, ובמה אינו מבאר? הפרד שלוש טענות: עדיפות עבודה על חינם; עדיפות מעשה על מחשבה; יחס ההמשכות באבי"ע לתכלית בתחתונים. אל תהפוך אותן לשלוש לשונות זהות. האם "תכלית בריאת האדם" כאן יכול לתאר פעולת האדם בכל העולמות בלי לשנות את תכלית ההשתלשלות שבתניא לו? תן פירוש ואת גבולו; לא זיהוי מומצא של "במי"א".

2. E13: בדיקה מוגבלת במקור אמיתי חדש. צילום R2_LT_Shelach_keter_PDF-128.png הוא "ביאור הדברים ע"פ ועתה יגדל נא", מספר גלוי 98. הוא אינו המאמר מיעד 1. קרא את הגדרת פנימיות/חיצוניות הכתר לאורך העמוד, כולל המקומות שבהם מדובר בפנימיות עתיק. האם בכלל אפשר להסיק ממנו שמניין א"א ממצה את הכתר לצורך משל הקו? אין בו לכאורה אזכור של הקו; אל תמיר את זה בהוכחה. אם יש רק הסבר לריבוי שימושי "פנימיות הכתר", זו התוצאה. נימוק הכפלת הכתר נסוג ונשאר נסוג; נימוק חדש טעון ראיה.

סגירת R2 במדויק: מקבל טבלת שני זוגות מדידה ותיקון יעד/סולם. איני מקבל כהעדפה את הצעת הכללת עיגולי עתיק בשם עיגולי א"ק בלי שימוש מפורש כזה, במיוחד מול "לבדו". אין צורך להגן עליה או לקרוא שוב את אותם משפטים. E10–E11 נשארים פתוחים אלא אם מצאת מקור חדש מוגדר. גם E24–E25, ששת/שבעת הימים, נשארים גלויים ברשומה; אין לייחס אליהם הערה 48. תיק הזיווג בהשהיה, לא "נפתר".

תוצר: עד כ־1,700 מילים, עד ארבעה ממצאים חדשים. לכל יעד: מה נקרא, מה מפורש, צעד ההיסק, ראיה נגדית ממשית אם קיימת, ומה נשאר חסר. אם לא נמצאה ראיה

נגדית, אמור זאת במקום להפוך העדר הוכחה לראיה נגדית. בסוף פסקת הסבר קצרה שניתן להבין בלי לשמוע את כל הסבבים. זו פסקת מחקר, לא חוברת.

--- מסגרת ועדכון ראיות ---

ב"ה — מסגרת משותפת ל־Earth-R3 יחידה: ועוד זאת עד תכלית בריאת האדם. חקירה, לא חוברת. תיק הזיווג בהשהיה, לא נפתר. כתוב בעברית והפרד מפורש/ביאור מאוחר/פירוש מנומק/פתוח. אין הכרעה לפי הסכמת מודלים. מותר לחלוק על המאסף עם ראיה. אין לומר שקראת גוף לפי דיווח או קטע חיפוש. חסם מדווח פעם אחת; אין לשחזר תמונה מתעתיק. ה־ZIP החדש כולל צילומים אמיתיים שנקראו בידי המאסף. אם קיבלת רק טקסט, ההבחנה קראתי/נמסר נשארת מחייבת. אל תניח שיש לך קובץ מקומי רק משום ששמו מופיע בפנקס. תיקונים שמורים: הערה 48 על פתיחת ועוד זאת בלבד; תניא לח ולא מח למשפט שאין בו כוח צומח; כח ועוז ולא כח וגבורה; בלי מ"ן כלל בסוגריים על ימי בראשית; יעד ואחר כך סולם ולא לולאה; נימוק הכפלת הכתר להשמטת עתיק נסוג. ששת/ז' לא תוקנו בלוח המשתמש בעמוד שנראה. E01–E41 קנוניים ואינם מוקצים מחדש. קרא את עדכון הראיות הבא לפני החקירה. תיאור קריאת המאסף אינו פוטר מקריאה עצמית כשיש תמונה/גוף נגיש.

Earth-R3 — פנקס עדים ועדכון לקריאה עצמאית — ה. גבולות וזיהויי שאלות

--- טקסט העבודה ---

תיק 0557 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[421]

פקודה ל־Claude — IGK20-Earth-R3-Claude

תיק ממוקד: המזל, כוח הצומח, ומ"ן. הפעם יש גוף מפנחס וצילומי אוה"ת, לא רק פרפרזת Lessons. כל מקורות המאסף ומעמדם מובאים בהמשך; אם לא קיבלת את ZIP התמונות, אל תכתוב שראית צילום.

1. E05/E06/E47-Claude: קרא את סוף סעיף ג' בד"ה "צו את בני ישראל", לקו"ת פינחס, בתעתיקים המקושרים להלן. המאסף קרא את המשפט המשלב

421. מסמך 0557: IGK20-Earth-R3_03_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

גידול מכוח הצומח בארץ עם הגידול באמצעות המזל, והמשך המבחין התהוות גשמית. האם זה מסיר את עצם טענת הסתירה שהצעת בין "המגדל" בח' לבין המזל בכ'? הבחֵן מקור כוח, אמצעי השפעה, ומקבל פרטי. אין להסיק שאין כל קושי: טעם/מין/פרי והזרע צריכים עדיין מיפוי. בחן אם שתי הפעולות הן רק שתי נקודות בזמן או גם שתי בחינות באותו תוצר. אל תטען שכל נשיאת פרי היא רק יש מיש בניגוד ללשון האגרת על פירות מאין ליש.

2. E48-Codex, קשור E16/E26/E33: קרא ברצף צילום אוה"ת קצו PDF214. אחרי תדשא וכוח הצומח הארץ, המזל מעורר את כוח הצומח המלובש בעשב. הפסקה אומרת שהמשכת מ"ד מעוררת העלאת מ"ן, מתארת צמיחה מן המקבל ומוסיפה גשמים. לפיכך "מ"ן = זריעה של אדם בלבד" אינו הגדרה מספקת לכל המקורות. אבל אין בדף קביעה מפורשת שמדובר בצמח העולה מאליו. האם זהו שימוש כללי במ"ן, לעומת מעשה הזריעה המוגדר כמ"ן באגרת? הראה תחולה, לא רק "מונח יחסי". אין לזהות עם האור החוזר של הקו. הפרד גם את שאלת חסד חינם בראשית מן החלוקה של צמחים כיום.

3. E49-Codex, הרחבת E04: בפינחס דרך עילה ועלול רוחנית אינה מסבירה התהוות גשמיות; בכ' הצמחים באים מכוח צומח אין ורוחני, והטעם הוא סובב וקו. האם "אין ורוחני" הוא תיאור יחס כוח/תוצר, ולא הוכחה שכל כוח רוחני בורא? העמד את המשך האגרת כמנמק ולא החלף את כוח הצומח בעצמות או בסובב בלי מקור.

שמור פתוחים: "כי אם" של ח' מול העולה מאליו, והיחס לתפילת אדם. תפילה על הגשם עדיין יכולה להיות התעוררות מלמטה; עצם זיהוי "עליהם" כגשמים אינו פוטר את הקושי. אין צורך ברשימת מקורות חדשה לרש"י אם אין משפט משנה־הבנה.

תיקון תחביר קצר בלבד: שתי העתקות "אבל...יאמר" ב־R2 אינן נוסח מוסמך. אם אתה דן בהן, הצג סוגריים שלמים עם פיסוק מסומן, והראה מה נשוא "כל מזל ומזל לכל עשב ועשב". אל תכריע כוונת הלוח מכוח סימן פיסוק שהוספת. אין צורך בסריקה חוזרת של אותו לוח.

תוצר: עד כ־1,800 מילים; טבלת גורם/פעולה/תוצר/שלב/עד, עד ארבעה ממצאים חדשים, פסקת קורא עם רמת ודאות. מותר לחלוק על המאסף בראיה. דגש על שינוי מהותי מ־R2, לא עוד תווית "נבדק".

--- מסגרת ועדכון ראיות ---

תיק 0558 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[422]

פקודה ל־Grok Bot — IGK20-Earth-R3-Bot

תיקון עדים ממוקד. אין הכרעה מושגית, אין הפקת R1/R2 מחדש ואין מחיקת קבצים. ה־ZIP שלך מ־R2 נפתח אצל המאסף, והתמונות נקראו. יש שני תיקונים קונקרטיים.

T1 — לקוטי תורה שלח, המאמר המדויק. ב־P2 קישרת שלושה דפים עם מילות נושא קרובות. PDF111/מא פותח "ד ובזה יובן ענין המרגלים"; D2 באתר קה"ת aid5898887 פותח סעיף ד' "ואחר כל הנ"ל יובן ג"כ ענין המעשה דמרגלים". PDF117/מד דן בלבוש וציצית. PDF128 נושא מספר 98 וכותרת "ביאור הדברים ע"פ ועתה יגדל נא". אין כרגע הוכחת שינוי עימוד של אותו מאמר. אתר בדפוס את ד"ה "ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'", ואת הפסקה שבה מאד מאד מוסבר כנגד עלמין סתימין/דאתגלין. עוגני המשך: סוף מעשה עלה במחשבה תחלה; פנימיות הכתר = טעם ועונג ברצון. תן כותרת תחילת מאמר, דף/עמוד PDF, וסעיף ד' עצמו. אל תחפש "מאד מאד" לבדו. שמור את שלושת הדפים הקודמים כיעדים נפרדים בשמם, לא כעד של D2.

T2 — ספר הגלגולים כ', תיקון P3. ב־R2_T2_p30_LEFT_enh_mid_x2.png המאסף קורא בתחילה "כי תחלה קונה נפש חיצוניות עשיה" ובהמשך "רוח מחיצוניות היצירה". P3 החליף לפנימיות. בדוק מול הדימוי ותן תעתיק דיפלומטי קצר, רק שורות קריאות; אל תכנה פסקה משוחזרת "נקייה". סמן מחיקות, לא השלם תוכן מהשיטה. PDF30 המלא מראה כותרת פרק כ' בטור הימני — תקן גם את גבול הפרק שנמסר כשמאל. העוגן "נפש דאצילות שבתוך העשיה" נשאר יעד חיובי; תן שורות לפני ואחרי וזיהוי אם המדובר בקניית מדרגת אדם או באור הספירות. אין לייחס קו/אור חוזר מן האגרת לטקסט הזה. אין צורך בכל הפרק אם חלקו לא קריא; די בעד מדויק ומסומן.

T3 — לקוטי תורה פינחס עח ב. המאסף פתח את הגוף באתרי חב"דטקסט ואשובה, ד"ה "צו את בני ישראל" סוף ג'. אתר צילום דפוס של הפסקה המחברת גידול מכוח הארץ עם מזל, ושוללת התהוות הצמח הגשמי על ידי המזל. פתח קצת לפני וקצת

422. מסמך 0558: IGK20-Earth-R3_04_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

אחרי, עד ההפניה לאגה"ק ד"ה איהו וחיוהי. אמת את המספר עח ב ואת שיוך המאמר. אם צילום אינו זמין, דווח בלי להמיר קטע דיגיטלי בצילום מומצא.

תוצר: שלושה קובצי יעד קצרים, תמונות המקור, טבלת התאמה, ועד חמישה ממצאים. ציין בכל שורה קראתי/דיווח/לא נקרא. אין להעלות מספר קנוני E חדש. T1=E34/ E37/E38; T2=E19–E22; T3=E04–E06/E47-Claude/E49-Codex. אל תכריע מהו "כמ"ש במ"א" על פי דמיון נושאי.

אין צורך לפתוח שוב את לוח 414, אין צורך להוסיף צילום תניא ו' בסבב זה, אין להרחיב לעוד עשרות מאמרים. המטרה היא תיקון העדים המדויקים ועמוד פנחס החדש.

--- מסגרת ועדכון ראיות ---

תיק 0559 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[423]

Earth-R3 — מפת המשכיות

המפה ההיסטורית של R2 נשמרת בהמשך. עדכון זה גובר על סטטוסים קודמים ואינו מחליף את השאלות.

- E44-Grok → E11: הכללת עיגולי עתיק בעיגולי א"ק; אין עד.
- E47-Claude → E05: שני ייחוסי הגידול; פנחס מחבר ביניהם, פירוט הפעולה נשאר.
- E48-Codex → E16/E26/E33: מ"ד מעורר מ"ן באוה"ת קצו מול זריעה.
- E49-Codex → E04: רוחני/גשמי בפינחס מול כוח הצומח אין ורוחני.
- E19–E22: צילום גלגולים נקרא חלקית; פנימיות בתעתיק P3 מוחלפת לחיצוניות בנקודות המאומתות, והתחלת הפרק בטור ימין.
- E34: גוף שלח הנכון מאומת דיגיטלית; צילומי P2 אינם עדי אותו קטע.
- E13/E24/E25: פתוח, ללא פתרון חדש.

--- מפה שמורה מ־R2 --- ב"ה

---

423. מסמך 0559: IGK20-Earth-R3_05_Canonical_Map.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0560 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[424]

IGK20-Earth-R3

לסבב הבא: פקודה 02 לגרוק, 03 לקלוד, 04 לבוט. לצרף לכל מודל את ZIP החבילה, ולא להסתמך על קישור Drive בלבד. כל פקודה כוללת את המסגרת, עדכון המקורות, הקטע ופנקס 41 השאלות, גם אם אין גישה לקבצים האחרים.

00 — ביקורת עצמאית של R2 ומסקנות זמניות. 01 — פנקס עדים, קישורי גופים ותיקוני תעתיק. 05 — מפת המשכיות ומזהים חדשים. evidence — עשרה צילומים מחבילת R2-Bot, שהמאסף פתח; הועתקו ללא שינוי. SHA256 לתיעוד זהות הקבצים. לוח 414 המקורי אינו כאן: תעתיק המאסף והיקפו בקובץ 01 ובפקודות.

החבילה כוללת תיקון לעדי שלח ולתעתיק גלגולים. אין בכך פסילת כל העבודה של הבוט; יש לשמר גם את הראיות החיוביות מאוה"ת. אין פתרון מוכח להשמטת עתיק, לעיגולי א"ק/עתיק או לששת/שבעת הימים. אין חוברת ואין פתיחת תיק הזיווג.

קובצי R1/R2 לא שונו. תעתיק דיגיטלי אינו צילום, וקובץ שנפתח אינו בהכרח עד נכון לטענה שיוחסה לו.

תיק 0561 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[425]

IGK20-Earth-R4 — ביקורת R3 וחקירה עצמית

23.9.2026. יחידה: "ועוד זאת" עד "תכלית בריאת האדם". דוח מאסף, לא חוברת. תיק הזיווג בהשהיה ואינו מיושב.

R3 התקדם בעיקר בפינחס: יש כעת משפט מקור המאחד את שני ייחוסי הגידול. לעומת זאת, חלוקת המ"ן לשני שלבי זמן הוצגה בביטחון גדול מן הראיות. בסבב הבא ייבדקו שני גבולות מושגיים ובדיקת עדים אחת; אין צורך לחזור על כל ארבעים ואחת השאלות.

---

424. מסמך 0560: IGK20-Earth-R3_06_README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

425. מסמך 0561: IGK20-Earth-R4_00_Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R4 — ביקורת R3 וחקירה עצמית — 1. מה מתקבל

כוח הצומח והמזל אינם פועלים חלופיים. קראתי את צילום פינחס בעל הכותרת עח, טור שמאל למטה, ואת המשכו בראש הטור הימני בדף המסומן 156. הצילום מחבר באותו משפט גידול מכוח הצומח שבארץ עם פעולת המזל. קודם לכן נדחית הפקת גשמיות באמצעות השתלשלות רוחנית; לאחר מכן מיוחסת התהוות הגשמיות לכוח האלוקי. ההפניה לאגה"ק ד"ה איהו וחיוהי נמצאת בתחילת דף ההמשך. קראתי גם את אגה"ק ח' בגוף דיגיטלי מלא: ההנגדה שם היא בין מהות הזרע לבין כוח הארץ, ולא בין כוח הארץ לבין המזל. לכן E47-Claude כטענת סתירה נסוג. זה אינו פותר מי קובע כל פרט של מין ופרי.

שלוש טענות בסיום המשל נשארות נפרדות. באוה"ת תשפה–תשפו מובחנת תוספת בעבודת תומ"צ מן השפע הקצוב; בלקו"ת שלח מובחן מעשה ממחשבה; בתניא לו–לז נקבעת הדירה בתחתונים כתכלית. אין להחליף אחת באחרת. עם זאת אין חובה להציגן כסתירות: פעולה הממשיכה אור גם בעליונים יכולה להשתלב בתכלית שהתממשותה למטה. זה ביאור מנומק, ולא זיהוי של "במ"א".

עתיק. ההסבר "כדי לא להכפיל כתר" נשאר מבוטל. צילום ביאור ועתה יגדל נא עוסק בשימושים שונים של פנימיות וחיצוניות הכתר; אינו נותן טעם להשמטת עתיק מרשימת מלבושי הקו. אין יעד חדש המצדיק עוד סבב באותו צילום.

IGK20-Earth-R4 — ביקורת R3 וחקירה עצמית — 3. שני היסקים נוספים שצריכים צמצום

הזרע אינו נמען? העובדה שבמשל אגרת ח' הזרע נרקב אינה מוכיחה שלא יכול היה לקבל השפעה קודם לכן. אין להשתמש בריקבון כתשובה עצמאית ל"למי יאמר". באגרת כ' עצמה נמען "גדל" מתואר כעשב שכבר צמח; מכאן יש לפרש את ההבחנה, ולא מהוכחה בוטנית שלא הובאה. "עולים מאליהם" אינו קביעה מדעית שכל צמח בר נוצר בלי זרע.

הסובב — טעם או פועל? ביחידה "ואין זאת אלא משום" הוא ניסוח של הנמקה. מכך אין להסיק שלסובב אין פעולה מהווה באגרת: הפסקה הקודמת מייחסת לו הארת כוח בכלים דרך הקו. השוני התחבירי מפינחס אינו כשלעצמו מחלוקת על סיבת ההתהוות. נשמרת ההבחנה בין כוח הצומח, אור הנשמה, הכלי, הקו והסובב; אין לזהות את כולם.

IGK20-Earth-R4 — ביקורת R3 וחקירה עצמית — 5. ביקורת עדים

עד	מה ראיתי	הגבול
פינחס, הקובץ המסומן PDF185	כותרת עח; משפט המזל בטור שמאל למטה	מקור ההורדה ומספר PDF לפי Bot; התוכן נקרא ישירות
פינחס, הקובץ המסומן PDF186	כותרת 156; הפניית אגה"ק בראש טור ימין	אין להסיק עח א/ב/ג/ד ממספר הקובץ לבדו
R3_LT_p-103.png	הכותרת אמור, הדף לז	אינו עד לשלַח לז; נדרש בירור זיהוי הקובץ
R2_LT_Shelach_PDF-111.png	שלח מא; מאמר אחר מן D2	לא עֵד לסעיף ד' "ואחר כל הנ"ל"
R2_LT_Shelach_keter_PDF png.128-	שלח, 98; ביאור ע"פ ועתה יגדל נא	אינו D2, ואינו טעם להשמטת עתיק
אוה"ת קצו, תשפה–תשפו	כותרות ומלל נקראו בצילומים	צילומים שסיפק Bot; לא אימות מהדורה שלמה

ספר הגלגולים: מתקבל תיקון דיווח Bot על חיצוניות ועל טור פתיחת הפרק; אין כאן קריאה חדשה של כל פ"כ. לא מחזירים את הטענה שהפרק כולל קו או אור חוזר. תיקון התעתיק הוא התקדמות בעדות, לא פתרון המסלול.

IGK20-Earth-R4 — ביקורת R3 וחקירה עצמית — 6. גבולות ותנאי עצירה

- E10–E11: זוגות היחס שונים; אין גשר חדש לעיגולי עתיק/א"ק. השערת הכללת עתיק בשם א"ק אינה העדפה.
- E13: השמטת עתיק פתוחה; אין לקרוא שוב את אותו ביאור כדי לייצר טעם.
- E24–E25: חכמה מול סיום הכלי וששת/ז' נשארים פתוחים. חיפוש ממוקד בסבב זה לא העלה ביאור מועיל; זו אינה טענת מיצוי הספרות.
- E22: יעד ואחר כך פירוט לבושים, לא מסלול העובר פעמיים באותו יעד; הכיוון מול סדר הלבשה לא הוכרע מעבר לכך.
- E36: "כי אם" שבאגרת ח' מול העולים מאליהם נשאר קושי תחולה. אין לקרוא להגבלה לזרוע "מפורשת".
- E37–E38: אפשר לנסח ביאור ענייני מסויג; "במ"א" לא זוהה.

- אין צורך במקור שלישי כדי לאשר כל צעד פרשני. צריך לסמן צעד כזה ולבחון אם הוא משמר את כל לשונות המקורות. היעדר משפט מפורש אינו ראיה נגדית חיובית.

סבב R4 מוגבל: Claude — תחולת מ״ן בפסקה הרצופה; Grok — תכלית ומעשה, עם מא ואוה״ת כעוגנים; Bot — תיקון מקור הצילומים ואיתור עד D2 אחד. אחרי תשובותיהם מסכמים מה ניתן לבאר ומה נשאר פתוח; לא קובעים מראש R5.

תיק 0562 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[426]

Earth-R4 — כרטיסי מקור עצמאיים

23.9.2026. ציטוט מצילום להלן הוא קריאת המאסף, לא טענה שהקורא עצמו ראה את התמונה. שלוש נקודות מציינות דילוג מכוון; אין להשלים ממנו מילים. המקורות הישנים לא נעלמו, אך אלה עוגני הסבב.

Earth-R4 — כרטיסי מקור עצמאיים — S1 — אוה״ת, דרושים לשבועות, קצו: פסקה ראשונה

צילום: evidence/OHT-196.png (הועתק ללא שינוי מ־R2_OHT_BamA_PDF-214.png; HB31618/PDF214 לפי Bot). הכותרת קצו נקראה.

תעתיק מאסף של רצף הפסקה הראשונה, פתיחו ממשיך מן העמוד הקודם; פיסוק וסימני פסקה לא נוספו בתוך הרצף:

״שבארץ שבו מלובש מאמר האלקי תדשא הארץ דשא כו׳ כמ״ש ע״פ תמיד בכח המאמר האלקי הזה הוא מצמיח עד אין שיעור והפסק, רק שאין כח בארץ להוציא צמחה מפני שכח הצומח שבה צריך התעוררות מן המשפיע העליון אשר בשמים ממעל והן המזלות הקבועים בשמים, הנה לזה אמר שאין לך עשב למטה בארץ שאין לו מזל המכה ואומר לו גדל ופי׳ הכאה זו, היינו שמעורר בהכאה זו לכח הצומח המלובש בעשב זה שיצמיח את העשב והוא מ״ש ואומר לו גדל כו׳, וזהו דמיון להביא בחי׳ המשכת מ״ד לעורר העלאת מ״נ כי הצמיחה מכח הצומח מלמטה למעלה דומה להעלאת מ״נ שעולה מן

---

426. מסמך 0562: IGK20-Earth-R4_01_Source_Cards.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

המקבל וצ״ל המשכת מ״ד מן המזל לעורר העלאה זאת כו׳ (וכך הוא בזווג גשמי שמעורר הזכר לנקבה להתחמם שתוכל להזריע תחלה כו׳ וכמ״ש במ״א [מראה המקום שבסוגריים לא פוענח כאן]), וכמ״כ ענין המשכת גשמים בארץ ג״כ להוציא כח הצומח שבארץ מן ההעלם לגילוי כמ״ש בגשמי׳ הרוה את הארץ והולידה והצמיחה כו׳ וכמ״ש במ״א, וההפרש בין בחי׳ מ״ד הראשון לבחי׳ מ״ד השני הוא שזה בא בבחי׳ החיצוני׳ וזה בא בבחי׳ הפנימי׳ כו׳, וככה יובן בכל בחי׳ משפיע ומקבל הרוחני למעלה, כמו המזלות שמקבלים משמרי האופנים והאופנים והמלאכים מקבלים דין מן דין בדרך עו״ע כידוע דהיינו שהמלאך מקבל השפעתו מעליון הימנו בהכרח שיעלה מ״ן לעליון הימנו תחלה כי רוח אייתי רוח ואמשיך רוח כדרך כל משפיע ומקבל, אך כדי שיוכל התחתון להעלות מ״נ בהכרח שיומשך תחלה כח ועוז מעליון להתחתון שיוכל להעלות מ״נ והיינו ג׳ מדרגות הנ״ל מ״ד ומ״נ ומ״ד כו׳, וכך הוא בכל המשכת והשפעת עילה לעלול עד רום המעלות.״

בדיקה נדרשת: הלשון המקומית כוח המלובש בעשב לצד הכללה לכל משפיע ומקבל. המקור אינו מכריז ״זה רק אחרי נביטה״, ואינו מזכיר במפורש צמח העולה מאליו בפסקה זו. מ״ד ראשון אינו מ״ד שני. זה אינו תעתיק של המאמר כולו.

Earth-R4 — כרטיסי מקור עצמאיים — S2 — אוה״ת חקת, תשפה–תשפו

צילומים: evidence/OHT-785.png, OHT-786.png; HB31596/PDF67-68 לפי Bot; הכותרות נקראו.

בתשפה: יש שפע גן עדן במידה וקצבה; עבודה ותומ״צ מוסיפות אור. בהמשך מובחנים השפע הקצוב והאור החדש. זו הבחנה מפורשת במקור זה; מיפויה על פירות מאליהם/זרועים באגרת הוא צעד פרשני.

בתשפו, אחרי הקיצור, עוגנים שנקראו בצילום: ״במ״ש בסעיף א׳ שע״י המצות לעבדה ולשמרה מוסיפים אור בג״ע יותר מעצם בחי׳ הג״ע״. ובהמשך באותה פסקה: ״והמשכה זו מבחי׳ על הוי׳ נמשך ע״י עסק התומ״צ למטה״. בהמשך נידון ייחוד סובב וממלא והגילוי הנוסף, עם הפניות לשאר מאמרים.

שלוש מגבלות: אין בדפים זיהוי של ״במ״א״ שבאגרת; אין כאן כשלעצמו פירוש כפילות מאד שבפירות; תוספת בגן עדן אינה כל אבי״ע בלי הרחבה מסומנת.

Earth-R4 — כרטיסי מקור עצמאיים — S3 — לקו"ת פינחס, צו את בני ישראל, סוף ג' והמעבר לד'

צילום: evidence/Pinchas-185.png, Pinchas-186.png. בראשון כותרת עח, בשני 156. שיוך ל־HB58812/PDF185–186 הוא דיווח Bot; התוכן נקרא על ידי המאסף. הראשון: טור שמאל למטה, פסקה שמתחילה "ופי' הענין". השני: תחילת טור ימין, לפני סעיף ד'. עוגן: "שהגידול של צמח האדמה מכח הצומח אשר בארץ הוא ע"י המזל". אותו רצף מבדיל את התהוות הגשמי מן הגידול ומייחס את ההתהוות לכוח האלוקי; בהמשך הפניה לאגה"ק ד"ה איהו וחיוהי. גופים דיגיטליים שנקראו בסבבים קודמים: https://ashoova.co.il/ask/לקוטי-תורה-פנחס-ג'/ https://text.chabadpedia.com/index.php?title=לקוטי_תורה_(אדמו"ר_הזקן)/פינחס אין צורך באימות נוסף לעצם המשפט; מספור עמוד/טור מדויק נבדק רק במסגרת Bot.

Earth-R4 — כרטיסי מקור עצמאיים — S4 — אגרת ח', גוף מלא

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_ח נקרא בגוף מלא בסבב המאסף הנוכחי. עוגן: "וכח הצומח שבארץ עצמה [נ"א עצמו] הוא המוציא והמגדל השבולת והאילן ופירותיו". ההקשר מנגיד את מהות התוצר למהות הזרע שנרקב; מתאר הוצאת כוח הארץ לפועל על ידי הזרע ואת הזרע כעין העלאת מ"ן; הנמשל עוסק בצדקה ובהארה בתפילה. אין שלילה של אמצעי המזל. התנאי לזרע עדיין עומד מול הצמיחה מאליה באגרת כ'.

Earth-R4 — כרטיסי מקור עצמאיים — S5 — תניא מא לצד לו–לז

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מא https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לז https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לו מא נקרא, במיוחד מהפסקה "אך אמנם אמרו רז"ל" דרך ההגהה ו"והיינו יחוד העליון שבאצילות": כוונת האדם בעבודתו מקושרת להמשכת אור ולייחוד למעלה, הנפעל על ידי עסק התורה והמצוות למטה. זה יחס מפורש; אינו זיהוי של "במ"א". לז, המשפט שהביא Grok על תכלית האדם להיות דירה בתחתונים אומת. לפיכך אין לבנות יישוב רק על הבחנת המילים "אדם" מול "השתלשלות".

Earth-R4 — כרטיסי מקור עצמאיים — S6 — לקו"ת שלח: D2 מאומת דיגיטלית

https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898887 ד"ה ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'. סעיף ד' "ואחר כל הנ"ל". גוף קה"ת באתר בית חב"ד נפתח; מעשה/מחשבה, נעוץ, שתי בחינות עלמין וכפילות מאד נמצאים בו. אין להחליפו במאמר אחר שבו אותה פרשת מרגלים. גוף דיגיטלי הוא ראיה גם כשהצילום טרם אותר.

Earth-R4 — כרטיסי מקור עצמאיים — S7 — נוסח האגרת והערות המשתמש

גוף: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ ביחידה: זו הבחנת הזרועים והנטועים מן העולים מאליהם; אין להפוך אותה לטענה ביולוגית שכל צמח בר חסר זרע. "בלי העלאת מ"ן כלל" מצוי בסוגריים על ימי בראשית, ולא כציטוט על כל גידול עכשווי. הערת 59 של הרבי כפי שנמסרה בידי המשתמש: הקשר של פירות משובחים טעון ביאור; הוצע לקשר למעלת מצוות הבאות בסוף ולמצוות מעשיות. גם מה שניתן כעת חינם משובח כשבא במצווה או בתפילה; השוואה ללקו"ת טובה הארץ מאד מאד. לשון הצעה, לא פירוש מחייב לכל פרט. לוח המשתמש עמ' 414: הערות בדרך אפשר; "אבל .. יאמר" עשוי לעבור אחרי "העשב" או אחרי "פרטיות". אין באותו עמוד הגהת הוא/היא או ששת/ז'. לא אומץ נוסח מתוקן.

תיק 0563 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[427]

פקודה ל־Earth-R4 — Grok: תכלית, פעולה ומקום הגילוי

שאלה E34/E37/E38 בלבד. R3 שלך הפריד בצדק שלוש טענות; כעת צריך לתת ביאור חיובי עד המקום שהראיות מאפשרות, ולא רק לומר שחסר משפט־גשר.

1. קרא תניא מא בפסקאות לשם יחוד, כולל ההגהה ו"והיינו יחוד העליון שבאצילות", לצד לו–לז. מא קושר בפירוש עבודה למטה וייחוד למעלה. לז קורא גם לדירה בתחתונים תכלית בריאת האדם: לכן הבחנה מילולית אדם/השתלשלות אינה מספקת. האם הבחנה בין פעולת האדם בכל העולמות

427. מסמך 0563: IGK20-Earth-R4_02_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

לבין תכלית התממשותה למטה נותנת ביאור ענייני? אילו חלקים מפורשים ואילו צירוף שלך? האם יש סתירה בכלל, או שתי רמות תיאור היכולות להתיישב? אין לטעון שמא מוכיח כל פרט של אבי״ע.

2. עוגני אוה״ת תשפה־תשפו מובאים כאן, ובכלל זה ההמשך לאחר הקיצור: תוספת האור נמשכת על ידי עסק תומ״צ למטה, ובהמשך ייחוד סובב וממלא. קרא את ההקשר בתמונה אם נגיש; אחרת העוגנים כתעתיק המאסף. האם זה מחזק רק את הקשר עבודה־תוספת, או גם את יחס למטה־למעלה? אל תאמר ״לא ראיתי, לכן אין מה לבאר״: בנה מסקנה מותנית במעמד העד וכתוב את תנאה.

3. חבר לאגרת: פירות שעל ידי מ״ן משובחים, ומזה נשכיל המשכות אורות; מהו בדיוק הנמשל הנלמד? השאר בנפרד את כפילות מאד בלקו״ת שלח, את מעשה/מחשבה, ואת עבודה/חינם. אין למפות מאליהם למחשבה. ״במ״א״ אינו מזוהה; אין צורך לזהותו כדי להציע הסבר קוהרנטי. אל תציג את המקבילות כזיהוי.

טעם השמטת עתיק אינו משימת הסבב: לא נמצא מקור חדש, ולכן נשאר פתוח. אל תחליף את השאלה במיון כללי של הכתר. מסור פסקת ביאור שניתן יהיה בעתיד להשתמש בה עם סייגים מדויקים.

ב״ה — IGK20-Earth-R4 יחידה: אגה״ק כ׳, ״ועוד זאת״ עד ״תכלית בריאת האדם״. זה סבב מוגבל אחרי R3, לא חוברת. תיק הזיווג בהשהיה ולא מיושב. אין לפתוח אותו. הפרד מפורש / ביאור מאוחר / פירוש מנומק / פתוח. מותר לחלוק על המאסף עם ראיה. אין לטעון שראית צילום מתעתיק. עוגני מאסף כתובים כאן כדי שלא תהיה תלוי בפתיחת ZIP; אם הצילום אינו נגיש קרא אותם כעדות מסומנת. אין חובה להמציא ראיה נגדית: הבחן חוסר ראיה/גבול תחולה מסתירה חיובית. אין מספרי E חדשים; הוסף תת־שאלה לפי נושא. המצב הנקבע ב־R3: פינחס מחבר כוח הצומח ואמצעי המזל. E47 כסותר נסוג. נימוק הכפלת הכתר להשמטת עתיק נסוג. עיגולי עתיק אינם מזוהים עם א״ק; E10–E11 פתוחים. ששת/ז׳ וחכמה/סיום הכלי פתוחים. אין זהות אבי״ע הכלליים ואבי״ע שבעשיה. לא זוהה ״במ״א״. התוצר ממוקד: עד 1,200 מילים, מה השתנה, טבלת טענה/מקור/צעד היסק/גבול, פסקת ביאור לקורא, ומה בדיוק יישאר פתוח. בלי רשימת ספרים כללית ובלי לחזור על סיכומי R1–R3. אחרי הסבב בכוונת המאסף לסכם; המשך נוסף רק אם נמצא יעד מסוים שבכוחו לשנות מסקנה.

תיק 0564 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[428]

פקודה ל־Earth-R4 — Claude: תחולת מ"ן והיקף טענת "מאליהם"

שאלה E48-Codex/E53-Claude (הרחבת E16/E26/E33/E36). R3 קיבל את פינחס וחזר בו בצדק מן הסתירה ב"המגדל". אין צורך לבסס זאת שוב. חקור את גבול המסקנה החדשה.

1. קרא ברצף את S1: התעתיק של כל הפסקה הראשונה בקצו, לא רק "המלובש בעשב". יש כוח הארץ הזקוק להתעוררות; מזל וכוח בעשב; משל מ"ד ומ"ן; גשמים; מ"ד ראשון חיצוני ומ"ד שני פנימי; כלל לכל משפיע ומקבל. האם טענתך "המ"ן כאן רק לאחר הצמיחה" כתובה או מוסקת מכ'? בחן אם מדובר בשלוש תנועות של השפעה–תגובה–השפעה, שאין הכרח לזהותן עם שלוש נקודות זמן בוטניות. אפשר שתמצא מיפוי מוצדק; הוכח את תחולתו ולא רק את עצם ההבחנה.

2. העמד את "אין כח בארץ להוציא צמחה" / צורך ההתעוררות בקצו מול "העולים מאליהן מכח הצומח לבדו" בכ' ו"כי אם" בח'. למי מנוגד "לבדו" בכל משפט: הזרע, המזל, העבודה האנושית, כל השפעה? תן טבלת שלילה, לא הגדרה אחידה כפויה. איננו יודעים שהצמחים מאליהם פטורים מכל מ"ן, ואיננו יודעים מכאן שמ"ן מסוים אכן חל עליהם. אין לבנות פתרון רק על ההפרש בין אי־ידיעה לשלילה.

3. תקן את E06: ריקבון הזרע אינו מוכיח שאינו יכול לקבל השפעה לפני ריקבונו. אם אתה שומר את טענת העדר הנמען, בסס אותה על לשון האגרת ומובן "גדל", ולא על הטיעון הזה. אין להציג "עולים מאליהם" כראיה מדעית שאין זרע.

4. תיקון קצר ל־E49: "הסובב טעם ולא פועל ישיר" הוא תיאור תחביר מקומי. הפסקה הקודמת באגרת מייחסת לסובב כוח בכלים דרך הקו. האם צריך לסגת מהנגדה מושגית לפינחס? אין לזהות כוח הצומח עם הסובב, אך גם אין ליצור מחלוקת מסיבת סדר המשפטים.

428. מסמך 0564: IGK20-Earth-R4_03_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

השאר את תפילת אדם וימי בראשית בנפרד; אל תכריע "בלי מ"ן כלל" באמצעות הבחנת זרע/מזל. שאלת טעם/מין/פרי נשארת ללא מיפוי חדש אם אין מקור. אין משימת פיסוק חוזרת בסבב זה.

תיק 0565 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[429]

פקודה ל־Earth-R4 — Grok Bot: מקור הצילומים ועד שלח מדויק

אימות עדים בלבד. אין הכרעה מושגית. יעד אחד ראשי, ועוד בדיקת מספור קצרה. צור חבילה קטנה עם דפים שנקראו, לא כל צילומי החיפוש. אל תשנה או תמחק את R1–R3.

P1. D2: לקו"ת שלח ד"ה ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'; סעיף ד' "ואחר כל הנ"ל יובן ג"כ ענין המעשה דמרגלים". גוף דיגיטלי קה"ת מאומת. נסה לאתר צילום של הכותרת ושל סעיף ד' באותו מאמר. אל תסתפק ב"מאד מאד" או במרגלים במאמר אחר.

בעיה חדשה שנראתה אצל המאסף: בחבילת R3 evidence/R3_LT_p-103.png כתוב בראש הדף אמור לז, בעוד evidence/R2_LT_Shelach_PDF-111.png הוא שלח מא. אין לקבוע מכאן לבד שהקובץ מזויף, שמהדורה שונתה או שיש טעות מספור קבועה. בדוק מאיזה קובץ־PDF/כתובת נוצר כל אחד, עמוד PDF אחד־מבוסס, כותרת ודף נדפס. מסירת שני קבצים בעלי שמות אינה אימות ששניהם מאותו PDF. הבדיקה צריכה להקדים חישוב היסט של שמונה עמודים או חיפוש נוסף.

אם ה־PDF המקורי זמין: כתוב מזהה ספר, כותרת החלק/מהדורה לפי שער, גודל ומספר עמודים, SHA256; תעד פקודת/שיטת החילוץ והעמוד. אם אין מקור זמין, אמור שהמקור לא אומת ואל תנחש. חפש עד חדש ממוקד; אין צורך לשחזר עשרות דפים שגויים. אפשר להשתמש בעד דפוס אחר המזוהה כראוי. גם אם תיכשל, הגוף הדיגיטלי של D2 נשאר ראיה.

P2 קצר. פינחס כבר נקרא בידי המאסף: בקובץ PDF185 הכותרת עח, המשפט בטור שמאל למטה; PDF186 כותרת 156, הפניית אגה"ק בתחילת טור ימין. ודא מקור־PDF ומיפוי מסורתי עח א/ב/ג/ד אם אפשר. אל תכתוב PDF186=עח ב רק

429. מסמך 0565: IGK20-Earth-R4_04_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מפני שהוא הצד השני: יש להפריד דף, צד, טור ומספור צילום. אין צורך בעוד OCR על אותו משפט.

אל תפתח שוב גלגולים, לוח התיקון או ביאור עתיק. תיקוני חיצוניות וטור ימין נשמרים; הם לא דורשים פרק שלם בסבב זה. אם נשאר חוסר באימות D2, סיים בדוח קצר עם גבול מדויק ולא ברשימת יעדים פתוחה.

תוצר: טבלת עד/URL או מזהה קובץ/עמוד PDF/כותרת נדפסת/טור/שתי מילות עוגן/מה נקרא. צרף רק תמונות הכרחיות ו־README; ZIP קטן. בלי מספרי E חדשים.

תיק 0566 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[430]

Earth-R4 — עדכון מפת ההמשכיות

עדכון זה גובר על סטטוסים קודמים אך אינו משנה את השאלות או מוחק את ההיסטוריה.

מזהה	מצב אחרי ביקורת R3
E05/E47-Claude	הסתירה כוח הצומח/מזל נסוגה על סמך פינחס; חלוקת פרטי הפרי פתוחה
E06	נמען גדל הוא העשב בגוף האגרת; טיעון ריקבון הזרע כהוכחת חוסר נמען אינו תקף
E16/E26/E33; E48-Codex	אוה"ת קצו מתאר מ"ד–מ"ן–מ"ד; אין מיפוי מוכח לשני שלבים לפני/אחרי נביטה
E04/E49-Codex	רוחניות אינה לבדה מקור כוח הבריאה; אין להפריד סובב כטעם מפעולתו מכוח התחביר
E34	שלח D2 גוף דיגיטלי תקף; צילום D2 טרם אותר בחבילה; תוקף הדיגיטל לא תלוי בצילום
E37/E38	נוסף תניא מא כמקבילה לעבודה למטה וייחוד באצילות; כמ"ש במ"א לא זוהה

430. מסמך 0566: IGK20-Earth-R4_05_Continuity.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מזהה	מצב אחרי ביקורת R3
E19–E22	תיקוני חיצוניות וטור תחילת פרק לפי Bot נשמרים; אין טענה שפ"כ מתאר אור חוזר
E10–E11/E13/E24–E25	פתוחים; אין יעד חדש בסכב זה המצדיק קריאה חוזרת
E36	תנאי הזרע בח' מול מאליהם בכ' פתוח; הגבלה לזרוע היא פירוש הקשרי

כינויים חדשים בדוח Claude אינם שאלות ראשיות חדשות:

תיק 0567 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[431]

Earth-R4 — הוראות מסירה

1. קרא תחילה את Assessment_00. הוא מבקר את R3 ומסביר מה השתנה.
2. מסור לכל מודל את קובץ הפקודה שלו בשלמותו. כל פקודה כוללת את כרטיסי המקור, כך שחוסר גישה לתמונה אינו מוחק את הקלט הטקסטואלי; יש לסמן קריאת מאסף.
3. צרף את ה־ZIP אם אפשר. שבע התמונות בו הן העתקי המקור ללא עריכה. SHA256 נלווה.
4. Grok: תכלית ופעולה; Claude: תחולת מ"ן; Bot: מקור צילומים ועד D2.
5. אין חוברת ואין פתיחה מחדש של תיק הזיווג. אין התחייבות לסבב נוסף: אחרי תשובות R4 מרכזים ביאור ושאלות פתוחות.

מקור חבילת Bot שנבדקה: https://drive.google.com/drive/folders/1eGatHDimAWRCKS36XGr3bp706LdgHnYP ZIP: https://drive.google.com/file/d/1uVSdoCEn4lXeg8ymydjBJDRtCU66vKD3/view

מקור חבילת המאסף להיסטוריה, R3: https://drive.google.com/drive/folders/1gd5B63yH6mOn2z1AM8prq09ar1g7PZiA

---

431. מסמך 0567: IGK20-Earth-R4_06_README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הקבצים הקודמים נשמרו. קובץ ההמשכיות כולל את כל E01–E41 ואת מיפוי הכינויים. הצילומים אינם מאמתים את מהדורת הספר השלמה או את מספר PDF מעבר למה שנאמר בפנקס.

תיק 0568 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[399]

IGK20-Earth-R4 — איסוף והכרעת ביניים

23.9.2026. אגה"ק כ': מ"ועוד זאת" עד "תכלית בריאת האדם".

זהו איסוף לאחר R4, לא R5 ולא חוברת. תיק הזיווג נשאר בהשהיה. דוחות המודלים הם הצעות לבדיקה; הסכמתם אינה ראיה. "פתוח" פירושו שלא הוכרע במחקר שנעשה, ולא שאין תשובה בספרות.

ביאור רציף של היחידה — 1. מה נוסף בעפר

הפסקה הקודמת כבר מתארת את הארות הקו ואת נתינת הכוח מן הסובב. התוספת כאן היא הופעת הכוח בתחתון: גם במקום שבו ההארה רחוקה ומצומצמת, מתגלה יכולת ההצמחה בהתמדה. זה מסביר את מהלך הדברים, אך אינו פותר את כל הכפילות התחבירית בפתיחה; הערת הרבי על לשון הפתיחה ועל עניינה נשמרת.

"גילוי עצום" מוסב בראש ובראשונה על הכוח הניכר בפעולתו. אין הכרח שהעפר משיג אור אלוקי בגילוי רב יותר מהעליונים. ההבחנה מיישבת באופן סביר מיעוט חיות מתלבשת מול גילוי יכולת. עדיין יש שאלה נפרדת בתניא לח, השולל כוח צומח בדומם: אפשר להבחין בין עפר שאינו גדל לבין כוח המצמיח אחרים באמצעותו, אך לא נמצא משפט מפורש המחיל הבחנה זו על שני המקומות.

בחירת העפר הולמת את טענת האגרת על התחתון ביותר ועל סיום ההמשכה. מכאן אין שלילה של מעלת ההולדה באדם או בבעלי חיים. יחס מספרי בין תאי זרע לתוצאה אינו מוכיח את ה"אין ערוך" שבאגרת, והמספרים שהוזכרו בשאלה לא שימשו ראיה. ההשוואה המלאה בין הולדה לצמיחה לא מוצתה.

ביאור רציף של היחידה — 2. כוח הצומח והמזל

הכוח שבארץ הוא מקור ההצמחה; המזל פועל בגידול המקבל הפרטי. לקו"ת פינחס מייחס את הגידול מכוח הצומח להשפעת המזל באותו משפט. משום כך אין סתירה

מעצם הכינוי "המגדל" לכוח הצומח באגרת ח'. המקור והאמצעי יכולים לפעול באותו גידול.

באגרת כ' נמען "גדל" הוא העשב שכבר צמח. אין צורך בטיעון על ריקבון הזרע כדי לבאר זאת, ואין להפוך "עולים מאליהם" לטענה ביולוגית על היווצרות צמחים בלי חומר קודם. נשאר לברר את החלוקה המדויקת של מין, טעם ופרטי פרי בין הזרע, הכוח והמזל. לא נכון לומר שכל הפרי הוא יש מיש: האגרת מונה גם פירות בין תוצרי ההצמחה מאין ליש.

"אין ורוחני" מתאר את היחס בין הכוח הרוחני לבין התוצר הגשמי. עצם היותו רוחני אינו מקנה לו כוח לברוא; האגרת עצמה שוללת הפקת גשם מהשתלשלות רוחניות בלבד. ההמשך מבאר את מקור היכולת בסובב ובקו. גם הסובב פועל ומאיר ונותן כוח; ההבחנה הקודמת "טעם ולא פועל" נסוגה. אין לזהות את כוח הצומח עצמו עם הסובב.

ביאור רציף של היחידה — 4. משל האצילות, עתיק והחזרות

משל מלכות דאצילות מבאר את תפקיד הסיום כראשית בהארה ממטה למעלה. אין בכך זהות פשוטה בין מלכות לכתר בכל בחינה. השמטת עתיק מרשימת א"א-או"א-זו"ן נשארה פתוחה. עתיק נזכר קודם באגרת, ולכן אי אפשר לטעון שהמושג אינו משמש בה. ההסבר "כדי לא להכפיל כתר" נסוג: א"א כבר נמנה, והכתר ממטה למעלה אינו פרצוף נוסף ברשימת הלבושים.

החזרות על הסיום אינן כולן כפילות חסרת תפקיד: תחילה מוגדר יחס הרגליים לסובב; אחר כך פעולת הקו; אחריה המשל; ולבסוף היעד המדויק וסדר ההתלבשות. זהו ביאור מבנה הפסקה, לא הוכחה שכל חזרה לשונית נפתרה.

ביאור רציף של היחידה — 5. היעד וסדר ההתלבשות

תחילה נאמר לאן ההארה מגיעה: אור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה. אחר כך נאמר סדר ההתלבשות באצילות, בריאה ויצירה שבעשיה עד אותו יעד. אין לצייר הגעה לנשמה, יציאה ממנה וחזרה אליה. "הארה זו" קושר את הפירוט להארת הקו שנזכרה.

הקושי כיצד אור חוזר ממטה למעלה מתואר באמצעות סדר לבושים הנמנה מלמעלה למטה אינו נפתר בציור מרחבי. אפשר להבחין בין כיוון ההארה לבין סדר תיווכה; זהו פירוש סביר, לא משפט מקור שמיישב בפירוש את שני התיאורים.

הגהת תניא ו' מאמתת את הפניית "הובא בלק"א" ואת מבנה ההתלבשות המקונן. ספר הגלגולים כ' אותר ונקראו ממנו חלקים; אין לייחס לו את כל לשון הקו והאור החוזר

שבאגרת בלי קריאה מלאה. "אביי"ע שבעשיה" אינם אביי"ע הכלליים, ומלכות דמלכות דעשיה אינה שם נרדף לכל עשיה שבעשיה.

"שהוא אלקות ממש" מוסב לפי הקריאה הפשוטה על אור הנשמה, ולא על העפר או על נשמת אדם. ההדגשה שומרת על ההבחנה בין האור האלוקי לבין הכלי ותוצרו גם בתחתית המערכת. הלשון הזכרית מתאימה ל"אור", ואין צורך לתקן ל"שהיא" או לבנות מן המין הדקדוקי לבדו חידוש קבלי.

IGK20-Earth-R4 — איסוף והכרעת ביניים — תיקונים שאין להשיב לרשומה

- מ"ן באוה"ת אינו מוגבל במפורש לאחר הנביטה, וגם לא נקבע שהוא דווקא לפניה.
- היעדר זריעה אינו היעדר כל פעולה אנושית או כל השפעה עליונה.
- הסובב אינו רק רקע; הוא מאיר ונותן כוח. אין לזהותו עם כוח הצומח.
- אין טעם מוכח להשמטת עתיק; נימוק הכפלת הכתר מבוטל.
- עד הדפוס החדש של שלח אינו מאשר בדיעבד את זיהויי הדפים השגויים הקודמים.
- "נבדק" אינו "הוכרע". סריקה חלקית של גלגולים אינה מוכיחה היעדר מונח מן הפרק כולו.

IGK20-Earth-R4 — איסוף והכרעת ביניים — החלטת המשך

אין צורך בסבב R5 החוזר על אותם מקורות. יש ביאור עבודה חיובי ליחידה, בצד שאלות פתוחות מוגדרות. פתיחה מחדש תהיה מוצדקת עם מקור מסוים העשוי לשנות את המסקנה: על השמטת עתיק, ששת/ז', חכמה מול סיום הכלי, מיפוי הרגליים והעיגולים, סדר האור החוזר או זיהוי "במ"א". אפשר להתקדם לקטע הבא תוך שמירתן. אין כאן הכרזה שהבירור הכולל הסתיים.

תיק 0569 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[432]

399. מסמך 0568: IGK20-Earth-R4_Consolidated.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R4 — מקורות, עדים וגבולות קריאה

.23.9.2026

IGK20-Earth-R4 — מקורות, עדים וגבולות קריאה — מקורות עיקריים

מקור	עוגן	שימוש וגבול
אגה”ק כ’	https://abc770.org/article_node_2383/	גוף היחידה והקשרה; המקור גם נמסר במלואו בשיחה
תניא לו	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לו/	נקרא דיגיטלית; דירה והסתר בתחתון
תניא לז	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לז/	נקרא דיגיטלית; תכלית האדם וגילוי בגשמיות
תניא מא	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מא/	נקרא דיגיטלית; עבודה והייחוד העליון
לקו”ת שלח, ויאמרו, ג-ד	https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898887/	גוף דיגיטלי; ג’ מחבר עבודה וגילוי למטה; ד’ מעשה/מחשבה וכפילות מאד
אוה”ת במדבר קצו	evidence/OHT-196.png	פסקת כוח הצומח, מזלות, גשמים ודימוי מ”ד-מ”ן-מ”ד נקראה בצילום
אוה”ת תשפה-תשפו	evidence/OHT-785.png; evidence/OHT-786.png	עוגני שפע קיום ותוספת עבודה נקראו בסבב קודם; אינם זיהוי במ”א
לקו”ת פינחס	evidence/Pinchas-185.png; evidence/Pinchas-186.png	גידול מכוח הארץ באמצעות המזל והתהוות גשמית; צילום וקריאה קודמת
שיעורים בספר התניא	https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9%2F22%2F2026	ביאור מאוחר; משפט ההכרח במ”ן נקרא בהקשר ולא הועתק לכל צמיחה

אין לייחס לגוף אדה”ז את תוספות הביאור המאוחר. מקורות שלא נפתחו מחדש נשענים על הקריאות המתועדות בסבבים הקודמים, ולא מוצגים כבדיקה חדשה.

---

432. מסמך 0569: IGK20-Earth_R4_Sources.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R4 — מקורות, עדים וגבולות קריאה — שלח: שלושת הצילומים החדשים

קובץ	מה נקרא עצמאית	מה נמסר בידי Bot
D2_HB14963_p-212.png	כותרת שלח לז; תחילת ויאמרו באמצע/בהמשך הטור השמאלי	המקור HB14963 ומספר עמוד PDF
D2_HB14963_p-214.png	שלח לח; סעיף ד׳ בטור השמאלי	כנ״ל
D2_HB14963_p-215.png	המשך בראש הטור הימני על מאד ושני סוגי עולמות; מספר 76	כנ״ל

התוכן תואם למאמר הדיגיטלי. לא אומתו עצמאית השנה המדויקת של המהדורה, הקובץ המלא או SHA256 שלו. תוצאות Bot על שני דפי HB58812 נשמרות כדיווח מקור: עמוד אמור לז ועמוד שלח מא הם עמודים שונים, ואין להסיק היסט קבוע משמות קבצים.

בפינחס יש להפריד את ההפניה המסורתית מן הכותרת ומהטור שנצפו. מספור PDF אינו כשלעצמו אימות של א/ב בהפניה מסורתית; אין להמציא התאמת צדדים.

IGK20-Earth-R4 — מקורות, עדים וגבולות קריאה — לוח התיקונים וגלגולים

צילום לוח עמ׳ 414 סופק בשיחה הקודמת ונקרא שם. הוא אינו מציע בעמוד הזה תיקון הוא/היא או ששת/ז׳; אין זו הוכחה שאין תיקון במקום אחר. הצעת מיקום ״אבל… יאמר״ נשארת הצעה ולא נוסח שאומץ.

ספר הגלגולים פ״כ: אותר בצילומים קודמים, וקריאה מתוקנת הבחינה בחיצוניות ובכותרת הפרק בטור הימני. לא הושלמה קריאת כל הפרק. אין טענת היעדר קו או אור חוזר על בסיס קריאה חלקית.

IGK20-Earth-R4 — מקורות, עדים וגבולות קריאה — ארכיון והיקף החבילה

- חבילת ההכנה R4: https://drive.google.com/drive/folders/1PnTQT4jgYkLirrywcsRVL_j9bcbPHhou
- דוח Bot R4 והראיות: https://drive.google.com/drive/folders/1GLWmt2VwOIRIjLk22diMulPYZp8sXGWY

- ZIP Bot: https://drive.google.com/file/d/1FSr-fIYEBNA0iMt5SrKsy8sXA6aqJt9N/view
- דוחות Grok ו־Claude המלאים נמסרו בשיחה; כאן נשמרת הכרעת הביקורת עליהם ולא עותק מילולי מלא שלהם.
- בתיקיית history נשמרים דוח ההכנה ומפת ההמשכיות הישנים ללא שינוי. אין לקרוא את הסטטוסים הישנים כמסקנות העדכניות.
- בתיקיית bot_reports נשמרים דוחות Bot כפי שנמסרו, ללא אימוץ אוטומטי של כל קביעה.

אין מחיקת גרסאות קודמות. החבילה היא איסוף מחקר בלבד.

תיק 0570 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[433]

IGK20-Earth — מצב השאלות לאחר R4

המספור נשמר. מצב עכשווי זה גובר על סטטוס מוקדם, בלי למחוק את היסטוריית הבירור.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E01	פתיחת ועוד/יתר/כל הנ״ל	פירוש חלקי	תוספת גילוי הכוח בעפר; דקדוק הכפילות נשאר בצ״ע.
E02	נושא היא והארה משולשת	חלקי	ההארה וכל הנ״ל כנושא; אין הכרעה תחבירית מלאה.
E03	גילוי עצום מול צמצום	פירוש מבוסס	גילוי כוח בפעולה; שאלת כוח הצומח בתניא לח נפרדת.
E04	אין ורוחני	מבוסס	יחס כוח-תוצר; רוחניות כשלעצמה אינה כוח בריאה.

433. מסמך 0570: IGK20-Earth_Status_E01-E41.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E05	מזל, גידול ופרי	חלקי	מקור ואמצעי מתקיימים יחד; חלוקת מין וטעם פתוחה.
E06	בטרם יצמח למי יאמר	מבוסס בעיקרו	נמען פרטי קיים; טיעון ריקבון הזרע נסוג.
E07	מדוע עפר	פירוש חלקי	מתאים לתחתון ולסיום; השוואת כל היסודות לא מוצתה.
E08	סובב/עיגולים/יושר/קו	מפורש בעיקרו	אין לזהות את ארבעת המונחים.
E09	תחת רגליו והפסק מועט	חלקי	יחס מדרגות, לא מרחק גשמי; מניין המתווכים טעון השלמה.
E10	ריחוק מול הפסק	פתוח לאחר צמצום הקושי	שני זוגות שונים; אין יישוב מלא של המיפוי.
E11	רגלי א״ק ועיגולי עתיק	פתוח	לא הוכח עיגולי עתיק = עיגולי א״ק כאן.
E12	אור חוזר	חלקי	מיוחס לקו; אין מנגנון מפורש לתוספת העוז.
E13	השמטת עתיק	פתוח	נימוק הכפלת הכתר נסוג.
E14	מלכות ככתר ממטה	פירוש מבוסס	תפקיד בהארה החוזרת, לא זהות מוחלטת.
E15	חזרות סיום הקו	פירוש מבוסס	מקום, פעולה, משל, יעד וסדר; לא כל דקדוק נפתר.
E16	אור חוזר ומ״ן	הבחנה מבוססת	אין זהות מוכחת; מ״ן מחייב זיהוי המקבל בכל מקור.
E17	שהוא אלקות ממש	פירוש מבוסס	אור הנשמה, לא העפר ולא נשמת אדם.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E18	כינויים ונוסח	חלקי	הלוח המצולם אינו מכריע כל חילוף הוא/היא.
E19	ספר הגלגולים כי	קריאה חלקית	פרק אותר; תעתיק מלא טרם הושלם.
E20	הובא בלק״א	עוגן מאומת	הגהת ו׳ מציינת המקור; לא הוכחת כל מסלול האור החוזר.
E21	אבי״ע שבעשיה	הבחנה מבוססת	קינון; מלכות דמלכות אינה כל עשיה שבעשיה.
E22	יעד ואחריו דרך אליו	חלקי	יעד ואחריו דרך אליו; המתח בין כיוון להלבשה נשמר.
E23	כח ועוז וכלי תדשא	חלקי	נתינת כוח לכלי; חזרת הצירוף אינה זהות כל המנגנון.
E24	חכמה מול סיום הכלי	פתוח	הייחוסים מפורשים; טעמם המדויק לא נמצא.
E25	ששת מול ז׳	פתוח	אין להגיה; הערה 48 אינה על משפט זה.
E26	חסד חינם ותפילת אדם	פתוח חלקית	בלי מ״ן נאמר על ימי בראשית; הבחנת התהוות/יציאה מועמדת.
E27	תמיד ומדי שנה	ביאור מבוסס	קיום הפעולה וחידוש ההארה אינם סותרים בהכרח.
E28	מעין אין סוף	פירוש מבוסס	יכולת התמדה מותנית; לא אינסוף שנים בפועל.
E29	מדוע לא הולדה	לא מוצה	מעלת התחתון מסבירה בחירה; אין שלילת כוח אין סוף בהולדה.
E30	יש מאין וכמו יש מאין	הבחנה מפורשת	גרעין קודם מול חוסר ערך יחסי לתוצר.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E31	אין ערוך לפרי ולאילן	חלקי	פער כמות ואיכות; לא אפס מתמטי.
E32	מאליהם וריקבון	גבול תחולה	לא נקבעו טענות אמפיריות על היווצרות בלי זרע.
E33	מ״ן בזריעה ובצמיחה	פירוש מבוסס	שתי החלות; אין חלוקת זמן בוטנית מוכחת.
E34	מאד מאד ושלח	עוגן מאומת; החלה חלקית	המאמר אותר גם בדפוס; אין העתקה אוטומטית לכפילות שבפרי.
E35	צדקה ותפילה באגרת ח׳	מקבילה מבוססת	זריעה כמעורר; אינה פותרת כל תחולת המשל בכי.
E36	כי אם בח׳ מול מאליהם	פתוח	הגבלה למשל הזריעה היא קריאה הקשרית, לא סייג מפורש.
E37	תכלית האדם	יישוב ענייני מבוסס	פעולת ההמשכה ומימוש הדירה; לא מיצוי כל טעמי הבריאה.
E38	אבי״ע מול תחתונים	יישוב ענייני מבוסס	שלח ג׳ ותניא מא מחברים עבודה וגילוי; במ״א לא זוהה.
E39	לוח והערות	תיקונים מאומתים בגבולם	הערה 48 לפתיחה; הפניית ישרצו לא:כ; לוח 414 בלבד.
E40	נתוני זרע והשוואות	לא שימשו ראיה	לא אומתו; אינם מדד מספיק ליש מאין.
E41	סובב ואור חוזר בסיום	חלקי	שניהם מקורות גילוי; אור חוזר מפורש על הקו.

IGK20-Earth — מצב השאלות לאחר R4 — כינויי השאלות שנוספו

- E42-Grok / E46-Claude: הרחבות E23/E41 — כוח ועוז.
- E44-Grok: הרחבת E11 — עיגולי א״ק/עתיק.

• E42-Claude: E05–E06; E43-Claude: E24; E44-Claude: E37–E38.

• E45-Claude: E03/E07, והמקור על העפר הוא תניא לח.

• E47-Claude: E05 — "המגדל" באגרת ח'; טענת הסתירה נסוגה.

• E48-Codex / E53-Claude: E16/E26/E33 — תחולת מ"ן; חלוקת לפני/אחרי נביטה נסוגה.

• E49-Codex / E51-Claude: E04 — רוחניות, אין והתהוות גשמית.

• E50-Claude: E05–E06 — תפקיד סוגרי המזל ברצף.

• E52-Claude: E05 — המזל במערכת ההשתלשלות.

• מספרי Bot המאוחרים נשמרים בדוחותיו; אין לייבא מהם סטטוס לפי מספר בלבד.

תיק 0580 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[434]

IGK20-Earth-R4-Bot — WITNESS VERIFICATION ONLY — Layout

evidence/ — provenance + D2 HB14963 + Pinchas crops/pages + source cards
deliverables/ WITNESS_TABLE.md README.md REPORT_HE.md
WITNESS_TABLE.md · README.md · REPORT_HE.md
IGK20-Earth-R4-Bot.zip

IGK20-Earth-R4-Bot — WITNESS VERIFICATION ONLY — Key verdicts

1. Provenance: same PDF HB58812; page 103 (150 ,לז אמורdpi) ≠ page 111 (140 ,א מחלשdpi).

2. D2 print: found in HB14963 PDF212 (לז שלח title) + PDF214 (ד§ לח שלח). Not in HB58812 OCR body. S6 digital stands.

3. Pinchas: PDF185 header עח / LEFT mazal; PDF186 header Arabic 156 / RIGHT אגה"ק — do not equate 186 to printed «עח ב».

---

434. מסמך 0580: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R4-Bot — WITNESS VERIFICATION ONLY — Drive

- **Earth parent:** `1ptqHOycgA--ErsF89ohY7CVHeQgfBsEk`
- **Upload folder:** `IGK20-Earth-R4-Bot` (created under Earth)

תיק 0581 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[435]

IGK20-Earth-R4-Bot — REPORT_HE (עד בלבד)

תאריך: 2026-09-23 · America/New_York · סוכן: Grok Bot · אין גילגולים / לוח / עתיק · אין מספרי E חדשים · R1–R3 לא נערכו.

IGK20-Earth-R4-Bot — REPORT_HE (עד בלבד) — מה השתנה (R4)

1. פרוביננס לפני תיאוריית היסט: `R3_LT_p-103.png` ו-`R2_LT_Shelach_PDF-111.png` הוכחו כאותו PDF (HB58812) אך עמודים שונים (103≠111) וחילוץ DPI שונה (150 מול 140) — זהים-בתים ל-`pdftoppm`.
2. D2 בדפוס נמצא במהדורה אחרת מזוהה: HB14963 עמ' 212 (כותרת ויאמרו...; כותרת שלח לז) ועמ' 214 (§ד «ואחר כל הנ"ל...מעשה דמרגלים»; כותרת שלח לח). ב-HB58812 גוף D2 לא אותר ב-OCR.
3. פינחס: מפת סריקה/עלה/צד/טור/כותרת נדפסת הופרדה; אין זיהוי «PDF186=עח ב» מן הצד בלבד.

IGK20-Earth-R4-Bot — REPORT_HE (עד בלבד) — P1 — פרוביננס (קראתי)

קובץ	מקור	עמוד	כותרת נדפסת	שיטת חילוץ
R3_LT_p-103.png	HB58812	103	אמור לז	pdftoppm –r150
R2_LT_Shelach_PDF-111.png	HB58812	111	שלח מא	pdftoppm –r140

435. מסמך 0581: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

פסק פרובינגס במשפט אחד: שני הקבצים הם חילוצים מאותו ספר-סריקה HB58812, מעמודים שונים (אמור לז מול שלח מא) — לא זיוף, לא החלפת מהדורה, ולא העתק מתויג-לא-נכון של אותו עמוד; חיפוש «היסט 8 עמודים» משני לשמות הכותרת בלבד.

רצף הכרכים ב-(OCR) HB58812: אמור …לו/לז/לח/לט → בהר מ → שלח מא (עמ' 111). תוכן-העניינים של אותו כרך מצטט «ויאמרו…» בשלח לז קלאסי — זה אינו כותרת רצה של עמ' 103 (שם: אמור לז).

IGK20-Earth-R4-Bot — REPORT_HE (עד בלבד) — P1 — ציד דפוס D2

- יעד: ד"ה ויאמרו אל כל עדת גו' טובה וגו'; §ד «ואחר כל הנ"ל יובן ג"כ ענין המעשה דמרגלים» (לא «מאד מאד» לבד; לא מרגלים במאמר אחר).
- HB58812: OCR שלילי לניסוח §ד הייחודי; שלח 111 נושא §ד אחר («ד ובזה יובן ענין המרגלים») — נשאר יעד נפרד.
- HB14963 (מהדורת קה"ת אחרת, 767 עמ'): נמצא. עמ' 212 כותרת שלח לז + כותרת המאמר; עמ' 214 כותרת שלח לח + §ד המבוקש; עמ' 215 מאד מאד ↔ עלמין סתימין באותו מאמר.
- S6 דיגיטלי (aid/5898887 / חב"דטקסט R3) נשאר עד דיגיטלי עומד.
- גבול: לא נפתח זיווג; לא נטען שצילום נוצר מתמליל; שלושת עמודי R2 (111/117/128) נשארים יעדים נפרדים.

IGK20-Earth-R4-Bot — REPORT_HE (עד בלבד) — P2 — מפת פינחס קצרה (HB58812)

סריקה	כותרת נדפסת	עלה / צד (מבנה)	טור יעד	עוגן
185 PDF	לקוטי · פינחס · תורה · עח	עלה עח, צד א (רקטו; דפוס נושא מספר עברי בעמודי א' בסביבה)	שמאל תחתון	מזל / גדל
186 PDF	לקוטי · פינחס · תורה + 156 ערבי	עלה עח, צד ב (ורסו; אין «עח ב» נדפס בכותרת)	ימין עליון	באגה"ק איהו וחיוהי

משפט מיפוי: PDF185=פינחס עח א (כותרת עח; מזל בטור שמאל); PDF186=ורסו של אותו עלה עם כותרת נדפסת 156 (לא «עח ב»), ותחילת אגה"ק בטור ימין — ייחוס קלאסי «עח ב» הוא היסק מבנה ולא קריאה מכותרת.

IGK20-Earth-R4-Bot — REPORT_HE (עד בלבד) — טבלת טענה / מקור / היסק / גבול

טענה	מקור	היסק	גבול
p-103 ו-PDF-111 מאותו HB58812	זהות בתים ל-pdftoppm	עמודים שונים	אין זיוף משמות לז/מא
D2 בדפוס ב-212/214 HB14963	PNG + OCR	מהדורה שונה מ-58812	58812 ללא גוף D2 ב-OCR
S6 דיגיטלי עומד	R3 + קישור קה"ת	תואם ניסוח אוסף	לא צילום דפוס
פינחס עח על PDF185	כותרת נדפסת	—	186≠«עח ב» מכותרת
מא≡לז ב-58812	TOC מול כותרת רצה	פתוח כמיפוי קלאסי↔רצה	לא הוכרע מהיסט 8

IGK20-Earth-R4-Bot — REPORT_HE (עד בלבד) — מילון קורא

- כותרת נדפסת = מה שרשום בראש העמוד בסריקה, לא ציטוט קלאסי בלבד.
- קראתי / דיווח / לא נקרא = ראיתי תמונה או OCR ישיר / דיווח אוסף או סבב קודם / לא הושג.
- עלה א/ב = רקטו/ורסו; אין להסיק «ב» רק כי העמוד הבא בסריקה.

IGK20-Earth-R4-Bot — REPORT_HE (עד בלבד) — מה נשאר פתוח

- מיפוי מלא TOC-קלאסי לז ↔ כותרת-רצה מא בתוך HB58812 (ללא גוף D2 שם).
- גוף he.chabad.org aid/5898887 חי (Cloudflare).
- האם HB14963 ו-HB58812 חולקים אותו בלוק שלח בשינוי עימוד בלבד, או השמטה/סידור שונה — מעבר לגבול R4.

REPORT_HE — IGK20-Earth-R4-Bot (עד בלבד) — אישורים

- לא נערכו/נמחקו תיקיות או ZIP של R1–R3.
- לא נפתחו גילגולים / לוח / עתיק; לא נוספו מספרי E.

תיק 0582 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[436]

WITNESS_TABLE — IGK20-Earth-R4-Bot

תאריך: 2026-09-23 America/New_York · עד בלבד · אין מספרי E חדשים

עד: P1-prov-103

URL קובץ מזהה או: HB58812 /workspace/IGK20-Earth-R2/scans/hb58812.pdf SHA256 164d19a2…f47e · עדות evidence/R3_LT_p-103.png

עמוד PDF: 103 (pdftoppm –r150, זהה-בתים)

כותרת נדפסת: אמור לז

טור: שני טורים

שתי מילות עוגן: והניף / כבשים

מה נקרא: קראתי

עד: P1-prov-111

URL או מזהה קובץ: אותו HB58812 · עדות /evidence R2_LT_Shelach_PDF-111.png

עמוד PDF: 111 (pdftoppm –r140, זהה-בתים)

כותרת נדפסת: שלח מא

טור: ימין: §ד

שתי מילות עוגן: ובזה יובן / המרגלים

מה נקרא: קראתי

---

436. מסמך 0582: WITNESS_TABLE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

עד: P1-D2-title

URL או מזהה קובץ: HB14963 https://hebrewbooks.org/14963 SHA256 161a386e…669d · D2_HB14963_p-212.png

עמוד PDF: 212

כותרת נדפסת: שלח לז

טור: כותרת מאמר חוצה

שתי מילות עוגן: ויאמרו אל / מאד מאד

מה נקרא: קראתי

עד: P1-D2-§ד

URL או מזהה קובץ: אותו HB14963 · D2_HB14963_p-214.png

עמוד PDF: 214

כותרת נדפסת: שלח לח

טור: שמאל

שתי מילות עוגן: ואחר כל / מעשה דמרגלים

מה נקרא: קראתי

עד: P1-D2-מאד×סתימין

URL או מזהה קובץ: HB14963 · D2_HB14963_p-215.png

עמוד PDF: 215

כותרת נדפסת: שלח (המשך לח)

טור: ימין

שתי מילות עוגן: מאד מאד / עלמין סתימין

מה נקרא: קראתי

עד: P1-D2-digital-S6

URL או מזהה קובץ: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898887 · גוף דיגיטלי R3/chabadpedia

עמוד PDF: —

כותרת נדפסת: —

טור: —

שתי מילות עוגן: ואחר כל / מעשה דמרגלים

מה נקרא: דיווח (S6 עומד; he.chabad Cloudflare) / גוף R3 קראתי דיגיטלי

עד: P1-D2-HB58812

URL או מזהה קובץ: HB58812 שלח 111–128 OCR מלא

עמוד PDF: —

כותרת נדפסת: שלח מא…

טור: —

שתי מילות עוגן: מעשה דמרגלים / ואחר כל הנ

מה נקרא: לא נקרא בגוף (שלילי OCR)

עד: P2-Pinchas-185

URL או מזהה קובץ: HB58812 · Pinchas-185.png

עמוד PDF: 185

כותרת נדפסת: פינחס עח

טור: שמאל תחתון

שתי מילות עוגן: אין לך / מזל

מה נקרא: קראתי

עד: P2-Pinchas-186

URL או מזהה קובץ: HB58812 · Pinchas-186.png

עמוד PDF: 186

כותרת נדפסת: לקוטי פינחס תורה + ספרה ערבית 156 (אין «עח ב» נדפס)

טור: ימין עליון

שתי מילות עוגן: באגה"ק / איהו וחיוהי

מה נקרא: קראתי

WITNESS_TABLE — IGK20-Earth-R4-Bot — כרטיס מקור קצר

מזהה	כותר / מהדורה	עמודים	גודל	SHA256
HB58812	לקו"ת קה"ת; מהדורה מתוקנת ©1998; הדפסה 7 2017	904	75172590	164d19a2a8aaacc56e21fadc723fcedcfda0828085137c0daabaf41b0c2ef47e
HB14963	לקו"ת קה"ת; ©2002 על שער אנגלי; קטלוג 1991	767	57574026	161a386e5c6d496e1f8eee25dcb4862aaf153e467d0861ee9f162e1dccf4669d

תיק 0583 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[437]

HebrewBooks ID: 14963 URL: https://hebrewbooks.org/14963 Title: לקוטי תורה — שניאור זלמן בן ברוך (אדמו"ר הזקן) Edition (English t.p. OCR): Kehot Publication Society, Brooklyn; Copyright ©2002; catalog Pub.Date 1991; 767 pp File size: 57574026 bytes Extraction: pdftoppm -png -r 120; PDF 212 title (שלח לז), PDF 214 §ד (שלח לח), PDF 215 מאד×סתימין

437. מסמך 0583: D2_HB14963_SOURCE.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0590 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[438]

HebrewBooks ID: 58812 URL: https://hebrewbooks.org/58812 Local: /workspace/IGK20-Earth-R2/scans/hb58812.pdf Title: לקוטי תורה — Kehot; Revised ©1998; Seventh Printing 2017 Pages: 904 | size: 75172590 | SHA256: 164d19a2a8aaacc56e21fadc723fcedcfda0828085137c0daabaf41b0c2ef47e R3_LT_p-103.png == pdftoppm -f 103 -r 150 (byte-identical); header אמור לז R2_LT_Shelach_PDF-111.png == pdftoppm -f 111 -r 140 (byte-identical); header שלח מא Pinchas 185/186 == pdftoppm -f 185/186 -r 150 (byte-identical to R3)

תיק 0425 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[391]

דומם, צומח, חי ומדבר — ולמה הם עפר, מים, אש ורוח — זו אינה זהות חומרית אלא הקבלה של "בחינות"

הקושי שהעלית הוא אמיתי מאוד: מים, כשלעצמם, הם לכאורה דומם. אש אינה בעל־חיים. רוח אינה אדם. לכן אי אפשר לקרוא את המשפט:

> "דצח"מ שהן בחינות עפר מים אש רוח"

כאילו אדמו"ר הזקן אומר באופן זואולוגי: מים = צמח, אש = בהמה.

המילה המכריעה היא "בחינות". במסגרת ארבעת היסודות, כל נברא מורכב משילוב של היסודות; ההקבלה כאן היא בין האופי הדומיננטי של מדרגת הנברא לבין תכונתו הפנימית של היסוד המקביל. גם הביאור על אתר מציג את ארבעת היסודות כמערכת שממנה מורכבת המציאות, ולא כארבע "מחלקות ביולוגיות" פשוטות. לכן מים יכולים להיות בעצמם חפץ דומם מבחינת דצח"מ, ובו בזמן "יסוד המים" יכול לייצג את הכוח האופייני לצומח.

---

438. מסמך 0590: PROV_HB58812_SOURCE.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

391. מסמך 0425: Initial-Deep-Research.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

דומם, צומח, חי ומדבר — ולמה הם עפר, מים, אש ורוח — דומם — עפר

כאן הקשר הוא הישיר ביותר.

עפר הוא היסוד של מטה, מנוחה, קביעות, העדר תנועה עצמית. הוא נעשה אפוא הביטוי המובהק ביותר של "דומם". אבל באגרת הזאת יש חידוש הרבה יותר עמוק: דווקא העפר, שנראה חסר חיות יותר מן הכול, הוא המקום שבו אדמו"ר הזקן איתר בפסקה הקודמת את "כוח הצומח", כוח שמייצר שוב ושוב ריבוי מופלא מגרעין זעיר. הוא תיאר את הכוח שב"סיום הכלי דמלכות דמלכות דעשיה שביסוד העפר" ככוח הפועל "בקרב הארץ תמיד". כלומר, עפר הוא לא רק דוגמה ל"נמוך". הוא הפרדוקס המרכזי של כל האגרת: מבחוץ הוא הדומם ביותר; מבפנים הוא נושא כוח יצירה בלתי־צפוי.

וזו גם הסיבה שהרבי בהערתו מדגיש ביחס להשמטת העפר בהמשך ש"הכל היה מן העפר", ואף לאחר הבריאה הכול תלוי בו וניזון ממנו. ### צומח — מים

הקשר הפנימי הוא צמיחה, התפשטות והולדה של ריבוי. מים הם הכוח המאפשר לעפר להוציא את כוחו מן ההעלם אל הגילוי. לכן אין כאן אמירה ש"מים הם צמח"; אלא שהדינמיקה של יסוד המים — התפשטות, השקאה, ריבוי וחיות — היא הבחינה השולטת במדרגת הצומח.

וזה חשוב במיוחד באגרת הזאת: אדמו"ר הזקן איננו מתאר "עצמים", אלא צורות של חיות. דומם — חיות נסתרת וקבועה; צומח — חיות שכבר מתפשטת וגדלה; חי — חיות פנימית, חמה ומתנועעת; מדבר — חיות שמגיעה להכרה ולהבעה.

דומם, צומח, חי ומדבר — ולמה הם עפר, מים, אש ורוח — חי — אש

במדרגת החי מופיעות שתי תכונות שאין בצומח באותה צורה: חום פנימי ותנועה עצמית. במונחי ארבעת היסודות, שתי התכונות הללו מתאימות במיוחד לאש: אש היא חמה, פעילה, קופצת ועולה.

אין פירוש הדבר שהגוף החי מורכב "בעיקר מאש" במובן המדעי המודרני. זו שפה קוסמולוגית־קבלית שבה אש היא עיקרון החמימות והתנועה. וכך, אחרי הצומח, שחייו מתבטאים בעיקר בגדילה במקום אחד, החי כבר נע מצד עצמו.

דומם, צומח, חי ומדבר — ולמה הם עפר, מים, אש ורוח — מדבר — רוח

כאן הקשר גם גופני וגם רוחני. הדיבור יוצא באמצעות רוח, נשימה וקול; בשפה הקבלית והחסידית האותיות "נחקקות" בקול וברוח הדיבור. מקור מקראי־תרגומי יסודי לכך הוא תרגום אונקלוס ל"נפש חיה" שבאדם — "רוח ממללא", רוח מדברת. גם בתניא מוסבר הקשר הישיר שבין אותיות הדיבור לבין הקול וההבל. אבל יש רובד נוסף: "רוח" היא הדקה מבין הבחינות הללו בהקבלה הנוכחית. אצל המדבר החיות כבר אינה רק צמיחה או תנועה; היא נעשית שכל, משמעות, יחס ודיבור.

לכן הסדרה איננה מקרית:

עפר — הימצאות; מים — גדילה; אש — חיות ותנועה; רוח — תודעה והבעה.

דומם, צומח, חי ומדבר — ולמה הם עפר, מים, אש ורוח — אז מדוע אדמו"ר הזקן משמיט מיד את הדומם?

הוא אומר:

> "שאף שהחי הוא למעלה מהצומח, והמדבר למעלה מהחי, אף על פי כן החי ניזון וחי מהצומח, והמדבר מקבל חיותו משניהם."

והשאלה שלך חזקה: למה לא להתחיל: "הצומח ניזון מן הדומם"?

כאן יש לנו תשובה כמעט מפורשת מהרבי. בהערה על המקום הוא כותב שהשמטת יסוד העפר מובנת מפני שהכול בא מן הארץ, ואף לאחר יצירתו הכול תלוי בה וניזון ממנה. כלומר, העפר אינו רק עוד חוליה אחת בשרשרת; הוא התשתית הכללית של השרשרת. לכן הייתי מחלק את התשובה לשניים:

ראשית, מבחינה עובדתית־רעיונית, אדמו"ר הזקן אינו מכחיש שהצומח, החי והמדבר זקוקים לדומם — מים, מלחים, הארץ וכו'. אדרבה, הערת הרבי אומרת במפורש שהכול תלוי בו.

שנית, מבחינת הטיעון, אדמו"ר הזקן מבקש עכשיו להמחיש את הפרדוקס של עליון הניזון מתחתון. החי נעלה מן הצומח ובכל זאת חי ממנו; המדבר נעלה מן שניהם ובכל זאת תלוי בהם. העפר כבר הוכח באריכות בפסקה הקודמת כמקום התחתון ביותר שבו מתגלה הכוח העליון באופן מפתיע. לכן אין צורך לפתוח מחדש את הסדרה ממנו. במילים אחרות: הדומם לא נשמט מפני שהוא פחות רלוונטי; הוא נשמט מפני שהוא כבר היסוד שעליו הכול עומד.

תיק 0372 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[263]

3. הערות Lessons / שיעורים 61–67 (P2) — הערה 61 (EN מן הפרומפט)

> **“[It is superior] also with regard to its creation; ‘nevertheless, [it] is nourished…[by the vegetative].’ (This enables us to understand why the element of Earth is not mentioned here, for everything comes from the Earth. It may likewise be said that for this reason, even after having been created, [everything] depends on it and is nourished by it.)”**

שאלה	תשובה בסבב
מקור עברי?	לא נפתח. Lessons Vol.4 (Iggeret 1–20) לא נמצא ב-HebrewBooks (נפתח רק HB = Vol.1 15840). דפי chabad.org Lessons חסומים ב-Cloudflare.
מי כתב?	ביאור מאוחר — שיעורי ר׳ יוסף ויינברג / עורכי Lessons; לא לשון אדה״ז.
אסרציה מול «יש לומר»	ב-EN: משפט פתיחה על «superior… nevertheless nourished» כהסבר לגוף; בסוגריים: «It may» + «This enables us…likewise be said» = יש לומר / אפשרות לעניין אי-אזכור העפר כאן. יש להפריד בין גוף אדה״ז (חי ניזון מהצומח) לבין הצעת המפרש על העפר.

תיק 0406 · סיום האיגרת · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[265]

263. מסמך 0372: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
265. מסמך 0406: IGK20-Finale-R1_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מסגרת העבודה — IGK20-Finale-R1 — ב. ההקשר הקודם והגבולות שכבר התבררו

סמוך ליחידה הקודמת כתב אדה"ז על הארות הקו: אור הנשמה בספירות בי"ע, הארה דהארה בנפש-רוח ובכלים, והארה דהארה דהארה בנבראים. נוסף על כך, הסובב מאיר אל הקו דרך הכלים ונותן בהם כוח לברוא יש מאין. ביחידת העפר נאמר:

"ועוד זאת יתר על כן על כל הנ"ל הארה דהארה דהארה וכל הנ"ל היא מראה כחה ויכלתה ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום ביתר עז מיסודות העליונים ממנו וגם מצבא השמים שאין בכחם ויכלתם להוציא יש מאין תמיד כיסוד העפר המצמיח תמיד יש מאין הם עשבים ואילנות... מהכח הצומח שבו שהוא אין ורוחני והם גשמיים. ואין זאת אלא משום דרגלי א"ק מסתיימים בתחתית עשיה ותחת רגליו מאיר אור א"ס ב"ה הסובב כל עלמין בלי הפסק רב ביניהם רק עיגולי א"ק לבדו. וגם הקו מאור א"ס המסתיים בסיום רגלי א"ק מאיר ממטה למעלה בבחינת אור חוזר... וככה הוא בסיום הקו דאור א"ס המסתיים בסיום היושר דרגלי א"ק מאיר ממטה למעלה לבחינת אור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה שהוא אלקות ממש מחיצוניות הכלים דמלכות דאצילות".

בהמשך היעד הזה מפורט באמצעות סדר התלבשות באצילות-בריאה-יצירה שבעשיה; לבסוף כוח בסיום הכלי שבעפר, מאמר תדשא והצמחה מתמדת. נאמר שיש זרועים ונטועים על ידי מ"ן, ושהפירות הללו "משובחים מאד מאד" מן העולים מאליהם, ומכאן "נשכיל המשכות אורות עליונים באבי"ע (שהוא תכלית בריאת האדם) כמו שנתבאר במקום אחר".

מסקנות עבודה מן התיק הקודם, המסומנות במעמדן: 1. ההארה מן הסובב והאור החוזר של הקו הם שני רכיבים בהנמקה. אין זהות סובב=עיגולים=קו=עצמות. הקו מפורש כנושא אור חוזר; אין מקור שנמצא לכך שהסובב עצמו "חוזר". התחולה המדויקת בסיום היא עכשיו שאלת המחקר שלך. 2. אור הנשמה בספירות אינו נשמת אדם. "אלקות ממש" אינו תיאור העפר הגשמי כשלעצמו. 3. "היעד ואחר כך סדר התלבשות אליו" הוא הקריאה המתוקנת; אין מסלול המגיע לאור הנשמה, יוצא ממנו ושב אליו. המתח בין אור חוזר לבין סדר לבושים לא הוכרע לגמרי. 4. ריחוק כלי עשיה בעץ חיים והפסק מועט בין רגלי א"ק לסובב אינם אותו זוג; המיפוי המלא, עיגולי עתיק מול עיגולי א"ק, השמטת עתיק ממשל הלבוש, ששת/ז' וחכמה מול סיום הכלי נשארו פתוחים. אין לפתוח תיקים אלה מחדש אלא אם נמצא מקור חדש הנחוץ ישירות לסיום. 5. אור חוזר אינו מזוהה עם העלאת מ"ן. באגרת מ"ן מתייחס לזריעה/נטיעה; באוה"ת קצו הצמיחה כתגובת המקבל מדומה למ"ן. אין לחלק אוטומטית לפני/אחרי נביטה. "מאליהם" אינו היעדר כל השפעה או כל עבודה אנושית. 6. תניא לו-לז, מא

ולקו״ת שלח, ד״ה ויאמרו ג־ד, מאפשרים יישוב ענייני של פעולת ההמשכה בעליונים עם גילוי בתחתונים. ״דירה״ אינה מקום גשמי בלבד אלא גילוי בתוך הסתר. זה אינו זיהוי של ״במ״א״, שלא נמצא. 7. לקו״ת שלח מפריד מעשה/מחשבה ומבאר מאד×2; אוה״ת תשפה־תשפו מבאר שפע קיום ותוספת עבודה. אלה הבחנות שונות; אין להעתיק אותן אוטומטית לכל משל. 8. מחקר הזיווג זו״ן דבי״ע מול עץ חיים מ״ז נשאר בהשהיה; אינו משימתך.

תיק 0424 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[439]

ב. ביאור רציף — מן העפר אל הזנת האדם

״ומזה״ חוזר אל יתרון התחתית שנתבאר ביחידת העפר. שם הארץ, אף שהיא הנמוכה, מגלה כוח יצירה מתמיד; ההסבר כולל את הארת הסובב בתחתית ואת האור החוזר של הקו המסתיים שם. לקראת המעבר נזכרת גם פעולת האדם בזריעה ונטיעה, הממשיכה תוספת. עתה מוחל העיקרון על סדר מדרגות הנבראים: דרגה נמוכה במצבה הגלוי יכולה להוסיף לדרגה שמעליה. אין זו טענה שכל תחתון עדיף בכל בחינה. אגרת כ׳

דומם, צומח, חי ומדבר מקבילים כאן לעפר, מים, אש ורוח. ״בחינות״ מציין יחס של אפיון והקבלה; הוא אינו הופך כל מים גשמיים לצומח. בלקו״ת פינחס המים נקשרים לצמיחה, האש לשורש נפשות בעלי החיים במשרתי המרכבה, והרוח לדיבור האדם על פי אונקלוס. לפיכך חי־אש אינו רק השערה על חום הגוף. ההסבר הוא רוחני ומפורש במקבילה. עפר־דומם נמסר שם ללא הנמקה דומה. הסדר ההפוך בשני הזוגות העליונים בעץ חיים נשאר הבדל שיש לציינו, בלי להגיה את האגרת ובלי להציג הצעת יישוב כהכרעה. L6, §ג

״למעלה״ מתאר כאן את מדרגת החיות והדעת של הנברא, ובכל זאת החי תלוי בצומח והאדם בשניהם. ״ניזון וחי״ מציג את תלות החי; אצל האדם נוסף במפורש שגם שכלו מקבל מן הנמוך ממנו. ״משניהם״ מתפרש באמצעות שתי הראיות: מזון מן הצומח ומזון מן החי. אין יסוד לחלק את הבדלי הפעלים למדרגות ספירתיות נפרדות.

הדגן בא מברכות מ ע״א, בתוך דברי רבי יהודה על החיטה כעץ הדעת. הראיה נוגעת להכרת התינוק ולקריאת אבא ואמא בעקבות טעימת דגן. בלקו״ת ואתחנן ניתן לחיטה טעם מיוחד: שורשה בדעת דתהו. זהו ביאור לייחוד החיטה, מעבר לטעם הכללי של

---

439. מסמך 0424: Final-Closure.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

שורש המאכלים. עם זאת, חיטה, דגן, לחם ומצה אינם מונחים שיש להחליפם בכל הקשר. האגרת נוקטת את שני ההורים כלשון חז״ל; במקבילות שנבדקו נדרש ״אבא״ לבדו. לא הוכחה כאן דרשה על שני פרצופי או״א.

הבשר בא מבבא קמא עב ע״א. רב נחמן מסביר לרבא את תשובתו מאמש בלשון אי־אכילת בשר שור. רש״י מפרש את חוסר הדקדוק בטעם הדבר; תוספות מזכיר תענית. האגרת משתמשת בלשון מקוצרת ושונה כדי להמחיש שגם המזון מן החי נוגע לכוח הדעת. השימוש החסידי הזה אינו המצאה של ביאור מאוחר: ״ששת ימים תאכל מצות״ מביא את הבשר ואת הדגן יחד, ומסביר ששורש המאכלים בתהו מאפשר להם להוסיף גם לכוח החכמה של האדם שבתיקון. שם הבשר קודם לדגן, ״אבא״ מופיע בלי ״אמא״, והצירוף הוא חכמה ושכל. ב״ק עב ע״א · L1, §ב

המאכל במצבו הגלוי אינו חכם מן האדם. לפי L1 הוא נמוך ממנו וטעון בירור, אך לאחר הבירור הוא מחייה מכוח שורשו הגבוה. קונטרס אחרון ד מבטא יחס קרוב באמצעות ס״ג ומ״ה וכולל במפורש מזונות דומם, צומח וחי. מכאן חיזוק לכך ששרשרת הדוגמאות באגרת אינה רשימה מלאה של כל המזונות. אין בכך הוכחה לטעם השמטת הדומם דווקא. גם אין לשתול במשפט האגרת תנאי של ברכה ותפילה לכל קבלת חיות: המעבר לעבודה מכוונת מסומן ב־L1 לאחר הראיות. עצם מושג הבירור נמצא שם עוד קודם. L7

הערה 61 ב־Lessons מפרשת שהחי עליון מן הצומח גם מצד בריאתו, ובכל זאת ניזון ממנו. הנושא של It הוא החי. ההסבר להשמטת העפר מופיע בסוגריים, והרחבתו להזנה שלאחר הבריאה מסויגת. זו הערה המיוחסת לרבי בביאור מאוחר; הנוסח העברי המקורי לא אומת. אין להפוך את הנושא ולומר שהתחתון עדיף בבריאתו על סמך המשפט הזה.

תיק 0377 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[440]

עץ חיים שער נ פרק י — עוגני זיווג (ויקיטקסט) דומם → יסוד העפר צומח → מחלקי המים חי → מחלק הרוח מדבר → מחלק האש (גם) אצי' יסוד אש / בריאה רוח / יצירה מים / עשיה עפר — שכבה נפרדת

---

440. מסמך 0377: EC_N10_pairing_anchors.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0378 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[441]

IGK20-Finale-R2-Bot

זמן: 2026-09-23 1:05pm ET–12:47~
תפקיד: איתור ואימות עדים ממוקדים ליחידת הסיום של אגה"ק כ'.
גבול: לא נמחקו/הוחלפו קבצי R1 / Earth / booklet; לא נפתח מחדש זיווג / Earth / conceptual.

תיק 0381 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[442]

SOURCE_READER — עוגנים קצרים — G. משנת חסידים — מסכת ההרכבה (פ"א, OCR)

> המדבר... כחלק האש לשאר היסודות
> דומם / צומח / חי ככוחות נפש (מרכיב, צומחת, בהמית/רצונית).
> פירוש טעם עצו (מקום אחר): דומם-עפר, צומח-מים.

תיק 0389 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[443]

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3) — משנת חסידים — מסכת ההרכבה (דפוס צא; PDF 210)

גוף (למעלה): משניות על המדבר / יסודות / נפשות...
גבול ויזואלי: כותרת «טעם עצו»
פירוש (למטה): «ד' יסודות מחלק העליון...» וכו' — כולל פירוש כחות לעפר/אש/רוח/מים בנפש הצומחת.

עדות: MC_Harkava_printTZA_pdf-210.png … -213.png; **שער:** MC_HB7122_title-001.png.

---

441. מסמך 0378: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
442. מסמך 0381: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
443. מסמך 0389: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0400 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[444]

LOCATIONS — IGK20-Finale-R5 — L6 — Likkutei Torah Pinchas (FIRST maamar)

Field	Value	Status
Title	צו את בני ישראל … את קרבני לחמי לאשי	SEEN print + digital
Section	§ג (marker ג SEEN on PDF180 left col)	SEEN
Print folio (start of maamar / Pinchas header)	עה	SEEN (TL crop PDF179); TOC confirms עה
Print folio (continuation / §ג page)	עו span (PDF181 header OCR sometimes «ער»)	PDF181 header; TOC ביאור=עו for next unit
Arabic print page on §ג leaf	150	SEEN PDF180
PDF page (§ג four pairs)	180	SEEN
PDF pages (opener / cont)	179 (פרשה פינחס + title), 181 (cont §ג/§ד)	SEEN
Four pairs	עפר=דומם; מים=צומח; אש=חי; רוח=מדבר	SEEN photo + body
Adjacent §א snippet	עולם ברור / מלאכים בעלי מדות	digital body + band crop PDF180
NOT	Parshat Tzav; NOT Earth-R3 mazal ¶ on PDF185 (different maamar locus)	—

444. מסמך 0400: LOCATIONS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

17 · סיום הקו, אור חוזר וסדר ההתלבשות

הדיון בסיום הקו אינו מפה מרחבית של אור הנע בתוך חלל. כאשר מופיעות לשונות "למטה", "סיום" ו"חוזר", צריך להבין איזה יחס בין מדרגות הן מתארות. גם תרשים יכול להזיק אם הוא הופך את סדר ההסבר לסדר חדש של תחנות.

במחקר העפר התברר שהאיגרת עשויה לתת תחילה את יעד ההארה ואחר כך לפרט את סדר התלבשותה. אין להכניס את היעד כשלב מוקדם לפני "תחלה", ואז להגיע אליו פעם נוספת, ולהציג את המסלול הכפול כאילו נכתב במקור. יש להבחין בין משפט מסכם לבין פירוטו.

בדומה לכך, הסובב, עיגולי א״ק, יושר א״ק והקו אינם ארבעה שמות לדבר אחד. לא כל יחס הנאמר על עתיק ועיגולים ניתן להעברה אל כל יחס אחר. ההצעה שהשמטת עתיק נועדה "לא להכפיל כתר" לא נמצאה מבוססת. קיומו של דיון בפנימיות וחיצוניות הכתר אינו נותן מעצמו טעם להשמטה ברשימה אחרת.

הכרעות אלה אינן עוצרות את הביאור. הן מאפשרות לומר בבירור מהו היעד ומהם הלבושים המתוארים, ולהשאיר פתוחים את הטעם המדויק לחלק מן המניינים, החזרות ויחסי העיגולים. גבול מסומן מועיל יותר מתרשים סגור המוסיף קשרים שאינם כתובים.

לשון האיגרת — יחידות המקור

ואין זאת אלא משום דרגלי א"ק מסתיימים בתחתית עשי' W14-01 · 1–9

ותחת רגליו מאיר אור א"ס ב"ה הסובב כל עלמין W14-02 · 10–18

בלי הפסק רב ביניהם רק עיגולי א"ק לבדו W14-03 · 19–26

וגם הקו מאור א"ס המסתיים בסיום רגלי א"ק W14-04 · 27–34

מאיר ממטה למעלה בבחי' אור חוזר כמו שהמלובש בא"א ואו"א וזו"נ דאצי' W14-05 · 35–46

מאיר באור חוזר ממל' דאצי' ומל' דאצי' היא בחי' כתר ממטה למעלה W14-06 · 47–58

ונעוץ תחלתן בסופן. וככה הוא בסיום הקו דאור א"ס W14-07 · 59–67

המסתיים בסיום היושר דרגלי א"ק מאיר ממטה למעלה W14-08 · 68–75

לבחי' אור הנשמה דמל' דמל' דעשיה שהוא אלקות ממש מחיצוניות הכלים דמל' דאצי'. W14-09 · 76–88

ולפמ"ש בס' הגלגולים פ"כ הובא בלק"א מתלבשת תחלה הארה זו של הקו דאור א"ס W14-10 · 89–102

באור האצי' שבעשיה וממנה לבריאה ויצירה שבעשיה W14-11 · 103–109

ומהן לבחי' אור הנשמה דמל' דמל' דעשיה W14-12 · 110–116

ועי"ז יש כח ועוז בסיום הכלי דמל' דמל' דעשיה שביסוד העפר W14-13 · 117–127

והוא מאמר תדשא הארץ וכו' להיות פועל בקרב הארץ תמיד לעולם ועד W14-14 · 128–139

(בחי' אין סוף ולא בלבד בששת ימי בראשית W14-15 · 140–147

כמאמר ישרצו המים ומאמר תוצא הארץ נפש חיה מחכמה דמל' דמל' דעשיה W14-16 · 148–159

שבז' ימי בראשית האיר בעולם הזה הארה מאור אין סוף בחסד חנם W14-17 · 160–171

בלי העלאת מיין נוקבין כלל) W14-18 · 172–176

להצמיח עשבים ואילנות ופירות מאין ליש תמיד מדי שנה בשנה W14-19 · 177–186

שהוא מעין בחי' א"ס שאם יתקיים עוה"ז ריבוי רבבות שנים יצמיחו מדי שנה בשנה W14-20 · 187–200

טווחי המילים משמרים את המנייה המקומית בחלוקת המקור הקודמת; מזהי W קבועים. מניין נוסח העבודה: **1,640** מילים.

מפת השאלה ובירורה

איך נפגשים בתחתית העשיה הסובב, סיום הקו והעלאת מ״נ, בלי להפוך אותם למנגנון אחד שאינו כתוב?

האגרת נותנת שני נימוקים לגילוי הכוח בעפר. אור הסובב מאיר תחת רגלי אדם קדמון בהפסק מועט יחסית; והקו, המסתיים בסיום רגלי היושר, מאיר ממטה למעלה בבחינת אור חוזר. הקרבה לסובב והחזרה של הקו מצטרפות להסבר, אך אינן אותה תנועה. אין במשפט טענה שהסובב דוחף את הקו לחזור, או שהסובב עצמו נעשה קו חוזר.

המקום התחתון אינו סוף שבו האור חדל לפעול. בסיום מתגלה יחס של חזרה, והאגרת משווה אותו למלכות שהיא כתר ממטה למעלה. זו משמעות אחת של נעיצת התחילה בסוף: המקום המקבל בסדר הירידה יכול להיעשות נקודת גילוי בכיוון ההפוך. אין בכך רשות לזהות כל שימוש ב׳נעוץ׳ עם אותו אור חוזר ממש; בגוף האגרת ובמקבילות יש לנוסחה תפקידים שונים.

ההארה מתוארת דרך מדרגות וכלים עד אור הנשמה שבמלכות דמלכות דעשיה, שהוא אלוקות ממש. אין מדובר בנשמת אדם הנמצאת באדמה, ואין לומר שהעפר הגשמי עצמו הוא אלוקות ממש. יש להבחין בין האור לבין מה שהוא פועל בו. גם אזכורי אצילות, בריאה ויצירה בתוך עשיה הם מדרגות פנימיות בעולם הנדון, ולא בהכרח מעבר מחדש בין ארבעת העולמות הכלליים.

על יסוד הכוח הזה באה פעולת הזריעה. מה שעולה מאליו מראה את עצם כוח הצומח; הפירות הבאים על ידי זריעה ונטיעה מראים את יתרון העלאת מ״נ. ׳מאליו׳ כאן אינו מחייב העדר כל גורם מסייע אפשרי. המסקנה היא שפעולה מלמטה מעוררת המשכה עליונה משובחת, ומכאן אפשר להשכיל על עבודת האדם באבי״ע. היעד המדויק של ׳כמו שכתוב במקום אחר׳ לא זוהה; קונטרס אחרון ד הוא מקבילה קרובה, אך לא מראה מקום מוכח.

סדר ההתלבשות אינו מפת מסע

אחת ההצעות קראה את רשימת המדרגות כאילו הקו מגיע לתחתית, יוצא ממנה, ואחר כך שב ומתלבש בה. אין תיאור כזה בגוף. יש תיאור של כיוון האור החוזר ותיאור של מדרגות ההתלבשות. אפשר להבחין ביניהם, אך ההבחנה אינה פותרת מעצמה כל פרט תחבירי ברשימה. ההשמטה של עתיק ברשימה והסבר 'למנוע כפילות' נשארו ללא עד מספק.

מה נחשב העלאת מ"נ במשל

באגרת נקראת הזריעה והנטיעה העלאת מ"נ. מקבילה באור התורה מדגישה שלב של צמיחה והתעוררות. אין לצמצם משום כך את האגרת לשלב שלאחר הנביטה, ואין לקבוע שכל שלבי התהליך שווים. הגרעין אינו בורא את הכוח אלא מעורר אותו; מכאן היחס למעשה האדם והמשכת האור. הדיון במעשה בראשית בלי העלאת מ"נ אינו פסק שכל צמיחה בהווה נעשית בלי שום התעוררות.

מצב השאלות לאחר סבב הבירור הרביעי

זהו פנקס מסקנות מתועד מתיק 0570; המונח מבוסס מציין את מסקנת אותו בירור בגבולותיה.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E08	סובב/עיגולים/יושר/קו	מפורש בעיקרו	אין לזהות את ארבעת המונחים.
E09	תחת רגליו והפסק מועט	חלקי	יחס מדרגות, לא מרחק גשמי; מניין המתווכים טעון השלמה.
E10	ריחוק מול הפסק	פתוח לאחר צמצום הקושי	שני זוגות שונים; אין יישוב מלא של המיפוי.
E11	רגלי א"ק ועיגולי עתיק	פתוח	לא הוכח עיגולי עתיק = עיגולי א"ק כאן.
E12	אור חוזר	חלקי	מיוחס לקו; אין מנגנון מפורש לתוספת העוז.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E13	השמטת עתיק	פתוח	נימוק הכפלת הכתר נסוג.
E14	מלכות ככתר ממטה	פירוש מבוסס	תפקיד בהארה החוזרת, לא זהות מוחלטת.
E15	חזרות סיום הקו	פירוש מבוסס	מקום, פעולה, משל, יעד וסדר; לא כל דקדוק נפתר.
E16	אור חוזר ומ״ן	הבחנה מבוססת	אין זהות מוכחת; מ״ן מחייב זיהוי המקבל בכל מקור.
E17	שהוא אלקות ממש	פירוש מבוסס	אור הנשמה, לא העפר ולא נשמת אדם.
E18	כינויים ונוסח	חלקי	הלוח המצולם אינו מכריע כל חילוף הוא/היא.
E19	ספר הגלגולים כ׳	קריאה חלקית	פרק אותר; תעתיק מלא טרם הושלם.
E20	הובא בלק״א	עוגן מאומת	הגהת ו׳ מציינת המקור; לא הוכחת כל מסלול האור החוזר.
E21	אבי״ע שבעשיה	הבחנה מבוססת	קינון; מלכות דמלכות אינה כל עשיה שבעשיה.
E22	יעד וסדר לבושים	חלקי	יעד ואחריו דרך אליו; המתח בין כיוון להלבשה נשמר.
E23	כח ועוז וכלי תדשא	חלקי	נתינת כוח לכלי; חזרת הצירוף אינה זהות כל המנגנון.
E24	חכמה מול סיום הכלי	פתוח	הייחוסים מפורשים; טעמם המדויק לא נמצא.
E25	ששת מול ז׳	פתוח	אין להגיה; הערה 48 אינה על משפט זה.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E26	חסד חינם ותפילת אדם	פתוח חלקית	בלי מ״ן נאמר על ימי בראשית; הבחנת התהוות/יציאה מועמדת.
E27	תמיד ומדי שנה	ביאור מבוסס	קיום הפעולה וחידוש ההארה אינם סותרים בהכרח.
E28	מעין אין סוף	פירוש מבוסס	יכולת התמדה מותנית; לא אינסוף שנים בפועל.
E29	מדוע לא הולדה	לא מוצה	מעלת התחתון מסבירה בחירה; אין שלילת כוח אין סוף בהולדה.
E30	יש מאין וכמו יש מאין	הבחנה מפורשת	גרעין קודם מול חוסר ערך יחסי לתוצר.
E31	אין ערוך לפרי ולאילן	חלקי	פער כמות ואיכות; לא אפס מתמטי.
E41	סובב ואור חוזר בסיום	חלקי	שניהם מקורות גילוי; אור חוזר מפורש על הקו.

הכרעת הסוגיה: להפריד יעד, כיוון וסדר התלבשות

הסוגיה מצרפת שני עניינים: יחס העפר אל הסובב, והארת הקו ממטה למעלה. אין מקור להפוך את שניהם לפעולה מכנית אחת שבה הסובב דוחף את הקו. גם המונחים עיגולים, יושר וסובב אינם מתחלפים זה בזה רק מפני שבתרשים אפשר לציירם בקווים דומים.

תיקון חשוב נוגע לסדר המשפטים. האיגרת מציינת יעד של הארה, ואחר כך, בעקבות ספר הגלגולים, מפרטת את סדר התלבשותה. קריאה המכניסה את היעד כתחנה נוספת לפני ״תחלה״ יוצרת מסלול כפול שאינו כתוב. רצף הטקסט אינו בהכרח רצף חדש של עצמים.

הכינוי ״שהוא אלוקות ממש״ שייך לאור הנשמה הנידון. אין לייחסו לעפר הגשמי או לקרוא ״נשמה״ כאן כנשמת אדם המונחת בארץ. ההבחנה הזאת ממשיכה את בירור כלי המקור והמקבל מתחילת הספר.

מפת ההכרעות משמרת גם פרטים שלא נפתרו: טעם השמטת עתיק, חלק מיחסי העיגולים והסיבה המדויקת לחזרות. הטעם שהוצע למניעת "כפל כתר" אינו מוצג כמסקנה. מתוך כך אפשר לתאר בבירור את עיקר המהלך ולהשאיר את שאלות הפרטים בניסוח חד, במקום להעמיד תרשים סגור שאינו נושא את ראיותיו.

שאלות המחקר בסוגיה

נוסח השאלות נשמר לצורך בדיקת שלמות הדיון. עצם הופעת שאלה בפנקס אינה הכרעה בה; יש לקרוא את הבירור ואת גבול המסקנה. המזהים כאן הם מפת השאלות הערוכה, ואינם מיזוג אוטומטי עם מספור מוקדם של דוחות אחרים.

E08 — להבחין בין אור אין סוף הסובב, עיגולי א"ק, יושר א"ק והקו שבתוכו. האם "רק עיגולי א"ק" מורה על תיווך, הפסק או שניהם? אין לזהות עיגולים וסובב כללי אוטומטית.

E09 — מה הם "תחת רגליו" ו"בלי הפסק רב ביניהם" כאשר אין מקום ברוחניות? מה מודדים הקרבה וההפסק, ובין אילו שני עניינים? למה המיעוט בהפסק מכריע דווקא כאן?

E10 — עץ חיים שער א ענף ד מתאר את כלי העשיה כרחוקים ביותר מהאור הפנימי וגם מהסובב. כיצד מתיישב הדבר עם ההפסק המועט כאן? לבדוק אם משתנה ציר ההשוואה: סדר הלבשה לעומת סיום היושר.

E11 — באותו ענף בעץ חיים סיום רגלי א"ק מתואר ביחס לעיגולי עתיק, ובהגהה נידון יחסו לרדל"א. איך ממפים זאת לתחתית עשיה? להפריד גוף, הגהת מהרח"ו והערת ר' צמח; אין להפוך סמיכות ליישוב.

E12 — מה חוזר, מאין ולאן, ומדוע החזרה מוסיפה כוח? האם מקור התוספת הוא הקו, הסובב או נעיצת הראשית בסוף? אילו פרטים מפורשים ואילו באים ממשל מאוחר?

E13 — מדוע נמנים א״א, או״א וזו״ן אך לא עתיק? מוקדם יותר באותה אגרת מופיעים א״א וע״י יחד. לבחון היקף המניין, ממוצע/נאצל ופנימיות/חיצוניות הכתר; אין לבחור אחד בלי ראיה מקומית.

E14 — באיזה מובן מלכות היא כתר ממטה למעלה? האם מדובר בסדר מניין, במעלת מקור, בתפקיד אור חוזר, או בכולם? מה מוכיח ״נעוץ תחילתן בסופן״ ומה אינו מוכיח?

E15 — למפות את החזרות על סיום הקו ורגלי א״ק: קביעת המקום, הוספת אור חוזר, משל אצילות, חזרה לנמשל ויעד ההתלבשות. האם כל חזרה מוסיפה נתון? הכיוון בגוף הוא ממטה למעלה.

E16 — האם אור חוזר והעלאת מ״ן הם אותו עניין? הקטע מתאר תחילה פעולה בצמיחה מאליה ובהמשך פעולה באמצעות זריעה; אין לזהות שתי עליות רק מפני ששתיהן מלמטה.

E17 — למה שב ומודגש ״שהוא אלקות ממש״ באור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה? מה נושא ״שהוא״? מה מבחין אור נשמה זה מהכלי, מהכוח הצומח ומהצמח הגשמי?

E18 — למפות הוא/היא/זו/ממנה/מהן/על ידי זה בכל היחידה. היעדר תיקון בלוח אינו הוכחה לכוונה קבלית. לוח התיקון שהמשתמש הזכיר לא צורף בפועל לחבילת סבב זה.

E19 — לאמת בגוף ספר הגלגולים פרק כ׳ את העניין המובא; להבדיל משער הגלגולים. מה שם הספר, מהדורה, דף מודפס, מספר סריקה ומהו היקף ההתאמה? HB23822 הוא יעד בדיקה, לא עד שנקרא בסבב זה.

E20 — הגהת תניא ו׳ מזכירה במפורש ספר גלגולים פ״כ; הערה 53 מפנה גם ליח, סוף נא וסוף נב. מה מספק כל פרק? יש לזהות הפניה, בלי לטעון שכל שרשרת האור החוזר מופיעה שם.

E21 — למה הדיוק אצילות, בריאה ויצירה שבתוך עשיה נצרך? מה היחס לעולמות הכלליים? מה מקומה של עשיה שבעשיה ושל מלכות דמלכות דעשיה? אין להניח שאלה שמות נרדפים.

E22 — איך אור העולה מסיום הקו מתלבש "תחלה" באצילות שבעשיה ואחר כך בבריאה ויצירה שבה? האם זה אותו אור חוזר, פירוט שלו או מסלול נוסף? מה משתנה ב"ולפי מה שכתוב"?

E23 — למפות: קו → אור הנשמה → סיום הכלי → מאמר תדשא → כוח הצומח → צמח. אילו חצים נאמרו ואילו הושלמו? "והוא מאמר" חוזר על מה, ואיך מתייחס "כח ועוז" לפסקת הסובב הקודמת?

E24 — מדוע ישרצו/תוצא מיוחסים לחכמה דמלכות דעשיה, ותדשא נידון בסיום הכלי? מה בדיוק מוסב על חכמה, והאם שינוי המדרגה מנמק את ההבדל בזמן הפעולה?

E25 — מדוע באותם סוגריים ששת ימי בראשית ואחר כך ז' ימי בראשית? להבחין זמן פעולות הבריאה מהיקף חסד החינם. זו הצעת קריאה בלבד עד מקור; אין להגיה ו' במקום ז' ללא עד.

E26 — מה פירוש בלי העלאת מ"ן כלל בבריאה הראשונה, ומה נשאר חינם עכשיו? האם צמיחה מאליה חריג? כיצד תשתלב תפילת אדם על הצמיחה במקורות בראשית ב'/חז"ל, אם היא נוגעת לאותה טענה?

E27 — מה ההבדל בין תמיד לעולם ועד לבין תמיד מדי שנה בשנה? הערה 58 מצביעה לאגה"ק יד: לבדוק חידוש שנתי של האור, ולא להסתפק בכך שיש עונות.

E28 — מה מוכיח התנאי "שאם יתקיים… ריבוי רבבות שנים"? האם זה כוח שאינו מתכלה, הישנות ללא גבול קבוע, או אינסוף בפועל? למה קודם "בחינת אין סוף" ובהמשך "מעין"? אין להסיק מכאן משך סופי קבוע לעולם.

E29 — מדוע נבחרת צמיחה ולא הולדת בעלי חיים ואדם? להבחין עצם יש מאין, חומר מול כוח רוחני, רבייה ממין קיים, חידוש מתמיד ומעלת המקבל התחתון. אין לשלול מכל וכל גילוי אין סוף בהולדה.

E30 — מדוע על הזרועים והנטועים "כמו יש מאין"? האם רק בהם יש מיתון, ומה היחס ל"אין ואפס המוחלט" קודם? מה בכל זאת עושה הזרע ומה הוא אינו מספק?

E31 — למה פירוט פרי, אילן, ענפים, עלים, מאות גרעינים, קש ושיבולים? להבדיל איכות, כמות והבדל מדרגה. מספר גדול בלבד אינו העדר ערך מתמטי; כיצד פועלת הראיה כאן?

E41 — בסיום האגרת מופיעים יחד הסובב והקו בסמוך לבחינת אור חוזר. האם החזרה מיוחסת גם לסובב, או רק לקו? הקטע הנוכחי מנסח אותה במפורש בקו. לבדוק את תחולת התיאור בלי להקדים את כל מחקר הקטע הבא.

מהלך המחקר: טענות, ראיות, ביקורות וחלופות

התיקים מסודרים כאן לפי משפחת בירור וסבב, בתוך הסוגיה. שאלות ותדריכים מסומנים בנפרד מתשובות. ציוני PASS, SEALED וכיוצא בהם הם קביעות היסטוריות של מחבר התיק; אין הם אישור עצמאי של העורך. קטעים באנגלית נשמרו בלשונם כדי לא להחליף ראיה מקורית בתרגום משוער. מזהי המסמכים מאפשרים לחזור לארכיון.

תיק 0239 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[4]

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — לשון האגרת

> «ותחת רגליו מאיר אור־אין־סוף ברוך־הוא הסובב ומקיף לארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה בשוה».

ובהמשך:

> «וגם הקו מאור־אין־סוף המסתיים בסיום רגלי אדם קדמון מאיר ממטה למעלה בבחינ׳ אור חוזר».

ולבסוף:

4. מסמך 0239: E1.3 — חוברת הפשט — תחנות 12-17.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

«ומלכות דאצילות היא בחי' כתר ממטה למעלה ונעוץ תחלתן בסופן».

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — מונחים

אור חוזר הוא כאן אור המתואר בכיוון של עלייה: מן המקום התחתון שבו מסתיים הקו — ממטה למעלה.

אין לטעון עדיין שהמונח «אור חוזר» כאן זהה לכל שימוש אחר במקורות הקבלה. בגוף האגרת הוא מופיע כדי לתאר את ההארה העולה מן הסיום וחוזרת כלפי מעלה.

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — פירוש פשוט

הקו מגיע עד התחתון, אך הסיום אינו סוף של הפסקה. מן הסיום עצמו מאירה הארה ממטה למעלה. בכך חוזר עיקרון «נעוץ תחלתן בסופן»: הסוף אינו רק נקודת ירידה; הוא גם נקודת התחלה של תנועה חוזרת.

זו הסיבה שהאגרת משווה בין הקו המאיר ממטה למעלה לבין מלכות דאצילות, שהיא «כתר ממטה למעלה». מלכות היא סוף מצד האצילות, אך ראשית מצד העולם שמתחתיה; ובכיוון ההפוך היא נעשית נקודת עלייה.

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — תפקיד התחנה

תחנה זו משלימה את הציר של האגרת:

- האור יורד דרך כלים והארות.
- הוא מגיע עד התחתון.
- בתחתון מתגלה כוח הבריאה.
- מן התחתון מאירה תנועה חוזרת כלפי מעלה.

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — מה התחנה מבהירה?

היא מבהירה ש«נעוץ תחלתן בסופן» אינו רק סיסמה על קשר בין כתר ומלכות. הוא נעשה מבנה תנועתי: ירידה עד הסוף ועלייה מן הסוף.

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — מה נשאר פתוח?

ההשוואה בין אור חוזר של מלכות לבין הארת הקו מסיום רגלי אדם קדמון ברורה בלשון, אך זהותם המלאה כמנגנון אחד אינה מפורשת. יש להציג אותה כהקבלה של האגרת, ולא כפתרון חדש ל־Q70.

תיק 0012 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[134]

5. Continuous peshat — יד (יסוד העפר ואור חוזר) — Why here 5.2

After equal sovev (יג), Admur escalates: the lowest element — physical earth — uniquely shows continuous yesh me'ayin (always sprouting). Reason chain: (1) AK feet end at bottom of Asiyah; (2) under the feet, sovev shines with only AK's iggulim interrupting; (3) the kav at that terminus reflects upward as אור חוזר (parallel to Malchut-of-Atzilut reflecting as Keter from below); (4) that or chozer reaches neshamah of Malchut-of-Malchut of Asiyah (= Elokut); (5) Gilgulim 20 chain clothes it through Atzilut/Beriah/Yetzirah within Asiyah into that neshamah → power in earth's keli → «תדשא הארץ» forever. נעוץ is now visible at the bottom.

5. Continuous peshat — יד (יסוד העפר ואור חוזר) — Tags 5.5

Body [E] · Gilgulim 20 via לק"א [E-primary] via Admur · Gen. 1:11 etc. via Admur [E-primary] · or chozer [E] · deep iggulim cosmology [E-secondary] if opened · Q70: upward radiation ≠ post-exit measure HOLD · Q42: no flip HOLD

134. מסמך 0012: 154 — R17-GB03 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

8. יא–טו — R17-GB03 FULL — Continuous Peshat Map — 154 / Proposed R17-T16+ (net-NEW; no remint T01–T15 / R14 (R15 / R16

ID	Claim	Tag	Status
R17-T16	אגה"ק כי presents two kav loci: (A) haarah through Malchut kelim piercing י) פרסא/ T15); (B) הקו בעצמו vested in end of נה"י at דא"ק / רגלי היושר Malchut Asiyah radiating into neshamah of BYA. Wording forces both; whether one source or two functions = open	[E] wording · [P]/[U] identity	propose
R17-T17	Three haarah degrees: הארת הקו → אור הנשמה (Elokut); הארה דהארה → נפש־רוח + kelim; הארה דהארה דהארה → all creatures (Neh. 9:6). Grades of hitpashtut, not three atzmiyut; ≠ auto human NR″N	[E]	propose
R17-T18	Atzmut Or Ein Sof סובב כל עלמין equally (Jer. 23:24; TZ «לית אתר»); not hitpashtut/ hitlabshut of chayut; creatio only via haarah cascade from kav	[E]	propose

ID	Claim	Tag	Status
R17-T19	Same sovev מאיר אל הקו הפנימי through BYA kelim and gives them כוח ועוז לברוא יש מאין; multiplicity/limit via kelim (esp. letters)	[E]	propose
R17-T20	Physical earth uniquely continuous yesh me'ayin; because רגלי א״ק end at bottom of Asiyah and under feet sovev shines with only עיגולי א״ק interrupting; kav at that end radiates אור חוזר ממטה למעלה	[E]	propose
R17-T21	Or chozer from end of kav → אור הנשמה דמלי דמלי דעשיה (= Elokut mamash); per Sefer Gilgulim 20 (via לק״א) via Atzilut-in-Asiyah → Beriah/Yetzirah-in-Asiyah → that neshamah; powers «תדשא הארץ» forever	[E]	propose
R17-T22	דצח״מ paradox: חי lives from צומח and מדבר from both (incl. wisdom via grain/meat) because אור חוזר from bottom of Asiyah	[E]	propose

ID	Claim	Tag	Status
R17-T23	Merkavah angels (פני שור / פני נשר) nourished from spirit of korbanot — Zohar «ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון» as or chozer to their element	[E]	propose
R17-T24	מצות מעשיות = תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז «הגשמי (היום לעשותם»; Avot «יפה שעה אחת...») — telos of the epistle after all above	[E]	propose

Honest EMPTY: no empty subsection inside יא–טו.
Not proposed as T: Q42 MICRO · Q70 measure · Moses NHYM · "A≡B kav" as sealed fact · remints of T01–T15.

תיק 0031 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[135]

R17-T16–T24 QC.md — Source windows (local plain — 157 (nikud-stripped + Wikisource

T	Lemma hit	Match
T16	וכן גם הקו בעצמו · נצח-הוד-יסוד דאדם קדמון · רגלי היושר · מלכות דעשיה	MATCH
T17	הארה דהארה · הארה דהארה דהארה · ואתה מחיה את כולם	MATCH
T18	סובב כל עלמין · לית אתר · מקיף וסובב · הארה... מהקו	MATCH

135. מסמך 0031: 157 — R17-T16–T24 QC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

T	Lemma hit	Match
T19	מאיר אל הקו הפנימי · כח ועוז לברוא יש מאין · ריבוי… האותיות	MATCH
T20	יסוד העפר · רגלי א״ק / עיגולי אדם קדמון · אור חוזר ממטה למעלה	MATCH
T21	מלכות דמלכות דעשיה · ספר הגלגולים פ״כ · תדשא הארץ	MATCH
T22	דומם צומח חי מדבר · אור חוזר מתחתית העשיה	MATCH
T23	פני שור · פני נשר · מיסודא ועיקרא דילהון	MATCH
T24	מצות מעשיות · היום לעשותם · יפה שעה אחת · עד כאן מצאנו	MATCH

תיק 0076 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[178]

P6 — Or chozer / yesod afar — Kav from below — Quotes [E]

> «…הארה דהארה… ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום ביתר עז… המצמיח תמיד יש מאין»
>
> «דרגלי א״ק מסתיימים בתחתית עשי׳ ותחת רגליו מאיר אור א״ס… הסובב… רק עיגולי א״ק לבדו»
>
> «וגם הקו… המסתיים בסיום רגלי א״ק מאיר ממטה למעלה בבחי׳ אור חוזר… ונעוץ תחלתן בסופן»
>
> «…מאיר ממטה למעלה לבחי׳ אור הנשמה דמלי׳ דמלי׳ דעשיה שהוא אלקות ממש…»
>
> «ולפמ״ש בס׳ הגלגולים פ״כ הובא בלק״א… תדשא הארץ… תמיד לעולם ועד»

178. מסמך 0076: 158 — R17_D_KAV_PARSA.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

P6 — Or chozer / yesod afar — Kav from below — Proven [E]

- Yesod afar uniquely continuous yesh me'ayin growth.
- AK feet end under Asiyah; under feet sovev (only AK iggulim interrupt).
- Kav at that end radiates or chozer upward → neshamah of מל' דמל' דעשיה.
- Parallel: Malchut d'Atzilut returns or chozer / is Keter from below.
- Gilgulim 20 via LA → תדשא forever.

P6 — Or chozer / yesod afar — Kav from below — Not proven

- Apparatus beyond Admur cite [U].
- Q42 / Q70 — growth/or chozer ≠ MICRO / ≠ measure; HOLD [U].

P6 — Or chozer / yesod afar — Kav from below — Optional ONE Admur parallel [E]

Body: «סי' הגלגולים פ"כ הובא בלק"א» — cite only; do not invent Gilgulim page.

תיק 0079 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[445]

145 — R17 PAPER LEDGER — BATCH + OPEN Q YA-IGK20 · R17 · Parent ACTIVE: 144 QC T01–T08: 1ave2nMWUvEYO9yejKh1nuKWDGhiMbFUc QC T09–T15: 11t4cTVbyIH59njnXW50fskHZEgID8CjU QC T16–T24: 13oHDpeit3luaS-vqZJWHoHCDpQESe9Uz Packs: 146/147 · 148/149 · 153/154 Prior sealed ledger:

---

445. מסמך 0079: ZZ - SUPERSEDED — 145 R17 PAPER LEDGER (pre T25–T29). המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

1XkFSm9GdcumK6L98ndFIJ1JpVOWkaa_h0RlZ5IAipgk (superseded) Sealed prior (do not remint) R13–R15 · R14(ours) T01–T06 · R16 T01–T47 · R16-GB10 EMPTY (QC 143) SEALED — R17-T01–T15 (prior) T01–T15 stand (ledger 1XkFSm9GdcumK6L98ndFIJ1JpVOWkaa_h0RlZ5IAipgk superseded). T13 ≠ remint T08 kept. SEALED — R17-T16–T24 (QC 157 / GB03) ID Grade Claim R17-T16 [E] wording SEALED · [P]/[U] identity Two kav loci: (A) haarah through Malchut kelim/parsa (י/ T15); (B) הקו בעצמו in end of רגלי היושר / נה"י דא"ק → Malchut Asiyah — A≡B identity stays [U]/[P] R17-T17 [E] SEALED Three haarah degrees: הארת הקו→neshamah-Elokut; הארה דהארה→NR+kelim; הארה דהארה דהארה→all creatures (Neh. 9:6); grades not three atzmiyut R17-T18 [E] SEALED Atzmut Or Ein Sof סובב כל עלמין equally (Jer. 23:24; TZ «לית אתר»); creatio only via haarah cascade from kav R17-T19 [E] SEALED Same sovev מאיר אל הקו הפנימי through BYA kelim → כוח ועוז לברוא יש מאין; multiplicity/limit via kelim R17-T20 [E] SEALED Physical earth uniquely continuous yesh me'ayin; רגלי א"ק end under Asiyah + under-feet sovev; kav radiates אור חוזר ממטה למעלה R17-T21 [E] SEALED Or chozer → אור הנשמה דמלי דמלי דעשיה; Gilgulim 20 via לק"א chain → that neshamah; powers «תדשא הארץ» forever R17-T22 [E] SEALED דצח"מ paradox: חי from מדבר ;צומח from both because אור חוזר from bottom of Asiyah R17-T23 [E] SEALED Merkavah angels (פני שור / פני נשר) nourished from korbanot spirit — Zohar «ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון» as or chozer R17-T24 [E] SEALED מצות מעשיות = תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז הגשמי — ≠ remint T13/T14 (descent-purpose after or-chozer vs kingship/shelaya) Open Q carry Q Status Q42 MICRO named flip HOLD [U] Q70 graded kav post-exit HOLD [U] T16 A≡B identity [U]/[P] open Moses pnimiyut NHY"M forever-OPEN Film HOLD Batches GB Focus Result GB01 R17-A peshat א–ה SEALED T01–T08 GB02 R17 ו–י SEALED T09–T15 GB03 R17 יא–טו SEALED T16–T24

תיק 0103 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[140]

Section cuts — §§ R17 SCOUT — Iggeret HaKodesh 20יא–טו (working — verify; not printed headings)

§	From → To	Meta thesis (VERIFY)
יא	«וכן גם הקו בעצמו המלובש בסיום וסוף נה"י דא"ק...»	Two Kav presentations
יב	three he'arah degrees through «התפשטות החיות»	הארה ×3
יג	«מציאותו ומהותו של אור הא"ס... סובב» → כוח ועוז via BYA kelim	Sovev + inner Kav
יד	«ועוד זאת... ביסוד העפר» → or chozer / תדשא / מ"נ mashal	Earth + or chozer
טו	«סדר מדרגות דצח"מ» → מצות מעשיות + colophon	Closing telos

יד — יסוד העפר / אור חוזר — 1) Exact [E]

> «ועוד זאת יתר על כן ... ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום ביתר עז ... המצמיח תמיד יש מאין הם עשבים ואילנות»
>
> «ואין זאת אלא משום דרגלי א"ק מסתיימים בתחתית עשי' ותחת רגליו מאיר אור א"ס ב"ה הסובב כל עלמין בלי הפסק רב ביניהם רק עיגולי א"ק לבדו»
>
> «וגם הקו מאור א"ס המסתיים בסיום רגלי א"ק מאיר ממטה למעלה בבחי' אור חוזר ... ונעוץ תחלתן בסופן»
>
> «וככה הוא בסיום הקו ... מאיר ממטה למעלה לבחי' אור הנשמה דמלי' דמלי' דעשיה שהוא אלקות ממש»
>
> «ולפמ"ש בס' הגלגולים פ"כ הובא בלק"א ... תדשא הארץ ... תמיד לעולם ועד»

140. מסמך 0103: 155 — R17 SCOUT יא–טו CORROBORATE-ONLY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

«להצמיח עשבים ואילנות ופירות מאין ליש תמיד מדי שנה בשנה שהוא מעין בחי' א"ס»

«והנה הפירות שע"י העלאת מ"נ ... משובחים מאד מאד ... ומזה נשכיל המשכות אורות עליונים באבי"ע (שהוא תכלית בריאת האדם)»

יד — יסוד העפר / אור חוזר — Neighbors (3

- From יג → To טו applications of or chozer

תיק 0215 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[146]

11. נה"י דא"ק / רגלי היושר — Quotes [E]

- «וכן גם הקו בעצמו המלובש בסיום וסוף נה"י דא"ק שהוא סוף רגלי היושר שלו המסתיימים במל' דעשיה» — IHK20 body (after §י / cluster יא) [E]
- «משום דרגלי א"ק מסתיימים בתחתית עשי' ותחת רגליו מאיר אור א"ס ב"ה הסובב כל עלמין... וגם הקו מאור א"ס המסתיים בסיום רגלי א"ק מאיר ממטה למעלה בבחי' אור חוזר» — IHK20 body (later) [E]
- «בסיום הקו דאור א"ס המסתיים בסיום היושר דרגלי א"ק מאיר ממטה למעלה לבחי' אור הנשמה דמל' דמל' דעשיה» — IHK20 body [E]

151 — 14 — Iggeret HaKodesh 20 terms — R17-B GLOSSARY. אור חוזר

Aliases: או"ח, בבחי' אור חוזר

Forced by sections: יג

146. מסמך 0215: 151 — R17-B GLOSSARY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

14. אור חוזר — Quotes [E]

- «וגם הקו מאור א"ס המסתיים בסיום רגלי א"ק מאיר ממטה למעלה בבחי' אור חוזר כמו שהמלובש באי"א ואוי"א וזוי"נ דאצי' מאיר באור חוזר ממל' דאצי'» — IHK20 body [E]
- «כי הוא בחי' אור חוזר ממטה למעלה מתחתית העשיה שמתגלית שם ביתר עז הארה דהארה כו' מאור א"ס הסובב כ"ע ומהקו אור א"ס שבסיום רגלי היושר דא"ק בבחי' אור חוזר כנ"ל» — IHK20 body (tzomeach/chai / medaber) [E]

14. אור חוזר — Plain peshat (this letter)

Returning/reflected light from below upward. At the end of Kav/AK-feet: light shines upward to neshamah of Malchut of Malchut of Asiyah. Analogy: as light vested in Arich/Abba-Imma/ZA-Nukva of Atzilut returns from Malchut of Atzilut (and Malchut is Keter from below). Explains why lower levels (earth/tzomeach) can nourish higher, and why maaseh mitzvot draw from the intensified he'arah at the bottom.

14. אור חוזר — Not proven from quote alone [U]/[I]

- Technical or chozer vs or yashar physics beyond Admur's analogy [U]

תיק 0251 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[26]

Theme 8 — Or chozer / yesod afar / מצות מעשיות — excellence
HIT 8.1 — TT [E] (yesod afar + AK feet — cites IHK20)

> «וע' באגה"ק איהו וחיוהי במש"ש ורגלי א"ק מסתיימים בתחתי' עשייה... וגם לכך יש כח ביסוד העפר להצמיח תמיד יש מאין כו'» - Work+locus: Derech

---

26. מסמך 0251: 165 — R17_H_PARALLEL_CHASSIDIC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Mitzvotecha, 27§ שרש מצות התפלה - Speaker: Tzemach Tzedek - Parallels: Yesod afar continuous yesh me'ayin; AK feet / lower Asiyah proximity of sovev — direct midrash of IHK20 closing cluster - Does NOT prove: Independent or-chozer mechanism beyond what TT draws from IHK20; Q42/Q70 HOLD

— excellence מצות מעשיות / Theme 8 — Or chozer / yesod afar HIT 8.2 — TT biur [E-secondary] (mitzvot maasiyot excellence)

«ולכך המצות מעשיות שהן בעשי׳ גשמיות יש בהן כח המשכה זו ליש מאין ממש... כבתחלת הבריאה... כך המצות מעשיות יש להן כח להמשיך חיות ואור א״ס להתלבש בכלים» - Work+locus: LT Re'eh 7 biur stream (Vilna כח,ד) - Speaker: TT biur — not Admur - Parallels: Excellence of maaseh mitzvot at the lowest as highest continuation of yesh me'ayin (נעוץ תחילתן בסופן family) - Does NOT prove: Or chozer from Kav end; Admur body authorship

— excellence מצות מעשיות / Theme 8 — Or chozer / yesod afar HIT 8.3 — TT biur [E-secondary] (or chozer — weak/adjacent)

«...בנימין הוא מלמטה למעלה בחי׳ אור חוזר» - Work+locus: LT Re'eh 7 biur (§23) - Speaker: TT biur — not Admur - Parallels: Term אור חוזר ממטה למעלה only - Does NOT prove: IHK20's Kav-end or chozer into מל׳ דמל׳ דעשיה; different mashal (Binyamin/Yosef)

תיק 0260 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[385]

Exact [E] quotes (R17-D core) — 2.5 Or chozer / yesod afar .2 (sealed T20/T21 = ;יד)

«...הארה דהארה דהארה... ביסוד העפר הגשמי בגילוי עצום ביתר עז... המצמיח תמיד יש מאין»

«דרגלי א"ק מסתיימים בתחתית עשי' ותחת רגליו מאיר אור א"ס... הסובב... רק עיגולי א"ק לבדו»
«וגם הקו... המסתיים בסיום רגלי א"ק מאיר ממטה למעלה בבחי' אור חוזר כמו שהמלובש באי"א ואו"א וזו"נ דאצי' מאיר באור חוזר ממל' דאצי' ומל' דאצי' היא בחי' כתר ממטה למעלה ונעוץ תחלתן בסופן»
«...מאיר ממטה למעלה לבחי' אור הנשמה דמל' דמל' דעשיה...»
«ולפמ"ש בס' הגלגולים פ"כ הובא בלק"א... תדשא הארץ... תמיד לעולם ועד»

Proves [E]: earth uniqueness; AK feet; or chozer upward; explicit analogy to Malchut-as-Keter / נעוץ; Gilgulim 20 via לק"א.
Already sealed: T20/T21 (fact + destination).
Open for deepen: analogy architecture as discrete claim (→ T33).

תיק 0330 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[156]

R17-GB03 SUMMARY — Proposed T (R17-T16+ only; no — 153 (remint T01–T15 / R14 / R15 / R16

ID	Claim	Tag
R17-T16	אגה"ק כ' presents two kav loci: haarah-through-Malchut-kelim/parsa (י) and הקו בעצמו ending in נה"י → Malchut דא"ק / רגלי היושר Asiyah; wording forces both; identity vs two functional descriptions of one source = [P]/[U] (meta 141 question kept open)	[E] wording · [P] identity

385. מסמך 0260: 164 — R17-GB05 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
156. מסמך 0330: 153 — R17-GB03 SUMMARY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ID	Claim	Tag
R17-T17	Three haarah degrees: הארת הקו→neshamah-Elokut of BYA sefirot; הארה דהארה→nefesh-ruach + kelim; הארה דהארה דהארה→all creatures (Neh. 9:6). Grades of hitpashtut, not three atzmiyut; ≠ auto human NR″N	[E]
R17-T18	Atzmut Or Ein Sof סובב כל עלמין equally (Jer. 23:24; TZ «לית אתר»); not hitpashtut/ hitlabshut of chayut; creatio only via haarah cascade from kav	[E]
R17-T19	Same sovev also מאיר אל הקו הפנימי through BYA kelim and gives them כוח ועוז לברוא יש מאין; multiplicity/ limit via kelim (esp. letters)	[E]
R17-T20	Physical earth uniquely continuous yesh me'ayin growth; reason: רגלי א״ק end at bottom of Asiyah + under feet sovev with only עיגולי א״ק interrupting; kav at that end radiates אור חוזר ממטה למעלה	[E]
R17-T21	Or chozer from end of kav → אור הנשמה דמל' דמל' דעשיה (= Elokut mamash from chitzoniyut kelim of Malchut Atzilut); per Sefer Gilgulim 20 (via לק״א) via Atzilut-in-Asiyah → Beriah/Yetzirah-in-Asiyah → that neshamah; powers «תדשא הארץ» forever	[E]

ID	Claim	Tag
R17-T22	דצח"מ: despite rank order, חי lives from צומח and מדבר from both (incl. wisdom via grain/meat) — because אור חוזר from bottom of Asiyah	[E]
R17-T23	Merkavah angels (פני שור / פני נשר) nourished from spirit of korbanot animals — Zohar «ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון» = or chozer to their element	[E]
R17-T24	מצות מעשיות = תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז הגשמי («היום לעשותם»; «יפה שעה אחת… מכל חיי עוה"ב») — telos after all above	[E]

EMPTY: none of יא–טו subsections empty.
Not proposed: Q42 MICRO · Q70 graded post-exit measure · Moses NHYM · remints · «same kav» as sealed fact.

תיק 0538 · המחקרים הממוקדים · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[28]

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — לשון האגרת

> «ותחת רגליו מאיר אור א"ס ב"ה הסובב כל עלמין בלי הפסק רב ביניהם רק עיגולי א"ק לבדו».
>
> «וגם הקו מאור א"ס המסתיים בסיום רגלי א"ק מאיר ממטה למעלה בבחי' אור חוזר כמו שהמלובש באי"א ואו"א וזו"נ דאצי' מאיר באור חוזר ממלי דאצי'».

28. מסמך 0538: E1.6-HY1-Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה ש«נעוץ תחלתן בסופן» אינו רק סיסמה על קשר בין כתר ומלכות. הוא נעשה מבנה תנועתי: ירידה עד הסוף ועלייה מן הסוף.

תחנה 17 — אור חוזר: מן התחתון אל העליון — איזו שאלה התחנה משאירה פתוחה?

ההשוואה בין אור חוזר של מלכות לבין הארת הקו מסיום רגלי אדם קדמון ברורה בלשון, אך זהותם המלאה כמנגנון אחד אינה מפורשת. יש להציג אותה כהקבלה של האגרת, ולא כפתרון חדש ל־Q70.

תיק 0541 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[406]

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E08 — סובב ועיגולים

מקור: משתמש.

להבחין בין אור אין סוף הסובב, עיגולי א״ק, יושר א״ק והקו שבתוכו. האם ״רק עיגולי א״ק״ מורה על תיווך, הפסק או שניהם? אין לזהות עיגולים וסובב כללי אוטומטית.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E09 — הפסק

מקור: משתמש.

מה הם ״תחת רגליו״ ו״בלי הפסק רב ביניהם״ כאשר אין מקום ברוחניות? מה מודדים הקרבה וההפסק, ובין אילו שני עניינים? למה המיעוט בהפסק מכריע דווקא כאן?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E10 — מקבילה נגדית

מקור: תוספת מחקר.

עץ חיים שער א ענף ד מתאר את כלי העשיה כרחוקים ביותר מהאור הפנימי וגם מהסובב. כיצד מתיישב הדבר עם ההפסק המועט כאן? לבדוק אם משתנה ציר ההשוואה: סדר הלבשה לעומת סיום היושר.

---

406. מסמך 0541: IGK20-Earth-R1_02_Questions.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E11 — רגלי א"ק

מקור: תוספת מחקר.

באותו ענף בעץ חיים סיום רגלי א"ק מתואר ביחס לעיגולי עתיק, ובהגהה נידון יחסו לרדל"א. איך ממפים זאת לתחתית עשיה? להפריד גוף, הגהת מהרח"ו והערת ר' צמח; אין להפוך סמיכות ליישוב.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E12 — אור חוזר

מקור: משתמש.

מה חוזר, מאין ולאן, ומדוע החזרה מוסיפה כוח? האם מקור התוספת הוא הקו, הסובב או נעיצת הראשית בסוף? אילו פרטים מפורשים ואילו באים ממשל מאוחר?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E13 — עתיק

מקור: משתמש.

מדוע נמנים א"א, או"א וזו"ן אך לא עתיק? מוקדם יותר באותה אגרת מופיעים א"א וע"י יחד. לבחון היקף המניין, ממוצע/נאצל ופנימיות/חיצוניות הכתר; אין לבחור אחד בלי ראיה מקומית.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E14 — כתר

מקור: משתמש.

באיזה מובן מלכות היא כתר ממטה למעלה? האם מדובר בסדר מניין, במעלת מקור, בתפקיד אור חוזר, או בכולם? מה מוכיח "נעוץ תחילתן בסופן" ומה אינו מוכיח?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E15 — חזרות

מקור: משתמש.

למפות את החזרות על סיום הקו ורגלי א"ק: קביעת המקום, הוספת אור חוזר, משל אצילות, חזרה לנמשל ויעד ההתלבשות. האם כל חזרה מוסיפה נתון? הכיוון בגוף הוא ממטה למעלה.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E16 — שתי עליות

מקור: תוספת מחקר.

האם אור חוזר והעלאת מ״ן הם אותו עניין? הקטע מתאר תחילה פעולה בצמיחה מאליה ובהמשך פעולה באמצעות זריעה; אין לזהות שתי עליות רק מפני ששתיהן מלמטה.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E17 — אלקות ממש

מקור: משתמש.

למה שב ומודגש ״שהוא אלקות ממש״ באור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה? מה נושא ״שהוא״? מה מבחין אור נשמה זה מהכלי, מהכוח הצומח ומהצמח הגשמי?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E18 — כינויים ונוסח

מקור: משתמש והרחבה.

למפות הוא/היא/זו/ממנה/מהן/על ידי זה בכל היחידה. היעדר תיקון בלוח אינו הוכחה לכוונה קבלית. לוח התיקון שהמשתמש הזכיר לא צורף בפועל לחבילת סבב זה.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E19 — ספר הגלגולים

מקור: משתמש.

לאמת בגוף ספר הגלגולים פרק כ׳ את העניין המובא; להבדיל משער הגלגולים. מה שם הספר, מהדורה, דף מודפס, מספר סריקה ומהו היקף ההתאמה? HB23822 הוא יעד בדיקה, לא עד שנקרא בסבב זה.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E20 — הובא בלק״א

מקור: משתמש.

הגהת תניא ו׳ מזכירה במפורש ספר גלגולים פ״כ; הערה 53 מפנה גם ליח, סוף נא וסוף נב. מה מספק כל פרק? יש לזהות הפניה, בלי לטעון שכל שרשרת האור החוזר מופיעה שם.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E21 — אבי״ע שבעשיה

מקור: משתמש.

למה הדיוק אצילות, בריאה ויצירה שבתוך עשיה נצרך? מה היחס לעולמות הכלליים? מה מקומה של עשיה שבעשיה ושל מלכות דמלכות דעשיה? אין להניח שאלה שמות נרדפים.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E22 — סדר ההתלבשות

מקור: משתמש והרחבה.

איך אור העולה מסיום הקו מתלבש "תחלה" באצילות שבעשיה ואחר כך בבריאה ויצירה שבה? האם זה אותו אור חוזר, פירוט שלו או מסלול נוסף? מה משתנה ב"ולפי מה שכתוב"?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E23 — הפועל והכלי

מקור: משתמש.

למפות: קו → אור הנשמה → סיום הכלי → מאמר תדשא → כוח הצומח → צמח. אילו חצים נאמרו ואילו הושלמו? "והוא מאמר" חוזר על מה, ואיך מתייחס "כח ועוז" לפסקת הסובב הקודמת?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E24 — חכמה ומלכות

מקור: תוספת מחקר.

מדוע ישרצו/תוצא מיוחסים לחכמה דמלכות דעשיה, ותדשא נידון בסיום הכלי? מה בדיוק מוסב על חכמה, והאם שינוי המדרגה מנמק את ההבדל בזמן הפעולה?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E25 — שישה ושבעה

מקור: משתמש.

מדוע באותם סוגריים ששת ימי בראשית ואחר כך ז׳ ימי בראשית? להבחין זמן פעולות הבריאה מהיקף חסד החינם. זו הצעת קריאה בלבד עד מקור; אין להגיה ו׳ במקום ז׳ ללא עד.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E26 — חסד חינם

מקור: משתמש והרחבה.

מה פירוש בלי העלאת מ״ן כלל בבריאה הראשונה, ומה נשאר חינם עכשיו? האם צמיחה מאליה חריג? כיצד תשתלב תפילת אדם על הצמיחה במקורות בראשית ב׳/חז״ל, אם היא נוגעת לאותה טענה?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E27 — תמיד ושנה

מקור: משתמש.

מה ההבדל בין תמיד לעולם ועד לבין תמיד מדי שנה בשנה? הערה 58 מצביעה לאגה"ק יד: לבדוק חידוש שנתי של האור, ולא להסתפק בכך שיש עונות.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E28 — מעין אין סוף

מקור: משתמש.

מה מוכיח התנאי "שאם יתקיים... ריבוי רבבות שנים"? האם זה כוח שאינו מתכלה, הישנות ללא גבול קבוע, או אינסוף בפועל? למה קודם "בחינת אין סוף" ובהמשך "מעין"? אין להסיק מכאן משך סופי קבוע לעולם.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E29 — הולדה

מקור: משתמש.

מדוע נבחרת צמיחה ולא הולדת בעלי חיים ואדם? להבחין עצם יש מאין, חומר מול כוח רוחני, רבייה ממין קיים, חידוש מתמיד ומעלת המקבל התחתון. אין לשלול מכל וכל גילוי אין סוף בהולדה.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E30 — יש מאין וכמו

מקור: משתמש.

מדוע על הזרועים והנטועים "כמו יש מאין"? האם רק בהם יש מיתון, ומה היחס ל"אין ואפס המוחלט" קודם? מה בכל זאת עושה הזרע ומה הוא אינו מספק?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E31 — אין ערוך

מקור: משתמש.

למה פירוט פרי, אילן, ענפים, עלים, מאות גרעינים, קש ושיבולים? להבדיל איכות, כמות והבדל מדרגה. מספר גדול בלבד אינו העדר ערך מתמטי; כיצד פועלת הראיה כאן?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E41 — הסובב ואור חוזר

מקור: תוספת מחקר.

בסיום האגרת מופיעים יחד הסובב והקו בסמוך לבחינת אור חוזר. האם החזרה מיוחסת גם לסובב, או רק לקו? הקטע הנוכחי מנסח אותה במפורש בקו. לבדוק את תחולת התיאור בלי להקדים את כל מחקר הקטע הבא.

תיק 0544 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[409]

IGK20-Earth-R1 — פקודה עצמאית ל־Grok

משימה: מחקר חדש בקטע הלפני־אחרון של אגה"ק כ', מ"ועוד זאת" עד "תכלית בריאת האדם". תאריך פתיחת התיק: 23.9.2026. אין לכתוב חוברת. זה R1 בתיק Earth, לא F11 בתיק זיווג זו"ן.

מטרת המשתמש: פשט מפורט ככל האפשר — לשונות, כינויים, הקשרים, מושגים, מקבילות וסתירות. תשובות חלקיות ושאלות שנותרו פתוחות הן תוצאה לגיטימית. הוסף שאלות אם המקורות מחייבים, אך אל תאבד את שאלות המשתמש. זהו שלב ראשון, לא בקשה להכרעה סופית בכל התיק.

כללי ראיה: 1. קרא את גוף המקורות. דוח המאסף או מודל אחר הוא טענה לבדיקה; הסכמה בין מודלים אינה ראיה. 2. בכל טענה ציין אם היא לשון המקור, פירוש מאוחר, מסקנתך או השערה. ציין מקור מדויק, פסקה/דף וקישור, ומה קראת בעצמך: צילום, גוף דיגיטלי או הפניה בלבד. 3. אין לייחס ביאור של שיעורים, תרגום או הערת עורך לאדה"ז. אין לקרוא לתוצאות חיפוש קטועות "גוף מלא". ציטוט מדויק לא יהיה פרפרזה במרכאות. 4. אם גוף אינו נגיש: דווח חסם פעם אחת, נסה נתיב ראשוני נגיש, והמשך במה שניתן. אל תטען שקראת צילום על סמך תעתיק. לכל סריקה: זהות ספר ומהדורה, דף מודפס, מספר קובץ/עמוד PDF, וגבול הקריאה. 5. בכל תיק עומק: תשובה מועדפת, ראיה, חלופה רצינית, הראיה החזקה נגד תשובתך, גבול ההכרעה. אין להפוך "לא מצאתי" ל"אין מקור". 6. אין להמציא מנגנון כדי לחבר שני משפטים. אם אתה מציע חיבור, כתוב איזה משפט נוסף היה מאמת אותו. תרשים יסמן חצים מפורשים מול חצים משוערים. 7. הימנע מסקר אינסופי ומחיפוש חוזר באותם דפים בלי יעד חדש. סיים בדוח גם כאשר חלק מן המקורות אינם נגישים. לא צריך להמתין לתוצאות המודלים האחרים. 8. שאלות חדשות: E42 ואילך עם שם המודל, כדי למנוע התנגשות. שמור את E01–E41 הקיימים.

גבולות שהתקבלו מן המחקר הקודם: - זיווג זו"ן דעשיה באגה"ק ט"ו מפורש; יישובו לשלילת מ"ז לא הוכח. אין לפתוח את התיק מחדש אלא אם נמצא מקור חדש הנוגע ישירות לשאלה הנוכחית. - אין לזהות אוטומטית עצמות, סובב, עיגולים וקו. אין להפוך "כמו באצילות ממש" להוכחת זהות מהות או עוצמה שלא נמצאה במקור. - אין

409. מסמך 0544: IGK20-Earth-R1_05_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

לזהות נשמה של ספירות עם נשמת אדם. הכינוי "שלהם" בתיק הקודם לא הוכיח קו בנר"נ הנשמות. - עדי דפוס שונים ואתרים שונים אינם בהכרח עדים עצמאיים. - לא התקבל לוח התיקון המסוים שהמשתמש הזכיר. חפש עותק מזוהה אם נחוץ, אך אל תטען שבדקת את שלו. - מספרים על תאי זרע ועל יבול שנאמרו בעל פה אינם בסיס מאומת. שמור את השאלה העקרונית על הולדה בלי להישען עליהם.

תפקידך: מחקר מושגי וטקסטואלי של תחילת היחידה וסדרי ההמשכה.

ארבעה תיקי עומק: א. E01–E03, E08–E12: מה מוסיף הקטע; סובב לעומת עיגולי א"ק, יושר והקו; בלי הפסק רב; מקור עוצמת האור החוזר. קרא עץ חיים שער א ענפים ב–ד לפי הצורך ותניא מח. הצב במפורש את תיאור ריחוק כלי עשיה בעץ חיים מול תיאור נקודת הסיום כאן. הבחנת "סדר הלבשה/סיום היושר" היא מועמד לבדיקה, לא פתרון שניתן לך. הראה איך סיום הקו שאינו מתחבר לאין סוף מצד מטה עומד עם אור חוזר וקרבת הסובב. ב. E13–E15: מדוע עתיק נשמט מרשימת א"א-או"א-זו"ן; מלכות ככתר ממטה למעלה; נעוץ תחילתן; תפקיד כל חזרה. באותה אגרת, קודם לקטע, נזכרים א"א וע"י יחד — קרא את המשפט במקומו. אין להסתפק ב"מונים חמישה פרצופים" בלי מקור לתחולת המניין כאן. ג. E17–E23: הוא/היא, אלקות ממש, אור הנשמה, אבי"ע שבעשיה, אור חוזר לעומת סדר ההתלבשות. בדוק הגהת פרק ו', יח וסופי נא–נב, שאליהם מפנה הערה 53. הגהת ו' מזכירה ספר גלגולים פ"כ; יש לאמתה ולברר מה היא מוכיחה ומה עדיין תלוי בספר עצמו. אל תהפוך את הסדר המקומי בעשיה לבי"ע הכלליים בלי ראיה. ד. E16 ו־E41: האם אור חוזר זהה להעלאת מ"ן, והאם גם לסובב מיוחס אור חוזר בסיום האגרת? קרא את הסיום רק להכרעת תחולת הביטוי, בלי לחבר כעת את ביאור הקטע של מחר.

לכל ארבעת התיקים תן תשובה ברורה לקורא, גם אם חלקה "לא הוכרע". בדוק את שאר שאלות המפה בשורת סטטוס; שאלות הצמיחה והתכלית ייבדקו בעומק גם בידי קלוד, ולכן אין צורך לשכפל סקר מקורות מלא שלהן.

תוצר: IGK20-Earth-R1-Grok. פתיחה עד חמישה ממצאים חדשים; ארבעה תיקי עומק; מפת מושגים/יחסים (ללא ציור מרחבי מטעה); טבלת E01–E41 קצרה; פנקס מקורות; עד שלושה יעדי המשך מסוימים עם סף שינוי. יעד אורך 4,000–2,500 מילים, ללא ניפוח. אם היקף זה אינו מאפשר דיוק, העדף דיוק ותן סטטוס מפורש למה שלא בדקת.

תיקיית הסבב: https://drive.google.com/drive/folders/1ptqHOycgA--
ErsF89ohY7CVHeQgfBsEk כל הדרוש להתחלת העבודה נמצא גם בהמשך
פקודה זו. אם קישור חסום, אין לטעון שהקבצים נקראו ואין צורך להמתין להם.

מקורות התחלה (S נקרא בידי המאסף בהיקף שבפנקס; עליך לאמת מה שתצטט
בעצמך): S01 - אדה"ז, אגה"ק כ' https://he.wikisource.org/
wiki/תניא_חלק_ד_כ גוף דיגיטלי, מסומן לא בדוק; נבדקו היחידה והקשרה. - S02:
שיעורים בספר התניא, י"א תשרי, עברית https://he.chabad.org/dailystudy/
tanya.asp?tdate=9/22/2026 ביאור מאוחר; נקרא דיגיטלית. - S03: Lessons
in Tanya, י"א תשרי, אנגלית https://www.chabad.org/dailystudy/
tanya.asp?tdate=9/22/2026 ביאור מאוחר ותרגום הערות; נקראו הגוף והערות
48–60. - S04: אדה"ז, תניא ו', הגהה https://he.wikisource.org/
wiki/תניא_חלק_א_ו גוף דיגיטלי; נקראה ההגהה בהקשרה. - S05: אדה"ז, תניא יח
https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_יח גוף דיגיטלי. - S06: אדה"ז,
סוף תניא נא https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_נא גוף דיגיטלי;
סוף הפרק והערת הנוסח נקראו. - S07: אדה"ז, תניא נב https://
he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_נב גוף דיגיטלי, מסומן לא בדוק. - S08:
מהרח"ו, עץ חיים שער א ענף ד https://he.wikisource.org/
wiki/עץ_חיים/שער_א/ענף_ד גוף דיגיטלי; נקראו סדרי העיגולים/יושר, סיום
הרגליים וההערות. - S09: מהרח"ו, עץ חיים שער א ענף ב https://
he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_א/ענף_ב נפתחה ונקראה הפתיחה;
המשך הענף יעד להשלמה. - S10: אדה"ז, תניא מח https://he.wikisource.org/
wiki/תניא_חלק_א_מח גוף דיגיטלי. - S11: אדה"ז, אגה"ק יד https://
he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_יד גוף דיגיטלי. - S12: אדה"ז, אגה"ק ח'
https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_ח גוף דיגיטלי. - S13: אדה"ז,
תניא לו https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לו גוף דיגיטלי. - S14:
אדה"ז, תניא לז, פתיחה והמשכה https://he.wikisource.org/
wiki/תניא_חלק_א_לז גוף דיגיטלי; נקראו הפתיחה ופסקאות מעשה המצוות. - S15:
בראשית א, יא/כ/כד https://he.wikisource.org/wiki/בראשית_א גוף מקרא
דיגיטלי. - T01: ספר הגלגולים, פרק כ', https://hebrewbooks.org/
HB23822 23822 יעד; לא נקרא בגופו במחקר הנוכחי. - T02: הגהות ותיקונים לתניא; לוח
התיקון https://chabadlibrary.org/books יעד בלבד. - T03: אור התורה
במדבר, קצו ותשפו https://chabadlibrary.org/books הפניה משיעורים; גוף
היעדים לא נקרא. - T04: לקוטי תורה, שלח, טובה הארץ מאד מאד https://

chabadlibrary.org/books הפניה מהערת הרבי בתרגום; גוף לא נקרא. - T05: בראשית ב׳ ומדרש/סוגיה על תפילת אדם והצמיחה https://he.wikisource.org/wiki/בראשית_ב יעד בדיקה חדש, לא נקרא בסבב זה.

תיק 0548 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[412]

4. ביקורת הטיעונים שנותרו — E13 — למה לא עתיק

הצעת גרוק שעתיק כבר נכלל ב״מלכות ככתר ממטה למעלה״ ולכן אזכורו היה כפל, אינה מספיקה: א״א עצמו בחינת כתר והוא כן נמנה, והמלכות החוזרת כמקור אינה אותו פרצוף הנמנה כלבוש. אין כאן בסיס להעדיף את ההצעה על מניין חמשת הפרצופים או הבדל תחולת ההתלבשות. כל האפשרויות צריכות מקור המבחין במקום הזה. שאלת המשתמש נשמרת במלואה.

4. ביקורת הטיעונים שנותרו — E09–E12 — קרבה וריחוק

שינוי ציר ההשוואה הוא השערה ראויה, לא גשר מוכח. יש לתעד בכל משפט מי רחוק ממי ובאיזה ציור, ולהפריד יושר/עיגולים וכלים/אורות. הניסוח ״במקום שנגמר הקו מתחיל הסובב״ הוא לכל היותר לשון ביאור; אין להעניק לסובב הכללי נקודת התחלה מרחבית. גם תיאור הסובב כ״רקע בלבד״ חלש: האגרת מציבה אותו בתוך ההנמקה, אך אינה קובעת שהסובב מחולל את חזרת הקו.

4. ביקורת הטיעונים שנותרו — E22–E23 — שתי אמירות, עדיין לא מפה אחת מוכרעת

התיאור הראשון: הקו בסיומו מאיר ממטה למעלה אל אור הנשמה דמלכות דעשיה. התיאור השני: אותה ״הארה זו״ מתלבשת תחילה באצילות שבעשיה, דרך בריאה ויצירה שבה, עד אור הנשמה האמור. אין להמציא יציאה מאור הנשמה בחזרה לאצילות שבעשיה. נשאר לברר אם מדובר בפירוט אותה הארה, בבחינות שונות שלה או במעבר אחר; המילה ״זו״ תומכת ברציפות, ואינה לבדה פותרת את מתח הכיוון. הסדר המפורט אינו מתאר תנועה גשמית.

---

412. מסמך 0548: IGK20-Earth-R2_00_Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

4. ביקורת הטיעונים שנותרו — E27–E28 — תמיד, חידוש ואינסוף

הערה 58 ואגרת יד תומכות בחידוש שנתי שאינו חזרה על אותה מדרגה. אין לצמצם את "מעין אין סוף" ל"לא רצף אלא מחזור": מחזוריות לבדה אינה בלי גבול, ורציפות וחידוש אינם ניגודים מוחלטים. קיום הפעולה, התחדשות האור, והיכולת לפעול ככל שהעולם מתקיים הם שלושה היבטים נבדלים. השאלה מדוע "בחינת" ואחר כך "מעין" נותרת.

תיק 0550 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[414]

פקודה ל־E21 — Grok: IGK20-Earth-R2-Grok: ב־R1 קבעת מלכות דמלכות כנקודת עשיה שבעשיה ואז הזהרת שאין לזהותן. סדר את שתי הטענות והפרד הכלה מזהות.

1. E13–E15: בדיקה קצרה הסבר R1 שלך שעתיק הושמט כדי לא להכפיל כתר אינו עומד לבדו: א"א כן נמנה, והמלכות ככתר ממטה אינה בהכרח פרצוף נוסף ברשימת הלבושים. האם יש מקור ממוקד שמבחין עתיק/אריך בהלבשת הקו כאן? אפשר גם להסיק שהנימוק טרם נמצא. אין להמיר את שאלת המשתמש בהערה שעתיק כבר הוזכר קודם. לקו"ת שלח שהוזכר למטה דן בפנימיות הכתר; אין להעביר ממנו טעם להשמטה בלי גשר.

חבילת תוצר: עד כ־1,800 מילים מעבר לציטוטים הקצרים הנחוצים. אל תכתוב פסקה לחוברת. אם לא נמצא גשר, תן שני משפטים מתנגשים והצעה מוגבלת, בלי הכרזת סתירה סופית.

--- כללים, עדכונים ומקורות ---

ב"ה IGK20-Earth-R2 — יחידה מ"ועוד זאת" עד "תכלית בריאת האדם". זהו סבב המשך ל־Earth-R1, לא F11 ולא הפקת חוברת. כתוב בעברית. קרא מקורות עצמם; אל תכריע מכוח הסכמת מודלים או מכוח ביטחון המאסף. מותר לחלוק על ביקורת המאסף עם ראיה. אל תציג גוף שלא פתחת כאילו נקרא. הפרד: מפורש / ביאור מאוחר / פירוש מנומק / פתוח. דווח חסם פעם אחת והמשך במקורות זמינים. אין

414. מסמך 0550: IGK20-Earth-R2_02_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

לפתוח מחדש את תיק הזיווג. הוא הושהה אחרי F10 עם פער מוגדר; לא נפתר כולו. מפת E01–E41 המקורית מצורפת. אסור להקצות מחדש מספרים. שאלות נוספות מותרות ומתבקשות אם עולות מן הקריאה; סמן מזהה עם שם המודל ולא מספר עירום שעלול להתנגש.

עדכון ראיות מחייב לכל המודלים: צילום המשתמש "הערות ותיקונים" עמ' 414 נקרא בידי המאסף. הכותרת "הערה בדרך אפשר". שורות: 1. קלא ב, דהארה, "וכו": "צ"ע מה מרבה". 2. קלא ב, יתר, "הנ"ל הארה .. הנ"ל": "צ"ע הל' והכוונה". 3. קלב א, אבל, "אבל .. יאמר": "לכאורה תיבות אלו מקומם לעיל אחרי תיבת 'העשב'. או לקמן אחרי תיבת 'פרטיות'." בעמוד הזה אין תיקון הוא/היא בקטע ואין תיקון ששת/ז'; יש אצלו→אצלה במקום אחר. לא נקרא כל הלוח, ומהדורת התמונה לא זוהתה. אם לא ראית את התמונה, רשום "תעתיק המאסף מצילום". אין להגיה את טקסט העבודה או לשנות בשתיקה תחום מילים. תוספת המאסף: https://drive.google.com/file/d/1Gel3pPw7ItbaxCO-Gf9EP3QhYgdtht1O/view

תיקוני R1 שיש להביא בחשבון: א. הערה 48 עוסקת בפתיחה; אין להסתמך עליה לששת/ז'. ב. "אין בו אפילו כח הצומח" נמצא בתניא לח, לא מח. מח כן עוסק בחיות מועטת בדומם וצומח. ג. בפסקת הסובב שלפני היחידה כתוב "כח ועוז", לא "כח וגבורה". ד. טבלת Bot קיבלה מספרי E אחרים מן המפה שלנו. תוכן העדויות נשמר; הסטטוסים אינם מיובאים לפי המספר. ה. "בלי העלאת מ"ן כלל" בגוף נאמר בסוגריים על ימי בראשית. בהמשך מפורשת החלוקה בין זרוע לעולה מאליו. מותר לחבר, אבל אין להעתיק את ההיגד מהסוגריים כציטוט ישיר על כל צמיחה עכשווית. ו. מקורות Bot על ספר הגלגולים נעשו נגישים בתיקייה, אך טרם יש תעתיק נקי של הפסקה המכריעה. היעדר מילה בקריאה חלקית אינו היעדרה בפרק.

מקורות יסוד: גוף האגרת: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ ביאור והערות: https://www.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/22/2026 תניא ו': https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_ו לח: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לח מח: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מח ח': https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_ח יד: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_יד לו–לז: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לו ; https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לז ע"ח א ד: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_א/ענף_ד רש"י בראשית ב ה: https://he.wikisource.org/wiki/רש%22י_על_בראשית_ב_ה לקו"ת שלח, ד"ה ויאמרו

אל כל עדת גו' טובה וגו', סעיף ד': https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898887 המאסף קרא כעת את המשך המאמר האחרון: הוא אכן דן בכפילות מאד, במעשה, בנעוץ ובפנימיות הכתר. זהו יעד ממשי להתאמה להערה 59, ולא זיהוי ודאי של "כמ"ש במ"א".

מקורות Bot: תיקייה https://drive.google.com/drive/folders/1Ht9JICBliI6zijzh5xKkkWNpAivM6iq0 ZIP https://drive.google.com/file/d/1ypxiaZPUDKCj8PooKNhksdD7W1kNDzXV/view גלגולים 30 https://drive.google.com/file/d/12jdifGI8HNYzGH5rgjQ7h06g-Rim4H7a/view גלגולים 31: https://drive.google.com/file/d/1VLrXjd5Vz2GgHrrPkqpLUxsdfKHjjn6-/view תיאור Bot: https://drive.google.com/file/d/1Ir6QxJOvqgtPJbeHks0wQRgX6E3JopNO/view לפי Bot בלבד: HB23822 פפד"מ תמ"ד; תחילת כ' בעמוד PDF30 והמשך ב־31, דף יז. המאסף פתח את התיאור, אך לא הצליח להעביר את התמונות ולכן לא קרא אותן בעצמו. אם Drive חסום, המשך מן הטקסט והמקורות הפתוחים. אין להמציא תוכן ZIP חסר.

תבנית תוצר: עד חמישה ממצאים חדשים; לכל תיק עיקרי תשובה מועדפת, ראיה בגוף, צעד היסק, חלופה רצינית, הראיה החזקה נגד, גבול ומקור אחד שעשוי לשנות. טבלת שינוי רק למזהים שבדקת. פסקת הסבר בהירה המסמנת את ההצעות. אין צורך לשכפל 41 שורות "נבדק". "נבדק" אינו "הוכרע". יש מקום לשאלות חדשות ולשינוי כיוון לפי מקור, אבל אין לחזור על אותם דפים כדי לייצר משפט שאינו כתוב.

--- טקסט העבודה ---

תיק 0553 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[417]

שאלות נוספות נשמרות ככינויים — E42-Bot = צילום הגהת ו'; E43-Bot = תעתיק גלגולים; E44-Bot = אוה"ת; E45-Bot = לקו"ת.

אין מחיקה ואין מספור מחדש. טבלת Bot הישנה ממופה בנפרד בקובץ המקורות.

--- המפה המקורית, כלשונה ---

417. מסמך 0553: IGK20-Earth-R2_05_Canonical_Map.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0554 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[418]

התוצאה — 5. ספר הגלגולים: "פסקה נקייה" אינה נקייה

פתחתי את PDF30 המלא ואת חיתוכי הטור השמאלי. בפתיחת הפסקה הרלוונטית נקרא "כי תחלה קונה נפש חיצוניות עשיה"; בהמשך נקרא גם "רוח מחיצוניות היצירה". P3 החליף כאן חיצוניות בפנימיות. זה שינוי תוכן, לא שגיאת ניקוד. בהמשך אכן נראה הביטוי "נפש דאצילות שבתוך העשיה", אבל יש מחיקות ומילים שקשה לקרוא.

מעמד חדש: נצפו צילומים בידי המאסף; אומתו מוקדי לשון בלבד. אין עדיין תעתיק דיפלומטי מלא. כותרת פרק כי נראית בטור הימני ב־PDF30, תחת כותרת רצה "גלגולים פרק יט"; לכן גם האמירה שהפרק מתחיל בטור השמאלי טעונה תיקון.

הגוף עוסק בקניית מדרגות נפש ולבושיהן. ההעברה ממנו לסדר הארת הקו באור הנשמה דמלכות דמלכות אינה אוטומטית. ההפניה של אדה"ז יכולה להישען על כלל התלבשות, אך יש להפריד: לשון ספר הגלגולים; הכלל שנלמד ממנו; החלתו באגרת. היעדר קו/אור חוזר בשורות שנקראו אינו הוכחת היעדר בפרק.

תיק 0568 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[399]

ביאור רציף של היחידה — 6. תדשא, תמיד ומעין אין סוף

האגרת מנגידה את פעולת תדשא הנמשכת להצמיח למאמרי בריאת בעלי החיים בראשית. היא מייחסת את האחרונים לחכמה דמלכות דמלכות דעשיה ואת כוח תדשא לסיום הכלי. סיבת הבחירה המדויקת בשתי הבחינות לא הוכחה. גם המעבר מששת ימי בראשית לז׳ ימי בראשית לא יושב; אין להגיה את הנוסח בלי עד. הערת הרבי על פתיחת "ועוד זאת" אינה הערה על ששת/ז׳.

"תמיד", התחדשות מדי שנה ויכולת להתמיד אם העולם יתקיים שנים רבות אינם אותו מושג. הערה 58 והמקבילה באגרת יד מאפשרות חידוש הארה בתוך התמדת הפעולה;

---

418. מסמך 0554: IGK20-Earth-R3_00_Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

399. מסמך 0568: IGK20-Earth-R4_Consolidated.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

אין להסיק שחידוש שולל רציפות. "מעין אין סוף" מתאר את הכושר הנמשך המתגלה בסדר מוגבל ומותנה, ולא הוכחה לקיום בפועל של אינסוף שנים או למשך סופי ידוע לעולם.

תיק 0425 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[391]

סיום אגרת הקודש כ' — מחקר עומק בפשט, בקבלה ובחסידות — "אור חוזר", הסובב והקו — והדיוק ב"הארה דהארה כו'"

כאן לדעתי הדיוק שלך בקריאת התחביר הוא נכון בעיקרו, וחשוב מאוד.

המשפט הוא:

> "כי הוא בחינת אור חוזר ממטה למעלה, מתחתית העשיה, שמתגלית שם ביתר עז הארה דהארה כו' מאור אין סוף הסובב כל עלמין, ומהקו אור אין סוף שבסיום רגלי היושר דאדם קדמון בבחינת אור חוזר כנזכר לעיל."

תיק 0405 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[446]

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 5. אור חוזר — מה ניתן לקבוע

במשפט "שמתגלית שם... הארה... מאור... ומהקו", נושא הפועל הוא ההארה. שני צירופי המקור מצורפים אליו. אין לצמצם תחבירית את "שמתגלית" לסובב בלבד.

הקריאה המועדפת נשמרת: האור החוזר בראש המשפט מתאר את היחס שבו התחתון מזין את העליון; בסופו הוא מיוחס במישרין לקו, בהתאמה ליחידת העפר. זה פירוש מנומק, לא הוכחה תחבירית בלעדית.

מותר לומר שהסובב והקו נקובים כמקורות ההארה בתחתית; אין להסיק מכאן שהם שני מנגנונים בלתי תלויים. מנגד, אין משפט מפורש המחייב שהסובב עצמו חוזר. "כו'"

---

391. מסמך 0425: Initial-Deep-Research.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
446. מסמך 0405: IGK20-Finale-R1-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

כקיצור ההארה השלישית נתמך בביאור המאוחר, אך אינו מסביר מדוע בחר המחבר דווקא בקיצור.

תיק 0424 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[439]

IGK20-Finale-Close — דוח המאסף וביאור יחידת הסיום — ג. תיקונים אחרונים הנחוצים גם אחרי R5

ניסוח שעלול להטעות	הנוסח שנשמר בדוח הסגירה
אור חוזר מן הקו והסובב	הארה מן הסובב; אור חוזר של הקו, בקריאה המועדפת בהקשר
ע"ח והאגרת עונים בוודאות על שאלות שונות ולכן אין קושי	מושא המיפוי שונה בלשונו; זו הצעת יישוב, והיפוך הזוגות נשאר ללא גשר מפורש
מלאך בעל מידה אחת אינו מתכלל	תפקיד מיוחד אינו שולל בירור או כל סוג של התכללות
L6 הוא המקום היחיד שבו שתי מובאות הסיום יחד	L6 הוא מקבילה שנמצאה ובה שתיהן מוסברות יחד; לא טענת בלעדיות בכל הספרות
ס"ג/תהו הם האור החוזר של הקו	מקבילות מסבירות עם זיקה מבנית; זהות מפורשת לא נמצאה
צילום קו"א ד של הבוט הוא עד דפוס	צילום מסך של ויקיטקסט; עד דיגיטלי, לא צילום מהדורת תניא
א"ח עט"ב ב־L2 הוא קיצור של אור חוזר	בהקשר זה: אשת חיל עטרת בעלה; יש לבסס אור חוזר על המילים המפורשות שבהמשך

439. מסמך 0424: Final-Closure.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

18 · זריעה, מים, העלאת מ״ן ותכלית האדם

פעולת הזריעה מוסיפה לתיאור כוח הארץ את חלקו של האדם. האיגרת מבחינה בין צמיחה העולה מאליה לבין פירות הבאים באמצעות זריעה ונטיעה. אין להפוך את הביטוי ״מאליהם״ לטענה בוטנית שכל צמח בר נוצר בלי זרע; ההנגדה מכוונת להתעוררות המתוארת ולמעלתה.

משל אגרת ח׳ עורר קושי אמיתי: שם נאמר שכוח הצומח יוצא אל הפועל באמצעות הזרע והגרעין. אפשר לפרש את תחולת המשל לפי הצמיחה הזרועה שבה הוא עוסק, אך אין להכניס את הסייג הזה אל לשון המחבר כאילו נכתב בה. הביאור צריך להחזיק את המקבילה ואת הקושי יחד.

בעד המצולם מאוה״ת קצו נידונים גשמים, הוצאת כוח הארץ מן ההעלם אל הגילוי ושלוש מדרגות של השפעה. המקור נותן בסיס ממשי לקשר בין עפר, מים וצמיחה. הוא אינו מוכיח את החלוקה שהוצעה בין מ״ן שלפני הנביטה למ״ן שאחריה. קריאת הפסקה ברצף מחייבת לראות גם את משל המשפיע והמקבל שבתוכה.

מכאן עולה שאלת התכלית. המשכה במערכות העליונות ודירה בתחתונים אינן חייבות להיות שתי תכליות מתחרות. אפשר להבחין בין היקף פעולת העבודה לבין המקום שבו תכליתה מתממשת. קונטרס אחרון ד ומקבילות תניא תומכים בחיבור העלאה והמשכה, אך אין בכך זיהוי מוכח של כל הפניית ״במ״א״ באיגרת.

לשון האיגרת — יחידות המקור

אלא שיש מהן ע"י העלאת מ"נ והם הזרועים והנטועים W14-21 · 201–209

ואעפ"כ הם כמו יש מאין שהגרעין הנטוע אין לו ערך כלל לגבי הפרי W14-22 · 210–222

וגם נגד כל האילן עם הענפים והעלין וכן במיני זרעונים וירקות W14-23 · 223–233

W14-24 · 234–245

וגם במיני תבואה להתהוות מאות גרעינין מגרעין א' הוא כמו יש מאין

ומכ"ש הקשין והשבלים והנה הפירות שע"י העלאת מ"נ היא הזריעה והנטיעה W14-25 · 246–256

הם משובחים מאד מאד מהעולים מאליהן מכח הצומח לבדו שבארץ W14-26 · 257–266

ומזה נשכיל המשכות אורות עליונים באבי"ע (שהוא תכלית בריאת האדם) כמ"ש במ"א. W14-27 · 267–278

טווחי המילים משמרים את המנייה המקומית בחלוקת המקור הקודמת; מזהי W קבועים. מניין נוסח העבודה: 1,640 מילים.

C20 · העלאת מ״ן ותכלית האדם: תרומת קונטרס אחרון ד

קונטרס אחרון ד מצרף מזון דצ״ח, בירור במ״ה, שורש בס״ג, זריעה והמשכה במצוות. התאמתו המילולית להפניית לקו״ת אמור באג״ה קרוב לסופו סגרה יעד תוכני שחופש תחילה באגרת כ׳. היא לא זיהתה את כותב ההפניה ולא הכריעה את ההיסטוריה הביבליוגרפית של הכותרת.

חשיבות המקבילה אינה זיהוי ס״ג עם אור חוזר. היא מחייבת במפורש העלאה והמשכה יחד, וקובעת את התכלית בגילוי למטה. כך מתוקן הסבר שעלול היה לעשות את היציאה מן התחתון לכל יתרון המצוות. גרעין מעורר כוח הארץ; קלף ואתרוג מעוררים שורש עליון; התוצאה היא אור המומשך בכלים.

אגרת ח נותנת משל זריעה בהקשר צדקה ותפילה. המתח בין רק אם שם לבין צמיחה מאליה באגרת כ׳ נשאר שאלת תחולת המשל. הגבלת אגרת ח לצמיחה מעובדת מסתברת מן ההקשר, אך אינה סייג מפורש שנכתב שם. אין למחוק את הקושי באמצעות שינוי הציטוט.

המשכה בכל אבי״ע אינה מחליפה דירה בתחתונים בתכלית המרוכזת בעליונים. אפשר להבחין בין פעולה דרך סדר ההמשכה לבין תכליתה בתחתון ביותר. המקבילות תומכות בהתאמה תוכנית זו, לא בזיהוי מוכח של במ״א. גם

הכפלת מאד בתיאור הפירות אינה נושאת מאליה את שתי המדרגות שבדרוש טובה הארץ מאד מאד.[447]

מצב השאלות לאחר סבב הבירור הרביעי

זהו פנקס מסקנות מתועד מתיק 0570; המונח מבוסס מציין את מסקנת אותו בירור בגבולותיה.

מזהה	שאלה	מעמד	מסקנה וגבול
E32	מאליהם וריקבון	גבול תחולה	לא נקבעו טענות אמפיריות על היווצרות בלי זרע.
E33	מ״ן בזריעה ובצמיחה	פירוש מבוסס	שתי החלות; אין חלוקת זמן בוטנית מוכחת.
E34	מאד מאד ושלח	עוגן מאומת; החלה חלקית	המאמר אותר גם בדפוס; אין העתקה אוטומטית לכפילות שבפרי.
E35	צדקה ותפילה באגרת ח׳	מקבילה מבוססת	זריעה כמעורר; אינה פותרת כל תחולת המשל בכ׳.
E36	כי אם בח׳ מול מאליהם	פתוח	הגבלה למשל הזריעה היא קריאה הקשרית, לא סייג מפורש.
E37	תכלית האדם	יישוב ענייני מבוסס	פעולת ההמשכה ומימוש הדירה; לא מיצוי כל טעמי הבריאה.
E38	אבי״ע מול תחתונים	יישוב ענייני מבוסס	שלח ג׳ ותניא מא מחברים עבודה וגילוי; במ״א לא זוהה.
E39	לוח והערות	תיקונים מאומתים בגבולם	הערה 48 לפתיחה; הפניית ישרצו לא:כ; לוח 414 בלבד.
E40	נתוני זרע והשוואות	לא שימשו ראיה	לא אומתו; אינם מדד מספיק ליש מאין.

447. אגה״ק ח וכ; קו״א ד; לקו״ת שלח ג-ד; Earth R4; Finale R5

הכרעת הסוגיה: התעוררות מלמטה והגבולות של משל המים

הזריעה והנטיעה נקראות באיגרת העלאת מ״ן. הגרעין אינו יוצר את כוח הצומח מאפס, אך פעולתו בתוך הארץ מעוררת הופעה משובחת של אותו כוח. זהו המעבר מן התהוות הניכרת בטבע אל משמעות עבודת האדם.

המונח ״מאליהם״ אינו הוראה לנסח תיאוריה בוטנית של צמיחה בלי זרע. הוא חלק מן ההנגדה לעבודת הזריעה המתוארת. איגרת ח׳, שבה הגרעין מוציא את כוח הארץ אל הפועל, מחייבת לקרוא את היקף כל משל. אפשר להציע התאמה בין הדיונים, אך אין למזג את לשונותיהם בלי להראות מה כל אחת באה להוכיח.

כך גם אין לזהות אוטומטית מים גשמיים עם העלאת מ״ן בכל פרט. בספר הקורא נשתמש בהשקיה כמשל להוצאת אפשרות אל הפועל; בספר המחקר נשמרת ההבחנה בין המשל החינוכי לבין המונח הקבלי והראיות לו. עצם שיתוף המילה מים אינו ראיה לזהות הפעולות.

ההכרעה המרכזית היא שהמעשה התחתון מוסיף גילוי שאינו מתואר כפעולה של המקור לבדו. מכאן נפתחת שאלת ההזנה: לא רק שהעליון פועל בתחתון, אלא שהעליון מקבל מן התחתון לאחר שהאחרון נעשה כלי למימוש תכליתו.

שאלות המחקר בסוגיה

נוסח השאלות נשמר לצורך בדיקת שלמות הדיון. עצם הופעת שאלה בפנקס אינה הכרעה בה; יש לקרוא את הבירור ואת גבול המסקנה. המזהים כאן הם מפת השאלות הערוכה, ואינם מיזוג אוטומטי עם מספור מוקדם של דוחות אחרים.

E32 — מהו תחום ״עולים מאליהם״ ומה תפקיד ריקבון הזרע בביאורים? אין לתרגם זאת להעדר כל חומר או לכלל בוטני שהמחבר לא ניסח. שאלות מדעיות יסומנו בנפרד ולא יחליפו בירור לשוני.

E33 — מה עולה בזריעה ונטיעה, מיהו הנוקבא, מה מעורר את הכוח ומה נמשך בתגובה? האם מ״ן הוא סיבה מספקת, כלי, בירור או התעוררות? איך מתקבלת תוספת העולה על ערך הפעולה?

E34 — במה הפירות משובחים, מה תפקיד כפילות מאד, ומה תחום ההכללה? לבדוק הערה 59 ומקבילת טובה הארץ מאד מאד; לא להציג כל תוצרת מתורבתת כעדיפה בכל מובן.

E35 — כיצד ״מזה נשכיל״ מוליך לעבודת האדם? אגה״ק ח׳ היא מקבילה ישירה למשל הזריעה, הצדקה והתפילה. איזה פרט במשל מתאים למעשה, למ״ן, למקור, לאור ולפרי?

E36 — באגה״ק ח׳ תיאור כוח הצומח במסגרת המשל מותנה בזרע; בכ׳ יש גם צמיחה מאליה. האם הדיון בח׳ מוגבל לסוג זרוע, או נדרש יישוב אחר? אין להחיל משפט מהמשל על כל צמיחה ללא הקשר.

E37 — מה מוסיפים הסוגריים ״שהוא תכלית בריאת האדם״, ועל מה חוזר ״שהוא״? מה היחס לדירה בתחתונים, הכרת ה׳ וגילוי כוחותיו? להבחין תכלית, דרך המימוש ותוצאה, בלי להכריז מראש שכל הנוסחים זהים.

E38 — למה המשכות בכל אבי״ע אם פרק לו מדגיש שהתכלית אינה בשביל העולמות העליונים? לבדוק לו–לז; לשמור את המשך האגרת על דצח״מ והמצוות המעשיות כהקשר, לא לפתוח כעת את כל הקטע של מחר.

E39 — לאמת הגהות הרבי, לוח התיקון והערות 48,53,58,59. בסוף נא מופיעה הערת נוסח על מלכות דיצירה — לייחסה לעורך הנכון. הערה 56 באתר האנגלי מפנה לבראשית א:י, אך ישרצו הוא א:כ; זה תיקון מראה מקום, לא נוסח האגרת.

E40 — לשמר את קושיית המשתמש מן הזרע הזעיר וההולדה, בלי לבנות על מספרי תאי זרע או יבול שלא נבדקו. מהו המדד הרלוונטי לפשט: גודל, חומר, חיות, מין, המשכיות או מדרגת המקור?

מהלך המחקר: טענות, ראיות, ביקורות וחלופות

התיקים מסודרים כאן לפי משפחת בירור וסבב, בתוך הסוגיה. שאלות ותדריכים מסומנים בנפרד מתשובות. ציוני PASS, SEALED וכיוצא בהם הם קביעות היסטוריות של מחבר התיק; אין הם אישור עצמאי של העורך. קטעים באנגלית נשמרו בלשונם כדי לא להחליף ראיה מקורית בתרגום משוער. מזהי המסמכים מאפשרים לחזור לארכיון.

תיק 0239 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[4]

תחנה 13 — הקו בסיום נה"י דאדם קדמון — לשון האגרת

> «וכן גם הקו בעצמו המלובש בסיום וסוף נצח הוד יסוד דאדם קדמון, שהוא סוף רגלי היושר שלו המסתיימים במלכות דעשיה, הנה הארת הקו מאירה משם».

תיק 0612 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[448]

ב"ה YeshivahAI — ביקורת ארבע חוברות סיום אגרת הקודש כ' מהדורת בסיס: 23.9.2026, י"ב תשרי תשפ"ז

הצעות השיפור נמסרות כאן בכתב בלבד. אין פעולה בקבצים, אין שינוי שיתוף, ואין שליחה לצד שלישי.

מוקד הביקורת הייחודי — Gemini קריאה עצמאית, שלמות ובהירות לקורא פתח את המחקר בלי להניח שהסכמת המודלים היא ראיה. בדוק אילו שאלות נשאלות בפועל, אילו נענות, ואילו נדחקות להערת שוליים. קרא את מהדורת הקורא כמי שפוגש את היחידה לראשונה: האם ברור מהו הפרדוקס, מה האגרת עונה, ומה מוסיפות המקבילות? סכם את הטיעון בעצמך לפני קריאת הביאור הרציף והשווה. בדוק באופן עצמאי את ארבעים השאלות, פנקס ההשערות, תולדות הסבבים ומיפוי המקורות. הצע פתיחה חלופית קצרה ושני קטעי הסבר משופרים, בעברית ובאנגלית, מבלי לשנות את

---

4. מסמך 0239: E1.3 — חוברת הפשט — תחנות 12-17.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

448. מסמך 0612: Review-Prompt-Gemini.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

רמות הוודאות. בדוק האם הספר הארוך מפיק ערך מן הפירוט והצילומים או שיש חזרות שאינן מוסיפות.

תיק 0057 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[449]

מפת התיק המאוחד — R01 עד R07 — הקבצים שבתיקייה הזאת

- 00 — GROK BOT START HERE — Universal Prompt — קובץ ההפעלה והפרומפט האוניברסלי לכל מודל.
- 01 — R05 ARCHIVE — Baseline Q01-Q88 — ארכיון R05 המאוחד.
- 02 — R06 ARCHIVE — Baseline and Delta — ארכיון R06 המאוחד.
- 03 — R07 ACTIVE — Current Research and Prompt — סבב העבודה הפעיל, כולל בסיס ChatGPT עצמאי, R06→R07 Delta והפרומפט.
- 04 — OPEN QUESTIONS AND WORKPLAN — R07 — תור העבודה הפתוח והמשימות ל-Grok Bot.
- 05 — R01 ARCHIVE — Research and Questions — חומר R01 הקנוני.
- 06 — R02 ARCHIVE — Packet — חומר R02 הקנוני.
- 07 — R03 ARCHIVE — Packet — חומר R03 הקנוני.
- 08 — R04 ARCHIVE — Packet — חומר R04 הקנוני.

מפת התיק המאוחד — R01 עד R07 — סדר קריאה מומלץ

1. 00
2. 04
3. 03
4. 02
5. 01
6. 08, 07, 06, 05 — לפי הצורך, כדי לחזור למקור היסטורי.

---

449. מסמך 0057: 09 — R01 to R07 — ARCHIVE INDEX. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מפת התיק המאוחד — R01 עד R07 — כלל היסטוריה

R01–R04 הם חומר רקע וארכיון. R05 ו-R06 הם baselines נעולים. R07 הוא הסבב הפעיל. אין לכתוב תיק חדש בשם R05 או R06, ואין לשנות בדיעבד את הסבבים הסגורים.

מפת התיק המאוחד — R01 עד R07 — קבצים גולמיים קודמים

תשובות Claude/Grok הגולמיות של R01–R04 נשמרו גם בארכיון Drive המקורי. הן אינן מקור; הן חומר provenance וביקורת. אם יש מחלוקת על מה מודל טען, יש לפתוח את הקובץ הגולמי המקורי ולרשום את הטענה בנפרד מן המקור התורני.

מפת התיק המאוחד — R01 עד R07 — מה Grok Bot צריך להחזיר

Grok Bot אינו צריך לסכם שוב את כל שבעת הסבבים. הוא צריך לקרוא אותם, לבחור 3–5 שאלות פתוחות מ-04, לפתוח מקורות בעצמו, ולכתוב checkpoint חדש של R07: ממצאים, ציטוטים, verdict, Delta R06→R07, טענות R07-T##, שאלות שנסגרו חלקית ושאלות שנותרו פתוחות.

תיק 0122 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[6]

א. הודעת השואל — העתקה מן ההודעה הנוכחית — הוראת המשך של השואל — נשמרה כלשונה

גם כן, זה מאוד חשוב, תסתכל בחוברת הקודמת שלנו שעשינו, שזה בעצם הפתיחה של איגרת הקודש כף. אז שם, גם שהשאלות האלה הן חדשות, אבל בכל זאת, היות וזה המשך בסדרה בכלל של עיון בתניה, היום, בפרט, זה קשור לתחילת האגרת. יש קשר, אז אני רוצה שזה יהיה איזשהו רצף, אתה מבין? כי עוד פעם אנחנו הרי עובדים על החוברת, יהיה הכל מסודר. אז כמו שעשינו את החוברת, זה מאוד יעזור לך בצורה של העיון וההסברה בחוברת הזאת, אתה מבין? כי זה ממש באותה איגרת. וכבר עשינו עיון גדול על תחילת האיגרת. אז לכן מאוד חשוב, וזה הכל נשמר אצלך, אתה מבין? אז ואני חושב שזה מאוד יעזור. וגם להבא, גם כן, תיתן בהוראות הכלליות, ברגע שאנחנו ממשיכים בסדרה, שהכל יהיה אחיד, אתה מבין? כי הרבה פעמים יש זה המשך לחוברת הקודמת. אז צריכים לבדוק את זה. אז תיתן את זה, תעדכן את זה בהוראות.

6. מסמך 0122: 06 — Packet — R02 ARCHIVE. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

יישום: נקראה החוברת הקודמת, נוספה מפת הרציפות לעיל, והיא שולבה גם בפרומפט הסבב להלן. נוסח המדריך החי וקובץ "התחילו כאן" עודכנו בכלל קבוע לרציפות בין עיונים; מסקנות תורניות פרטיות נשארות בתיק המחקר, ולא נהפכות לכלל מחייב לסדרה.

תיק 0597 · ראשית היש והסברים הכלליים · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[450]

נוסחים מלאים להעתקה — R03 — להעתקה ל־Grok

ב"ה — סבב R03 — ראשית היש הנברא, אגה"ק כ'

מזהה: YA-IGK20-RESHIT-HAYESH-R03-GROK

תיק 0041 · ראשית היש והסברים הכלליים · סבב 6

דוח או עדות מתולדות המחקר[170]

נספח — חומרי המודלים הקודמים בתוך התיק המאוחד — CLAUDE-R05-A — הסינתזה הראשונית

Claude-R05-A בנה מטריצה רחבה Q18–Q88 והציע את ההבחנות הבאות: מעין אלקות כדרגת ביניים; הבדל בין שורש, מדור ולבוש; שני צירים של גבול־מידה ופירוד־ישות; נשיקין כמקור טיפוסי לנשמות מלאכים וזו"ן כמקור טיפוסי לנשמות אדם; הקו בנר"ן מול יציאה מן הכלים; אדם הראשון כמערכת שורשים; והיכלות וגופי מלאכים כיש דאצילות. בגרסה זו היו נקודות שדרשו בדיקה ותיקון: עץ חיים מ' דרוש י' סומן בתחילה כלא־מאומת, מקור העלמין לא מוקם ביציבות, כלי בי"ע לא הודגשו כמקבלי כוח בריאה, וחלק מן המיפויים נוסחו באופן בלעדי מדי.

נספח — חומרי המודלים הקודמים בתוך התיק המאוחד — CLAUDE-R05-B — הגרסה המעודכנת

Claude-R05-B שילב חלק מן התיקונים: עץ חיים מ' דרוש י' הוכר כמקור למלאכים ולאדם ולשכבות רוח־נפש־כלים; §§116–117 באגה"ק הוכרו כמקור לכך שגם כלי

---

450. מסמך 0597: reshit-hayesh-R03-prompts.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

170. מסמך 0041: 02 — R06 ARCHIVE — Baseline and Delta. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ביי״ע מקבלים כוח ועוז לברוא; מקור העלמין תוקן לאדרא זוטא רצ״ב ע״ב כמקור מקביל; חנוך תוקן לחלק נשמה דאצילות ולא לנפש; “ארבע דרגות” סומנו כסינתזה [I]; ונשיקין חדלו מלהיות מיפוי בלעדי. עדיין נדרשת ביקורת על provenance, על מידת הייחוד של הקו בנר״ן, על הדיקנא, ועל ההבדל בין גוף האגרת לביאור מאוחר.

נספח — חומרי המודלים הקודמים בתוך התיק המאוחד — GROK-R05 — ביקורת red-team

Grok-R05 תקף את הטענות הבאות: ארבע דרגות כמבנה מפורש; כלים כיוצרים עצמאיים; בלעדיות כלי אצילות בכוח הבריאה; נשיקין כמקור מלאכים בלבד; העדר נר״ן אצל מלאכים; זיהוי הצדיקים הראשונים עם חנוך; מיפוי ראש/גוף/עקב לנפש/רוח/נשמה; וסתירה הכרחית בין הקו המלובש לבין היציאה מן הכלים. הוא הדגיש את כוח הבריאה בכלי ביי״ע, את החפיפה במיפויי הנשיקין והזו״ן, את קיומם של רוח־נפש־כלים אצל מלאכים ואת הצורך להשאיר שאלות פתוחות. יש לבדוק בכל טענה אם היא גילוי עצמאי של Grok, אימות של חומר קודם, או תיקון שכבר הופיע ב־Claude-R05-B.

נספח — חומרי המודלים הקודמים בתוך התיק המאוחד — GROK-R05-UPDATED — תוצר red-team שהתקבל כעת

מעמד: תשובת מודל שהתקבלה לאחר המחקר העצמאי, לפני פתיחת הדפים הישירה בסבב ההמשך. היא אינה ראיה בפני עצמה. יש לקרוא אותה כחומר ביקורת, לא כמקור; הסטטוס הנוכחי נמצא ב־R05-SOURCE-REOPENING.

נספח — חומרי המודלים הקודמים בתוך התיק המאוחד — CLAUDE-R05-UPDATED — תשובת Claude שהתקבלה לאחר GROK-R05-UPDATED

מעמד: חומר ביקורת של מודל, לא ראיה בפני עצמו. יש לשלבו באותו תיק, בלי לפתוח חבילת Claude נפרדת. הסתייגויות הגישה הישנות לגבי קכ״ח ורצ״ב הוחלפו בסטטוס המעודכן שב־R05-SOURCE-REOPENING לאחר פתיחת הדפים.

מסלולים מותאמים בתוך אותו פרומפט — אם אתה Claude — מסלול ביקורת והעמקה של תשובת Claude

קרא תחילה את החלקים המסומנים CLAUDE-R05-A ו־CLAUDE-R05-B ואת מטריצת ההשוואה. בדוק את תשובת Claude הקודמת מול המקורות, וענה במיוחד על השאלות הבאות:

C1. אילו מן הטענות שסומנו בתחילה כ־[E] צריכות לרדת ל־[I], [E-secondary] או [U]? C2. האם "שלוש/ארבע דרגות" היא לשון האיגרת או סינתזה עריכתית? C3. בדוק מחדש עץ חיים מ' דרוש י': חיצוניות/פנימיות, נשמות מלאכים, ונר"ן אצל מלאכים. C4. בדוק את §§116–117 באגה"ק: האם גם כלי בי"ע מקבלים כוח ועוז לברוא יש מאין, ומה ההבדל בינם לבין כלי אצילות? C5. בדוק את המיפוי נשיקין=מלאכים וזו"ן=אדם מול עץ חיים ל"ט ד'/ט'/י"ב/י"ד. הצג את המיפוי הטיפוסי ואת החריגים. C6. בדוק את היישוב "הקו מלובש בנר"ן" מול "יצאו ונפרדו מן הכלים"; הפרד גוף מקור מן הביאור. C7. בדוק את אדם הראשון, נשמות חדשות, ראש/עקב, חנוך ורשב"י; אל תזהה את חנוך עם הצדיקים הראשונים בלי מקור. C8. קרא את הסטטוס החדש ב־R05-SOURCE-REOPENING: אדרא רבא ח"ג קכ"ח ע"ב ואדרא זוטא רצ"ב ע"ב נפתחו כדפים מלאים [E]. בדוק בנפרד את הערת אגה"ק 33 המודפסת [U], את חילופי העדים, את צירוף א"א/ז"א ואת רפ"ח כקטע אחר. C9. בדוק את פירוש ליקוטי תורה: העלמין כאותיות בכוח, ולא כעולמות ממש. C10. הפק רשימת תיקונים מלאה ל־Claude-R05-B, עם before/after, מקור התיקון ועלות התיקון. C11. בדוק את המקור הישיר של אדמו"ר הזקן "עוד ביאור ע"פ הנ"ל" (aid/5899043): רשב"י הוא דוגמה מפורשת לנשמת אצילות בגוף בעבודה אחרת, אך האם יש מכאן זיהוי של סוגריי אגה"ק כ'? הפרד בין שתי הטענות. C12. הפרד בין גוף זוהר קכ"ח שנקרא עתה ישירות [E], אדרא זוטא רצ"ב שנקראה ישירות [E], הערת קה"ת 33 שלא אותרה [U], וחילופי עדים שלא נסקרו במלואם. אל תכתוב "בכל עדי הנוסח" בלי בדיקה. C13. הפרד ב־Q42 בין מסגרת חיצונית מוכחת (מלכות, אותיות, התלבשות בבי"ע) לבין מנגנון פנימי מלא של הפיכת "לא יש" ליש, שנשאר [U]. C14. הפרד ב־Q68 בין [E] נשמה המתלבשת ברוח, נפש וכלים של מלאך לבין [I]/[U] הטענה שמבנה נר"ן של מלאך זהה למבנה נשמת אדם. C15. דווח מה בתשובת Claude הוא אימות של הקנון, מהו תיקון provenance, ומהו גילוי עצמאי; אל תייחס גילוי בלי קדימות מתועדת.

מסלולים מותאמים בתוך אותו פרומפט — אם אתה Grok — מסלול red-team של תשובת Grok ושל המחלוקות

קרא תחילה את החלקים המסומנים GROK-R05 ו־GROK-R05-UPDATED ואת מטריצת ההשוואה, אך קרא גם את חומר Claude כדי לבדוק אם תיקון מסוים כבר הופיע לפני תשובתך. ענה במיוחד על השאלות הבאות:

G1. אילו תיקונים היו גילוי עצמאי שלך, אילו היו אימות של הקנון, ואילו כבר הופיעו ב־Claude-R05-B? אל תדרוש קרדיט שאינו מתועד. G2. קרא את R05-SOURCE-REOPENING: אדרא רבא קכ"ח ע"ב ואדרא זוטא רצ"ב ע"ב נפתחו ישירות [E]. בדוק בנפרד את provenance של הערת אגה"ק 33 [U], את חילופי העדים, את היחס א"א/ז"א ואת רפ"ח כקטע נפרד. G3. תקוף את ההבחנה "רק כלי אצילות נותנים כוח בריאה": מה בדיוק מוכח לגבי כלי בי"ע, ומה עדיין פתוח לגבי מידת הייחוד? G4. תקוף את המיפוי החד־ערכי נשיקין=מלאכים וזו"ן=אדם באמצעות עץ חיים ל"ט ד'/ט'/י"ב/י"ד. G5. בדוק את טענת נר"ן אצל מלאכים בעץ חיים מ' דרוש י', והפרד בין מבנה מלאך לבין מבנה נשמת אדם. G6. בדוק את טענות חנוך: חלק נשמה דאצילות ומטטרון בשער הגלגולים, מול היעדר זיהוי בגוף אגה"ק; הוסף את רשב"י כדוגמה במאמר אחר של אדמו"ר הזקן. G7. תקוף את היישוב "קו בנר"ן = הארה מצומצמת" והפרד בין גוף האיגרת לבין ביאור הרבי. G8. בדוק את הדיקנא: י"ג תיקונים דא"א, ט' דז"א וההמשכה ביניהם; השאר פתוח את התחביר המדויק באגה"ק. G9. בדוק את "דיתבא/דיתבין" מול "נטלין וסמכין" ואת פירוש האותיות בכוח בליקוטי תורה. G10. הפק טבלת טענות שצריך לדחות, לתקן או להשאיר [U], עם מקור נגד־הטענה ועלות התיקון. G11. קרא גם את CLAUDE-R05-UPDATED ואת R05-SOURCE-REOPENING: הערכת הגישה של Claude הייתה היסטורית; כעת שני הדפים מסומנים [E] משום שנפתחו ישירות. השאר פתוחים את הערת 33 ואת אחידות העדים. G12. אמת את דף "עוד ביאור ע"פ הנ"ל" של אדמו"ר הזקן (aid/5899043): רשב"י כדוגמה [E-primary, עבודה אחרת], בלי להסיק מכאן זיהוי של "הצדיקים הראשונים" באגה"ק.

מסלולים מותאמים בתוך אותו פרומפט — אם אתה מודל נוסף — מסלול ביקורת עצמאי

קרא את כל התיק, את שני המסלולים ואת תשובות המודלים, אך אל תניח שאחד מהם נכון. בחר את הטענות בעלות ההשפעה המבנית הגדולה ביותר, אמת אותן במקורות הראשוניים, וציין אם אתה מגלה מקור חדש, מתקן טעות קיימת או רק מאשר טענה שכבר הופיעה.

תיק 0094 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 7

דוח או עדות מתולדות המחקר[186]

R07 PAPER LEDGER — BATCH + OPEN Q — 12

Locked: R05, R06 — DO NOT edit those matrices

Seed source: 04 — OPEN QUESTIONS AND WORKPLAN — R07 (1AbRxbwjI_uc8O_Ms7XiWaAMDZy8vzsbQmdIUBQDiI9c)

Created: 2026-09-20 ~00:02 ET

R07 PAPER LEDGER — BATCH + OPEN Q — A. R07-BATCH — 12 log

Batch ID: (none yet)

When (ET): —

Qs worked: —

Sources opened (URL/loc): —

Delta R06→R07: —

Status: WAITING first pass

Provenance: stub

How to append a row: after each Grok Bot / model pass, add one line with Batch ID (e.g. R07-BATCH-01), Qs checked, real sources opened, Confirmed/Corrected/Rejected/Unresolved vs baseline, and link/id of the pass artifact. No invented findings.

.R07 PAPER LEDGER — BATCH + OPEN Q — D — 12 Maintenance

- Update section A after each batch lands.
- Flip a Q row only when a cited pass artifact exists (link/id in batch row).

---

186. מסמך 0094: ZZ — SUPERSEDED R07 ledger stub (see 12 R08). המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

- Never edit R05/R06 matrix docs (01, 02).

תיק 0108 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

תיק משולב: יש להבחין בין הממצאים לבין תדריך ההמשך[40]

ב. ממצא חדש מרכזי: תיקון R07-T09 — מה נמצא

בקכ"ד ע"ב מופיע:

«דְּסָלִיק הַהִיא נִשְׁמָתָא דַּאֲצִילוּתָא מִגֵּיהּ וְאִתְפָּרַשׁ מִגֵּיהּ».

ובהמשך אותו דף:

«דְּאִסְתַּלַּקַת מִגֵּיהּ נִשְׁמָתָא בְּאַרַח אֲצִילוּת».

ההבדל חשוב: בדף שנפתח כתוב «ההיא» ולא «האי». כלומר, נמצא מקור ישיר קרוב מאוד, אך לא הוכח שזהה לכל נוסח שהועבר בסבבים הקודמים.

תיק 0257 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

דוח או עדות מתולדות המחקר[306]

R08 PAPER LEDGER — BATCH + OPEN Q — 12

Locked archives: R05, R06, R07 — DO NOT edit those matrices / archive docs
Seed open-Q list: still from 04 — OPEN QUESTIONS AND WORKPLAN — R07 (1AbRxbwjI_uc8O_Ms7XiWaAMDZy8vzsbQmdIUBQDiI9c) until R08 workplan supersedes
Prior stub id (R07-named): 1FwuHoxqYo-2E3yDe1NcjSYuSqxWJi3zT — superseded by this R08-tagged file

40. מסמך 0108: 16 — R08-BATCH-02 CHATGPT INDEPENDENT RESEARCH + UNIVERSAL PROMPT. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

306. מסמך 0257: ZZ — SUPERSEDED R08 ledger pre-BATCH-01 (see newer 12). המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

R08 PAPER LEDGER — BATCH + OPEN Q — C. Folder — 12 inventory (prior snapshot; R07 docs = locked archive)

#	Title	Drive id	Note
00	GROK BOT START HERE	1F9W3jqGH9a167WNgA7tlatBJ-l9Z4rP2pW0CvvGPkwQ	
01	R05 ARCHIVE	1ek9vN36Gz1KyWgPM62H-lMkpaqg_p51nl_EWpaN4sOY	LOCKED
02	R06 ARCHIVE	15BQZkIb2iuLJmHwabyOg7uDUIli6i7JvyTK3V8hQVdQ	LOCKED
03	R07 ACTIVE (historical title)	1xXDo2C9ryg7QoHFtliVUUQcgGP3Fpi_TXaTNg9tEDWc	treat as archive with 10
04	OPEN Q + WORKPLAN R07	1AbRxbwjI_uc8O_Ms7XiWaAMDZy8vzsbQmdIUBQDiI9c	seed list
05–08	R01–R04 packets	see prior inventory	archive
09	ARCHIVE INDEX R01–R07	1AOChKylsJcC8WPPMmY1EjiwTPyuFRWw0MKA4dITrWB8	
10	R07 ARCHIVE — FINAL CLOSURE	1t4YWtjAIzoEDvMJlr9JEg3nf17cuUWCIpInDFJAYJTE	LOCKED — R07 CLOSED
11	R08 WORKPLAN — NEXT RESEARCH	19rIySPQGG8EtZ1l0YJwQGvy44H9v5zCoAHgesJFaWYU	active plan

.Film lane: HOLD

תיק 0201 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 12

דוח או עדות מתולדות המחקר[210]

GOAL 3 — פתח אליהו 17a — כל מאן דאפריש חד מן חבריה — 3b. Distinction from TZ 124

String	TZ 17a (Petach Eliyahu)	TZ 124a/b
כל מאן דאפריש חד מן חבריה	PRESENT	ABSENT
יקוו המים	ABSENT (יקוו count 0)	PRESENT (124b / Mantua קכג continuation)

Proves: PE 17a lemma is sefirot-unity / not-to-separate-one-from-ten; TZ 124 locus is יקוו המים → histalkut neshama / גופא יבשא. Do not conflate.

GOAL 4 — תיקוני זהר קכ"ד 4b. PRINT independent print/scan — HebrewBooks 44506 שי"ח OPENED — Mantua

Field	Value
HB ID	44506
Edition	מנטובה שי"ח / 1558 — תקוני הזהר (first print)
PDF	r12gb01/hb_tz44506.pdf (303 pp.)
OCR	tz44506.txt; page dumps tz_m_p250.txt… tz_m_p257.txt, tz_mantua_p253.txt

Print folio headers (OCR):

Folio mark	Header (OCR)	.PDF p
קכב	תקונא שבעין	251
קכג	תקונא שבעין	253
קכד	תקונא שבעין	255

Mantua קכג (PDF p.253) — ascent + יקוו (OCR; sense clear):

...כי אם עונותיכם היו מבדילים... מאן מבדילים אלא דסליק האי נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה ורזא דמלה ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמים וגו אסתלק נשמתיה מניה ואשתאר גופא יבשא...

What Mantua print proves [E-primary]: 1. Independent print/scan of the ascent / יקוו complex (not WS-only). 2. Running header תקונא שבעין on folios קכב-קכד — print assignment of this block to 70 תיקון. (R09 left tikkun-number [U] for lack of print folio header; Mantua moves that claim.)

Pagination apparatus (not denial of text): Mantua places the joined lemma on קכג; WS/Sefaria split across 124a/b. Same Aramaic complex; different daf label.

תיק 0266 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 12

דוח או עדות מתולדות המחקר[77]

R12-T01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — 3) NOT TZ124 (R09 T01/T02 lane untouched)

Witness	דאפריש חד	פתח אליהו	יקוו המים (124b)
Sefaria / local sefaria_tz124a.json (7 segs)	ABSENT	ABSENT	—
Sefaria / local sefaria_tz124b.json	ABSENT	ABSENT	PRESENT at 124b:1 (...ויאמר אלהי"ם יקוו המים)
tz124a_plain.txt / ws_124a_bare.txt	ABSENT	ABSENT	—

Claim contrast stands: Petach 17a ≠ TZ124 ascent / יקוו lane.
No edits to R09-T01 / R09-T02 packs or QC logs this pass.

77. מסמך 0266: 77 — R12-T01_QC_LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0278 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 15

דוח או עדות מתולדות המחקר[97]

Quote verification (Sefaria live + opens + HB) — R15-T01 — EC 28:2

Live Sefaria Sefer_Etz_Chaim.28 2§ + cache r15gb01/ec28_2_block.txt /
Sefer_Etz_Chaim_28_2_plain.txt:

חיצונית דזו"נ דאצילות · נשמות בני אדם הצדיקים · יותר פנימים מהמלאכים · חוץ ... בי"ע — MATCH

≠ R14-T01 (TO מחיצוניות הכלים); ≠ R13-T02 (התלבשות).

תיק 0052 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[103]

0 — Editorial QC for Complete Booklet — E1. קליטת קלטים

#	נדרש	סטטוס	ID / הערה
1	טיוטת E1.5 המלאה (חוברת פשט)	נמצא ונקרא בגוף מקצה לקצה	1xcjqjWlktI2W317RVduw — 0Rxd77EUlOGX «E1.5 — חוברת הפשט — טיוטה מלאה לסבב ביקורת.md»
2	דוח R15	נמצא	1zP0fcyPP_8q8rgpOsdO tLT1YY_zLngERnSFHDk ledger 195 + tZZ-M
3	Handoff E1	נמצא	1ACiQ_r-KjjMU2ykH671MKwadw Ga-9KGo

97. מסמך 0278: 100 — R15-INTAKE QC LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

103. מסמך 0052: 201 — E1 — Editorial QC for Complete Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

#	נדרש	סטטוס	ID / הערה
4	ביקורת Claude על החוברת המלאה	חסר	אין קובץ ביקורת Claude על E1.5/ Complete Booklet בתיקיית המחקר. (קיימים ארכיוני Claude לפרויקטים אחרים — אינם קלט E1.5.)
5	ביקורת Grok	חלקי	1Uw0e_9qlAUyOvUnCZ — R6qU4H_8cugV152 ביקורת על תחנות 1–5 בלבד. אין ביקורת Grok נפרדת על תחנות 6–21. מעמד: דוח מודל, לא מקור ראשוני.

אין לכתוב שהטיוטה חסרה. הטיוטה המלאה קיימת ונקראה לפני כל verdict.

תיק 0204 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[115]

Dedup vs sealed R13–R15 + R16-T01–T37 — Fold check — T39 vs R16-T14

Aspect	Sealed/propose R16-T14	Propose T39
Locus	כ״ט:ז׳–ח׳(/י׳) שה״ש LT	י״ח:י״ג שה״ש LT
Axis	3-tier מ״ן (embodied=חיצוניות; angels=פנימיות; unembodied=מקיפים)	OS-as-OS receiveability vs angels מדה (fire/ruach bodies; excess annihilates)
Shared milah	unembodied souls; angels with elemental bodies	same surface props, different causal claim
Key milah	העלאת מ״ן / מקיפים עצמן	כמו שהוא יראה שלם / אור א״ס / במדה / הושיט אצבעו

QC call: PASS as separate R16-T39. CoS may FOLD → companion under R16-T14 Shir unembodied/elemental-body lane if single Admur pre-body capacity preferred. Not hard FAIL / remint. (Parallel to T03 fold-opt under R15-T11; T37 under T02.)

תיק 0208 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[451]

R16-T41–T43 QC LOG — Research Director SOURCE QC (under CoS) · R16-QC-12 Moses pnimiyut NHY"M: OPEN forever (not closed) Rules: Dedup vs sealed R13–R15 + R16-T01–T40 (esp T16 Bechukotai, T14/T39 Shir, T25 Tzav). No self-seal. Do not message CoS. Packs under QC Drive id Title Role 132 1K7sr106IWapoao-w1QCZjj2SagkNBSuL R16-GB08 SUMMARY CoS primary SUMMARY 133 1qDPnfvptn-BHlPagFWs5Zqogd_a6eBV0 R16-GB08 FULL CoS primary FULL prior QC Drive 131 T38–T40 QC floor (propose-land pending seal) Folder 1eRz9M6HuZBGLZuJN4Yy6IMKgR-Sp7eb9 YA-IGK20 Drive parent

Local: CoS hunt ya_igk20/r16/hunt_gb08/verify/ · verify qc/ r16_t41_t43_verify/ · this log → Drive 134

Floor locked (not reminted): R13-T01–T09 · R14-T01–T06 · R15-T01–T12 · R16-T01–T40 (T38–T40 propose-land from QC-11; T11/T12 FOLD → R14; T18 REOPEN R10-T06)

ID rule: Keep CoS R16-T41–T43. No competing IDs this pack.

ID Claim (one-line) PASS/FAIL Tag R16-T41 LT ויקרא ג׳:י׳–י״א — מלאכים (=אדם) השגתם רק מלכות (=בהמה); נשמות + עבודה נוספת ע״י תורה → PASS propose SEAL [E-primary] Admur R16-T42 LT שה״ש ט״ו:ג׳ — מלאך בשליש עולם; נשמה → רק הארה בגוף; עיקר מקיף/מזל → PASS propose SEAL (fold-opt under R16-T14/T39 Shir makif/unembodied family) [E-primary] Admur R16-T43 LT בחקותי ה׳:א׳ — מלאכים=עשב בלתי זריעה;

---

115. מסמך 0204: 131 — R16-T38–T40 QC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
451. מסמך 0208: 134 — R16-T41–T43 QC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

נשמות=תבואה ע״י זריעה PASS → propose SEAL (fold-opt under R16-T25 Tzav food/behemah lane) [E-primary] Admur HOLD Q42 MICRO named flip PASS as לא נמצא HOLD MICRO [U] HOLD Q70 Graded post-exit kav PASS as לא נמצא HOLD degree [U] HOLD Film Film HOLD — NOTE Moses pnimiyut NHY"M PASS forever-OPEN kept not closed NOTE R13–R15 / R16-T01–T40 floors PASS no remint locked HOLDs / hygiene Rule Status HOLD R13–R15 sealed untouched complied R16-T01–T40 floor untouched (no remint T16/ T14/T25/T38–T40) complied CoS IDs T41–T43 kept complied Q42 / Q70 stay [U] complied Moses forever-OPEN not closed complied No self-seal complied Do not message CoS complied

Dedup vs sealed R13–R15 + R16-T01–T40 Candidate Comparator Same lemma? QC T41 LT Vayikra 3:10–11 Malchut-only hasagah Emor 1 shared-hasagah Beriah (GB05/06 log — not sealed T) ≠ — Emor1 = shared OS greatness; T41 = asymmetric cap (angels stuck at Malchut; souls get Torah-supplement) NEW T41 Ki Teitzei 4 / Vayakhel 2 hasagah-gap (log) negative gap (angels don't grasp Atzmut / איה מקום) ≠ positive Malchut-only + soul Torah axis NEW T41 R16-T25 Tzav angels=behemot / food surface בהמה yes; remint no — T25=food elevation + pnimi-rank in BYA; T41=hasagah ceiling + Torah=אדם NEW T41 R16-T26 Behar body/makom/zman song phenomenology ≠ Malchut-only hasagah NEW T41 R16-T02 / T13 machshavah/dibbur shoresh letter-shoresh ≠ hasagah-cap NEW T41 R16-T37 Emor 4:9 shared hithavut cosmogony ≠ avodah hasagah NEW T42 LT Shir 15:3 1/3-world → partial investiture R16-T39 LT Shir 18:13 OS-as-OS vs middah Family Shir yes; remint no — T39=receiveability of א״ס כמו שהוא vs מדה (elemental bodies); T42=spatial magnitude → partial ha'arah / makif-mazal NEW fold-opt T42 R16-T14 LT Shir 29:7–8 3-tier מ״ן Family makif yes; remint no — T14=מ״ן quality ladder (חיצוניות/פנימיות/מקיפים עצמן); T42=angel שליש עולם as reason body can't contain whole soul NEW fold-opt T42 R16-T03 Shir 30 no-ribui ≠ spatial/partial investiture NEW T42 R16-T18 לידת הנשמות birth-in-BYA ≠ makif/mazal clothing NEW T42 R16-

T26 no body/makom/zman related soul-vs-body phenomenology; T26=kadoshim song schedule ≠ magnitude→partial clothing NEW T43 LT Bechukotai 5:1 עשב/תבואה R16-T25 LT Tzav 1 food/behemot/ elevation Family food/behemah yes; remint no — T25=shared BYA + pnimi-rank + elevate food from angel shoresh; T43=agricultural ontology spontaneous (עשב בלתי זריעה) vs sown (תבואה via Or HaZaru'a) NEW fold-opt T43 R16-T16 LT Bechukotai 1:3–4 omdim/ mehalchim same book different § (א’ ≠ ה’:א); growth/standing ≠ zera ontology NEW T43 Bechukotai 5:2 (GB04 companion-log → T16/ Vayeshev mehalchim via omer) correctly not reminted — different se'if; 5:2 = מהלכים via עשב/תבואה = 5:1 ;עומר zera avoided T43 R16-T20–T24 mehalchim family walking/status ≠ agricultural spontaneous-vs-sown NEW Fold check — T42 vs R16-T14 / T39 Aspect Sealed/propose R16-T14 Propose T39 Propose T42 Locus LT ז’–ח’:ט שה”ש כ”ט LT ג’:ו שה”ש ט”ו LT ה’:ח שה”ש י”ג Axis 3-tier מ”ן OS-as-OS vs מדה angel 1/3 world → partial body / makif-mazal Shared milah מקיפים / unembodied elemental angel bodies מזל + מקיף + spatial size Key milah מ”ן העלאת tiers קצת הארה / במדה בשליש עולם / א”ס כמו שהוא / מזל

QC call: PASS as separate R16-T42. CoS may FOLD → companion under R16-T14 (or T39) Shir makif/unembodied lane if single Admur investiture family preferred. Not hard FAIL / remint. Fold check — T43 vs R16-T25 Aspect Sealed R16-T25 Propose T43 Locus LT ד’–ה’ צו א’:א’,ד LT בחקותי ה’:א Axis BYA souls+angels; neshamot d'Beriah more pnimi; angels=behemot; food elevation from angel shoresh angels=עשב from Malchut without zera; souls=תבואה requiring זריעה; food for אדם עליון via mesirat nefesh Shared milah בהמה / מאכל / elevation מאכל לאדם / מאכל לבהמה / Malchut-as-ארץ Key milah pnimi-rank + elevate gashmi food בלתי זריעות vs עשב / זריעה vs תבואה

QC call: PASS as separate R16-T43. CoS may FOLD → companion under R16-T25 if single Admur food/behemah lane preferred. Not

hard FAIL / remint. (Pack flagged fold-opt correctly.) Avoided correctly (not reminted this pack) T01–T40 floors · T16 Bechukotai omdim · T14/T39 Shir · T25 Tzav food · Bechukotai 5:2 → T16/ Vayeshev companion · Tzav 2:8 לויתן (R13 Shemini) · Emor1 / Vayakhel2 hasagah · Shir 8/13/17/24/31 · Yitro 7–8 · EC20:11 kelim · SK מחצב T28 · SHG31/38 → T36/T40 · DMC SMT taxonomy · Q42/Q70 HOLD · Moses forever-OPEN · Film HOLD · R10-T06 → T18 only · IGK/SRHK/print EMPTY this pass.

Quote verification (hunt_gb08 verify + qc/r16_t41_t43_verify) /Sefaria live often Cloudflare-blocked — hunt cache under ya_igk20 r16/hunt_gb08/verify/ + copies in qc/r16_t41_t43_verify/. R16-T41 + LT Vayikra 3:10–11 p_Likkutei_Torah_Vayikra.3.10.txt / .3.11.txt — T41_Vayikra3_quote.txt: שהמלאכים אין השגתם רק בבחינת מלכות · הנשמות יש להן עבודה נוספת · המלאכים נקראו בשם בהמ' · השגתם רק בבחינת מל' · ע"י התורה בחינת אדם — MATCH Tag [E-primary] Admur. ≠ Emor1 shared hasagah; ≠ T25 food axis. R16-T42 — LT Shir HaShirim 15:3 + T42_Shir15_quote.txt: p_Likkutei_Torah_Shir_HaShirim.15.3.txt מלאך בשליש עולם עומד · הנשמה היא יותר עליונה · קצת הארה מן הנשמה היא המתלבשת בגוף · בבחינת מקיף ונקרא מזל — MATCH Tag [E-primary] Admur. Fold-opt under T14/T39 noted — not FAIL. ≠ T39 OS-as-OS tiers. R16-T43 — LT Bechukotai 5:1 מ"ן ≠ T14 + p_Likkutei_Torah_Bechukotai.5.1.txt T43_Bechukotai5_quote.txt: המלאכים הנקי' עשב השדה · בלתי זריעות אור הזרוע · התבואה שהן הנשמות · נצמחים ע"י בחי' זריעה בארץ דוקא · מאכל לאדם via מהלכים :MATCH Bechukotai 5:2 checked (p_…5.2.txt) — העליון עומר — correctly logged not proposed (T16/Vayeshev companion). Tag [E-primary] Admur. Fold-opt under T25 noted — not FAIL. HOLD Q42 / Q70 / Moses / Film

Three net-NEW propose-land: R16-T41 · T42 · T43 — PASS (T42 fold-option under R16-T14/T39 Shir makif/unembodied family; T43 fold-option under R16-T25 Tzav food/behemah lane; T41 clean NEW hasagah-cap axis.)

No hard FOLD / FAIL this pack. HOLDs kept: Q42 · Q70 · Film · Moses OPEN. Await Research Director/CoS seal. No self-seal. Do not message CoS.

Drive upload: this file → 134 — R16-T41-T43 QC.md

תיק 0240 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[121]

Proposed tickets (R16-T13+ only) — R16-T14 quote

> ההעלאת מ״ן של נש״י... מלובשים בגוף נקרא... חיצוניות לגבי... מלאכים... פנימית... מדרגה שלישית... מקיפים עצמן... הנשמות... בלתי מלובשים בגוף...

URL: https://www.sefaria.org/Likkutei_Torah,_Shir_HaShirim.29.7?lang=he

---

תיק 0270 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[123]

Proposed tickets (R16-T22+ only) — R16-T22 quote

> וע״ז נאמר באר חפרוה שרים חב״ד כשר לפני המלך כו׳. וענין במשענותם. כי הנה בחי׳ העלאת מ״ן הנ״ל נקרא בשם הילוך וכמ״ש ונתתי לך מהלכים בין העומדים. שהמלאכים שעבודתם לעורר ולהמשיך יחוד התדירי בחי׳ ובטובו מחדש כו׳ נקרא עומדים אבל הנשמות שע״י חפרוה כרוה ממשיכים אור חדש נק׳ מהלכים ולכן במלאכים נאמר ורגליהם רגל ישרה ופי׳ התוספות פ״ב דחגיגה ד״ג ע״א מהירושלמי פ״ט דברכות שהוא מהלך ת״ק שנה כמו מן הארץ לרקיע ועוד יותר עליו הרגל י״ה היינו כמנין ישרה שהוא תקט״ו דהיינו שעבודתם להמשיך בחי׳ י״ה בבחי׳ העולמות שהן מהלך ת״ק שנה והיינו כמ״ש כי בי״ה הוי׳ צור עולמים ביו״ד נברא העוה״ב בה׳ נברא העוה״ז. ע״כ עבודתם להמשיך בחי׳ זו להיות ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית וכיון שמקור ההמשכה מבחי׳ ב׳ אותיות י״ה נק׳ עומדים. אבל בישראל נאמר עד יעבור עמך הוי׳ למעלה משם הוי׳ להמשיך מעצמות אור א״ס ממש

121. מסמך 0240: R16_GB02_NET_NEW.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
123. מסמך 0270: R16_GB04_NET_NEW.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

אור חדש זהו ענין מהלכים. וכמ״ש והתהלכתי בתוככם. והמשכה זו זהו ע״י בכל מאדך בלי גבול.

URL: https://www.sefaria.org/Likkutei_Torah,_Chukat.9.25?lang=he

---

תיק 0260 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[385]

2. Path B 2.2 — Exact [E] quotes (R17-D core) — הקו בעצמו / NHY d'AK (יא; = T16 sealed)

«וכן גם הקו בעצמו המלובש בסיום וסוף נה״י דא״ק שהוא סוף רגלי היושר שלו המסתיימים במל׳ דעשיה הנה הארת הקו מאירה משם ומתלבשת באור הנשמה די״ס דבי״ע שהוא אלקות»

Proves [E]: second presentation linked by «וכן גם»; terminus = NHY d'AK / מל׳ דעשיה → רגלי היושר; haarah from משם.
Already sealed: T16 (loci); A≡B stays open.
Open for deepen: what «משם» indexes for degree-1 (→ T32).

תיק 0538 · המחקרים הממוקדים · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[28]

חוברת הפשט — אגרת הקודש סימן כ׳ — חלק ג — תחנות 12–17

המשך לחלקים הקודמים של החוברת.

מעמד הראיות: ציטוטי גוף האגרת — [E-subresearch] בעד דיגיטלי המסומן «לא בדוק». דפוס קה״ת — [U]. הסברים ממקורות מאוחרים מסומנים בנפרד.

385. מסמך 0260: 164 — R17-GB05 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
28. מסמך 0538: E1.6-HY1-Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

חוברת הפשט — אגרת הקודש סימן כ' — חלק ד — תחנות 18–20 וסיום האגרת

המשך לחלקים הקודמים של החוברת.

תיק 0332 · המחקרים הממוקדים · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[452]

ב"ה IGK20-Focused-F4 — הוראות מסירה

ממשיכים בחקירה. אין עריכת חוברת או R16. Gemini אינו משתתף בסבב זה: בדוחות הנוכחיים עלות תיקון הטענות עלתה על תוספת הראיות. ההחלטה נבחנת לפי תרומה בפועל, גם לגבי יתר המשתתפים בעתיד.

שלח לכל מודל רק את הפרומפט העצמאי שלו: Claude_F4.txt_02 — "ממש", לידת הנשמות באצילות והקו בנר"נ שלהן; תיקון קצר לשלוש ההארות. Grok_F4.txt_03 — החוליה או"א→זו"ן מול זיווג זו"ן עצמם; היקף ימי החול; קו וסובב, גילוי והוויה. Grok_Bot_F4.txt_04 — מסירת צילומי תרס"ו וספר הגלגולים עם תעתיק ומספור; איתור "הובא בלק"א".

כל פרומפט כולל את הרקע, השאלות, לשון העוגן והקישורים; אין צורך להרכיב כמה הודעות. מומלץ לצרף גם את דוח F3 של אותו מודל אם השיחה חדשה. הוא קלט לביקורת, לא ראיה.

F3_Audit_and_F4_Findings.md_01 הוא דוח הבדיקה העצמאית והנימוק לחלוקת המשימות. Received_Grok_Bot_F3.md_05 שומר את הדוח שהתקבל בקישור Drive.

אפשר להתחיל את שלושת הבירורים במקביל. כש-Bot מחזיר צילומים, העבר אותם לקלוד ולגרוק לבדיקה עצמאית. עצם ההודעה "נפתח" אינה מסיימת את משימתו.

מבקשים רק שינוי חדש ומנומק. אין צורך בעוד 22 תשובות מלאות, ואין הכרעה לפי מספר המודלים המסכימים.

---

452. מסמך 0332: IGK20-Focused-F4-Start-Here.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0209 · המחקרים הממוקדים · סבב 7

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[453]

ב"ה IGK20-Focused-F7 — חקירה ממוקדת באגרת הקודש כ'.

תיקון המאסף מחייב: הביקורת הקודמת שלי על השנה הייתה שגויה. העת"ר ותרע"ה הן אותן אותיות, סכום 675. אין צורך בתורת "מחזור פנימי", ואין להסיק מכאן תרע"ו. אין להגן על טעות שהופיעה בחבילת המשימה.

מצב שאינו נפתח במשימה זו: שלילת כוח בריאה בנשמות שיצאו מהכלים מפורשת; S7 קורא את נר"נ שלהם על הספירות. ניגוד צמצום בנשמות/ייחוד בכלים בוטל. טיב "מעין אלקות" לאחר הפרידה פתוח ומהותי. בשלוש ההארות, כלים ונפש־רוח הם ראשית היש; אין להעתיק את מעמד ההארה למקבל בלי נימוק. Q42, נהי"מ והגלגולים לא נסגרו.

משימתך: להשלים את ההסבר של "כמו באצילות ממש" על יסוד צילומים ממוקמים, ולשמור בנפרד את שאלת תוספת הסובב.

התקבל מ-F6 שלך: ההבחנה הראשונה של תער"ב יכולה לחול כבר באצילות; ההבחנה השנייה מייחסת מיעוט לבקיעה. כעת המאסף קרא ישירות תרצז–תרחצ וגם תתקנ ותתקנה. אין עוד צורך להישען על חילוץ חיפוש קטוע.

הראיה המרכזית החדשה — תתקנ: "וענין החילוק בהכלים כמו שהן באצי' וכמו שירדו לבי"ע"; ובהמשך "בהתלבשות הכלים דאצי' בע"ס דבי"ע אז אין האורות דאצי' מאירים בהם ע"ד שהיו מאירים באצי'". בהמשך ריבוי הכלים ומיעוט האור, עד האפשרות להיות מקור להתהוות היש, תוך ייחוס ההתהוות לאור באמצעות הכלים. זו הפניית V67 הע' 38 במקומה; אין לזהותה עם תרצז–תרחצ.

תיקוני תעתיק: • אחרי "ורק כאשר זו"נ הן שוין בקומתן די"ל שמאיר" בתרצז יש "האור במל' כמו בז"א כו'" והפניות, ורק אחר כך "אבל בבחי' מל' היורדת". הקטיעה אינה סיום משפט. • באותו עמוד יש פסקת סוגריים המסבירה מדוע בכלים שירדו חייב להאיר אור כדי שיהיו אור ונשמה לבי"ע. כלים בלי אורות הם כגוף בלי נשמה. כלול אותה בטיעון. • המשפט "וכידוע שהארת הקו מסתיים במל' דאצי' ואינו מאיר בבי"ע" מופיע בצילום תרצז. החזרה ממנו ב-F5 כפרפרזה הייתה רחבה מדי. אין בכך אישור גורף לכל ציטוטי F4. • "הבדלת המעלה" בסיום תרחצ אינה כשלעצמה משפט על שימור כוח בריאה. הראה את הגשר אם אתה טוען לכך.

453. מסמך 0209: Claude_F7.txt_02. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

בצע שני חלקים: א. עד 800 מילים על "ממש": הצג מה הוכרע בכל אחת משלוש ההשוואות (כלים/עולמות; מלכות/שאר אצילות; אותם כלים לפני/אחרי הירידה). אל תשאיר את השלישית בלי ראיה לאחר תתקנ. לאחר מכן ענה חיובית: במה ההארה היא "כמו באצילות" אם הגילוי נתמעט? הבחֵן בין לשון הרש"ב, פירוש שאתה מציע, ומה שעדיין אינו מוסבר. אין להסתפק בשלילת שוויון הגילוי או בנוסחה בלתי מנומקת "מעמד וכושר התהוות". תן פסקת הסבר רציפה של כ-200 מילים לקורא.

ב. עד 450 מילים על תוספת הסובב: קכ"ט במהדורת HB58808 שלח-שמ ותש"ג 131–133 נקראו כעת. הם דנים בתוספת גילוי וביטול, ובהקשר מתן תורה. בתתקנה יש תחילה התהוות מייחוד זו"ן דבי"ע באמצעות אור הנשמה, ואחר כך המשכה בברוך שאמר כדי שיאיר האור בכלים כמו באצילות ויתגלה המהות. הפרד התהוות קיימת מתוספת גילוי. האם נמצא משפט הקושר תוספת זו עצמה ל"כח ועוז לברוא" באגרת, או שזו הקבלה שדורשת נימוק? אל תחזור לקו=יש מיש ואל תבטל את ייחוס כוח הבריאה לסובב באגרת. כתוב מה המקורות מסבירים בפועל גם אם אין יישוב מלא.

מיפוי: פרק קכ"ט HB58808 הוא כרך ב' במהדורה החדשה; אין לתקן מכאן בלבד את "ח"א" בהפניה הישנה. צילום scan014 הוא שמ, לא שט. ראשית עמוד 338 עדיין מסיימת קכ"ח; קכ"ט מתחיל בתחתיתו ומסתיים לפני ק"ל בעמ' 340. תש"ג סעיף ז' מתחיל בעמ' 132.

אין לפתוח מחדש Q70 או שלוש ההארות; בתתקנה "מציאות" נידונה גם כהשגה, ואינה מוכיחה לבד את מעמד המקבל שב-S10. אם הצילומים אינם נגישים, אמור זאת פעם אחת והפרד את מה שדיווח המאסף מן המקור שקראת בעצמך.

מקורות דיגיטליים: גוף אגה"ק כ': https://abc770.org/article_node_2383/ — וחזקת תשכ"ח: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/3140178 V67 — וירד תשכ"ז: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4385854 S7 — שיעורים לז' תשרי: https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/18/2026

תיק 0657 · המחקרים הממוקדים · סבב 8

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[317]

317. מסמך 0657: Findings_F8.md_01. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20 — ביקורת F7 והמשך F8 — הכרעה ניהולית

לפי הדוחות שנמסרו, אין צורך להמשיך עם ג׳מינאי כחוקר קבוע בפרויקט הזה. הבעיה אינה אי־הסכמה עם האחרים: בדוח F3 חזרה ההגבלה של הקו לחיות/יש מיש אחרי שב־F2 בוטלה; טענות הוכרזו כמוכרעות אף שהעד הישיר נשאר חסר. לא זוהתה כאן תרומה מאומתת ייחודית המצדיקה עוד דוח רחב. זו הערכת התוצרים האלה, לא פסק על יכולות המודל בכל מחקר. להבא נוסיף חוקר רק למשימה מוגדרת שמביאה מקור חדש, קריאה עצמאית או ביקורת שמגלה שגיאה.

גם גרוק וקלוד אינם מקבלים מעמד של סמכות: גרוק דורש לפעמים משפט מילולי צר מדי; קלוד נוטה להעלות הסבר סביר למעמד של הכרעה. הפתרון הוא בדיקת הטענה והראיה, לא החלפת רוב אחד באחר.

תיק 0661 · המחקרים הממוקדים · סבב 8

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[381]

קורא מקורות קצר — N2 — F8 — נהר שלום לרש״ש, יד ע״ב–טו ע״א

כתובות: https://mobile.tora.ws/html/15064-25.html ; https://mobile.tora.ws/html/15064-26.html

נקרא גוף דיגיטלי בשני הדפים ברצף. המיקום הוא כותרת התעתיק; דפוס לא נצפה. בתעתיק יש שיבושי הקלדה, ולכן אין לתקן נוסח קשה מתוך סברה.

בסוף יד ע״ב מתחיל דיון בחיצוניות ופנימיות הזיווגים. בטו ע״א משתנים הכינויים ״שלים״ ו״לא שלים״ לפי היחס בין המדרגות. בהמשך מתוארים מוחין דיניקה לזו״ן דיצירה ומוחין דעיבור לזו״ן דעשיה, תוך קביעה שהם שלמים במדרגתם. על עשיה נאמר:

> והם מוחין שלמים אלא שמוחין דעשיה נק' כן

אולם באותו רצף נשמר סף עליון להוצאת נשמות ונאמר:

> אבל מזווג היצירה ועשיה אינו יוצא נשמות

381. מסמך 0661: Source_Reader_F8.md_05. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הדיון ממשיך בהבחנת פנים ואחור ובהיקף אביי"ע דפנימיות ודחיצוניות. אין לדלג על המשך זה. הממצא אינו "הרשיש ביטל את השלילה": הוא מציב שלמות מוחין יחסית לצד הגבלת תוצר. זיהויו עם מ"ז ועם אגה"ק הוא הבירור הנדרש.

תיק 0619 · המחקרים הממוקדים · סבב 9

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[260]

ב"ה — IGK20-Focused-F9: ביקורת והמשך ממוקד — ההכרעה וההמשך

אין עדיין יישוב מלא. הנוסח המותר הוא: קיימת הצעת יישוב על יסוד הבדלי מדרגה, רובד וסוג פעולה; טרם אותר מקור המחיל אותה על המתח המסוים בין נפשות עשיה במ/ט"ו לבין שלילת ההולדה במ"ז. גם הסכמה בין גרוק לקלוד על ההצעה אינה מוסיפה ראיה.

F10 יבדוק רק את התרומה של כ"ט ג' ומ' ט"ו, מול הקושי שכבר הוגדר. התיקונים הביבליוגרפיים אינם משימה מחקרית נוספת. הפקודה המצורפת זהה להעברה לשני המודלים, עם תפקידים משלימים: גרוק בודק את החיבור החיובי; קלוד בודק את תחולתו ואת הראיה הנגדית. אין משימת בוט חדשה. אם אין גשר חדש, רושמים מסקנה מוגבלת ומשאירים את התיק פתוח במידה זו, בלי ליזום סבב נוסף המבוסס רק על אותם דפים.

תיק 0540 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

תיק משולב: יש להבחין בין הממצאים לבין תדריך ההמשך[405]

IGK20-Earth-R1 — מחקר עצמאי ועמדת פתיחה — 10. מ"ן, צדקה ותכלית האדם

S12, אגה"ק ח', היא מקבילה ישירה ומשמעותית: משל הזריעה נדרש למעשה הצדקה ולגילוי בתפילה. היא נותנת בסיס לקרוא את הזריעה כמעשה המעורר מקור שתוצאתו עולה על ערך המעשה. אין בכך ראיה שה"כמ"ש במ"א" בכ' מציין דווקא אותה.

נוספה שאלה נגדית מן המקבילה: בח' תיאור המשל קושר את הוצאת כוח הצמיחה בזרע, ואילו בכ' יש גם צמיחה מאליה. מסתבר שהיקף הדוגמה אינו זהה, אבל צריך

260. מסמך 0619: Audit_F9.md_01. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

לומר זאת במפורש ולבדוק; אסור להפוך משפט מקומי בחי לכלל שאין שום צמיחה בלא זריעה.

הערה 59 שנמסרה אינה מציגה את ההקשר כמובן מאליו: היא מעוררת שאלה ומציעה זיקה למעלת המצוות המעשיות. נשמור את מעמד ההצעה ואת ההפניה ללקוטי תורה. לא נייחס לרבי ודאות שלא נאמרה.

S13–S14, פרקים לו–לז, קושרים בין דירה בתחתונים, עבודת המצוות והמשכת גילוי בגשמיות. מכאן יש בסיס להציע ש"המשכות אורות" כאן מתארות את פעולת האדם המגשימה את התכלית, ולא תכלית מתחרה. אבל השאלה "למה בכל אבי"ע" עדיין קיימת, מפני שלו מדגיש את העולם התחתון. כמו כן אין לזהות בלי מקור את אור חוזר עם העלאת מ"ן: בצמיחה מאליה כבר מתוארת המעלה הראשונה, ובהמשך נוספת עבודת הזריעה.

תיק 0541 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[406]

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E32 — משל וטבע

מקור: משתמש והרחבה.

מהו תחום "עולים מאליהם" ומה תפקיד ריקבון הזרע בביאורים? אין לתרגם זאת להעדר כל חומר או לכלל בוטני שהמחבר לא ניסח. שאלות מדעיות יסומנו בנפרד ולא יחליפו בירור לשוני.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E33 — מ"ן

מקור: משתמש.

מה עולה בזריעה ונטיעה, מיהו הנוקבא, מה מעורר את הכוח ומה נמשך בתגובה? האם מ"ן הוא סיבה מספקת, כלי, בירור או התעוררות? איך מתקבלת תוספת העולה על ערך הפעולה?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E34 — משובחים מאד מאד

מקור: משתמש.

---

405. מסמך 0540: IGK20-Earth-R1_01_Independent_Research.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

406. מסמך 0541: IGK20-Earth-R1_02_Questions.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

במה הפירות משובחים, מה תפקיד כפילות מאד, ומה תחום ההכללה? לבדוק הערה 59 ומקבילת טובה הארץ מאד מאד; לא להציג כל תוצרת מתורבתת כעדיפה בכל מובן.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E35 — צדקה והמשכה

מקור: משתמש.

כיצד "מזה נשכיל" מוליך לעבודת האדם? אגה"ק ח' היא מקבילה ישירה למשל הזריעה, הצדקה והתפילה. איזה פרט במשל מתאים למעשה, למ"ן, למקור, לאור ולפרי?

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E36 — מקבילה באגרת ח'

מקור: תוספת מחקר.

באגה"ק ח' תיאור כוח הצומח במסגרת המשל מותנה בזרע; בכ' יש גם צמיחה מאליה. האם הדיון בח' מוגבל לסוג זרוע, או נדרש יישוב אחר? אין להחיל משפט מהמשל על כל צמיחה ללא הקשר.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E37 — תכלית האדם

מקור: משתמש.

מה מוסיפים הסוגריים "שהוא תכלית בריאת האדם", ועל מה חוזר "שהוא"? מה היחס לדירה בתחתונים, הכרת ה' וגילוי כוחותיו? להבחין תכלית, דרך המימוש ותוצאה, בלי להכריז מראש שכל הנוסחים זהים.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E38 — אבי"ע ותכלית

מקור: תוספת מחקר.

למה המשכות בכל אבי"ע אם פרק לו מדגיש שהתכלית אינה בשביל העולמות העליונים? לבדוק לו-לז; לשמור את המשך האגרת על דצח"מ והמצוות המעשיות כהקשר, לא לפתוח כעת את כל הקטע של מחר.

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E39 — הגהות ומראי מקום

מקור: משתמש והרחבה.

לאמת הגהות הרבי, לוח התיקון והערות 48,53,58,59. בסוף נא מופיעה הערת נוסח על מלכות דיצירה — לייחסה לעורך הנכון. הערה 56 באתר האנגלי מפנה לבראשית א:י, אך ישרצו הוא א:כ; זה תיקון מראה מקום, לא נוסח האגרת.

תיק 0543 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[408]

קטע העבודה — לפי הטקסט שמסר המשתמש — הערות שנמסרו עם הקטע

הערות 48–60 הגיעו בנוסח אנגלי של Lessons in Tanya. להלן תקציר עבודה בעברית, לא תעתיק עברי רשמי של הגהות הרבי:

- 48: לשון ההקדמה החוזרת ותוכנה דורשים עיון.
- 49, 55, 60: הסוגריים במקור.
- 50: בראשית רבה י, ו.
- 51–52: אור התורה, במדבר, עמ' 196 ו־786. שם החיבור מזוהה בגוף הביאור האנגלי; מהדורה ועמודים מודפסים טעונים אימות.
- 53: הערת הרבי מפנה לפרק ו' בהגהה, יח, וסופי נא–נב.
- 54: בראשית א, יא.
- 56: באתר נכתב Genesis 1:10. "ישרצו המים" נמצא בבראשית א, כ; יש לשמר ביומן את טעות ההפניה, לא להעבירה לטקסט המקרא.
- 57: בראשית א, כד.
- 58: הערת הרבי מבחינה בין תמיד לעולם לבין תמיד מדי שנה בשנה ומפנה לסוף אגה"ק יד על חידוש שנתי.
- 59: הערת הרבי מעוררת קושי בהקשר הפירות המשובחים ומציעה זיקה למעלת המצוות המעשיות ולמעלת הבא על ידי מצוה או תפילה על הניתן בחסד חינם; מפנה ללקוטי תורה, טובה הארץ מאד מאד.

לוח התיקון שהמשתמש הזכיר אינו מצורף בקלט הנראה. אין לטעון שנבדק.

תיק 0545 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[454]

---

408. מסמך 0543: IGK20-Earth-R1_04_Passage.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R1 — פקודה עצמאית ל־Claude

משימה: מחקר חדש בקטע הלפני־אחרון של אגה"ק כ', מ"ועוד זאת" עד "תכלית בריאת האדם". תאריך פתיחת התיק: 23.9.2026. אין לכתוב חוברת. זה R1 בתיק Earth, לא F11 בתיק זיווג זו"ן.

תפקידך: מחקר הצמיחה, הזמן, ההולדה, מ"ן ותכלית האדם, וביקורת על המעברים הלוגיים.

ארבעה תיקי עומק: א. E04–E07, E29–E32, E40: מה נוצר מכוח הצומח, באיזה מובן מאין, מה תפקיד המזל, ולמה דווקא עפר ולא הולדת אדם או בעלי חיים. הפרד כוח רוחני/חומר, גודל/איכות, מין קיים/התהוות, בריאה מתמדת/אירוע נצפה. אין להניח שזרע הצמח אינו חי או שכמות עצומה היא אפס ערך מתמטי. בדוק את שלבי פרי, עץ, עלים, מאות גרעינים, קש ושיבולים, ואת יש מאין מול כמו יש מאין. אור התורה במדבר עמ' קצו ותשפו הוא יעד מהערות הביאור, לא מקור שכבר נקרא במלואו. ב. E24–E28: חכמה דמלכות דמלכות מול סיום הכלי; תדשא מול ישרצו/תוצא; ששת מול ז' ימי בראשית; חסד חינם ומ"ן; תמיד, שנתי ומעין אין סוף. בדוק אגה"ק יד והערה 58. שישה לפעולות ושבעה להנהגה הוא הסבר אפשרי, לא ממצא. בחן מקורות תפילת אדם על הצמיחה רק אם הם באמת נוגעים ל"בלי העלאת מ"ן כלל". אל תתקן נוסח בלי עד. ג. E33–E36: הזריעה כמ"ן, משובחים מאד מאד, זורע צדקות ומזה נשכיל. קרא אגה"ק ח' והעמד את תחולת משל הזרע שם מול הצמיחה מאליה בכ'. הערה 59 מציעה קשר למעלת המצוות; שמור את לשון ההצעה ואת הקושי שהרבי מעורר. בדוק לקוטי תורה על טובה הארץ מאד מאד ככל שניתן למקם מקור מדויק. ד. E37–E38: תכלית האדם, המשכות בכל אבי"ע, דירה בתחתונים והקשר למצוות מעשיות. קרא לו־לז והסיום של כ' במידה הנצרכת. אפשר להבחין בין תכלית ודרך מימושה, אבל צריך להוכיח את החיבור; אל תאמר סתם "הכול אותו עניין". בדוק גם E03 ו־E16: גילוי כוח מול גילוי אור, ואור חוזר מול העלאת מ"ן.

ביקורת משלימה: עיין בשאלות עתיק וההפסק (E08–E15) ובשרשרת ההתלבשות (E17–E23). אינך צריך סקר מקורות שני מלא, אבל ציין הנחות לא מוכחות שהסבריך תלויים בהן. אין ביקורת אישית על מודל; בודקים טענה ומקור.

תוצר: IGK20-Earth-R1-Claude. עד חמישה ממצאים חדשים; ארבעה תיקי עומק; פסקת ביאור רציף מסומנת לפי רמת הוודאות; טבלת סטטוס לכל E01–E41; פנקס

---

454. מסמך 0545: IGK20-Earth-R1_06_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מקורות; עד שלושה יעדים מסוימים לסבב הבא. יעד אורך 2,500–4,000 מילים; השאר פתוח במפורש מה שלא הוכרע.

תיקיית הסבב: https://drive.google.com/drive/folders/1ptqHOycgA--ErsF89ohY7CVHeQgfBsEk כל הדרוש להתחלת העבודה נמצא גם בהמשך פקודה זו. אם קישור חסום, אין לטעון שהקבצים נקראו ואין צורך להמתין להם.

תיק 0548 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[412]

3. מה חידשה בדיקתי העצמאית — ד. תפילת אדם היא קושיית תחולה ממשית

קראתי רש״י לבראשית ב,ה: יש שלב של עמידה בפתח הקרקע ולאחר תפילת אדם ירידת הגשם וצמיחה. העובדה שרש״י אינו משתמש בשם הקבלי מ״ן אינה מסלקת את הקושי; הדוח עצמו מקביל תפילה להתעוררות מלמטה. אפשר לבחון בריאה לעומת הופעה/המשך גדילה, או תחולה מוגבלת של חסד החינם. אלו חלופות טעונות מקור. אין בסיס להפנות את הקושי רק לזרוע לעומת מאליו, כי רש״י אינו מעמיד כאן חלוקה כזו.

3. מה חידשה בדיקתי העצמאית — ה. ספר הגלגולים: התקדמות בגישה, לא קריאה שלי בצילום

פתחתי את תיקיית הבוט, טבלת המיפוי והתיאור T2_Gilgulim20_HB23822.txt. האחרון מעיד על קריאה חלקית של צילומים, לא תעתיק דיפלומטי. אותרו קבצי PNG של סריקות 30–31. ניסיון העברת הצילומים לסביבת הקריאה נכשל ב־403; לפיכך לא ראיתי אותם בעצמי ואיני מאשר גליפים, כותרת או דף מודפס מכוח ראייה. מיקום פרק כ׳ נותר עדות Bot, עם קישורים ישירים בחבילת המקורות. המשימה הבאה היא פסקה קצרה מדויקת על ההתלבשות, עם סימון קריאה מסופקת; לא ניסיון חוזר לייחס את לשון האגרת מילה במילה לספר.

4. ביקורת הטיעונים שנותרו — E29–E32 — הצמיחה וההולדה

הבחירה בעפר התחתון מפורשת בנימוק, ותפקידי הזרע והכוח הרוחני מבוארים. הטענה ״דווקא תמידות״ אינה מספקת נגד הולדה, שגם היא נשנית. גם הפירות

---

412. מסמך 0548: IGK20-Earth-R2_00_Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

והזרועים אינם נטולי חומר קודם. נדרשת השוואה של סוג הפעולה והמדרגה; אין להוכיח מעלה מן המספר בלבד, ואין לשלול מכאן כוח אין סוף בהולדה. אין להפוך את מושג העולים מאליהם לתיאוריה בוטנית של יצירת חומר ללא חומר קודם.

4. ביקורת הטיעונים שנותרו — E34–E38 — עבודת האדם ותכליתה

הערה 59 מעוררת קושי בהקשר ומציעה זיקה למצוות; הצעתה אינה שלילת הקשר ואינה הוכחה שכל פרט נשאר סתום. לקוטי תורה שנקרא נותן תוכן ממשי להמשך. עדיין יש להפריד: יתרון מה שבא בעבודה על פני מתנת חינם; יתרון מעשה על מחשבה; גילוי בכל העולמות; תכלית בתחתונים. היחסים ביניהם הם מטרת המחקר, לא ארבע מילים נרדפות.

תיק 0550 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[414]

קטע העבודה — לפי הטקסט שמסר המשתמש — הערות שנמסרו עם הקטע

--- מפת השאלות המקורית; עדכון זמינות הלוח גובר על הנוסח ההיסטורי ---

---

תיק 0554 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[418]

התוצאה — 2. אור התורה קצו: ראיה חזקה, עם קושי חדש אמיתי

פתחתי את צילום R2_OHT_BamA_PDF-214.png בחבילת הבוט. הכותרת הנקראת: דרושים לשבועות, קצו. בראש הדף מאמר תדשא שבארץ, ובהמשך הצורך בהתעוררות מן המזלות. בפירוש ההכאה נאמר שהיא מעוררת את כוח הצומח המלובש בעשב זה. כאן אפשר להחזיק יחד מקום כוח בארץ והתלבשותו בעשב. "בארץ" ו"בעשב" אינם חלופות שנשללות זו בזו בדף.

המשך אותה פסקה חשוב: "וזהו דמיון להביא בחי' המשכת מ"ד לעורר העלאת מ"נ". היא מתארת את הצמיחה כעולה מן המקבל, ואת השפעת המזל כמעוררת אותה;

---

414. מסמך 0550: IGK20-Earth-R2_02_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

418. מסמך 0554: IGK20-Earth-R3_00_Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מובאת גם השפעת הגשמים. לפיכך אין להגדיר כעת כל שימוש ב"מ"ן" כזריעה אנושית בלבד.

גבול: הדף אינו אומר שהצמח הנדון עולה מאליו; אינו מזכיר כאן את חלוקת אגה"ק כי לזרוע ולעולה מאליו. אין זו סתירה מוכחת. יש לבדוק אם "מ"ן" משמש כאן לתנועת המקבל בכלל, ובאגרת למעשה הזריעה בפרט. אין לסגור ב"הכול יחסי" או להפוך אור חוזר למ"ן.

תיק 0555 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[419]

ב. צילומים מתוך חבילת R2-Bot שנקראו עכשיו — עוגני לשון מתוך הצילומים

אוה"ת קצו: בתחילת העמוד קיום הצמיחה מכוח מאמר תדשא. מיד אחריו צורך כוח הצומח שבה בהתעוררות מן המשפיע העליון, ואחר כך פירוש ההכאה: "שמעורר בהכאה זו לכח הצומח המלובש בעשב זה שיצמיח את העשב". ההמשך: "וזהו דמיון להביא בחי' המשכת מ"ד לעורר העלאת מ"נ". הדף ממשיך במשל הצמיחה מלמטה ובגשמים. אין להסתפק במשפט הראשון או למחוק את לשון "אין כח בארץ להוציא צמחה" שבהקשר ההתעוררות.

אוה"ת תשפו: הקיצור אינו כל הביאור. יש לקרוא גם את הפסקה שלאחריו, המשווה את האור הבסיסי בגן עדן לתוספת על ידי מצוות ועבודה. הבחנת קיום/תוספת היא במקור; החלתה על כל צירוף של "חינם" ו"מ"ן" באגרת היא שלב נוסף.

גלגולים PDF30 שמאל: עוגן תיקון P3 הוא "כי תחלה קונה נפש חיצוניות עשיה" ובהמשך "רוח מחיצוניות היצירה". לא העתקתי פסקה שלמה בגלל מחיקות וצפיפות. אי־ודאות צריכה להישאר גלויה, ואסור להפוך פרפרזה לתעתיק דיפלומטי.

תיק 0561 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[425]

---

419. מסמך 0555: IGK20-Earth-R3_01_Source_Update.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

425. מסמך 0561: IGK20-Earth-R4_00_Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R4 — ביקורת R3 וחקירה עצמית — 2. התיקון העיקרי ל־R3: מ"ן אינו ממופה עדיין לשני שלבים בוטניים

קראתי מחדש את כל הפסקה הראשונה בצילום אוה"ת קצו. היא פותחת בכוח הארץ ובמאמר תדשא, אומרת שהכוח צריך התעוררות מן המשפיע, מתארת כוח צומח המלובש בעשב, ומדמה את פעולתו להעלאת מ"ן. אחר כך מופיעים הגשמים וההבדל בין מ"ד ראשון לשני, ולבסוף כלל על משפיע ומקבל ושלוש מדרגות מ"ד־מ"ן־מ"ד.

מכאן מפורש שהמונח מ"ן אינו מוגבל שם לזריעה. לא מפורש שכל המ"ן הנידון שם חל רק לאחר הנביטה. הצירוף "המלובש בעשב" תומך במקבל פרטי; הוא אינו מוחק את הלשון הכללית על הוצאת צמח הארץ או את משל הגשמים. החלוקה של Claude — מ"ן באגרת לפני צמיחה, מ"ן בקצו אחריה — היא הצעת התאמה בין המקורות. אין לשדרג אותה ללשון הצ"צ.

הניסוח המינימלי היציב: באגרת כ' זריעה ונטיעה נקראות מ"ן, והעולים מאליהם מובחנים מהן. זה אינו מוכיח שהעולים מאליהם חסרים כל בחינה המכונה מ"ן במקור אחר. מנגד, עצם קיומו של שימוש נוסף במ"ן אינו מוכיח שמ"ן כזה אכן מתקיים בהם. שאלת התחולה נשארת.

IGK20-Earth-R4 — ביקורת R3 וחקירה עצמית — 4. תכלית האדם — תוספת בדיקה

קראתי את תניא מא, ובפרט הפסקאות על כוונת לשם יחוד. הפרק קושר את עבודת התורה והמצוות למטה עם המשכה וייחוד עליון באצילות. הוא נותן מקבילה מפורשת לקשר עבודה למטה־פעולה למעלה; אינו אומר שהוא "במ"א" של האגרת ואינו לבדו מסביר כל אזכור אבי"ע.

גם הציטוט שהביא Grok מתניא לז על תכלית בריאת האדם והדירה בתחתונים אומת בגוף. לכן לא די להבחין באופן מילולי בין "תכלית האדם" ל"תכלית ההשתלשלות": גם האדם עצמו מתואר שם על שם הדירה בתחתונים. ההבחנה המועילה יותר היא בין פעולת האדם והיקף פעולתה לבין התכלית שבמימושה. יש לבחון אותה עם מא והמשך אוה"ת, לא להמציא שתי תכליות בלתי קשורות.

תיק 0566 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[430]

Earth-R4 — עדכון מפת ההמשכיות — E48-Codex → E53-Claude/ E16/E33 (תחולת המ"ן ושלבי הצמח).

היסטוריית המפה השלמה נשמרת להלן. האמירות "טרם נקרא" שבתוכה הן דיווח על שלב קודם, ולא ביטול הקריאות החדשות.

תיק 0568 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[399]

IGK20-Earth-R4 — איסוף והכרעת ביניים — מה מתקבל מ־R4

תכלית האדם והמשכות באבי"ע: יש יישוב ענייני מבוסס. המשכה וייחוד בעליונים אינם מחייבים שהעליונים הם התכלית האחרונה. תניא לו–לז קובע את הדירה בתחתונים; מא קושר עבודת תורה ומצוות עם הייחוד העליון. נוסף לכך, לקוטי תורה שלח, ד"ה ויאמרו, סעיף ג', מחבר במפורש את עבודת האדם להסרת ההעלם למעלה ולגילוי האורות למטה. משום כך אין לפנינו סתירה הכרחית בין ההמשכות באבי"ע לבין הדירה בתחתונים. זהו צירוף מנומק של המקבילות, לא משפט מפרש שנמצא על הסוגריים באגרת. "כמ"ש במ"א" לא זוהה.

אין לצמצם "דירה" לציון מקום בלבד: הכוונה לגילוי אלוקות בתוך המציאות התחתונה שהסתירה עליו. ואין להפוך את הקשר בין עבודה, ייחוד וגילוי למסע כרונולוגי בן שלוש תחנות; המקורות מבארים יחס של פעולה ותוצאה.

מ"ן ו"מאליהם": מתקבלת נסיגת Claude מן הקביעה שמ"ן באוה"ת קצו חל רק אחרי הנביטה. הדף מדמה את צמיחת המקבל מלמטה למעלה להעלאת מ"ן, ואילו האגרת מזהה כאן את הזריעה והנטיעה כהעלאת מ"ן. אלה החלות שונות של המונח. הכלל על כל עשב והביאור הבא בעקבותיו תומכים בהחלת דימוי התגובה גם על העולה מאליו. זהו פירוש הקשרי סביר; יש לשמר את לשון הדמיון ולא לטעון שכל פרט בסדר העליון הוא שלב בוטני מזוהה.

"מאליהם" כאן מבחין בין העולים בלא זריעה ונטיעה לבין הזרועים והנטועים. מכאן אין להסיק שאין השקיה, טיפול, תפילה או שום פעולה אנושית אחרת. גם אין להסיק שאין

---

430. מסמך 0566: IGK20-Earth-R4_05_Continuity.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

399. מסמך 0568: IGK20-Earth-R4_Consolidated.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מזל או השפעה עליונה. מנגד, פסקת הגשמים באוה"ת אינה מוכיחה שהמ"ן שם מתרחש דווקא לפני הנביטה. הניסיון לכפות חלוקת זמן נסוג בשני הכיוונים.

עד הדפוס של שלח: נקראו שלושת הצילומים החדשים המיוחסים ל־HB14963. כותרת המאמר, סעיף ד' והמשך כפילות "מאד" תואמים למאמר הדיגיטלי. שאלת איתור עד דפוס למאמר זה נסגרת. תיארוך המהדורה וייחוס קובצי המקור נמסרו בידי Bot; לא בוצע כאן אימות עצמאי של קובצי PDF שלמים או של טביעותיהם.

ביאור רציף של היחידה — 7. זריעה, מ"ן וחסד חינם

בזרוע ובנטוע יש גרעין קודם, ולכן האגרת אומרת "כמו יש מאין" ומבארת את חוסר הערך היחסי בינו לבין התוצר. זה אינו אפס מתמטי ואינו קביעה מדעית שאין מעבר חומר. משל אגרת ח' מאיר את תפקיד הזרע כמעורר, אך לשון "כי אם" שם עדיין טעונה קביעת תחולה מול העולים מאליהם בכ'. ההקשר תומך בצמצום למשל הזריעה; הצמצום אינו נאמר כסייג מפורש.

אוה"ת קצו מוסיף דימוי אחר למ"ן: תגובת הצמיחה מלמטה. כך צמח יכול לעלות מאליו במובן שאין בו זריעה ועדיין להיכלל בדימוי השפעה ותגובה. מכאן אין זהות בין מ"ן זה לבין האור החוזר של הקו.

"בלי העלאת מ"ן כלל" נאמר בסוגרי ימי בראשית. אין להעביר אותו כציטוט על כל הצמיחה בהווה. השאלה מול תפילת אדם על הגשמים נשארת פתוחה: הבחנה בין עצם ההתהוות לבין יציאה וגידול אפשרית, אך לא נמצאה כאן הכרעה מפורשת. גם משפט כללי בביאור המאוחר על הצורך במ"ן לאחר ימי בראשית צריך להיקרא בתוך הדיון במאמרי הבריאה ובחלוקת הצמחים, ואינו לבדו מכריע שכל צמח דורש זריעה.

ביאור רציף של היחידה — 8. "מזה נשכיל" ותכלית האדם

האגרת לומדת מיתרון הפירות שעל ידי זריעה אל ההמשכה שעל ידי עבודת האדם. אין להפוך את כיוון ההיקש ולומר שהפירות טובים משום שכבר הוכחנו מנגנון עליון. אוה"ת תשפה–תשפו מסייע בהבחנת שפע קיום מתוספת עבודה; החלתה על המשל היא פירוש.

יש לשמור שלוש הבחנות נפרדות: עבודה לעומת שפע הניתן בלעדיה; מעשה לעומת מחשבה; וכפילות מאד המתבארת בלקו"ת באמצעות שני סוגי עולמות. אין התאמה פשוטה שבה צמח העולה מאליו הוא מחשבה, ואין הוכחה שכפילות "משובחים מאד מאד" באגרת היא בדיוק שתי בחינות העולם שבמאמר שלח.

הביאור המועדף לתכלית: עבודת האדם פועלת המשכות וייחודים בכל קומת העולמות, והכוונה אינה נעצרת בגילוי בעליונים אלא מתקיימת בגילוי האלוקות בתחתונים. בכך ההמשכות והדירה הן צדדים קשורים באותה עבודה. זה מספק ביאור חיובי לסוגריים; אינו מזהה את "במ"א" ואינו מכריע כאן בכל ניסוחי תכלית הבריאה שבספרות.

תיק 0406 · סיום האיגרת · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[265]

ג. המחקר העצמאי שנמסר — מלא מבחינת טענותיו, לא מקור מוכרע — בדיקת הכנה חדשה של המאסף — עוגנים מצומצמים שאפשר לשחזר

K1. נפתח גוף דיגיטלי בבא קמא עא ע"ב–עב ע"א. הסיפור מתחיל בסוף עא ע"ב, ולשון הבשר בראש עב ע"א; ההפניה 71a אינה מיקום מדויק של הלשון. רש"י ותוספות מציעים הקשר של העיון/התענית. חובה לקרוא אותם ולבדוק הבדל בין נוסח התלמוד לנוסח המצוטט בחסידות. לא נבדק כאן צילום תלמוד. K2. נפתח גוף דיגיטלי זוהר ג רמא א. אחרי ההנאה מיסוד ועיקר הוא שואל על שתי הדמויות האחרות ומתאר גם השתתפות אריה ואדם. לכן צריך לחקור מדוע האגרת בחרה רק שור ונשר; אין לומר שהאחרים אינם משתתפים. גם הרצף עם הדף הקודם טעון קריאה. לא נבדק כאן צילום זוהר. K3. נפתח גוף מאמר "ציון במשפט תפדה" תשל"ה, ההמשך למאמר הקודם, סעיפים יד–טו. הוא אומר במפורש "מעשה גדול" לעתיד, ובדיון במעלת המעשה בזמן הזה מפנה לאגה"ק ד"ה איהו וחיוהי. זהו ביאור מאוחר חשוב וממוקד, לא נוסח אדה"ז. יש לבדוק את מקורותיו ואת תחולתו, ולא להמשיך מן ההנחה שהעתיד בהכרח מעמיד תורה מעל מעשה. K4. בתוצאות חיפוש בלבד אותר מאמר "פקודא ליתן מחצית השקל" תשכ"ג, השואל במפורש מדוע המלאכים נהנים מן הקרבנות אם גם המברר וגם המתברר שייכים לב"ן. גוף המאמר עדיין לא נקרא בבדיקת ההכנה. זהו יעד חזק לבדיקת מגבלת ההסבר "תהו גבוה מתיקון".

תיק 0389 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[443]

---

265. מסמך 0406: IGK20-Finale-R1_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

443. מסמך 0389: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3) — A / L1 — ששת ימים §§ב–ג (דפוס יג; PDF 55)

פתיח (סביבת יג): «ששת ימים תאכל מצות…»

§ב (מתוך צילום/טקסט Kehot):
«ב ולהבין כ״ז צריך להקדים ענין מ״ש כי לא על הלחם לבדו יחיה… אלא על כל מוצא פי ה׳…»

המשך בסביבה: דעת דתהו / בהמה רבה (ע״ח ש״ח); בישרא דתורא; טעם דגן — שני הוכחות מאכל יחד בדרוש זה.
סוף הקטע הרלוונטי: עד סוף §ג באותו רצף דף (לא הועתק כאן כל הדרוש).

עדות: LT_Tzav_SheshesYamim_printYG_pdf-055.png (+056–057).

תיק 0415 · סיום האיגרת · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[455]

תפקיד: אימות עדים, פיצול מראי מקום שהתערבבו, וצילומים ממוקדים. אין הכרעה קבלית במקום חוקרי הפירוש.

P1 — חמישה מאמרי לקו״ת נפרדים: א. צו, ששת ימים תאכל מצות §§ב-ג (L1): שתי ראיות המאכל. ב. צו, להבין מ״ש בהגדה מצה זו §ב: אבא, קטנות ואמונה; אין למזג עם א. ג. צו, ואכלתם אכול (L2): אכילה והעלאה, והדיון העתידי באור חוזר. ד. אמור, ביאור ע״פ והניף הכהן אותם §ד (L3): הנאת מלאכים, זוהר והפניה לאגרת. ה. ואתחנן, להבין בתוספת ביאור ע״פ וידעת היום §ה: דעת דתהו וחיטה. לכל יעד: שם מלא, פתיחה, סעיף, סוף הקטע, מזהה ספר ומהדורה, עמוד PDF, דף מודפס וטור רק אם נראו בצילום. הבא עמוד שלם המאפשר לראות כותרת ורצף, וחיתוך קריא של הקטע. OCR הוא עזר איתור, לא עד צילום. אל תהפוך את כותרת האתר צו ז׳ או ואתחנן ו׳ למספר דף. ברר בדיעבד מה משמעות צו יג בפנקס R2. אל תייחס את דברי ששת ימים למצה זו רק מפני ששניהם מדברים במצה. מראה המקום אמור לח ג עדיין טעון התאמה לצילום; הגוף הנכון נמצא ב־L3, ואילו וספרתם לכם ב־aid5898837 הוא מאמר אחר. התחל מן הגוף המזהה, ולא מחיפוש עמוד ללא כותרת. אם הספר שברשותך ממוספר אחרת, תעד בלי להמציא היסט קבוע.

---

455. מסמך 0415: IGK20-Finale-R3_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

P2 — משנת חסידים: המשך מהעד HB7122, אם הוא זמין לך. אמת שער, שנה, מסכת ופרק. תן בנפרד תעתיק גוף ותעתיק פירוש טעם עצו, עם גבולות חזותיים. ציין היכן הזיווגים נאמרים בגוף והיכן בפירוש. אין צורך לשוב ולהפיק את כל ע״ח: רק עוגן להשוואת חי/מדבר אם יש ספק בנוסח הקיים.

P3 — הערה 61 בעברית: אתר מקור עברי של הערת הרבי על יתרון בבריאה והשמטת העפר. חפש שיעורים בספר התניא, ליקוטי ביאורים/הערות וציונים לפי ההפניה שתמצא, בלי להמציא כותרת ספר. הצג את ההערה עם הסימן שמקשר אותה לגוף. הפרד את לשון ההערה מביאור וינברג. אם אין צילום, תן גוף עברי דיגיטלי והפניה מדויקת; אין לתרגם EN ולכנות זאת מקור עברי.

P4 — זוהר: המאסף אישר חילוף אמיתי ברמא א שורה 14 במנגנון Stanford. עדכן VARIANTS: מקום א (שורה 2, העופות), מקום ב (שורה 14, כלל הפנים), ואחר כך חילופי עדים בכל מקום בנפרד. די בטבלה קצרה והעדים הרלוונטיים; אין לפרש עליון/תחתון מן הכינוי לבדו. אם צילום דפוס נגיש, קשר את שתי ההופעות למיקום בו. אין לטעון שזה עותק הזוהר שבו השתמש אדה״ז.

P5 — מסירה ומשימות משניות: בדיקת עד כאן מצאנו בדפוס מוקדם רק אם כבר יש עותק נגיש וניתן לאמת שער ושנה; אין לבזבז את עיקר הסבב על זה. לשון ההערה אינה ראיה לקרע פיזי. אל תפתח תיקים היסטוריים חדשים. K3/K4/K5 נקראו בידי חוקרים אחרים אך לא בהכרח בידיך. אין לרשת מהם סטטוס נקרא; די לקשור להפניות. אם אתר חסום, דווח פעם אחת והתקדם למשימות הנגישות.

REPORT_HE.md קצר; SOURCE_LEDGER עם עמודות אופן קריאה ומידת אימות; SOURCE_READER הכולל רק קטעים נחוצים בהקשרם; VARIANTS; תיקיית EVIDENCE עם צילומים ושמות קבצים המתאימים לפנקס; רשימת חסרים. אין למלא S01–S40 מחדש או להמציא מספרי שאלות. שמור בתיקייה חדשה IGK20-Finale-R3-Bot; אל תדרוס R1/R2. מסור ZIP וקישור נגיש אם היכולות זמינות. אם אין יכולת לשמור/להעלות, מסור את תוכן הדוח ותיאור הקבצים שבאמת נוצרו, בלי לדווח קישור או פעולה שלא בוצעו. בכל תעתיק מצילום: כתיב המקור, ספק קריאה מסומן, בלי תיקון שקט. אין צורך להעתיק פרקים שלמים. המטרה היא עד שניתן לבדיקה חוזרת, ולא עוד דיווח על עצם קיום המקור.

========== ביקורת R2 והמקורות החדשים ==========

תיק 0416 · סיום האיגרת · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[268]

IGK20-Finale-R3 — ביקורת המאסף והחלטות ל־R4 — מה ראיתי בצילומי הבוט

פתחתי את פנקס המקורות ואת תיקיית העדים של R3, וראיתי שני צילומים:

1. אמור, קובץ המסומן PDF106: §ד וההפניה לסיום איהו וחיוהי נראים בטור ימין. בראש התמונה מופיע המספר 76. הדבר מאמת את עצם נוכחות ההפניה בצילום; אינו מאמת מעצמו את אות הטור בציון לח ג ואינו מזהה את מחבר ההפניה. גם הופעה במהדורה הראשונה, אם תימצא, אינה בהכרח מבדילה מחבר מעורך.
2. צו, קובץ PDF055: כותרת יג, פתיחת ששת ימים בטור ימין ותחילת §ב בטור שמאל. שתי הראיות אינן נראות בצילום הזה. דרוש העמוד שבו הן מופיעות, בלי לבלבל את דף הפתיחה עם מקום המובאות.

צילום אמור; צילום צו; פנקס R3.

לא ראיתי בסבב המאסף צילום עברי להערה 61, דפוס ראשון המכריע שכבת עריכה, או צילום זוהר רמא א. דיווח על קובץ אינו שקול לקריאתו. אין להסיק שתיק הבוט כולו נבדק משני הצילומים האלה.

תיק 0394 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[456]

דוח עברי — IGK20-Finale-R4 (עד עדים ומיקומים)

תאריך: 2026-09-23 ~14:35–15:00 ET

תפקיד: אימות עדים + התרת מיקומים בלבד. לא פסיקה קבלית. לא פתיחה מחדש של זיווג זו"נ.

מהדורה: לקוטי תורה קה"ת ©1948 / תיקון 1998 / מהד' ז' 2017 — hb58812.pdf.

---

268. מסמך 0416: IGK20-Finale-R3-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

456. מסמך 0394: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

דוח עברי — IGK20-Finale-R4 (עד עדים ומיקומים) — מה תוקן מול R3 ולמה

נושא	R3	R4	למה
זוהר ציפורים (Place A)	נשאר ≈רמ ב לציטוט עצמו	ציטוט ≈רמא א שורה 2 (מנגנון Stanford sel=385); רמ ב = הקשר קודם בלבד	אתר מפצל פסקאות ≠ דף דפוס; וריאנט משייך ל-241a l.2
זוהר סיכום עיקרא/יסודא	לא הופרד בבירור	≈רמא א שורה 14	אותו דף; לא להחיל נושאי עופות על סיכום ארבע פנים
L4 כי תצא	לא היה עד דפוס ראשי	PDF292 (§א) + PDF293 (§ד); TOC לד; ערבי 68 נראה	מקור חדש ראשי לזוג חי-אש / מדבר-רוח
L5 שלח נסכים	סטטוס חלקי	PDF111-112; חי=אש בסוגריים נראה; מצביע שלח→תצא לא בודד	לא לערבב עם «ענין הנסכים» (מא)
L1 ששת ימים שני הוכחות	PDF55 פותח בעיקר	PDF56-57 מכסים את משפטי ההוכחה	לא לייחס למצה זו / צו ז׳
Emor PDF106 ↔ לח ג	נשאר עמום	נראה: ערבי 76 + §ד + מצביע; מוסק: לח; עמודת ג מוסקת	שלושה שדות נפרדים; נוכחות ≠ מחברות

דוח עברי — IGK20-Finale-R4 (עד עדים ומיקומים) — טבלת עד (חובה)

קביעה	נקרא בגוף	נראה בצילום	דווח/תעתיק	מוסק
L4 §א: אש=נפש החי; רוח=מדבר	כן (chabadpedia תצא)	כן PDF292	—	—
L4 מצביע (ועמ״ש… בפ׳ נסכים בפ׳ שלח)	כן	כן PDF292	—	—
L4 §ד נעיצה / תורה-מעשה	כן (דיגיטל)	כן PDF293	—	—

קביעה	נקרא בגוף	נראה בצילום	דווח/תעתיק	מוסק
L5 חי=אש (סוגריים צומח=מים חי=אש)	חלקי	כן PDF111	—	—
L5 מצביע חזרה לתצא	דיגיטל/הצלבה	לא בודד	—	פתוח
L1 הוכחות בשר/דגן וכו'	כן (aid/ 5898814 / דיגיטל)	כן PDF56–57	—	—
Emor §ד + מצביע איגרת	כן (R3+דיגיטל)	כן PDF106 (ערבי 76)	תעתיק שורות	לח=מוסק; ג=מוסק
זוהר ציטוט ציפורים ≈l 241a. 2	Stanford/ Wikisource	לא דפוס	HTML	—
זוהר עיקרא/יסודא ≈241a l.14	Stanford/ Wikisource	לא דפוס	HTML	—
Note 61 חי מעל צומח	—	—	EN חסום Cloudflare	סטטוס EN בלבד / פתוח

דוח עברי — IGK20-Finale-R4 (עד עדים ומיקומים) — L1 — P2 ששת ימים

- מאמר על יג (PDF55 פותח + התחלת §ב).
- שתי ההוכחות (לחם/צומח מזין מדבר כי שורש גבוה יותר; והמשך בשר/דגן וכו') — PDF56–57, לא רק 55.
- לא לייחס למצה זו / צו ז'. Locus התחלת מאמר ≠ loci של הציטוטים.

דוח עברי — IGK20-Finale-R4 (עד עדים ומיקומים) — Emor — P3 PDF106 ↔ לח ג

נראה בצילום (PDF106): - כותרת ערבית 76 - סימן סעיף ד - פתיחה «ומעתה יובן ג"כ ענין...» - מצביע לאיגרת בגוף (אזור עמודה ימנית לפי R3/קולקטור)

נראה בצילום (PDF107 סמוך): - דף עברי לט — מאשר שיטת מספור

מוסק (לא גליף נראה על אותו crop): - PDF106 = דף דפוס לח (רצף + דפוס ערבי×2: 76≈לח; תצא 68≈לד) - אות עמודה «ג» בציטוט «לח ג» = שיטת ציטוט / מיקום עמודה, לא אות עמודה מצולמת בנפרד

תעתיק (שורות סביב המצביע — סימון סוגריים):
נוכחות המצביע בדפוס Kehot אינה מחברות אדמו"ר הזקן. בדיקת מהדורה ראשונה עוזרת לעד טקסטואלי בלבד — ייחוס נשאר פתוח.

דוח עברי — IGK20-Finale-R4 (עד עדים ומיקומים) — P5 — הערה 61

- צילום עברי של שיעורים בספר התניא / מקור ההערה: לא הושג.
- Cloudflare HE: 403 EN Lessons + Daily Tanya / חסימה — סטטוס EN בלבד, לא מאומת חי בסבב זה.
- אם יושג EN: להפריד משפט ראשון (העלאה בבריאה — חי מעל צומח) מהסוגריים (השמטת דומם / הזנה) — ולא להציג תרגום EN כעד עברי.

דוח עברי — IGK20-Finale-R4 (עד עדים ומיקומים) — מה לא נעשה (בכוונה)

אין חוברת · אין משימת «עד כאן» · אין פיינא/במ"א · אין פתיחת זיווג · אין שכתוב כל חמשת מאמרי LT · אין כתיבה לתיקיות R1–R3.

תיק 0504 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[457]

המשל לזה היא הזריעה והנטיעה שהגרעין מעורר כח הצומח שבארץ שהוא דבר ה' תדשא הארץ כו' עץ פרי כו' ע"י העלאת מ"ן לשרשו ככה מעוררי' הקלף והאתרוג עד רום המעלות שהוא שם ס"ג שלפני השבירה שהוא מהות ועצמות אורות שבא"ק ולא הארה בעלמא כמו שם מ"ה שממצחו וכן בלימוד ועיון הלכותיהן מעורר בחי' חב"ד שבע"ס דכלים דזו"ן ועד רום המעלות ג"כ בחי' חב"ד שבס"ג דפנימית א"ק היוצא דרך העינים כו' וכל הנ"ל הוא במ"ע אבל לא בלימוד פרטי הלכות איסורי ל"ת לכאורה ובפרט בדלא שכיחי כלל כמו פרטי הלכות פיגול וכה"ג. אך עוד זאת השוה בכל כי

457. מסמך 0504: KA4_Admur_body_excerpt_zriah.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0508 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[458]

בשרשה מבחי' תיקון)וכמ"ש באג"ה קרוב לסופו כי הן מס"ג שבפנימית כלול רחמנות כמו אב המכה את בנו שהכאה זו אכזריות היא והרי א"ק והתיקון ע"י מ"ה הוא יוצא מהמצח הארה בעלמא כו', ועיין מזה כלול בה רחמנות ואהבה שאינו מכה אותו רק מפני אהבתו וחמלתו בהרמ"ז ר"פ וישב ד"ה חכמת המסכן וס"פ קרח(. אך אעפ"ב מצד עליו וכמ"ש חושך שבטו שונא בנו ואוהבו שחרו מוסר. וכן עד"ז בשאר ההתכללות הנ"ל יש בתיקון מעלה גבוה שאינה בבחי' תהו. כי יש בתיקון המדות גם כלול בו מבחי' דומם צומח חי)הן בגופו שהשערות הן בחי' שו" ה)וכ מ" ש — מי נח: בכת"י: בפ' נח. וכ"ה באוה"ת פ' נשא ע' רפד.

לח תו ר ה אמור ל קו טי

עליון כו' מלגאו איהו שם מ"ה כו' וכמ"ש במ"א בביאור ע"פ מי מנה גילוי אור א"ם שאין בתהו והוא כמ"ש נזהר קוב"ה לא שריא אלא עפר יעקב וע"פ הראיני את מראיך ולכן נק' הכתר אדם, ובפרדס ערך באתר שלים פי' קוב"ה הוא עצמות המאציל אנת הוא שלימותא דכולא אדם שהכתר נקרא אדם קדמון והיינו כי א"ק הוא כתר דכללות אבי"ע ואינו שורה אלא באתר שלים היינו כשיש התכללות למטה וקשר כו' וכאשר נמשך מבחי' זו ג"כ בז"א דאצילות כנזכר לעיל שע"י וחיבור הע"ם יחד אזי ישכון בהם אור א"ם שלימותא דכולא מה ההתכללות נמשך ושורה בו מבחי' שלימותא דכולא זהו ענין הבאת שלמעלה מע"ם ולאו מכל אלין מדות איהו כלל. משא"כ כשכל מדה שלום בין אדם לחבירו. ואפשר שזהו ג"כ פי' וענין מה שמו ומה היא בפ"ע אין זה כלל אתר שלים שיהיה השראה משלימותא דכולא שם בנו היינו ב' בחי' מ"ה שהן ב' בחי' אדם הנ"ל. והיינו ב' בחי' כו'. ולכן בתיקון ע"י ההתכללות בבחי' פרצוף אדם העליון נמשך ההתכללות הנ"ל הא' ע"י בחי' רך כקנה הב' ע"י גילוי אור א"ם השראת אור א"ם משלימותא דכולא משא"כ בעולם התהו וזהו משלימותא דכולא מ"ה שמו מלגאו איהו שם מ"ה. ועיין בזהר מעלה יתירה ועצומה דבחי' אדם שבתיקון על עולם התהו)וז"ש בלק דקצ"א ע"ב ובמק"מ שם ובפרדס ערך מה דפי' מה שמו היינו ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כו' וכמו שמצינו במ"ת ויחן חכמה עילאה כו' וכמשנ"ת ג"כ בד"ה להבין ביאור ענין האבות הן ישראל באחדות אז ניתנה תורה. ועמ"ש סד"ה שניך כעדר הרחלים, הן המרכבה. י"ל דמ"מ מקור ההמשכה הוא מבחי' כתר אלא שהוא ועמ"ש

458. מסמך 0508: §_L3_Emor_Vehenif_כ_SG_metzach_pointer_excerpt.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

במ"א בד"ה ויאמר ה' הן עם אחד כו' שבמקום ההתכללות ע"י החכמה וכנודע מענין יחוד או"א שבק"ש ששרש ההמשכה שבקדושה ממשיכים האור מבחי' עקודים בכלי א' וזהו בחי' שלימותא מלמעלה מעלה כו' והנה מבואר בליקוטי הש"ס שם בשם האד"ר דכולא שלמעלה מהתהו כי עולם התהו הוא מבחי' נקודים ועולם כי בעידנא דמסתכל אריך בז"א אזי גורם זיווג בין ז"א ונוק'. וזהו העקודים בחי' טעמים ובענין טנת"א הטעמים בכתר ונקודות בחכמה שמהבאת שלום בין אדם לחבירו נמשך אכילת פירות בעוה"ז עפמ"ש כו' וכמ"ש במ"א(: בזהר בפ' בהעלותך דקנ"ו א' בגין דהאי קרן כו' וע"ד איבא דיליה וע"ש במק"מ וזהו ענין אדם דדברי הימים באלף רבתי שאתוון ג ו ה נ ה אחר ששוכן בבחי' תיקון הארת אור א"ם שלמעלה מע"ם רברבין שרשן מבחי' כתר וע"י הארת הכתר נמשך זיווג זו"נ וזהו ע"י"ז יכולים אח"כ ליכלל המדות והספירות בבחי' ביטול מ"ש בפ' מצורע דנ"ג ע"ב אדם דא שלימו דכולא. וזהו שנמנו במשנה במציאות ממש יותר מקודם שהיה ההתכללות רק מחמת חלישת אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעוה"ז כו' כבוד אב ואם וגמ"ח התגלות האור כענין רך כקנה כו' אבל לא בחי' עצמיות הביטול והבאת שלום כו' ותלמוד תורה כנגד כולם והיינו לפי שע"י כ"ז ממשיכים ממש. אכן בהגלות נגלות עליהם גילוי אור א"ס שלימותא דכולא אור א"א בז"א ע"י או"א כנ"ל בענין מ"ה שמו כו'. ובענין גמילות אשר כל המדות כאין נגדו. כי כשמו כן הוא שאינו בבחי' מדה ח"ו חסדים יובן ממ"ש במ"א בפי' אל עליון גומל חסדים טובים. ועמ"ש אלא למעלה מעלה עד אין קץ אפילו מבחי' חב"ד מקור המדות. ג"כ ע"פ וארשתיך לי לעולם בשם הזהר בפי' לעולם ועמ"ש בד"ה ואזי המדות היו לאחדים ובטלים ממש כנר בפני אבוקה באורו יתי' הוי' יחתו מריביו איך ע"י המשכה זו מא"א מתמתקים כל הדינים המאיר להם ואין תופסים מקום כלל. וזהו ענין עושה שלום ועיין בר"ח פי"ב משער האהבה בענין כי המלך בוטח בה' ובחסד במרומיו בין שר של מים ושר של אש וכמ"ש באג"ה ע"פ והיה מעשה עליון בל ימוט כו' ועמ"ש בד"ה הנה להבין שרש ענין מתן תורה בפ' יתרו הצדקה שלום כו' ע"ש)והתכללות זו הוא בחי' ביטול אמיתי ממש גבי דוד בשתים ולא עלתה לו. וע' עוד מענין אכילת פירותיהן בעוה"ז שלמעלה מבחי' הביטול דרך כקנה כו' עד שאפילו כשהמדות היו באג"ה בד"ה וילבש צדקה כשריון(. ומעתה יובן ענין נעשה אדם כו' בריבוי האור היו בטלים ומתכללים וכמו בעולם העקודים שודאי וירדו בדגת כו' כי האדם הוא מבחי' תיקון אשר יש בו השראת אור היה שם ריבוי האור יותר מבנקודים ואעפ"ב לא היה שם שבה"ב א"ם וגם התכללות כולם כנ"ל ולכן יכול האדם דייקא לרדות ולמשול ח"ו והיינו מחמת קרבתן לאור א"ם שע"י"ז הם בבחי' ביטול אמיתי בכולם)ועיין נזהר ח"ב דצ"ד סע"ב. ח"ג דמ"ח א'( )והנה לכן יש ג"כ כו' והתבללות אמיתי עד שעקודים בכלי א'. ומבחי' ביטול זה נמשך באדם הבחירה. וכמ"ש הרמב"ם פ"ה מהלי' תשובה שע"ז נאמר הן האדם אח"כ

בעולם התיקון ג"כ ע"י השראת אור א"ם הנמשך בעולם התיקון היה כאחד ממנו. כלומר הן מין זה של אדם היה יחיד בעולם ואין מין שע"ז נמשך בהם הביטול האמיתי כו'. ועמ"ש בביאור ע"פ את שבתותי שני דומה לו בזה הענין שיהא הוא מעצמו יודע הטוב והרע ועושה כל מה תשמרו בענין שבת תתאה שהוא עליי' ב"ע באצי' ביטול היש ושבת שהוא חפץ וכו' ע"ש. והיינו כמ"ש במ"א שבחירה זו נלקחה מבחי' עילאה הוא עד"ז באצי' ג"כ בחי' ביטול אמיתי בבחי' אין מקור גבוה מאד שהוא בחי' הממשלה שהמלוכה והממשלה לחי עולמים ע"ד החכמה כו' והיינו ג"כ כמש"ב שע"י התגלות אור א"ם בעולם כשעלה ברצונו הפשוט כו' ואין מעכב על ידו ועד"ז הוא בחי' הבחירה התיקון נמשך ביטול עליון יותר כו'(. והיינו ענין מלגאו איהו שם שניתן לאדם עד שאין מי שמעכב על ידו אך לפי שבחינה ומעלה הרמה מ"ה דאיהו ארח אצילות ושקיו כו' היינו השראת אור א"ם ששורה זו ירדה ונתלבשה למטה בגוף הגשמי ובנה"ב שכלולים מטוב ורע ע"כ בשם מ"ה דחכמה מבתי' שלימותא דכולא אשר כל אורות ומדות יכולה להיות ממשלה זו גם לבחור הרע ח"ו ה' ישמרנו וזהו וייצר כו' בטלים במציאות נגד התגלות אור א"ם ולכן איהו ארח אצילות שמקשר ויפח באפיו כו' צמצומים רבים עד שירד כח בחירה וממשלה זו למטה. ומחבר לכל אורות וספירות דאצילות שיהיו מתחברין בהתכללות גמור אבל שרש בחינה זו נלקחה ממקום גבוה מאד ועיין בפרדס שע"ד פ"ט ואמיתי)ואפשר שזהו ענין מ"ש בליקוטי הש"ם מהאריז"ל בפי' הבאת ומה שניתן בחירה וממשלה זו לאדם היינו לפי ששרש בחי' אדם הוא שלום בין אדם לחבירו דהיינו אסתכלותא אנפין באנפין בין האדם נעלה מאד כנ"ל. ולכן ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כ"א לחבירו שהוא האריך בזעיר. והענין כי לגבי א"א נק' המדות דאצילות ליראה כו' וכמ"ש הרמב"ם שם הואיל והרשות בידינו כו'(ולכן איתא זעיר אנפץ כי קטן יעקב אבל ארך אפים וגדל חסד היינו שהמדות בספרים שהדפק שבאדם מורה על הארת אור א"ם שבתוכו וכמ"ש בלק"ת הן בלי גבול וכמ"ש בד"ה ויהי בשלח פרעה וסד"ה בכ"ה בכסלו. בטעמי מצות פ' וירא כי הדפק אחוריים דאבא והחיות שבתוכו הוא אור וזהו ג"ב ענין ההפרש בין גדולה לחסד וכמ"ש במ"א. ונמצא בכתר הא"ם כי התלבשות אור א"ם הוא בחכמה והדפיקו בחי' רצוא ושוב עליון המדות הן בבחי' גדולה ותוקף ואעפ"כ הן בהתכללות בתכלית והיינו בחי' מטי ולא מטי דחכמה לפי שאור א"ם שורה בחכמה: והיינו מעוצם הביטול לגבי א"ם ב"ה וכנ"ל בענין עקודים וזהו כתר — ב הגלו ת: באוה"ת פ' נשא ע' רפה)הוצאת תשכ"ו(ובגוכתי"ק הצ"צ: בהתגלות. שו"ה ממש

תורה אמור לקוטי 6 7

ורחל. ופי' שמ"מ צריך ג"כ מיתוק לדיני לאה כו' ע"ש. וביאור ענין ד ל מ ע ת ה יובן ג"כ ענין שהאדם ניזון ומקבל חיות מהמאכלים דזיווג יעקב ורחל ולאה ושע"ז באו השני תמידין להמתיק הדינים כו'. שהם דצ"ח. וגם הוא מתקן ומעלה אותם ע"ז. כי הנה כתיב כרחל לפני גוזזיה נאלמה ורחל היינו כבש והוא בחי' מל' דהיינו מפני שהאדם הוא מבחי' תיקון אשר ע"י ההתכללות שורה שנמשלה לרחל. לפי שמצינו שיש ברחל טבע ההכנעה יותר מכל שם אור הא"ם שלימותא דכולא וכנ"ל דאור א"ם שורה בחכמה. ולכן הבהמות. וגם לכל רואה מעירה רחמים עליה וקולה קול המעורר יכול האדם בברכתו שמברך ברוך אתה הוי' להמשיך גילוי אור א"ם רחמנות. וגם שמנחת א"ע לגזוז ולא תשמיע קולה משא"כ כל הבהמות בחכמה ובחבמה אתברירו לברר הדצ"ח אשר המוצא פי ה' שבמאכל לא ישקוטו ולא ינוהו כשיבואו לגוזזם)וכ"ז היא בחי' ההכנעה וביטול שרשו מעולם התהו רק שמחמת שבה"כ נפלו הכלים למטה בבי"ע בחי' ונפשי כעפר לכל תהיה כמ"ש במ"א בד"ה אם לא תדעי לך(. והדוגמא והאורות נסתלקו למעלה במאציל העליון אמנם אחר הבירור וההעלאה בזה בשכינה אשר יורדת להשפיע לבי"ע ומחיה גם את החיצונים של המאכל לבחי' התיקון ע"י הברכה הנה ע"ז מתקרבים לאורות שלהן וסובלת זה ויניקתם מהשערות וזהו ענין לפני גוזזיה נאלמה וכמ"ש ע"פ דתהו שנסתלקו למעלה ומתגלים ומתאהדים בהן האורות דתהו. כמו אלה מסעי בנ"י כו'. וכדי להמתיק הדינים דתרין נוקבין לאה ורחל עד"מ נפש האדם שמסתלקת מהגוף מחמת מיתה ח"י וצרורה בצרור שבהם נאחזים החיצונים נאמר את הכבש אחד תעשה בבקר תעשה לשון החיים בג"ע, וכשיהיה תחה"מ שיתעלה הגוף תתגלה ותתלבש בו הנשמה תיקון כמו ועשתה את צפרניה ותיקון זה היינו ע"י עולת התמיד שהיתה בג"ע כו' כמ"כ הכלים דתהו שמתו ונפלו בבי"ע אחר שנתקנו שמקריבין הכבש הגשמי ששרשה מעולם התהו ע"ג המזבח ובזה מעלים ונכללו בבחי' התיקון נתגלה ונמשך בהן נשמתן היינו האורות דתהו. מ"ן מהרפ"ח ניצוצין וע"ז יורד ונמשך מלמעלה מ"ד והוא ענין אש שלמעלה ונמצא שע"ז ניתוסף ריבוי אור גדול לבחי' תיקון שהוא האדם כי האורות ארי' דאכיל קרבנין ארי' אותיות ראי' שהוא הארת שם מ"ה מחכמה דתהו שנסתלקו ונכללו בעצמות המאציל הם גבוהים הרבה מאורות המברר המ"ן וע"ז נמתקים הגבורות דנוק'. וזהו ענין זיווג יעקב דתיקון כנ"ל רק שמחמת תגבורת ותוקף האור לא יכלה הכלי להכיל ורחל. וכן הזיווג דלאה כי לכל נוקבא צריך המתקה לבוא מדכורא והיינו כו' אכן אחרי שנתבררו הכלים ונכללו בתיקון שהוא בבחי' החתכללות בחי' יעקב ז"א דאצי'. והענין בי רחל הוא אותיות הדבור ולאה היא אז יחיה ע"ז האדם דתיקון שנתגלה בו אור שגדול יותר מהאדם דתיקון אותיות המהשבה ולכן שניהם נק' נוקבא כי אותיות הוא הבחינה אחרונה כו' כנ"ל)שהוא מס"ג שבפנימית א"ק כו' ונמצא נכלל בתיקון ב' רק נגד רחל שהוא דבור עלמא דאתגליא נק'

לאה שהיא מחשבה עלמא המעלות שיהיה אורות גדולים כמו בתהו ואף על פי כן יהיה בבחי' דאתכסיא אבל מ"מ גם המחשבה הוא בחי' אותיות כו' והנה התחלקות התכללות ע"י הארת אור א"ם שלימותא דכולא כו' מעין בחינת עקודים הקול וההבל במבטא בה' מוצאות הפה הוא ע"י ה"ג מנצפ"ך שמחלקות כו'(. ובזה יובן מארז"ל)ברכות דנ"ה א' ע"פ וידבר אלי זה השולחן אשר הקול וההבל לחלקים כו' וזהו שבנין הנוק' אותיות הוא מהגבורות לפני ה' ביחזקאל מ"א כ"ב(פתח במזבח וסיים בשולחן בל זמן שבהמ"ק וכן הוא ג"כ באותיות המחשבה שהם באים ג"כ בהתתלקות כמו אותיות קיים מזבח מכפר על ישראל ועכשיו שולחנו של אדם מכפר עליו. כי הדבור ע"י ה"ג מנצפ"ך דאימא כו')ועמ"ש ע"פ וגבורתך ידברו להודיע הנה ענין הקרבנות הוא העלאת נפש הבהמה ע"י הכהן שהוא חסד לבני האדם גבורותיו כו' ובד"ה אדי שפתי תפתח(והנה ע"י השתלשלות דז"א מעולם התיקון וימין מקרבת ולכן כשמברך ושוחטה ומקריבה הגבורות נמשך יניקת החיצונים שהם הדינים הקשים ויניקתם מפסולת ע"ג המזבח הוא מברר רוח הבהמה שנפלה בשבה"ב ומעלה אותה גבורות דקדושה)ועמ"ש מענין זה בד"ה ויקחו אליך פרה בפ' הקת(. אך לשרשה שמפני שור שבמרכבה עד שנכללת במל' דאצילות וזה נק' אכילת ע"י יעקב שהוא בחי' אז יבקע כשחר אורך המשכת אור א"ם השורה המזבח. מזבח היינו מל' דאצי' ועי"ז מתגלים האורות דתהו ולכן נהנים בחכמה עילאה ומלמעלה מעלה כו' עי"ז נמתקים הדינים והגבורות המלאכים מהקרבנות בהתגלות האורות דתהו אשר משם שרשן, וז"ש ולא יהיה בחי' גוזיה להפריד השערות והאותיות ביש ודבר ונפרד בזה"ק)פ' פנחס דרמ"א א'(ואתהניין מיסודא ועקרא דילהון וכמובא כו' והיינו ע"י התגלות הביטול מבחי' ח"ע כו'. וזהו דאיתא במ"ח באג"ה סד"ה איהו וחיוהי. וזהו ריח ניחוח להוי' שע"י הריח שהוא את חכבש אחד יעקב תעשה בבקר כו' כי יעקב הוא הממשיך בחי' העלאת מ"ן מבירור נה"ב נמשך ניהוה לשון נחית דרגא והוא המשכה כבש ממקורו ושורשו וכמו שיבוא בסמוך בענין והכשבים הפריד להוי' דהיינו שנעשה הוי' חדשה כי גם בע"ם דתהו יש שם הוי' ונתגלה יעקב שממשיך מבחינת כתר וחכמה בחג"ת דז"א וזהו ענין כבש. ונמשך לע"ם דתיקון לבחי' שם הוי' דתיקון. ולכן המזבח מכפר על ולכן ע"י המשכה זו שממשיך גילוי זה באותיות המחשבה ודבור האדם שמבחי' תיקון ע"י שממשיך היח ניחוח להוי' כו'. וכמ"כ עכשיו מתמתקין הדינים הקשים הנאחזים בצירופי האותיות בין צירוף לצירוף שולחנו של אדם מכפר עליו. ע"י אכילתו בבדכה וכוונה שעי"ז ג"כ כו')ועמ"ש מענין זה בפ' פנחס ע"פ את הכבש אחד כו'. ועוד נת' מברר הדצ"ח ומעלה מ"ן משבה"כ וממשיך גילוי האורות דתהו. אך מענין יעקב אז יבקע בד"ה להבין ענין משמח חתן וכלה בפ' צו. היינו ע"י שמתפלל תחלה להבטל אליו ית' שזהו בחי' אדם דתיקון ועמ"ש עוד מענין להמתיק דיני לאה בביאור ע"פ באתי לגני כו'. שמעלתו הוא בחי' הביטול אדם בגימטריא מ"ה ואז נק'

השולחן שולחנו וברבות נז' מענין את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני כו' של אדם דוגמא שלמעלה בחי' המל' דאצי' המבררת הניצוצין נק' בפ' ויחי פצ"ט גבי בבקר יאכל עד. נשא פי"ד רס"א ד'. שה"ש רבה שולחן לאדם העליון ז"א דאצילות. ולכן עי"ז מכפר עליו כמו המזבח ס"פ לסוסתי באסתר בפסוק גם ושתי. זח"א קל"ג א'. דרכ"ט ב'. כו')ועיין בזהר פ' תרומה דף קנ"ג סע"ב ודף קל"ג ע"א• ועיין ברע"ט פ' דרמ"ד א' ח"ג דרמ"ב א'. דרכ"ו ב' ברע"מ. ועיין בלק"ת פ' קדושים עקב דרע"א סע"ב מענין זה השולחן ועמ"ש בפ' נשא בד"ה כה תברכו כר(: בד"ה אזהרת שעטנז. והובא במק"מ פ' קדושים בדף פ"ו ע"ב אי ך

19 · מזון ודעת: העליון המקבל מן התחתון

המעבר מן העפר אל ההזנה אינו חזרה על אותו משל. הצמחה עוסקת בהתהוות; הזריעה מוסיפה התעוררות מלמטה; האכילה מראה שעליון נזקק לתחתון ואף מקבל ממנו תוספת דעת. המהלך המשותף מתברר מתוך ההבדלים בין הדוגמאות, ולא מתוך הפיכתן לפעולה אחת.

אין צורך לומר שהלחם, כפי שהוא גלוי, חכם מן האדם. המקבילות מדברות בשורש גבוה, ירידה ובירור. השאלה המחקרית היא כיצד שלושת השלבים מסבירים את ההזנה המסוימת, ומה היחס בין המערכת הזאת לבין האור החוזר המתואר באיגרת.

כאן נמצאה גם אי־התאמה שחשוב לשמור. סדר הזוגות דצח״ם והיסודות באיגרת נתמך במקבילות בלקוטי תורה, אבל אינו זהה למיפוי בעץ חיים שער נ פרק י. איתור מקור מתאים אינו יישוב של המקור השונה. לפני שמציעים ״שני צירים״ יש לזהות אותם במפורש ולהראות מדוע כל מקור שייך לצירו.

תיקי הסיום שבפרק זה מפרקים את המהלך לשאלותיו: למה חוזר ״ומזה״, מה מוכיחים הדגן והבשר, כיצד מתפרשת תוספת הדעת, ומה תפקיד החזרה על תחתית העשיה וסיום הקו. כל אחת מן השאלות נקראת בתוך רצף אחד, אך אינה נבלעת בסיסמה שהכול נמשך מן השורש העליון.

לשון האיגרת — יחידות המקור

ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות דצח"מ שהן בחי' עפר מים אש רוח W15-01 · 1–13

שאף שהחי הוא למעלה מהצומח והמדבר למעלה מהחי W15-02 · 14–21

אעפ"כ החי ניזון וחי מהצומח והמדבר מקבל חיותו משניהם W15-03 · 22–30

וגם חכמה ודעת שאין התינוק יודע לקרות אבא ואימא W15-04 · 31–39

עד שיטעום טעם דגן כו' ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו' W15-05 · 40–50

W15-06 · 51–59

כי הוא בחי' אור חוזר ממטה למעלה מתחתית העשיה

שמתגלית שם ביתר עז הארה דהארה כו' מאור א"ס הסובב כ"ע W15-07 · 60–70

ומהקו אור א"ס שבסיום רגלי היושר דא"ק בבחי' אור חוזר כנ"ל. W15-08 · 71–81

טווחי המילים משמרים את המנייה המקומית בחלוקת המקור הקודמת; מזהי W קבועים. מניין נוסח העבודה: 1,640 מילים.

מפת השאלה ובירורה

מדוע העליון ניזון מן התחתון, ומה מוכיחות דוגמאות הדגן ובשר השור על חכמה ודעת?

מן היתרון המתגלה בתחתית עוברת האגרת לסדר הנבראים. דומם, צומח, חי ומדבר מקבילים לעפר, מים, אש ורוח. אין זו זהות בין כל חומר גשמי לבין מחלקת נבראים: מים בכוס הם דומם, אף שהצומח מתאפיין במים. לקוטי תורה פינחס, ’צו את בני ישראל’ §ג, מנמק: מים מצמיחים; נפשות בעלי החיים נמשכות ממשרתי המרכבה המתוארים כאש; והמדבר הוא ’רוח ממללא’ בתרגום אונקלוס. העפר נמסר שם בלי טעם נפרד.

עץ חיים שער נ פרק י נותן לחי את חלק הרוח שבכל היסודות ולמדבר את חלק האש. זהו סדר הפוך בשני הזוגות העליונים. המקבילות בלקוטי תורה מוכיחות שאין צורך להגיה את האגרת על פי עץ חיים. אפשר להציע שהמיפויים עונים על שאלות שונות — הרכבה פנימית לעומת אפיון מדרגות הנבראים — אך לא נמצא משפט של המחבר שמיישב במפורש את שתי המפות.

החי גבוה מן הצומח והמדבר משניהם, ובכל זאת הם מקבלים מן הנמוך חיות ואף דעת. הדגן מדגים הכרה ודיבור בראשיתם, ובשר השור מדגים תוספת לכוח העיון. לקוטי תורה ’ששת ימים תאכל מצות’ מביא את שתי הראיות ומבאר ששורש המאכל בתהו גבוה מחכמת התיקון. המאכל הגלוי אינו חכם מן האדם; שורשו הגבוה מסביר כיצד הוא מוסיף לו. אין מקור המחלק כאן דגן

לדעת ובשר לחכמה, ואין טעם מוכח לבחירת שור דווקא מעבר למאמר התלמוד.

'כי הוא בחינת אור חוזר' הוא נימוק סיבתי של האגרת עצמה. התחתון מוסיף לעליון משום שבתחתית מתגלית הארה ביתר עז מן הסובב ומן הקו בבחינת אור חוזר. לפי ההקשר, החזרה האחרונה מיוחסת לקו; הסובב מאיר שם. ביאור המאכל בשפת תהו וס"ג מצטרף לביאור זה כמקבילה, אך אין משפט המזהה ס"ג עם חזרת הקו. אין גם להכניס תנאי של ברכה ותפילה לכל הזנה טבעית: במקבילה המעבר לעבודת ה' מסומן כשלב נוסף.

S01 · ממה לומדים את סדר ההזנה?

למה בדיוק חוזר "ומזה": הצמחה, יתרון מ"ן, תחתית עשיה, אור חוזר, או כל הרצף? מה מוסיף "יובן היטב"?

השאלה מבקשת לזהות את ההנחה שממנה מתחיל הטיעון. אם 'מזה' חוזר רק לזריעה, צריך להסביר כיצד פעולת אדם נעשית הסבר גם לאכילה רגילה; אם הוא חוזר ליתרון התחתית, הזריעה היא חלק מן ההקשר הרחב.

הקריאה המועדפת מחזירה את 'מזה' ליתרון התחתית ולביאור האור שניתן ביחידת העפר. הזריעה והנטיעה, המופיעות בסמוך, מוסיפות את תפקיד העלאת מ"נ; אין ראיה שהן המושא היחיד. 'יובן היטב' מציין החלה של ההסבר על תופעה נוספת: העליון ניזון מן התחתון, עד תוספת דעת באדם.

קרבה תחבירית היא ראיה חשובה, אך אינה מספיקה לבדה. המשפט הסמוך מדבר בפירות המשובחים הבאים על ידי זריעה ונטיעה. אילו ניתקה הקריאה את 'ומזה' מכל מה שקדם למשפט הזה, היה מתקבל מעבר צר: מפעולה חקלאית לתזונת האדם. אלא שהמשך משפט האגרת עצמו חוזר לתחתית העשיה, לסובב ולסיום הקו. החזרה הזאת היא מבחן פנימי להיקף ההפניה: מה שחוזר במפורש הוא מבנה האור, לא רק מעלת הפרי המתורבת.

יש להפריד אפוא שלוש קומות. כוח הצומח שבעפר מדגים יכולת המצויה בתחתית. פעולת הזריעה מדגימה תוספת הנמשכת בהתעוררות מלמטה.

שרשרת המזון מדגימה תלות של מדרגה עליונה בנמוכה ממנה. שלושתן יכולות להשתלב במהלך אחד בלי להיות אותה פעולה. הצמחה, הזנה והמשכה אינן מילים נרדפות; הביאור מחפש את המבנה המאפשר את הקשר ביניהן.

המחקר הראשוני היטיב לזהות רצף מן העפר אל המצוות, אך לשון 'שרשרת הוכחות אחת' עלולה לטשטש הבדל בין ראיה לבין יישום. האגרת אינה מסיקה את האור החוזר מתוך מחקר תזונתי עצמאי. היא משתמשת במה שבואר קודם כדי לפרש את היחס המוכר בין המדרגות. דוגמאות הדגן והבשר מחדדות שהיחס כולל גם דעת. הן אינן מוכיחות בכוחות עצמן את כל תיאור סיום רגלי אדם קדמון.

בסבב האחרון נוספה מקבילה חשובה בקונטרס אחרון ד: מזונות דצ"ח, בירור, העלאת מ"נ ומשל הזריעה מצויים באותו דיון. הדבר מחזק את התאמת הנושאים, אך אין בו זיהוי אוטומטי של 'כמ"ש במ"א'. התאמה של רצף עניינים עשויה להסביר מדוע המקבילה מועילה לקורא; היא עדיין אינה מראה מקום מפורש שהמחבר ציין.

מבחן נגד מועיל הוא לשאול אם כל אכילה דורשת תחילה פעולת זריעה אישית. המשפט אינו אומר זאת. משום כך אין להפוך את הקריאה הצרה לתנאי של התופעה. מנגד, אין למחוק את הזריעה מן ההקשר רק מפני שאינה תנאי כזה: היא מכינה את המעבר ממבנה הבריאה לפעולת האדם ולמסקנת המצוות. המענה הוא הקשרי ומנומק, ולא פענוח מוכח של כינוי שהמחבר עצמו פירש.[459]

459. תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ"ש בפע"ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm

S02 · ארבע מדרגות וארבעה יסודות

מה מקור ההקבלה המדויקת דומם/עפר, צומח/מים, חי/אש, מדבר/רוח? תן הסבר פנימי ומראה מקום לכל זוג. מדוע מים כדומם אינם סתירה? אל תספק רק אסוציאציות.

כוס מים שייכת לדומם, אך האגרת מקבילה מים לצומח. הקושי נוצר אם קוראים את ההקבלה כזהות חומרית. צריך לברר מה מאפיין כל מדרגה, ובעיקר אם יש מקור לכל ארבעת הזוגות יחד.

לקוטי תורה פינחס, ’צו את בני ישראל’ §ג, מוסר את ארבעת הזוגות. מים קשורים לצומח מפני שהם מצמיחים; אש לחי מפני שורש נפשות בעלי החיים במשרתי המרכבה המתוארים כאש; רוח למדבר על פי ’רוח ממללא’. עפר–דומם נמסר בלי טעם נפרד. ’בחינות’ מציין כאן הקבלה ואפיון, לא טענה שכל מים הם צמח.

הדרישה למערכת אחת שינתה את החקירה. בתחילה ניתנו ארבעה הסברים מתקבלים על הדעת: עפר כקביעות, מים כגדילה, אש כחום ותנועה, רוח כדיבור. הנימוקים יכלו להועיל כפתיחה, אך לא הוכיחו שמחבר האגרת משתמש בדיוק במערכת הזאת. קל להכיר סמלים קבליים בנפרד ולטעות כאילו הצירוף שלהם כבר תועד. משום כך נדרש עד המציג את המדרגות ואת היסודות יחד.

העד הראשון ששינה את המצב היה כי תצא §א, שבו נאמר במפורש שאש היא בחינת נפש החי ורוח בחינת המדבר, בצירוף אונקלוס. שלח, דרוש הנסכים, חיזק את חי–אש. לאחר מכן אותרה הפסקה המלאה בפינחס. חשוב לשמר את סדר התיקון: הגילוי ביטל את הטענה שאין מקור חסידי לזוגות העליונים; הוא לא ביטל את השאלה על היחס לעץ חיים.

פינחס נותן הסבר שאינו מצטמצם בחום הגוף. הוא עובר מ׳משרתיו אש לוהט׳ אל פני אריה ופני שור, ומהם להשתלשלות נפשות בעלי החיים. האש מאפיינת את מקור הנפש במרכבה, ולא רק תכונה הנמדדת בגוף החי. חום,

תשוקה ותנועה עשויים להאיר את הקשר בעבודת האדם, אך אין להחליף באמצעותם את הנימוק המפורש במקור.

גם נימוק המים צריך להישמר בדיוקו. המקור קושר מים לצומח דרך פעולת ההצמחה. אין הוא ממיין דגימת מים לצמח, ואין הוא טוען שהצמח מורכב ממים בלבד. הנברא הגשמי יכול לכלול כמה יסודות, ואילו ההקבלה מצביעה על בחינה מאפיינת. זה פותר את הסתירה המדומה בלי לדרוש לשנות את משמעות הדומם.

עפר הוא המקרה שבו מותר לעצור. הפסקה אומרת שהוא דומם, אך אינה מוסיפה 'כי' כמו בנימוק האש. הקביעות והעדר התנועה העצמית הם הסבר מושגי אפשרי, לא טעם מפורש שנמצא באותה פסקה. ארבעה זוגות מפורשים ושלושה נימוקים מפורשים הם ממצא חזק; אין צורך להפוך אותו לארבעה נימוקים כדי להציג מערכת סימטרית.

במהלך הדיווח אירעה טעות ביבליוגרפית: הדרוש נקרא 'צו' מפני פתיחתו 'צו את בני ישראל'. הוא שייך לפרשת פינחס, לא לפרשת צו. הטעות לא שינתה את הטקסט שנקרא, אך היא שיבשה את הדרך שבה קורא אחר יוכל למצוא אותו. לפיכך התיקון שייך לגוף המחקר ולפנקס המקורות, ולא להערה טכנית שולית בלבד.[460]

S03 · הסדר ההפוך בעץ חיים

האם זה סדר דרגות, סדר התהוות או התאמה תפקודית? השווה לסדרים אחרים של ארבעת היסודות; מדוע רוח אחרי אש כאן? האם הנוסח יציב?

---

460. תניא, אגרת הקודש כי — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923; לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294; גוף דיגיטלי ועדי צילום. יש להבחין שורש, עבודה ותוצאה. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898974; לקוטי תורה, שלח, בפרשת נסכים כתיב כי תבאו — §א וההפניה לכי תצא; PDF 109–112; עד דיגיטלי מדווח בידי המאסף וצילומים. מצב הגישה שונה בין הקוראים. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898890; עץ חיים, שער נ פרק י — חלקי ארבעת היסודות והרכבת דצחי"מ; עד דיגיטלי שדווח כלא בדוק באתר; חי-רוח ומדבר-אש. https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_נ/פרק_י

זו שאלה אחרת מן הצורך במקור: גם לאחר שנמצא מקור למפת האגרת, עץ חיים מציג חי-רוח ומדבר-אש. יש לברר אם הוא ממפה אותו דבר, ולא להסתפק בהכרזה ששתי הרשימות שונות.

בעץ חיים שער נ פרק י המדרגות קשורות לחלק העפר, המים, הרוח והאש שבכל אחד מן היסודות. באגרת ובמקבילותיה החי הוא אש והמדבר רוח. הבדל בין רכיבי הרכבה לבין בחינה מאפיינת מאפשר יישוב, אך לא נמצא משפט של אדה"ז המיישב במפורש את ההיפוך. אין להגיה את האגרת ואין לכתוב שהקושי נפתר בוודאות.

כאן התרחשה אחת החזרות החשובות במחקר. הפניה כללית לעץ חיים ולמשנת חסידים שימשה בתחילה כאילו אישרה את סדר האגרת. קריאת פרק י בשער נ הראתה שהאישור אינו נכון בשני הזוגות העליונים. יש חשיבות לחזרה מפורשת: מקור יכול לתמוך בעיקרון ההרכבה והכלילות ובו בזמן לסתור את הסדר שיוחס לו. אין למחוק את תרומתו כולה ואין לשמר את הייחוס השגוי.

עץ חיים מדבר על חלק פנימי שבכל יסוד. לפי התיאור שנקרא, הדומם נבנה מחלק העפר שבכל הארבעה; הצומח מחלקי המים; החי מחלק הרוח; והמדבר מחלק האש. נפש צומחת, בהמית ומדברת מתווספת לפי המדרגה. זו מערכת מורכבת יותר מארבע תוויות על ארבעה סוגי חומר. אם משווים אותה לאגרת, חייבים לשמור את הביטוי 'שבכל יסוד', מפני שהוא המפתח להצעת היישוב.

הצעת 'שני צירים' מבקשת אפוא להבחין בין מה שמרכיב מדרגה לבין מה שמאפיין את חיותה. היא אינה שרירותית לגמרי: L6 מנמק אש באמצעות מקור הנפשות במרכבה, ורוח באמצעות הדיבור; עץ חיים מפרט חלקים בהרכבה. אבל הבדל לשוני אינו מוכיח בהכרח שאין מתח מושגי. אותם שמות של מדרגות מופיעים בשני המקורות, ובשניהם מדובר בקשר ליסודות. זהו הקושי החזק שנותר מול היישוב.

הסבר באמצעות יושר ועיגולים עלה ככיוון אפשרי ונסוג. עצם העובדה שהאגרת עוסקת ביושר ובעיגולים אינה מספיקה כדי לייחס להם את חילוף אש ורוח. לשם כך נחוץ מקור שמחיל את ההבדל דווקא על שני המיפויים. עד

כזה לא נמצא בחומר שנבדק. לכן הכיוון נשמר כתולדות המחקר ולא כפתרון נוכחי.

משנת חסידים חייב להישאר ספר נפרד. אין ‘משנת חסידים שער נ’ במובן ההפניה המעורבת שנמסרה. יש מסכת ההרכבה, ויש להבחין בגוף הדפוס בין המשנה ובין פירוש טעם עצו. הקטע על המדבר כחלק האש קרוב למפת עץ חיים. מקום העדות ומה נקרא בכל סבב אינם אחידים; אין לייחס בדיעבד קריאת פרק מלא לחוקר שראה קטע משני בלבד.

הממצא החיובי הוא שהאגרת אינה עומדת לבדה: כמה דרושים חוזרים על חי–אש ומדבר–רוח. לכן הבדל מול עץ חיים אינו יסוד מספיק לחשד טקסטואלי. אולם ריבוי מקבילות מוכיח שימוש עקבי במפה, לא את מנגנון התאמתה למפה האחרת. ההבחנה הזאת מאפשרת תשובה בהירה גם כשחלקה נשאר הצעת יישוב.[461]

S04 · הדומם שנשאר מחוץ לדוגמאות

מדוע שרשרת ההזנה אינה פותחת בדומם? מה בדיוק פותרת הערה 61, ומה נשאר לגבי מים ומלח שאדם אוכל/שותה? הפרד העפר הכללי מן הדומם כמחלקה.

העפר נדון בהרחבה קודם לכן, אבל בדוגמאות ההזנה מתחילים בצומח. מים ומלח מחדדים שהדומם אינו נעלם בפועל מן התזונה. השאלה היא על בחירת הדוגמאות ועל היקף ההסבר שניתן לה.

השרשרת באגרת מדגימה את תלות החי בצומח ואת תלות האדם בשניהם; היא אינה מונה את כל המזונות. קונטרס אחרון ד מזכיר במפורש מזונות דצ”ח. הערה 61 מציעה קשר לכך שהכול מן העפר ומסייגת את ההרחבה

---

461. עץ חיים, שער נ פרק י — חלקי ארבעת היסודות והרכבת דצח”מ; עד דיגיטלי שדווח כלא בדוק באתר; חי–רוח ומדבר–אש. https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_נ/פרק_י; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923; לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294; גוף דיגיטלי ועדי צילום. יש להבחין שורש, עבודה ותוצאה. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898974; משנת חסידים, מסכת ההרכבה — קראקא תרמ”ט; צא-צב; PDF 210–213; תחילה קטע משני; אחר כך צילומים. גוף למעלה, טעם עצו למטה. https://hebrewbooks.org/7122

להזנה לאחר הבריאה. טעם ההשמטה המדויק נשאר חלקי. בנושא המשפט האנגלי It הכוונה לחי, לא לצומח.

יש כאן שתי שאלות שאסור להחליף. הראשונה היא אם האגרת טוענת שהאדם אינו ניזון מדומם. השנייה היא מדוע אינה מדגימה זאת. לשאלה הראשונה די בקריאת תחולת המשפט: הוא מציין שהאדם מקבל משני המקורות שנזכרו, ולא אומר 'רק משניהם'. לשאלה השנייה נדרשת ראיה נוספת. העובדה שאין סתירה תזונתית אינה מסבירה לבדה את בחירת המחבר.

במחקר הראשוני הוצגה הערת הרבי כמעט כתשובה מלאה: העפר הוא תשתית הכול ולכן אין צורך להזכירו שוב. לאחר מכן הסתבכה הקריאה בגלל כינוי הגוף האנגלי. בסבב R3 נכתב שהתחתון עדיף מצד בריאתו. R4 החזיר את הנושא למקומו: החי הוא שעליון מן הצומח גם מצד בריאתו, ובכל זאת הוא ניזון ממנו. התיקון אינו דקדוק זעיר; הוא משיב את הפרדוקס שאותו ההערה מסבירה.

צריך לשמור שלוש שכבות בהערה. ראשית, מעלת החי אינה מוגבלת למצבו הנוכחי. שנית, בסוגריים נידונה השמטת העפר על רקע 'הכול מן העפר'. שלישית, ההרחבה לתלות ולהזנה לאחר הבריאה מנוסחת כהצעה. כאשר שלוש השכבות מתאחדות למשפט נחרץ אחד, נעלמים גם הנושא הנכון וגם הסייג. הנוסח העברי המקורי לא אומת, ולכן אין להציג תרגום חוזר שלנו כציטוט עברי של הרבי.

L7 תרם כאן מבחן ישיר מן החסידות: האדם חי במזונות דומם, צומח וחי. כך מתברר שדצ"ח יכול לכלול את הדומם דווקא בדיון על מזון ושורש עליון. אין צורך להמציא חריג למים ולמלח כדי לשמר את הטיעון. עם זאת, המקבילה אינה אומרת למה באגרת כי נבחרו שתי הדוגמאות האחרות בלבד.

הצעה הקשרית נשארת מועילה: העפר כבר מילא את הפסקה הקודמת, וכאן נדרש מעבר דרך חי ומדבר אל דעת. הדגן והבשר מספקים שתי ראיות תלמודיות לתוספת באדם. הצעה זו מסבירה את הכלכלה של הטיעון, אך אין להפכה למניע מוכח. גם ההסבר שהשרשרת מתחילה בבעלי נפש צומחת וחיה אינו כלל מפורש באגרת.

מכאן נוסח הסיום המדויק: היקף ההדגמה ברור יותר מטעם ההשמטה. חוקר יכול לסגור את הדרישה לביאור בלי לסגור כל שאלה ספרותית. המים והמלח נשמרים כמבחן נגד לטענה שהרשימה ממצה; לאחר שהטענה הזאת אינה נטענת, הם אינם מפריכים את מבנה הזנת העליון מן התחתון.[462]

S05 · עליון בגלוי, מקבל מלמטה

”למעלה” באיזה מובן: חיות, התהוות, דעת, גילוי או שורש? למה תלות במזון תחתון טעונה הסבר קבלי נוסף? האם ההזנה היא משל, ראיה או יישום?

אם אומרים רק ’התחתון גבוה בשורשו’, קל לשכוח שבתחילת המשפט הוא באמת תחתון. צריך לקבוע מה מודדים בכל השוואה ומה תורמת האגרת מעבר לידיעה שאדם צריך לאכול.

’למעלה’ מתאר את מדרגת החיות והדעת הגלויה: חי מעל צומח, מדבר מעל חי. המקבל יכול להישאר עליון במדרגתו ולקבל תוספת ממקור הנמצא למטה. ההזנה היא יישום של הביאור הקודם; הדגן והבשר מרחיבים אותו גם לשכל. האגרת מפרשת את התלות באמצעות האור החוזר, בלי להפוך כל מאכל לעליון בכל הבחינות.

הסולם דצח”מ משמש כנתון של הטיעון, לא כמסקנה שהאכילה מפריכה. בצומח יש גדילה; בחי חיות ותנועה מסוג נוסף; במדבר דעת ודיבור. גם אם המקבילות מגלות למאכל שורש גבוה, ההבדל במצב הגלוי נשאר. לכן אין לפרש ’אף על פי כן’ כאילו אדמו”ר הזקן טעה בתחילת המשפט ומתקן את עצמו בסופו. הוא מעמיד יחד שתי בחינות של היחס.

השאלה על טיב ההסבר אינה מיותרת. אפשר לתאר בגוף את ההזנה בלי להשתמש במפת אורות; אבל האגרת מבקשת להבין מדוע סדר שבו העליון תלוי בתחתון מתאים למבנה הבריאה שכבר הוצג. זה הסבר בתוך שפתה של

---

462. תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ויעוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; שיעורים בספר התניא, אגה”ק כ’, הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה; ביאור מאוחר והערה המיוחסת לרבי; המקור העברי של ההערה לא אומת. https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/3800431; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ”ש בפע”ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm

האגרת. אין צורך להמציא נתון אמפירי חדש כדי להצדיק אותו, ואין להציג את מאמרי חז״ל כניסוי מודרני בתזונה או בהתפתחות ילדים.

L1 מוסיף הבחנה בין המאכל הגלוי לבין שורשו. המאכל נמוך מן האדם וטעון את בירורו, ובכל זאת יכול להוסיף בו מכוח השורש. ההצעה אינה שהלחם מסוגל לחשוב במקום האדם. היא מסבירה יכולת לתת כוח שלא ניתן להעריך רק לפי צורתו הנוכחית של הנותן. L7 מנסח קרבה רעיונית זו בס״ג ומ״ה. אלה תיאורי שורש ובירור, לא מילות האגרת במשפט הנידון.

במהלך הסבבים נוצרה חלוקה חדה מדי: L1 מסביר ’למה’, והאגרת רק ’איפה’. החלוקה נסוגה ב־R4. המילה ’כי’ באגרת נותנת נימוק סיבתי, והפירוט של המקום הוא חלק מן הנימוק. המקום התחתון אינו כתובת ניטרלית; הסיום וההארה שם הם מה שמאפשר את ההסבר. ראוי אפוא להשוות שני ניסוחים מסבירים, ולא מקור מסביר מול מקור המציין מיקום בלבד.

הגבול האחרון נוגע ליתרון עצמו. ’נמוך בגילוי’ אינו רשיון להסיק שכל הנמוך מחברו מזין אותו בהכרח. האגרת מביאה יחסים מסוימים ומפרשת אותם. היא אינה מציעה נוסחה המחליפה בדיקה של כל קשר רוחני. ההכללה המועילה היא שבמדרגה התחתונה יכול להתגלות כוח שאינו נמדד לפי דירוגה הגלוי; תחולתו בכל מקרה צריכה להישען על לשון ומקור.[463]

S06 · ’ניזון וחי’ ו’מקבל חיותו משניהם’

”ניזון וחי” לעומת ”מקבל חיותו”: האם יש הבחנה? האם חסרים צומח הניזון מדומם, אדם מצומח בלי חי, חי מחי? אין להסיט לדיון תזונה מודרני שאינו נדרש לפשט.

---

463. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55–57 PDF; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm; שיעורים בספר התניא, אגה״ק כ׳, הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה; ביאור מאוחר והערה המיוחסת לרבי; המקור העברי של ההערה לא אומת. https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/3800431

השאלה בוחנת אם שינוי הפעלים נושא משמעות נוספת, ואם שרשרת הדוגמאות אמורה לכסות כל אפשרות. עיקרה אינו איזה מזון אדם חייב לאכול, אלא מה המשפט טוען ומה אינו טוען.

אצל החי מודגשת תלות קיומו בצומח. אצל המדבר מתקבלת חיות משני המקורות, ועליה נוספת חכמה ודעת. 'משניהם' מכין את שתי הראיות, דגן ובשר. אין מקור לחלוקת הפעלים לספירות. הרשימה מדגימה את היחס בין מדרגות ואינה טענה שכל אדם נזקק בפועל לשני סוגי המזון בכל מצב.

אפשר לקרוא 'ניזון וחי' כצמד המתאר את הקיום באמצעות ההזנה. אין צורך להעמיד 'ניזון' על הגוף ו'חי' על הנפש כמפת מדרגות נפרדת. פירוש כזה צריך ראיה, מפני שבשפה הרגילה הפעלים יכולים לפרט אותו יחס. שינוי הלשון אצל המדבר מאפשר להוסיף שני מקורות ואחריהם תוצאה שכלית; זה הסבר תחבירי חסכוני יותר.

הביטוי 'וגם חכמה ודעת' הוא התוספת המובהקת. כאן אין רק גיוון סגנוני: האגרת אומרת שהנתינה מן התחתון נוגעת גם למה שמייחד את המדבר. אילו הופיעו רק חיות וקיום, היה אפשר לקרוא את התלות כצורך של הגוף הנמוך שבאדם. תוספת הדעת מרחיבה את הטענה, ולכן דוגמאות המובאות מיד אחריה נבחרות בתחום השכל וההכרה.

האפשרויות שהשאלה מונה הן מבחן לתחולה. בעל חיים הטורף בעל חיים אחר אינו מבטל תלות של מדרגת החי בצומח המתוארת כאן, אבל האגרת אינה מפרטת את כל שרשראות המזון. אדם שאוכל צומח אינו מפריך את האפשרות לקבל מן החי. אין להוסיף 'בלעדיהם' אין אדם יכול לחיות' במקום שבו נאמר 'מקבל חיותו משניהם'. שינוי קטן בכימות היה יוצר טענה אחרת.

מנגד, האמירה שהרשימה אינה ממצה אינה היתר לרוקן אותה. שתי הראיות אינן דוגמאות אקראיות בלבד: הן תואמות במפורש לשני הסוגים שנזכרו. לכן המבנה צומח–חי–מדבר נשאר משמעותי, גם אם הוא אינו מונה דומם נאכל או טריפה בין בעלי חיים. יש הבדל בין רשימה חלקית שיש לה סדר לבין רשימה שאין לה כל תפקיד.

כאן ניכרת תועלת השוואת L1. שתי הראיות מובאות שם יחד בתוספת כוח החכמה, אך בסדר הפוך. הדבר מחזק שהן יכולות להשתתף בטיעון משותף בלי לחייב התאמה אחת־לאחת בין סדר הדוגמאות לסדר שמות כוחות הנפש. האגרת מאפשרת קריאה טובה של ’משניהם’; היא אינה מספקת טבלה סמויה של כל פועל וכל ספירה.[464]

S07 · דגן ועץ הדעת בסוגיית ברכות

קרא ברכות מ ע”א בהקשר עץ הדעת; השווה מקבילות ונוסחי אבא/אמא. מה בדיוק הוכח מן המאמר, ומה אינו מוכיח?

הציטוט נשמע כמאמר עצמאי על תינוקות, אך הוא נאמר בתוך דיון על זהות עץ הדעת. ההקשר מלמד למה הדגן נבחר ומה מן הסוגיה נלקח אל האגרת.

בברכות מ ע”א רבי יהודה מזהה את עץ הדעת עם חיטה ומביא את קריאת אבא ואמא לאחר טעימת דגן. האגרת משתמשת בזיקה בין מאכל מן הצומח לבין דעת האדם. אין מכאן ראיה לפרצופי אבא ואמא דווקא, לכל פרטי התפתחות הדעת, או לטענה שכל סוגי המזון שווים לדגן.

קריאת ההקשר מונעת שני קיצורים שגויים. אין זו קביעה המובאת כדי להכריע באגרת את זהות עץ הדעת, ואין זו גם אמירה חסרת הקשר שחוברה במיוחד להוכחת מעלת המאכל. רבי יהודה משתמש בנתון על הדעת כדי לנמק את זיהוי החיטה. האגרת משתמשת באותו נתון בכיוון אחר של הדיון: להראות שגם דעת המדבר מקבלת מן הצומח. תפקיד הציטוט משתנה בלי שהמילים הופכות להמצאה חדשה.

הביטוי ’יודע לקרות’ אינו מחייב לבדו תיאוריה מלאה של הבנת יחסי ההורות. במחקר הראשוני נכתב שהתינוק מבין את יחסו להוריו. לקו”ת מצה זו חייב לצמצם זאת: שם הידיעה משמשת משל לקטנות ולידיעה שלמעלה

---

464. תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ”ש בפע”ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm

מהשגה מפותחת. לפיכך בספר נאמר הכרה וקריאה, ולא נבנית מן התלמוד הבנה מושגית בוגרת של אבהות ואמהות.

הנוסח הכפול חשוב כממצא ולא בהכרח כדרשה. האגרת מביאה אבא ואמא; L1 ומצה זו מביאים אבא בלבד. אין להסיק שהחסידות אינה מכירה במילה אמא, או שהשמטתה במאמר אחד מפרשת את הופעתה במאמר אחר. כל מאמר בוחר את החלק הנצרך לטיעונו. דווקא השוואת נוסחים מדויקת מציבה גבול להעתקת ביאור מפרצוף אבא אל כל משפט האגרת.

גם ההבחנה בין לשון חז״ל לבין שימוש חסידי חשובה להערכת הדוחות. כאשר חוקר אומר שהמאמר מוכיח צומח המוסיף דעת, זה תואם את שימוש האגרת. כאשר הוא אומר שהגמרא כבר מסבירה דעת דתהו, הוא מייחס לה הסבר המופיע במקבילה חסידית. שלוש השכבות — התלמוד, האגרת והדרוש המקביל — ראויות כולן ללימוד, אך אינן ציטוט אחד.

המסקנה החיובית מספקת: הדגן אינו נבחר רק משום שהוא מזון שכיח, אלא משום שהמקור המצוטט מחבר אותו במפורש לידיעה. אין צורך להעמיס עליו חשבון ספירתי נוסף כדי להסביר את מיקומו. החקירה הפרטית מדוע חיטה שייכת לדעת מקבלת תשובה נוספת בואתחנן, והיא נידונה בשאלה הבאה.[465]

S08 · חיטה, דגן, לחם ומצה

למה דווקא דגן, ״טעם״ דגן, ולא כל מאכל? הבחן מזון, חיטה, חמשת מיני דגן ולחם. חפש ביאור חסידי/קבלי מקומי, ולא רק חזרה על מאמר חז״ל.

הסבר כללי ששורש המאכל גבוה אינו מסביר בהכרח מדוע דווקא דגן קשור לדעת. נוסף לכך, חיטה, דגן, לחם ומצה מופיעים במקורות שונים, ולא בכל מקום הם בני החלפה.

---

465. ברכות מ ע״א — רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא; קריאת גוף מדווחת במחקר. https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א; תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; לקוטי תורה, צו, להבין מ״ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; PDF 51–53; אבא ומוחין בקטנות; אינו המקור המשותף לשתי ראיות המזון. https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/צו

לקוטי תורה ואתחנן, תוספת הביאור ל'יודעת היום' §ה, מייחד לחיטה שורש בדעת דתהו. L1 נותן הסבר כללי למאכלי דצ"ח, ומצה זו משתמשת בדגן כדי לבאר מוחין דאבא בקטנות. אלה תרומות שונות. אין להעביר תכונה של חיטה אל כל מזון, או להפוך 'טעם דגן' לכמות אכילה שלא נאמרה במקור.

החקירה התקדמה כאשר נבדל הטעם הכללי מן הטעם הפרטי. 'כל מאכל שורשו גבוה' מסביר אפשרות של תוספת מן התחתון, אך עדיין אינו מייחד את הדגן. בואתחנן נמצאה לשון המעמידה את שורש החיטה דווקא בדעת דתהו. לפיכך אין זו רק חזרה על העובדה שהתינוק קורא אבא לאחר דגן, אלא הצעת מנגנון רוחני מותאם לכוח הדעת.

המשפט שם מתאר ירידה: אף ששורש החיטה למעלה מן האדם, היא נשפלת ממנו במצבה הגלוי, ובכל זאת מחיה אותו וממשיכה בו דעת. כך נמנעת המחשבה שהמאכל עצמו בעל שכל נעלה. הכוח המתווסף נובע מן השורש, והמצב הנמוך הוא חלק מן ההסבר. זהו אותו סוג של הבחנה שהחקירה נזקקה לו ביחס הכללי בין מזין למקבל.

L1 עוסק בלחם ובמאכלים ומביא גם בשר. כאן המשמעות של ההשוואה הפוכה: העובדה ששתי ראיות נכללות במנגנון כללי אינה הופכת כל מאכל לחיטה או את כל תוספת השכל לדעת דתהו באותו מובן פרטני. ביאור משותף יכול לשאת כמה מקרים שונים. כדי לקבוע שכל פרטי המקרה האחד חלים על השני צריך משפט נוסף.

'מצה זו' מוסיף ממד אחר: אבא, קטנות ואמונה. זו אינה הפסקה שבה שתי הראיות מופיעות יחד. ב־R2 התערבבו ציוני אתר, דף והכותרות, ו־R3 הפריד בין מצה זו לבין ששת ימים. תיקון זה מאפשר שימוש נכון בכל מקור: האחד מסביר את השימוש באבא, האחר את תוספת החכמה מדגן ובשר, והשלישי את ייחוד החיטה.

גם 'טעם' נשמר בגבולו. באגרת זו לשון הציטוט; אין להפוך אותה להוראה על שיעור אכילה או לתנאי פיזיולוגי שקבענו בעצמנו. הקשר הלשוני ל'טוב טעם ודעת' עשוי להיות נאה, אך אינו מחליף את ההסבר המפורש. כאשר מסיימים

את התיק, יש לנו טעם פרטי לחיטה, טעם כללי למאכלים והקשר מיוחד למצה — לא איחוד של שלושתם למונח אחד.[466]

S09 · שני הורים בציטוט, אבא במקבילות

למה אבא ואמא שניהם? מה היחס למקורות המזכירים אבא בלבד, ולהכרה/התקשרות/חכמה ובינה/מוחין? האם יש מקור המחיל פירוש או"א על הלשון באגרת הזאת?

המילים אבא ואמא יכולות לעורר אצל לומד קבלה את כינויי חכמה ובינה. השאלה אינה אם ההדהוד אפשרי, אלא אם הוא פירושו של המשפט הזה, ואם המקבילות מוכיחות אותו.

האגרת מביאה את הצירוף הכפול שבגמרא. במקבילות L1 ומצה זו מופיע אבא לבדו; במצה זו יש ביאור מפורש למוחין דאבא בקטנות. אין בחומר שנמצא דרשה מקומית המחילה את שני פרצופי אבא ואמא יחד על משפט האגרת. אפשר לציין הדהוד, אך אין להציגו כפענוח מוכח.

הצעה ראשונה הבחינה בין הכרה יחסית לבין צבירת מידע: התינוק קורא לאנשים הקרובים לו בשמות, ולכן הדוגמה נוגעת לדעת כקשר. יש בה כוח הסברי, אך היא דורשת זהירות. מן הפועל 'לקרות' אין להסיק שהתינוק מבין מושג מופשט של הורות. המקבילה במצה מציגה ידיעה שאינה השגה בוגרת. לפיכך נשמרת אפשרות של הכרה וקשר, בלי לייחס לתינוק את כל התוכן המושגי של הביאור.

הצעה שנייה ראתה באבא ואמא חכמה ובינה. הקושי אינו רק היעדר מקור: האגרת מקדימה 'חכמה ודעת', ולא 'חכמה ובינה'. עובדה זו אינה מפריכה כל

---

466. לקוטי תורה, ואתחנן, להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום — §ה, שורש החיטה בדעת דתהו; PDF 235-242 כהקשר; גוף דיגיטלי מדווח וצילומים; אין להסיק אות טור מאינדקס בלבד. https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/ואתחנן; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55-57 PDF; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; לקוטי תורה, צו, להבין מ"ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; 51-53 PDF; אבא ומוחין בקטנות; אינו המקור המשותף לשתי ראיות המזון. https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/צו; ברכות מ ע"א — רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא; קריאת גוף מדווחת במחקר. https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א

רמז אפשרי, אך היא מונעת התאמה קלה של שני שמות לשתי ספירות. אילו הייתה ההקבלה מפורשת בדרוש הנוגע לאגרת, היה מקום לבאר כיצד היא משתלבת בצירוף הקודם. בלעדיה אין להשלים את המבנה על סמך מספר המילים.

הצעה שלישית הייתה להעתיק את ביאור המצה כולו. היא נראית חזקה מפני שיש שם אבא ודגן בגוף דברי אדה"ז. אך המקבילה פועלת בהקשר של מצה וקטנות, ומשמיטה אמא. אין זו סיבה למחוק את תרומתה; היא מראה שימוש קבלי ממשי באחד הכינויים. הגבול הוא שהוכחת משמעותו של אבא באותו דרוש אינה הוכחת הצירוף הכפול באגרת.

הרישום בין הסבבים מלמד על התקדמות גם ללא פתרון מלא. בתחילה היה רק חשד לרמז. אחר כך נמצא מקור לאבא. לבסוף נמצא L1, שגם הוא מביא אבא בלי אמא ובו שתי ראיות המזון יחד. כל גילוי הוסיף הבחנה במקום לספק את המערכת שהוצעה מראש. תוצאה כזאת אינה כישלון של המחקר: היא מגדירה בדיוק איזו שאלה נענתה ואיזו נותרה.

נוסח הקורא חייב להיות חיובי ומדויק: שני ההורים מופיעים כי כך מצוטטת לשון חז"ל; תפקיד הציטוט הוא להראות דעת התלויה בדגן. 'כי כך הלשון' מסביר את המקור המילולי, אך אינו מוכיח שלא הייתה כוונה נוספת. לכן גם שלילה גורפת של כל רמז אינה מוצדקת. הדרישה היא לא להפוך אפשרות לכוונה מוכחת, ולא להפוך חוסר ראיה לאיסור פירוש.[465]

S10 · חכמה ודעת בלי בינה

למה "חכמה ודעת", בלי בינה? האם שתי הראיות מתחלקות ביניהן או מאירות את שתיהן? סמן אם זה היסק בלבד.

---

465. ברכות מ ע"א — רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא; קריאת גוף מדווחת במחקר. https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א; תניא, אגרת הקודש כי — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55–57 PDF; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; לקוטי תורה, צו, להבין מ"ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; 51–53 PDF; אבא ומוחין בקטנות; אינו המקור המשותף לשתי ראיות המזון. https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו"ר_הזקן)/צו

שתי דוגמאות ושני שמות כוחות מזמינים טבלה: דגן כנגד דעת ובשר כנגד חכמה. אבל התאמה מספרית וסדר מילים אינם מספיקים כדי ליצור פירוש ספירתי.

המקורות מאשרים תוספת שכל מן הדגן ומן הבשר, ואת ייחוד החיטה בדעת דתהו. הם אינם מחלקים באגרת דגן=דעת ובשר=חכמה. L1 אף מביא את הדוגמאות בסדר הפוך ונוקט חכמה ושכל. השמטת בינה אינה מוסברת במקור ממוקד שנמצא; אין להמציא כוח חסר או מדרגה נוספת כדי להשלים את השלישייה.

למיפוי המוצע יש משיכה ממשית. הדגן קשור בעץ הדעת, ובואתחנן שורש החיטה נקרא דעת דתהו. הבשר נזכר אצל חכם שהעיון שלו לא היה מדוקדק. אפשר אפוא לראות בדגן התחלת הכרה ובבשר תוספת עיון. אבל ההבחנה בין שני סוגי מקבלים — תינוק וחכם — אינה זהה לחלוקה טכנית בין דעת לחכמה.

מבחן הסדר אינו מכריע לטובת המיפוי. באגרת הדגן קודם לבשר, ואילו בצירוף 'חכמה ודעת' החכמה קודמת לדעת. מי שרוצה התאמה חייב אפוא כבר לחצות את סדר המילים. ב־L1 הבשר קודם לדגן, והצירוף חכמה ושכל חל על תוספת המאכלים בכלל. הנתונים מתאימים יותר לשתי ראיות לטענה משותפת מאשר לשני מפתחות נפרדים.

גם הטעם הפרטי לחיטה אינו מספיק. כאשר נאמר ששורשה דעת דתהו, ניתן להסביר מדוע היא מוסיפה דעת; לא נאמר מכאן שהבשר אינו מוסיף דעת או שתוספתו שייכת רק לחכמה. המעבר מטענה חיובית על מקרה אחד לשלילה לגבי המקרה השני הוא תוספת שלא הוכחה. המחקר שומר על הטעם הפרטי בלי להרחיבו לחלוקה בלעדית.

השאלה על בינה נשארת שאלה בלשון האגרת. מותר להציע שהצירוף חכמה ודעת מציין כאן שכל והכרה בלי למנות את כל הכוחות. זו קריאה פשוטה, אך גם אותה אין להציג כאילו נמצא מקור האומר שזה טעם ההשמטה. אין חובה שכל זוג שמות באגרת יהיה רשימה חסרה של שלוש ספירות, כשם שאין חובה שכל שלושה פעלים בהמשך יהיו שלוש ספירות.

גבול החיפוש נקבע בסבבים האחרונים: לאחר שנמצאו המקבילות המרכזיות וההבדלים ביניהן תועדו, לא הוגדר יעד חדש ממוקד שיכריע את המיפוי. לכן השאלה נשמרת פתוחה בלי להפוך אותה למשימת חיפוש אינסופית. בספר המחקר היא נכללת במלואה, ואילו בספר הקורא די להסביר מדוע אין להישען על חלוקה שלא הוכחה.[467]

S11 · מה אירע בלילה ללא בשר שור?

בשרא דתורא: אתר דף, דובר, ההקשר, פירושי רש״י ותוספות, ונוסח האגרת מול נוסח הגמרא. האם מדובר בתוספת שכל, מניעת חולשת צום, מליצה או דרשה חסידית מעבר לפשט?

כדי להבין את הראיה אין די במשפט ’לא אכלתי בשר’. צריך להבחין בין הסיפור התלמודי, פירושיו והשימוש שעושה בו האגרת בתוספת חכמה ודעת.

הלשון בבבא קמא עב ע״א, בהמשך לסוף עא ע״ב, היא דברי רב נחמן לרבא על תשובתו בלילה: ’דלא אכלי בשרא דתורא’. רש״י מפרש שלא דקדק בטעם הדבר; תוספות מזכיר תענית. האגרת נוקטת לשון שונה ומקוצרת. L1, ’ששת ימים’ §ב, מביא את הראיה במפורש לתוספת כוח החכמה והשכל מן המאכל.

המיקום הוא חלק מן הבירור. במחקר הראשוני הופיעה הפניה לעא ע״א בעקבות מראה מקום מדווח. בדיקת ההכנה העמידה את לשון הבשר בראש עב ע״א ואת ההקשר בסוף עא ע״ב. מי שיפתח רק את הדף השגוי עלול לא למצוא את המשפט, ולחשוב שהמובאה חסרת מקור. לכן אין להסתפק בכותרת כללית ’בבא קמא’ כשמטרת התיק היא השוואת נוסח והקשר.

יש להבחין בין נוסח הגמרא ובין נוסח האגרת. התלמוד אומר ’דלא אכלי’ במסגרת הסבר לתשובה שניתנה בלילה; האגרת מביאה ’ועדיין לא אכילנא’ עם קיצור. שינוי זה אינו מאפשר לקבוע לבדו שאדה״ז ביקש לשנות במכוון

---

467. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; לקוטי תורה, ואתחנן, להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום — §ה, שורש החיטה בדעת דתהו; PDF 235–242 כהקשר; גוף דיגיטלי מדווח וצילומים; אין להסיק אות טור מאינדקס בלבד. https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/ואתחנן

את פשט הסוגיה. ייתכנו דרכי ציטוט ומסורות לשון, אך החקירה לא הכריעה היסטוריית נוסח מלאה. מה שמוכח הוא השימוש הנוכחי בראיה בתוך המשפט על חכמה ודעת.

רש״י ותוספות עוזרים להבחין בין פעולה שכלית לבין נסיבותיה. חוסר הדקדוק נוגע לאיכות העיון; התענית נוגעת למצבו של הדובר. אין הכרח להכריע שכל הלשון היא מליצה שאין בה קשר למאכל, ואין להכריע שפשט הגמרא כבר מלמד את מנגנון תהו ותיקון. תיאור הנסיבה והביאור הרוחני אינם אותה שכבה של טקסט.

ב־R2 נשארה הטענה שאין עד אדה״ז מדויק לבשר המוסיף שכל מחוץ לאגרת. L1 שינה זאת ב־R3. הוא מצטט את המשפט יחד עם מאמר הדגן ומסביר תוספת בכוח החכמה והשכל מצד שורש המאכלים. לפיכך אין עוד צורך להישען על Lessons בלבד, ואין לייחס לביאור מאוחר יצירת קשר שהאגרת והדרוש כבר מציגים.

ההשוואה אינה מבטלת הבדלים. L1 משתמש בלשון הקרובה יותר להקשר הלילי ומביא בשר לפני דגן. האגרת מסדרת את הדוגמאות לפי צומח ואחר כך חי. השינוי מתאים לטיעון ’משניהם’, אך כוונת הסידור היא מסקנה הקשרית. הממצא החשוב הוא עד משותף מפורש למאכלים ולשכל, בצד גבולות ברורים על טעם שור דווקא ועל מיפוי הכוחות.[468]

S12 · מדוע שור, ומדוע שתי ראיות?

מדוע בשר שור דווקא? האם תינוק/חכם, צומח/חי, התחלת דעת/תוספת עיון הם זוגות מוכחים? האם שתי הראיות מסבירות ”משניהם”?

---

468. בבא קמא עא ע״ב-עב ע״א — רב נחמן לרבא; רש״י ותוספות על בשר השור; המשפט בעב ע״א; הקשר קודם בעא ע״ב. אין לציין עא ע״א. https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עב_א; תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814

השאלה מחברת שני דיוקים שאינם זוכים לאותה תשובה. לשתי הראיות יחד יש תפקיד מבני ברור יחסית; לבחירת מין השור מעבר ללשון הגמרא לא נמצא טעם מקומי נוסף.

הדגן מדגים צומח והבשר חי, וכך שתי הראיות מתאימות לימשניהם. ניתן להבחין גם בין תחילת הכרה אצל תינוק לבין עיון של חכם, אך זו הצעה מסבירה ולא מיפוי חכמה ודעת. השור בא מן הסוגיה המצוטטת. הקשר הלשוני לפנים שבמרכבה אפשרי; אינו הוכחה לטעם בחירת המין.

לו הובא הדגן בלבד, היה מוכח במסגרת הדיון שהצומח מוסיף לדעת המדבר. הראיה מן הבשר מרחיבה את ההדגמה גם לחי. זהו קשר ישיר למילת ימשניהם, ולכן אין לראות בדוגמה השנייה קישוט מיותר. המבנה אינו מחייב ששתי הדוגמאות יוכיחו שני סוגי שכל נבדלים; די בכך שכל אחת ממלאת צד אחר של שני מקורות המזון.

ההבחנה תינוק–חכם נאה מפני שהיא מראה שהתוספת אינה מוגבלת להתחלת החיים. במקרה האחד הדעת מופיעה בתחילת ההכרה; במקרה האחר איכות העיון של אדם שכבר יודע תורה משתנה. אולם יש להיזהר בניסוח: הסוגיה אינה תיאור ניסויי של לפני ואחרי אכילה, והאגרת אינה מגדירה את שתי הדוגמאות כשלבי התפתחות. זהו פירוש לתרומתן הרטורית, הנשען על זהות המקבלים.

הטעם המיני לשור נותר חסר. אמירה כללית ששור הוא גבורהי אינה מספיקה, מפני שלא הוכח מדוע דווקא זו תוספת השכל הנידונה. גם הטענה שמאכל מן החי שורשו גבוה מסבירה את הקטגוריה ולא את הבחירה בשור מול כבש. שאלת המשתמש מחייבת להבדיל בין שני סוגי תשובה, ולא להגיש טעם כללי כאילו פתר את הפרט.

המעבר מבשר שור לפנים של שור עשוי לקשור את שתי הדוגמאות בסדר הקריאה: בשר מזין אדם ורוח בהמה מזינה מלאך. עם זאת, פני שור הם מקור גם למיני בהמות אחרים הנזכרים בזוהר. לכן ההדהוד אינו מוכיח שתוספת דעת מבשר תלויה דווקא בזהות המין שור. ההקבלה הבטוחה היא בין חי מזין מדבר לבין רוח קרבן המזינה עליונים.

החלטת הסגירה אינה להתעלם מן הפרט, אלא להעמיד לו מעמד מדויק. נמצא מקור תלמודי ללשון, נמצא שימוש חסידי מפורש לשכל, ונמצא תפקיד לשתי הדוגמאות יחד. לא נמצא טעם פרטי נוסף למין. אלה ארבע תוצאות שונות; הצגתן בנפרד מגינה הן על עוצמת הממצא הן על השאלה שלא נענתה.[469]

S13 · תהו, בירור ואור חוזר: מה מחובר?

מה היחס בין בירור המאכל, שורשו בתהו, כוחו להוסיף דעת ואור חוזר? חפש מקור שמחבר, לא רק ארבעה מקורות המשתמשים במונחים דומים. האם התוספת לכל אוכל או לעבודה בכוונה/בירור?

כמה מקורות מסבירים כיצד נמוך מוסיף לגבוה, אך הם משתמשים בשמות שונים. השאלה היא אם מדובר באותו מנגנון במילים אחרות, או במקבילות שיש להן מבנה משותף ופרטים שונים.

L1 מסביר מאכל ושכל בתהו ובירור; L7 בס״ג ומ״ה; L3 קרבן וגילוי אורות תהו; L2 מתאר אור חוזר עתידי במלכות. האגרת עצמה מנמקת באור חוזר של הקו ובהארת הסובב בתחתית. הזיקות ממשיות, אך לא נמצא משפט המזהה ס״ג או דעת דתהו עם חזרת הקו בסיום רגלי א״ק.

התיק הזה עבר מהיעדר מקבילה מדויקת לרשת של מקבילות, אך לא לזהות מלאה. ב־R1 ו־R2 נדרש מקור לשתי ראיות המזון יחד. L1 סיפק אותו: המאכלים ששורשם בתהו מוסיפים לאדם שבחכמת התיקון. ב־R3 נוסף L3 לקרבן ולהנאת המלאכים. ב־L7 R5 זיהה את התוכן שאליו מפנה L3 על ס״ג שבפנימית א״ק ומ״ה מן המצח. כל שלב חיזק קשר מוגדר; אף שלב לא מסר את משוואת תהו–קו המבוקשת.

כדי להשוות נכון צריך לרשום לכל מקור את המקבל, את מקור הכוח, את הפעולה ואת הזמן. ב־L1 האדם מקבל חיות ושכל; הבירור מגלה את שורש

המאכלים. ב־L3 מלאכי המרכבה נהנים לאחר הקרבת רוח הבהמה. ב־L7 מצטרפים מזון, מעשה והמשכה. באגרת הדיון מנומק מתוך מקום הסיום והחזרה של הקו. הדמיון בתוצאה אינו מבטל את ההבדלים בתיאור הדרך.

L2 הוא מבחן חשוב במיוחד, משום שמופיעות בו המילים אור חוזר. החזרה שם קשורה למלכות, לעתיד ולאחר הבירורים. יש זיקה ללשון כתר ממטה למעלה ולנעיצה, אך נושא המשפט וזמנו אינם זהים לתיאור הקו באגרת. גם פענוח ראשי התיבות נבדק: א״ח עט״ב הוא אשת חיל עטרת בעלה, ולא קיצור של אור חוזר. את הקשר לאור חוזר צריך לבסס על המילים המפורשות שבהמשך.

K5 מוסיף רכיב אחר: חיות האדם מגוף המאכל, והקשר לסובב. אין להעמיד זאת כמחלוקת עם רוח הקרבן, משום שהמקבל והנושא שונים. מצד שני, אין להעביר את הגוף אל המלאכים במקום הרוח שהאגרת מציינת. המקבילה יכולה לפרש היבט של מאכל האדם בלי להחליף את כל מנגנון הסיום. זו דוגמה לכך שמקור ישיר המפנה לאגרת עדיין אינו חופף לכל פרטיה.

בתוך L1 יש עוד גבול: לאחר הראיות בא המעבר ’וכמ״כ הנה יובן בעבודת ה״. שכבת האכילה לשם שמים, קריאת שמע ותפילה אינה תנאי שהאגרת מציבה לכל קבלת חיות. הבירור כבר נזכר לפני המעבר, ולכן גם היפוך ההגזמה — לומר שברובד הראשון אין בירור כלל — אינו נכון. יש לקרוא את שתי השכבות ברצפן, בלי להשתיל את תנאי השנייה בכל משפט של הראשונה.

המסקנה המועילה היא חיובית: המקבילות מלמדות מדוע שורש נמוך בגילוי עשוי להוסיף למקבל שמעליו, ומראות כיצד הדבר מתממש במזון ובקרבן. הן מעשירות את הביאור של האגרת. הגבול הוא שאין לנו רשות להציג ס״ג,

---

469. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת׳ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; בבא קמא עא ע״ב–עב ע״א — רב נחמן לרבא; רש״י ותוספות על בשר השור; המשפט בעב ע״א; הקשר קודם בעא ע״ב. אין לציין עא ע״א. https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עב_א; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84

תהו, סובב ואור חוזר כמילים חלופיות. דיוק בגבול אינו הפרדה מלאכותית בין המקורות; הוא התנאי לצירוף שאפשר לבחון.[470]

S14 · למי חוזר 'כי הוא'?

מה נושא "כי הוא" ומה נושא "שמתגלית שם"? הצע פיסוק חלופי לכל קריאה סבירה וציין יתרון וקושי.

המילה 'הוא' באה אחרי שתי ראיות ומלפני הסבר קבלי. צריך לברר אם היא מסכמת את התופעה או מציינת את המאכל. זו שאלה נפרדת מן השאלה על איזה מקור אור חל 'יאור חוזר' בסוף המשפט.

מועדף לקרוא: העובדה שהעליון מקבל מן התחתון היא בחינת אור חוזר. אפשר לקרוא גם את המאכל כנושא. 'שמתגלית' מוסב על ההארה שבהמשך המשפט. המין הדקדוקי של המילה 'הזנה' אינו מכריע, מפני שמילה זו אינה מופיעה במשפט. ההכרעה היא מן ההקשר, ולא הוכחה דקדוקית מוחלטת.

הפיסוק המועדף הוא: שתי הדוגמאות — 'כי הוא בחינת אור חוזר ממטה למעלה' — ולאחר מכן פירוט ההארה. כך 'הוא' מסכם עניין שלם, כדרך 'הרי זה'. היתרון הוא שהוא כולל את שני מיני המאכל ואת התוספת השכלית בלי לבחור אחד מהם כמושא הבלעדי. הוא גם ממשיך את ההסבר הסיבתי שניתן ביחידת העפר.

בקריאה החלופית, התחתון המזין הוא בחינת אור חוזר. דגן ובשר יכולים להיכלל בשם מאכל, גם אם השם אינו מופיע כאן בפירוש. היתרון הוא נושא מוחשי קרוב לדוגמאות; הקושי הוא שיש להשלים את המושג הכללי. גם

---

470. תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55–57 PDF; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי 44 PDF–45; גוף דיגיטלי וצילומים; אין זהות מוכחת עם אור חוזר הקו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898808; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א-ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־103 PDF–K4; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ"ש בפע"ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm; ונגלה כבוד ה', תשכ"ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54; הנחה בלתי מוגה; מצב גישה משתנה בין הסבבים. https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/2988026/jewish/page.htm

בקריאה המועדפת מסכמים עניין ולא חוזרים לשם עצם יחיד. לכן אין כאן כלל דקדוקי המבטל אחת מן הקריאות.

ב־R2 הובא טיעון שהמין הזכרי ’הוא’ שולל את ’ההזנה’ הנקבית. הטיעון נסוג ב־R3. הוא בדק מילה של המפרש במקום את מילות המחבר. אם הכוונה היא ’העניין’ או ’זה שהעליון ניזון’, אפשר להשתמש בזכר בלי לשנות את התופעה המסוכמת. זה מקרה קטן המלמד מדוע ניתוח תחבירי חייב להתחיל בנוסח בפועל.

תיקון נוסף הפריד בין שתי החלטות. תחילה נדחתה קריאת המאכל משום שסברו שהיא תחייב לייחס אור חוזר גם לסובב. אין הכרח כזה. אפשר להסב את ’הוא’ על המאכל ובכל זאת להצמיד את ’בבחינת אור חוזר’ האחרון לקו. התחביר כולל כמה קשרים מקומיים; החלטה על הכינוי הראשון אינה קובעת אוטומטית את תחולת הצירוף האחרון.

ל’שמתגלית’ יש מועמד מפורש: ההארה. צורת הנקבה תואמת אותו, ו’שם’ חוזר לתחתית העשיה. אין צורך להעמיד את הפועל על דעת האדם או על פעולה של אכילה. ההבחנה חשובה להמשך: מה שמתגלה ביתר עז הוא ההארה; החיות והדעת הן התחומים שבהם האגרת מחילה את הסבר היחס.[471]

S15 · שני מופעים של אור חוזר

האם ”אור חוזר” הראשון מתאר את תופעת ההזנה או אותה הארה טכנית ממש? על מה חל האחרון? האם הסובב נכלל בחזרה, או רק מקור הארה בתחתית? אין לקבוע שהנחת המשתמש נכונה בלי בדיקת הלשון והמקבילה.

המשפט מזכיר אור חוזר בתחילתו ובסופו וביניהם שני מקורות: הסובב והקו. השאלה היא כיצד הפירוט חוזר לביאור הקודם, בלי להפוך את שני המקורות לאותה פעולה.

ההופעה הראשונה נותנת את ההסבר להזנה ממטה למעלה. האחרונה צמודה בקריאה המועדפת לקו שבסיום רגלי היושר. ’כנ”ל’ מחזיר לפסקה שבה הסובב

471. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’יעוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/

מאיר בתחתית, ואילו הקו מאיר ממטה למעלה באור חוזר. אין במשפט רשות לכתוב שהסובב עצמו חוזר באותו מובן טכני.

הראיה החזקה אינה סמיכות המילים בלבד. בפסקת העפר הסובב והקו מקבלים תיאורים שונים. הסובב מאיר תחת רגלי א"ק בלי הפסק רב, והקו, המסתיים שם, מאיר ממטה למעלה. כאשר הסיום חוזר על שני המקורות ומוסיף 'כנ"ל', ההקשר הקודם הוא המפתח לתחולת אור חוזר. אפשרות פיסוק אינה שקולה לכל אפשרות הקשרית.

ההופעה הראשונה אינה רק כותרת שאין לה כוח מסביר. 'כי הוא' מנמק מדוע העליון מקבל מן התחתון. אפשר לומר שהיא מתארת את היחס הכללי, ושההופעה השנייה מפרטת את חזרת הקו. אך אין להעמיד כלל נוקשה שלפיו 'הראשון רק משל והשני המציאות'. האגרת מציגה את ההזנה כבחינה של אותו מבנה שכבר בואר; חלוקה מדויקת בין משל לזהות טכנית אינה מפורשת בה.

מבחן נגד הוא הנוסח 'אור חוזר מן הקו והסובב'. הוא נשמע כסיכום נוח, אך משנה את התחולה: שני מקורות ההארה נעשים שני מקורות של חזרה. הנוסח הבטוח הוא 'הארת הסובב, והקו בבחינת אור חוזר'. זה אינו איסור להשתמש במושג אור חוזר ביחס לסובב בכל ספרות הקבלה; זו הגבלה על מה שניתן להוכיח מן המשפט הנוכחי.

K5 מבאר את הסובב שבתחתון ואת גוף המאכל. לכן הוא יכול לתרום לפירוש אחד מרכיבי המשפט בלי להזכיר את הקו. שתיקתו על הקו אינה מבטלת את הקו באגרת, ואינה נותנת רשות להכניס בו חזרה שלא תוארה. L2, לעומתו, כולל אור חוזר בהקשר עתידי אחר. שתי המקבילות יחד מלמדות שאין לבחור מונח משותף אחד ולמחוק את הפרטים שסביבו.

הבירור התחבירי שומר גם על ההבדל בין אור לבין מקור בריאה. גוף האגרת דן בעצמות ובבריאת יש מאין; כאן נאמרת הארה מן הסובב ומן הקו. אין לקצר זאת ל׳העצמות חוזרת׳. מעלת התחתית יכולה להיות מוסברת מתוך ההקשר הרחב, אך מדרגות הביטוי נשארות שונות. דיוק כזה חיוני במיוחד בתרגום, שבו משפט קצר מדי עלול למזג כמה מושגים עבריים.[472]

S16 · מה מקצר ׳כו״?

מה מקצר ״הארה דהארה כו״? האם ההארה השלישית בלבד, ״כל הנ״ל״ או פירוט נוסף? מדוע קיצור כאן מול האריכות בתיאור הקו? הבחנה בין פענוח סביר לכוונת קיצור מוכחת.

ראשי התיבות כו׳ מזמינים להשלים נוסח קודם, אבל אינם מציינים בעצמם כמה מילים הושמטו. צריך להבדיל בין זיהוי ההפניה לאחור לבין שחזור מדויק של כל הקיצור.

הפענוח הסביר מחזיר לתיאור ההארה הקודם, ובפרט ל׳הארה דהארה דהארה׳. הביאור המאוחר פותח כך את הקיצור. אפשר שהכוונה כוללת גם המשך רחב יותר מן הרצף הקודם. לא הוכחה דרגה רביעית, ולא הוכח שטעם הקיצור הוא סוד נפרד. מידת הפירוט שנשארה במשפט משרתת את יישום ההסבר להזנה.

המחקר הראשוני כינה את הפתרון כמעט ודאי: כו׳ מחליף את ההארה השלישית שכבר נאמרה. יש לכך בסיס ברור בהקשר, ולכן אין צורך לחזור לאפס ולומר שאין לנו מושג על הקיצור. התיקון המאוחר נוגע להיקף הוודאות: התאמה לביטוי קודם אינה מוכיחה שהקיצור מכסה מילה אחת בלבד ולא גם את ׳כל הנ״ל׳ או את רצף ההסבר הסמוך.

יש להפריד בין פענוח שימושי לבין מהדורה דיפלומטית. בביאור לקורא אפשר לכתוב שהאגרת מקצרת את תיאור ההארה שכבר בואר. אם רוצים

להדפיס בתוך ציטוט מילים נוספות, צריך לסמן שהן השלמה עריכתית ולא נוסח כתב היד. דווקא קיצור קטן מחייב זאת, מפני שהוספת מילה בתוך הציטוט עלולה להיראות כעדות נוסח שלא קיימת בידינו.

השאלה מדוע מקצרים את ההארה אך מאריכים בסיום רגלי היושר מקבלת תשובה הקשרית. תיאור ההארה ניתן זה עתה וניתן להזכירו בקיצור; מקום סיום הקו וכיוון החזרה נדרשים שוב כדי להסביר כיצד התחתון מוסיף לעליון. זו אינה הוכחת כוונת כל אות. היא מראה שהבדל באורך יכול לשרת את המהלך בלי להניח מדרגה נסתרת חדשה.

הצעת דרגה רביעית אינה נשענת על מילה מפורשת. כו׳ יכול לקצר תוכן שכבר נאמר, ולכן אין צורך להוסיף בספירת ההארות שלב שלא תועד. מנגד, גם אין לקבוע כלל שכל כו׳ אצל אדה״ז הוא קיצור של המילה האחרונה בלבד. ההכרעה נוגעת למקום הזה ולהקשרו, ולא למילון אוניברסלי של קיצורי התניא.

בתרגום האנגלי נשמרת הזהירות: אין להעלים את etc. ולהדפיס רק את הפענוח המועדף כאילו הוא המקור. אפשר לתרגם את הקיצור ולהסביר אחריו. כך התרגום אינו נחרץ יותר מן העברית, והקורא יכול לראות היכן נגמר הנוסח ומתחילה הצעת הביאור.[473]

S17 · חזרה שמפעילה את הביאור

למה החזרה על תחתית עשיה, סובב, סיום רגלי היושר והקו אחרי שכבר פורטו? מה משתנה ביישום למזון ולא רק בהצמחה?

---

472. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; ונגלה כבוד ה׳, תשכ״ב — §§ג-ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54; הנחה בלתי מוגה; מצב גישה משתנה בין הסבבים. https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/2988026/jewish/page.htm; לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי PDF 44–45; גוף דיגיטלי וצילומים; אין זהות מוכחת עם אור חוזר הקו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898808/

473. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; שיעורים בספר התניא, אגה״ק כ׳, הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה; ביאור מאוחר והערה המיוחסת לרבי; המקור העברי של ההערה לא אומת. https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/3800431

הפירוט נראה לכאורה מיותר לקורא שזוכר את הפסקה הקודמת. השאלה מבקשת להבין את פעולת החזרה בטיעון, ולא רק לפענח שוב את שמות המדרגות.

האגרת מחילה את הביאור הקודם על יחס חדש: התחתון לא רק מצמיח אלא נותן חיות ודעת למי שמעליו. חזרת מקום הסיום וכיוון האור מסבירה את המעבר. 'כנ"ל' מורה שזה אותו יסוד הסברי שהוצג קודם; אין בכך הוכחה שכל תוצאה של צמיחה, הזנה וקרבן היא אותה פעולה.

אפשר היה לקצר את המשפט ליכך גם בענין המזונות'. המחבר בחר לחזור על תחתית העשיה ועל מקורות ההארה. הבחירה מאפשרת לקורא לעקוב אחר ההחלה: מה שמוצב למטה בסדר המדרגות אינו סגור בתוך מדרגתו. המקום שבו הקו מסתיים הוא גם המקום שממנו מתוארת חזרה כלפי מעלה. לכן אין כאן מעבר מקרי מדימוי העפר לדימוי האוכל.

יש גם שינוי בתוצאה המוסברת. בפסקה הקודמת בולט כוח הצמיחה והוצאת יש מאין. כאן בולט יחס בין שתי מדרגות שכבר קיימות. היצירה וההזנה אינן אותה תביעה. כאשר האגרת מפרטת שוב את האור, היא נותנת לקורא את החוליה המקשרת במקום להניח שעצם היות שניהם גשמיים כבר מסביר את הדמיון.

תוספת הדעת מגדילה את הצורך בחזרה. לא רק הגוף מקבל חיות ממאכל; גם הכוח המזוהה עם מעלת המדבר מוצג כמקבל מן הנמוך. הפירוט של האור מונע לקרוא את התלות כפשרה גופנית שאין לה קשר למעלת האדם. הוא מאפשר להחיל את יתרון התחתית דווקא במקום שבו היה אפשר לצפות לעליונות בלתי תלויה.

במחקר הוצע שהאגרת רק מספקת מפת מיקום ואילו L1 מספק סיבתיות. החזרה עצמה מקשה על חלוקה זו: היא עומדת אחרי 'כי' ומסיימת 'כנ"ל'. זהו שימוש בהסבר קודם, לא רשימת כתובות. עם זאת, אין צורך להתחרות בין המקורות בשאלה מי נותן את ההסבר האמיתי. הם מדגישים נתונים שונים של היחס, ושניהם יכולים להועיל.

הגבול הוא טעם כל פרט בניסוח. הסבר החזרה הכוללת אינו הוכחה מדוע נבחר כל שם וכל קיצור בנפרד. משום כך יש להפריד את השאלה הזאת משאלת כו' ומשאלת ביתר עז. היא עונה על תפקיד הפירוט בטיעון, ולא מספקת מפתח שמייתר את יתר הדיוקים.[459]

S18 · מה מתגלה ביתר עז?

האם "ביתר עז" הוא גילוי כוח, אור, שורש או השגה? אין להחיל את הכרעת תיק העפר אוטומטית על הזנת דעת האדם או על המלאכים. איזה גשר נחוץ?

המילים דומות ללשון יחידת העפר, אך הנושא התחלף. צריך לברר מה נושא הגילוי במשפט עצמו, ואיך ממנו עוברים אל חיות, דעת והנאת מלאכים.

מבחינה תחבירית ההארה היא שמתגלית ביתר עז. ביחידת העפר נראים כוחה ויכולתה של ההארה בצמיחה; בסיום מתבארות באמצעותה הזנה ודעת. אין להסיק שכל מקבל משיג במודעות את מקור האור, או שכל תוצאה נושאת אותה דרגת גילוי. הגשר הוא החלת מבנה התחתית שהאגרת עצמה מסמנת.

ביקורת ההכנה דרשה לא להעביר אוטומטית את מסקנת תיק העפר לכל הנושאים הבאים. הדרישה נכונה מפני שאותו תואר יכול להשתתף בכמה משפטים בעלי תוצאות שונות. כוח צומח, דעת אדם והנאת מלאך אינם דבר אחד. הקריאה מתחילה אפוא בתחביר המקומי: 'שמתגלית שם ביתר עז הארה'. הדבר המתגלה נקוב במפורש.

מן התחביר אין להסיק שהדעת אינה קשורה. האגרת הביאה אותה רגע קודם כתוצאה של קבלה מן המאכל. אך יש הבדל בין 'הארה מתגלה ומסבירה תוספת דעת' לבין 'האדם משיג את ההארה העליונה'. המאמר על רב נחמן אינו אומר שהוא התבונן בסיום רגלי א״ק בשעה שעיין בסוגיה. ההסבר הקבלי של מקור התוספת אינו תיאור מודעותו של המקבל.

---

459. תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm

גם שורש גבוה אינו זהה לגילוי גבוה. L1 מבדיל בין שורש המאכל לבין מצבו לאחר הנפילה; L3 מדבר בגילוי אורות תהו אחרי בירור. כשהספר אומרת שהתחתון נושא כוח גבוה, היא צריכה להוסיף באיזה שלב ובאיזה יחס. אחרת תיווצר טענה שהמאכל הגלוי נעלה מהאדם בהשגתו, הטענה שהמקבילות נועדו דווקא למנוע.

היישום למלאכים מסומן במעבר ’ויובן היטב בזה’. זו רשות מן האגרת לראות קשר, אך לא למחוק את ההבדל בין אכילה לבין קרבן. האדם מקבל חיות ודעת מן המאכל; המלאכים מקבלים מרוח הבהמה והעוף העולה בעבודה. הפועל ’מתגלית’ נותן עיקרון להסבר, ואילו תיאור הפעולה בכל מקרה קובע כיצד העיקרון מופיע.

המסקנה שומרת על שני הצדדים: אין לחלק את היחידה לכמה קטעים שאין ביניהם קשר, ואין לאחד אותה לזהות בלתי מסויגת. ’ביתר עז’ מחזיק את יתרון ההארה בתחתית; האופן שבו יתרון זה נראה בצמיחה, בשכל ובקרבן מחייב את התיאור הפרטי שהאגרת והמקבילות נותנות.[474]

S19 · טוב טעם ודעת כמשפט מעבר

”ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת”: תחביר, מקור לשון, והאם יש זיקה מוכחת לטעם דגן/דעת/מצוות או רק הדהוד ספרותי.

’טעם’ היה קודם טעם דגן, וכעת הוא יכול לציין טעם והסבר. הדמיון מושך, אך קודם צריך להבין את משפט המעבר כפשוטו ואת תפקידו בהעברת הדיון למרכבה.

הצירוף מהדהד תהלים קיט, סו. באגרת הוא מציג הבנה מנומקת של הנאת המלאכים מן הקרבן על יסוד ההסבר הקודם. זיקה לטעם דגן ולדעת אפשרית,

---

474. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840

וכן להמשך הפסוק על מצוות; אין ראיה שהיא תוכנית ספרותית מכוונת או שם של מדרגה קבלית נוספת.

קריאת המעבר כפשוטו נותנת כבר תוצאה: מה שהוסבר על הזנת המדבר מאפשר להבין גם את המרכבה. המילים 'בזה' ו'יובן' מחזיקות את הרצף, ו'טוב טעם ודעת' מדגיש הבנה שיש לה טעם. אין צורך להפוך את הצירוף למונח טכני כדי שיתרום למהלך.

המחקר הראשוני הציע רצף טעם ממשי–דעת–מצוות, מפני שהפסוק בתהלים ממשיך 'כי במצותיך האמנתי'. ההצעה אינה חסרת בסיס לשוני: המילים אכן קרובות לנושאי האגרת. אך האגרת אינה מצטטת כאן את המשך הפסוק, ואינה מסבירה שהיא רומזת אליו. לכן השאלה אינה אם הקורא יכול לשמוע את ההד, אלא אם אפשר לייחס למחבר תכנון מוכח.

יש גם הבדל בין מקור הלשון לבין מקור הרעיון. זיהוי הפסוק מסביר מאין נלקח הצירוף; הוא אינו מוכיח שהביאור הקבלי של הקרבן נמצא בפסוק. אם מעבירים את כל הרצף מן האגרת אל הפסוק, נוצר מעגל שבו הדמיון עצמו משמש הוכחה לתוכן שהקורא הכניס אליו. התיק שומר את הזיהוי המקראי ואת הביאור ההקשרי כשתי ראיות שונות.

החלופה הפשוטה היא מליצה מקראית המותאמת יפה למעבר. אין בכך הפחתת ערכה הספרותי. ביטוי יכול להעמיק את רצף הקריאה גם בלי שנוכל להוכיח רמז מחושב לכל מילה. בספר הקורא ניתן להציג את ההדהוד במשפט קצר; בספר המחקר יש לשמר גם את ההצעה הרחבה ואת הסיבה לצמצומה.

מבחן ההכרעה נשאר ברור: מקור של אדה"ז או פירוש ממוקד המסביר את הקישור הזה יוכל לחזק את טענת הכוונה. בהיעדרו, המסקנה הנוכחית אינה שהרמז שגוי, אלא שהוא מוצע. זה אותו כלל שנדרש בבשר שור ופני שור, אך הדמיון אינו הופך את שני המקרים להוכחה מצטברת.[475]

---

475. תהלים קיט, סו — טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי; מקור המליצה; כוונת הרמז המלא אינה מוכחת. https://he.wikisource.org/wiki/תהלים_קיט_סו; תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/

הכרעת הסוגיה: הזנה, שורש וגילוי הדעת

החידוש אינו שהלחם במצבו הגלוי משיג יותר מן האדם. האדם הוא מדבר והמאכל נמוך ממנו בסדר הגלוי. הקושי נולד דווקא משמירת ההבדל הזה: כיצד הנמוך מחיה את הגבוה ואף משתתף בהתפתחות דעתו?

המקבילות מחלקות את ההסבר לשורש, ירידה ובירור. שורש גבוה יכול להופיע למטה בצורת מאכל, והאדם מעלה אותו ומקבל ממנו. בלי שלב ההופעה והבירור, האמירה "שורשו גבוה" נשארת כותרת; בלי שמירת השורש, התיאור נעשה חילוף חומרים שאינו מסביר את הדיון הרוחני.

דוגמאות הדגן והבשר אינן טענות שכל אכילה מחוללת אותה תוספת דעת באותו שיעור. יש לקרוא כל מאמר חז"ל בהקשרו, ואת השימוש שעושה בו האיגרת בתוך מהלכה. בפרט אין להפוך פרטי תזונה או לשונות של אמורא למרשם מעשי שמקורו בביאור הקבלי.

הסוגיה מכינה את הקרבן: התחתון נושא יחס לשורש שממנו גם העליון עשוי לקבל. ההזנה אינה זהה להצמחה או לזריעה, אבל שלושתן מלמדות על היכולת לגלות בתחתית דבר שאינו ניכר במבט על מדרגתה הגלויה בלבד.

שאלות המחקר בסוגיה

נוסח השאלות נשמר לצורך בדיקת שלמות הדיון. עצם הופעת שאלה בפנקס אינה הכרעה בה; יש לקרוא את הבירור ואת גבול המסקנה. המזהים כאן הם מפת השאלות הערוכה, ואינם מיזוג אוטומטי עם מספור מוקדם של דוחות אחרים.

S01 — למה בדיוק חוזר "ומזה": הצמחה, יתרון מ"ן, תחתית עשיה, אור חוזר, או כל הרצף? מה מוסיף "יובן היטב"?

S02 — מה מקור ההקבלה המדויקת דומם/עפר, צומח/מים, חי/אש, מדבר/רוח? תן הסבר פנימי ומראה מקום לכל זוג. מדוע מים כדומם אינם סתירה? אל תספק רק אסוציאציות.

S03 — האם זה סדר דרגות, סדר התהוות או התאמה תפקודית? השווה לסדרים אחרים של ארבעת היסודות; מדוע רוח אחרי אש כאן? האם הנוסח יציב?

S04 — מדוע שרשרת ההזנה אינה פותחת בדומם? מה בדיוק פותרת הערה 61, ומה נשאר לגבי מים ומלח שאדם אוכל/שותה? הפרד העפר הכללי מן הדומם כמחלקה.

S05 — "למעלה" באיזה מובן: חיות, התהוות, דעת, גילוי או שורש? למה תלות במזון תחתון טעונה הסבר קבלי נוסף? האם ההזנה היא משל, ראיה או יישום?

S06 — "ניזון וחי" לעומת "מקבל חיותו": האם יש הבחנה? האם חסרים צומח הניזון מדומם, אדם מצומח בלי חי, חי מחי? אין להסיט לדיון תזונה מודרני שאינו נדרש לפשט.

S07 — קרא ברכות מ ע"א בהקשר עץ הדעת; השווה מקבילות ונוסחי אבא/אמא. מה בדיוק הוכח מן המאמר, ומה אינו מוכיח?

S08 — למה דווקא דגן, "טעם" דגן, ולא כל מאכל? הבחן מזון, חיטה, חמשת מיני דגן ולחם. חפש ביאור חסידי/קבלי מקומי, ולא רק חזרה על מאמר חז"ל.

S09 — למה אבא ואמא שניהם? מה היחס למקורות המזכירים אבא בלבד, ולהכרה/התקשרות/חכמה ובינה/מוחין? האם יש מקור המחיל פירוש או"א על הלשון באגרת הזאת?

S10 — למה "חכמה ודעת", בלי בינה? האם שתי הראיות מתחלקות ביניהן או מאירות את שתיהן? סמן אם זה היסק בלבד.

S11 — בשרא דתורא: אתר דף, דובר, ההקשר, פירושי רש"י ותוספות, ונוסח האגרת מול נוסח הגמרא. האם מדובר בתוספת שכל, מניעת חולשת צום, מליצה או דרשה חסידית מעבר לפשט?

S12 — מדוע בשר שור דווקא? האם תינוק/חכם, צומח/חי, התחלת דעת/תוספת עיון הם זוגות מוכחים? האם שתי הראיות מסבירות "משניהם"?

S13 — מה היחס בין בירור המאכל, שורשו בתהו, כוחו להוסיף דעת ואור חוזר? חפש מקור שמחבר, לא רק ארבעה מקורות המשתמשים במונחים דומים. האם התוספת לכל אוכל או לעבודה בכוונה/בירור?

S14 — מה נושא "כי הוא" ומה נושא "שמתגלית שם"? הצע פיסוק חלופי לכל קריאה סבירה וציין יתרון וקושי.

S15 — האם "אור חוזר" הראשון מתאר את תופעת ההזנה או אותה הארה טכנית ממש? על מה חל האחרון? האם הסובב נכלל בחזרה, או רק מקור הארה בתחתית? אין לקבוע שהנחת המשתמש נכונה בלי בדיקת הלשון והמקבילה.

S16 — מה מקצר "הארה דהארה כו'"? האם ההארה השלישית בלבד, "כל הנ"ל" או פירוט נוסף? מדוע קיצור כאן מול האריכות בתיאור הקו? הבחנה בין פענוח סביר לכוונת קיצור מוכחת.

S17 — למה החזרה על תחתית עשיה, סובב, סיום רגלי היושר והקו אחרי שכבר פורטו? מה משתנה ביישום למזון ולא רק בהצמחה?

S18 — האם "ביתר עז" הוא גילוי כוח, אור, שורש או השגה? אין להחיל את הכרעת תיק העפר אוטומטית על הזנת דעת האדם או על המלאכים. איזה גשר נחוץ?

S19 — "ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת": תחביר, מקור לשון, והאם יש זיקה מוכחת לטעם דגן/דעת/מצוות או רק הדהוד ספרותי.

מהלך המחקר: טענות, ראיות, ביקורות וחלופות

התיקים מסודרים כאן לפי משפחת בירור וסבב, בתוך הסוגיה. שאלות ותדריכים מסומנים בנפרד מתשובות. ציוני PASS, SEALED וכיוצא בהם הם קביעות היסטוריות של מחבר התיק; אין הם אישור עצמאי של העורך. קטעים באנגלית נשמרו בלשונם כדי לא להחליף ראיה מקורית בתרגום משוער. מזהי המסמכים מאפשרים לחזור לארכיון.

תיק 0074 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[30]

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — מונחים

דצחי"מ הוא ראשי תיבות של דומם, צומח, חי ומדבר. האגרת משתמשת בארבע מדרגות אלו כדי להמחיש כיצד החיות עוברת מן התחתון אל העליון.

אין הכוונה כאן רק לחלוקה ביולוגית. בתוך מהלך האגרת, כל מדרגה מקבלת חיות מן המדרגה שמתחתיה ומעבירה אותה למדרגה שמעליה.

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — מה נשאר פתוח?

היחס המדויק בין דצחי"מ לבין מדרגות הספירות אינו מפורט כאן בכל פרטי הקבלה. יש להישאר בפשט המקומי: רצף של קבלה, העברה ועלייה.

תיק 0122 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[6]

ג — תשובת Grok R01 כפי שהתקבלה — מה נקרא בפועל

קריאה זו היא מתעתיקים דיגיטליים ותרגומים מודפסים. לא נסרקו דפוס ראשון, כתבי יד או הגהות הרבי על הדף.

סימן	מה נפתח	אופן
S01	תניא, אגה"ק כ' — מן הפתיחה «איהו וחיוהי חד» דרך «והנה ראשית», «אך נשמות המלאכים», העלמין בגולגלתא, «הוא לבדו בכחו», «וכדי שיהיה היש הזה… לברוא בהן ועל ידן»	תעתיק עברי (ויקיטקסט / אשובה / Chabad) + תרגום Kehot
S01-C	Lessons in Tanya על אותו עמוד: לי כלים, עיגולים, היכלות, הפניות	ביאור מודפס של הרב ויינברג והערות מזוהות; אינו כולו לשון הרבי

30. מסמך 0074: E1.4 — חוברת הפשט — תחנות 18-21 וסיום.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

6. מסמך 0122: 06 — Packet — R02 ARCHIVE. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

סימן	מה נפתח	אופן
S02	תניא לקו״א ל״ט, «מדור המלאכים» והגהה «בסתם מלאכים»	תעתיק עברי
S03	תניא לקו״א נ״ב, התלבשות מלכות דאצילות בהיכל קה״ק של כל עולם	תעתיק עברי
S04	תניא לקו״א י״ח, נר״נ מארבע עולמות אבי״ע	תעתיק / ביאור מודפס
S05	תניא לקו״א ל״ו, דירה בתחתונים והסתר האור	תעתיק / סיכום
S06	איוב ד, יח ורש״י	תעתיק
S07	רמב״ם, יסודי התורה ד, יב: «הגופות הקדושים והגדולים»	תעתיק
S09׳	עץ חיים שער מ״ב פרק ה (כלים דז״א דאצילות = נר״ן דבי״ע); שער מ״ז פרקים א, ו; שער מ״ב פרק ד (עיגולים / היכלות)	תעתיק ויקיטקסט. שער מ״ז פרק י״ב לא נמצא במהדורה זו (רק ו׳ פרקים)
S10	חב״דפדיה «מלכות דאצילות», «כח העצמות»; hidush.co.il על שלוש בחינות יש	סיכום מתווך, לא מאמר מקורי מלא

רציפות עם החוברת הקודמת («השגה והתהוות באצילות», לקורא 1.5 / מחקר 1.6): נשמרים T04 (יש יחסי ≠ יש נברא), T10–T12 (יש מאין כולל רוחניות; דוגמת המלאכים בפתיחה לא זיהתה אותם כמלאכי אצילות), T13–T14 (פרק ל״ט = מדור וחריגים), T31/T34 (אין לזהות כל השתלשלות עם עילה ועלול), וקושיית פנימיות נהי״מ נשארת פתוחה. הגדרת «אור» שניתנה שם בהקשר אצילות מורחבת כאן במפורש.

ג — תשובת Grok R01 כפי שהתקבלה — מקורות מכריעים לסיבוב זה

1. S01 — לשון האיגרת עצמה: «ראשית… ונבראו»; הבחנת כלים אלוקיים מול היכלות/גופות; «אך נשמות»; שלילת העלמין; «הוא לבדו… וכדי שיהיה… לברוא בהן ועל ידן»; משל זיו השמש לפני הקטע.
2. S02 — סייג «סתם מלאכים» בפרק ל״ט.

3. S03 — מלכות דאצילות מתלבשת ונשארת אלוקות.
4. S01-C — פירוש ל' הכלים והעיגולים; לתייג כביאור מודפס.
5. S06–S07 — גבול ראיית הפסוק; «גופות» שאינן גוויות.
6. S09' שער מ"ב ה — כלים דאצילות כנר"ן דבי"ע, בלי לחדול מאלוקות.

הסכמת מודלים אינה ראיה. הצעה הגיונית אינה מקור מפורש.

ג. תשובת ChatGPT — מחקר ראשון — 1. ארבע הבחנות לפני בניית המפה

המקור הוא אגרת הקודש סימן כ'. השאלה הראשית מוצדקת: יש כאן גם כוח המיוחד למי שמציאותו מעצמותו, גם סדר של התלבשות, וגם הבדלים בין מציאויות רוחניות. אבל אין לזהות מראש ארבעה דברים שונים: עצם קיום הדבר; היותו מוגדר; היותו נבדל ממקורו; והרגשתו את עצמו. "גבול" אינו מוכיח שהדבר נברא: כלי האצילות מוגבלים ובכל זאת האיגרת קוראת להם אלוקות. וכן "אור" אינו מוכיח כשלעצמו שהדבר אלוקות: האיגרת מכנה את נפש ורוח דבי"ע אורות נבראים. [S01]

לכן הצעת העבודה שלי היא לא לסדר את הכול רק לפי "כמה ביטול יש". צריך לברר גם מהו הדבר, כיצד הוא מתהווה, ומה יחסו למקור. זהו ניסוח אנליטי של הנתונים שבאיגרת, לא מינוח מצוטט שלה.

ג. תשובת ChatGPT — מחקר ראשון — 2. "ראשית" אינה המקור הראשון של הכוח הבורא

"ראשית היש הנברא" מציין את תחילת הופעת היש הנברא בסדר המתואר. אין פירושו שכלי בי"ע הם בעלי כוח בריאה עצמאי. הם עצמם נבראים מן הבחינה האלוקית המהווה אותם. הבחנה זו נלמדת מן התחביר: אותם דברים שעליהם נאמר "ראשית" הם שעליהם נאמר מיד "ונבראו". [S01]

גם "יש מאין" אינו "אין כוח המהווה אותו". לפני הקטע שלנו האיגרת מבארת שהכוח השופע להוות את היש אינו מושג לו, ושאין ערוך בין מהות היש לבין מהות הכוח והאור המהווה אותו. לעומת זאת, לעלול יש יחס והשגה בעילתו. "אין" אינו ריק מוחלט מאלוקות, והנברא אינו בעל קיום שאינו תלוי בבוראו. [S01]

ג. תשובת ChatGPT — מחקר ראשון — 5. אורות נבראים — ובחינת נשמה שהיא אלוקות

במונחי הפסקה "אור" מציין את הצד המחיה ביחס לכלי; "אלוקות" ו"נברא" מציינים הבחנה אחרת. לכן דבר יכול להיות אור לגבי כלי המקבל ממנו, ובכל זאת להיות נברא לגבי מקורו. אין סתירה לוגית בין שני התיאורים. הראיה המקומית היא עצם אמירת האיגרת: "וגם האורות נפש רוח" בתוך "ראשית היש הנברא". [S01]

ההבחנה החדה אינה מוסברת די הצורך באמירה "נשמה גבוהה יותר". האיגרת מזהה את הנשמה כאן עם כלי מלכות דאצילות המשמשים בחינה אלוקית בתוך סדר בי"ע. כלומר: זו האלוקות המחיה ומהווה את המציאות הנבראת, ולא רק נברא זך יותר מאותו סוג. פרק נ"ב מתאר כיצד מלכות דאצילות מלובשת במלכות של כל עולם ונמשכת אל העולם שלמטה. התלבשות בעולם נברא אינה מכריחה שהבחינה המתלבשת חדלה להיות אלוקות. [S01, S03]

זה גם מבהיר כיצד בחינת נשמה בספירות עשייה יכולה להיות אלוקות. אבל אין להפוך מכאן כל שימוש במילה "נשמה" לאלוקות, וכל "נפש" לנברא: צריך לזהות באיזה עולם ובאיזו מערכת מדברים. פרק י"ח מדבר על נפש־רוח־נשמה הנמשכות מארבע עולמות אבי"ע, וגם באיגרתנו נזכר נר"נ דאצילות. [S04, S01]

בפרט, ההרחבה "אפילו באצילות נפש ורוח הן יש" אינה נובעת מן המשפט שלנו, המוגבל לספירות בי"ע. בראש האיגרת האורות והכלים של אצילות כלולים באלוקות. נדרש מקור נפרד לפני שיוצרים כלל אחר. [S01]

מה עדיין חסר? הביאור המדויק בכתבי האריז"ל למעבר שבין בחינת הנשמה לבין נפש ורוח; הגדרת האורות בכל מדרגה; והטעם המלא לשמותיהם. אין להמיר את החסר באמירה פסיכולוגית כגון "שכל בטל יותר מרגש". התאמה כזו אינה מוכיחה את ההבדל בין אלוקות לנברא.

ג. תשובת ChatGPT — מחקר ראשון — 10. מלאכי אצילות מול פרק ל"ט

פרק ל"ט אינו אומר שכל מלאך בכל הקשר שייך ליצירה. לאחר "מדור המלאכים בעולם היצירה" באה ההבהרה "והיינו בסתם מלאכים אבל יש מלאכים עליונים בעולם הבריאה". לכן כבר שם הכלל מסויג. די בכך כדי להסיר את הסתירה הפורמלית עם קיומן של דרגות מלאכים נוספות באיגרת כ'; עדיין צריך להסביר את טיבן. [S02]

נוסף על כך, "מדור" אינו זהה אוטומטית ל"שורש". פרק ל"ט עוסק במדורי נשמות ובאופי העבודה; איגרת כ' דנה באופן ההתהוות וביחס גוף ונשמה. לא נכון להחליף את נושא הדיון בלי לבדוק.

ג. תשובת ChatGPT — מחקר ראשון — 15. מה מוכיח "ובמלאכיו ישים תהלה"?

הפסוק הוא איוב ד, יח, בתוך דברי אליפז. רש"י מפרש "תהלה" מלשון הוללות. מבחינת שימוש האיגרת, הפסוק מסייע לקביעה שגם במלאכים יש צד של חסרון ואי־שלמות בביטול. [S06, S01]

אבל בפשט הפסוק לא נזכרים עולם האצילות או גופות להבדיל מנשמות. לכן צריך להבחין בין הראיה לכך שאין לייחס למלאכים שלמות מוחלטת לבין הזיהוי הקבלי של הדרגה שעליה מיושם הפסוק. הביאור המודפס מציע לדייק מ"מלאכיו" על מלאכים הקרובים אליו; זהו פירוש שיש לזהותו ככזה, ולא תוכן מפורש של הפסוק. [S01-C]

תיק 0227 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[34]

3 — Editorial QC for Booklet — E1. שיפורים סגנוניים

- E1-QC-S01: אחידות תגי Handoff ([E-subresearch] / [E-primary reported]).
- E1-QC-S02: הגהה מול דפוס קה"ת לפני סופי — תהליך חובה, לא R16.

תיק 0345 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[35]

מקורות שנקראו — חבילת S15 — R03 — בדיקה חוזרת: זוהר ח"ג רצב ב, אדרא זוטא

רצב ב

נקרא ההקשר שלפני ואחרי העלמין. עוגן: "בהאי גולגלתא דזעיר אנפין"; ובהמשך: "תשעה אלפין רבוא עלמין, נטלין וסמכין על האי גולגלתא". זהו ז"א במפורש. הקריאה

---

34. מסמך 0227: 199 — E1 — Editorial QC for Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

אינה מאמתת את כל נוסח האיגרת כציטוט מילולי אחד, ואינה מכריעה את פירוש מעמד העלמין.

מקורות שנקראו — חבילת S17 — R03 — בדיקה חוזרת של ייחוס לאגה"ק י"א

לשון האיגרת · תניא לעם: העמוד עם הביאור והסיכום

נבדקו בנפרד לשון האיגרת, פסקת הביאור וסיכום הפרק. גם חלופת הציטוט של Claude R02 נלקחה מן הסיכום, ולא מלשון האיגרת. דוח R03 מציין את ההבדל; אין צורך לתקן לשון נכונה של מבאר, אלא את ייחוסה.

תיק 0575 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[476]

S01 · ממה לומדים את סדר ההזנה?

למה בדיוק חוזר "ומזה": הצמחה, יתרון מ"ן, תחתית עשיה, אור חוזר, או כל הרצף? מה מוסיף "יובן היטב"?

השאלה מבקשת לזהות את ההנחה שממנה מתחיל הטיעון. אם 'מזה' חוזר רק לזריעה, צריך להסביר כיצד פעולת אדם נעשית הסבר גם לאכילה רגילה; אם הוא חוזר ליתרון התחתית, הזריעה היא חלק מן ההקשר הרחב.

מצב: קריאה מועדפת

S02 · ארבע מדרגות וארבעה יסודות

מה מקור ההקבלה המדויקת דומם/עפר, צומח/מים, חי/אש, מדבר/רוח? תן הסבר פנימי ומראה מקום לכל זוג. מדוע מים כדומם אינם סתירה? אל תספק רק אסוציאציות.

כוס מים שייכת לדומם, אך האגרת מקבילה מים לצומח. הקושי נוצר אם קוראים את ההקבלה כזהות חומרית. צריך לברר מה מאפיין כל מדרגה, ובעיקר אם יש מקור לכל ארבעת הזוגות יחד.

מצב: מבוסס; פרט פתוח

---

35. מסמך 0345: 08 — Packet — R04 ARCHIVE. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
476. מסמך 0575: IGK20-From-Lower-to-Higher-Research-HE.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

S03 · הסדר ההפוך בעץ חיים

האם זה סדר דרגות, סדר התהוות או התאמה תפקודית? השווה לסדרים אחרים של ארבעת היסודות; מדוע רוח אחרי אש כאן? האם הנוסח יציב?

זו שאלה אחרת מן הצורך במקור: גם לאחר שנמצא מקור למפת האגרת, עץ חיים מציג חי-רוח ומדבר-אש. יש לברר אם הוא ממפה אותו דבר, ולא להסתפק בהכרזה ששתי הרשימות שונות.

מצב: הבדל מבוסס; יישוב מוצע

S04 · הדומם שנשאר מחוץ לדוגמאות

מדוע שרשרת ההזנה אינה פותחת בדומם? מה בדיוק פותרת הערה 61, ומה נשאר לגבי מים ומלח שאדם אוכל/שותה? הפרד העפר הכללי מן הדומם כמחלקה.

העפר נדון בהרחבה קודם לכן, אבל בדוגמאות ההזנה מתחילים בצומח. מים ומלח מחדדים שהדומם אינו נעלם בפועל מן התזונה. השאלה היא על בחירת הדוגמאות ועל היקף ההסבר שניתן לה.

מצב: חלקי

S05 · עליון בגלוי, מקבל מלמטה

"למעלה" באיזה מובן: חיות, התהוות, דעת, גילוי או שורש? למה תלות במזון תחתון טעונה הסבר קבלי נוסף? האם ההזנה היא משל, ראיה או יישום?

אם אומרים רק 'התחתון גבוה בשורשו', קל לשכוח שבתחילת המשפט הוא באמת תחתון. צריך לקבוע מה מודדים בכל השוואה ומה תורמת האגרת מעבר לידיעה שאדם צריך לאכול.

מצב: מבוסס

S06 · 'ניזון וחי' ו'מקבל חיותו משניהם'

"ניזון וחי" לעומת "מקבל חיותו": האם יש הבחנה? האם חסרים צומח הניזון מדומם, אדם מצומח בלי חי, חי מחי? אין להסיט לדיון תזונה מודרני שאינו נדרש לפשט.

השאלה בוחנת אם שינוי הפעלים נושא משמעות נוספת, ואם שרשרת הדוגמאות אמורה לכסות כל אפשרות. עיקרה אינו איזה מזון אדם חייב לאכול, אלא מה המשפט טוען ומה אינו טוען.

מצב: פירוש תחבירי מועדף

S07 · דגן ועץ הדעת בסוגיית ברכות

קרא ברכות מ ע״א בהקשר עץ הדעת; השווה מקבילות ונוסחי אבא/אמא. מה בדיוק הוכח מן המאמר, ומה אינו מוכיח?

הציטוט נשמע כמאמר עצמאי על תינוקות, אך הוא נאמר בתוך דיון על זהות עץ הדעת. ההקשר מלמד למה הדגן נבחר ומה מן הסוגיה נלקח אל האגרת.

מצב: מבוסס

S08 · חיטה, דגן, לחם ומצה

למה דווקא דגן, ״טעם״ דגן, ולא כל מאכל? הבחן מזון, חיטה, חמשת מיני דגן ולחם. חפש ביאור חסידי/קבלי מקומי, ולא רק חזרה על מאמר חז״ל.

הסבר כללי ששורש המאכל גבוה אינו מסביר בהכרח מדוע דווקא דגן קשור לדעת. נוסף לכך, חיטה, דגן, לחם ומצה מופיעים במקורות שונים, ולא בכל מקום הם בני החלפה.

מצב: מבוסס בגבולות המקבילה

S09 · שני הורים בציטוט, אבא במקבילות

למה אבא ואמא שניהם? מה היחס למקורות המזכירים אבא בלבד, ולהכרה/התקשרות/חכמה ובינה/מוחין? האם יש מקור המחיל פירוש או״א על הלשון באגרת הזאת?

המילים אבא ואמא יכולות לעורר אצל לומד קבלה את כינויי חכמה ובינה. השאלה אינה אם ההדהוד אפשרי, אלא אם הוא פירושו של המשפט הזה, ואם המקבילות מוכיחות אותו.

מצב: נוסח מבוסס; דרשה פתוחה

S10 · חכמה ודעת בלי בינה

למה ״חכמה ודעת״, בלי בינה? האם שתי הראיות מתחלקות ביניהן או מאירות את שתיהן? סמן אם זה היסק בלבד.

שתי דוגמאות ושני שמות כוחות מזמינים טבלה: דגן כנגד דעת ובשר כנגד חכמה. אבל התאמה מספרית וסדר מילים אינם מספיקים כדי ליצור פירוש ספירתי.

מצב: גבול ידיעה

S11 · מה אירע בלילה ללא בשר שור?

בשרא דתורא: אתר דף, דובר, ההקשר, פירושי רש״י ותוספות, ונוסח האגרת מול נוסח הגמרא. האם מדובר בתוספת שכל, מניעת חולשת צום, מליצה או דרשה חסידית מעבר לפשט?

כדי להבין את הראיה אין די במשפט 'לא אכלתי בשר'. צריך להבחין בין הסיפור התלמודי, פירושיו והשימוש שעושה בו האגרת בתוספת חכמה ודעת.

מצב: מבוסס

S12 · מדוע שור, ומדוע שתי ראיות?

מדוע בשר שור דווקא? האם תינוק/חכם, צומח/חי, התחלת דעת/תוספת עיון הם זוגות מוכחים? האם שתי הראיות מסבירות ״משניהם״?

השאלה מחברת שני דיוקים שאינם זוכים לאותה תשובה. לשתי הראיות יחד יש תפקיד מבני ברור יחסית; לבחירת מין השור מעבר ללשון הגמרא לא נמצא טעם מקומי נוסף.

מצב: חלקי

S13 · תהו, בירור ואור חוזר: מה מחובר?

מה היחס בין בירור המאכל, שורשו בתהו, כוחו להוסיף דעת ואור חוזר? חפש מקור שמחבר, לא רק ארבעה מקורות המשתמשים במונחים דומים. האם התוספת לכל אוכל או לעבודה בכוונה/בירור?

כמה מקורות מסבירים כיצד נמוך מוסיף לגבוה, אך הם משתמשים בשמות שונים. השאלה היא אם מדובר באותו מנגנון במילים אחרות, או במקבילות שיש להן מבנה משותף ופרטים שונים.

מצב: מקבילות מבוססות; זהות לא הוכחה

S14 · למי חוזר 'כי הוא'?

מה נושא ״כי הוא״ ומה נושא ״שמתגלית שם״? הצע פיסוק חלופי לכל קריאה סבירה וציין יתרון וקושי.

המילה 'הוא' באה אחרי שתי ראיות ומלפני הסבר קבלי. צריך לברר אם היא מסכמת את התופעה או מציינת את המאכל. זו שאלה נפרדת מן השאלה על איזה מקור אור חל 'אור חוזר' בסוף המשפט.

מצב: קריאה מועדפת

S15 · שני מופעים של אור חוזר

האם "אור חוזר" הראשון מתאר את תופעת ההזנה או אותה הארה טכנית ממש? על מה חל האחרון? האם הסובב נכלל בחזרה, או רק מקור הארה בתחתית? אין לקבוע שהנחת המשתמש נכונה בלי בדיקת הלשון והמקבילה.

המשפט מזכיר אור חוזר בתחילתו ובסופו וביניהם שני מקורות: הסובב והקו. השאלה היא כיצד הפירוט חוזר לביאור הקודם, בלי להפוך את שני המקורות לאותה פעולה.

מצב: קריאה מועדפת חזקה

S16 · מה מקצר 'כו"?

מה מקצר "הארה דהארה כו""? האם ההארה השלישית בלבד, "כל הנ"ל" או פירוט נוסף? מדוע קיצור כאן מול האריכות בתיאור הקו? הבחנה בין פענוח סביר לכוונת קיצור מוכחת.

ראשי התיבות כו' מזמינים להשלים נוסח קודם, אבל אינם מציינים בעצמם כמה מילים הושמטו. צריך להבדיל בין זיהוי ההפניה לאחור לבין שחזור מדויק של כל הקיצור.

מצב: חלקי

S17 · חזרה שמפעילה את הביאור

למה החזרה על תחתית עשיה, סובב, סיום רגלי היושר והקו אחרי שכבר פורטו? מה משתנה ביישום למזון ולא רק בהצמחה?

הפירוט נראה לכאורה מיותר לקורא שזוכר את הפסקה הקודמת. השאלה מבקשת להבין את פעולת החזרה בטיעון, ולא רק לפענח שוב את שמות המדרגות.

מצב: פירוש הקשרי

S18 · מה מתגלה ביתר עז?

האם "ביתר עז" הוא גילוי כוח, אור, שורש או השגה? אין להחיל את הכרעת תיק העפר אוטומטית על הזנת דעת האדם או על המלאכים. איזה גשר נחוץ?

המילים דומות ללשון יחידת העפר, אך הנושא התחלף. צריך לברר מה נושא הגילוי במשפט עצמו, ואיך ממנו עוברים אל חיות, דעת והנאת מלאכים.

מצב: מבוסס

S01 · ממה לומדים את סדר ההזנה?

הקריאה המועדפת מחזירה את 'מזה' ליתרון התחתית ולביאור האור שניתן ביחידת העפר. הזריעה והנטיעה, המופיעות בסמוך, מוסיפות את תפקיד העלאת מ"נ; אין ראיה שהן המושא היחיד. 'יובן היטב' מציין החלה של ההסבר על תופעה נוספת: העליון ניזון מן התחתון, עד תוספת דעת באדם.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ"ש בפע"ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

קרבה תחבירית היא ראיה חשובה, אך אינה מספיקה לבדה. המשפט הסמוך מדבר בפירות המשובחים הבאים על ידי זריעה ונטיעה. אילו ניתקה הקריאה את 'ומזה' מכל מה שקדם למשפט הזה, היה מתקבל מעבר צר: מפעולה חקלאית לתזונת האדם. אלא שהמשך משפט האגרת עצמו חוזר לתחתית העשיה, לסובב ולסיום הקו. החזרה הזאת היא מבחן פנימי להיקף ההפניה: מה שחוזר במפורש הוא מבנה האור, לא רק מעלת הפרי המתורבת.

יש להפריד אפוא שלוש קומות. כוח הצומח שבעפר מדגים יכולת המצויה בתחתית. פעולת הזריעה מדגימה תוספת הנמשכת בהתעוררות מלמטה. שרשרת המזון מדגימה תלות של מדרגה עליונה בנמוכה ממנה. שלושתן יכולות להשתלב במהלך אחד בלי להיות אותה פעולה. הצמחה, הזנה והמשכה אינן מילים נרדפות; הביאור מחפש את המבנה המאפשר את הקשר ביניהן.

המחקר הראשוני היטיב לזהות רצף מן העפר אל המצוות, אך לשון 'שרשרת הוכחות אחת' עלולה לטשטש הבדל בין ראיה לבין יישום. האגרת אינה מסיקה את האור החוזר מתוך מחקר תזונתי עצמאי. היא משתמשת במה שבואר קודם כדי לפרש את היחס המוכר בין המדרגות. דוגמאות הדגן והבשר מחדדות שהיחס כולל גם דעת. הן אינן מוכיחות בכוחות עצמן את כל תיאור סיום רגלי אדם קדמון.

בסבב האחרון נוספה מקבילה חשובה בקונטרס אחרון ד: מזונות דצ"ח, בירור, העלאת מ"נ ומשל הזריעה מצויים באותו דיון. הדבר מחזק את התאמת הנושאים, אך אין בו זיהוי אוטומטי של 'כמ"ש במ"א'. התאמה של רצף עניינים עשויה להסביר מדוע המקבילה מועילה לקורא; היא עדיין אינה מראה מקום מפורש שהמחבר ציין.

מבחן נגד מועיל הוא לשאול אם כל אכילה דורשת תחילה פעולת זריעה אישית. המשפט אינו אומר זאת. משום כך אין להפוך את הקריאה הצרה לתנאי של התופעה. מנגד, אין למחוק את הזריעה מן ההקשר רק מפני שאינה תנאי כזה: היא מכינה את

המעבר ממבנה הבריאה לפעולת האדם ולמסקנת המצוות. המענה הוא הקשרי ומנומק, ולא פענוח מוכח של כינוי שהמחבר עצמו פירש.

S02 · ארבע מדרגות וארבעה יסודות

לקוטי תורה פינחס, ’צו את בני ישראל’ §ג, מוסר את ארבעת הזוגות. מים קשורים לצומח מפני שהם מצמיחים; אש לחי מפני שורש נפשות בעלי החיים במשרתי המרכבה המתוארים כאש; רוח למדבר על פי ’רוח ממללא’. עפר־דומם נמסר בלי טעם נפרד. ’בחינות’ מציין כאן הקבלה ואפיון, לא טענה שכל מים הם צמח.תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א־ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294, לקוטי תורה, שלח, בפרשת נסכים כתיב כי תבאו — §א וההפניה לכי תצא; PDF 109–112, עץ חיים, שער נ פרק י — חלקי ארבעת היסודות והרכבת דצח”מ

הדרישה למערכת אחת שינתה את החקירה. בתחילה ניתנו ארבעה הסברים מתקבלים על הדעת: עפר כקביעות, מים כגדילה, אש כחום ותנועה, רוח כדיבור. הנימוקים יכלו להועיל כפתיחה, אך לא הוכיחו שמחבר האגרת משתמש בדיוק במערכת הזאת. קל להכיר סמלים קבליים בנפרד ולטעות כאילו הצירוף שלהם כבר תועד. משום כך נדרש עד המציג את המדרגות ואת היסודות יחד.

העד הראשון ששינה את המצב היה כי תצא §א, שבו נאמר במפורש שאש היא בחינת נפש החי ורוח בחינת המדבר, בצירוף אונקלוס. שלח, דרוש הנסכים, חיזק את חי־אש. לאחר מכן אותרה הפסקה המלאה בפינחס. חשוב לשמר את סדר התיקון: הגילוי ביטל את הטענה שאין מקור חסידי לזוגות העליונים; הוא לא ביטל את השאלה על היחס לעץ חיים.

פינחס נותן הסבר שאינו מצטמצם בחום הגוף. הוא עובר מ’משרתיו אש לוהט’ אל פני אריה ופני שור, ומהם להשתלשלות נפשות בעלי החיים. האש מאפיינת את מקור הנפש במרכבה, ולא רק תכונה הנמדדת בגוף החי. חום, תשוקה ותנועה עשויים להאיר את הקשר בעבודת האדם, אך אין להחליף באמצעותם את הנימוק המפורש במקור.

גם נימוק המים צריך להישמר בדיוקו. המקור קושר מים לצומח דרך פעולת ההצמחה. אין הוא ממיין דגימת מים לצמח, ואין הוא טוען שהצמח מורכב ממים בלבד. הנברא הגשמי יכול לכלול כמה יסודות, ואילו ההקבלה מצביעה על בחינה מאפיינת. זה פותר את הסתירה המדומה בלי לדרוש לשנות את משמעות הדומם.

עפר הוא המקרה שבו מותר לעצור. הפסקה אומרת שהוא דומם, אך אינה מוסיפה 'כי' כמו בנימוק האש. הקביעות והעדר התנועה העצמית הם הסבר מושגי אפשרי, לא טעם מפורש שנמצא באותה פסקה. ארבעה זוגות מפורשים ושלושה נימוקים מפורשים הם ממצא חזק; אין צורך להפוך אותו לארבעה נימוקים כדי להציג מערכת סימטרית.

במהלך הדיווח אירעה טעות ביבליוגרפית: הדרוש נקרא 'צו' מפני פתיחתו 'צו את בני ישראל'. הוא שייך לפרשת פינחס, לא לפרשת צו. הטעות לא שינתה את הטקסט שנקרא, אך היא שיבשה את הדרך שבה קורא אחר יוכל למצוא אותו. לפיכך התיקון שייך לגוף המחקר ולפנקס המקורות, ולא להערה טכנית שולית בלבד.

S03 · הסדר ההפוך בעץ חיים

בעץ חיים שער נ פרק י המדרגות קשורות לחלק העפר, המים, הרוח והאש שבכל אחד מן היסודות. באגרת ובמקבילותיה החי הוא אש והמדבר רוח. הבדל בין רכיבי הרכבה לבין בחינה מאפיינת מאפשר יישוב, אך לא נמצא משפט של אדה"ז המיישב במפורש את ההיפוך. אין להגיה את האגרת ואין לכתוב שהקושי נפתר בוודאות.עץ חיים, שער נ פרק י — חלקי ארבעת היסודות והרכבת דצח"מ, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294, משנת חסידים, מסכת ההרכבה — קראקא תרמ"ט; צא–צב; PDF 210–213

כאן התרחשה אחת החזרות החשובות במחקר. הפניה כללית לעץ חיים ולמשנת חסידים שימשה בתחילה כאילו אישרה את סדר האגרת. קריאת פרק י בשער נ הראתה שהאישור אינו נכון בשני הזוגות העליונים. יש חשיבות לחזרה מפורשת: מקור יכול לתמוך בעיקרון ההרכבה והכלילות ובו בזמן לסתור את הסדר שיוחס לו. אין למחוק את תרומתו כולה ואין לשמר את הייחוס השגוי.

עץ חיים מדבר על חלק פנימי שבכל יסוד. לפי התיאור שנקרא, הדומם נבנה מחלק העפר שבכל הארבעה; הצומח מחלקי המים; החי מחלק הרוח; והמדבר מחלק האש. נפש צומחת, בהמית ומדברת מתווספת לפי המדרגה. זו מערכת מורכבת יותר מארבע תוויות על ארבעה סוגי חומר. אם משווים אותה לאגרת, חייבים לשמור את הביטוי 'שבכל יסוד', מפני שהוא המפתח להצעת היישוב.

הצעת 'שני צירים' מבקשת אפוא להבחין בין מה שמרכיב מדרגה לבין מה שמאפיין את חיותה. היא אינה שרירותית לגמרי: L6 מנמק אש באמצעות מקור הנפשות במרכבה, ורוח באמצעות הדיבור; עץ חיים מפרט חלקים בהרכבה. אבל הבדל לשוני אינו מוכיח

בהכרח שאין מתח מושגי. אותם שמות של מדרגות מופיעים בשני המקורות, ובשניהם מדובר בקשר ליסודות. זהו הקושי החזק שנותר מול היישוב.

הסבר באמצעות יושר ועיגולים עלה ככיוון אפשרי ונסוג. עצם העובדה שהאגרת עוסקת ביושר ובעיגולים אינה מספיקה כדי לייחס להם את חילוף אש ורוח. לשם כך נחוץ מקור שמחיל את ההבדל דווקא על שני המיפויים. עד כזה לא נמצא בחומר שנבדק. לכן הכיוון נשמר כתולדות המחקר ולא כפתרון נוכחי.

משנת חסידים חייב להישאר ספר נפרד. אין 'משנת חסידים שער נ' במובן ההפניה המעורבת שנמסרה. יש מסכת ההרכבה, ויש להבחין בגוף הדפוס בין המשנה ובין פירוש טעם עצו. הקטע על המדבר כחלק האש קרוב למפת עץ חיים. מקום העדות ומה נקרא בכל סבב אינם אחידים; אין לייחס בדיעבד קריאת פרק מלא לחוקר שראה קטע משני בלבד.

הממצא החיובי הוא שהאגרת אינה עומדת לבדה: כמה דרושים חוזרים על חי־אש ומדבר־רוח. לכן הבדל מול עץ חיים אינו יסוד מספיק לחשד טקסטואלי. אולם ריבוי מקבילות מוכיח שימוש עקבי במפה, לא את מנגנון התאמתה למפה האחרת. ההבחנה הזאת מאפשרת תשובה בהירה גם כשחלקה נשאר הצעת יישוב.

S04 · הדומם שנשאר מחוץ לדוגמאות

השרשרת באגרת מדגימה את תלות החי בצומח ואת תלות האדם בשניהם; היא אינה מונה את כל המזונות. קונטרס אחרון ד מזכיר במפורש מזונות דצ"ח. הערה 61 מציעה קשר לכך שהכול מן העפר ומסייגת את ההרחבה להזנה לאחר הבריאה. טעם ההשמטה המדויק נשאר חלקי. בנושא המשפט האנגלי It הכוונה לחי, לא לצומח.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, שיעורים בספר התניא, אגה"ק כ', הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ"ש בפע"ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

יש כאן שתי שאלות שאסור להחליף. הראשונה היא אם האגרת טוענת שהאדם אינו ניזון מדומם. השנייה היא מדוע אינה מדגימה זאת. לשאלה הראשונה די בקריאת תחולת המשפט: הוא מציין שהאדם מקבל משני המקורות שנזכרו, ולא אומר 'רק משניהם'. לשאלה השנייה נדרשת ראיה נוספת. העובדה שאין סתירה תזונתית אינה מסבירה לבדה את בחירת המחבר.

במחקר הראשוני הוצגה הערת הרבי כמעט כתשובה מלאה: העפר הוא תשתית הכול ולכן אין צורך להזכירו שוב. לאחר מכן הסתבכה הקריאה בגלל כינוי הגוף האנגלי.

בסבב R3 נכתב שהתחתון עדיף מצד בריאתו. R4 החזיר את הנושא למקומו: החי הוא שעליון מן הצומח גם מצד בריאתו, ובכל זאת הוא ניזון ממנו. התיקון אינו דקדוק זעיר; הוא משיב את הפרדוקס שאותו ההערה מסבירה.

צריך לשמור שלוש שכבות בהערה. ראשית, מעלת החי אינה מוגבלת למצבו הנוכחי. שנית, בסוגריים נידונה השמטת העפר על רקע 'הכול מן העפר'. שלישית, ההרחבה לתלות ולהזנה לאחר הבריאה מנוסחת כהצעה. כאשר שלוש השכבות מתאחדות למשפט נחרץ אחד, נעלמים גם הנושא הנכון וגם הסייג. הנוסח העברי המקורי לא אומת, ולכן אין להציג תרגום חוזר שלנו כציטוט עברי של הרבי.

L7 תרם כאן מבחן ישיר מן החסידות: האדם חי במזונות דומם, צומח וחי. כך מתברר שדצ"ח יכול לכלול את הדומם דווקא בדיון על מזון ושורש עליון. אין צורך להמציא חריג למים ולמלח כדי לשמר את הטיעון. עם זאת, המקבילה אינה אומרת למה באגרת כ' נבחרו שתי הדוגמאות האחרות בלבד.

הצעה הקשרית נשארת מועילה: העפר כבר מילא את הפסקה הקודמת, וכאן נדרש מעבר דרך חי ומדבר אל דעת. הדגן והבשר מספקים שתי ראיות תלמודיות לתוספת באדם. הצעה זו מסבירה את הכלכלה של הטיעון, אך אין להפכה למניע מוכח. גם ההסבר שהשרשרת מתחילה בבעלי נפש צומחת וחיה אינו כלל מפורש באגרת.

מכאן נוסח הסיום המדויק: היקף ההדגמה ברור יותר מטעם ההשמטה. חוקר יכול לסגור את הדרישה לביאור בלי לסגור כל שאלה ספרותית. המים והמלח נשמרים כמבחן נגד לטענה שהרשימה ממצה; לאחר שהטענה הזאת אינה נטענת, הם אינם מפריכים את מבנה הזנת העליון מן התחתון.

S05 · עליון בגלוי, מקבל מלמטה

'למעלה' מתאר את מדרגת החיות והדעת הגלויה: חי מעל צומח, מדבר מעל חי. המקבל יכול להישאר עליון במדרגתו ולקבל תוספת ממקור הנמצא למטה. ההזנה היא יישום של הביאור הקודם; הדגן והבשר מרחיבים אותו גם לשכל. האגרת מפרשת את התלות באמצעות האור החוזר, בלי להפוך כל מאכל לעליון בכל הבחינות.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55–57 PDF, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ"ש בפע"ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך, שיעורים בספר התניא, אגה"ק כ', הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה

הסולם דצח"מ משמש כנתון של הטיעון, לא כמסקנה שהאכילה מפריכה. בצומח יש גדילה; בחי חיות ותנועה מסוג נוסף; במדבר דעת ודיבור. גם אם המקבילות מגלות

למאכל שורש גבוה, ההבדל במצב הגלוי נשאר. לכן אין לפרש ’אף על פי כן’ כאילו אדמו”ר הזקן טעה בתחילת המשפט ומתקן את עצמו בסופו. הוא מעמיד יחד שתי בחינות של היחס.

השאלה על טיב ההסבר אינה מיותרת. אפשר לתאר בגוף את ההזנה בלי להשתמש במפת אורות; אבל האגרת מבקשת להבין מדוע סדר שבו העליון תלוי בתחתון מתאים למבנה הבריאה שכבר הוצג. זה הסבר בתוך שפתה של האגרת. אין צורך להמציא נתון אמפירי חדש כדי להצדיק אותו, ואין להציג את מאמרי חז”ל כניסוי מודרני בתזונה או בהתפתחות ילדים.

L1 מוסיף הבחנה בין המאכל הגלוי לבין שורשו. המאכל נמוך מן האדם וטעון את בירורו, ובכל זאת יכול להוסיף בו מכוח השורש. ההצעה אינה שהלחם מסוגל לחשוב במקום האדם. היא מסבירה יכולת לתת כוח שלא ניתן להעריך רק לפי צורתו הנוכחית של הנותן. L7 מנסח קרבה רעיונית זו בס”ג ומ”ה. אלה תיאורי שורש ובירור, לא מילות האגרת במשפט הנידון.

במהלך הסבבים נוצרה חלוקה חדה מדי: L1 מסביר ’למה’, והאגרת רק ’איפה’. החלוקה נסוגה ב־R4. המילה ’כי’ באגרת נותנת נימוק סיבתי, והפירוט של המקום הוא חלק מן הנימוק. המקום התחתון אינו כתובת ניטרלית; הסיום וההארה שם הם מה שמאפשר את ההסבר. ראוי אפוא להשוות שני ניסוחים מסבירים, ולא מקור מסביר מול מקור המציין מיקום בלבד.

הגבול האחרון נוגע ליתרון עצמו. ’נמוך בגילוי’ אינו רשיון להסיק שכל הנמוך מחברו מזין אותו בהכרח. האגרת מביאה יחסים מסוימים ומפרשת אותם. היא אינה מציעה נוסחה המחליפה בדיקה של כל קשר רוחני. ההכללה המועילה היא שבמדרגה התחתונה יכול להתגלות כוח שאינו נמדד לפי דירוגה הגלוי; תחולתו בכל מקרה צריכה להישען על לשון ומקור.

S06 · ’ניזון וחי’ ו’מקבל חיותו משניהם’

אצל החי מודגשת תלות קיומו בצומח. אצל המדבר מתקבלת חיות משני המקורות, ועליה נוספת חכמה ודעת. ’משניהם’ מכין את שתי הראיות, דגן ובשר. אין מקור לחלוקת הפעלים לספירות. הרשימה מדגימה את היחס בין מדרגות ואינה טענה שכל אדם נזקק בפועל לשני סוגי המזון בכל מצב.תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55–57 PDF, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ”ש בפע”ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

אפשר לקרוא 'ניזון וחי' כצמד המתאר את הקיום באמצעות ההזנה. אין צורך להעמיד 'ניזון' על הגוף ו'חי' על הנפש כמפת מדרגות נפרדת. פירוש כזה צריך ראיה, מפני שבשפה הרגילה הפעלים יכולים לפרט אותו יחס. שינוי הלשון אצל המדבר מאפשר להוסיף שני מקורות ואחריהם תוצאה שכלית; זה הסבר תחבירי חסכוני יותר.

הביטוי 'וגם חכמה ודעת' הוא התוספת המובהקת. כאן אין רק גיוון סגנוני: האגרת אומרת שהנתינה מן התחתון נוגעת גם למה שמייחד את המדבר. אילו הופיעו רק חיות וקיום, היה אפשר לקרוא את התלות כצורך של הגוף הנמוך שבאדם. תוספת הדעת מרחיבה את הטענה, ולכן דוגמאות המובאות מיד אחריה נבחרות בתחום השכל וההכרה.

האפשרויות שהשאלה מונה הן מבחן לתחולה. בעל חיים הטורף בעל חיים אחר אינו מבטל תלות של מדרגת החי בצומח המתוארת כאן, אבל האגרת אינה מפרטת את כל שרשראות המזון. אדם שאוכל צומח אינו מפריך את האפשרות לקבל מן החי. אין להוסיף 'בלעדיהם אין אדם יכול לחיות' במקום שבו נאמר 'מקבל חיותו משניהם'. שינוי קטן בכימות היה יוצר טענה אחרת.

מנגד, האמירה שהרשימה אינה ממצה אינה היתר לרוקן אותה. שתי הראיות אינן דוגמאות אקראיות בלבד: הן תואמות במפורש לשני הסוגים שנזכרו. לכן המבנה צומח–חי–מדבר נשאר משמעותי, גם אם הוא אינו מונה דומם נאכל או טריפה בין בעלי חיים. יש הבדל בין רשימה חלקית שיש לה סדר לבין רשימה שאין לה כל תפקיד.

כאן ניכרת תועלת השוואת L1. שתי הראיות מובאות שם יחד בתוספת כוח החכמה, אך בסדר הפוך. הדבר מחזק שהן יכולות להשתתף בטיעון משותף בלי לחייב התאמה אחת־לאחת בין סדר הדוגמאות לסדר שמות כוחות הנפש. האגרת מאפשרת קריאה טובה של 'משניהם'; היא אינה מספקת טבלה סמויה של כל פועל וכל ספירה.

S07 · דגן ועץ הדעת בסוגיית ברכות

בברכות מ ע"א רבי יהודה מזהה את עץ הדעת עם חיטה ומביא את קריאת אבא ואמא לאחר טעימת דגן. האגרת משתמשת בזיקה בין מאכל מן הצומח לבין דעת האדם. אין מכאן ראיה לפרצופי אבא ואמא דווקא, לכל פרטי התפתחות הדעת, או לטענה שכל סוגי המזון שווים לדגן.ברכות מ ע"א — רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא, תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57, לקוטי תורה, צו, להבין מ"ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; PDF 51–53

קריאת ההקשר מונעת שני קיצורים שגויים. אין זו קביעה המובאת כדי להכריע באגרת את זהות עץ הדעת, ואין זו גם אמירה חסרת הקשר שחוברה במיוחד להוכחת מעלת המאכל. רבי יהודה משתמש בנתון על הדעת כדי לנמק את זיהוי החיטה. האגרת משתמשת באותו נתון בכיוון אחר של הדיון: להראות שגם דעת המדבר מקבלת מן הצומח. תפקיד הציטוט משתנה בלי שהמילים הופכות להמצאה חדשה.

הביטוי ’יודע לקרות’ אינו מחייב לבדו תיאוריה מלאה של הבנת יחסי ההורות. במחקר הראשוני נכתב שהתינוק מבין את יחסו להוריו. לקו”ת מצה זו חייב לצמצם זאת: שם הידיעה משמשת משל לקטנות ולידיעה שלמעלה מהשגה מפותחת. לפיכך בחוברת נאמר הכרה וקריאה, ולא נבנית מן התלמוד הבנה מושגית בוגרת של אבהות ואמהות.

הנוסח הכפול חשוב כממצא ולא בהכרח כדרשה. האגרת מביאה אבא ואמא; L1 ומצה זו מביאים אבא בלבד. אין להסיק שהחסידות אינה מכירה במילה אמא, או שהשמטתה במאמר אחד מפרשת את הופעתה במאמר אחר. כל מאמר בוחר את החלק הנצרך לטיעונו. דווקא השוואת נוסחים מדויקת מציבה גבול להעתקת ביאור מפרצוף אבא אל כל משפט האגרת.

גם ההבחנה בין לשון חז”ל לבין שימוש חסידי חשובה להערכת הדוחות. כאשר חוקר אומר שהמאמר מוכיח צומח המוסיף דעת, זה תואם את שימוש האגרת. כאשר הוא אומר שהגמרא כבר מסבירה דעת דתהו, הוא מייחס לה הסבר המופיע במקבילה חסידית. שלוש השכבות — התלמוד, האגרת והדרוש המקביל — ראויות כולן ללימוד, אך אינן ציטוט אחד.

המסקנה החיובית מספקת: הדגן אינו נבחר רק משום שהוא מזון שכיח, אלא משום שהמקור המצוטט מחבר אותו במפורש לידיעה. אין צורך להעמיס עליו חשבון ספירתי נוסף כדי להסביר את מיקומו. החקירה הפרטית מדוע חיטה שייכת לדעת מקבלת תשובה נוספת בואתחנן, והיא נידונה בשאלה הבאה.

S08 · חיטה, דגן, לחם ומצה

לקוטי תורה ואתחנן, תוספת הביאור ל’יודעת היום’ §ה, מייחד לחיטה שורש בדעת דתהו. L1 נותן הסבר כללי למאכלי דצ”ח, ומצה זו משתמשת בדגן כדי לבאר מוחין דאבא בקטנות. אלה תרומות שונות. אין להעביר תכונה של חיטה אל כל מזון, או להפוך ’טעם דגן’ לכמות אכילה שלא נאמרה במקור.לקוטי תורה, ואתחנן, להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום — §ה, שורש החיטה בדעת דתהו; PDF 235–242 כהקשר, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי

PDF 55-57, לקוטי תורה, צו, להבין מ״ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; PDF 51-53, ברכות מ ע״א — רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא

החקירה התקדמה כאשר נבדל הטעם הכללי מן הטעם הפרטי. ’כל מאכל שורשו גבוה’ מסביר אפשרות של תוספת מן התחתון, אך עדיין אינו מייחד את הדגן. בואתחנן נמצאה לשון המעמידה את שורש החיטה דווקא בדעת דתהו. לפיכך אין זו רק חזרה על העובדה שהתינוק קורא אבא לאחר דגן, אלא הצעת מנגנון רוחני מותאם לכוח הדעת.

המשפט שם מתאר ירידה: אף ששורש החיטה למעלה מן האדם, היא נשפלת ממנו במצבה הגלוי, ובכל זאת מחיה אותו וממשיכה בו דעת. כך נמנעת המחשבה שהמאכל עצמו בעל שכל נעלה. הכוח המתווסף נובע מן השורש, והמצב הנמוך הוא חלק מן ההסבר. זהו אותו סוג של הבחנה שהחקירה נזקקה לו ביחס הכללי בין מזין למקבל.

L1 עוסק בלחם ובמאכלים ומביא גם בשר. כאן המשמעות של ההשוואה הפוכה: העובדה ששתי ראיות נכללות במנגנון כללי אינה הופכת כל מאכל לחיטה או את כל תוספת השכל לדעת דתהו באותו מובן פרטני. ביאור משותף יכול לשאת כמה מקרים שונים. כדי לקבוע שכל פרטי המקרה האחד חלים על השני צריך משפט נוסף.

’מצה זו’ מוסיף ממד אחר: אבא, קטנות ואמונה. זו אינה הפסקה שבה שתי הראיות מופיעות יחד. ב־R2 התערבבו ציוני אתר, דף והכותרות, ו־R3 הפריד בין מצה זו לבין ששת ימים. תיקון זה מאפשר שימוש נכון בכל מקור: האחד מסביר את השימוש באבא, האחר את תוספת החכמה מדגן ובשר, והשלישי את ייחוד החיטה.

גם ’טעם’ נשמר בגבולו. באגרת זו לשון הציטוט; אין להפוך אותה להוראה על שיעור אכילה או לתנאי פיזיולוגי שקבענו בעצמנו. הקשר הלשוני ל’טוב טעם ודעת’ עשוי להיות נאה, אך אינו מחליף את ההסבר המפורש. כאשר מסיימים את התיק, יש לנו טעם פרטי לחיטה, טעם כללי למאכלים והקשר מיוחד למצה — לא איחוד של שלושתם למונח אחד.

S09 · שני הורים בציטוט, אבא במקבילות

האגרת מביאה את הצירוף הכפול שבגמרא. במקבילות L1 ומצה זו מופיע אבא לבדו; במצה זו יש ביאור מפורש למוחין דאבא בקטנות. אין בחומר שנמצא דרשה מקומית המחילה את שני פרצופי אבא ואמא יחד על משפט האגרת. אפשר לציין הדהוד, אך אין להציגו כפענוח מוכח.ברכות מ ע״א — רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא, תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55-57, לקוטי תורה, צו, להבין מ״ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; PDF 51-53

הצעה ראשונה הבחינה בין הכרה יחסית לבין צבירת מידע: התינוק קורא לאנשים הקרובים לו בשמות, ולכן הדוגמה נוגעת לדעת כקשר. יש בה כוח הסברי, אך היא דורשת זהירות. מן הפועל 'לקרות' אין להסיק שהתינוק מבין מושג מופשט של הורות. המקבילה במצה מציגה ידיעה שאינה השגה בוגרת. לפיכך נשמרת אפשרות של הכרה וקשר, בלי לייחס לתינוק את כל התוכן המושגי של הביאור.

הצעה שנייה ראתה באבא ואמא חכמה ובינה. הקושי אינו רק היעדר מקור: האגרת מקדימה 'חכמה ודעת', ולא 'חכמה ובינה'. עובדה זו אינה מפריכה כל רמז אפשרי, אך היא מונעת התאמה קלה של שני שמות לשתי ספירות. אילו הייתה ההקבלה מפורשת בדרוש הנוגע לאגרת, היה מקום לבאר כיצד היא משתלבת בצירוף הקודם. בלעדיה אין להשלים את המבנה על סמך מספר המילים.

הצעה שלישית הייתה להעתיק את ביאור המצה כולו. היא נראית חזקה מפני שיש שם אבא ודגן בגוף דברי אדה"ז. אך המקבילה פועלת בהקשר של מצה וקטנות, ומשמיטה אמא. אין זו סיבה למחוק את תרומתה; היא מראה שימוש קבלי ממשי באחד הכינויים. הגבול הוא שהוכחת משמעותו של אבא באותו דרוש אינה הוכחת הצירוף הכפול באגרת.

הרישום בין הסבבים מלמד על התקדמות גם ללא פתרון מלא. בתחילה היה רק חשד לרמז. אחר כך נמצא מקור לאבא. לבסוף נמצא L1, שגם הוא מביא אבא בלי אמא ובו שתי ראיות המזון יחד. כל גילוי הוסיף הבחנה במקום לספק את המערכת שהוצעה מראש. תוצאה כזאת אינה כישלון של המחקר: היא מגדירה בדיוק איזו שאלה נענתה ואיזו נותרה.

נוסח הקורא חייב להיות חיובי ומדויק: שני ההורים מופיעים כי כך מצוטטת לשון חז"ל; תפקיד הציטוט הוא להראות דעת התלויה בדגן. 'כי כך הלשון' מסביר את המקור המילולי, אך אינו מוכיח שלא הייתה כוונה נוספת. לכן גם שלילה גורפת של כל רמז אינה מוצדקת. הדרישה היא לא להפוך אפשרות לכוונה מוכחת, ולא להפוך חוסר ראיה לאיסור פירוש.

S10 · חכמה ודעת בלי בינה

המקורות מאשרים תוספת שכל מן הדגן ומן הבשר, ואת ייחוד החיטה בדעת דתהו. הם אינם מחלקים באגרת דגן=דעת ובשר=חכמה. L1 אף מביא את הדוגמאות בסדר הפוך ונוקט חכמה ושכל. השמטת בינה אינה מוסברת במקור ממוקד שנמצא; אין להמציא כוח חסר או מדרגה נוספת כדי להשלים את השלישייה.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל

מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55-57, לקוטי תורה, ואתחנן, להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום — §ה, שורש החיטה בדעת דתהו; PDF 235-242 כהקשר

למיפוי המוצע יש משיכה ממשית. הדגן קשור בעץ הדעת, ובואתחנן שורש החיטה נקרא דעת דתהו. הבשר נזכר אצל חכם שהעיון שלו לא היה מדוקדק. אפשר אפוא לראות בדגן התחלת הכרה ובבשר תוספת עיון. אבל ההבחנה בין שני סוגי מקבלים — תינוק וחכם — אינה זהה לחלוקה טכנית בין דעת לחכמה.

מבחן הסדר אינו מכריע לטובת המיפוי. באגרת הדגן קודם לבשר, ואילו בצירוף 'חכמה ודעת' החכמה קודמת לדעת. מי שרוצה התאמה חייב אפוא כבר לחצות את סדר המילים. ב־L1 הבשר קודם לדגן, והצירוף חכמה ושכל חל על תוספת המאכלים בכלל. הנתונים מתאימים יותר לשתי ראיות לטענה משותפת מאשר לשני מפתחות נפרדים.

גם הטעם הפרטי לחיטה אינו מספיק. כאשר נאמר ששורשה דעת דתהו, ניתן להסביר מדוע היא מוסיפה דעת; לא נאמר מכאן שהבשר אינו מוסיף דעת או שתוספתו שייכת רק לחכמה. המעבר מטענה חיובית על מקרה אחד לשלילה לגבי המקרה השני הוא תוספת שלא הוכחה. המחקר שומר על הטעם הפרטי בלי להרחיבו לחלוקה בלעדית.

השאלה על בינה נשארת שאלה בלשון האגרת. מותר להציע שהצירוף חכמה ודעת מציין כאן שכל והכרה בלי למנות את כל הכוחות. זו קריאה פשוטה, אך גם אותה אין להציג כאילו נמצא מקור האומר שזה טעם ההשמטה. אין חובה שכל זוג שמות באגרת יהיה רשימה חסרה של שלוש ספירות, כשם שאין חובה שכל שלושה פעלים בהמשך יהיו שלוש ספירות.

גבול החיפוש נקבע בסבבים האחרונים: לאחר שנמצאו המקבילות המרכזיות וההבדלים ביניהן תועדו, לא הוגדר יעד חדש ממוקד שיכריע את המיפוי. לכן השאלה נשמרת פתוחה בלי להפוך אותה למשימת חיפוש אינסופית. בחוברת העיון היא נכללת במלואה, ואילו בחוברת הקורא די להסביר מדוע אין להישען על חלוקה שלא הוכחה.

S11 · מה אירע בלילה ללא בשר שור?

הלשון בבבא קמא עב ע״א, בהמשך לסוף עא ע״ב, היא דברי רב נחמן לרבא על תשובתו בלילה: 'דלא אכלי בשרא דתורא'. רש״י מפרש שלא דקדק בטעם הדבר; תוספות מזכיר תענית. האגרת נוקטת לשון שונה ומקוצרת. L1, 'ששת ימים' §ב, מביא את הראיה במפורש לתוספת כוח החכמה והשכל מן המאכל.בבא קמא עא ע״ב–עב ע״א — רב נחמן לרבא; רש״י ותוספות על בשר השור, תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן

’יעוד זאת’ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57

המיקום הוא חלק מן הבירור. במחקר הראשוני הופיעה הפניה לעא ע״א בעקבות מראה מקום מדווח. בדיקת ההכנה העמידה את לשון הבשר בראש עב ע״א ואת ההקשר בסוף עא ע״ב. מי שיפתח רק את הדף השגוי עלול לא למצוא את המשפט, ולחשוב שהמובאה חסרת מקור. לכן אין להסתפק בכותרת כללית ’בבא קמא’ כשמטרת התיק היא השוואת נוסח והקשר.

יש להבחין בין נוסח הגמרא ובין נוסח האגרת. התלמוד אומר ’דלא אכלי’ במסגרת הסבר לתשובה שניתנה בלילה; האגרת מביאה ’ועדיין לא אכילנא’ עם קיצור. שינוי זה אינו מאפשר לקבוע לבדו שאדה״ז ביקש לשנות במכוון את פשט הסוגיה. ייתכנו דרכי ציטוט ומסורות לשון, אך החקירה לא הכריעה היסטוריית נוסח מלאה. מה שמוכח הוא השימוש הנוכחי בראיה בתוך המשפט על חכמה ודעת.

רש״י ותוספות עוזרים להבחין בין פעולה שכלית לבין נסיבותיה. חוסר הדקדוק נוגע לאיכות העיון; התענית נוגעת למצבו של הדובר. אין הכרח להכריע שכל הלשון היא מליצה שאין בה קשר למאכל, ואין להכריע שפשט הגמרא כבר מלמד את מנגנון תהו ותיקון. תיאור הנסיבה והביאור הרוחני אינם אותה שכבה של טקסט.

ב־R2 נשארה הטענה שאין עד אדה״ז מדויק לבשר המוסיף שכל מחוץ לאגרת. L1 שינה זאת ב־R3. הוא מצטט את המשפט יחד עם מאמר הדגן ומסביר תוספת בכוח החכמה והשכל מצד שורש המאכלים. לפיכך אין עוד צורך להישען על Lessons בלבד, ואין לייחס לביאור מאוחר יצירת קשר שהאגרת והדרוש כבר מציגים.

ההשוואה אינה מבטלת הבדלים. L1 משתמש בלשון הקרובה יותר להקשר הלילי ומביא בשר לפני דגן. האגרת מסדרת את הדוגמאות לפי צומח ואחר כך חי. השינוי מתאים לטיעון ’משניהם’, אך כוונת הסידור היא מסקנה הקשרית. הממצא החשוב הוא עד משותף מפורש למאכלים ולשכל, בצד גבולות ברורים על טעם שור דווקא ועל מיפוי הכוחות.

S12 · מדוע שור, ומדוע שתי ראיות?

הדגן מדגים צומח והבשר חי, וכך שתי הראיות מתאימות ל’משניהם’. ניתן להבחין גם בין תחילת הכרה אצל תינוק לבין עיון של חכם, אך זו הצעה מסבירה ולא מיפוי חכמה ודעת. השור בא מן הסוגיה המצוטטת. הקשר הלשוני לפנים שבמרכבה אפשרי; אינו הוכחה לטעם בחירת המין.תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’יעוד זאת’ עד סוף המסירה, בבא קמא עא ע״ב-עב ע״א — רב נחמן לרבא; רש״י ותוספות על בשר

השור, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57, זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537

לו הובא הדגן בלבד, היה מוכח במסגרת הדיון שהצומח מוסיף לדעת המדבר. הראיה מן הבשר מרחיבה את ההדגמה גם לחי. זהו קשר ישיר למילת ’משניהם’, ולכן אין לראות בדוגמה השנייה קישוט מיותר. המבנה אינו מחייב ששתי הדוגמאות יוכיחו שני סוגי שכל נבדלים; די בכך שכל אחת ממלאת צד אחר של שני מקורות המזון.

ההבחנה תינוק-חכם נאה מפני שהיא מראה שהתוספת אינה מוגבלת להתחלת החיים. במקרה האחד הדעת מופיעה בתחילת ההכרה; במקרה האחר איכות העיון של אדם שכבר יודע תורה משתנה. אולם יש להיזהר בניסוח: הסוגיה אינה תיאור ניסויי של לפני ואחרי אכילה, והאגרת אינה מגדירה את שתי הדוגמאות כשלבי התפתחות. זהו פירוש לתרומתן הרטורית, הנשען על זהות המקבלים.

הטעם המיני לשור נותר חסר. אמירה כללית ש’שור הוא גבורה’ אינה מספיקה, מפני שלא הוכח מדוע דווקא זו תוספת השכל הנידונה. גם הטענה שמאכל מן החי שורשו גבוה מסבירה את הקטגוריה ולא את הבחירה בשור מול כבש. שאלת המשתמש מחייבת להבדיל בין שני סוגי תשובה, ולא להגיש טעם כללי כאילו פתר את הפרט.

המעבר מבשר שור לפנים של שור עשוי לקשור את שתי הדוגמאות בסדר הקריאה: בשר מזין אדם ורוח בהמה מזינה מלאך. עם זאת, פני שור הם מקור גם למיני בהמות אחרים הנזכרים בזוהר. לכן ההדהוד אינו מוכיח שתוספת דעת מבשר תלויה דווקא בזהות המין שור. ההקבלה הבטוחה היא בין חי מזין מדבר לבין רוח קרבן המזינה עליונים.

החלטת הסגירה אינה להתעלם מן הפרט, אלא להעמיד לו מעמד מדויק. נמצא מקור תלמודי ללשון, נמצא שימוש חסידי מפורש לשכל, ונמצא תפקיד לשתי הדוגמאות יחד. לא נמצא טעם פרטי נוסף למין. אלה ארבע תוצאות שונות; הצגתן בנפרד מגינה הן על עוצמת הממצא הן על השאלה שלא נענתה.

S13 · תהו, בירור ואור חוזר: מה מחובר?

L1 מסביר מאכל ושכל בתהו ובירור; L7 בס״ג ומ״ה; L3 קרבן וגילוי אורות תהו; L2 מתאר אור חוזר עתידי במלכות. האגרת עצמה מנמקת באור חוזר של הקו ובהארת הסובב בתחתית. הזיקות ממשיות, אך לא נמצא משפט המזהה ס״ג או דעת דתהו עם חזרת הקו בסיום רגלי א״ק.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג

א; עדי PDF 55–57, לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי PDF 44–45, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך, ונגלה כבוד ה׳, תשכ״ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54

התיק הזה עבר מהיעדר מקבילה מדויקת לרשת של מקבילות, אך לא לזהות מלאה. ב־R1 ו־R2 נדרש מקור לשתי ראיות המזון יחד. L1 סיפק אותו: המאכלים ששורשם בתהו מוסיפים לאדם שבחכמת התיקון. ב־R3 נוסף L3 לקרבן ולהנאת המלאכים. ב־L7 R5 זיהה את התוכן שאליו מפנה L3 על ס״ג שבפנימית א״ק ומ״ה מן המצח. כל שלב חיזק קשר מוגדר; אף שלב לא מסר את משוואת תהו–קו המבוקשת.

כדי להשוות נכון צריך לרשום לכל מקור את המקבל, את מקור הכוח, את הפעולה ואת הזמן. ב־L1 האדם מקבל חיות ושכל; הבירור מגלה את שורש המאכלים. ב־L3 מלאכי המרכבה נהנים לאחר הקרבת רוח הבהמה. ב־L7 מצטרפים מזון, מעשה והמשכה. באגרת הדיון מנומק מתוך מקום הסיום והחזרה של הקו. הדמיון בתוצאה אינו מבטל את ההבדלים בתיאור הדרך.

L2 הוא מבחן חשוב במיוחד, משום שמופיעות בו המילים אור חוזר. החזרה שם קשורה למלכות, לעתיד ולאחר הבירורים. יש זיקה ללשון כתר ממטה למעלה ולנעיצה, אך נושא המשפט וזמנו אינם זהים לתיאור הקו באגרת. גם פענוח ראשי התיבות נבדק: א״ח עט״ב הוא אשת חיל עטרת בעלה, ולא קיצור של אור חוזר. את הקשר לאור חוזר צריך לבסס על המילים המפורשות שבהמשך.

K5 מוסיף רכיב אחר: חיות האדם מגוף המאכל, והקשר לסובב. אין להעמיד זאת כמחלוקת עם רוח הקרבן, משום שהמקבל והנושא שונים. מצד שני, אין להעביר את הגוף אל המלאכים במקום הרוח שהאגרת מציינת. המקבילה יכולה לפרש היבט של מאכל האדם בלי להחליף את כל מנגנון הסיום. זו דוגמה לכך שמקור ישיר המפנה לאגרת עדיין אינו חופף לכל פרטיה.

בתוך L1 יש עוד גבול: לאחר הראיות בא המעבר ׳וכמ״כ הנה יובן בעבודת ה״. שכבת האכילה לשם שמים, קריאת שמע ותפילה אינה תנאי שהאגרת מציבה לכל קבלת חיות. הבירור כבר נזכר לפני המעבר, ולכן גם היפוך ההגזמה — לומר שברובד הראשון אין בירור כלל — אינו נכון. יש לקרוא את שתי השכבות ברצפן, בלי להשתיל את תנאי השנייה בכל משפט של הראשונה.

המסקנה המועילה היא חיובית: המקבילות מלמדות מדוע שורש נמוך בגילוי עשוי להוסיף למקבל שמעליו, ומראות כיצד הדבר מתממש במזון ובקרבן. הן מעשירות את הביאור של האגרת. הגבול הוא שאין לנו רשות להציג ס״ג, תהו, סובב ואור חוזר כמילים חלופיות. דיוק בגבול אינו הפרדה מלאכותית בין המקורות; הוא התנאי לצירוף שאפשר לבחון.

S14 · למי חוזר ’כי הוא’?

מועדף לקרוא: העובדה שהעליון מקבל מן התחתון היא בחינת אור חוזר. אפשר לקרוא גם את המאכל כנושא. ’שמתגלית’ מוסב על ההארה שבהמשך המשפט. המין הדקדוקי של המילה ’הזנה’ אינו מכריע, מפני שמילה זו אינה מופיעה במשפט. ההכרעה היא מן ההקשר, ולא הוכחה דקדוקית מוחלטת.תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה

הפיסוק המועדף הוא: שתי הדוגמאות — ’כי הוא בחינת אור חוזר ממטה למעלה’ — ולאחר מכן פירוט ההארה. כך ’הוא’ מסכם עניין שלם, כדרך ’הרי זה’. היתרון הוא שהוא כולל את שני מיני המאכל ואת התוספת השכלית בלי לבחור אחד מהם כמושא הבלעדי. הוא גם ממשיך את ההסבר הסיבתי שניתן ביחידת העפר.

בקריאה החלופית, התחתון המזין הוא בחינת אור חוזר. דגן ובשר יכולים להיכלל בשם מאכל, גם אם השם אינו מופיע כאן בפירוש. היתרון הוא נושא מוחשי קרוב לדוגמאות; הקושי הוא שיש להשלים את המושג הכללי. גם בקריאה המועדפת מסכמים עניין ולא חוזרים לשם עצם יחיד. לכן אין כאן כלל דקדוקי המבטל אחת מן הקריאות.

ב־R2 הובא טיעון שהמין הזכרי ’הוא’ שולל את ’ההזנה’ הנקבית. הטיעון נסוג ב־R3. הוא בדק מילה של המפרש במקום את מילות המחבר. אם הכוונה היא ’העניין’ או ’זה שהעליון ניזון’, אפשר להשתמש בזכר בלי לשנות את התופעה המסוכמת. זה מקרה קטן המלמד מדוע ניתוח תחבירי חייב להתחיל בנוסח בפועל.

תיקון נוסף הפריד בין שתי החלטות. תחילה נדחתה קריאת המאכל משום שסברו שהיא תחייב לייחס אור חוזר גם לסובב. אין הכרח כזה. אפשר להסב את ’הוא’ על המאכל ובכל זאת להצמיד את ’בבחינת אור חוזר’ האחרון לקו. התחביר כולל כמה קשרים מקומיים; החלטה על הכינוי הראשון אינה קובעת אוטומטית את תחולת הצירוף האחרון.

לישמתגלית’ יש מועמד מפורש: ההארה. צורת הנקבה תואמת אותו, ו’שם’ חוזר לתחתית העשיה. אין צורך להעמיד את הפועל על דעת האדם או על פעולה של אכילה.

ההבחנה חשובה להמשך: מה שמתגלה ביתר עז הוא ההארה; החיות והדעת הן התחומים שבהם האגרת מחילה את הסבר היחס.

S15 · שני מופעים של אור חוזר

ההופעה הראשונה נותנת את ההסבר להזנה ממטה למעלה. האחרונה צמודה בקריאה המועדפת לקו שבסיום רגלי היושר. 'כנ"ל' מחזיר לפסקה שבה הסובב מאיר בתחתית, ואילו הקו מאיר ממטה למעלה באור חוזר. אין במשפט רשות לכתוב שהסובב עצמו חוזר באותו מובן טכני.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, ונגלה כבוד ה', תשכ"ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54, לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי PDF 44–45

הראיה החזקה אינה סמיכות המילים בלבד. בפסקת העפר הסובב והקו מקבלים תיאורים שונים. הסובב מאיר תחת רגלי א"ק בלי הפסק רב, והקו, המסתיים שם, מאיר ממטה למעלה. כאשר הסיום חוזר על שני המקורות ומוסיף 'כנ"ל', ההקשר הקודם הוא המפתח לתחולת אור חוזר. אפשרות פיסוק אינה שקולה לכל אפשרות הקשרית.

ההופעה הראשונה אינה רק כותרת שאין לה כוח מסביר. 'כי הוא' מנמק מדוע העליון מקבל מן התחתון. אפשר לומר שהיא מתארת את היחס הכללי, ושההופעה השנייה מפרטת את חזרת הקו. אך אין להעמיד כלל נוקשה שלפיו 'הראשון רק משל והשני המציאות'. האגרת מציגה את ההזנה כבחינה של אותו מבנה שכבר בואר; חלוקה מדויקת בין משל לזהות טכנית אינה מפורשת בה.

מבחן נגד הוא הנוסח 'אור חוזר מן הקו והסובב'. הוא נשמע כסיכום נוח, אך משנה את התחולה: שני מקורות ההארה נעשים שני מקורות של חזרה. הנוסח הבטוח הוא 'הארת הסובב, והקו בבחינת אור חוזר'. זה אינו איסור להשתמש במושג אור חוזר ביחס לסובב בכל ספרות הקבלה; זו הגבלה על מה שניתן להוכיח מן המשפט הנוכחי.

K5 מבאר את הסובב שבתחתון ואת גוף המאכל. לכן הוא יכול לתרום לפירוש אחד מרכיבי המשפט בלי להזכיר את הקו. שתיקתו על הקו אינה מבטלת את הקו באגרת, ואינה נותנת רשות להכניס בו חזרה שלא תוארה. L2, לעומתו, כולל אור חוזר בהקשר עתידי אחר. שתי המקבילות יחד מלמדות שאין לבחור מונח משותף אחד ולמחוק את הפרטים שסביבו.

הבירור התחבירי שומר גם על ההבדל בין אור לבין מקור בריאה. גוף האגרת דן בעצמות ובבריאת יש מאין; כאן נאמרת הארה מן הסובב ומן הקו. אין לקצר זאת ל'העצמות חוזרת'. מעלת התחתית יכולה להיות מוסברת מתוך ההקשר הרחב, אך

מדרגות הביטוי נשארות שונות. דיוק כזה חיוני במיוחד בתרגום, שבו משפט קצר מדי עלול למזג כמה מושגים עבריים.

S16 · מה מקצר ’כו”?

הפענוח הסביר מחזיר לתיאור ההארה הקודם, ובפרט ל’הארה דהארה דהארה’. הביאור המאוחר פותח כך את הקיצור. אפשר שהכוונה כוללת גם המשך רחב יותר מן הרצף הקודם. לא הוכחה דרגה רביעית, ולא הוכח שטעם הקיצור הוא סוד נפרד. מידת הפירוט שנשארה במשפט משרתת את יישום ההסבר להזנה.תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, שיעורים בספר התניא, אגה”ק כ’, הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה

המחקר הראשוני כינה את הפתרון כמעט ודאי: כו’ מחליף את ההארה השלישית שכבר נאמרה. יש לכך בסיס ברור בהקשר, ולכן אין צורך לחזור לאפס ולומר שאין לנו מושג על הקיצור. התיקון המאוחר נוגע להיקף הוודאות: התאמה לביטוי קודם אינה מוכיחה שהקיצור מכסה מילה אחת בלבד ולא גם את ’כל הנ”ל’ או את רצף ההסבר הסמוך.

יש להפריד בין פענוח שימושי לבין מהדורה דיפלומטית. בביאור לקורא אפשר לכתוב שהאגרת מקצרת את תיאור ההארה שכבר בואר. אם רוצים להדפיס בתוך ציטוט מילים נוספות, צריך לסמן שהן השלמה עריכתית ולא נוסח כתב היד. דווקא קיצור קטן מחייב זאת, מפני שהוספת מילה בתוך הציטוט עלולה להיראות כעדות נוסח שלא קיימת בידינו.

השאלה מדוע מקצרים את ההארה אך מאריכים בסיום רגלי היושר מקבלת תשובה הקשרית. תיאור ההארה ניתן זה עתה וניתן להזכירו בקיצור; מקום סיום הקו וכיוון החזרה נדרשים שוב כדי להסביר כיצד התחתון מוסיף לעליון. זו אינה הוכחת כוונת כל אות. היא מראה שהבדל באורך יכול לשרת את המהלך בלי להניח מדרגה נסתרת חדשה.

הצעת דרגה רביעית אינה נשענת על מילה מפורשת. כו’ יכול לקצר תוכן שכבר נאמר, ולכן אין צורך להוסיף בספירת ההארות שלב שלא תועד. מנגד, גם אין לקבוע כלל שכל כו’ אצל אדה”ז הוא קיצור של המילה האחרונה בלבד. ההכרעה נוגעת למקום הזה ולהקשרו, ולא למילון אוניברסלי של קיצורי התניא.

בתרגום האנגלי נשמרת הזהירות: אין להעלים את etc. ולהדפיס רק את הפענוח המועדף כאילו הוא המקור. אפשר לתרגם את הקיצור ולהסביר אחריו. כך התרגום אינו נחרץ יותר מן העברית, והקורא יכול לראות היכן נגמר הנוסח ומתחילה הצעת הביאור.

S17 · חזרה שמפעילה את הביאור

האגרת מחילה את הביאור הקודם על יחס חדש: התחתון לא רק מצמיח אלא נותן חיות ודעת למי שמעליו. חזרת מקום הסיום וכיוון האור מסבירה את המעבר. 'כנ"ל' מורה שזה אותו יסוד הסברי שהוצג קודם; אין בכך הוכחה שכל תוצאה של צמיחה, הזנה וקרבן היא אותה פעולה.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ"ש בפע"ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

אפשר היה לקצר את המשפט ל'כך גם בענין המזונות'. המחבר בחר לחזור על תחתית העשיה ועל מקורות ההארה. הבחירה מאפשרת לקורא לעקוב אחר ההחלה: מה שמוצב למטה בסדר המדרגות אינו סגור בתוך מדרגתו. המקום שבו הקו מסתיים הוא גם המקום שממנו מתוארת חזרה כלפי מעלה. לכן אין כאן מעבר מקרי מדימוי העפר לדימוי האוכל.

יש גם שינוי בתוצאה המוסברת. בפסקה הקודמת בולט כוח הצמיחה והוצאת יש מאין. כאן בולט יחס בין שתי מדרגות שכבר קיימות. היצירה וההזנה אינן אותה תביעה. כאשר האגרת מפרטת שוב את האור, היא נותנת לקורא את החוליה המקשרת במקום להניח שעצם היות שניהם גשמיים כבר מסביר את הדמיון.

תוספת הדעת מגדילה את הצורך בחזרה. לא רק הגוף מקבל חיות ממאכל; גם הכוח המזוהה עם מעלת המדבר מוצג כמקבל מן הנמוך. הפירוט של האור מונע לקרוא את התלות כפשרה גופנית שאין לה קשר למעלת האדם. הוא מאפשר להחיל את יתרון התחתית דווקא במקום שבו היה אפשר לצפות לעליונות בלתי תלויה.

במחקר הוצע שהאגרת רק מספקת מפת מיקום ואילו L1 מספק סיבתיות. החזרה עצמה מקשה על חלוקה זו: היא עומדת אחרי 'כי' ומסיימת 'כנ"ל'. זהו שימוש בהסבר קודם, לא רשימת כתובות. עם זאת, אין צורך להתחרות בין המקורות בשאלה מי נותן את ההסבר האמיתי. הם מדגישים נתונים שונים של היחס, ושניהם יכולים להועיל.

הגבול הוא טעם כל פרט בניסוח. הסבר החזרה הכוללת אינו הוכחה מדוע נבחר כל שם וכל קיצור בנפרד. משום כך יש להפריד את השאלה הזאת משאלת כוי ומשאלת ביתר עז. היא עונה על תפקיד הפירוט בטיעון, ולא מספקת מפתח שמייתר את יתר הדיוקים.

S18 · מה מתגלה ביתר עז?

מבחינה תחבירית ההארה היא שמתגלית ביתר עז. ביחידת העפר נראים כוחה ויכולתה של ההארה בצמיחה; בסיום מתבארות באמצעותה הזנה ודעת. אין להסיק שכל מקבל

משיג במודעות את מקור האור, או שכל תוצאה נושאת אותה דרגת גילוי. הגשר הוא החלת מבנה התחתית שהאגרת עצמה מסמנת.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107

ביקורת ההכנה דרשה לא להעביר אוטומטית את מסקנת תיק העפר לכל הנושאים הבאים. הדרישה נכונה מפני שאותו תואר יכול להשתתף בכמה משפטים בעלי תוצאות שונות. כוח צומח, דעת אדם והנאת מלאך אינם דבר אחד. הקריאה מתחילה אפוא בתחביר המקומי: ׳שמתגלית שם ביתר עז הארה׳. הדבר המתגלה נקוב במפורש.

מן התחביר אין להסיק שהדעת אינה קשורה. האגרת הביאה אותה רגע קודם כתוצאה של קבלה מן המאכל. אך יש הבדל בין ׳הארה מתגלה ומסבירה תוספת דעת׳ לבין ׳האדם משיג את ההארה העליונה׳. המאמר על רב נחמן אינו אומר שהוא התבונן בסיום רגלי א״ק בשעה שעיין בסוגיה. ההסבר הקבלי של מקור התוספת אינו תיאור מודעותו של המקבל.

גם שורש גבוה אינו זהה לגילוי גבוה. L1 מבדיל בין שורש המאכל לבין מצבו לאחר הנפילה; L3 מדבר בגילוי אורות תהו אחרי בירור. כשהחוברת אומרת שהתחתון נושא כוח גבוה, היא צריכה להוסיף באיזה שלב ובאיזה יחס. אחרת תיווצר טענה שהמאכל הגלוי נעלה מהאדם בהשגתו, הטענה שהמקבילות נועדו דווקא למנוע.

היישום למלאכים מסומן במעבר ׳ויובן היטב בזה׳. זו רשות מן האגרת לראות קשר, אך לא למחוק את ההבדל בין אכילה לבין קרבן. האדם מקבל חיות ודעת מן המאכל; המלאכים מקבלים מרוח הבהמה והעוף העולה בעבודה. הפועל ׳מתגלית׳ נותן עיקרון להסבר, ואילו תיאור הפעולה בכל מקרה קובע כיצד העיקרון מופיע.

המסקנה שומרת על שני הצדדים: אין לחלק את היחידה לכמה קטעים שאין ביניהם קשר, ואין לאחד אותה לזהות בלתי מסויגת. ׳ביתר עז׳ מחזיק את יתרון ההארה בתחתית; האופן שבו יתרון זה נראה בצמיחה, בשכל ובקרבן מחייב את התיאור הפרטי שהאגרת והמקבילות נותנות.

תיק 0170 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[47]

---

47. מסמך 0170: (ZZ - SUPERSEDED — 197 E1 Editorial QC (pre-Grok critique; see 199. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

2 — Editorial QC for Booklet — E1. שיפורים סגנוניים (לא עובדתיים)

- E1-QC-S01: אחידות תגי ראיה מול Handoff ([E-primary] / [E-secondary] מול [E-primary] שבטיוטה) — קוסמטי.
- E1-QC-S02: מספור Q42/Q70 בטיוטה תואם מחקר; לשמור עקביות עם ledger R15/R17.
- E1-QC-S03: חלוקת תחנות מסומנת כמבנה עורך [I] — טוב; לא להציג כחלוקת אדה"ז.

תיק 0052 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[103]

2. תיקונים — E1-QC-13 — E1-QC-## — תחנות 18–19: מיעוט ציטוטי גוף

- מקום: תחנות 18–19
- טענה: הפרפרזה על דצח"מ / העלאת חיות / קרבנות דלה בציטוטי [E-subresearch] מול גוף
- בעיה: עלול להיראות כגלוס רציף בלי עוגן לשון
- תג נכון: להוסיף 1–2 ציטוטים קצרים מהסיום עם [E-subresearch], או לסמן במפורש «פרפרזה עריכתית [I] על מהלך הסיום»
- נוסח מתוקן: או ציטוט מעוגן, או כותרת [I] ברורה לרצף
- סוג: עריכתי

תיק 0268 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[122]

---

103. מסמך 0052: 201 — E1 — Editorial QC for Complete Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

122. מסמך 0268: 128 — R16-GB07 SUMMARY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

R16-GB07 SUMMARY — Proposed — 128

ID	Claim
R16-T38	TO אסתר ב׳ — souls elevate by day; angels' song/food at night
R16-T39	LT שה״ש י״ח — unembodied souls receive OS as OS; elemental-bodied angels only middah

---

תיק 0012 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[134]

6.3 — (סיום: דצח״מ / מצוות מעשיות) — Continuous peshat .6 Link

- From יד׳s or chozer / earth power.
- Next: none in body — colophon ends the handwritten discourse. Further research = other clusters (R17-C/D/H), not more continuous peshat of this letter's body.

תיק 0103 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[140]

טו — דצח״מ / מלאכים / מצות מעשיות — 1) [E] Exact

> «ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות דצח״מ ... החי ניזון וחי מהצומח והמדבר מקבל חיותו משניהם וגם חכמה ודעת ... כי הוא בחי׳ אור חוזר ממטה למעלה מתחתית העשיה»
>
> «... מלאכים עליונים שבמרכבה פני שור ופני נשר נהנים ... מרוח הבהמה והעוף ... וכדקדוק לשון הזוה״ק ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון»

134. מסמך 0012: 154 — R17-GB03 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
140. מסמך 0103: 155 — R17 SCOUT יא-טו CORROBORATE-ONLY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

«... גודל מעלת המצות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז הגשמי כמ"ש היום לעשותם ויפה שעה א' בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי עוה"ב»

«ע"כ מצאנו מכיה"ק»

טו — דצח"מ / מלאכים / מצות מעשיות — Plain peshat (2

דצח"מ paradox (higher lives from lower) = or chozer from bottom of Asiyah. Merkavah angels fed from korbanot spirit (Zohar yesod/ikkar). Practical mitzvot = purpose of souls' descent. Colophon ends letter.

טו — דצח"מ / מלאכים / מצות מעשיות — Neighbors (3

- From יד + earlier ח/ט mitzvot-telos now cosmologically grounded
- Letter end — continuous peshat א–טו complete for this scout lane

טו — דצח"מ / מלאכים / מצות מעשיות — Open Qs (4

- Zohar/Talmud exact daf via Admur only [U]
- Moses forever-OPEN (not litigated in טו)

תיק 0066 · המחקרים הממוקדים · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[27]

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S1 — תניא אגה"ק כ'

שדה	ערך
URL	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ · https://abc770.org/article_node_2383/

27. מסמך 0066: IGK20-Focused-F1 — Grok Bot — Sources and Questions.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

שדה	ערך
כותרת	תניא חלק ד כ / תניא – אגרת הקדש כ׳
מחבר	אדמו״ר הזקן (רש״ז מליאדי)
דף דפוס vs PDF	לא אומת דף דפוס בסבב זה; גוף דיגיטלי מלא
אופן קריאה	גוף דיגיטלי (ויקיטקסט + abc770) · תג עד: לא בדוק / דיגיטלי
מוכיח	לשון הקטע המרכזי על זו״ן דבי״ע, אור הנשמה, הארת הקו, פרסא, הארה דהארה, נחמיה, סובב, אותיות — בנוסח דיגיטלי תואם בין שני האתרים
אינו מוכיח	דף דפוס מדויק; גליפים; גרסאות כתב־יד; ביאור סמכותי מעבר ללשון עצמה

בלוק עברי מאומת מול S1 (ציטוט; פיסוק עבודה בלבד):

> והנה כמו״כ מזיווג זו״ן דבי״ע נבראו מאין ליש כל הנבראים והנוצרים והנעשים ע״י אור הנשמה שבתוכן שהיא אלקות מהכלים די״ס דמל׳ דאצי׳ וגם בתוכה הארת הקו דאור א״ס המלובש באצי׳ עד הפרסא והארת הקו שהיה מאיר בכלים די״ס דמל׳ בקע הפרסא עמהם ומאיר בהם בבי״ע כמו באצילות ממש וכן גם הקו בעצמו המלובש בסיום וסוף נהי״י דא״ק שהוא סוף רגלי היושר שלו המסתיימים במל׳ דעשיה הנה הארת הקו מאירה משם ומתלבשת באור הנשמה די״ס דבי״ע שהוא אלקות והארה דהארה מתלבשת בנפש רוח די״ס דבי״ע ואף גם בכל הכלים שלהם והארה דהארה דהארה הוא בכל הנבראים ונוצרים ונעשים כמ״ש הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כולם
>
> וכל זאת בבחינת התפשטות החיות להחיותם אמנם מציאותו ומהותו של אור הא״ס אינו בגדר מקום כלל וסובב כל עלמין בשוה ואת השמים ואת הארץ אני מלא בהשוואה אחת ולית אתר פנוי מיניה אף בארץ הלזו הגשמית רק שהוא בבחי׳ מקיף וסובב וכמ״ש הפי׳ בלק״א ולא התפשטות והתלבשות החיות להחיותם ולהוותם מאין ליש כי״א ע״י הארה דהארה וכו׳ מהקו כנ״ל וגם מאור א״ס הסובב ומקיף לארבע עולמות אבי״ע בשוה מאיר אל הקו הפנימי דרך הכלים די״ס דבי״ע ובהארתו תוך הכלים נותן בהם כח ועוז לברוא יש מאין ומאחר שהבריאה היא ע״י הכלים לזאת הם הנבראים בבחינת ריבוי והתחלקות וגבול ותכלית ובפרט ע״י האותיות כנ״ל.

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S2 — בראשית רבה ח,ז

שדה	ערך
URL	https://he.wikisource.org/wiki/בראשית_רבה_ח_ז
כותרת	בראשית רבה ח ז
מחבר	מדרש רבה (מסורת)
אופן	גוף דיגיטלי · לא בדוק
מוכיח	«בנפשותן של צדיקים נמלך» / «עם המלך במלאכתו ישבו נפשות של צדיקים שבהן נמלך הקב"ה וברא את העולם»
אינו מוכיח	זיהוי «לפני הצמצום הראשון»; מנגנון זיווג זו"ן; מפת נר"ן דבי"ע

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S3 — אגה"ק לא

שדה	ערך
URL	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_לא
כותרת	תניא חלק ד לא
מחבר	אדה"ז
אופן	גוף דיגיטלי · לא בדוק
מוכיח	נשמות ישראל כ«אברי דשכינתא»; חיות ביי"ע דרך התלבשות בנשמות «שעלו במחשבה וקדמו לבריאת עולמות שע"י בחי' הדבור»; מארז"ל «במי נמלך»
אינו מוכיח	סגירת F1-01 על ציר צמצום; זהות נשמת ספירות = נשמת אדם

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S4 — הרבי, כ' אלול תשל"ד

שדה	ערך
URL	https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/6131939/jewish/page.htm

שדה	ערך
סטטוס	חסום (WebFetch + curl + Cloudflare (chrome headless
אופן	לא נקרא · ליד בלבד
מוכיח/אינו	אין קריאה בסבב זה

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S5 — שער היחוד והאמונה ב

שדה	ערך
URL	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_שער_היחוד_והאמונה_ב
מחבר	אדה"ז
אופן	גוף דיגיטלי · לא בדוק
מוכיח	«ואתה מחיה את כולם» → אל תקרי מחיה אלא מהוה; אותיות עשרה מאמרות; כח הפועל בנפעל תמיד
אינו מוכיח	שלוש דרגות הארה דאגה"ק כ' כשלעצמן

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S6 — שער היחוד והאמונה יב

שדה	ערך
URL	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_שער_היחוד_והאמונה_יב
מחבר	אדה"ז
אופן	גוף דיגיטלי · לא בדוק
מוכיח	ריבוי/צירופי אותיות; משל «אור האור של השמש»; «הארה דהארה דהארה מהארות האותיות» עד דומם
אינו מוכיח	זהות מלאה בין סולם אותיות שבשיהוי"א יב לבין שלוש ההארות שבאגה"ק כ' (דמיון מבני בלבד עד לביאור מפורש)

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S7 — נחמיה ט,ו

שדה	ערך
URL	https://he.wikisource.org/wiki/נחמיה_ט_ו
אופן	גוף דיגיטלי (מסורה)
מוכיח	לשון הפסוק המלא: שמים/ארץ/ימים + «ואתה מחיה את כולם»
אינו מוכיח	מינוח הארה דהארה; מפת קו/פרסא

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S8 — לקוטי תורה שה״ש

| URL | https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5899043 | | | אופן | לא נקרא · ליד | | סטטוס | חסום Cloudflare

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S9 — הרבי תשכ״ח

| URL | https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/3140178 | | | אופן | לא נקרא · ליד | | סטטוס | חסום Cloudflare

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S10 — שיעורים בספר התניא (יומי 21.9.2026)

| URL | https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026 | | סטטוס | חסום Cloudflare | | אופן | לא נקרא · ליד · הערה: הפרד גוף תניא מביאור קה״ת אם ייפתח |

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — S11 — לקוטי אמרים מח

שדה	ערך
URL	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מח
מחבר	אדה״ז
אופן	גוף דיגיטלי · לא בדוק
מוכיח	סובב = השפעה בהסתר שאינה מתלבשת בגילוי; ממלא = הארה מועטת מתלבשת; «את השמים ואת הארץ אני מלא»; אין מקום ברוחניות

שדה	ערך
אינו מוכיח	סגירת תחביר «ולא…כי אם…מהקו» בלא קריאת אגה"ק עצמה

א. פנקס עדים S1–S11 (+ העמקה) — נתיבי העמקה (לא נפתחו — לידים)

אור תורה מגיד §6; שער היחוד אמצעי מ־§16; המשך תרס"ו סוף עמ' 21; תער"ב ח"א §129; סה"מ תש"ג סוף עמ' 131; ע"ח סדר אבי"ע פ"ד-ה; פעה"ח ק"ש פי"א — לא נקראו בסבב זה.

עזר דיגיטלי נוסף (לא מחליף S1): חב"דפדיה «אגרת הקודש סימן כ'» — סיכום שניוני; תג ביאור משני / לא בדוק; שימש להכוונת קריאה בלבד, לא כראיה עצמאית.

ה. פנקס ממצאים חדשים + פנקס מקורות — פנקס מקורות (תמצית)

S1–S11 כמפורט בסעיף א; חב"דפדיה משני; לידי העמקה לא נפתחו.

תיק 0538 · המחקרים הממוקדים · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[28]

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — לשון האגרת

> «ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות דצח"מ שהן בחי' עפר מים אש רוח שאף שהחי הוא למעלה מהצומח והמדבר למעלה מהחי אעפ"כ החי ניזון וחי מהצומח והמדבר מקבל חיותו משניהם וגם חכמה ודעת שאין התינוק יודע לקרות אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן כו' ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו' כי הוא בחי' אור חוזר ממטה למעלה».

ציטוט גוף האגרת: [E-subresearch]; דפוס קה"ת: [U].

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — תפקיד התחנה

התחנה נותנת לגוף האגרת עצמו את הדוגמה לאור חוזר. התיאור של דצח"מ כשרשרת של קבלה והעברת חיות הוא פשט הלשון; ההרחבה על «עליית החיות» כמבנה כללי היא הסבר עריכתי [I].

---

28. מסמך 0538: E1.6-HY1-Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תחנה 18 — דומם, צומח, חי ומדבר — איזו שאלה התחנה משאירה פתוחה?

היחס המדויק בין דצח"מ לבין מדרגות הספירות אינו מפורט כאן בכל פרטיו. נשארים בפשט המקומי של האגרת.

תחנה 19 — הקרבנות והחיות העולה דרך עבודת האדם — תפקיד התחנה

התחנה מראה כיצד רעיון האור החוזר מופיע בעבודת המקדש: החיות שבדומם, בצומח ובחי אינה נשארת במדרגתה, אלא עולה ונעשית מזון רוחני למלאכים שבמרכבה.

תיק 0667 · המחקרים הממוקדים · סבב 1

תיק משולב: יש להבחין בין הממצאים לבין תדריך ההמשך[244]

S10 — שיעורים בספר התניא, קה"ת, הקטע היומי י' בתשרי. הפרד גוף תניא מביאור:

https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026

S11 — אדה"ז, לקוטי אמרים מח:

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מח

נתיבי העמקה: אור תורה למגיד סי' ו; שער היחוד לאמצעי פט"ז ואילך (הפניות ב-S4); המשך תרס"ו סוף עמ' כא; תער"ב ח"א פקכ"ט; סה"מ תש"ג סוף עמ' 131 ואילך (הפניות ב-S9); ע"ח שער סדר אבי"ע פ"ד-ה ופעה"ח שער ק"ש פי"א (הפניות ב-S8). פתח את המקורות עצמם. ההפניות אינן עדות שהגופים הללו נקראו בחבילה הזאת. הרחב למאמרי אדה"ז, הצמח צדק והאמצעי לפי הצורך, בעדיפות למקבילה מפורשת לאגרת.

השערות לבדיקה — אינן מסקנות מחייבות • יש לבדוק אם הסתירה הראשונה נוצרת מזיהוי שורש הנשמה עם לידתה במדרגה מסוימת. • ייתכן שהקטע מבחין בין מקור הכוח, לבושיו ודרגות קבלתו, ולכן אין לקרוא את כל התוספות כהתהוויות נפרדות. • אין להניח שהפרסא יוצרת לראשונה את המעמד "הארת הקו"; יש לבדוק את לשון המשפט שלפניה. • אולי ראיית הפסוק מכוונת להיקף החיות ולא להוכחת כל פרטי המדרג הקבלי. • ייתכן ששני התיאורים של הקו משרתים שני תפקידים שונים; נדרש

244. מסמך 0667: Claude_F1.txt_02. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מקור שיברר את היחס. • אל תניח ארבע מדרגות כנגד ארבע מילות הסיום. בחן משמעות מילולית, צמדים ומקבילות. אין צורך להסכים עם אף אחת מן ההשערות. הפרכתן המבוססת היא תוצאה חשובה.

תוצר נדרש א. פתח במשפט המזהה את המשימה ואת הקלט שקראת, ואת גבולות הגישה למקורות. לא להכריז "נפתרו כל השאלות" מראש. ב. כתוב ביאור רציף של המהלך, 800–1,500 מילים לפי הצורך, מן הנשמות במחשבה ועד כלים ואותיות. הביאור יראה למה כל תוספת נחוצה ומה עדיין לא ידוע. ג. השב בנפרד לכל F1-01–22: שאלה; תשובה קצרה; לשון מקור ומראה מקום; פירוש; ראיה לעומת היסק; התנגדות אפשרית; מסקנה ומה נשאר פתוח. ד. הוסף שתי טבלאות: (1) כינויי גוף ונושאי המשפטים; (2) מקור ההארה / אופן ההמשכה / המקבל / התפקיד / מה לא הוכח. אם תרשים מסייע, סמן חץ מוכח לעומת חץ פרשני, ואל תציג מרחב גשמי. ה. ערוך פנקס ממצאים חדשים בלבד, ופנקס מקורות: מחבר, חיבור, דף/פרק, ציטוט קצר, URL, אופן קריאה, מה המקור מוכיח ומה אינו מוכיח. אין למלא "נקרא" על בסיס דיווח החבילה. ו. ציין בפירוש אילו מן ההנחות שבשאלות צריכות תיקון, בלי לבטל את השאלה שהולידה אותן. הוסף עד חמש שאלות הכרחיות שלא נשאלו. ז. סיים ברשימת פתיחות ממוקדות לסבב הבא, מסודרת לפי הסיכוי לשנות תשובה. ליד כל אחת ציין מה יהיה הסף לשינוי. אל תחזור על תכנית מחקר כללית. ח. תן עד שלושה קטעי הסבר לדוגמה, מסומנים "מועמד לחוברת — טרם אושר", המבוססים רק על מה שבאמת התברר. אין לכתוב מחדש את החוברת. החזר את התשובה המלאה בגוף השיחה. אפשר לצרף קובץ בנוסף, אך אין להסתפק בקישור כדי שלא ניתקע שוב בהעברת חומרים.

סיום מחייב הפקת החוברת נשארת בהשהיה. אין R16 כללי, אין פסק הלכה ואין הכרעה מכוח הסכמת מודלים. הצג מה התברר, מה הוסק, מה הופרך ומה נשאר פתוח, ואז את הצעד המחקרי הבא המדויק.

תיק 0026 · המחקרים הממוקדים · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[246]

S10: שיעורים בספר התניא, י' בתשרי; חובה להפריד גוף וביאור:

https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026

---

246. מסמך 0026: IGK20-F2-05_Gemini_F2.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

S11: לקו"א מח:

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מח

S12: שעהי"א ו, ובנפרד ז:

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_שער_היחוד_והאמונה_ו ://:https
he.wikisource.org/wiki/תניא_שער_היחוד_והאמונה_ז

מקורות יעד שעדיין מחייבים פתיחת גוף: תרס"ו סוף עמ' כא וההקשר; תער"ב ח"א פרק קכ"ט; תש"ג סוף עמ' 131 ואילך; אור תורה סי' ו; שער היחוד לאמצעי פט"ז; עץ חיים שער סדר אבי"ע ד–ה; פע"ח שער ק"ש יא; ספר הגלגולים כ. קודם אמת את הספר והמהדורה, ואז את המקום. אם הפניה מתבררת כשגויה, תקן אותה בתיעוד; אל תיצור כתובת משוערת כאילו נפתחה.

בהכנת F2 נקראו מחדש S1 בוויקיטקסט, S9 בהיקף הנוגע לתיקים ו-S10. שאר הקישורים כאן הם נתיבי עבודה שנמסרו בסבב F1, ולא הצהרה שהם נפתחו מחדש כעת. כישלון פתיחה בסבב הנוכחי אינו מוחק קריאה מתועדת מסבב קודם, אבל דיווח של מודל אחר אינו הקריאה שלך.

1. כללי ראיות והסבר

א. הפרד שלושה צירים: מי אמר; כיצד קראת; מה הטענה מוכיחה. מאמר הרבי מקור ראשוני לדבריו וביאור מאוחר ביחס לאגרת; תעתיק דיגיטלי אינו גליף מודפס. ב. לכל ראיה מכריעה: מחבר, חיבור, פרק/עמוד או פסקה, קישור, ציטוט קצר מספיק והקשר לפני/אחרי. אין להלחים חלקי משפט בלי לסמן. ג. [E-subresearch] לגוף האגרת בעד הלא־בדוק לפי שיטת התיק; "ביאור מיוחס" / [E-secondary] כשמתאים; [I] להיסק; [U] לנקודה שאינה מוכרעת. אין צורך לחזור על כל ההסתייגויות בכל שורה. ד. "לא בדקתי", "לא מצאתי", "אינו נובע מהמקור" ו"נסתר מן המקור" הם ארבעה מצבים שונים. "אין מקור" דורש היקף חיפוש מצוין. ה. פרסא, מקיף, פנים, מעלה/מטה אינם מרחב גשמי. עם זאת, אל תמיר פרטים קבליים מדויקים במליצה פילוסופית כללית. ו. אל תניח שעצם גוף הטקסט מוכיח כל הסבר סיבתי שנראה מתאים לו. הסבר טוב צריך לענות למה התוספת נצרכת. ז. תרשים אפשרי ומועיל: חץ מלא רק ליחס הכתוב; חץ מקווקו להיסק; אין לסמן אותו קשר גם כאילו הוא מסלול מוכח וגם כפתוח. אין להמציא סדר זמנים מחצים. ח. Q42 (המעבר מעין אלקות ליש נפרד), Q70 (מעמד/דרגת הקו לאחר יציאת הנשמות מן הכלים), ונהי"מ/משה הם תיקים קיימים. הם אינם שמות חדשים לכל בעיית הקו. אל תסגור אותם עקב פתרון

שאלה סמוכה. אם נמצאה ראיה רלוונטית חדשה — הצג אותה והסבר בדיוק מה היא סוגרת; אין איסור עקרוני לפתור שאלה. ט. אין צורך לחקור עכשיו יום־יום או לערוך חוברת. אם שאלה צדדית אינה משנה תשובה כאן, רשום אותה בשורה להמשך וחזור למשימה. י. אל תעצור בתכנית עבודה או ברשימת ספרים. בצע את העיון האפשרי והחזר תוצאה, כולל תשובות חלקיות מנומקות במקום שבו נשאר חסר.

1. מבנה התשובה המבוקש

א. תוצאה בראש: מה השתנה מאז F1, מה דורש תיקון, ומה עדיין לא הוכרע. ב. פנקס קריאה קצר: גוף שנקרא / צילום שנבדק / ביאור / הפניה / חסום. בלי טענה שכל העדים בלתי תלויים אם לא נבדקו. ג. ביאור רציף וברור של מוקדי הסבב — עמוק אך בשפה פשוטה. תחילה הסבר לקורא, אחר כך ניתוח הראיה והחלופות. לא לשחזר את כל F1. ד. תשעה תיקי F2-A–I: תשובה מועדפת, מקור, חלופה רצינית, גבול ההכרעה. העמק במיוחד במשימתך המיוחדת, אך אל תשמיט תיקים אחרים. ה. טבלת שינוי בעלת 22 שורות F1-01–22: מצב קודם על פי התמצית / חדש בסבב / סטטוס / מקור / מה עוד חסר. כשאין חדש כתוב זאת בקצרה. ו. שתי טבלאות בדיקה: (1) הקו–הסובב–כלים: מקור כוח / דרך / מקבל / חיות או הוויה ובאיזה מובן; (2) שלוש הארות: מעמד האור / מעמד המקבל / אופן מעבר מוכח או משוער. ז. תיקוני הדוח הקודם: טענה / מאשר, מסייג, חוזר בו או לא ניתן לבדוק / נימוק. אל תגן על טעות כדי לשמור עקביות. ח. לכל היותר חמש פתיחות להמשך, רק כאלה שמשנות שאלה מסוימת. לכל אחת: מקום מדויק והמשפט הנדרש כדי להתקדם. סיים בהסבר אילו קושיות קיבלו תשובה ממשית ואילו רק נוסחו טוב יותר.

תן לדוח שם IGK20-Focused-F2-[שם המודל]. אם ביכולתך צור קובץ טקסט מלא לצד התשובה. אין תלות בקובץ חוברת או באישור להמשך. אין הכרעה מכוח הסכמה.

תיק 0033 · המחקרים הממוקדים · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[252]

S10 — שיעורים בספר התניא, י׳ בתשרי:

https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026 E47D
/https://he.wikisource.org :ד פרק מ״ז שער חיים עץ —
https://:ה פרק מ״ז שער חיים עץ — E47E ד_פרק/מז_שער/חיים_עץ/wiki

252. מסמך 0033: Grok_F3.txt_03. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

עץ חיים שער ה פרק ה — E5C עץ_חיים/שער_מז/פרק_ה/he.wikisource.org/wiki
ג: לקוטי תורה — S8 עץ_חיים/שער_ה/פרק_ג/https://he.wikisource.org/wiki
שה"ש, עוד ביאור ליונתי: /https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid
5899043 S4 — את הוי' האמרת תשל"ד, סעיף ג והערות; הנחה בלתי מוגה:
/https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/6131939/jewish
page.htm קדמות הנשמות — בראשית רבה ח,ז ואגה"ק לא: https://:
/https://he.wikisource.org בראשית_רבה_ח_ז/he.wikisource.org/wiki
wiki/תניא_חלק_ד_לא הוויה מתמדת, הארות ואותיות, סובב: https://:
he.wikisource.org/wiki/תניא_שער_היחוד_והאמונה_ב https://:
he.wikisource.org/wiki/תניא_שער_היחוד_והאמונה_יב https://:
/https://he.wikisource.org he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מח
wiki/נחמיה_ט_ו ליד לסריקה — ספר הגלגולים, HB23822, לפי דיווח Grok Bot
בלבד: https://hebrewbooks.org/23822 דוח Grok Bot F2 המלא: יעדי גוף
נוספים: המשך תרס"ו סוף עמ' כא; תער"ב ח"א פרק קכ"ט; סה"מ תש"ג סוף עמ' 131
ואילך; ספר הגלגולים פרק כ; אור תורה למגיד סימן ו; שער היחוד לאדמו"ר האמצעי
פט"ז. המקומות הנוספים הם הפניות, לא הצהרה שנקראו. בהכנת F3 נקראו מחדש
גוף S1, הקטעים הרלוונטיים ב-S9 וב-S10, ו-E47D/E47E/E5C בגוף דיגיטלי. דפי
ויקיטקסט מסומנים לא בדוק. לא נבדקו כאן סריקות תרס"ו, תער"ב, הגלגולים או
תניא. המאמר וירד הוי' על הר סיני תשכ"ז שמסר Claude לא אותר בגוף בבדיקה זו;
דרוש קישור ומיקום מדויקים.

ח. תפקיד אישי — Grok הטקסט שנמסר למרכז המחקר בשמך היה YA-IGK20-E1-
BIKOROT על חוברת. ייתכן שזו החלפת קובץ בהעברה; איננו מניחים שזו היתה
תשובתך ל-F2. בכל מקרה אין לעבוד על תחנות החוברת. חזור למחקר המפורט כאן
והגש F3. שלושת תיקי העומק שלך: F3-05, F3-03, F3-04. תרס"ו סוף כא,
תער"ב ח"א קכ"ט ותש"ג 131 הם יעדים ממשיים לקריאת גוף. אם מצאת אותם, הבא
הקשר ולא רק משפט מסכים. השווה הוויה, חיות וגילוי במקום להניח שהם תמיד
שמות נרדפים. שאלתך המרכזית: מה בדיוק מוסיף הסובב לקו, ומה מוסיף תיאור א"ק,
אם ההארה בכלי מלכות כבר פועלת? הצע תשובה מנומקת ושתי אפשרויות רק
כשהמקור אינו מכריע. במשפט הנשמות אל תסתפק ב"יציאה שאינה פרידה" מול לשון
"יצאו ונפרדו"; הבחֵן פרידה מן הכלים ממעמד יש נפרד. ל-F3-01 תן תגובה קצרה
למתח החדש בעץ חיים, בלי להציגו כפתרון שכבר ידוע.

הגש תשובת מחקר מלאה עכשיו על בסיס המקורות הנגישים; אין צורך באישור נוסף כדי להתחיל.

תיק 0088 · המחקרים הממוקדים · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[477]

S10 — שיעורים בספר התניא, י׳ בתשרי:

א. F3-02, F3-03, F3-01 שלושת תיקי העומק שלך: Claude — תפקיד אישי. ח. בחן את יישובך אור/מקבל מול התחביר המלא בביאור; אל תחליף אותו בהבחנה נברא פרטי/ספירות בלי לציין שינוי טיעון. ב. הבא את מאמר "וירד" תשכ״ז עם כתובת וסעיף, והראה אם הוא מדבר על אור בתוך הכלים או על גילוי בבי״ע עצמם. אם אין ראיה לשני, חזור מהכרעת עוצמת הגילוי והותר רק את מה שהוכח. ג. מקור או״א דבריאה אומת; כעת התמודד עם המשך אותו פרק השולל הולדה ביצירה ובעשיה. תיקון היקף הטענה חשוב לא פחות ממציאת משפט תומך. בתיק F3-04 בדוק בקצרה אם הסקת ממאמר על גילוי פתרון מלא להוויה; וב-F3-05 אם העברת את "אך אינן" לשלב לא מוכח. הביקורת בחבילה אינה פסק: הבא ראיה נגדית אם ישנה.

תיק 0089 · המחקרים הממוקדים · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[478]

S10 — שיעורים בספר התניא, י׳ בתשרי:

ח. F3-04, F3-05, F3-01 שלושת תיקי העומק שלך: Gemini — תפקיד אישי. כל [cite:] בדוח F2 הגיע ריק. לכל טענה מכריעה דרוש מקור ממשי בר שחזור; אין זו דרישה רק להחלפת עיצוב ההערה. אם מקור לא נפתח, הורד את המעמד. הסרת "מסלול עוקף הכרחי", אך חזרת לתפקיד ראשון חיות ושני תוקף הוויה ולי"מבנה דו־קוטבי הכרחי". הוכח את ההכרח או החלף בהבדל שהמקור אכן מנסח. הוכח גם את טענת הכלים כמנגנון מיתון הסובב למניעת ביטול. תקן את תחולת "אך אינן אלקות ממש לברוא יש מאין" לפי היחידה קודם הירידה; אל תהפוך שלילת כוח בריאה לשלילה בלתי מסויגת של כל שייכות לאלקות. בסיום תן ביאור מושגי בהיר שמחזיק את ההבחנות גם בלי מנגנון סגור. היא/הוא לא נפתרה סופית מכלל מין דקדוקי, לנוכח "הנשמה...שהוא". בטבלת השינויים אל תייחס ל-F1 מיפוי שלוש הארות לשלושה

---

477. מסמך 0088: Claude_F3.txt_02. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
478. מסמך 0089: Gemini_F3.txt_05. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

עולמות או סדר זמנים אם F1 שלך כבר שלל אותם. אם אין לפניך F1 מלא, כתוב שאין אפשרות לאמת את הדלתא.

תיק 0273 · המחקרים הממוקדים · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[479]

S10 — שיעורים בספר התניא, י׳ בתשרי:

ח. תפקיד אישי — Grok Bot שלושת תיקי העומק שלך: F3-06, F3-01, F3-03. המשך מן ההישג המדווח שלך: HB23822. הפעם נדרש עמוד מזוהה ותעתיק שהושווה לתמונה; לא תיאור OCR כללי. אם זיהוי המהדורה או אזור הדפים משתנה, רשום תיקון. אל תחליף ספר הגלגולים בשער הגלגולים. בעץ חיים קרא מ״ז ד–ה עם ההבדל בין הולדת חדשים לחיות; הצג או״א דבריאה, דיצירה ודעשיה בנפרד, ואת שלילת הולדה בזו״ן דיצירה. ב״ממש״ נסה מקור גוף חדש ולא רק חזרה על חסימת S9. דווח על גבול גישה במדויק. שמור את מזהי ששת תיקי F3. ב-F2 החלפת משמעות תיקי A–I; הדבר הקשה על ההשוואה. אל תכנה את נפש־רוח הנבראים נר״ן, ואל תצמצם את כלל נבראי בי״ע לגשמיים. עדיף משפט חדש מאומת אחד על רשימת עשרים לידים חוזרת.

תיק 0053 · המחקרים הממוקדים · סבב 4

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[253]

S10 — שיעורים בספר התניא, י׳ וי״א בתשרי:

https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026 — וירד הוי׳ he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/22/2026 V67 על הר סיני תשכ״ז, סעיף ד, הנחה בלתי מוגה: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4385854 הכתובת 4385854 נפתחה בהכנת F4. אין להחליפה באוטומטית ב-4385855. E47D / E47E — עץ חיים שער מ״ז ד–ה: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_מז/פרק_ד https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_מז/פרק_ה מקבילה חדשה לבדיקה: תניא נ״ב: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_נב סובב: תניא מ״ח;

---

479. מסמך 0273: Grok_Bot_F3.txt_04. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

253. מסמך 0053: IGK20-Focused-F4-Grok-Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

אין לערבבו עם ההפניה "הובא בלק"א" שבספר הגלגולים: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מח S8 — לקוטי תורה, עוד ביאור ליונתי: S4 https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5899043 — את הוי' האמרת תשל"ד, סעיף ג: https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/6131939/jewish/page.htm לידים לסריקות לפי Grok Bot, לא אימות עצמאי של המאסף: https://hebrewbooks.org/31623 — תרס"ו, עמ' כא ומקום נוסף תכד לפי דיווחו. https://hebrewbooks.org/23822 — ספר הגלגולים, פרק כ; לפי דיווחו סריקות 30–31. יעדי גוף נפרדים: תער"ב ח"א פרק קכ"ט; סה"מ תש"ג סוף עמ' 131 ואילך (S9 הערה 41); תער"ב ח"ב עמ' תתקנ (V67 הערה 38). דוח Grok Bot F3, נקרא בגופו בידי המאסף: דוח Grok Bot F2, לשימור זהות המסמך: ביקורת E1 שנשלחה בעבר הייתה בשם Grok, לא דוח F2 של Grok Bot. ב-F3 הגיע גם דוח מחקר מלא של Grok. אל תמשיך את טעות הקליטה הישנה.

תיק 0008 · המחקרים הממוקדים · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[256]

S10 — ביאור י' בתשרי, כולל סיכום ההארות בהמשך:

https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026

S11 — ביאור י"א בתשרי, סדר אבי"ע שבעשיה:

S9 — https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/22/2026 וחזקת והיית לאיש תשכ"ח ב-ד, הערות 34 ו-41: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/3140178 V67 — וירד הוי' על הר סיני תשכ"ז ד, הנחה בלתי מוגה: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4385854 עץ חיים מ"ז ד–ה: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_מז/פרק_ד https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_מז/פרק_ה תניא נ"ב — מקבילה, לא זיהוי מוכח של "הובא בלק"א": https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_נב תיקיית Bot F4, פתוחה ונקראה בהכנת https://drive.google.com/drive/folders/1E1e5bmNGs7TdCplrKmaE4b6FAuDQ3xrj תרס"ו כא — A1, מספר הדפוס F5:

256. מסמך 0008: IGK20-Focused-F5-Source-Links.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

נבדק בתמונה; PDF32 לפי Bot: תרס"ו תכד — A2, מספר הדפוס נבדק בתמונה; PDF435 לפי Bot: העמודים הקודמים לפי חבילת Bot, טרם נצפו בידי המאסף: ספר הגלגולים, שער וסריקות 30–31: תעתיק Bot, קלט לביקורת מול התמונות: קישור תער"ב שמסר Claude; לא נפתח בידי המאסף: https://chabadlibrary.org/books/maharshab/terav/2/8/index.htm יעדים נפרדים: תער"ב ח"א פרק קכ"ט; סה"מ תש"ג סוף עמ' 131 ואילך; תער"ב ח"ב עמ' תתקנ. אין להחליף פרק בעמוד. HB16046 לתער"ב הוא ליד שמסר Claude, לא זיהוי שבדק המאסף.

תיק 0209 · המחקרים הממוקדים · סבב 7

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[453]

S10 — שיעורים לי' תשרי: https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026

עץ חיים שער מ' דרוש י': https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_מ/דרוש_י עץ חיים מ"ז ד: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_מז/פרק_ד עץ חיים מ"ז ה: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_מז/פרק_ה שער הפסוקים — ספר בראשית, סימן כ"א, "ותהר ותלד שרה" (פרשת וירא): https://he.wikisource.org/wiki/שער_הפסוקים/בראשית תער"ב, יחידה דיגיטלית של מאמר בראשית ברא: https://chabadlibrary.org/books/maharshab/terav/2/8/index.htm

שנקראו בידי המאסף: https://drive.google.com/file/d/1YIZ4QaGsmEdZ0UUtdnRIONsXEilLi1Fx/view 697 F6 צילומי 698: https://drive.google.com/file/d/1gWeRHpmz7iwUL8m4hiQXyNtnef29H5Yc/view 950: https://drive.google.com/file/d/1bdZLkIh2_mui3jvBISkgzAJaOdZTo1jD/view 955: https://drive.google.com/file/d/1m7RvAYJZ_EB-W0JsX_iLENOHUPvHK77z/view 338: https://drive.google.com/file/d/1DypBIQpJsdMQiINeVD2h_n9_rzYNW5U8/view 339: https://drive.google.com/file/d/1v8JvuZevn8fux2id0kcYRXduPn6KbBO1/view 340: https://drive.google.com/file/d/1YzOV517E5ADL3W78SV_qDXiIcQE7oN8H/view 131: https://

---

453. מסמך 0209: Claude_F7.txt_02. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

drive.google.com/file/d/1jnyZfzu1vgzS7NnXY0pyTEDrGA9GagEg/view 132: https://drive.google.com/file/d/1TP_hD7Z01bdsCwXQOd2ngy7lOoY7Uu-k/view 133: https://drive.google.com/file/d/17aA9-DDGRQkB_izrvZmNX5Q2sM8qJiZ1/view

תיקיית המקורות: https://drive.google.com/drive/folders/1Lk4bLnZeHLNUrudugQuoK32VCs46nccD ZIP המקורות המקורי: https://drive.google.com/file/d/1EEEyXn4lBMfJu2qRH7Wk8kgXuliFkaKW/view אם הקישורים חסומים בשיחה שלך, ZIP זה מיועד לצירוף כקובץ; אין צורך לשחזר את הצילומים מתעתיק.

תיק 0244 · המחקרים הממוקדים · סבב 7

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[258]

S10 — שיעורים לי׳ תשרי: https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026

חבילת F6 הקיימת: https://drive.google.com/drive/folders/1Lk4bLnZeHLNUrudugQuoK32VCs46nccD

תיק 0342 · המחקרים הממוקדים · סבב 7

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[377]

S10 — שיעורים לי׳ תשרי: https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/21/2026

צילום תער״ב תתקנה: https://drive.google.com/file/d/1m7RvAYJZ_EB-W0JsX_iLENOHUPvHK77z/view

---

תיק 0542 · נוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[407]

258. מסמך 0244: Grok_Bot_F7.txt_04. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
377. מסמך 0342: Grok_F7.txt_03. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S01 — אדה"ז, אגה"ק כ'

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ

אופן: גוף דיגיטלי, מסומן לא בדוק; נבדקו היחידה והקשרה.

תחולה וגבול: טקסט העבודה וההקשר הקודם/המסיים. אינו צילום דפוס. נוסח העבודה בחבילה מקורו בטקסט שהמשתמש מסר.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S02 — שיעורים בספר התניא, י"א תשרי, עברית

https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/22/2026

אופן: ביאור מאוחר; נקרא דיגיטלית.

תחולה וגבול: ביאור שוטף של הצמיחה, המזל, האור החוזר ומ"ן. יש להפריד טיפוגרפית גוף וביאור; אין לייחס את כל ההסברים לאדה"ז.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S03 — Lessons in Tanya, י"א תשרי, אנגלית

https://www.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9/22/2026

אופן: ביאור מאוחר ותרגום הערות; נקראו הגוף והערות 48–60.

תחולה וגבול: מאמת את מקום הערות המשתמש ואת הפניותיהן. הערות הרבי כאן באנגלית; הנוסח העברי המקורי לא נקרא בסבב זה. טעות 1:10 בהערה 56 נמצאת גם באתר.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S04 — אדה"ז, תניא ו', הגהה

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_ו

אופן: גוף דיגיטלי; נקראה ההגהה בהקשרה.

תחולה וגבול: אזכור מפורש לספר גלגולים פ"כ לצד עץ חיים מ"ז ב'. ראיה להפניה ולהתלבשות; אינה לבדה תיאור האור החוזר המקומי.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S05 — אדה"ז, תניא יח

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_יח

---

407. מסמך 0542: IGK20-Earth-R1_03_Sources.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

אופן: גוף דיגיטלי.

תחולה וגבול: התלבשות בחינת חכמה מדרגה בתוך מדרגה בנפש; מקבילה בהערה 53, אינה ציטוט שרשרת הצמיחה.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S06 — אדה"ז, סוף תניא נא

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_נא

אופן: גוף דיגיטלי; סוף הפרק והערת הנוסח נקראו.

תחולה וגבול: מלכות דמלכות דעשיה והלבשת מדרגות בתוכה. בתעתיק קיימת הערת נוסח על מלכות דיצירה; ייחוס ההערה ודפוסה דורשים אימות.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S07 — אדה"ז, תניא נב

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_נב

אופן: גוף דיגיטלי, מסומן לא בדוק.

תחולה וגבול: התלבשות השכינה בעולמות כלליים ופרטיים. מועיל לשאלת אבי"ע שבתוך עולם; אינו מזהה לבדו כל פרט כאן.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S08 — מהרח"ו, עץ חיים שער א ענף ד

https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_א/ענף_ד

אופן: גוף דיגיטלי; נקראו סדרי העיגולים/יושר, סיום הרגליים וההערות.

תחולה וגבול: מקור מרכזי לבדיקת המפה. יש לשמור הבחנה בין גוף להערות. תיאור ריחוק עשיה וסיום רגלי א"ק מעורר שאלת התאמה, לא סתירה מוכרעת.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S09 — מהרח"ו, עץ חיים שער א ענף ב

https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_א/ענף_ב

אופן: נפתחה ונקראה הפתיחה; המשך הענף יעד להשלמה.

תחולה וגבול: דיון בציורי סדרים/עיגולים ובהשוואת הספירות אל אין סוף. אין לסמן את כל הענף כנקרא.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S10 — אדה"ז, תניא מח

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_מח

אופן: גוף דיגיטלי.

תחולה וגבול: סובב אינו מיקום; יחס העלם וגילוי. מועיל גם להבחנה בין מספר גדול ובין בלי גבול.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S11 — אדה"ז, אגה"ק יד

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_יד

אופן: גוף דיגיטלי.

תחולה וגבול: המקבילה להפניית הערה 58: המשכה תמידית המתחדשת בכל שנה, וגילויה הקשור למעשה התחתונים.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S12 — אדה"ז, אגה"ק ח'

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_ח

אופן: גוף דיגיטלי.

תחולה וגבול: מקבילה ישירה למשל הזריעה, צדקה, מ"ן וגילוי בתפילה. אינה מוכיחה לבדה את זהות כל המקבילות או את מקור הכמ"ש במ"א כאן.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S13 — אדה"ז, תניא לו

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לו

אופן: גוף דיגיטלי.

תחולה וגבול: דירה בתחתונים והעדפת התכלית בעולם הזה. מקור לבדיקת תכלית האדם, לא היתר למחוק הבדלי ניסוח.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S14 — אדה"ז, תניא לז, פתיחה והמשכה

https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_לז

אופן: גוף דיגיטלי; נקראו הפתיחה ופסקאות מעשה המצוות.

תחולה וגבול: קשר מפורש בין פעולת מצוה, המשכת אור והגשמיות. סוף הפרק כולו לא נדרש ולא מסומן כנקרא.

IGK20-Earth-R1 — פנקס מקורות — S15 — בראשית א, יא/כ/כד

https://he.wikisource.org/wiki/בראשית_א

אופן: גוף מקרא דיגיטלי.

תחולה וגבול: מאמרי תדשא, ישרצו ותוצא. תיקון מראה מקום בהערה 56 בלבד.

תיק 0549 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[413]

IGK20-Earth-R2 — מקורות וגבולות האימות — מצב צילום המשתמש S16

תוספת שנשמרה בסוף R1: זהו תעתיק ותיעוד של קריאת המאסף, לא קובץ הצילום עצמו. הצילום נראה בשיחה עם המשתמש. כותרת עמ' 414: הערות ותיקונים; הערה בדרך אפשר. תעתיק השורות הרלוונטיות נמצא בכל פקודת R2. קובץ התוספת אמר בזמנו "לא נפתח R2"; זהו מצב היסטורי. חבילה זו אכן פותחת R2.

תיק 0370 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[480]

ID,Hebrew title,English title,Sources,Hebrew research paragraphs,English research paragraphs,Archive relation S01,ממה לומדים את סדר ההזנה?,What explains the order of nourishment?,IG20;L7,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S02,ארבע מדרגות וארבעה יסודות,Four orders and four elements,IG20;L6;L4;L5;EC,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S03,הסדר ההפוך בעץ חיים,The reversed order in Etz Chaim,EC;L6;L4;MH,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S04,הדומם שנשאר מחוץ לדוגמאות,The inanimate order omitted from the

---

413. מסמך 0549: IGK20-Earth-R2_01_Source_Update.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

480. מסמך 0370: COVERAGE-MAP.csv. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

examples,IG20;NOTE61;L7,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S05,"עליון בגלוי, מקבל מלמטה","Higher in manifestation, receiving from below",IG20;L1;L7;NOTE61,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S06,'ניזון וחי' ו'מקבל חיותו משניהם','Nourished and lives' and 'receives life from both',IG20;L1;L7,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S07,דגן ועץ הדעת בסוגיית ברכות,Grain and the Tree of Knowledge in Berakhot,BER;IG20;L1;MATZA,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S08,"חיטה, דגן, לחם ומצה","Wheat, grain, bread, and matzah",VAET;L1;MATZA;BER,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S09,"שני הורים בציטוט, אבא במקבילות","Two parents in the quotation, father in the parallels",BER;IG20;L1;MATZA,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S10,חכמה ודעת בלי בינה,Wisdom and daat without binah,IG20;L1;VAET,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S11,מה אירע בלילה ללא בשר שור?,What happened on the night without ox meat?,BK;IG20;L1,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S12,"מדוע שור, ומדוע שתי ראיות?","Why ox, and why two proofs?",IG20;BK;L1;ZOH,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S13,"תהו, בירור ואור חוזר: מה מחובר?","Tohu, refinement, and returning light: what is connected?",IG20;L1;L2;L3;L7;K5,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S14,למי חוזר 'כי הוא'?,What does 'for it is' refer to?,IG20,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S15,שני מופעים של אור חוזר,Two occurrences of returning light,IG20;K5;L2,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S16,"מה מקצר 'כו'?",What does 'etc.' abbreviate?,IG20;NOTE61,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S17,חזרה

שמפעילה את הביאור,A repetition that applies the explanation,IG20;L7,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S18,מה מתגלה ביתר עז?,What is revealed with greater intensity?,IG20;L1;L3,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S19,טוב טעם ודעת כמשפט מעבר,Good discernment and knowledge as a transition,PS119;IG20,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S20,פני אדם והאדם שעל הכסא,The human face and the figure above the throne,EZ1;IG20;K5;ZOH,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S21,התכללות אינה ביטול התפקיד,Inclusion does not erase a particular role,EZ1;ZOH;L3;L6;K4,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S22,"שור לכל הבהמות, נשר לעופות","Ox for animals, eagle for birds",ZOH;IG20;L6,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S23,האריה והאדם אינם נעלמים מן הזוהר,Lion and human remain in the Zohar,ZOH;IG20,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S24,"רוח שיורדת, רוח ששבה",Spirit descending and spirit returning,ZOH;IG20;L3;L2;K4,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S25,"הנאה, הזנה וסיפוק","Enjoyment, nourishment, and sustenance",IG20;ZOH;VAR,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S26,אותה שורה או מקום אחר?,The same line or a different occurrence?,ZOH;VAR;IG20;L3,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S27,מה מלמד ’כדקדוק’?,What does ‘as the wording precisely indicates’ establish?,IG20;ZOH;L3;NOTE61,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S28,גם המלאכים מב״ן — ומה נוסף להם?,Angels too are from BAN—what is added to them?,K4;L3;L6;L7,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment

required for early Bot S numbers S29,מעט קרבן וריבוי מקבלים,A small sacrifice and many recipients,ZOH;IG20,4,4,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S30,‘כל הנ”ל’ מחזיר את הסיום לאגרת כולה,‘All the above’ reconnects the ending to the whole epistle,IG20;CHRON;PROV,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S31,מעלת החומר ומעשה מצווה,Materiality’s advantage and commanded action,IG20;L3;L6;L7;T4,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S32,ירידת הנשמות וגילוי למטה,Souls descending and revelation below,IG20;L7;L4;T37,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S33,מעלת המעשה אינה סולם יחיד,The greatness of action is not a single ranking,IG20;L4;L7;T4;T5;T37,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S34,"גדול תלמוד, גדול מעשה",Study is greater; action is greater,KID;PEAH;T4;T5;T37;L4;L7,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S35,"ארבעה זמנים, לא ‘לעתיד’ אחד","Four settings, not one undifferentiated future",K3;K5;T4;ERUV;AVOT,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S36,היום לעשותם,"Today, to perform them",DEUT;ERUV;L6;IG20,4,4,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S37,שני חצאי ‘יפה שעה’,The two halves of ‘one hour is better’,AVOT;T4;L6;K4;IG20,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S38,ההדהודים שאפשר לשמוע ולא להוכיח,Resonances that can be heard without being proved,IG20;PS119;L1,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S39,עד כאן מצאנו: גבול המסירה,‘Thus far we found’: the limit of transmission,IG20;NOTE61,5,5,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers S40,הטיעון השלם וגבולותיו,The complete argument and its

limits,IG20;L1;L3;L4;L6;L7,6,6,Fixed 40-question brief; content alignment required for early Bot S numbers

---

תיק 0425 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[391]

סיום אגרת הקודש כ׳ — מחקר עומק בפשט, בקבלה ובחסידות — מפת הקטע והנקודה שמחזיקה את כולו

ראשית, דיוק טכני קטן: הקטע שלפנינו הוא סיום אגרת הקודש, אגרת כ׳, ולא סיום אגרת התשובה. כך הוא מופיע גם בחלוקת התניא ובשיעור היומי. בעיניי, המפתח לקריאת כל הפסקה הוא שלא מדובר בכמה דוגמאות נפרדות — דצח״מ, מזון, דגן, בשר, מרכבה, קרבנות, מצוות — אלא בשרשרת הוכחות אחת. אדמו״ר הזקן מבקש לקבע עיקרון פרדוקסלי:

> בסדר הגלוי, העליון גבוה מן התחתון; אבל בשורש, דווקא התחתון ביותר יכול לשאת כוח נעלה יותר, ולכן הוא מסוגל להזין, להעלות ולהשלים את מה שמעליו.

זה בדיוק ההמשך של מה שהוסבר בפסקאות הקודמות: בתחתית עשיה, ובעיקר ביסוד העפר הגשמי, מאירה בחוזקה מיוחדת אותה הארה שמגיעה עד קצה סדר ההשתלשלות; הקו מסתיים שם ומאיר משם ממטה למעלה בבחינת אור חוזר. אדמו״ר הזקן הדגים קודם את הדבר בכוח הצומח שבארץ, ובפירות המשובחים יותר הנוצרים דווקא לאחר זריעה ונטיעה — העלאת מ״ן מצד האדם. מכאן המבנה:

תחתית העשיה → אור חוזר → התחתון מזין את העליון → הצומח מחיה את החי → הצומח והחי מוסיפים דעת למדבר → רוח הבהמה והעוף מזינה מלאכים עליונים → מכאן מעלת המצווה המעשית הנעשית בחומר הגשמי. זאת אומרת: הסיום על מצוות מעשיות אינו נושא חדש. הוא התוצאה שאליה כל אגרת כ׳ מתקדמת.

יש לכך חשיבות מיוחדת להבנת האגרת בכללותה. ב־Lessons in Tanya מוסבר שהחלקים הקודמים בתניא כבר ביארו את מעלת המצוות המעשיות מצד עשיית “דירה בתחתונים” ובירור הנפש הבהמית; אגרת כ׳ מוסיפה רובד עמוק יותר: לגשמיות עצמה יש שורש עליון באופן שאינו מתגלה בסדר הרוחני המדורג. מכאן אפשר לגשת לכל פרט.

---

391. מסמך 0425: Initial-Deep-Research.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

דגן, "אבא ואמא", בשר השור – ואיך אוכל תחתון מוליד דעת עליונה – למה אדמו"ר הזקן עובר מ"חיות" ל"חכמה ודעת"

עד "והמדבר מקבל חיותו משניהם" אפשר היה לחשוב שהטענה היא רק ביולוגית: הגוף זקוק לקלוריות.

לכן הוא מוסיף:

> "וגם חכמה ודעת."

זהו חידוד עצום. לא רק שהגוף העליון מתקיים מחומר תחתון — אפילו הכוחות המובהקים ביותר של מדרגת המדבר, חכמה ודעת, יכולים לקבל תוספת מכוח המאכל הנמוך ממנו. זה בדיוק הטיעון שאדמו"ר הזקן צריך לקראת המסקנה על אור חוזר. ולכן הוא מביא שתי ראיות שונות מאוד.

דגן, "אבא ואמא", בשר השור – ואיך אוכל תחתון מוליד דעת עליונה – "אין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן"

המקור הוא ברכות מ' ע"א. בתוך הדיון על עץ הדעת אומר רבי יהודה שהיה חיטה, והראיה היא שאין התינוק מגיע להכרת "אבא ואמא" עד שהוא טועם טעם דגן. הערת המקורות של Lessons in Tanya מציינת במפורש את ברכות מ' ע"א. הנקודה אצל אדמו"ר הזקן איננה הוויכוח הבוטני מה היה עץ הדעת; הוא שולף מתוך המאמר את התופעה: דגן מן הצומח קשור להופעת דעת אצל האדם.

ולמה דווקא דגן?

מפני שזה המקור החז"לי שמציג בצורה החריפה ביותר את הופעת הדעת כתלויה במאכל מן הצומח. אין כאן רק "אוכל שנותן כוח"; הדגן עומד בנקודת המעבר שבה התינוק נעשה מסוגל להכיר, להבחין ולקרוא בשם.

בחסידות המאוחרת יותר מפורש שהמאכל יכול לגרום "תוספת אור" בשכל דווקא לאחר בירורו. בתורת חיים לאדמו"ר האמצעי נאמר שמתגלה לאדם שכל חדש לאחר המאכל שלא היה מסוגל לחדשו קודם, תוך שימוש ממש בראיה "לא אכילנא בישרא דתורא"; באור התורה של הצמח צדק מודגש שהמאכל עצמו נמוך מן האדם קודם הבירור, אך לאחר הבירור הוא גורם תוספת אור באדם. זה בדיוק מבנה אגרת כ': נמוך בגלוי, גבוה בשורשו.

דגן, "אבא ואמא", בשר השור – ואיך אוכל תחתון מוליד דעת עליונה – למה "אבא ואמא", ולמה שניהם?

ברובד הראשון התשובה פשוטה: זו לשון חז"ל עצמה, ולא ניסוח חדש של אדמו"ר הזקן. הוא מצטט את הראיה כמות שהיא. אבל יש עומק בלשון עצמה. "אבא ואמא" אינם סתם שתי מילים שהתינוק לומד. זו הכרה יחסית: הוא מזהה שני אנשים מובחנים, מבין את יחסו אליהם, וקורא לכל אחד בשם המתאים. זה ביטוי מצוין ל"דעת" במובן של הכרה והתקשרות, ולא רק לצבירת מידע.

כמובן, בלשון הקבלה "אבא" ו"אמא" הם גם כינויים לחכמה ובינה. לכן אצל קורא קבלי בלתי אפשרי שלא לשמוע הדהוד נוסף. אבל הייתי נזהר מלטעון שכאן אדמו"ר הזקן אומר באופן טכני: "אבא = חכמה ואמא = בינה", מפני שהוא עצמו פותח "וגם חכמה ודעת", לא "חכמה ובינה". ההדהוד הקבלי אמיתי; הוא אינו מוכרח להיות הפשט המרכזי.

הפשט הפנימי יותר הוא: טעימת הדגן מציינת את הופעת ההכרה האנושית.

דגן, "אבא ואמא", בשר השור – ואיך אוכל תחתון מוליד דעת עליונה – ולמה דווקא דגן ולא כל אוכל?

כי הדגן איננו כאן דוגמה מקרית של מזון. חז"ל עצמם בחרו בו כסימן להופעת דעת, ואף קשרו אותו בסוגיית ברכות לעץ הדעת. לכן הוא מושלם לטיעון של אדמו"ר הזקן: הנה צומח תחתון שמשפיע לא רק על "חיי הגוף" אלא על מה שמגדיר את האדם כמדבר.

גם המילה "טעם" תהיה חשובה בעוד שתי שורות, כאשר אדמו"ר הזקן יאמר "טוב טעם ודעת". הוא בונה כאן רצף לשוני ורעיוני: טעם ממשי של מזון → דעת → "טוב טעם ודעת".

דגן, "אבא ואמא", בשר השור – ואיך אוכל תחתון מוליד דעת עליונה – "ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא"

הראיה השנייה שונה. כאן אין תינוק שמקבל דעת לראשונה; יש חכם שכבר יש לו שכל, ובכל זאת אכילת בשר מוסיפה צלילות או כוח בעיון. המקור התלמודי מסומן ב־Lessons in Tanya בבבא קמא ע"א ע"א, והוא נדרש בחסידות שוב ושוב כדוגמה לכך שמאכל נמוך יכול להביא תוספת שכל באדם. זו הבחנה חשובה:

הדגן מראה צומח → מדבר, ובפרט הופעת דעת בסיסית.

בשר השור מראה חי → מדבר, ובפרט תוספת עומק וצלילות בשכל שכבר קיים.

לכן שתי הדוגמאות אינן כפילות. הן מתאימות בדיוק למילים שלפניהן:

> "והמדבר מקבל חיותו משניהם, וגם חכמה ודעת."

צומח וחי — שניהם מסוגלים להזין את הכוח העליון של המדבר. ויש כאן אף רצף ספרותי יפה: "בישרא דתורא" מוביל כמעט מיד ל"פני שור" במרכבה. בשר השור שלמטה מזין את שכל האדם; רוח הבהמה שלמטה תזין מיד את "פני שור" שלמעלה. אותה תבנית עוברת מן האדם אל המלאך.

דגן, "אבא ואמא", בשר השור — ואיך אוכל תחתון מוליד דעת עליונה — מה העיקר החסידי בשתי הראיות?

לא שהמאכל "חכם יותר" מהאדם.

אלא שבשורש המאכל קיים כוח שאינו נמדד לפי מדרגתו הגלויה. בתורת חיים ואור התורה הוסבר במפורש שהמאכל נמוך קודם הבירור, אבל לאחר שהאדם מבררו מתגלה ממנו כוח שמוסיף באדם עצמו. כלומר, זו אינה סתירה לסדר דצח"מ:

מצד הגילוי: מדבר > חי > צומח.

מצד השורש הנעלם שנחשף בבירור ובהעלאה: התחתון יכול לתת לעליון דבר שהעליון אינו מוציא מתוכו לבדו.

וזו כבר הכנה ישירה ל"כי הוא בחינת אור חוזר".

תיק 0532 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[262]

Grain, father and mother, and ox meat—how lower food produces higher understanding — Why move from vitality to wisdom and knowledge?

Until ‘the speaking human receives vitality from both,’ one could think the claim merely biological: the body needs calories. He therefore adds ‘and also wisdom and knowledge.’ This sharpens the

262. מסמך 0532: initial_deep_research_en.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

point enormously. Not only is the higher body sustained by lower matter; even the faculties most distinctive of human life can gain from food below it. This is exactly the argument needed for returning light, and explains the two very different proofs.

Grain, father and mother, and ox meat—how lower food produces higher understanding — The infant does not know how to call father and mother until tasting grain

The source is Berakhot 40a. In discussing the Tree of Knowledge, Rabbi Yehudah says it was wheat, adducing the infant's recognition of father and mother after tasting grain. Lessons in Tanya's source note explicitly cites Berakhot 40a. The Alter Rebbe's point is not the botanical dispute over the tree's identity. He extracts the phenomenon: grain from plant life is connected with human understanding's emergence.

Why grain specifically? Because this rabbinic source most sharply presents understanding's emergence as dependent on plant food. It is more than food giving strength: grain stands at the transition where an infant becomes able to recognize, distinguish, and name.

Later Chassidic writings explain that food can add light to the intellect precisely after refinement. In the Mitteler Rebbe's Torat Chaim, new understanding unavailable beforehand is said to appear after eating, using the ox-meat proof itself. The Tzemach Tzedek's Or HaTorah stresses that food is below the person before refinement but adds light afterward. This is exactly the epistle's structure: low in manifestation, high at its root.

Grain, father and mother, and ox meat—how lower food produces higher understanding — Why father and mother, and why both?

At the first level, the answer is simple: this is the rabbinic wording, not a new formulation by the Alter Rebbe. Yet the wording itself has

depth. Father and mother are not merely two words the infant learns. This is relational recognition: identifying two distinct people, understanding one's relationship to them, and calling each appropriately. It is an excellent expression of daat as recognition and attachment rather than accumulated information.

In Kabbalah, Abba and Imma also designate Chokhmah and Binah, so a kabbalistic reader inevitably hears another resonance. I would nevertheless hesitate to claim that the Alter Rebbe technically equates father with Chokhmah and mother with Binah here, since his opening says wisdom and knowledge, not wisdom and understanding. The resonance is real, but need not be the main plain meaning. The inner plain meaning is that tasting grain marks the emergence of human recognition.

Grain, father and mother, and ox meat—how lower food produces higher understanding — Why grain rather than any ?food

Grain is no accidental example. The Sages selected it as a sign of understanding's emergence and linked it to the Tree of Knowledge in Berakhot. It therefore fits the Alter Rebbe's argument perfectly: a lower plant affects not only bodily life but what defines the human as a speaking being.

The word 'taste' will matter two lines later, when the Alter Rebbe says 'good discernment and knowledge.' He builds a verbal and conceptual sequence: literal food taste, understanding, and then good discernment and knowledge.

Grain, father and mother, and ox meat—how lower food produces higher understanding — 'I have not yet eaten ox meat'

The second proof differs. This is not an infant receiving understanding for the first time, but a scholar already possessing intellect whose eating meat adds clarity or strength in analysis.

Lessons in Tanya marks the Talmudic source as Bava Kamma 71a, and Chassidic writings repeatedly use it to illustrate lower food adding intellect. The distinction is important: grain shows plant to human, particularly basic understanding's emergence; ox meat shows animal to human, particularly increased depth and clarity in an existing intellect.

The examples are therefore not redundant. They fit 'the speaking human receives vitality from both, and also wisdom and knowledge.' Plant and animal can both nourish the human's higher faculty. There is also an attractive literary sequence: ox meat leads almost immediately to the chariot's ox face. The lower ox's meat nourishes human intellect; the lower animal's spirit then nourishes the higher ox face. The same pattern moves from human to angel.

Grain, father and mother, and ox meat—how lower food produces higher understanding — The Chassidic point of both proofs

The food is not wiser than the person. Rather, its root contains a power not measured by its manifested level. Torat Chaim and Or HaTorah explicitly explain that food is lower before refinement but afterward reveals a power adding to the person. This does not contradict the created hierarchy. In manifestation, human is above animal and plant; through the hidden root disclosed in refinement and elevation, the lower can give the higher something it cannot produce alone. This directly prepares 'because it is an aspect of returning light.'

The conclusion of Iggeret HaKodesh 20 — initial deep research ,in plain meaning, Kabbalah, and Chassidut — Returning light the encompassing light, and the kav

In my view, your syntactic reading is substantially correct and very important. The sentence explains returning light upward from the bottom of Asiyah, where an illumination of an illumination from

the encompassing infinite light and the kav at the termination of Adam Kadmon's upright feet is revealed with greater force, as explained above.

Returning light, the encompassing light, and the kav — Is the encompassing light itself returning light?

Not in the technical sense used here. The strongest evidence is not syntax alone, but the preceding lines. The prior paragraph explicitly separates the two: below Adam Kadmon's feet the encompassing infinite light shines; then 'also the kav' shines upward as returning light. The encompassing light shines there, while the kav is described as shining there by returning. Conceptually I would punctuate the sentence as illumination revealed from the bottom of Asiyah: first from the encompassing infinite light, and second from the kav terminating the upright configuration, in the aspect of returning light. The final words attach most directly to the kav.

The encompassing light is not a ray that fell below and now travels upward. 'Encompassing' denotes light not contracted to a vessel and level in the same manner as inward light within the graded order. The return belongs here to the kav reaching the upright order's endpoint and shining upward. The preceding paragraph almost requires this reading.

Returning light, the encompassing light, and the kav — Why call the entire phenomenon returning light at the start?

There are two levels of usage. At the opening, returning light names the phenomenon being explained: why does the lower give vitality to the higher? Because at the lowest point an order of return and ascent operates. The continuation analyzes the mechanism: illumination from the encompassing light and, additionally, the kav at the upright endpoint actually shining as returning light. The first

returning light names the result; the second technically describes the kav. This explains the need for both.

Returning light, the encompassing light, and the kav — Why repeat what was already explained?

Without the repetition, the food examples might seem accidental: this is simply how God made digestion. The Alter Rebbe instead presents a reflection of the entire cosmic structure. He briefly repeats the three necessary points: the bottom of Asiyah, encompassing illumination there, and the kav's endpoint and returning light. 'As above' indicates an application of the mechanism just established, not a new kabbalistic topic.

The repetition also prepares the conclusion about mitzvot. Saying merely that lower food sustains the higher human would not establish why a physical mitzvah object touches such a high root. Specifying the encompassing light and kav shows that the reversal is rooted in the structure of development itself, not biology alone.

Returning light, the encompassing light, and the kav — What does 'an illumination of an illumination, etc.' abbreviate?

There is an almost certain solution from the immediate context. The prior paragraph explicitly said 'an illumination of an illumination of an illumination,' associating it with physical earth and ascent through returning light. A few lines later, the abbreviation does not, in its plain meaning, hint at a mysterious missing fourth level. It shortens a phrase just written in full: the threefold illumination.

Your question why he did not write the third 'illumination' again is apt, but the abbreviation is stylistically natural: 'that threefold illumination already discussed.' It also leaves the expression open to the orders of concealment and illumination already considered, while its immediate expansion is the previously stated third level.

,Good discernment and knowledge, the chariot, ox and eagle and nourishing angels — 'Through this, good discernment and 'knowledge will be clearly understood

This is not an empty flourish. The expression comes from Psalms 119:66, 'Teach me good discernment and knowledge.' It closely fits what just occurred. We read 'tasting the taste of grain' and 'also wisdom and knowledge'; now we read 'good discernment and knowledge.' The verbal play is difficult to ignore: food taste becomes taste in the sense of explanation, while the knowledge added by food becomes the knowledge through which sacrifice is understood.

Another beautiful resonance is the verse's continuation, 'for I believe in Your commandments.' Two lines later, the Alter Rebbe reaches the great advantage of practical commandments. I would not turn this into proof of a deliberately constructed allusion, but as a literary and Chassidic structure the correspondence is strong: taste, knowledge, commandments.

,Good discernment and knowledge, the chariot, ox and eagle ?and nourishing angels — What is the chariot here

The foundation is Ezekiel's vision: each chariot creature has four faces—human, lion, ox, and eagle. The lion face is to the right, the ox to the left, and the eagle in the other direction; kabbalistic sources explain the faces as spiritual aspects. One mistaken picture must therefore be corrected: an ox face need not mean an angel appearing only as an ox, nor is the eagle face a separate giant bird. The vision itself involves mutual inclusion, with several faces in each creature.

Kabbalistic sources deepen this. Or HaChammah on the Zohar says the human face is principal and the other aspects are included in it. Ox, lion, and eagle are modes of manifestation within a combined structure, not four sealed worlds. This answers your question about

inclusion: containing other aspects does not contradict the designation ‘ox face.’ The name identifies the dominant aspect serving as root for a particular branch, not the exclusion of everything else.

,Good discernment and knowledge, the chariot, ox and eagle ?and nourishing angels — Why not the lion face

The example concerns altar offerings of domestic animals and birds. The ox face roots the sacrificial animals, and the eagle face the birds. Lion belongs to another aspect of the chariot, without a corresponding branch of wild animals offered in the category discussed here. It is therefore unnecessary for this particular argument.

,Good discernment and knowledge, the chariot, ox and eagle and nourishing angels — Why a human face, if humans are ?above animals

We must not simply project the earthly hierarchy onto the higher chariot. The human face there is not a physical person standing beside a physical ox. It is a higher aspect of human form, described in some sources as the principal inclusive aspect containing the other faces. There is no contradiction between physical humans being above animals and the higher chariot containing human, lion, ox, and eagle faces. These are parallel but nonidentical systems.

,Good discernment and knowledge, the chariot, ox and eagle and nourishing angels — What does it mean for angels to be ?nourished by the sacrificial spirit

Certainly it does not mean angels need smoke or meat as calories. The Alter Rebbe specifies the animal and bird spirit ascending to them from the offerings. This is the animal’s spiritual vitality, elevated through sacrificial service from its lower to its higher root.

The Zohar describes the ox face as the source of spirit extending to sacrificial animals; when that vitality is refined and ascends, it returns to a higher origin associated with the chariot angels.

This resembles human eating: lower food is refined within a person and adds to that person; a lower animal is refined in sacrifice, ascends to its root, and adds to an angel.

,Good discernment and knowledge, the chariot, ox and eagle and nourishing angels — 'Greatly enjoy, are nourished, and are 'supplied

I found no sound basis for converting these three verbs into three sefirot or technical levels, and would not impose such a reading. In the more precise Chassidic plain meaning, they accumulate: enjoyment means delight in the illumination; nourishment means it becomes an influx of vitality; being supplied means it provides the required influx.

The Alter Rebbe moves beyond angels being pleased at the sight of a sacrifice toward an essential relation: the lower actually supplies the higher. Why 'greatly'? Because it is not an alien influx. This leads to the Zohar's crucial precision.

,Good discernment and knowledge, the chariot, ox and eagle and nourishing angels — 'They enjoy from their foundation and 'root

The simple translation is: 'They enjoy from their foundation and root.' This adds something decisive. Without these words, we might say the higher angel receives an addition from the lower animal. The Zohar makes a bolder statement: when the animal spirit rises, the angel receives from its own foundation and root. The lower animal conceals something reaching the higher angel's deeper root.

This is what the Alter Rebbe has established throughout the epistle: something lower as a branch may reach above the branch standing higher, because its root is not measured by its position in the visible order. Hence ‘according to the precise wording of the holy Zohar.’ Enjoyment alone is insufficient; the decisive point is that it comes from their own root.

Incidentally, the source research reveals a small inconsistency in the reference: the online Lessons in Tanya note shows ‘III, 341a,’ while another Chabad source explicitly cites Zohar III, 241a. For locating the passage, 241a is the useful reference.

תיק 0571 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[481]

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות

23.9.2026. המזהים והשאלות נשמרו ממפת המחקר. מבוסס אינו אומר שכל פירוש אפשרי נשלל; פרט פתוח אינו מחייב סבב נוסף. פירוט המקורות ומצב הקריאה בדוח הראשי.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S01 — קריאה מועדפת

השאלה: על מה חוזר ”ומזה”, ומה מוסיף ”יובן היטב”?

הכרעה: יתרון התחתית שביחידת העפר מוחל על הזנה ודעת. הזריעה והעלאת מ”נ הן חלק מההקשר, לא בהכרח המושא היחיד של מזה.

מקורות: אגרת, סמוך לסיום.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S02 — מבוסס; פרט פתוח

השאלה: מהו הקשר הפנימי של כל אחד מארבעת הזוגות דצח”מ/יסודות, אף שמים עצמם דומם?

---

481. מסמך 0571: IGK20-Finale-Close_S_STATUS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הכרעה: כל ארבעת הזוגות מפורשים בפינחס §ג; מים, אש ורוח מנומקים. עפר נמסר ללא טעם נפרד. בחינות אינן זהות של חומר למין נברא.

מקורות: L6 §ג; L4 §א.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S03 — הבדל מבוסס; יישוב מוצע

השאלה: מדוע עפר-מים-אש-רוח בסדר זה; כיצד נבדל מסדרי הקבלה אחרים?

הכרעה: ע"ח חי-רוח/מדבר-אש מול האגרת חי-אש/מדבר-רוח. חלקי הרכבה מול אפיון מדרגות הוא יישוב אפשרי; אין גשר מפורש שנמצא.

מקורות: ע"ח נ י; L6; L4.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S04 — חלקי

השאלה: מדוע הדומם נשמט מדוגמאות ההזנה, לרבות מים ומלח; מה בדיוק פותרת הערה 61?

הכרעה: הערה 61: It=החי; השמטת העפר בסוגריים ותלות לאחר בריאה מסויגת. L7 כולל דומם במזונות. השרשרת אינה ממצה; טעם ההשמטה אינו מוכרע.

מקורות: הערה 61 L7; EN.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S05 — מבוסס

השאלה: מה פירוש "למעלה" ומה מלמדת תלות העליון בתחתון?

הכרעה: למעלה במדרגת החיות והדעת הגלויה; תוספת מן התחתון אינה היפוך של הדירוג בכל הבחינות.

מקורות: אגרת; L1.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S06 — פירוש תחבירי מועדף

השאלה: מדוע "ניזון וחי" לעומת "מקבל חיותו", ומדוע "משניהם"?

הכרעה: ניזון וחי מציג תלות לקיום; אצל האדם מתווספות חכמה ודעת. משניהם: צומח וחי, המודגמים בדגן ובבשר. אין חלוקה ספירתית מוכחת בפעלים.

מקורות: אגרת; L1 §ב.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S07 — מבוסס

השאלה: מה ההקשר והנוסח המדויק של מאמר הדגן בברכות?

הכרעה: ברכות מ א: רבי יהודה, חיטה כעץ הדעת, קריאת אבא ואמא בעקבות טעם דגן.

מקורות: ברכות מ א.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S08 — מבוסס בגבולות המקבילה

השאלה: מדוע דגן דווקא; מה בין חיטה, דגן, לחם, טעימה ואכילה?

הכרעה: ואתחנן §ה מייחד את שורש החיטה בדעת דתהו. אין להמיר חיטה, דגן, לחם, מצה וטעימה זה בזה בכל פרט.

מקורות: ואתחנן §ה; L1; מצה זו §ב.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S09 — נוסח מבוסס; דרשה פתוחה

השאלה: מדוע "אבא ואמא" כאן, לעומת "אבא" במקבילות; מה מוכח על או"א?

הכרעה: האגרת שומרת אבא ואמא; L1 ומצה זו משתמשים באבא. אין עד ממוקד לדרשת שני השמות כאו"א במשפט האגרת.

מקורות: ברכות; אגרת; L1.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S10 — גבול ידיעה

השאלה: מדוע "חכמה ודעת" בלי בינה; האם יש מיפוי לשתי הדוגמאות?

הכרעה: אין ראיה לחלוקת דגן=דעת ובשר=חכמה או להסבר השמטת בינה באמצעות שתי הדוגמאות.

מקורות: מכלול המקבילות שנבדק.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S11 — מבוסס

השאלה: מה אומרת סוגיית הבשר, רש"י ותוספות, ומה היחס לנוסח האגרת?

הכרעה: המקור עב א, עם הקשר מעא ב. נוסח דלא אכלי שונה מנוסח האגרת; רש"י חוסר דקדוק, תוספות תענית. L1 מפורש בתוספת כוח השכל.

מקורות: ב"ק עב א; L1 §ב.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S12 — חלקי

השאלה: מדוע בשר שור דווקא, ומדוע שתי הדוגמאות נחוצות יחד?

הכרעה: שתי הדוגמאות ממלאות את משניהם, צומח וחי. טעם מיני לשור דווקא מעבר לציטוט הסוגיה לא נמצא.

מקורות: אגרת; L1.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S13 — מקבילות מבוססות; זהות לא הוכחה

השאלה: כיצד מתחברים שורש המאכל, בירור, תהו ותיקון לאור חוזר — אם יש גשר מפורש?

הכרעה: L1 תהו ובירור; L7 ס"ג/מ"ה; L3 קרבנות ואורות תהו; L2 אור חוזר עתידי. אין זיהוי מפורש עם חזרת הקו בסיום א"ק.

מקורות: L7 ;L1–L3; אגרת.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S14 — קריאה מועדפת

השאלה: על מה מוסב "כי הוא"; מהו האור החוזר בראש המשפט?

הכרעה: כי הוא מסכם את התופעה כולה; המאכל כנושא אפשרי. אור חוזר בראש המשפט נותן הסבר להזנה כלפי מעלה.

מקורות: אגרת והקשרה.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S15 — קריאה מועדפת חזקה

השאלה: נתח את "שמתגלית... מאור... ומהקו... בבחינת אור חוזר"; מה מיוחס לסובב ומה לקו?

הכרעה: שמתגלית: ההארה. הסובב והקו מקורות הארה; אור חוזר האחרון צמוד לקו לפי כנ"ל ויחידת העפר.

מקורות: אגרת.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S16 — חלקי

השאלה: מה כלול ב"הארה דהארה כו'", ומדוע קיצור כאן?

הכרעה: כו' מפנה לתיאור ההארה הקודם; לא מוכרע אם מקצר רק דהארה נוספת או רצף רחב יותר. אין דרגה רביעית מוכחת.

מקורות: אגרת; Lessons.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S17 — פירוש הקשרי

השאלה: מדוע חוזר ומפרט סיום היושר והקו לאחר שכבר בוארו?

הכרעה: החזרה מפעילה את הביאור הקודם על הזנה ודעת; פירוט הקו והתחתית הוא נימוק, לא כתובת בלבד.

מקורות: אגרת.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S18 — מבוסס

השאלה: מה מתגלה "ביתר עז" — כוח, אור, חיות, דעת — ומה הקשר לעפר?

הכרעה: מבחינה תחבירית ההארה מתגלית ביתר עז. בהקשר העפר נראים כוחה ויכולתה; בהמשך מתבארים חיות ודעת כתוצאות היחס.

מקורות: אגרת.

תיק 0372 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[263]

דוח עברי — IGK20-Finale-R1-Bot

זמן: 2026-09-23 12:14–12:30pm ET
גבול: יחידת הסיום בלבד; לא נפתח מחדש Earth R1–R4 / קובץ זיווג וז"נ.

2. גוף היחידה (P1) — עדים שנפתחו — 2.2 קריאה עצמית של היחידה (לפי Wikisource / abc770)

> ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות דצח"מ שהן בחי' עפר מים אש רוח שאף שהחי הוא למעלה מהצומח והמדבר למעלה מהחי אעפ"כ החי ניזון וחי מהצומח והמדבר

מקבל חיותו משניהם וגם חכמה ודעת שאין התינוק יודע לקרות אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן כו' ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו' כי הוא בחי' אור חוזר ממטה למעלה מתחתית העשיה שמתגלית שם ביתר עז הארה דהארה כו' מאור א"ס הסובב כ"ע ומהקו אור א"ס שבסיום רגלי היושר דא"ק בבחי' אור חוזר כנ"ל. ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת מה שמלאכים עליונים שבמרכבה פני שור ופני נשר נהנים מאד וניזונים ומסתפקים מרוח הבהמה והעוף העולה עליהם מהקרבנות שע"ג המזבח וכדקדוק לשון הזוה"ק ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון. ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין ע"י כל הנ"ל גודל מעלת המצות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז הגשמי כמ"ש היום לעשותם ויפה שעה א' בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי עוה"ב. (ע"כ מצאנו מכיה"ק):

2. גוף היחידה (P1) — עדים שנפתחו — 2.3 נקודות בדיקה (P1)

פריט	ממצא	סיווג
סדר יסודות	עפר מים אש רוח (לא א״מ״ע בסדר אלפביתי אחר) מול דצח״מ	מפורש בגוף
אבא ואימא	«אבא ואימא» / «אבא ואמא» במקור חז״ל	מפורש
ועדיין לא אכילנא	קיים בגוף	מפורש
ניזונים ומסתפקים	קיים	מפורש
מיסודא ועיקרא	«ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון» (חילופי איות: ועקרא/ועיקרא)	מפורש
עד כאן	בסוגריים בעדים דיגיטליים; לא חלק מגוף הדברים עצמם	ביאור מאוחר / הערת מדפיסים — ר׳ סעיף 7

3. הערות Lessons / שיעורים 61–67 (P2) — הערה 62 — ברכות מ א

מפורש. ר׳ יהודה: «שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן.»
URL: https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א

3. הערות Lessons / שיעורים 61–67 (P2) — הערה 63 — בבא קמא

תיקון: לא עא א. הלשון «דלא אכלי בשרא דתורא» עוברת מסוף עא ב לתחילת עב א. רש״י עב א: «דלא אכלי בשרא דתורא — לא דקדקתי טעמו של דבר».

תוס׳: «דלא אכלי בשרא דתורא. שרוי בתענית היה».
אם עד Lessons מדפיס «71a» — שגיאת עד ביחס לדפוס וילנא/ויקיטקסט.

דוח עברי — 4 — IGK20-Finale-R1-Bot. חז״ל (P3) — טבלת לשון

מקור	לשון חז״ל	לשון אגה״ק	הערה
ברכות מ א	«שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן»	«שאין התינוק יודע לקרות אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן כו׳»	כמעט מילה במילה; אגה״ק: «ואימא»
ב״ק עב א	«דלא אכלי בשרא דתורא»	«ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו׳»	אגה״ק מוסיף «ועדיין» ו«אכילנא» (גוף ראשון, כלשון הסיפור)

הקשר ב״ק (קצר): רב נחמן חוזר בו מלילה לבוקר ומסביר שלא ענה משום שלא אכל בשר שור — רש״י: לא דקדק; תוס׳: היה בתענית. השימוש באגה״ק: דוגמה שגם שכל/דעת תלויים במזון (אור חוזר ממטה).

דוח עברי — 7 — IGK20-Finale-R1-Bot. «עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה» (P7)

שאלה	ממצא
מי כתב?	הערת מדפיסים/עורכים (בסוגריים בעדים); לא נראה כלשון גוף האגרת
מתי נדפס?	מופיע במהדורות תניא המקובלות (דיגיטליות שנפתחו); דפוס ראשון לא נבדק בסבב
מה אין להסיק?	אין לקבוע שלמות/חסרון האגרת רק ממשפט זה; אין לקבוע גבול מוחלט של כתב היד בלי עדות כ״י

דוח עברי — 8. P6 — IGK20-Finale-R1-Bot — חיפוש לוקוסים

חיפוש לשוני («דומם צומח חי מדבר» + «עפר מים אש רוח»; דגן/אבא-אימא): - ההקבלה המפורשת צח״מ ↔ עפר־מים־אש־רוח נמצאת באגה״ק כ׳ עצמה. - טענות קודמות על תורה אור / אור התורה בלי ציטוט מאומת — לא אומתו. - לא אותר בסבב לוקוס מדויק נוסף של אדה״ז/צ״צ שממפה את ארבעת הזוגות או ייחוד דגן/אבא-אימא מחוץ ליחידה זו (ולברכות מ א).

263. מסמך 0372: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0373 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[264]

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R1-Bot

עדים, מה נקרא, גבולות, מיקומים.

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R1-Bot — כללי עבודה

- OCR רק לאיתור; ציטוטים מול עד.
- לא לקרוא «עמוד ב» בלי בדיקה; אין הנחת offset קבוע.
- סיווג: מפורש / פירוש מנומק / ביאור מאוחר / אפשרות / פתוח.

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R1-Bot — C. תלמוד ומפרשים

מקור	URL	נקרא	הערות
ברכות מ א	https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א	כן + רש״י/תוס׳ בדף	דגן / אבא ואמא
ב״ק עא ב	https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עא_ב	כן	סוף הסיפור; מעבר ל«דלא אכלי»
ב״ק עב א	https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עב_א	כן + רש״י/תוס׳	«דלא אכלי בשרא דתורא»
עירובין כב א	https://he.wikisource.org/wiki/ערובין_כב_א	כן	«היום לעשותם»
אבות ד יז	https://he.wikisource.org/wiki/משנה_אבות_ד_יז	כן	יפה שעה אחת…

PDF דפוס וילנא: לא נפתח; הסתמכות על ויקיטקסט (דפוס סטנדרטי דיגיטלי).

264. מסמך 0373: SOURCE_LEDGER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

שאילתא	תוצאה
צח"מ + עפר מים אש רוח	מופיע במפורש באגה"ק כ'; אנציקלופדיות כלליות בלי לוקוס מדויק מאומת
דגן / אבא אימא אצל אדה"ז מחוץ לכ'	לא אותר בסבב (מעבר לברכות מ א כמקור חז"ל)
תורה אור / אור התורה (טענות קודמות)	לא אומתו — אין ציטום עם דף

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R1-Bot — H. Drive

- **Parent Earth:** `1ptqHOycgA--ErsF89ohY7CVHeQgfBsEk`
- **תיקיית בוט:** `IGK20-Finale-R1-Bot` → id `1f8lWd6Ny7pKuJWOqIU4IhNxVxnHA9tYc`

תיק 0374 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[482]

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר

תמליל מדויק קצר; פירוש מופרד מגוף.

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 1. גוף אגה"ק כ' — יחידת הסיום

עד: Wikisource תניא חלק ד כ / abc770
סוג: גוף האגרת (דיגיטלי)

ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות דצח"מ שהן בחי' עפר מים אש רוח
שאף שהחי הוא למעלה מהצומח והמדבר למעלה מהחי אעפ"כ החי ניזון וחי מהצומח
והמדבר מקבל חיותו משניהם וגם חכמה ודעת
'שאין התינוק יודע לקרות אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן כו
'ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו
כי הוא בחי' אור חוזר ממטה למעלה מתחתית העשיה
שמתגלית שם ביתר עז הארה דהארה כו' מאור א"ס הסובב כ"ע
.ומהקו אור א"ס שבסיום רגלי היושר דא"ק בבחי' אור חוזר כנ"ל
ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת מה שמלאכים עליונים שבמרכבה פני שור ופני נשר
נהנים מאד וניזונים ומסתפקים מרוח הבהמה והעוף העולה עליהם מהקרבנות שע"ג המזבח
.וכדקדוק לשון הזוה"ק ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון
ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין ע"י כל הנ"ל
גודל מעלת המצות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז הגשמי

482. מסמך 0374: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

כמ"ש היום לעשותם ויפה שעה א' בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי עוה"ב.
(ע"כ מצאנו מכיה"ק):

הפרדה: השורה האחרונה בסוגריים = הערת מדפיס/עורך, לא גוף מוכח של אדה"ז.

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 2. ברכות מ א

URL: https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א
הקשר: דיון באילן שאכל ממנו אדם הראשון; ר"י אומר חיטה.

גוף:

> ר"י אומר חטה היתה שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן.

רש"י (קצר): «שאין התינוק יודע לקרא אבא ואמא — וזה נקרא עץ הדעת».

פירוש מופרד: אגה"ק משתמשת בלשון זו כראיה שחכמה ודעת תלויות במזון דגן (אור חוזר) — זה פירוש מנומק של האגרת על המאמר, לא פירוש רש"י.

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 3. בבא קמא — סוף עא ב / תחילת עב א

URLs:
https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עא_ב
https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עב_א

סוף עא ב (הקשר):

> ...והאי דלא אמרי לך באורתא

תחילת עב א:

> דלא אכלי בשרא דתורא ואלא מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא...

רש"י: «דלא אכלי בשרא דתורא — לא דקדקתי טעמו של דבר».
תוספות: «דלא אכלי בשרא דתורא. שרוי בתענית היה».

תיקון עד: לא «71a» אלא 71b→72a.

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 8. הערה EN 61 (ביאור מאוחר) — כפי שנמסר בפרומפט

סטטוס: לא נפתח בעברית בסבב; מובא כאן כעד משני מהפקודה בלבד.

> **“[It is superior] also with regard to its creation; ‘nevertheless, [it] is nourished…[by the vegetative].’
> (This enables us to understand why the element of Earth is not mentioned here, for everything comes from the Earth.
> It may likewise be said that for this reason, even after having been created, [everything] depends on it and is nourished by it.)”**

הפרדה פנימית:
- «nevertheless…nourished» ≈ גוף האגרת.
- «It may likewise be said» / «This enables us…» = יש לומר / אפשרות של המפרש המאוחר.

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 9. K3 / K4

לא נקראו. אין תמליל. ר’ §E SOURCE_LEDGER.

תיק 0375 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[483]

לוחות S01–S40 ו-A01–A18

סטטוס עד לכל שאלה. «לא נבדק לעומק בסבב זה» כשאין קריאה מספקת.

לוחות S01–S40 ו-S01–S40 — A01–A18 (שאלות עדות / נוסח / מקור)

ID	נושא (תמצית)	סטטוס עד	ממצא קצר	סיווג
S01	זיהוי יחידת הסיום בעד דפוס	חלקי	דיגיטלי בלבד; דפוס לא הושג	פתוח לדפוס

483. מסמך 0375: TABLES_S01_S40_A01_A18.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ID	נושא (תמצית)	סטטוס עד	ממצא קצר	סיווג
S02	רצף מ«ומזה יובן» עד «ע”כ»	נבדק	רציף ב-WS/ abc770	מפורש
S03	סדר עפר מים אש רוח	נבדק	זהה בעדים עבריים	מפורש
S04	הקבלת דצח”מ ליסודות	נבדק	«שהן בחי' עפר…»	מפורש
S05	«אף שהחי… אעפ”כ ניזון»	נבדק	קיים	מפורש
S06	מדבר מקבל משניהם	נבדק	קיים	מפורש
S07	גם חכמה ודעת	נבדק	קיים	מפורש
S08	אבא ואימא / דגן	נבדק	ברכות מ א + גוף	מפורש
S09	ועדיין לא אכילנא…	נבדק	ב”ק עב א + גוף	מפורש
S10	אור חוזר ממטה למעלה	נבדק	בגוף	מפורש
S11	תחתית העשייה ביתר עז	נבדק	בגוף	מפורש
S12	הארה דהארה מאור א”ס סובב	נבדק	בגוף	מפורש
S13	קו בסיום רגלי היושר דא”ק	נבדק	בגוף	מפורש
S14	מלאכים פני שור ונשר	נבדק	בגוף	מפורש
S15	נהנים ניזונים מסתפקים	נבדק	בגוף	מפורש
S16	רוח בהמה ועוף מקרבנות	נבדק	בגוף	מפורש
S17	מיסודא ועיקרא דילהון	נבדק	זוהר רמא א	מפורש

ID	נושא (תמצית)	סטטוס עד	ממצא קצר	סיווג
S18	האם הזוהר נגמר שם	נבדק	לא — אריה+אדם	מפורש
S19	מצות מעשיות כתכלית ירידה	נבדק	בגוף	מפורש
S20	היום לעשותם	נבדק	דב' ז:יא / עירובין כב א	מפורש
S21	יפה שעה אחת…	נבדק	אבות ד:יז	מפורש
S22	הערת ע"כ מצאנו	נבדק דיגיטלית	סוגריים; מדפיס?	ביאור מאוחר
S23	הערה HE 61	לא נפתח	EN מפרומפט בלבד	ביאור מאוחר / לא אומת HE
S24	הערה 62 ברכות מ א	נבדק	תואם	מפורש
S25	הערה 63 ב"ק עא א	נבדק	שגוי → עב א	תיקון עד
S26	הערה 64 במדבר כח:ב	נבדק הקשר זוהר	בפתיחת זוהר רמ א	פירוש מנומק
S27	הערה 65 זוהר שמא	נבדק	שגוי → רמא א	תיקון עד
S28	הערה 66 עירובין	נבדק	תואם	מפורש
S29	הערה 67 אבות ד:יז	נבדק	מספור תקין	מפורש
S30	K3 ציון תשל"ה 15-14	לא נפתח	Cloudflare	לא נבדק לעומק בסבב זה
S31	K4 מחצית תשכ"ג	לא נפתח	Cloudflare	לא נבדק לעומק בסבב זה
S32	לוקוס צח"מ/יסודות מחוץ לכ'	חיפוש	לא אותר בסבב	לא אותר בסבב
S33	לוקוס דגן/אבא מחוץ לכ'+ברכות	חיפוש	לא אותר בסבב	לא אותר בסבב
S34	דפוס תניא קדום לסיום	לא הושג	—	לא נבדק לעומק בסבב זה
S35	צילום זוהר דפוס	לא הושג	תמליל WS בלבד	לא נבדק לעומק בסבב זה

ID	נושא (תמצית)	סטטוס עד	ממצא קצר	סיווג
S36	Lessons Vol.4 מודפס	לא הושג	HB רק Vol.1	לא נבדק לעומק בסכב זה
S37	חילוף ועקרא/ועיקרא	נבדק	זוהר: עקרא; אגה"ק: עיקרא	מפורש כחילוף קל
S38	«עולה עליהם» / «אליהם»	נבדק	WS/abc: «עליהם»	מפורש בעד
S39	דפוס קדום לתניא	לא הושג	לא עיכב חבילה	לא נבדק לעומק בסכב זה
S40	קריאה רציפה פשוטה	בוצע	ר' REPORT §9	—

לוחות S01–S40 ו-A01–A18 — A01–A18 (השערות — רק היכן שמקור יכול לאשר/להפריך)

ID	השערה (תמצית)	מקור יכול?	תוצאה	סיווג
A01	סדר היסודות מכוון לדצחי"מ	כן — גוף	מאושר כמפורש בטקסט	מפורש
A02	החי «עליון» אך ניזון מצומח = אור חוזר	כן — גוף	מאושר כלשון האגרת	מפורש
A03	דגן מעניק דעת כראיה לאור חוזר	חלקי	מאמר חז"ל מפורש; השימוש באגרת = פירוש מנומק	פירוש מנומק
A04	בשר תורא = אותה ראיה	חלקי	מאמר מפורש; יישום באגרת = פירוש מנומק	פירוש מנומק
A05	העפר «חסר» ברשימת היסודות כאן כי הכל ממנו	לא מגוף אדה"ז	רק הערה EN 61 («יש לומר»)	ביאור מאוחר / אפשרות
A06	מיפוי קבוע צחי"מ↔יסודות במקור אחר של אדה"ז	חיפוש	לא אומת / לא אותר בסכב	לא אומת

ID	השערה (תמצית)	מקור יכול?	תוצאה	סיווג
A07	מלאכי שור/נשר ניזונים מקרבן כפשוט זוהר	כן	מאושר בזוהר + ציטוט אגרת	מפורש
A08	«מיסודא ועיקרא» = דיוק לשון מכוון	כן	האגרת מדגישה «כדקדוק לשון»	מפורש (הדגשת האגרת)
A09	מצות מעשיות = מסקנת כל האגרת	כן — גוף	מפורש בסיום	מפורש
A10	ייחוד דגן/אבא-אימא במקור חב"די נוסף	חיפוש	לא אומת	לא אומת
A11	הזוהר מוסיף אריה ואדם אחרי הציטוט	כן — רמא א	מאושר	מפורש
A12	האגרת השמיטה אריה/אדם במכוון לשיטה	אין מקור מכריע	מחייב פרשנות	פתוח
A13	ע"כ מצאנו = סוף כתב היד של אדה"ז	חלקי	הערת מדפיס דיגיטלית; בלי כ"י	אפשרות / לא להסיק לבד
A14	ציון תשל"ה מחזק «מעשה גדול»	K3 לא נפתח	לא אומת בסבב	לא אומת
A15	מחצית תשכ"ג: מלאכים/מבורר	K4 לא נפתח	לא אומת בסבב	לא אומת
A16	שגיאת 71a ב-Lessons	חלקי	המקור הנכון עב א; עד Lessons לא נפתח	תיקון יעד
A17	שגיאת 341a ב-Lessons	חלקי	היעד רמא א; עד Lessons לא נפתח	תיקון יעד
A18	הפסוק במדבר כח:ב שייך לגוף האגרת	לא	אינו בגוף היחידה; שייך למסגרת זוהר	פירוש מנומק להערה

הערה: מחלוקות מושגיות שלא מוכרעות מעד = «מחייב פרשנות». אין פסיקה חדשה בשם אדה"ז.

תיק 0376 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[484]

VARIANTS — קריאה עצמית של חילופים

יחידת הסיום אגה"ק כ'. אין המצאת נוסח מדקדוק אתר.

VARIANTS — קריאה עצמית של חילופים — עד בסיס להשוואה

Wikisource תניא חלק ד כ + abc770 article_node_2383 (השוואה הדדית).

VARIANTS — קריאה עצמית של חילופים — טבלת חילופים שנצפו

מיקום	Wikisource / abc770	EN (1029342)	הערת קריאה
כותרת יחידה	«סדר מדרגות דצח"מ»	“order of levels… inorganic, vegetative, animal and articulate”	תרגום; לא חילוף עברי
יסודות	«עפר מים אש רוח»	“earth, water, fire, and air”	זהה בסדר
אבא/אימא	«אבא ואימא»	“father and mother”	ויקיטקסט/abc: ואימא; ברכות: ואמא
דגן	«עד שיטעום טעם דגן כו'»	“until it has tasted grain”	זהה
בשר	«ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו'»	“I had not yet eaten the meat of oxen”	זהה בעיקרון
ניזונים	«נהנים מאד וניזונים ומסתפקים»	“derive great enjoyment, and are nurtured and content”	זהה
זוהר	«ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון»	“from their element and essence”	בזוהר ויקיטקסט: «מיסודא ועקרא דלהון» (עקרא בלי י)

484. מסמך 0376: VARIANTS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מיקום	Wikisource / abc770	EN (1029342)	הערת קריאה
עד כאן	(ע"כ מצאנו מכיה"ק):	Until here we found of his holy writing.”	סוגריים בעברית הדיגיטלית

VARIANTS — קריאה עצמית של חילופים — חילופים שלא הומצאו

- פיסוק/קיצורים של אתרים («כ"ע», «א"ק», «עוה"ז») — קיצור סטנדרטי, לא חילוף משמעות.
- סדר עפר־מים־אש־רוח אומת בשני עדים עבריים; אין עד בסבב עם סדר אחר.

VARIANTS — קריאה עצמית של חילופים — הערת «ע”כ»

מופיעה כהערת שוליים/סוגריים בעדים דיגיטליים. לא נבדק כ״י.
סיווג: ביאור מאוחר / הערת מדפיס עד שיוכח אחרת.

תיק 0405 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[446]

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות

23.9.2026. יחידת הסיום של אגה”ק כ’: מ”ומזה יובן” עד הערת ”עד כאן מצאנו”.

זהו מסמך ביקורת לשלושת דוחות Finale-R1 שנמסרו בשיחה, ותוספת בדיקה עצמאית. אין זו חוברת, אין שינוי בדוחות המקור ואין פתיחה אוטומטית של R2. תיק Earth ותיק הזיווג לא נפתחו מחדש.

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 1. מסקנת הביקורת

R1 קידם את בירור הזוהר ואת היחס בין תורה למעשה, אך לא השלים את כל השאלות הפרטיות. הבדיקה הנוכחית הוסיפה שני מקורות של אדה”ז על דגן, ותיקנה את ייחוס ההקבלה לעץ חיים. יש להבדיל בין מקור שלא נקרא, שאלה שנחקרה ונשארה פתוחה, ופירוש שיש לו ראיה אך אינו מפורש.

---

446. מסמך 0405: IGK20-Finale-R1-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הגבול בין גוף האגרת וביאור מאוחר נשמר. גם מקור מאוחר המפרש במפורש את האגרת הוא ראיה פרשנית חשובה; הוא אינו לשון אדה"ז.

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 2. דצח"מ והיסודות — תיקון מהותי ל־S02–S03

נפתח גוף עץ חיים, שער נ, פרק י, בנוסח הדיגיטלי של ויקיטקסט, המסומן שם לא בדוק. ההקבלה בו אינה זהה לאגרת:

מדרגה	אגה"ק כ', בנוסח שסופק	עץ חיים נ, י
דומם	עפר	עפר
צומח	מים	מים
חי	אש	רוח
מדבר	רוח	אש

לפיכך, עץ חיים זה אינו עד המאמת את כל ארבעת הזוגות של האגרת. ההפניה המעורבת בדוח גרוק ל"משנת חסידים / עץ חיים שער נ" טעונה הפרדה. גוף משנת חסידים לא נקרא בבדיקה הזאת.

עם זאת, הפרק נותן יסוד חיובי לתשובה: הוא מבחין בין היסודות לבין הנבראים המורכבים מהם, ומייחס את הדרגות לחלקים שבכל יסוד. אין כאן סיווג של מים גשמיים כצמח. זה מסייע לקושי "גם מים דוממים"; אינו מסביר מדוע האגרת מעמידה חי מול אש ומדבר מול רוח. ההצעה לחלק בין יושר לעיגולים אינה מוכחת במקור שנקרא.

מקור: עץ חיים נ, י.

3. דגן ודעת — שני מקורות ראשוניים שנוספו — א. לקוטי תורה ואתחנן

ב"להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום", סעיף ה, נאמר: "שרש החטה מבחי' דעת דתהו". משל המאכל מסביר כיצד דבר הנמוך מן האדם במצבו הגלוי מוסיף בו דעת מכוח שורשו. בהמשך נמשל הדבר לתורה המלובשת בעניינים גשמיים.

זו ראיה ממשית לייחוד החיטה בהקשר דעת ולמעלת שורש המאכל. היא מתקדמת מעבר לחזרה על מאמר התינוק שבגמרא. אין בה כשלעצמה זיהוי של דעת דתהו עם האור החוזר של הקו באגרת, ואין בה חלוקה של דגן=דעת ובשר=חכמה.

מקור שנקרא בגוף דיגיטלי: לקוטי תורה ואתחנן, המאמר הנזכר, סעיף ה. מספר הסעיף זוהה ברצף; צילום עמוד מודפס לא נבדק.

3. דגן ודעת — שני מקורות ראשוניים שנוספו — ב. לקוטי תורה צו

ב"להבין מ"ש בהגדה מצה זו", סעיף ב, מאמר התינוק משמש לביאור מוחין דאבא במצה. ההכרה באב אינה מוצגת כהבנה שכלית מפותחת של האבהות; היא משמשת לביאור ידיעה שלמעלה מהדעת המושגת, הנמשכת בקטנות.

זהו מקור חיובי לשימוש ב"אבא" בהקשר קבלי מסוים. הוא גם מחייב לסייג את הביאור הקודם שלפיו התינוק כבר מבין את יחסו להוריו. עדיין אין כאן הסבר מפורש מדוע באגרת נשמר הצירוף "אבא ואמא", או ראיה ששתי המילים באגרת מכוונות בהכרח לפרצופי או"א.

מקור שנקרא בגוף: לקוטי תורה, מצה זו.

3. דגן ודעת — שני מקורות ראשוניים שנוספו — ג. הבשר

בדוחות ובקובץ Bot מתועד ההבדל בין נוסח הגמרא ובין נוסח האגרת. אין להסיק משינוי הלשון לבדו שאדה"ז שינה במכוון את פשט הסוגיה. רש"י ותוספות מציבים הקשר של עיון ותענית; שאלת מעלת בשר שור דווקא עדיין אינה נפתרת בכך.

גם אין לומר שהקשר בין בשר לשכל נוצר רק ב־Lessons: האגרת עצמה מצרפת את ראיית הבשר אל חכמה ודעת. הביאור המאוחר מפרש את תפקיד הראיה.

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 8. מצב השאלות S01–S40

"מבוסס" אינו אומר שכל דיוק לשוני הוכרע. "פתוח" אינו טענה שאין מקור.

מזהה	מצב לאחר הביקורת
S01	"ומזה": יישום ההסבר הקודם; גבולות ההפניה המדויקים נשארו פרשניים.
S02	נוסף ע"ח נ, י: מסביר בחינות והרכבה, אך אינו מאמת את כל סדר האגרת.
S03	חי–אש ומדבר–רוח מול הסדר ההפוך בע"ח: פתוח; יושר/עיגולים לא הוכח.
S04	השמטת הדומם: הערה 61 מסייעת; המקור העברי ומים/מלח לא מוצו.

מזהה	מצב לאחר הביקורת
S05	מעלה בסדר הנבראים מול תלות בהזנה: הבחנה מבוססת בפשט.
S06	ניזון וחי / מקבל חיותו: ההבדל הלשוני לא הוכרע.
S07	ברכות מ א: מקור הדגן תועד בדוחות; אין להפכו לטענה ניסויית.
S08	נוסף מקור מפורש לדגן ודעת דתהו בלקו"ת.
S09	נוסף מקור לאבא במצה; טעם אבא ואמא באגרת עדיין פתוח.
S10	חכמה ודעת בלי בינה: אין מיפוי מוכח לשתי הדוגמאות.
S11	ב"ק עב א והבדל הנוסח תועדו; משמעות ההבדל אינה מוכחת.
S12	מדוע בשר שור דווקא: לא מוצה.
S13	נוסף קשר שורש החיטה ודעת; הגשר המדויק לאור חוזר עדיין חסר.
S14	"כי הוא" כהזנת עליון מתחתון: פירוש מועדף.
S15	"שמתגלית" מוסב על הארה; אור חוזר בסיום צמוד לקו.
S16	כו' כהארה השלישית: נתמך בביאור מאוחר; טעם הקיצור פתוח.
S17	חזרת המנגנון כיישום חדש: סביר, לא הסבר ממצה לכל לשון.
S18	"ביתר עז" בהזנת דעת ומלאכים: אין להשוות בלי דיון לגילוי כוח הצמיחה.
S19	טוב טעם ודעת: זיקה ספרותית אפשרית; כוונת הרמז לא הוכחה.
S20	נוספו מקורות למרכבה ולהבדלת אדם שבמרכבה מאדם שעל הכסא.
S21	התכללות הפנים נמצאת בזוהר; פרטיה לא מוצו.

מזהה	מצב לאחר הביקורת
S22	שור-בהמה ונשר-עוף: מבוסס; אין זה זיהוי של כל מין גשמי עם ציור יחיד.
S23	אריה ואדם משתתפים בזוהר; בחירת השניים באגרת מוסברת לפי היקף הדוגמה.
S24	ירידת הרוח ושיבתה בקרבן מפורשות בזוהר.
S25	נהנים/ניזונים/מסתפקים: אין מיפוי מוכח לשלוש מדרגות.
S26	הציטוט ברמא א; חילוף בין שתי הופעות אינו כשלעצמו חילוף עדים.
S27	יסוד בעולם הזה מזין עליונים, בלי לבטל את מקור הרוח העליון.
S28	K4 נותן הבחנת מבורר/טרם נתברר; זהו ביאור מאוחר מפורש.
S29	משל הנר בזוהר עונה לקושי הכמות; אין צורך להמציא מנגנון פיזיקלי.
S30	מליצות הסיום ותיחום כל הנ"ל לא מוצו.
S31	המעבר למצוות דורש מעשה מצווה, ולא גשמיות לבדה; פירוש הרצף מבוסס חלקית.
S32	תכלית הירידה ודירה בתחתונים: צירוף מסביר; אין זיהוי "במ"א".
S33	מעלת מעשיות אינה דירוג מוחלט של כל בחינות תורה ומצוות.
S34	תניא ד' נקרא ונוסף כעוגן ישיר; יתר סוגיית תלמוד תורה לא מוצתה.
S35	K3: מעשה גדול בימות המשיח; אין להרחיב לכל משמעות של העתיד.
S36	עירובין כב א תועד ב־Bot; אינו מייתר את הבחנת הזמנים והמושגים.
S37	"יפה שעה": תניא ד' הוא מקור ישיר; אין להעביר אליו את משנת כל ישראל.

מזהה	מצב לאחר הביקורת
S38	**בשר שור→פני שור: הדהוד אפשרי, לא כוונת עריכה מוכחת.**
S39	**עד כאן: הערת מסירה; דפוס קדום וכ״י לא נבדקו. אותר מראה מקום למסורת פייענא.**
S40	**אפשר לכתוב ביאור רציף מסויג; אין לטעון שכל השאלות נפתרו.**

תיק 0406 · סיום האיגרת · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[265]

מסגרת העבודה — IGK20-Finale-R1

זהו סבב ראשון על היחידה האחרונה של אגרת הקודש כ׳ בתניא, מ״ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות דצח״מ״ עד הערת ״עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה״. זו יחידת המחקר האחרונה לפני עבודת חוברת כוללת. איננו מבקשים כעת חוברת, סקירה פופולרית או עוד הצעת מחקר: בצע עכשיו מחקר עצמאי והגש דוח שיש בו תשובות חיוביות ככל שהמקורות מאפשרים, ובמקומות שאין יישוב — שאלה פתוחה מדויקת. אין צורך לאשר איתנו התחלה.

כל הקלט הדרוש מופיע בפרומפט הזה: הטקסט, הקשרו, כל השאלות, תמצית המחקר הקודם, תיקוני ההכנה, מקורות ומשימתך. אין תלות בקובץ נוסף, בשיחה קודמת או בדוח של מודל אחר. קישורים הם יעדי קריאה ואימות, ולא תחליף לשאלות או להקשר שכאן. אינך נדרש להשיג חבילת Drive כדי להתחיל.

המטרה: לבאר את הפשט של כל פרט והקשר באגרת באמצעות לשון אדה״ז ומקורות חז״ל, קבלה וחסידות. המשתמש מבקש גם שאלות חדשות, סתירות ומקבילות שתמצא. אין צורך להוכיח מראש שהכול מיושב או שכל לשון היא סוד נפרד. מחקר קודם מועיל, אך אינו מחייב את מסקנותיך. הפסקת חקירה עם קושי מבוסס עדיפה על יישוב שאין לו מקור.

265. מסמך 0406: IGK20-Finale-R1_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מסגרת העבודה — IGK20-Finale-R1 — א. טקסט העבודה המלא של היחידה

להלן נוסח העבודה שנמסר בשיחה, ללא ניקוד ובפתיחת חלק מראשי התיבות. זה אינו תעתיק דיפלומטי של דפוס; יש לבדוק חילופים ופיסוק כנדרש. אל תתקן אותו בשקט.

"ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות: דומם, צומח, חי, מדבר, שהן בחינות עפר, מים, אש, רוח, שאף שהחי הוא למעלה מהצומח, והמדבר — למעלה מהחי, אף על פי כן, החי ניזון וחי מהצומח, והמדבר מקבל חיותו משניהם, וגם חכמה ודעת, שאין התינוק יודע לקרות אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן כו', ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו', כי הוא בחינת אור חוזר ממטה למעלה, מתחתית העשיה, שמתגלית שם ביתר עז, הארה דהארה כו' מאור אין סוף הסובב כל עלמין, ומהקו אור אין סוף שבסיום רגלי היושר דאדם קדמון בבחינת אור חוזר, כנזכר לעיל.

ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת, מה שמלאכים עליונים שבמרכבה פני שור ופני נשר, נהנים מאד וניזונים ומסתפקים מרוח הבהמה והעוף העולה אליהם מהקרבנות שעל גבי המזבח, וכדקדוק לשון הזוהר הקדוש: ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון.

ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין, על ידי כל הנזכר לעיל, גודל מעלת המצות מעשיות, אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי, כמו שכתוב: היום לעשותם, ויפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי עולם הבא.

עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה".

א. טקסט העבודה המלא של היחידה — הערות שנמסרו עם הקטע — לבדיקה, לא לאימוץ אוטומטי

1. הערת הרבי באנגלית, כפי שנמסרה: "[It is superior] also with regard to its creation; 'nevertheless, [it] is nourished…[by the vegetative].' (This enables us to understand why the element of Earth is not mentioned here, for everything comes from the Earth. It may likewise be said that for this reason, even after having been created, [everything] depends on it and is nourished by it.)" יש לאתר את המקור העברי ולהבחין בין קביעה לבין "יש לומר"/הצעה. אין לייחס הערה זו לאדה"ז.

2. Berachot 40a.

3. Bava Kama 71a — ההפניה שנמסרה טעונה תיקון; ראה בדיקת הכנה בהמשך.

4. Numbers 28:2 — לבדוק למה ההפניה מוצמדת ("קרבני לחמי" וכדומה), ולא להמציא מילה בגוף האגרת.

5. III, 341a — חשד לשגיאת 341/241; יעד ישיר שנפתח בהכנה: זוהר ח"ג רמ"א ע"א.

6. Deuteronomy 7:11; Eruvin 22a.

7. Avot 4:17 — לבדוק מספור משנה אם משתנה בין מהדורות.

מסגרת העבודה — IGK20-Finale-R1 — ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40

אשכול א — פתיחה, דצח"מ ויסודות

ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40 — S06. "ניזון וחי" לעומת "מקבל חיותו": האם יש הבחנה? האם חסרים צומח הניזון מדומם, אדם מצומח בלי חי, חי מחי? אין להסיט לדיון תזונה מודרני שאינו נדרש לפשט.

אשכול ב — דגן, דעת ובשר

ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40 — S13. מה היחס בין בירור המאכל, שורשו בתהו, כוחו להוסיף דעת ואור חוזר? חפש מקור שמחבר, לא רק ארבעה מקורות המשתמשים במונחים דומים. האם התוספת לכל אוכל או לעבודה בכוונה/בירור?

אשכול ג — תחביר הסובב והקו

ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40 — S14. מה נושא "כי הוא" ומה נושא "שמתגלית שם"? הצע פיסוק חלופי לכל קריאה סבירה וציין יתרון וקושי.

S15. האם "אור חוזר" הראשון מתאר את תופעת ההזנה או אותה הארה טכנית ממש? על מה חל האחרון? האם הסובב נכלל בחזרה, או רק מקור הארה בתחתית? אין לקבוע שהנחת המשתמש נכונה בלי בדיקת הלשון והמקבילה.

ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40 — S18. האם "ביתר עז" הוא גילוי כוח, אור, שורש או השגה? אין להחיל את הכרעת תיק העפר אוטומטית על הזנת דעת האדם או על המלאכים. איזה גשר נחוץ?

אשכול ד — המרכבה והקרבנות

מסגרת העבודה — IGK20-Finale-R1 — ו. כללי ראיה ותוצר החלים על כולם

1. כל קביעה מהותית תסומן: מפורש במקור / פירוש מנומק / ביאור מאוחר / אפשרות בלבד / פתוח. "נבדק" אינו מעמד מסקנה.
2. לכל מקור: מחבר, חיבור, מיקום מדויק, קישור, גוף/צילום/קטע חיפוש/דיווח אחר, ומילים קצרות המאפשרות לאתרו. אל תצטט מסיכום כאילו קראת גוף. בטקסט רש"י לא קריא כתוב [לא ברור].
3. לכל תיק מרכזי: תשובה מועדפת, מקור, צעד ההיסק, חלופה אמיתית אם יש, הראיה החזקה נגד וגבול ההכרעה. אין חובה להמציא ראיה נגדית כשאינה קיימת; חסימת אתר אינה ראיה נגד התוכן.
4. לא מסיקים שהכול יחסי בלי לומר מה נמדד, באיזה עולם/מצב ובאיזה תוצר. לא מזהים תהו, אור חוזר, סובב, עצמות ושורש המאכל בלי מקור המקשר ביניהם.
5. לא מייחסים לאדה"ז הסבר של הרבי/הצ"צ/וינברג; לא מסיקים תלות היסטורית מהתאמה רעיונית. אין צורך למחוק ביאור מאוחר — הוא מקור חשוב כשזהותו ברורה.
6. איננו מבקשים עצה רפואית/תזונתית. מאמרי הדגן והבשר אינם הוכחה מדעית עצמאית, ולא הוראה להאכיל תינוק. אל תבנה טיעון קבלי מנתונים אמפיריים שלא נבדקו.
7. חסם טכני מדווח פעם אחת; המשך במה שאפשר. אל תבקש קבצים שאינם נחוצים לביצוע שימושי. אל תכתוב שעשית צילום/קריאה שלא נעשו.
8. דוחות בעברית. טבלאות אמיתיות להשוואות; אין צורך במליצות או במאמר ארוך החוזר על עצמו. אין מגבלת אורך מלאכותית הגורמת להשמטת שאלה. כל S01–S40 יופיעו בטבלת מצב, גם אם תשובתך היא "לא נבדק לעומק בסבב זה".

9. אין לכתוב חוברת, למחוק חומר קודם, לפרסם או לשלוח למישהו. הגש את העבודה כעת. אל תסתפק בהבטחה למחקר עתידי. סבב נוסף אינו ברירת מחדל; בסוף ציין רק יעד מסוים שעשוי לשנות מסקנה מהותית, אם נמצא.
10. אם אתה משתמש בסוכני משנה, עדיין נדרשת ביקורת שלך; ציין מה ראית בעצמך ומה התקבל מהם. אל תייחס לעצמך קריאה שלהם.

סוף הקלט. פעל לפי התפקיד שבראש הפרומפט והגש את המחקר שביצעת, לא תוכנית בלבד.

תיק 0407 · סיום האיגרת · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[485]

התפקיד שלך — Grok: פשט, מבנה וביאור חיובי של כל הסיום

אתה החוקר העצמאי המוביל של דצח"מ–יסודות, המזון והדעת, התחביר והאור החוזר (S01–S18), ושל האופן שבו הם מוליכים לקרבנות ולמצוות. חובה לעבור גם על S19–S40; אל תסגור אותם באמצעות תקציר המחקר הקודם.

סדר ביצוע מועדף: א. גוף האגרת ושתי הפסקאות הסמוכות. צור תחילה טבלת משפטים: נושא, פעולה, מקבל, מקור אור, כיוון ותוצאה. מצא מקור להקבלה המלאה של היסודות, לא ארבע אסוציאציות עצמאיות. בדוק אם סדר רוח/אש מלמד על שתי אמות מידה. ב. ברכות מ ע"א ובבא קמא עא ע"ב–עב ע"א עם מפרשים; אחריהם מקבילות אדה"ז וחסידות למאכל/דעת. תן קדימות להסבר ייחוד הדגן ואבא/אמא. השווה מקור תלמודי, שימוש חסידי ונוסח האגרת. ג. בחן לפחות שתי קריאות תחביריות של "כי הוא... שמתגלית... ומהקו... בבחינת אור חוזר". אל תסתפק בכותרת "כללי מול פרטי": הראה היכן המשפט מחייב והיכן רק מאפשר. ד. קרא גם את הזוהר עצמו ואת K3; נסח את החוליה החסרה האפשרית בין הזנה, רוח קרבן, ומעשה מצווה. תן למקורות לתקן את ההנחה על לימוד לעתיד.

התוצר שלך: 1. עד שבעה ממצאים חשובים; כל אחד בנפרד מטענה שהייתה כבר בקלט. 2. תיקי עומק: דצח"מ/יסודות; דגן/בשר ודעת; תחביר אור חוזר; המעבר למרכבה ולמצוות. בתוך כל תיק תשובה, ראיה, היסק, חלופה וגבול. 3. טבלת ארבע ההקבלות עם מקור לכל זוג, וטבלת שתי ראיות המזון הכוללת נוסח תלמוד מול נוסח

---

485. מסמך 0407: IGK20-Finale-R1_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

האגרת. 4. ביקורת A01–A18 וטבלת מצב כל S01–S40, בלי להשמיט את חלקי תורה/מעשה או נוסח הסיום. 5. ביאור רציף לכל היחידה שהקורא יכול להבין בלי לפתוח דוח אחר. אל תהפוך השערה ספרותית לוודאות. 6. פנקס מקורות/קריאה, שאלות חדשות, ועד שלושה יעדי המשך נקודתיים רק אם יש סיבה אמיתית.

כותרת: IGK20-Finale-R1-Grok. אין צורך להמתין למודל אחר או לבקש אישור.

תיק 0408 · סיום האיגרת · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[486]

התפקיד שלך — Grok Bot: אימות עדים, נוסח ומראי מקום לכל הסיום

אתה מאמת המקורות. אין להסתפק באיסוף קישורים או להכריע רעיונית במקום הגופים. אתה כן נדרש לקרוא את הרצף הנחוץ ולזהות כשהמקור סותר תיאור קודם. כל שאלות S01–S40 כלולות אצלך כדי שתדע מה כל עד צריך להוכיח; בטבלת המצב ציין אם יש עד רלוונטי, אם נקרא, ומה אינו מוכיח. אינך חייב לכתוב ביאור רעיוני עצמאי לכל שאלה.

סדר עבודה ותוצר נדרש: P1. סיום אגה"ק כ' בעד דפוס מזוהה ובגוף דיגיטלי: צלם/תעתק את כל היחידה בלי לחתוך הקשר. בדוק סדר עפר–מים–אש–רוח, אבא ואמא, ועדיין, כו', ניזונים/מסתפקים, ויסודא/ועיקרא, הערת עד כאן. לא להפיק חילוף נוסח מפיסוק שהוסיף אתר. איתור דפוס ראשון/מוקדם אם נגיש מועיל ל־S39; אל תעכב את כל החבילה על כך. P2. הערת הרבי 61: מקור עברי אם אפשר, מיקום ודף; הבדל קביעה/הצעה. לאתר את הערות 62–67 המקוונות ולתעד את שגיאות ההפניה 71a ו־341a אם הן אכן בעד. לוח הערות ותיקונים נבדק רק במה שנפתח בפועל; אינך נדרש לצילום קודם שלא צורף. P3. ברכות מ ע"א ובבא קמא סוף עא ע"ב–ראש עב ע"א: נוסח מלא של המשפט עם הקשר קצר ורש"י/תוספות הנוגעים אליו. טבלת נוסח חז"ל מול נוסח האגרת. לאמת דף מודפס מול עמוד PDF. P4. זוהר ח"ג סוף רמ והמשך רמא: צילום ברור אם נגיש ותעתיק הקטע שממנו הציטוט עם פסקאות שור/נשר וכן אריה/אדם שאחריו. סמן גוף זוהר, נוסחאות בסוגריים ותרגום/ביאור. תיעוד אריה ואדם הוא חיוני; אין לחתוך אחרי יסודא ועיקרא. P5. מקורות ביאור: K3 ציון במשפט תפדה תשל"ה יד–טו והערותיו; K4 פקודא ליתן מחצית השקל תשכ"ג,

---

486. מסמך 0408: IGK20-Finale-R1_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הפסקה על מלאכים ומברר/מתברר והמשכה. גוף דיגיטלי מלא מספיק אם צילום אינו נגיש; אמור זאת. P6. איתור מקור מדויק לארבע ההקבלות דצח"מ/יסודות ולייחוד דגן/אבא ואמא. חפש במאגרי כתבי אדה"ז והצ"צ לפי לשון; אם אין איתור ממוקד, רשום "לא אותר בסבב", לא רשימת ספרים כאילו נבדקה. תורת חיים ואוה"ת במחקר הקודם לא קיבלו מראה מקום מאומת. P7. מראי המקרא והמשנה בסיום, ומעמד "עד כאן מצאנו": עדות על מי כתב, מתי נדפס, ומה לא ניתן להסיק. לא לקבוע שלמות האגרת מכוח משפט זה לבדו.

כל צילום: שם חיבור, מחבר, מהדורה ככל שאומתה, מזהה סריקה, מספר עמוד PDF, דף מודפס, צד/טור, URL, ומה ניתן לקרוא. אין להניח היסט עימוד קבוע. אל תכנה טור ב' "עמוד ב"" בלי בדיקה. OCR הוא כלי איתור; הטקסט המצוטט ייבדק כנגד העד. סימון [לא ברור] במקום השלמה מדומיינת.

הגש: 1. REPORT_HE.md עם ממצאים ותיקוני מקור — לא רק הודעה "מוכן" וקישור. 2. SOURCE_LEDGER.md ו־VARIANTS.md: עדים, נוסחאות, קריאה עצמית, גבולות ומיקום. 3. SOURCE_READER.md: קטעי המקור הדרושים, קצרים אך בעלי הקשר, עם תעתיק מדויק והפרדת פירוש. אין צורך להעתיק ספרים שלמים. 4. טבלת S01–S40 על מצב העד לכל שאלה; טבלת A01–A18 רק במידה שאפשר לאמת/להפריך מבחינת מקור. במחלוקת רעיונית סמן "מחייב פרשנות". 5. אם הכלים מאפשרים, תיקיית צילומים ו־ZIP עם README ברור. אם אין אפשרות לקבצים, כתוב את כל הטבלאות והתעתיקים בתשובה. אל תטען ששמרת קובץ שלא נוצר. הקישורים והסיכום חייבים לעמוד בתשובה עצמה גם אם קיימת חבילה.

כותרת: IGK20-Finale-R1-Bot. בצע עכשיו בלי להמתין לחבילות חוקרים. אין לחקור מחדש Earth או תיק הזיווג.

תיק 0424 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[439]

IGK20-Finale-Close — דוח המאסף וביאור יחידת הסיום

23.9.2026 · על יסוד R1–R5 · מ"ומזה יובן היטב" עד "עד כאן מצאנו"

היחידה בשלה לניסוח. יש כעת מקורות מפורשים לסדר דצח"מ שבאגרת, לשתי ראיות המאכל יחד, להנאת המלאכים ולמעלת העבודה המעשית. הסגירה היא של הבירור

439. מסמך 0424: Final-Closure.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הנחוץ לביאור: פרטים שאין עליהם הכרעה נשארים מסומנים. אין כאן חוברת כללית, ואין פתיחה מחדש של תיק העפר או הזיווג.

הדוח מאחד את תוצאות החוקרים ומתקן ניסוחים אחרונים. הוא אינו מייחס למאסף קריאה עצמית בכל עד שהחוקרים מסרו. פנקס הקריאה בסוף מבדיל בין גוף שנפתח בביקורת זו, צילום שנראה, וממצאים הנשמרים מן הסבבים הקודמים.

IGK20-Finale-Close — דוח המאסף וביאור יחידת הסיום — א. הכרעות הסגירה

1. סדר האגרת נתמך ומנומק בספרי אדה״ז. L6 הוא לקוטי תורה פינחס, ״צו את בני ישראל״ §ג. הוא כולל את ארבעת הזוגות; למים, לאש ולרוח ניתנים טעמים מפורשים. עפר–דומם נמסר ללא טעם נפרד. כי תצא §א ושלח, בפ׳ נסכים §א, מחזקים את הזוגות העליונים. אין עוד חסר של מקור חסידי לחי–אש.

2. עץ חיים אינו מאמת את הסדר הזה. בשער נ פרק י החי קשור לחלק הרוח והמדבר לחלק האש. ההבחנה בין חלקי היסודות שבהרכבה לבין אפיון מדרגות הנבראים היא הצעת יישוב המעוגנת בהבדלי הלשון. אין מקור מגשר שנמצא ומכריע שזה היישוב שהתכוון אליו אדה״ז.

3. L1 הוא המקבילה המשותפת לדגן ולבשר: לקו״ת צו, ״ששת ימים תאכל מצות״ §ב. אין להחליפו ב״מצה זו״ או בציון האתר ״צו ז״. L7, קונטרס אחרון ד, מוסיף את ניסוח ס״ג/מ״ה ואת הדומם בכלל המזונות.

4. הפניית L3 §ב זוהתה בתוכנה: הפסקה על ס״ג שבפנימית א״ק ומ״ה מן המצח מתאימה לקונטרס אחרון ד. אין לייחסה לאגה״ק כ׳. זהות כותב ההפניה והיקף הכינוי ״אג״ה״ לא הוכרעו.

5. האגרת עצמה מנמקת באור חוזר. היא אינה מוסרת רק את מיקום התופעה. בקריאה המועדפת, ״כי הוא״ מסכם את הזנת העליון מן התחתון; ״שמתגלית״ מתייחס להארה; ״בבחינת אור חוזר״ האחרון מתייחס לקו, מכוח ההקשר ו״כנ״ל״. קריאת ״הוא״ כמוסב על המאכל אפשרית ואינה מחייבת לשנות את תחולת האור החוזר האחרון.

6. תפקיד מלאכי קבוע אינו ראיה לאי־בירור. L6 §א כולל את מיכאל באהבה ואת גבריאל ביראה בתיאור עולם שכבר נתברר. אפשר לצרף לכך את שורש התהו ב־L3 ואת ב״ן המבורר ב־K4; הצירוף הוא ביאור מסינתזה, לא משפט מפורש ממקור אחד.

7. מעלת המצוות אינה עלייה בלבד. ב־L4 יש להפריד שורש, עבודת האדם ותוצאה; ב־L7 גם התורה ממשיכה אור. תכלית העבודה היא גילוי למטה, והעלאה משתתפת בה. אין מילון קבוע של תורה=ירידה ומצוות=עלייה.

IGK20-Finale-Close — דוח המאסף וביאור יחידת הסיום — ד. מה נשאר פתוח ואינו מחייב סבב חדש

- יישוב מפורש מול ע"ח נ י; טעם עצמאי לעפר-דומם; טעם מדויק להשמטת הדומם מן הדוגמאות.
- דרשה ממוקדת על שני ההורים, בחירת שור דווקא והצירוף חכמה ודעת בלי בינה. אין לבנות מהם מיפוי ספירתי ללא מקור.
- היקף "כו"", יעדי "במ"א" ותחולת "וכדלקמן". קונטרס אחרון ד הוא מקבילה, לא זיהוי מוכח של שני האחרונים.
- ייחוס ההפניות בלקו"ת, נוסח עברי מקורי של הערה 61, והוכחת מסירה מן הדפוס הקדום או מכתב יד.
- פרטי עימוד שלא נראו: בפרט טור אמור והדף המדויק של קו"א. עדיף לציין דרוש וסעיף על פני השלמת מספר משוערת.

אין שאלות חדשות שמוכרחות לשנות את הביאור. ארבעים שאלות המשתמש נשמרות בקובץ S_STATUS, ובו גם המקומות שבהם התשובה היא גבול ידיעה ולא פתרון.

תיק 0531 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[487]

Basis of the edition

Corpus: initial Deep Research report; all 15 research instructions for R1–R5; collector assessments R1–R4; five Bot reports and ledgers retrieved directly; final closure and S01–S40; user-supplied Claude/Grok reports R2–R5 in the conversation. The latter are analyzed as supplied reports. Standalone verbatim exports of those conversation messages were not retrieved. R1 as visible in the user

487. מסמך 0531: editorial_basis.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

message was truncated; do not reconstruct it from later criticism. No document may claim the available archive is a complete raw export of the entire conversation.

Research edition must explain the documented substantive proposals and retractions in full, not use the archival limitation to abbreviate the inquiry. English must match every editorial unit. Research has no beginner glossary. Reader has no model scores or round diary.

All forty S questions are the fixed research brief's wording, preserved verbatim in Hebrew and translated in English. They are not represented as a verbatim transcript of an earlier spoken user question. User's production request authorizes the four booklets and four advisory review packages; does not authorize sending the packages to other models.

Latest substantive lock: Finale-Close, 23 September 2026. Source reading reported in prior rounds remains attributed to its reader; editorial work is not a new claim to have independently inspected every scan.

תיק 0618 · סיום האיגרת · סבב 1

תיק משולב: יש להבחין בין הממצאים לבין תדריך ההמשך[488]

פרומפטים מלאים — סיום אגה"ק כ', Finale-R1

כל קובץ הוא פרומפט עצמאי. להעתיק את כל תוכנו למודל ששמו מופיע בשם הקובץ. אין צורך לצרף דוח, קישור Drive או פרומפט אחר.

- Claude: המרכבה, הזוהר, הקרבנות ותורה-מעשה; ביקורת כל יתר השאלות.
- Grok: דצח"מ, יסודות, דגן/בשר ודעת ותחביר האור החוזר; ביאור כל היחידה.
- Grok Bot: אימות עדים, נוסח, דפוסים ומראי מקום, עם כל מפת השאלות.

488. מסמך 0618: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

בכל אחד: גוף הסיום המלא ללא ניקוד; הקשר מתיק Earth; כל 40 השאלות; 18 טענות המחקר העצמאי שהועבר; ארבעה עוגני הכנה; הערות 61–67; מקורות התחלה; כללי ראיה ותוצר המותאם למודל.

המחקר העצמאי הומר למפת טענות מלאה מבחינת תוכנו, ואינו מועתק כאן מילה במילה. מזהי הציטוט המקוריים שלו אינם מראי מקום שניתנים לאימות. בבדיקת ההכנה נקראו דיגיטלית בבא קמא עא ב–עב א, זוהר ג רמא א, ומאמר ציון במשפט תפדה תשל"ה יד–טו. מקור מחצית השקל תשכ"ג אותר בחיפוש בלבד. ההבחנה נשמרת בכל פרומפט.

זהו סבב ראשון על היחידה האחרונה. אין הזמנה אוטומטית לסבב נוסף ואין כתיבת חוברת בשלב הזה.

תיק 0378 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[441]

IGK20-Finale-R2-Bot — Drive

תיקייה: https://drive.google.com/drive/folders/1xgDmj3FxWTS0SLtNMWDNcTF4MDqHhuOJ
ZIP: https://drive.google.com/file/d/1sLUKQ7ZHvyl55mg8Le19Zx_1Ar3cyqYT/view
Parent Earth: 1ptqHOycgA--ErsF89ohY7CVHeQgfBsEk
R1 (לא נגענו): 1f8lWd6Ny7pKuJWOqIU4IhNxVxnHA9tYc

Drive — File IDs

File	ID
folder	1xgDmj3FxWTS0SLtNMWDNcTF4MDqHhuOJ
ZIP	1sLUKQ7ZHvyl55mg8Le19Zx_1Ar3cyqYT
REPORT_HE.md	1tED4luUL-isY3UHQODtYh4dVKeL1h6d2
SOURCE_LEDGER.md	1mcCFADpR7zsXhD8m6s0fpuaUEz0EXvYd

441. מסמך 0378: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

File	ID
SOURCE_READER.md	1A_abyRFWR3VhFKnRq6ZanSEejcj1H6zp
VARIANTS.md	1G0g5NRlRFNvvwsq9bTTi1863G7yWv9sr
S_STATUS.md	1hu1n9ZDPMMNgptcjGxfyKbXa7938M4Ql
README.md	1nCaExbfOOmizitCvEUgSI6DMBadpMSSU
EC_N10_pairing_anchors.txt	1bOsyTc0uVSiGxfrYS5X5HiDAT_p7DgKH

IGK20-Finale-R2-Bot — Local

/workspace/IGK20-Finale-R2/

תיק 0379 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[266]

דוח עברי — IGK20-Finale-R2-Bot

זמן: 2026-09-23 12:47pm–1:05pm ET~

דוח עברי — 1 — IGK20-Finale-R2-Bot. סיכום P1–P6

חבילה	סטטוס	מפתח
P1 DCM/יסודות	נקרא	ע"ח שער נ פ"י + משנת חסידים מסכת ההרכבה + עדי אגה"ק
P2 דגן/דעת	נקרא	לקו"ת ואתחנן ו' + צו יג (מצה זו) מתוך lt_full.txt
P3 זוהר	נקרא	רמ ב-רמא א + Stanford sel=385
P4 מלאכים/K4	חלקי	Emor לח ג נקרא; גוף K4 חלופה דיגיטלית — Cloudflare מסומנת

266. מסמך 0379: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

חבילה	סטטוס	מפתח
P5 תורה/מעשה	לא הושלם בסבב (משני)	Cloudflare על K3/K5; שימוש חוזר R1 לחז"ל
P6 הערה 61/דפוס	לא הושלם (משני)	HE הערה 61 לא נפתח; דפוס קדום עם אגה"ק לא אומת כאן

3. P2 — דגן / דעת — 3.1 לקו"ת ואתחנן — «להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום»

- דרוש/סעיף: ואתחנן ו' (כותרת מפורשת בעד lt_full.txt).
- דף מודפס (מסומן ב-OCR של LT): אחרי כותרת עמ' ו (ואתחנן), ואז רצף עמודים עם סימוני 12/14/16 ב-OCR — עמודה: גוף דו-עמודי; לא הוסק a/ב מ-PDF index.
- עוגן: «אין התינוק יודע לקרות אבא עד שיטעום טעם דגן... שרש החטה מבחי' דעת דתהו שלמעלה מהאדם» + נמשל לתורה כמזון לנפש / ורעה אמונה.
- מקור דיגיטלי נוסף שנפתח: text.chabadpedia ואתחנן (מלא).

3. P2 — דגן / דעת — 3.2 לקו"ת צו — «להבין מ"ש בהגדה מצה זו» §ב

- כותרת הדרוש בעמ' יג (צו) ב-OCR: « יג תורה צו לקוטי».
- גוף פותח «להבין מ"ש בהגדה מצה זו...»; בסעיף ההמשך: אבא / דעת / קטנות (מצה כקטנות; דעת דתהו בע"ח ש"ח; «דלא אכלי בישרא דתורא»; טעם דגן).
- עמודה: לא סומנה a/ב בלי מבנה מאומת מעבר לכותרת הדף.

3. P2 — דגן / דעת — 3.3 בישרא דתורא / תוספת שכל

- נקרא בתוך דרוש המצה הנ"ל (צו יג) — ציטוט מפורש של רב נחמן + דגן.
- חיפוש נוסף בתו"ח/אוה"ת: לא הוגש לוקוס חדש עם דף מאומת מעבר לזה בסבב.

דוח עברי — 7 — IGK20-Finale-R2-Bot. שאלות חדשות

- N-R2-Grok-01: האם בדפוס מצולם של ע"ח (לא רק ויקיטקסט) זיווג חי=רוח / מדבר=אש זהה?
- N-R2-Grok-02: אימות עמודה מדויקת (א/ב/ג/ד) ללקו"ת ואתחנן ו' וצו יג מול מהדורת Brooklyn הסטנדרטית.
- N-R2-Grok-03: קריאת גוף K4 §ז על בירור ב"ן (מעקף Cloudflare / PDF).
- N-R2-Grok-04: מקור עברי מודפס להערה 61 («יש לומר»).
- N-R2-Grok-05: דפוס תניא הכולל אגה"ק עם שער-שנה מאומת + נוסח «ע"כ מצאנו».

תיק 0380 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[489]

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R2-Bot

כללי: PDF page / מספר מודפס / folio-amud — שלושה שדות נפרדים. אין להסיק a/b מ-index PDF בלבד.

489. מסמך 0380: SOURCE_LEDGER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ID: P1-EC

ספר/דרוש/סעיף: עץ חיים שער נ פרק י

URL: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_נ/פרק_י

מהדורה מאומתת: Wikisource (דיגיטלי)

PDF page: n/a

printed page: n/a

column: n/a

folio/amud: n/a

read scope: גוף מלא פרק י + הקדמת הרכבה

witness type: digital_body

ID: P1-MC

ספר/דרוש/סעיף: משנת חסידים מסכת ההרכבה

URL: HB7122 / hebrewbooks.org/7122

מהדורה מאומתת: קראקא תרמ"ט (שער HB)

PDF page: PDF file HB7122

printed page: דפוס צא + (כותרת מסכת)

column: n/a

folio/amud: n/a

read scope: פ"א–אזכורי פ"ד; זיווגי יסודות

witness type: print_scan_OCR

ID: P1-IGK-WS

ספר/דרוש/סעיף: תניא חלק ד כ

URL: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ

מהדורה מאומתת: Wikisource

PDF page: n/a

printed page: n/a

column: n/a

folio/amud: n/a

read scope: יחידת סיום צח"מ

witness type: digital_body

ID: P1-IGK-ABC

ספר/דרוש/סעיף: אגה"ק כ'

URL: https://abc770.org/article_node_2383/

מהדורה מאומתת: אתר

PDF page: n/a

printed page: n/a

column: n/a

folio/amud: n/a

read scope: יחידת סיום

witness type: digital_copy_possible

P1-IGK-CP :ID

ספר/דרוש/סעיף: אגה"ק סימן כ

URL: https://text.chabadpedia.com/…סימן_כ

מהדורה מאומתת: חב"דטקסט

n/a :PDF page

n/a :printed page

n/a :column

n/a :folio/amud

יחידת סיום :read scope

witness type: digital_copy_possible

הערה: ABC/CP אינם דפוס נפרד מאומת — ייתכן העתקה מאותו נוסח.

P2 — IGK20-Finale-R2-Bot — SOURCE_LEDGER — דגן / דעת

P2-LT-VA :ID

ספר/דרוש/סעיף: לקו"ת ואתחנן ו' «להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום»

URL / path: text.chabadpedia + /workspace/IGK20-Earth-R2/scans/lt_full.txt

PDF page: n/a (OCR book dump)

printed page: כותרת עמ' ו (ואתחנן) ב-OCR

column: לא אומת a/ב

n/a :folio

read scope: דעת דתהו + דגן + נמשל תורה

witness type: digital_OCR_from_print

ID: P2-LT-TZ

ספר/דרוש/סעיף: לקו”ת צו «מצה זו»

URL / path: aid/5898813 Cloudflare; גוף מ-lt_full

PDF page: n/a

printed page: כותרת עמ’ יג (צו)

column: לא אומת

folio: n/a

read scope: אבא/דעת/קטנות + בישרא דתורא

witness type: digital_OCR_from_print

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R2-Bot — P5–P6

ID	סטטוס
K3 3140547 / K5 2988026	Cloudflare
הערה 61 HE	לא נפתח (R1: EN בלבד)
סה”מ צ”צ קע א	לא נפתח
דפוס מוקדם אגה”ק	לא אומת שער-שנה

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R2-Bot — Evidence files

ראו /EVIDENCE — שמות קבצים תואמים ל-ledger.

תיק 0381 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[442]

SOURCE_READER — עוגנים קצרים — A. עץ חיים שער נ פרק י

הבחנה יסודות ↔ נבראים: יסודות פשוטים (חומר+צורה); נבראים = הרכבה שנייה מכל ד’ יסודות (דצח”ם).

זיווגים:

הדומם… שגבר עליהן יסוד העפר
הצומח… מחלקי המים
החי… מחלק הרוח
המדברת… מחלק האש

SOURCE_READER — עוגנים קצרים — B. אגה"ק כ' (סיום)

סדר מדרגות דצח"מ שהן בחי' עפר מים אש רוח… החי ניזון… מהצומח… אין התינוק… טעם דגן… לא אכילנא בישרא דתורא… אור חוזר… פני שור ופני נשר… ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון… מצות מעשיות… (ע"כ מצאנו מכיה"ק)

SOURCE_READER — עוגנים קצרים — C. לקו"ת ואתחנן ו'

כותרת: «להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום…»
עוגן דעת דתהו:

…טעם דגן… שרש החטה מבחי' דעת דתהו שלמעלה מהאדם… כך… התורה… מזון לנפש ורעה אמונה

SOURCE_READER — עוגנים קצרים — D. לקו"ת צו יג — מצה זו

להבין מ"ש בהגדה מצה זו…
בהמשך: קטנות / אבא / «דלא אכלי בישרא דתורא» / טעם דגן / דעת דתהו (ע"ח ש"ח)

תיק 0382 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[490]

442. מסמך 0381: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
490. מסמך 0382: S_STATUS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

S_STATUS — רק S-ids שאימות עד מאשר/משנה

S-id	סטטוס	עד	שינוי מול R1 / הנחה קודמת
S02–S03 DCM	אושר + מובהר	ע"ח נ:י	זיווג חי=רוח, מדבר=אש; אגה"ק: חי=אש מדבר=רוח — אין הרמוניזציה
S02 משנה	משני אומת חלקית	משנת חסידים ההרכבה	מסכת+פרקים קיימים; לא לייחס ניסוח אגה"ק
S08–S13 דגן/דעת	אושר לוקוס	לקו"ת ואתחנן ו'; צו יג	דעת דתהו + דגן + בישרא דתורא בגוף שנקרא
S23–S27 זוהר	אושר	רמ ב-רמא א + Stanford	תיקון 241a נשמר; אריה+אדם; דילהון ללא פסיקה
S33–S37	לא חדש	—	שימוש חוזר R1 לחז"ל; K3/K5 חסומים
note 61	ללא שינוי	—	HE לא נפתח; EN=ביאור מאוחר
עד כאן	ללא שינוי	דיגיטלי	הערת מדפיסים; דפוס מוקדם לא אומת
K4 Ban	פתוח	Emor לח ג נקרא; K4 גוף לא	אין תיוג אור-חוזר בלי לשון מקור

תיק 0383 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[491]

VARIANTS — אותו מקום בלבד — טבלה 2: הופעות נפרדות (לא חילופים)

ראו REPORT_HE §4 — טבלת occurrence 1–6.

491. מסמך 0383: VARIANTS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

VARIANTS — אותו מקום בלבד — טבלה 3: זיווג דצח"מ ↔ יסודות (עדים שונים — לא «חילוף דפוס»)

עד	חי	מדבר
ע"ח נ:י	רוח	אש
אגה"ק כ' (סדר עפר מים אש רוח)	אש	רוח

זו אי-התאמה בין חיבורים, לא apparatus של אותו טקסט.

תיק 0410 · סיום האיגרת · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[492]

תפקיד: פירוש ארבע ההקבלות, דגן/דעת ובשר, והחיבור לאור חוזר.

תיק א — S01–S06, דצח"מ ויסודות: א. חובה לקרוא עץ חיים נ י בגוף. הסדר שבו לפי בדיקת המאסף: דומם–עפר, צומח–מים, חי–רוח, מדבר–אש. באגרת שני האחרונים הפוכים. לכן חזור בך, או הבא עד מדויק, מן האימות הגורף שב־R1. ב. אתר משנת חסידים מסכת ההרכבה, במיוחד פרק ד; זה יעד מהפניה משנית, לא מקור מאומת. אל תכתוב "משנת חסידים שער נ". בדוק את הסדר ואת הטעם. ג. חפש מקור חסידי שמביא דווקא את סדר האגרת ומסבירו. השאלה אינה אם אפשר להצמיד תכונה לכל יסוד, אלא האם ההסבר עומד גם מול המיפוי האחר. עדיפות לאדה"ז, אדמו"ר האמצעי והצ"צ. ד. הצע הסבר חיובי למושג "בחינות": חומר היסוד, דרגת נפש, תפקוד ותכונה אינם אותו דבר. כיצד מים דוממים קשורים לצומח? כיצד הרכבת כל היסודות אינה מבטלת יסוד המאפיין מדרגה? ה. בדוק אם הסבר יושר/עיגולים או רוח ממלא אכן מעוגן במקום שמכריע את הסדר; אם לא, סמן שההסבר הקודם נסוג. ו. השמטת הדומם: קרא את הערה 61, ובדוק מים ומלח לעומת עפר. הפרד טעם המבוסס על מקור הבריאה מטעם המבוסס על הזנה לאחר הבריאה. אל תחליף את שאלת המשתמש ב"הכול מן העפר" בלי להסביר את ההשמטה. ז. "ניזון וחי" ו"מקבל חיותו משניהם": הצע פירוש תחבירי והקשרי בלי להמציא מדרגות ספירתיות.

תיק ב — S07–S13, דגן ובשר: א. קרא לקו"ת ואתחנן, "להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום" §ה. בדוק דעת דתהו, ירידת המאכל ותוספת דעת; מה מיוחד בחיטה לעומת טיעון כללי על שורש המאכל? ב. קרא לקו"ת צו, "להבין מ"ש בהגדה מצה זו"

---

492. מסמך 0410: IGK20-Finale-R2_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

§ב. השווה ידיעה, הכרה, קטנות, אמונה, מוחין דאבא וטעם דגן. אין לייחס לתינוק הבנה מפותחת של האבהות בניגוד ללשון המאמר. ג. השאלה אבא ואמא אינה נפתרת ב"כך כתוב בגמרא" בלבד: זו שכבת הפשט הראשונה. חפש שימוש חסידי בשני הכינויים יחד עם דגן; השווה מקום המצטט אבא בלבד. האם המקורות מדגישים עניינים שונים, והאם יש ראיה לטעם הבחירה באגרת? ד. חיטה, דגן, לחם, מצה, טעימה ואכילה: ציין מה נאמר בכל מקור ומה מועבר בדרך היקש בלבד. אל תסיק שכל מיני הדגן זהים בכל הפרטים בלי מקור. ה. קרא ברכות מ א בהקשר המלא וב"ק עא ב–עב א, רש"י ותוספות. ציין מי מדבר ומה תוקן בבוקר. האם מדובר בהעדר אכילה, העדר בשר דווקא, או ביטוי לחולשת עיון? מה מוסיפה האגרת עצמה? ו. אתר לפחות מקבילה מדויקת אחת על בישרא דתורא ותוספת שכל אצל אדה"ז/אדמו"ר האמצעי/הצ"צ. תורת חיים ואוה"ת ויגש הם יעדים, לא ראיות. אם המאמר שמצאת עוסק רק במקדש ודומם, אין זה מקור לשאלת הבשר. ז. דגן מול בשר, תינוק מול חכם, ראשית דעת מול תוספת חכמה: בדוק מה מפורש ומה הצעה. אין להחליט שדגן=דעת ובשר=חכמה רק כדי להסביר היעדר בינה.

תיק ג — S13–S18 ובדיקת ביקורת S33–S37: א. האם יש מקור המחבר במילים מפורשות מאכל-בירור-שורש בתהו-אור חוזר של הקו? אם אין, הצע את ההקבלה והבדליה באופן מדויק. "נמוך בגילוי גבוה בשורש" אינו תחליף להסבר. ב. השווה K5 §§ד–ז ללקו"ת ואתחנן ולאגרת: גוף המאכל, חיותו, סובב וממלא. מה האדם מקבל, ומה הקשר לתוספת דעת? ג. כבדיקה עצמאית של הסיום, קרא תניא ד' מול K3 §§יד–טו: מדוע מעלת המעשיות באגרת אינה מחייבת דירוג מוחלט של תורה? אין לערבב סוגיית שכר עם קדימות מעשה. ד. כתוב פסקת מעבר מן העפר אל ההזנה, ומן ההזנה אל קרבן ומצווה, שבה כל חץ מוסבר ולא רק מצויר.

תוצר מחייב: 1. עד שישה ממצאים חדשים או תיקונים ל־R1.2. שלושה תיקים מלאים עם ראיה, חלופה וקושי שנותר. 3. טבלת ארבע ההקבלות: אגרת / ע"ח / משנת חסידים אם נקרא / מקור חסידי מדויק / סוג ההסבר. 4. טבלת דגן–בשר: לשון מקור, תפקיד, מקבל, סוג דעת, ומה אין להסיק. 5. ביאור רציף 600–1000 מילים למחצית הראשונה של הסיום, ועוד פסקת הקשר לסיום על מצוות. 6. טבלת שינוי במזהי S שנבדקו ופנקס מקורות לפי קריאה בפועל. 7. אין לסיים בכך שהקבלות כבר כתובות באגרת: המשתמש שואל מדוע וכיצד.

========== כל ההקשר, הטקסט והשאלות ==========

ב"ה IGK20-Finale-R2 — סבב מחקר שני ביחידת הסיום של אגרת הקודש כ' תאריך הכנת המשימה: 23.9.2026.

זוהי משימת מחקר לביצוע כעת, לא הצעת תכנית. הפרומפט עצמאי: הוא כולל את טקסט העבודה, כל שאלות היחידה, ממצאי R1 וביקורת המאסף, מקורות ודרישות לתוצר. אינך צריך לקבל פרומפט של מודל אחר. אין לכתוב חוברת בשלב הזה.

מפת השאלות הקנונית — שמור מזהים אלה; שאלות חדשות יסומנו N-R2-[שם מודל]-01 וכו':

תיק 0411 · סיום האיגרת · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[493]

תפקיד: איתור ואימות עדים ממוקדים והעמדת חומר קריא לחוקרים. אין צורך להמציא הכרעות מושגיות.

כל P להלן מגדיר שאלה שיש לעד בכוחו לשנות. עשה ככל הניתן בכל היעדים; קדימות P1–P4. אם צילום אינו נגיש, הבא גוף דיגיטלי מסומן והמשך. אל תבלה את רוב הסבב בפתיחה חוזרת של אותו חסם.

P1 — דצח"מ/יסודות, S02–S03: - השג גוף וצילום, אם נגיש, של עץ חיים שער נ פרק י, בארבע פסקאות הדומם/צומח/חי/מדבר; כלול גם ההקדמה על הרכבה והבחנת יסודות מנבראים. - השג משנת חסידים מסכת ההרכבה פרק ד ובדוק את הפרקים הסמוכים רק לפי הצורך. המיקום פרק ד נמסר מהפניה משנית, ולכן ודא אותו. - הצג לשון מדויקת לכל זוג; אל תיישב את ההבדל מול האגרת ואל תגיה אף אחד מן העדים. - חפש עד נוסף של גוף אגה"ק כ' לסדר עפר מים אש רוח, עדיפות דפוס. הבחן עד נוסף מאתר שמעתיק אותו תעתיק.

P2 — דגן/דעת, S08–S13: - לקו"ת ואתחנן "להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום" סעיף ה: זהה דף וטור מודפסים ואמת את הקטע על דעת דתהו, כולל המשפט שלפניו והנמשל לתורה אחריו. - לקו"ת צו "להבין מ"ש בהגדה מצה זו" סעיף ב: זהה דף וטור, אבא/דעת/קטנות. - חפש מקור ממוקד לבישרא דתורא ותוספת שכל בתורת חיים או אוה"ת; הבא מיקום רק לאחר קריאת גוף. אין להגיש רשימת ספרים בלי קטע מזוהה. - PDF page index, מספר נדפס ודף/עמוד תורני הם שלושה שדות נפרדים. אין להסיק א/ב מסתם עמוד PDF בלי מבנה מאומת.

P3 — זוהר, S23–S27: - השג צילום רציף רמ ב–רמא א, עם כל מופעי יסודא/עקרא והמשך אריה ואדם. - תעתיק קצר לכל מוקד, והקשר מספיק לזהות נושא. בנה טבלת

493. מסמך 0411: IGK20-Finale-R2_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הופעות לפי סדרן. - בדוק מנגנון Stanford/Pritzker sel=385: כל טענת חילוף מחייבת אותו מקום, לשון עוגן, עדים ושורה; שתי הופעות שונות אינן חילוף. - פתח מקדש מלך או אור החמה על המקום אם נגיש. תרגום אתר מסומן בנפרד, ואינו צילום של המפרש. - אין להכריע ש"דילהון" מוכיח לבדו שורש עליון או יסוד תחתון; תפקידך להעמיד את ההקשר המדויק.

P4 — המקור הקרוב לביאור המלאכים: - לקו"ת אמור לח ג, שאליו מפנה K4 הערה 37: זהה דרוש וסעיף, קרא הקשר, השג צילום אם נגיש. - קרא K4 §ז בגוף, הפעם בלי להסתפק בסטטוס החסימה מ־R1. אם חסום אצלך, השתמש באתר/דפוס חלופי. - אסוף בנפרד מה שנאמר על ב"ן שכבר נתברר לעומת מה שטרם נתברר. אל תתייג זאת כאור חוזר בלי מילות מקור.

P5 — תורה/מעשה ושכר, S33–S37: - אמת K3 §§יד–טו, K5 §§ג, ז ותניא ד': משפטי המפתח בלבד, עם זהות המשנה בכל מקור. - ציין בפירוש שמשנת כל ישראל ומשנת יפה שעה הן מקורות שונים. - אמת עירובין כב א, קידושין מ ב ואבות ד יז עם שני חצאיה; אין צורך להפיק מחדש עדים תקינים מ־R1 אם כבר עומדים לרשותך — רק הוסף את החסר וסמן שימוש חוזר.

P6 — הערה 61 וסיום כתב היד: - אתר מקור עברי להערה 61 ב"שיעורים בספר התניא" או ברשימות/הערות וציונים, עם צילום ושיוך המחבר אם נגיש. בדוק היכן חל "יש לומר". - ספר המצוות לצמח צדק קע א, ההפניה שב־K3 הערה 27: זהה את הקטע שעל מסורת פייענא, לשונו ומעמדו. - עד מוקדם של "עד כאן מצאנו": דפוס הכולל אגה"ק, ולא דפוס תניא ראשון שקדם להדפסת אגה"ק. אל תניח מראש ששקלוב תקע"ד הוא העד שהשגת; אמת שער ושנת דפוס. - אלה יעדים משניים לאחר P1–P4. היעדר צילום אינו הוכחת היעדר הטקסט.

חבילת תוצר: REPORT_HE.md — ממצאים ושינויים בלבד, עם רשימת קריאה מדויקת. SOURCE_LEDGER.md — ספר/דרוש/סעיף, קישור, מהדורה אם אומתה, PDF page, דף נדפס וטור, היקף קריאה, סוג עד. SOURCE_READER.md — קטעי עוגן קצרים קריאים והקשרם; לא OCR לא מתוקן ולא קובץ ענק בלי ניווט. VARIANTS.md — חילופי אותו מקום בלבד; הבדלי הופעות בטבלה נפרדת. S_STATUS.md — רק מזהי S שהעד מאמת או משנה; בלי ייבוא מסקנות פילוסופיות. EVIDENCE/ — צילומים שנפתחו ונבדקו בפועל, עם שם קובץ שמקשר לפנקס. שמור גם עמוד שלם כשגזירה עלולה להסתיר כותרת או הקשר. אם Drive זמין ומורשה בשיחה שלך, שמור בתיקייה חדשה Finale-R2-Bot והחזר קישור ו־ZIP. אם אינו זמין, ספק קבצים מקומיים וטקסט

מלא של הדוח. אל תטען להעלאה או שיתוף שלא בוצעו. אין למחוק או להחליף R1, Earth או קבצי חוברת.

מגבלת תפקיד: עדות טקסטואלית כן; הכרעה בכוונת אדה"ז רק אם המפרש אומר זאת במפורש, ובשיוך למפרש. אל תכתוב "לא נמצא מקור" כאשר רק לא הושג צילום.

תיק 0412 · סיום האיגרת · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[400]

IGK20-Finale-R2 — ביקורת מאסף והכנת R3

23.9.2026. סיום אגה"ק כ'. דוחות המקור נשמרים. אין חוברת.

תיקונים לטיעון, ולא רק למראי המקום — הערת הסיום

"עד כאן מצאנו" מעידה על גבול החומר שהמוסרים מצאו. אין בלשון זו לבדה עדות לקרע פיזי בכתב היד, לכך שהמחבר הפסיק באמצע, או לסיום מכוון. המשפט ב־R2 "מעידה שכאן נקטע כתב היד" צריך להימחק או להצטמצם לגבול המסירה בלבד.

תיק 0386 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[494]

IGK20-Finale-R3-Bot — כללי ברזל שקוימו

- תיקייה חדשה בלבד; לא נמחקו/הוחלפו R1 (1f8lWd6Ny7pKuJWOqIU4IhNxVxnHA9tYc) או R2 (1xgDmj3FxWTS0SLtNMWDNcTF4MDqHhuOJ).
- תוויות אתר ≠ מספרי דפוס בלי צילום.
- חמשת דרושי לקו"ת נפרדים; L3 = והניף לא וספרתם.
- אין פסיקה קבלית במקום מחקר פרשני.

תאריך: 2026-09-23 (ET).

---

400. מסמך 0412: IGK20-Finale-R2-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

494. מסמך 0386: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0387 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[267]

דוח IGK20-Finale-R3-Bot — 2026-09-23 ~13:39 ET

תפקיד: אימות עדים, התרת ערבובי לוקוסים בלקו״ת, צילומים ממוקדים.
לא נגעו בתיקיות R1/R2 (מקומיות או Drive).
תיקייה חדשה בלבד: /workspace/IGK20-Finale-R3/ + Drive IGK20-Finale-R3-Bot.

דוח P3 — IGK20-Finale-R3-Bot — 2026-09-23 ~13:39 ET — הערה 61 עברית

סטטוס כנה: לא נפתח צילום עברי של ההערה.
חיפוש מכוון ל-«שיעורים בספר התניא» / ליקוטי ביאורים / הערות וציונים — לא הומצא כותר ספר חלופי.
מועמד סביר: שיעורים בספר התניא (וינברג; הערות הרבי בתוך המהדורה) — יש להפריד נוסח הערת הרבי מפירוש וינברג כשייפתח.
אין תרגום מאנגלית במקום מקור עברי.

דוח P5 — IGK20-Finale-R3-Bot — 2026-09-23 ~13:39 ET — מסירה

משני; לא נפתח דפוס «עד כאן מצאנו» עם שער+שנה בסיבוב זה.
K3/K4/K5 לא יורשים סטטוס «נקרא».

תיק 0389 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[443]

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3)

אורתוגרפיה ממקור; [?] לקריאה מסופקת. OCR = עזר איתור בלבד.

---

267. מסמך 0387: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
443. מסמך 0389: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3) — B — מצה זו §ב (דפוס יא ג; PDF 51–52)

פתיח: «להבין מ״ש בהגדה מצה זו שאנו אוכלים...»

§ב: ענייני אבא / קטנות / אמונה (כפי גוף הדרוש) — לא למזג עם A.

עדות: LT_Tzav_MatzaZo_printYA_pdf-051.png ... -053.png.

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3) — C / L2 — ואכלתם אכול (דפוס ז→ח; PDF 44–45)

פתיח/גוף: «ואכלתם אכול...» — העלאת מאכלים/נשמות; דיון לעתיד (או״ח / סוכ״ע).

«ב ומכ״ז יובן...» בהמשך העמוד.

מועמד בלבד לקישור עם סיום איהו וחיוהי — לא הוכרזה זהות.

עדות: LT_Tzav_Vaachaltem_printZ_pdf-044.png, -045.png.

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3) — E — תוספת ביאור וידעת §ה (דפוס ו; PDF 235–238)

פתיח (PDF 235, כותרת ו):

«להבין בתוספת ביאור ע״פ וידעת היום והשבות אל לבבך...»

§ה (PDF 238):

«ה וזהו ענין דברו על לב ירושלים...»

«...דגן, והיינו לפי ששרש החטה מבחי׳ דעת דתהו שלמעלה מהאדם...»

עדות: LT_Vaetchanan_TosefetBiur_printV_pdf-235.png ... + LT_Vaetchanan_cont_pdf-238.png.

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3) — הערה 61

אין קטע עברי מאומת בסיבוב זה.

תיק 0414 · סיום האיגרת · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[495]

495. מסמך 0414: IGK20-Finale-R3_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תפקיד: תשובה חיובית לדצחי"מ, לייחוד הדגן והבשר, ולקשר המדויק בין מאכל לאור חוזר.

סדר עבודה מחייב: 1. פתח תחילה L1, ששת ימים תאכל מצות §§ב–ג. אל תחזור על חיפוש כללי בתורת חיים לפני קריאת המקור שכבר אותר. הפרד אותו ממצה זו §ב. השווה את שתי הראיות כאן לנוסח אגה"ק כ': סדר הבאתן, אבא בלבד מול אבא ואמא, חכמה ושכל מול חכמה ודעת. מה המאמר מסביר במפורש, ואיזה פרט עדיין אינו מוסבר? 2. בנה הסבר ליכולת מאכל להוסיף דעת: מהו מקורו, מה מצב המאכל קודם בירור, מה פועל האדם ומה הוא מקבל אחרי הבירור. הסבר כיצד טענת מדרגות פותרת את הקושיה בלי לטעון שהמאכל הגלוי חכם מן האדם. קרא את ואתחנן §ה ואת מצה זו רק לשאלות המבדילות ביניהם, לא לשחזור R2. 3. מדוע חיטה/דגן דווקא, ומדוע בשר שור? חפש הסבר ספציפי מעבר לעובדה שאלו לשונות חז"ל. אם נמצא רק טעם לדגן וטעם כללי לבשר, כתוב זאת בגלוי ותן את התשובה החלקית. אבא ואמא: חפש מקבילה שבה שני השמות מופיעים ונדרשים, והפרד מהאגרת. אין להחליט שמה שלא נדרש כאן בהכרח אינו מכוון. 4. פתח L2, ואכלתם אכול. השווה אכילה עכשיו, העלאה, קרבן, והדיון העתידי שבו מופיע אור חוזר. שאל מהו הנושא, מה עולה, מהו השורש, מי המקבל ובאיזה זמן. האם זו מקבילה המסבירה תבנית, ביאור חלקי למנגנון, או זהות מפורשת לאור חוזר שבסיום הקו? אל תכריע על פי שיתוף מונח בלבד; גם אל תפסול את המקבילה משום שאינה זהה בכל פרט. 5. דצחי"מ: נשארה שאלה חשובה שלא נפתרה. חפש מקור חיצוני מדויק המנמק חי–אש ומדבר–רוח בסדר האגרת. בדוק פירושים על אתר ומקבילות עם כל ארבעת הזוגות. תעד אילו מקומות נקראו באמת. אין די בארבע תכונות שהמצאת. מול ע"ח נ י, הפרד הרכבה, דרגת נפש ותפקוד; שונות במיפוי אינה הוכחת סתירה. אין להחזיר הסבר יושר/עיגולים בלי ראיה. 6. השמטת הדומם: תן את הפשט הטוב ביותר של הערה 61, עם גבול יש לומר. הבחנה בין עפר כמקור כללי לבין מים ומלח כדומם נאכל היא קושיה, לא תשובה. האם ההקשר הקודם בעפר ומבנה משניהם נותנים הסבר מספיק? סמן פירוש כזה כשלך. אל תתאר עולים מאליהם או תזונת תינוק כטענות מדעיות עכשוויות.

תוצר: - עד שישה ממצאים המשנים R2, בראשם תיקון המקור המשותף. - שלושה תיקים: יסודות; דגן ובשר; מאכל ואור חוזר. לכל תיק ביאור חיובי, עד מדויק, מה מפורש ומה מוסק, וקושי שנותר. - טבלת המקבילות תכלול שם מאמר וסעיף, לא מספר שנגזר מתפריט אתר. - ביאור רציף למחצית הראשונה של הסיום, 700–1100 מילים, ועוד פסקת מעבר לקרבן ולמצוות. אין להציג טעם משוער ככוונת המחבר. - עדכן רק מזהי S שטיפלת בהם; כל מפת השאלות מובאת בהמשך לצורך ההקשר, ואינה

הוראה לפתוח ארבעים תיקים מחדש. - מסור פנקס מקורות וקישורים. צילומים אינם תנאי להסקה מגוף דיגיטלי, אך אין לכנות גוף דיגיטלי צילום.

========== ביקורת R2 והמקורות החדשים ==========

תיק 0416 · סיום האיגרת · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[268]

IGK20-Finale-R3 — ביקורת המאסף והחלטות ל־R4

23.9.2026. יחידת הסיום בלבד. אין חוברת; תיק הזיווג בהשהיה; במ"א אינו מזוהה.

R3 השיג שני עוגנים חשובים: המקור המשותף לדגן ולבשר הוא ששת ימים תאכל מצות; המקבילה לקרבן ולהנאת המלאכים היא ביאור והניף הכהן אותם. כעת נמצא גם מקור מפורש לשני הזוגות חי־אש ומדבר־רוח. לכן R4 מתמקד בפירוש מקורות ידועים ובהשלמת עדים מסוימים.

IGK20-Finale-R3 — ביקורת המאסף והחלטות ל־R4 — מה מתקבל ומה דורש תיקון

טענה ב־R3	החלטת המאסף	המשמעות לביאור
L1 מביא יחד דגן ובשר	מתקבל לפי המקור שנקרא בסבב; צילום המובאות עצמן עדיין להשלמה	אפשר לבאר תוספת שכל מתוך לקוי"ת, בלי לייחס אותה רק לפרשן מאוחר
אין מקור חסידי לחי־אש / מדבר־רוח	התיישן עם מציאת כי תצא	מפנים תחילה למקור, ואז דנים בהבדל מע"ח
הרכבה מול תפקוד פותר את ההיפוך	הצעה, לא מסקנה מוכחת	יש לשמור את הסייג גם בביאור הרציף
הערה 61 אומרת שהתחתון עדיף בבריאתו	שגוי לפי מיקום ההערה והנוסח האנגלי	נושא המשפט הוא החי שמעל הצומח, אף שהוא ניזון ממנו
הדומם הושמט כי כבר נידון בעפר	הצעת קריאה סבירה	אין להציג כסיבה שהוכחה; יש להבחין הדגמה מרשימה ממצה

268. מסמך 0416: IGK20-Finale-R3-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

טענה ב־R3	החלטת המאסף	המשמעות לביאור
L1 מסביר למה והאגרת רק איפה	חלוקה מצמצמת	האגרת נותנת הסבר סיבתי במשפט כי הוא; אין להפכה למפת מיקום בלבד
ההפניה באמור היא בהכרח הפניה עצמית של אדה"ז	לא הוכח	יש מקור מודפס מקשר; מחבר ההפניה ושכבת העריכה פתוחים
L3 ו־K4 נותנים בהכרח מיקומים שונים למלאך	טרם הוכח	שורש בתהו ומצב לאחר בירור עשויים להתיישב; נדרשת טבלה מדויקת
שתי ההכרעות התחביריות תלויות זו בזו	התיקון ב־Claude-R3 מתקבל	נושא כי הוא ותחולת אור חוזר האחרון נבדקים בנפרד
אין באגרת השוואה לתורה כלל	הניסוח נדחה כבר ב־R3	יש השוואה בגוף; אין ממנה דירוג מוחלט בכל בחינה
עד כאן מצאנו מוכיח קטיעה	התיקון ב־R3 מתקבל	הנוסחה מעידה על גבול המסירה בלבד

הערה 61 נבדקה בגוף האנגלי ובמיקום העוגן. Lessons, אגרת כ׳ חלק 9. ההצעה בסוגריים אינה לשון אדה"ז. המקור העברי לא נראה. אין צורך לחכות לו כדי לתקן את היפוך נושא המשפט באנגלית.

תיק 0431 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[496]

Kehot Likkutei Torah ©1948 Revised 1998 7th printing 2017; local scan hb58812.pdf 904 pages

---

תיק 0452 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[497]

HB7122 Mishnat Chasidim Krakow 585 תרמטpp with peirush Taam Atzo

---

496. מסמך 0431: LT_EDITION.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
497. מסמך 0452: MC_EDITION.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0393 · סיום האיגרת · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[498]

–IGK20-Finale-R4-Bot — Witness pack (2026-09-23 ~14:35 (ET 15:00)

Role: Witness verification + locus untangling for Iggeret HaKodesh 20 finale unit.
Not kabbalistic rulings. Collector report = critique starting point only.

Local: /workspace/IGK20-Finale-R4/
Edition used: Kehot Likkutei Torah ©1948 / Rev. 1998 / 7th 2017 — /workspace/IGK20-Earth-R2/scans/hb58812.pdf (904 pp). No re-download of giant books.

R1–R3: untouched (local + Drive).

תיק 0394 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[456]

P1 — L4 / L5 (מקורות חדשים) — L4 — כי תצא למלחמה על אויביך

- כותרת מאמר: כי תצא למלחמה על אויביך
- §א: PDF 292, כותרת ערבית 68 (נראה), TOC לד, עמודה עם §א ואח"כ §ב. זוג נראה: אש = נפש החי; רוח = מדבר (ותרגום לנפש חיה → לרוח ממללא). **מצביע נראה:** (ועמ"ש מזה בד"ה בפי' נסכים בפי' שלח).
- §ד: PDF 293 — שני כיווני נעיצה / נעוץ תחילתן בסופן; תורה–מעשה.
- אל תמיר תווית אתר «תצא א'» לדף דפוס א.

P1 — L4 / L5 (מקורות חדשים) — L5 — בפ' נסכים כתיב כי תבאו

- TOC: בפ' נסכים ≈ מ; ענין הנסכים ≈ מא (מאמר אחר — לא לערבב).

---

498. מסמך 0393: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
456. מסמך 0394: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

- PDF 111–112 (ערבי ~80–82): גוף עם ארץ מושבותיכם / קיצור שרפים / יסוד האש.
- חי = אש נראה בסוגריים (צומח = מים; חי = אש) — הפוך מאתץ חיים שער נ פרק י (חי=רוח מדבר=אש) לפי דיווח/דיגיטל. לא להרמוניזציה.
- מצביע תצא→שלח על PDF292; מצביע שלח→תצא בדפוס — פתוח.

P1 — L4 / L5 (מקורות חדשים) — טבלת זוגות (דיווח בלבד; לא פסיקה)

מקור	חי	מדבר
L4 דפוס §א	אש	רוח
L5 דפוס (סוגריים)	אש	(לא באותו סוגריים)
אתץ חיים ש"נ פ"י (דיגיטל/דיווח)	רוח	אש
איגרת הקודש כ (גוף ידוע)	כיוון L4	—

תיק 0395 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[499]

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R4 — Edition

Kehot Likkutei Torah, hb58812.pdf — ©1948 / Rev 1998 / 7th 2017, 904 pp. Path: **/workspace/IGK20-Earth-R2/scans/hb58812.pdf.**

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R4 — Do not confuse

- Site «תצא א'» / «שלח ה'» / «צו ז'» = article INDEX, not printed folio.
- PDF page ≠ printed folio ≠ column.
- R2 «צו יג» = Sheishet Yamim print folio, not Matzah Zo.

499. מסמך 0395: SOURCE_LEDGER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0396 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[269]

SOURCE_READER — what was actually read (R4)

Mark: body / photo / transcript / search / late / inference

SOURCE_READER — what was actually read (R4) — Likkutei Torah print (hb58812) — photo

1. PDF 292 — Teitzei first maamar §א: pairing אש/חי · רוח/מדבר; pointer (ועמ״ש מזה בד״ה בפ׳ נסכים בפי׳ שלח); arabic header 68. TOC folio לד. photo + body (digital parallel).

2. PDF 293 — §ד region: piercing / נעוץ תחילתן בסופן / Torah-maaseh. photo.

3. PDF 111–112 — Shelach nissachim block (מושבותיכם / seraphim / יסוד האש); parenthetical חי=אש צומח=מים. Next maamar «ענין הנסכים» boundary. photo. Reverse pointer Teitzei not isolated. gap.

4. PDF 55–57 (re-check + raw 054–058) — Sheishet Yamim: 55 opener/header יג; 56–57 full proof sentences. photo. Not Matzah Zo.

5. PDF 103–107 — Emor Vehenif: 106 arab 76, §ד, Iggeret pointer zone; 107 folio לט. photo. Folio לח and column ג = inference.

SOURCE_READER — what was actually read (R4) — Etz Chaim

• Shaar 50 ch.10 pairing (חי=רוח, מדבר=אש): late/digital contrast table only — no new EC photo. Do not harmonize with L4/L5.

269. מסמך 0396: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

SOURCE_READER — what was actually read (R4) — Inherited R3 photos (copied, not overwritten in R3)

Emor 103-106, Sheishet 055-057, related crops — used as baselines; R4 re-extracted where needed from hb58812.

תיק 0397 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[500]

VARIANTS_OR_LOCATIONS — R4 critical fixes — 2. Emor «לח ג» PDF106 ↔ citation

Field	Value	Status
PDF page	106	SEEN
Arabic header	76	SEEN
Section	§ד	SEEN
Iggeret pointer	in body (right column zone)	SEEN (photo + prior R3/ collector)
Adjacent	PDF107 folio לט	SEEN
Printed folio letter	לח	INFERRED (76≈לח via ×2 pattern + sequence; Teitzei 68≈לד corroborates)
Column «ג»	right column of leaf	INFERRED (citation convention / position; glyph not separately photographed)

Presence in print ≠ Alter Rebbe authorship of the pointer. Attribution: OPEN.

500. מסמך 0397: VARIANTS_OR_LOCATIONS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

VARIANTS_OR_LOCATIONS — R4 critical fixes — 3. L4 / L5 print IDs

Source: L4

Maamar title: כי תצא למלחמה על אויביך

§: א

Visible print mark: arab 68 SEEN

Folio: לד TOC/inf

PDF: 292

Column notes: §א then §ב; pairing + Shelach pointer

Source: L4

Maamar title: same

§: ד

Visible print mark: continues leaf

Folio: לד/לה span inf

PDF: 293

Column notes: נעיצה / תורה–מעשה

Source: L5

Maamar title: בפ׳ נסכים כתיב כי תבאו (nissachim block)

§: א region

Visible print mark: arab ~80–82

Folio: מ TOC

PDF: 112–111

Column notes: חי=אש parenthetical SEEN; do not use site «שלח ה׳» as folio

---

Source: L5≠

Maamar title: ענין הנסכים

§: —

Visible print mark: —

Folio: TOC מא

PDF: from 112

Column notes: different maamar

Site «תצא א'» ≠ print page א.

VARIANTS_OR_LOCATIONS — R4 critical fixes — 4. L1 Sheishet Yamim — start vs citation loci

What	Locus	PDF
Maamar start / header יג / start §ב	print יג	55
Two proof sentences (basar/dagan etc.)	same maamar continuation	56–57
Not Matzah Zo	Matzah Zo = יא ג PDF51–53 (R3 inherit)	—
Not צו ז' as this maamar	—	—

VARIANTS_OR_LOCATIONS — R4 critical fixes — 5. Pairing contrast (report only; no harmonization)

Source	חי	מדבר
L4 §א print	אש	רוח
L5 parenthetical	אש	—
Etz Chaim 50:10 (digital/ late)	רוח	אש

תיק 0420 · סיום האיגרת · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[501]

IGK20-Finale-R4 — ביקורת המאסף והשלמה לקראת סיכום

23.9.2026. נבדקו דוחות Grok ו־Claude שנמסרו. דוח Bot-R4 לא צורף. אין חוברת ואין פתיחה מחדש של תיק Earth או הזיווג.

IGK20-Finale-R4 — ביקורת המאסף והשלמה לקראת סיכום — מה אפשר כבר להסביר

הקטע מציג את הסדר הגלוי של הנבראים ואת קבלת הגבוה מן הנמוך. הדוגמאות מוסיפות שהקבלה אינה רק קיום הגוף: גם דעת, ואחר כך הזנת מלאכים, קשורות בתחתון. האגרת מסבירה זאת באמצעות ההארה בתחתית ואור חוזר; לקו"ת מספק מקבילות של שורש ובירור. אלה הסברים שניתן לצרף, תוך שמירת ההבדל בין שורש הכוח, אופן ההארה ופעולת האדם.

המעבר למצוות דורש את רכיב הציווי שכבר נאמר בגוף האגרת. מעלת החומר כשלעצמה אינה הופכת כל שימוש בו למצווה. גם קדימת המעשה בתכלית הירידה אינה מבטלת את מעלת התורה. הביאור צריך להראות מה נמשך, במה נעשה המעשה והיכן מתגלה תכליתו — בלי לצמצם את המצוות לעלייה בלבד.

נותרו פרטי לשון שאין להם כאן טעם מוכח נוסף: כפל אבא ואמא, שור דווקא, חלוקת חכמה ודעת לשתי הראיות, וטעם יחיד להשמטת הדומם. אפשר להסביר את פשטם ואת תפקידם בלי להציג דרשות משוערות כהכרעות.

IGK20-Finale-R4 — ביקורת המאסף והשלמה לקראת סיכום — R5 — יעד מוגדר לסיום

- Grok: ארבעת הזוגות על פי L6, גבול היישוב מול ע"ח, והשלמת המחצית הראשונה בעזרת המקור שאותר.
- Claude: הגבלת נוסחת עלייה/ירידה, בירור הנחת הקושי במלאכים, וביאור מסכם מלא.

501. מסמך 0420: IGK20-Finale-R4-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

- Bot: עדים ממוקדים ל־L6 ול־L7; השלמות R4 רק אם לא נעשו. אין הנחה שהוגש דוח שלא קיבלנו.

שלושת הפרומפטים כוללים את כל הטקסט, ארבעים השאלות והמחקר הדרוש להם. R5 נועד לסיים ביאור עם גבולות; פרטים שאינם משנים אותו יישמרו בפנקס ולא יולידו אוטומטית סבב נוסף. החוברת הכללית טרם נפתחת.

תיק 0521 · סיום האיגרת · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[502]

R4 local evidence reused (NOT re-done) — L1 Sheishet Yamim two proofs

- SEEN in R4: LT_Tzav_SheshesYamim_proofs_pdf-056.png + LT_Tzav_SheshesYamim_cont_pdf-057.png
- Copied into R5 EVIDENCE. Locus: PDF56–57 (print יג maamar continuation).

R4 local evidence reused (NOT re-done) — L4 Ki Teitzei §§א and ד

- SEEN in R4: LT_Teitzei_KiTeitzei_§א_printLD_arab68_pdf-292.png + LT_Teitzei_KiTeitzei_§ד_pdf-293.png
- Copied into R5. arab 68 SEEN; TOC לד.

R4 local evidence reused (NOT re-done) — Emor PDF106 arab 76 → לח ג

- SEEN in R4: LT_Emor_Vehenif_§ד_arab76_pdf-106.png + REPORT
- Folio לח INFERRED; column ג INFERRED (do not claim stronger).

---

502. מסמך 0521: R4_POINTERS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0401 · סיום האיגרת · סבב 5

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[503]

IGK20-Finale-R5-Bot — closing witness pack

Finale unit for Iggeret HaKodesh 20. Positive biur + explicit boundaries. No new question list. No booklet. R1–R4 untouched.

IGK20-Finale-R5-Bot — closing witness pack — Critical

Collector did not receive Bot-R4 as attachment. R4 witnesses cited as local/Drive Bot-R4.
Local R4: /workspace/IGK20-Finale-R4/
Drive R4: https://drive.google.com/drive/folders/1bhqfJyVYcK18HtxqGP7IDyOXhb5-gaJE

תיק 0402 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[504]

דוח עברי — IGK20-Finale-R5 (חבילת עד סוגרת + ביאור חיובי)

תאריך: 2026-09-23 ~ 15:30–15:13 ET
יחידה: סיום יחידת איגרת הקודש כ (פינאלה)
מהדורת לקו"ת: קה"ת hb58812 (©1948 / תיקון 1998 / מהד' ז' 2017)
הערה קריטית: הקולקטור לא קיבל את Bot-R4 כנספח. עדי R4 מצוטטים כ־Bot-R4 מקומי/Drive בלבד. R1–R4 לא נדרסו.

דוח עברי — IGK20-Finale-R5 (חבילת עד סוגרת + ביאור חיובי) — גבולות הסבר מפורשים (קטנים)

#	גבול
א	מכי־תצא §ד לבד אין לגזור «תורה=רק ירידה / מצות=רק עליה» — בקו"א ד שני הכיוונים (העלאה והמשכה) צורך גבוה; מצות מעשיות מדגישות המשכה.

503. מסמך 0401: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
504. מסמך 0402: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

#	גבול
ב	אין לסתור אוטומטית מלאך־קבוע־מדה מול עולם־מבורר (L6 §א).
ג	נוכחות מצביע «אג"ה» בדפוס אינה מחברות אדמו"ר הזקן / אינה מוכיחה עריכה.
ד	לא צוטטו תניא פ"ה/פמ"א כנקראו — לא נפתחו בסבב זה.
ה	הערה 61 עברית — לא הושגה; משנית ולא חוסמת.

דוח עברי — IGK20-Finale-R5 (חבילת עד סוגרת + ביאור חיובי) — P3 — סטטוס leftovers מ־R4

פריט	כבר ב־R4	נראה עכשיו ב־R5	לא הושג
L1 proofs 056+057	כן	הועתק/צוטט	—
L4 תצא §א+§ד	כן	הועתק/צוטט	—
Emor 106→לח ג	כן (לח/ג מוסק)	צוטט בלי חיזוק	גליף «ג» נפרד
חמשת מאמרי LT מלאים	—	לא נמסרו מחדש (בכוונה)	—

דוח עברי — IGK20-Finale-R5 (חבילת עד סוגרת + ביאור חיובי) — מה לא נעשה (בכוונה)

אין חוברת · אין רשימת שאלות חדשה לסבב נוסף · אין דריסת R1–R4 · אין מחקר כתב־יד לייחוס מצביע · אין פתיחת זיווג/פיינא/«עד כאן» · אין PDF ענק ב־ZIP.

תיק 0404 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[270]

SOURCE_READER — what was actually read (R5)

Mark: body / photo / transcript / search / late / inference

270. מסמך 0404: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

-SOURCE_READER — what was actually read (R5) — Explicit non reads

- Tanya chapters 5 / 41 — not opened.
- Note 61 HE — not obtained (secondary).
- KA4 Kehot paper folio — not obtained.
- Manuscript attribution research — not done.

תיק 0617 · סיום האיגרת · סבב 180

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[505]

IGK20-Finale-Close

דוח סגירה ליחידת הסיום בלבד, 23.9.2026. אין חוברת כללית.

- REPORT_HE: דוח המאסף, ביאור רציף, תיקונים, גבולות ופנקס קריאה.
- S_STATUS.md: ארבעים השאלות המקוריות, ההכרעה ומצב הידיעה לכל אחת.
- S_STATUS.csv: אותו מידע לייבוא לטבלה.
- evidence/L6_Pinchas_PDF180.png: צילום שנראה בביקורת; סעיף ג׳ וארבעת הזוגות. מקורו בחבילת Bot-R5 שבקישור להלן. זהו עמוד מצולם ממהדורה מודרנית, לא כתב יד.

חבילת העדים המקורית: https://drive.google.com/drive/folders/1aRuEIKR-1zn9MFwJF3x9b2N9UqJ0n0ej קובץ הצילום המקורי: https://drive.google.com/file/d/1cS3hvpkClbTC07ak8S15q-PGN7KOaRaY/view

צילום L1 שהורד בביקורת התקבל כקובץ קטוע, לא נקרא חזותית ואינו נכלל. גוף L1 הדיגיטלי כן נקרא. עדי הסבבים הקודמים אינם מועתקים לחבילה זו; בדוח קישורים ומצב הקריאה.

505. מסמך 0617: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

20 · הקרבן, המצוות וגילוי האור למטה

הקרבן מרחיב את מבנה ההזנה אל המרכבה. הבהמה והעוף, הנמוכים מן המלאכים, משתתפים בהנאה ובהזנה המתוארות למעלה. כדי להבין זאת צריך לקרוא את לשונות הזוהר במקומן, לזהות את הנושאים ואת רצף פני השור, האריה והאדם, ולהימנע מחיבור הופעות שונות כאילו הן חילופי נוסח של אותו משפט.

מחקר הסיום הפריד גם בין תכונה קבועה של מלאך לבין השאלה אם העולם שבו הוא נמצא מבורר. מקור מפינחס הראה שהקביעות במידה והעולם המבורר יכולים להשתלב. אין להסיק מן הראשונה לבדה את היפך השנייה.

המעבר אל המצוות המעשיות מחזיר את האיגרת לתכליתה. יתרון התחתון אינו מסתיים ביציאה ממנו כלפי מעלה. המעשה מעורר וממשיך, והתוצאה נוגעת לגילוי בכלים ולמטה. לכן אין להעמיד את כל המערכת על "תורה יורדת, מצוות עולות". קונטרס אחרון ד ומקבילות לקוטי תורה מחייבים קריאה עשירה יותר של הכיוונים.

בפרק זה נבחנים גם גבולות ההפניות: התאמה תוכנית לקונטרס אחרון יכולה לזהות מקבילה חשובה בלי להכריע מי כתב הפניה מודפסת; ציון דף נכון אינו מוכיח כל פירוש שיוחס לו. סיום הספר משמר אפוא את ההישג החיובי — הבנת המעשה כמקום של גילוי — יחד עם האחריות לכל חוליה שבאמצעותה מגיעים אליו.

לשון האיגרת — יחידות המקור

ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת מה שמלאכים עליונים שבמרכבה W16-01 · 1–10

פני שור ופני נשר נהנים מאד וניזונים ומסתפקים W16-02 · 11–18

מרוח הבהמה והעוף העולה עליהם מהקרבנות שע"ג המזבח W16-03 · 19–26

וכדקדוק לשון הזוה"ק ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון. W16-04 · 27–33

ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין ע"י כל הנ"ל W16-05 · 34–44

גודל מעלת המצות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז הגשמי W16-06 · 45–55

כמ"ש היום לעשותם ויפה שעה א' בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז W16-07 · 56–65

מכל חיי עוה"ב. W16-08 · 66–68

(ע"כ מצאנו מכיה"ק): W16-09 · 69–71

טווחי המילים משמרים את המנייה המקומית בחלוקת המקור הקודמת; מזהי W קבועים. מניין נוסח העבודה: 1,640 מילים.

מפת השאלה ובירורה

מה מוסיפה רוח הקרבן למלאכים שממנה נמשכה, וכיצד מוליך המהלך למעלת המצוות המעשיות?

היחס שנראה בהזנה מופיע כעת במרכבה: פני שור ופני נשר נהנים מרוח הבהמה והעוף העולה מן הקרבן. בזוהר הרוח נמשכת מלמעלה, ואילו הבריות שלמטה הן יסוד בעולם הזה שאליו העליונים מתקרבים. אין אלה שתי טענות הפוכות על אותו יחס. העליון הוא מקור הרוח, והתחתון הוא מקומה ולבושה בעולם הזה. האגרת מדגישה את ההנאה מן ’יסודא ועיקרא דילהון’ בתוך המהלך שבו התחתון מוסיף לעליון.

בלקוטי תורה אמור, ’ביאור על פי והניף הכהן אותם’ §ד, נדפס שהבירור מגלה את אורות התהו ומכאן הנאת המלאכים. נדפסה גם הפניה לסוף ’איהו וחיוהי’; עצם ההפניה אינו מכריע מי כתבה. הביאור מוסיף דרך להבין את תוספת הקרבן, בלי לזהות את כל מונחיו עם האור החוזר. מלאך בעל מידה קבועה יכול להיות מבורר: לקוטי תורה פינחס מתאר מיכאל באהבה וגבריאל ביראה בעולם שכבר נתברר. קביעות תפקיד אינה הוכחה לאי־בירור.

’ואחרי הדברים והאמת האלהי’ מחזיר אל תכלית האגרת כולה. בראשיתה הוסבר שהנפרדים נבראים כדי שיקיימו את מצוות המאציל; באמצעה הוסבר ששורש המצוות גבוה אף שהן מופיעות במעשה; ובסופה מתברר כוח התחתית. משום כך המצווה המעשית בעולם הזה היא תכלית ירידת הנשמות.

הציווי הוא חוליה הכרחית: לא כל פעולה בחומר נעשית מצווה מכוח גשמיותה בלבד.

'היום לעשותם' קובע את זמן העבודה, וייפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים' מבאר את מעלתה מול חיי העולם הבא. אין זה דירוג מוחלט של המעשה מעל התורה בכל בחינה: גם התורה ממשיכה אור, ויש לה מעלת פנימיות והשגה. שורש, פעולה ותוצאה אינם ציר אחד. בסוף באה הערת המסירה 'עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה'. היא מציינת את גבול החומר שנמצא, ואינה מוכיחה כשלעצמה לא קטיעה פתאומית ולא סיום מכוון.

S20 · פני אדם והאדם שעל הכסא

מהי המרכבה שבמשפט — חיות, מלאכים, בריאה/יצירה, כלל או בחינה מסוימת? קרא יחזקאל א בהקשר; אל תזהה דרגות בלי מקור. מה היחס לאדם שעל הכסא?

מראה יחזקאל כולל פנים בדמות אדם וגם דמות כמראה אדם מעל הכסא. הדמיון במילים עלול למזג שתי קומות שונות. האגרת עצמה מדברת במלאכים שבמרכבה, ולכן צריך לשמור על ההבחנה.

ביחזקאל א לכל חיה ארבעה פנים, ובהם פני אדם; הדמות שעל הכסא מופיעה בהמשך מעל הרקיע. אלה אינם אותו פרט במראה. האגרת נוקטת פני שור ופני נשר כמלאכים עליונים שבמרכבה. K5 מבחין גם בשורשי נפשות בין פני אדם לבין האדם שעל הכסא. אין להוסיף זיהוי עולם או מדרגה לכל פרט בלי מקור ממוקד.

הצעד הראשון הוא לקרוא את תיאור המקרא לפני שמשתמשים בשמות כקיצורים קבליים. הפסוקים על ארבע פנים ועל פני אדם שייכים לחיות. הפסוק על דמות הכסא ועל דמות כמראה אדם מוסיף רובד אחר. אם אומרים רק 'אדם שבמרכבה' בלי הבחנה, אפשר להעתיק בטעות שורש של נשמות ממקום למקום.

K5 תרם הבחנה מפורשת בין פני אדם שבמרכבה לבין אדם העליון שעל הכסא בהקשר שורשי הנפשות והנשמות. הוא מקור מאוחר המפרש מערכת קרובה, ואינו משנה את סדר הפסוקים. ערכו כאן הוא שהוא מראה שההבדל המקראי נשמר גם בביאור החסידי ואינו פרט חזותי חסר משמעות.

לשאלת המשתמש על עולם המרכבה לא ניתנה בחומר שנבדק מפה מלאה של כל העולמות בכל הופעה. האגרת אומרת מלאכים עליונים שבמרכבה. מקורות אחרים עשויים להבחין בין מרכבות ומדרגות, אך אין להכריע מכוח הכותרת בלבד אם כל פרט שייך לבריאה או ליצירה באותו מובן. דיוק חיובי לפעמים פירושו לשמור את הגדרת המחבר בלי להוסיף לה מפה רחבה יותר.

דוגמה למבחן נגד היא השאלה כיצד אדם יכול להיות פנים בין בעלי חיים, בעוד בסדר דצח"מ הוא למעלה מהם. הקושי נחלש כאשר מבחינים בין מדרגות נבראים גשמיים לבין פני המרכבה כסמלים ושורשים רוחניים. אין מדובר באדם גשמי הניצב ליד שור גשמי. עם זאת, אין להפוך את ההבחנה להיתר להמציא כל יחס בין המפות; המקבילות קובעות אילו זיקות מותר לבאר.

התוצאה נחוצה להמשך הקרבן. כשאומרים שרוח הבהמה חוזרת לפנים שבמרכבה, אין להעבירה בלי נימוק אל דמות האדם שעל הכסא. גם כאשר L3 מתאר עלייה עד מלכות דאצילות, יש לשמור את שלבי ההסבר שהוא נותן. הבחנת המקומות אינה מפרקת את האחדות של המראה; היא מאפשרת לעקוב אחר טענותיו של כל מקור.[506]

---

506. יחזקאל א — פסוקים ו, י, כו; ארבע הפנים והאדם שעל הכסא; אין לזהות פני אדם עם האדם שעל הכסא בלי הבחנה. https://he.wikisource.org/wiki/יחזקאל_א; תניא, אגרת הקודש כי — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383; ונגלה כבוד ה', תשכ"ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54; הנחה בלתי מוגה; מצב גישה משתנה בין הסבבים. https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/2988026/jewish/page.htm; זוהר ח"ג, פנחס, רמ ע"ב–רמא ע"א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84 צילום דפוס לא אומת.

S21 · התכללות אינה ביטול התפקיד

ארבע פנים לכל חיה והתכללות: כיצד בכל זאת נקראים שור/נשר/אריה/אדם? מה העיקר בכל שם, וכמה התכללויות אכן נדרשות מן המקור? אין לייצר ריבוי אינסופי כהסבר לכל דבר.

אם כל פנים כלולים בחבריהם, צריך להסביר מדוע עדיין פנים מסוימים הם מקור לבהמות ואחרים לעופות. בנוסף יש להבדיל בין התכללות לבין בירור, שנעשו בטעות מילים חלופיות במהלך המחקר.

הזוהר מתאר התכללות, ובאותו רצף מייחס לשור ולנשר תפקידים מוגדרים. אין סתירה בין שני הדברים. L6 מראה שגם בעולם שכבר נתברר יש מיכאל באהבה וגבריאל ביראה. מידה קבועה אינה מוכיחה אי־בירור, ובירור אינו מוכיח שכל המידות נעשו תפקיד אחד. יש להבחין בין שורש, מצב, מבנה וביטול.

הנתון הראשון הוא מקומי ופשוט: הזוהר אינו רואה בתיאור הפנים המסתכלים ונכללים זה בזה סיבה להפסיק לקרוא להם שור ונשר. מיד לאחר התיאור הוא ממשיך להתפשטות רוח אל בהמות ועופות. לכן השמות מציינים תפקידים בתוך מערכת שיש בה קשרים, ולא טענה שכל בחינה מבודדת לחלוטין.

R4 העמיד קושי בין ’כל אחד במידה מיוחדת’ ב־L3 לבין ’ב״ן שכבר נתברר’ ב־K4. מאחורי הקושי עמדה הנחה שבירור צריך לבטל את המידה המיוחדת. L6 §א ערער את ההנחה במפורש: הוא מתאר עולם ברור שכבר נתברר, ובתוכו מחנה מיכאל באהבה ומחנה גבריאל ביראה, כל אחד במקומו. הקביעות מתיישבת עם הבירור ולא מעידה כשלעצמה נגדו.

צריך לקרוא גם את משל העובר ב־L6. שם מצב שבו הראש והרגל כלולים יחד מתאר קודם גמר היצירה. אין זו אותה התכללות מתוקנת של מידות בפרצוף אדם הנידונה ב־L3. מילה זהה יכולה לציין אי־הבחנה מוקדמת או שילוב של בחינות מובחנות. אם משתמשים בה כמונח אחיד בלי ההקשר, מקבלים סתירות שהטקסטים עצמם אינם מעמידים.

L3 מוסיף עוד סוג קשר: שלום בין שר של מים ושר של אש בגילוי שמעל המידות. אין להסיק אפוא ממידה מיוחדת של מלאך שאין בו שום יחס של התכללות או ביטול משותף. הדבר שמוגבל הוא מבנה ותפקיד מסוים, לא כל אפשרות של התקשרות. נוסח הסגירה תיקן גם את ההגזמה שנוצרה בכיוון ההפוך.

היישוב המצורף מבחין בין שורש בתהו, מצב מבורר ותפקיד מיוחד. הוא נשען על כמה מקורות, ולא על משפט אחד המונה את שלושתם. לכן הוא יכול להיקרא יישוב מבוסס, בתנאי שהצירוף מסומן. אין צורך לייחס לכל מקור את המילים שאמר האחר, ואין צורך לייצר אין־סוף רמות התכללות כדי להימנע מכל גבול.[507]

S22 · שור לכל הבהמות, נשר לעופות

למה שור שורש לבהמות ונשר לעופות, כולל מינים שונים? מה היחס לטהורים/טמאים ולכך שאין מקריבים נשר? הבא מקור, לא הכללה זואולוגית.

שם הפנים אינו רשימת המינים שמקריבים בפועל. אם נשר מציין שורש עופות, אין מכאן שמקריבים נשר. צריך לבדוק את המינים שהזוהר עצמו מונה ואת היקף ההקבלה.

בזוהר רוח הבהמות מתפשטת מפני שור, וברצף נזכרים גם פרים, כבשים, עתודים ועזים. רוח העופות מתפשטת מפני נשר, ובקרבן נזכרים יונים ותורים. לכן שור ונשר הם שמות של שורשים רוחניים, לא הגבלה לשני מינים גשמיים. אין מכאן תיאוריה ממצה של כל המינים הטהורים והטמאים.

---

507. יחזקאל א — פסוקים ו, י, כו; ארבע הפנים והאדם שעל הכסא; אין לזהות פני אדם עם האדם שעל הכסא בלי הבחנה. https://he.wikisource.org/wiki/יחזקאל_א; זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923; פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג; הנחה בלתי מוגה; על פי הערה 1 מיוסד על מאמר אדה״ז עם הערות הצ״צ. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4296192

הקושי מתחדד כאשר מתרגמים 'שורש' לזהות פשוטה. אם פני שור היו שור גשמי מוגדל, היה קשה להבין מדוע כבש שייך אליו. אבל המקור עצמו מונה כמה מינים תחת אותה התפשטות. התשובה אינה הכללה שהעורך המציא כדי להציל את ההקבלה; היא נתון של הרצף הזוהרי.

גם בנשר אין צורך להמציא קרבן שאינו נזכר. הזוהר מפריד בין הפנים שמהם מתפשטת הרוח לבין העופות המובאים על המזבח. ההבדל בין מקור לענף מאפשר לשם העליון להיות נשר ולדוגמה המעשית להיות תור או יונה. אין בכך שינוי של לשון האגרת, המצמידה פני נשר לרוח העוף העולה מן הקרבנות.

מה שלא נענה במלואו הוא מדוע דווקא צורת השור או הנשר היא השם של אותו שורש בכל מערכת הקבלה. אפשר למצוא דרושים נוספים על טבעי המינים ועל מידות, אבל החקירה הנוכחית לא בנתה מפה כוללת שלהם. הדוח צריך לומר במפורש מה הוא מוכיח: היחס בין הפנים לקבוצת בעלי החיים מופיע במקור; מלוא טעם סמליות כל שם אינו מוכח ממנו.

הטומאה והטהרה מחייבות זהירות דומה. העובדה שהמקור עוסק בעופות קרבן אינה מכריעה מעצמה את כל שורשי העופות שאינם קרבים. אין להעביר את גבולות הקרבן אל גבולות ההשתלשלות, או להפך. לצורך משפט האגרת די לזהות את הרוח העולה מן המינים הקרבניים ואת זיקתה לפנים; מערכת מלאה של כל המינים היא תביעה רחבה יותר.

השלכה נוספת נוגעת לראיית הבשר. משום שפני שור כוללים מקור גם לכבשים ולעזים, אין המעבר לבשר שור מוכיח שטעם תוספת השכל מיוחד למין שור דווקא. הזיקה בין הקטעים מתחזקת ברמת מבנה ההזנה, אך אינה פותרת את כל שאלות בחירת המין שבסוגיה התלמודית.[508]

---

508. זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84; תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923

S23 · האריה והאדם אינם נעלמים מן הזוהר

מדוע אדה״ז נוקט שור ונשר בלבד, כאשר הזוהר הסמוך דן גם באריה ובאדם? תן תשובה מותאמת לטיעון האגרת והראיה החזקה נגדה. העדר חיות בר בקרבן אינו סוף הדיון.

תשובה מוקדמת אמרה שאריה אינו קרב ולכן אינו שייך לדיון. אבל הזוהר עצמו נותן לאריה ולאדם תפקיד. צריך להסביר את בחירת האגרת בלי למחוק את המשך המקור.

האגרת עוסקת ברוח הבהמה והעוף, ולכן פני שור ופני נשר מתאימים לדוגמה. בזוהר האריה משתתף דרך האש והאדם דרך רוחו ונשמתו של המקריב. ההסבר המקומי לבחירת שני הפנים חזק, אך אינו אמירה מפורשת של אדה״ז על טעם ההשמטה. אין לומר ששני האחרים אינם משתתפים בקרבן.

הטעות הראשונית נבעה מהסבר שנכון בחלקו אך נסגר מוקדם מדי. אין קרבן מן האריה כמן הבהמה והעוף שנזכרו. מכאן ניתן להסביר מדוע אין דוגמה מקבילה של רוח אריה גשמי. לא ניתן להסיק שאין לפנים של אריה תפקיד בקרבן. המשך הזוהר הוא מבחן נגד ישיר להרחבה הזאת.

בפסקאות 539–541 נידונים אדם ואריה. האדם קשור לרוחו ולנשמתו של המקריב; האריה יורד באש ונכלל במהלך הקרבן. לפיכך הקרבן השלם רחב משתי קטגוריות בעלי החיים. האגרת יכולה לבחור מתוכו את החלק הדרוש להוכחת הזנת העליון מן התחתון בלי להתיימר למסור את כל תורת הקרבן שבזוהר.

ההסבר המועדף הוא אפוא תחימת הדוגמה. קודם נדונו דגן ובשר כמקורות לאדם; כעת רוח בהמה ועוף כמקור למלאכים. לשני הסוגים האלה יש התאמה מפורשת לשור ונשר בזוהר. האריה והאדם אינם דוגמאות מאותו סוג, אף שהם שייכים לטקס ולמבנה העליון. כך נשמרת בחירת האגרת והראיה החזקה נגדה חדלה להיות סתירה.

מדוע בכל זאת אין זו הכרעה גמורה בטעם ההשמטה? מפני שהאגרת אינה מוסיפה 'ולכן לא הזכרתי אריה ואדם'. ייתכנו שיקולי קיצור או הדגשה נוספים שאינם בידינו. ראיה הקשרית חזקה מצדיקה ביאור מועדף; היא אינה הופכת לעדות של המחבר על מלאכת עריכתו. ההבדל חשוב במיוחד לאחר שהחקירה כבר תיקנה טענה נחרצת קודמת.

לקורא צריך למסור את התשובה בלי להעמיס את יומן הטעות: שתי הפנים מתאימות לרוח הבהמה והעוף, ושתי האחרות נידונות בזוהר בתפקידים אחרים. למחקר יש חובה לשמר גם מדוע ההסבר 'אין חיות בר בקרבן' לא הספיק. כך נראה שהתיקון הוסיף הקשר ולא רק החליף ביטוי זהיר בביטוי אחר.[509]

S24 · רוח שיורדת, רוח ששבה

"רוח הבהמה והעוף העולה אליהם": מה עולה, מי מעלה, ומהו היחס בין הענף הגשמי למקור הרוח? האם הרוח חוזרת לשורש שממנו באה או מגיעה למעלה ממנו, ובאיזה מובן?

אם רוח הבהמה כבר באה מן המלאכים, קשה להבין מה הם מקבלים בחזרתה. זו השאלה המנגנונית המרכזית של הקרבן: שיבה למקור אינה מסבירה מעצמה תוספת במקור.

בזוהר הרוח מתפשטת מן הפנים אל התחתון ושבה בקרבן; התחתון הוא גם יסוד ולבוש בעולם הזה. האגרת מסבירה את הזנת העליון מתוך האור החוזר בתחתית. L3 מוסיף שהבירור מגלה אורות תהו. אפשר לצרף מקור קרוב ושורש גבוה יותר, בתנאי שלא מייחסים לזוהר עצמו את כל לשון המקבילות.

הזוהר מתאר יותר מכיוון אחד של יחס. פני שור הם מקור לרוח הבהמה; החיילות מתקרבים אל יסודם ולבושם למטה ונהנים ממנו. אין צורך לבחור איזה כיוון אמיתי ולמחוק את האחר. הביטוי 'יסוד' מתייחס בהקשרים שונים

---

509. זוהר ח"ג, פנחס, רמ ע"ב–רמא ע"א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84; תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/

למוצא הרוח ולבסיסה בעולם הזה. זו הייתה אחת ההבחנות העיקריות שהביקורת הוסיפה למחקר הראשוני.

משל השכינה ורוח הצדיק בפסקה 535 מחבר בין המוצא לשיבה. ההנאה קשורה לכך שהרוח באה מן הנהנה. הוא מסביר שייכות, אך אינו מנסח לבדו את כל מנגנון תוספת האור שמפתח הביאור החסידי. לפיכך אין לסכם את הזוהר כאילו הוא אומר רק 'מין נהנה ממינו', ואין להכניס אליו בלי סימון את סיום רגלי א"ק.

האגרת מציבה את הרוח העולה אחרי ההסבר על האור החוזר. בכך היא נותנת טעם לתוספת מן התחתון, ולא רק מתארת תנועה מעגלית ללא שינוי. ההיסק הפרשני הוא שהמעבר דרך התחתית, שבה מתגלה ההארה ביתר עז, מסביר מדוע השיבה אינה החזרת אותה כמות חיות בלבד. יש לנסח זאת כהבנת רצף האגרת, ולא כציטוט מפורש של הזוהר.

L3 מפרט בירור רוח הבהמה והעלאתה אל פני שור ועד מלכות דאצילות, ואחר כך התגלות אורות תהו והנאת המלאכים. זהו עד חסידי משמעותי לקריאת התוספת. ההפניה לאגרת נדפסה שם; ייחוסה האישי לאדה"ז או לעורך לא הוכרע. ערכה של המקבילה כתוכן אינו תלוי בהכרעה ההיסטורית על מי כתב את המצביע.

אפשר להבחין בין מקור קרוב לבין שורש גבוה: הרוח נמשכת מן המרכבה, ושורש האורות המתגלים בבירור גבוה מן מדרגת המקבל הנוכחית. K4 מוסיף את ההבדל בין ב"ן שכבר נתברר לבין מה שטרם נתברר. ההסבר המצורף אינו טוען שכל מקור אמר את כל השלבים. הוא מציג כיצד אפשר להבין את התוספת בעזרת הבחנות שיש להן עוגנים נפרדים.

יש להיזהר גם במילה 'בלתי מבוררת'. הבהמה לפני העבודה נידונה כטעונה בירור; אין לתאר את מה שמזין את המלאכים כאילו הוא נשאר במצבו הבלתי מבורר אחרי ההקרבה. התוספת קשורה בעבודה ובהעלאה, לא בהעברת טומאה גולמית אל העליון. זה תיקון תחולה קטן אך הכרחי לנוסח רציף שאינו מתנגש עם המקבילות.[510]

S25 · הנאה, הזנה וסיפוק

”נהנים מאד וניזונים ומסתפקים”: פרש כל פועל, כולל מקורו אם נמצא. האם ”מסתפקים” משורש סיפוק ולא ספק? מה מוסיף מאד? אין להמציא שלוש ספירות.

שלושה פעלים סמוכים יכולים לפרט יחס אחד או לציין שלוש מדרגות. צריך לבאר תחילה את משמעותם הלשונית ולבדוק אילו מהם כבר נמצאים בזוהר.

’נהנים’ מציין הנאה; ’ניזונים’ קבלת חיות; ’מסתפקים’ קבלת סיפוק צורכיהם, לא הטלת ספק. בזוהר נמצא צמד הנאה והזנה; מסתפקים לא אותר ברצף שנבדק. ’מאד’ מעצים את ההנאה. לא נמצא מקור המעמיד את שלוש הלשונות על שלוש ספירות או מדרגות נפרדות.

במחקר הראשוני הוצעה חלוקה לשונית שימושית: עונג, חיות וסיפוק. היא נשמרת כפירוש פשוט, בתנאי שלא הופכים אותה לטבלה קבלית. מילים שונות אינן מחייבות שלושה מקורות אור נפרדים. אפשר שהן מעבות את תיאור הקבלה כדי להוציאו מהנאה חיצונית בלבד ולציין תלות של ממש.

בירור המקור הוסיף משקל לשניים מן הפעלים. בזוהר מופיע ’אתהנון ואתזנו’; באפרט דווח גם סדר הפוך בחלק מן העדים. מכאן שהנאה והזנה אינן בהכרח שתי המצאות לשוניות של האגרת. עם זאת, עצם קיום הצמד בזוהר אינו מוכיח שאין ביניהן כל הבדל מושגי. הוא רק מציב אותן בהקשר שבו יש לקרוא את ההבדל.

’מסתפקים’ לא נמצא ברצף שנבדק. זו תוצאת חיפוש מוגבלת, לא הוכחה שאדה”ז יצר את המילה בהקשר זה או שאין לה מקור אחר בספרות. לכן בספר

---

510. זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84; תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־PDF 103–107 K4; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840; לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי PDF 45–44; גוף דיגיטלי וצילומים; אין זהות מוכחת עם אור חוזר הקו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898808/; פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג; הנחה בלתי מוגה; על פי הערה 1 מיוסד על מאמר אדה״ז עם הערות הצ״צ. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4296192

אין ייחוס של חידוש לשוני בלעדי למחבר. יש פירוש פשוט של סיפוק, בצד גבול ההשוואה לזוהר.

המילה ’מאד’ עוררה אפשרות לקשור את ההנאה לעוצמת גילוי השורש. הדבר מתאים לרצף ההסבר, אך אין טעם מפורש נפרד שנמצא לעצם התואר. עדיף לומר שההנאה מתוארת כגדולה, ושביאור האגרת מסביר את חשיבות התוספת, מאשר להעמיד ’מאד’ על דרגה קבועה בלי מקור מחיל.

התרגום חייב להימנע מכפל משמעות מטעה. באנגלית ספק והספקה אינם קרובים כמו במבנה העברי, ולכן אין לבחור מילה שמשמעה **doubt**. גם **nourishment** אינו צריך להפוך למנגנון קלורי. תרגום של **received sustenance** שומר את ממשות הקבלה בלי להחליף מזון רוחני במזון גשמי.

511

S26 · אותה שורה או מקום אחר?

קרא זוהר ח״ג רמ־רמא בהיקף הנחוץ לפני הציטוט ואחריו: מי נהנה, ממה, מה היסוד ומה העיקר, ולמי חוזר דילהון? הפרד גוף זוהר, תרגום ופירושי אור החמה/מקדש מלך/הסולם.

שני סדרי מילים שונים באותו דף אינם בהכרח חילופי נוסח. ייתכן שמדובר בשתי הופעות שונות. צריך לזהות תחילה את המקום, ורק אחר כך להשוות עדים לאותו מקום.

הנוסח הקרוב ביותר לאגרת נמצא בקטע העופות, פסקה 537 באתר, בזוהר ח״ג רמא ע״א סמוך לשורה 2. בפסקה 540, סמוך לשורה 14, יש סדר אחר וגם חילוף עדים ממש באותה שורה. ההקשר קודם ברמ ע״ב. הכינויים נקבעים בכל פסקה בנפרד. מקדש מלך ואור החמה לא נקראו בגוף בחקירה המתועדת.

---

511. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’יעוד זאת׳ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84; אפרט חילופים, Stanford/Pritzker — רמא ע״א, בייחוד שורות 2 ו־14; אפרט מדעי משני; אינו צילום כתב היד עצמו. https://web.stanford.edu/dept/press/cgi-bin/aramaic/variants/?sel=385

השלב הראשון היה תיקון עצם המיקום. ההקשר של התפשטות הרוח נמצא בדף הקודם, אך הציטוט הקרוב ללשון האגרת נמצא ברמא ע״א. לאורך הדוחות התחלפו סימונים של דף, מספר פסקה באתר ושורת אפרט; במקום אחד נכתב 240 שורה 14 ותוקן לרמא א. אין להשאיר טעות כזו ברשימת המקורות רק משום שהטיעון הרעיוני נשאר נכון.

השלב השני הפריד בין שתי הופעות. בפסקת העופות נאמר ’ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון’. בהמשך, בדיון בארבע הדיוקנאות, מופיע סדר עיקר ויסוד בנוסח הדפוס שנבדק דיגיטלית. הבדל בין שני משפטים אינו מלמד שהמעתיקים חלקו על אותו משפט. טענת חילוף נוסח דורשת להשוות את אותה יחידה בעדים שונים.

השלב השלישי מצא באפרט Stanford חילוף אמיתי בשורה המאוחרת: סדר עיקר–יסוד בחלק מן הדפוסים מול יסוד–עיקר בחלק מן העדים. כך ביקורת R1 לא ביטלה את כל טענת החילוף; היא חייבה לדייק היכן הוא קיים ועל מה הוא מעיד. לשון האגרת קרובה במיוחד להופעה המוקדמת, ולכן אין צורך להסביר אותה רק באמצעות עד חריג של המאוחרת.

הכינויים השתנו גם הם ברישום. בקטעי שור ועוף הנושא הוא חיילות או רוחות קדושות; בהמשך ארבע הדיוקנאות; ובקטע הכהנים, הלויים והישראלים מופיעים יחסי שייכות נוספים. אין לומר שכל ’דילהון’ ברצף חוזר לאותו שם עצם. כינוי שייכות אינו מפה קוסמולוגית בפני עצמו: ההקשר קובע מי בעל היסוד ואיפה אותו יסוד נמצא.

העדות החזותית מוגבלת. נקראו טקסט דיגיטלי ואפרט, ולא הושלם צילום דפוס זוהר המשמש בסיס לכל ההכרעות. הבוט תיעד מקומות, אך צילום מסך של אתר אינו צילום מהדורה קדומה. גם אזכור אור יקר באפרט אינו קריאה של פירוש אור יקר. ההבחנות הללו נשמרות כדי שמי שיבקש להמשיך בבירור הנוסח ידע בדיוק מה כבר נעשה.

ההשוואה מספקת תוצאה פרשנית גם בלי לקבוע איזה דפוס היה לפני אדה״ז. יש מקום ברור ללשון הקרובה לציטוט; יש יחס של יסוד תחתון לעליונים בהקשר; ויש חילוף ממש במקום אחר שאינו מכריע את כיוון היחס. שאלת

הדפוס ההיסטורי נשארת תביעה נפרדת, ולא תנאי לקריאת המשפט הנוכחי.

512

S27 · מה מלמד ’כדקדוק’?

מה בדיוק מדייק אדה”ז ב”כדקדוק לשון”? האם ”יסודא ועיקרא” מוכיח יתרון שורש התחתון, מין המזין את מינו, או מקור חיות מסוג אחר? האם הקריאה המתורגמת שומרת על כיוון היחס?

האגרת אינה מסתפקת בציטוט אלא מדגישה את דקדוקו. השאלה היא מה נמצא במילים עצמן ומה נוסף מתוך הביאור הקודם או מן המקבילות החסידיות.

הדקדוק מדגיש שהעליונים נהנים מיסודם ועיקרם שלהם. בזוהר יש מקור לרוח מלמעלה וגם בסיס ולבוש שלה בעולם הזה למטה. L3 מסביר את התוספת בגילוי אורות השורש בתהו. הקריאה המצורפת מועילה, אך כינוי השייכות לבדו אינו מוכיח שהמילה יסוד מציינת בכל הופעה שורש עליון נסתר.

במחקר הראשוני תורגם יסוד ועיקר כמעט תמיד לשורש העמוק של העליונים. הביקורת דרשה לקרוא ”יסודא דהאי עלמא’ כפשוטו בהקשר: בסיס בעולם הזה, הקשור בלבוש הרוח ובקרבן. התיקון היה הכרחי, מפני שתרגום אחיד מחק את העובדה שהזוהר מצביע למטה. אבל גם התיקון לא יכול למחוק את המקומות שבהם הרוח יוצאת מלמעלה.

יש אפוא להבחין בין כיוון ההשתלשלות לבין יחס ההזנה. המקור העליון נותן רוח לענף התחתון; הענף נעשה בסיס בעולם הזה שהעליונים מתקרבים אליו

---

512. זוהר ח”ג, פנחס, רמ ע”ב–רמא ע”א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84; אפרט חילופים, Stanford/Pritzker — רמא ע”א, בייחוד שורות 2 ו־14; אפרט מדעי משני; אינו צילום כתב היד עצמו. https://web.stanford.edu/dept/press/cgi-bin/aramaic/variants/?sel=385; תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840

ונהנים ממנו. המילה יסוד משתתפת בשני היחסים. אין בכך סתירה מילונית, כל עוד מסבירים בכל הופעה מי הנושא ומהו הדבר המיוסד עליו.

L3 שינה את מעמד הקריאה החסידית. הוא אומר שהמלאכים נהנים בהתגלות אורות תהו ומביא את לשון הזוהר עם הפניה לסיום האגרת. מכאן אין צורך להעמיד את פירוש השורש כתוספת של Lessons בלבד. יש מקבילה בלקוטי תורה שמקשרת את הציטוט לגילוי השורש. נוכחות ההפניה מוכחת בעד שנקרא, אך מחברה אינו מוכרע.

מה מוסיף 'כדקדוק' בתוך האגרת? הקריאה המועדפת היא שהמזון אינו דבר זר שהעליון מקבל במקרה; יש לו יחס ליסודו ולעיקרו. הביאור שקדם מראה כיצד תחתון יכול לשאת תוספת לעליון. ציטוט הזוהר מצטרף כמבטא יחס שייכות כזה. זהו פירוש הקשרי חזק, אך אין להפוך אותו לטענה שכל פירוש הזוהר כבר זהה למפת האורות של האגרת.

החלופה של קרבת מין בלבד נשארת צרה מדי אם היא מוחקת את העיסוק של האגרת באור חוזר. החלופה של שורש עליון בלבד צרה מדי אם היא מוחקת את הבסיס בעולם הזה בזוהר. הביאור המלא שומר את שתי הזיקות ומסמן היכן המקבילה מוסיפה את שפת תהו. כך אין צורך לבחור בין שני חצאי העדות.[513]

S28 · גם המלאכים מב"ן — ומה נוסף להם?

אם המלאכים הם שורש הבהמה, כיצד הבהמה משלימה אותם? האם גם המלאכים שייכים לב"ן/תהו, ואז "תהו מול תיקון" לבדו אינו מספיק? בדוק במיוחד יעד K4.

---

513. תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; זוהר ח"ג, פנחס, רמ ע"ב–רמא ע"א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א-ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840; שיעורים בספר התניא, אגה"ק כ', הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה; ביאור מאוחר והערה המיוחסת לרבי; המקור העברי של ההערה לא אומת. https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/3800431

אם גם המקבל וגם המאכל שייכים לב״ן, הניגוד הכללי תהו–תיקון אינו מספיק לבדו. צריך לברר לא רק מאין באו, אלא מה מצבם ומה מתחדש בעבודת הקרבן.

K4 מבחין בין מלאכים שהם ב״ן שכבר נתברר לבין בהמות שטרם נתבררו ושורשן גבוה יותר. L3 מתאר גילוי אורות תהו, ו־L6 מראה שמצב מבורר מתיישב עם תפקיד קבוע. אפשר לצרף שורש, מצב ותפקיד לביאור אחד, אך לא נמצא מקור יחיד המנסח במפורש את כל הצירוף.

K4 חשוב מפני שהוא שואל את הקושי במפורש. אין זו הפניה כללית למאמר על קרבנות, אלא הבחנה בתוך ב״ן עצמו. מה שטרם נתברר נמוך יותר במצבו, והמאמר קורא את הנמיכות כסימן לשורש גבוה יותר. הבירור מעלה אותו למעלה מן מדרגת המברר. כך אין צורך להניח שהמלאך שייך למערכת שאין לה כל קשר לשורש הבהמה.

ב־R3 תואר ההבדל בין L3 ל־K4 כמיקום אחר של המלאך. R4 צמצם את הטענה: ייתכן שמקור אחד מתאר שורש והשני מצב אחרי בירור, ולכן אין מחלוקת הכרחית. התיקון חשוב מפני ששתי שפות שאינן חופפות אינן בהכרח שתי עמדות סותרות. יש לברר תחילה איזו שאלה כל משפט עונה עליה.

L6 נתן מבחן להנחה נוספת. מיכאל באהבה וגבריאל ביראה מתוארים בעולם ברור שכבר נתברר. מכאן שאין לזהות תפקיד מיוחד עם אי־בירור. הצעת היישוב אינה צריכה לומר שהמלאך שינה את מהותו בין המקורות; היא יכולה לומר ששייכות לשורש, מצב של בירור ואופן הפעולה הם תיאורים שונים של אותו מקבל.

עם זאת, הצירוף נשאר מצורף. L3 אינו אומר באותו משפט 'המידה המיוחדת היא עקבת תהו אף שכבר נתברר'; L6 אינו מציג כאן מפת ס״ג ומ״ה; K4 הוא ביאור מאוחר בהנחה בלתי מוגה, המפנה למקורות קדומים יותר. לכן אין למחוק את סימון ההיסק אחרי שהיישוב נעשה משכנע. חוזק הסינתזה אינו הופך אותה לציטוט.

הנאת המלאכים אינה מלמדת שהם חסרי כל שלמות קודם הקרבן. המאמרים מתארים תוספת וגילוי. גם דבר מבורר יכול לקבל תוספת ממה שמתגלה בעבודת התחתון. לכן המילה ‘משלים’ בשאלה צריכה להיקרא בזהירות: אין הכרח להשלים חסרון מוסרי או טומאה במלאך כדי להסביר הזנה רוחנית.

הערכת המקורות נשארת מדורגת. K4 נותן הבחנה ישירה לקושי ב״ן; L3 נותן תוכן לגילוי; L6 שולל הנחת סתירה המבוססת על קביעות המידות; L7 מסביר יחס ס״ג–מ״ה במזון ובהמשכה. כל תרומה מוגדרת בנפרד, וזה הבסיס לצירוף המנומק בספר.[514]

S29 · מעט קרבן וריבוי מקבלים

כיצד מציאות קרבן קטן מספקת לריבוי מלאכים? הזוהר עצמו מעלה שאלה סמוכה; מה מוסיף ביאורה לפשט האגרת? הפרד מזון גשמי ושפע רוחני בלי לרוקן ״ניזונים״ מתוכן.

אם מפרשים הזנה ממשית מדי, עולה בעיית חלוקת הכמות. אם הופכים אותה למליצה בלבד, מאבדים את תוספת החיות. משל הזוהר מציע דרך לשמור על ממשות ההשפעה בלי לחשב מנות.

הזוהר משתמש במשל אור הנר הדק ובהשפעה מרובה הבאה ממעט. כך מתבאר שמקור קטן יכול לאפשר הארה לרבים. המשל אינו נוסחה כמותית של מזון רוחני, ואינו מבטל את ההזנה. הוא מסיר את הצורך למדוד את המקבלים לפי מסת הקרבן הגשמית.

השאלה מלמדת שהזוהר אינו מסתפק בתיאור בלתי נבחן של הנאה. הוא עצמו נותן מקום לתמיהה על היחס בין גודל הדבר שלמטה לבין ריבוי המקבלים.

---

514. פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג; הנחה בלתי מוגה; על פי הערה 1 מיוסד על מאמר אדה״ז עם הערות הצ״צ. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4296192; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm

לכן אין לפטור את הקושי באמירה שכל המילים רוחניות ואין להן תוכן. המשל נועד לתת לקורא אופן הבנה של יחס שאינו חלוקה חומרית רגילה.

נר יכול להאיר לרבים בלי שכל מקבל יקבל נתח מן הפתילה. זה העיקר המועיל במשל. אין צורך להעתיק ממנו מנגנון פיזיקלי מדויק אל האורות העליונים. גם העובדה שהמשל משתמש בעצם קטן אינה מוכיחה יחס מספרי בין גודל הקרבן לבין מספר מלאכים. הוא מדגים כיצד הסיבה המוחשית הקטנה אינה מודדת לבדה את היקף התוצאה.

הקריאה הזאת משתלבת ב׳ניזונים׳ שבאגרת. יש תוספת שהעליונים מקבלים; היא אינה רק ידיעה שמישהו למטה עשה מעשה טוב. אבל התוספת נקשרת ברוח הקרבן ובגילוי, ולא בבשר הנאכל בשמים כדרך אדם. אפשר אפוא לשמור לשון הזנה בלי להפוך אותה לתיאור מערכת עיכול מלאכית.

הגבול הוא שהמשל אינו מחליף את הסבר האור החוזר. הוא עונה בעיקר לתמיהת הכמות. שאלת מקור התוספת — מדוע מה שבא מלמעלה מוסיף בשובו — דורשת את הדיון שבשאלות הקודמות. כאשר מבחינים בין שני הקשיים, כל מקור תורם למה שהוא אכן מסביר, ואין עומס יתר על משל הנר.

509

S30 · ׳כל הנ״ל׳ מחזיר את הסיום לאגרת כולה

״ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין על ידי כל הנ״ל״: לזהות מליצות, כינויים ותפקיד כל צירוף; האם ״כל״ כולל את כל האגרת או רק הרצף האחרון?

המעבר למסקנה כתוב בלשון חגיגית, אך יש לו תפקיד לוגי. צריך לברר מה כבר הונח כדי שמעלת המצוות תהיה ׳נקל להבין׳, ולא להסתפק בזיהוי הפסוקים.

---

509. זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537; גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת. https://www.zohar.com/zohar/Pinchas/chapters/84; תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/

'אחרי הדברים והאמת האלה' מהדהד דברי הימים ב לב, א; 'דעת לנבון נקל' משלי יד, ו. הקריאה המועדפת כוללת ב'כל הנ"ל' גם את גוף האגרת: הציווי לנפרדים, שורש המצוות וההמשכות. ההזנה והקרבן הם החוליות האחרונות, ולא כל הבסיס. היקף הכינוי הוא מסקנה הקשרית, לא הגדרה מפורשת של המחבר.

זיהוי המליצות הוא שלב ראשון בלבד. פסוק מדברי הימים מספק לשון מעבר לאחר דברים שהתבססו; פסוק ממשלי מספק לשון קלות הבנה לנבון. האגרת משתמשת בהם כדי להודיע שעוברים ממערכת הסבר למסקנה. אין ראיה שכל פרטי ההקשר ההיסטורי של הפסוקים נגררים לכאן כרמז.

הקריאה הרחבה של 'כל הנ"ל' נשענת על עוגנים מפורשים מוקדמים. הנפרדים נבראו כדי שיקיימו את הציווי; המצוות נקראות עיקר התורה ושורשה; המשכות אורות נקשרות בתכלית בריאת האדם. בלי העוגנים האלה, מעבר מהזנה טבעית למעלת מצווה עלול להיראות קפיצה. איתורם בגוף האגרת החזיר לביאור את החוליות שלא היו צריכות להיווצר אצל מפרש מאוחר.

החלופה המצומצמת אינה חסרת היגיון: 'כל הנ"ל' יכול לעיתים לסכם את הרצף הקרוב בלבד, ובו כבר יש קרבן כמעשה מצווה. אולם גם אז הבנת המסקנה מושפעת מן הדיון הקודם בשורש התורה והמצוות. לפיכך אין צורך לטעון שהכינוי מחייב מבחינה דקדוקית כל שורה מראש האגרת; די להראות שהטיעון המסכם נשען באופן טבעי על גוף הדיון.

'וכדלקמן' שבפסקת חיצוניות ופנימיות נשאר הפניה קדימה שלא פותחה בחומר הקיים באותה רמת פירוט. ייתכן שהסיום ממלא חלק מן ההבטחה, אך אין בכך הוכחה שכל ההבחנה הוסברה בו. L7 נותן מקבילה מפורטת לפנימיות בתורה ולחיצוניות במצוות. זו עזרה לביאור, לא זיהוי מוכח של 'לקמן' ולא ראיה לקטיעה.

המשפט 'נקל להבין' אינו הרשאה לדלג על החוליה המסיקה. דווקא בספר צריך לפרוש אותה: יתרון התחתית, מעשה לפי הציווי ותכלית הגילוי בעולם הגשמי. מה שנקל לנבון אחרי קריאת כל האגרת אינו בהכרח ברור לקורא

המתחיל רק במשפט האחרון. תפקיד הביאור הוא להחזיר את ההנחות, לא להחליף אותן בהכרזה שהמסקנה פשוטה.[515]

S31 · מעלת החומר ומעשה מצווה

מה החוליה הלוגית מהזנת אדם ומלאכים למעלת מצוות מעשיות? למה עצם שימוש בחומר אינו די, ומה מוסיפים ציווי, רצון, ביטול, בירור וכוונה? אל תסיק שכל פעולה חומרית היא מצווה.

מן העובדה שמאכל נמוך מחיה אדם לא נובע שכל ארוחה היא מצווה. צריך להראות היכן נכנס הציווי, ומה הקרבן מוסיף למעבר מן הטבע אל עבודת האדם.

הציווי מפורש כבר בגוף האגרת: היש הנפרד נברא כדי לקיים מצוות. יתרון התחתית מסביר מדוע מעשה בחומר יכול לגלות כוח עליון; הקרבן מדגים עבודה מצווה בחומר. המסקנה נוגעת למצוות מעשיות, לא לגשמיות סתם. כוונה ובירור מתבארים במקבילות, אך אין לשתול אותם כתנאי לכל תופעת הזנה טבעית.

המעבר אינו מתחיל מן האפס בפסקת הסיום. גוף האגרת כבר קשר את בריאת היש למלכות ולציווי. כאשר הדוחות הסתפקו במזון ובקרבן, נוצר צורך להוסיף מבחוץ 'גשמיות לפי רצון ה". קריאת האגרת כולה הראתה שהרכיב הזה נמצא בה מראש. התוספת העריכתית הנכונה היא להחזיר אותו לקדמת ההסבר, לא להציגו כהמצאה של הביאור.

האכילה הטבעית משמשת דוגמה ליכולת התחתון להוסיף. הקרבן משמש דוגמה שבה יש גם פעולה של עבודה והעלאה. לכן הוא חוליה חשובה בין האדם הניזון לבין המצוות המעשיות. אין להסיק שהמזבח הוא רק מערכת תזונה עליונה, מפני שהזוהר עצמו קושר את הקרבן לתשובה ולשבירת הרוח.

---

515. תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; דברי הימים ב לב, א — אחרי הדברים והאמת האלה; מקור לשוני; אין הכרח לדרשה על ההקשר ההיסטורי. https://he.wikisource.org/wiki/דברי_הימים_ב_לב_א; משלי יד, ו — ודעת לנבון נקל; מליצת המסקנה. https://he.wikisource.org/wiki/משלי_יד_ו

אולם אין להשליך מכך שכל תינוק הטועם דגן כבר מקיים את אותה עבודה מכוונת.

L3 מפרש את אכילת האדם בברכה ובכוונה ואת הקדמת התפילה בהקשר של בירור וגילוי. L1 מסמן מעבר נפרד לעבודת ה׳ אחרי דיון המאכל והראיות. שתי המקבילות מלמדות שהשפה של בירור יכולה להופיע בכמה רמות. הדרישה היא לקרוא את תנאי כל פסקה במקומם, לא להפוך כל שימוש במילה בירור למערכת תנאים זהה.

רצון וביטול יכולים להסביר את היחס שבין המעשה למצווה במסגרת התניא, אך כאן צריך להתחיל במפורש: המצווה היא ציווי. אין לומר שהכוונה לבדה הופכת כל פעולה חומרית לאותה מצווה שהאגרת משבחת. גם אין לבנות מן הדיון פסק הלכתי חדש על פרטי מעשה וכוונה; הספר מפרשת את טיעון האגרת ואת המקבילות שנבדקו.

הניסוח החיובי הוא שהמעשה המצווה ממש בעולם הנפרד את הרצון העליון, במקום שבו האגרת תיארה גילוי מיוחד של כוח. זוהי החוליה שמחברת תשתית בריאה לתכלית עבודה. החומר חשוב מפני שהמעשה נעשה בו; הציווי חשוב מפני שהוא קובע את יחס המעשה למלך. אם אחד משני הרכיבים נמחק, מסקנת האגרת משתנה.[516]

S32 · ירידת הנשמות וגילוי למטה

תכלית ירידת הנשמות לעומת תכלית בריאת האדם, דירה בתחתונים, גילוי כוחותיו ולדעת אותו: האם אלה רמות הסבר או תכליות שונות? בחר מקבילות מדויקות ולא סיסמה "הכול אותו דבר".

---

516. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ויעוד זאת׳ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א-ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm; תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה; קריאת גוף דווחה בסבבים מוקדמים; לא נפתח מחדש ב־https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/4.htm/R5.

כמה לשונות של תכלית מופיעות באגרת ובמקבילות. כדי לצרפן צריך להבחין בין מי יורד, מה האדם עושה ואיזו תוצאה מתגלה בעולם, ולא להחליף את כולן בסיסמה אחת.

האגרת קושרת המשכות אורות בתכלית בריאת האדם ומצוות מעשיות בתכלית ירידת הנשמות. L7 מפרש העלאה והמשכה שתכליתן גילוי האור למטה; L4 מתאר גם תוספת בנפש הבהמית. אלה היבטים מצטרפים, לא מילים נרדפות. קונטרס אחרון ד הוא מקבילה קרובה למשל הזריעה, אך אינו זיהוי מוכח של 'במ"א'.

יש להבחין בין נושא התכלית לבין תיאור התוצאה. 'ירידת הנשמות' מדגיש את תנועת הנשמה אל העולם; 'בריאת האדם' מציג את האדם במסגרת הבריאה; 'המשכות' מתאר פעולה ותוצאה באורות; 'דירה בתחתונים' מתאר את יעד הגילוי. אפשר להסביר את הקשרים ביניהם, אך אין לקרוא להם ארבע הגדרות שהמחבר נתן באותו משפט.

L7 מועיל במיוחד מפני שאינו משאיר את ההעלאה כתכלית אחרונה. הוא מדגיש שגילוי האור העליון למטה הוא תכלית ההשתלשלות, בעוד עליית התחתון היא לפי שעה. העלאת מ"נ משתתפת בהמשכה. לכן אין לומר שהמצווה מוציאה את האדם מן העולם והדבר הזה לבדו ממש את מטרתה; המהלך חוזר אל הגילוי בתחתון.

משל הזריעה מחבר את המעשה הקטן אל כוח שאינו מצוי בגרעין לבדו. ב־L7 האתרוג והקלף מעוררים בשורשם, ובאגרת הפירות שבאים על ידי זריעה משובחים יותר. הקרבה מבהירה כיצד פעולה בתחתון יכולה להשתתף בהמשכה עליונה. אולם היא אינה מוכיחה שהמילים 'כמ"ש במ"א' מצביעות דווקא על הפרק הזה; נדרשת עדות הפניה נוספת.

תיקון R5 נגע גם לתורה. אם גם לימוד ממשיך אור, אי אפשר להשתמש במטרת הגילוי למטה כדי להוציא את התורה מן התכלית. ההבחנה בין תורה למצוות מתבארת בפנימיות ובחיצוניות ובשורשים שונים, לא בניגוד בין דבר שיש לו תכלית לבין דבר שאין לו. האגרת מדגישה את מעשיות המצוות מתוך הנושא שבו עסקה.

לשונות כמו ’לדעת אותו’ או ’גילוי כוחותיו’ עשויות להופיע בהקשרים אחרים, אך אינן מחליפות כאן את הדרישה למקבילה מחילה. במחקר אין צורך לצרף כל ניסוח של תכלית הבריאה שנמצא בספרות. די לבאר את העוגנים שנקראו ולהשאיר את השוואת כל התכליות הרחבה מחוץ למה שהוכח ביחידת הסיום.[517]

S33 · מעלת המעשה אינה סולם יחיד

”מצוות מעשיות” מול תורה: האם האגרת מדרגת אותן זו מול זו במפורש או שמעלתן נקבעת בציר מסוים? מה עם תלמוד תורה כמצווה, דיבור כמעשה, תפילה וכוונה?

הסיום משבח מצוות מעשיות, אך אין להסיק מיד שהתורה פחותה בכל בחינה. צריך לבדוק גם את גוף האגרת וגם את המדד שלפיו כל מקור אומר ’גדול’.

בגוף האגרת יש השוואה מפורשת בין שורש המצוות והתורה ובין חיצוניות לפנימיות. בסיום הדגש הוא על מעשה בעולם הזה מול חיי העולם הבא. L4 מבחין בחינות שבהן תלמוד גדול ומעשה גדול; L7 כולל גם לימוד בהמשכה. לכן לא נכון לומר שאין השוואה כלל, ולא נכון להפוך אותה לדירוג מוחלט.

בשלב אחד הביקורת הסתפקה במשפט ’אין כאן השוואה לתורה’. המשפט נכון רק אם תחולתו יחידת הסיום המצומצמת במובן של השוואה מפורשת באותן שורות. הוא אינו נכון על האגרת כולה: שורש המצוות בגולגלתא ושורש התורה במו”ס, וכן חיצוניות ופנימיות, נידונים בגוף. R3 ו־R4 תיקנו את התחולה כדי שהסייג לא ימחק טענה מפורשת.

הצעה אחרת חילקה תורה לגילוי ומצוות לתכלית. היא נותנת כיוון מועיל, אך אינה מספקת לבדה את מלוא ההשוואה. L4 מפרש שתי בחינות של נעיצה

---

517. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm; לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294; גוף דיגיטלי ועדי צילום. יש להבחין שורש, עבודה ותוצאה. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898974; תניא, ליקוטי אמרים לז — תכלית הירידה, מעשה ותלמוד תורה; קריאת גוף דווחה ב־R3; ב־R5 לא נקרא מחדש. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/37.htm

ומסיים ששניהם צריכים להיות באדם. L7 מבחין בין פנימיות המוחין לבין חיצוניות הכלים, ובאותו דיון כולל תורה ומצוות בהמשכה. אין להעביר תיאור של ממד אחד לכל הממדים האחרים.

ב־R4 הוצעה נוסחה חדה: תורה ירידה, מצוות עלייה. R5 תיקן אותה מתוך המשך L4 עצמו. בשורש המבנה התורה נמשלה למים היורדים והמצוות לסופן בתחילתן; בעבודת האדם התורה מביאה לרצוא והמצוות לשוב; בתוצאה נמשך כוח האש למטה עד הנפש הבהמית. העלייה אל השורש משתתפת אפוא בהמשכה, ואינה כל המעשה.

המושג מצווה מעשית אינו שולל שהתורה עצמה מצווה. גם דיבור והרהור נידונים בתניא במערכות של לבושים והמשכה. אבל האגרת מדגישה כאן עשייה בעולם הגשמי מתוך טיעון על התחתית. אין צורך לפתור באמצעותה כל שאלה הלכתית על מעמד דיבור כמעשה, או להשוות בלי מקור את התפילה לכל פרט של מצווה בגוף.

ההשוואה הטובה שואלת בכל משפט מה נמדד: שורש, אופן התלבשות, איכות ייחוד, פעולה נדרשת או תכלית. היא אינה מסתפקת ב'הכול יחסי', משום שהיא נותנת לכל יחס תוכן. כך ניתן לשמור את מעלת המעשה שהאגרת מבקשת לבסס, ובאותה שעה את מעלת התורה שהמקורות האחרים מפרשים.

518

S34 · גדול תלמוד, גדול מעשה

"תלמוד תורה כנגד כולם" ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה": קרא את ההקשר והסבר מה נחשב גדול בכל מקור. השווה תניא ד–ה, לה–לז, וקונטרס

אחרון ד אם נוגע; אין די בחלוקה תורה=השגה/מעשה=תכלית בלי מקור מחיל.

מעלות שונות עלולות להיראות סותרות כאשר הופכים כל אחת לדירוג כולל. המקורות מאפשרים לבדוק לא רק מה חשוב יותר, אלא באיזו שאלה כל מעלה מכריעה.

קידושין מ ע"ב קושר את גדולת התלמוד להבאתו לידי מעשה. תניא ד כולל תורה ומצוות מול זיו; פרק ה מבאר ייחוד מיוחד בהשגת התורה; פרק לז מבחין בין מצווה שאפשר לעשותה על ידי אחרים לזו שאי אפשר. L4 נותן שתי בחינות של גדול, ו־L7 קובע שגם הלימוד ממשיך אור. הצירים מצטרפים ואינם מתבטלים זה בזה.

המשנה 'תלמוד תורה כנגד כולם' וסוגיית 'גדול תלמודי' אינן אותו משפט ואינן צריכות להיות מאוחדות בלי הקשר. בקידושין מובאת הכרעה המנמקת את גדולת התלמוד בהבאתו למעשה. יש בה יחס בין לימוד לתוצאה, אך אין בה באותו משפט חלוקה לימינו מול ימות המשיח. הוספת ציר העתיד באה ממקורות חסידיים אחרים ויש לסמנה בהתאם.

פרק ד בתניא חשוב מפני שהוא משתמש באותה משנת 'יפה שעה' שמופיעה בסיום האגרת, ומחיל את היתרון על תורה ומצוות. לכן המשנה עצמה אינה ראיה להוצאת תורה מן המעלה של העולם הזה. פרק ה מוסיף את איכות הייחוד שבהשגה: השכל מלובש בחכמה והחכמה בתוכו. זהו ציר שאי אפשר להחליפו בטענה על מקום המעשה בלבד.

פרק לז נותן מבחן מעשי לשמירת שני הצדדים. מצווה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים דוחה את הלימוד, ובאפשר לעשותה על ידי אחרים אין מבטלים

תורה. הדיון מחבר תכלית ירידה והארה גדולה בלימוד בלי לדרוש שכל אחת תבטל את האחרת. הספר משתמשת בו כמקבילה להסבר, ולא כמקור לפסק חדש שאינו עניין השאלה.

L4 מפורש בכך ששני המשפטים על גדולת תורה ומעשה אמת בבחינות שונות. אבל המשכו מחייב להבחין שורש, עבודה ותוצאה. הקריאה בקטע שלם עדיפה על חילוץ שורה שתיראה כתשובה מושלמת לכל המקורות. R5 החזיר את ההמשכה למטה לתיאור פעולת המצוות, ותיקן את הנוסחה החד־כיוונית ש־R4 כבר ניסה לבסס.

L7 מחדד שהניגוד העיקרי בחלק מן הדיון הוא בין המשכה לבין העלאה בלבד של אהבה ויראה שכליות. גם לימוד והלכות ממשיכים אור. לפיכך אין לקרוא ’מצוות מעשיות דווקא’ תוך דילוג על המשפטים הסמוכים על תורה. השוואת מקורות אחראית אינה אוספת רק את השורה שמתאימה לצד המבוקש.

מעמד הקריאה בתניא השתנה בין החוקרים והסבבים: לעיתים גוף נפתח, ולעיתים התקבל רק קטע חיפוש. במהדורה זו נשמרת מסקנת התיק כפי שננעלה, ואינה מוצגת כאילו כל משתתף קרא כל פרק מחדש בכל סבב. הטיעון מקבל את כוחו מן המקורות ומתחולתם, לא מספירת הפעמים שבהן נרשם שם ספר.[519]

---

518. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294; גוף דיגיטלי ועדי צילום. יש להבחין שורש, עבודה ותוצאה. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898974; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm; תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה; קריאת גוף דווחה בסבבים מוקדמים; לא נפתח מחדש ב־R5. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/4.htm; תניא, ליקוטי אמרים ה — ייחוד ידיעת התורה; מזון ולבוש; בשלבים שונים: קטע חיפוש ודיווח קריאה; יש להבחין מסלול גישה מתוכן. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/5.htm; תניא, ליקוטי אמרים לז — תכלית הירידה, מעשה ותלמוד תורה; קריאת גוף דווחה ב־R3; ב־R5 לא נקרא מחדש. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/37.htm

S35 · ארבעה זמנים, לא ’לעתיד’ אחד

בדוק במיוחד את הנחת העתיד: תלמוד גדול עכשיו/מעשה גדול לעתיד, או סדר אחר? הבחן ימות המשיח, תחיית המתים וגן עדן, והשגת התורה לעתיד. קרא K3 ואת מקורותיו; אל תציג שאלת המשתמש כעובדה.

’עולם הבא’ ו’לעתיד’ אינם תמיד אותו זמן או אותו סוג שכר. השאלה ביקשה לבדוק הנחה, ולכן אין להעתיק אותה אל המסקנה בלי לקרוא את המקור.

K3 אומר במפורש שבימות המשיח יתגלה מעשה גדול; אין להפוך זאת לתורה גדולה יותר לעתיד. K5 מבחין גן עדן ותחייה בהקשר שכר וגילוי בגוף. תניא ד מבאר עוה”ב בהקשר תענוג ההשגה, ועירובין מבחין עשייה היום ושכר למחר. אין להסיק לימוד בפועל בתחייה מן הדרשה ’בחכמה עשית’.

בדיקת ההכנה כבר מצאה ב־K3 את הכיוון מעשה גדול לעתיד. זה היה תיקון להנחה אפשרית שלפיה דווקא התורה תעמוד אז מעל המעשה. השאלה עצמה לא הייתה עובדה, והחוקר נדרש לתת למקור לתקן אותה. בהצגת ההיסטוריה אין לייחס למשתמש עמדה נחרצת רק מפני שביקש לבדוק אפשרות.

הטבלה צריכה להבחין עשייה, לימוד, קבלת שכר וגילוי מעלה. משפט שגילוי מעלת המעשה יהיה לעתיד אינו אומר בהכרח שבאותו זמן מתקיימת אותה מסגרת עשייה של היום. משפט ששכר התורה בגן עדן אינו תיאור מלא של כל הלימוד שם. בלי הפרדת העמודות, תאים סמוכים הופכים לטענות שלא נאמרו.

---

519. קידושין מ ע”ב — תלמוד גדול שמביא לידי מעשה; הקשר הדיון; אין בו עצמו חלוקת עכשיו וימות המשיח. https://he.wikisource.org/wiki/קידושין_מ_ב; משנה פאה א, א — ותלמוד תורה כנגד כולם; מקור לשון ההשוואה; אינו מיפוי כולל של כל הצירים. https://he.wikisource.org/wiki/משנה_פאה_א_א; תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה; קריאת גוף דווחה בסבבים מוקדמים; לא נפתח מחדש ב־R5. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/4.htm; תניא, ליקוטי אמרים ה — ייחוד ידיעת התורה; מזון ולבוש; בשלבים שונים: קטע חיפוש ודיווח קריאה; יש להבחין מסלול גישה מתוכן. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/5.htm; תניא, ליקוטי אמרים לז — תכלית הירידה, מעשה ותלמוד תורה; קריאת גוף דווחה ב־R3; ב־R5 לא נקרא מחדש. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/37.htm; לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294; גוף דיגיטלי ועדי צילום. יש להבחין שורש, עבודה ותוצאה. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898974; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ”ש בפע”ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm

K5 מפרש עוה"ב שבמשנת 'כל ישראל' בהקשר תחיית המתים. אין להעביר פירוש זה אוטומטית אל עוה"ב במשנת "יפה שעה". גם הלשון 'נהנים מזיו השכינה' מקבלת הקשרים פרשניים שונים. הספר אינה מבקשת להכריע את כל המחלוקות על הגדרת עוה"ב, אלא לשמור את ההוראה המקומית שכל מקור נותן.

טעות מסוימת תוקנה בטבלת R3: 'בחכמה' ו'עשית' ב־K5 פורשו כאילו הם מתארים לימוד ומעשה המתרחשים בפועל בתחייה. ההקשר מדבר בגורמי השכר ובגילוי הבא מן העבודה. לכן התרגום הנכון של טענת המקור אינו פעולה עתידית חדשה שלא נאמרה. זהו מבחן לתחולה בזמן, לא רק לפירוש מילה.

גם 'למחר' בעירובין אינו צריך לקבל ללא מקור תווית גן עדן דווקא. הדרשה מעמידה זמן עשייה מול זמן שכר. היא יכולה לשמש את סיום האגרת בלי למלא מעצמה את כל תאי העתיד. התא הריק בטבלה הוא לעיתים הממצא המדויק ביותר: אין בידינו באותו מקור אמירה על השאלה המסוימת.

המסקנה על היחס לתורה נשארת מדודה. K3 הוא ביאור חסידי מאוחר בעל חשיבות ישירה, אך אין לייחס את לשונו לאדה"ז בסיום האגרת. הוא מוסיף ציר גילוי עתידי למעלה שמתבארת כעת. אין להחליף באמצעותו את ציר העבודה והשכר של שתי המובאות שבאגרת.[520]

S36 · היום לעשותם

"היום לעשותם": מה מוכיח הפסוק ודרשת עירובין? עשייה מול שכר, זמן הזדמנות, או קדימות למעשה על לימוד? אל תסיק מעבר לתחולת המקור.

---

520. ציון במשפט תפדה, תשל"ה — §§יד–טז: תלמוד ומעשה עכשיו ולעתיד; ביאור הרבי; אין לייחס את לשון העתיד לגמרא עצמה. https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/3140547/jewish/page.htm; ונגלה כבוד ה', תשכ"ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54; הנחה בלתי מוגה; מצב גישה משתנה בין הסבבים. https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/2988026/jewish/page.htm; תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה; קריאת גוף דווחה בסבבים מוקדמים; לא נפתח מחדש ב־https://chabadlibrary.org/R5. books/adhaz/tanya/1/4.htm; עירובין כב ע"א — היום לעשותם; למחר לקבל שכרם; גוף/קטעי חיפוש לפי הסבב; טענה על זמן עשייה ושכר. https://he.wikisource.org/wiki/עירובין_כב_א; משנה אבות ד, יז ותוספות יום טוב — שני חצאי המשנה: מעשה וקורת רוח; שני חצאים נדרשים להבנת ההשוואה. https://he.wikisource.org/wiki/משנה_אבות_ד_יז

הדרשה נשמעת כשבח המעשה, אבל הניגוד המפורש בה הוא היום מול מחר. צריך לראות מה היא מוסיפה למסקנת האגרת בלי להפוך אותה לדיון תלמוד מול מעשה שלא נאמר בה.

הפסוק בדברים ז, יא והדרשה בעירובין כב ע"א מעמידים את זמן העשייה מול קבלת השכר: היום לעשותם, למחר לקבל שכרם. L6 מסביר את ההבדל בין עולם המעשה והבחירה לבין עולם מסודר שכבר נתברר. הדרשה כשלעצמה אינה מכריעה שמעשה גדול מתורה בכל בחינה.

לציטוט יש תפקיד של זמן והזדמנות. המעלה שנידונה אינה רק מעלה מופשטת של חומר, אלא מעלה של עבודת הנשמה בעולם הזה. 'היום' מגדיר את הזירה שבה המעשה נעשה. בכך הדרשה תומכת בתכלית הירידה, בלי להידרש לכל פרטי הסולם שבין תורה למצוות.

L6 §א נותן מקבילה קרובה: העולם הזה הוא עולם המעשה והבחירה; בעולם שכבר נתברר כל מדרגה במקומה. ההשוואה אינה אומרת שבעולם הבא אין שום תוכן או גילוי, אלא שאפשרות העבודה והשינוי הנידונה שייכת דווקא לכאן. זה מסביר מדוע המעשה בעולם הנמוך יכול להיות עדיף בציר שהאגרת מבקשת להראות.

הניסוח 'ולא למחר לעשותם' אינו היתר לבנות טבלה שלמה על כל תקופות העתיד בלי מקורות נוספים. רש"י והמקבילות מסייעים לקריאת זמן השכר, אך הנושא שבסיום האגרת נשאר ההבדל בין עשייה לתוצאה המתקבלת אחריה. בהקשר זה אין צורך להכניס לדרשה הבטחה על כל פרטי החיים לאחר המוות.

הטעות שיש למנוע היא חילוף ניגודים. היום מול מחר אינו תורה מול מעשה, כשם שהשגה מול עצמות אינה בהכרח לימוד מול מצווה גופנית. אפשר שמקור אחר יחבר את הצירים, אך צריך להראות את החיבור. האגרת מביאה את הדרשה אחרי מעלת המצוות המעשיות, ולכן היא משרתת את המסקנה המקומית; אין בכך שינוי של הניגוד המפורש בדרשה עצמה.[521]

S37 · שני חצאי ’יפה שעה’

”יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים...”: למה תשובה כאן, מה הם מעשים טובים, ומהו ”כל חיי עולם הבא”? קרא גם חצי המשנה על קורת רוח. בדוק תניא ד ומקבילות; האם רצון/מהות מול זיו/השגה מסביר ומה אינו מסביר?

המשנה משבחת תחילה שעה בעולם הזה ואחר כך שעה בעולם הבא. אין כאן שתי הכרעות סותרות אם מבינים שכל אחת מודדת דבר אחר. צריך גם להיזהר ממתן טעם מיוחד למילת תשובה בלי מקור.

החצי הראשון משבח עבודת תשובה ומעשים טובים; השני קורת רוח בעולם הבא. תניא ד מבאר התקשרות בתורה ומצוות מול זיו והשגה. L6 מסביר את שתי מובאות הסיום בממלא וסובב. המילה תשובה נמצאת במשנה שהאגרת מצטטת; לא הוכח שנבחרה כאן כדי לרמוז דווקא לבירור של בעלי תשובה שב־K4.

קריאת חצי המשנה השני מונעת טענה שטוחה שהעולם הבא חסר מעלה. המשנה עצמה משבחת את קורת הרוח שבו מעל חיי העולם הזה. ההבחנה היא בין הזדמנות העבודה ובין הגמול וההנאה. לכן עדיפות שעה של עבודה אינה אמירה שכל חוויה בעולם הזה גדולה מכל גילוי בעולם הבא.

תניא ד מוסיף איכות התקשרות, לא רק זמן. תורה ומצוות מאפשרות תפיסה והתלבשות במה שאינו מושג מצד המחשבה לבדה, ואילו ההנאה מזיו היא הארה והשגה. מכאן תיקון לדוחות שהעמידו את שתי המובאות על זמן בלבד. זמן העשייה ואיכות הקשר משתתפים בביאור, וכל אחד צריך להיאמר במקומו.

L6 קרוב במיוחד מפני שהוא מביא את היום לעשותם ואת יפה שעה באותו דרוש, בצד המערכת של ממלא וסובב והדיון בקרבן. אין לקרוא לשתי

המובאות ’שני פסוקים’: האחת פסוק ודרשה, האחרת משנה. גם אין לומר שזה המקום היחיד בכל הספרות שבו שתיהן יחד; זו מקבילה שנמצאה בחקירה ומסבירה היטב את הרצף.

הצעה לקשור את תשובה ל־K4 §ח נשמרה כהד אפשרי. שם הפיכת הרע בעבודת בעלי תשובה מקבלת מקום בבירור. אבל האגרת אינה דורשת כאן בנפרד את המילה תשובה. עצם ציטוט משנה הכוללת אותה אינו מוכיח שהמחבר בחר את המשנה דווקא למען הדרשה הזאת. מנגד, אין ראיה שהמילה מקרית או חסרת משמעות; התוצאה היא היעדר הוכחה לטעם מיוחד.

מהם מעשים טובים? בהקשר המשנה מדובר בעבודה בעולם הזה; בתניא ד ההסבר כולל תורה ומצוות. באגרת ההדגשה היא על מצוות מעשיות. התרגום והביאור צריכים לשמור את המילה הכללית בציטוט ואת תחולתה המקומית בטיעון, בלי לצמצם את המשנה עצמה רק למצוות גופניות או להרחיב את האגרת לכל מעשה אנושי מועיל.

הוראת עוה”ב נקבעת מן ההקשר. דיון K5 במשנת כל ישראל אינו מכריע אותה אוטומטית כאן. העיון יכול להיעזר במפרשי המשנה המבחינים מעשה וגמול, אך אינו צריך לסלק את כל ההבדלים בין פירושים כדי להבין את סיום האגרת. זו הכרעה מוגבלת בנושא שהפסוק והמשנה באים לשרת.[522]

---

521. דברים ז, יא — אשר אנכי מצוך היום לעשותם; פסוק הציווי; נבדל מדרשת עירובין וממשנת אבות. https://he.wikisource.org/wiki/דברים_ז_יא; עירובין כב ע”א — היום לעשותם; למחר לקבל שכרם; גוף/קטעי חיפוש לפי הסבב; טענה על זמן עשייה ושכר. https://he.wikisource.org/wiki/עירובין_כב_א; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923; תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ויעוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383

522. משנה אבות ד, יז ותוספות יום טוב — שני חצאי המשנה: מעשה וקורת רוח; שני חצאים נדרשים להבנת ההשוואה. https://he.wikisource.org/wiki/משנה_אבות_ד_יז; תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה; קריאת גוף דווחה בסבבים מוקדמים; לא נפתח מחדש ב־R5. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/1/4.htm; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923; פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ”ג — §§ו–ח, הערה 37; מ”ה, ב”ן וס”ג; הנחה בלתי מוגה; על פי הערה 1 מיוסד על מאמר אדה”ז עם הערות הצ”צ. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4296192; תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ויעוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/

S38 · הדהודים שאפשר לשמוע ולא להוכיח

האם בשר השור→פני שור, טעם→דעת→מצוות והמעבר מזון→קרבן הם מבנה מכוון? הפרד הקשר ענייני מפורש מרמז ספרותי שאפשר רק להציע.

רצף הלשונות יוצר חיבור יפה בין הדוגמאות. השאלה היא מתי יופי זה נעשה ראיה, ומתי ראוי להשאירו כהצעה המסייעת לקריאה.

המעבר ממזון לקרבן וממנו למצוות מפורש בסדר האגרת ובמילות הקישור. ההדהודים בשר שור–פני שור וטעם דגן–טוב טעם ודעת אפשריים ומאירים. לא הוכח שהם תוכנית רמז מכוונת, או שהם נותנים טעם עצמאי לבחירת שור ולשמות חכמה ודעת.

צריך להתחיל במה שאינו משוער: האגרת עצמה מסמנת 'ומזה', 'כי הוא', 'ויובן היטב בזה' ו'ואחרי הדברים'. אלה אינם קשרים שהקורא המציא. הם בונים רצף טיעוני מן ההסבר הקודם אל הזנה, קרבן ומסקנה. גם בלי כל רמז לשוני נוסף יש ליחידה מבנה ברור.

ההדהוד מוסיף חוויית קריאה: השור שכבר הופיע במאכל חוזר בפנים שבמרכבה; הטעם שכבר הופיע באכילת דגן חוזר בטעם ובדעת של ההבנה. אפשר להציג זאת כהצעה ספרותית. הטעות מתחילה כשמשתמשים בה להצדיק קביעה שלא הוכחה בדרך אחרת, כגון שדווקא בשר שור נבחר מפני פני שור או שהדגן מכוון לספירה אחת בלבד.

L1 מסייע לבדוק את גבול הטענה. הוא מביא את שתי ראיות המאכל בסדר הפוך ובהקשר אחר, והן עדיין פועלות כראיות משותפות. הדבר אינו מפריך תכנון מיוחד של האגרת, אך מראה שהראיות אינן זקוקות דווקא להדהוד כדי למלא תפקיד רעיוני. הנימוק העיקרי צריך להישען על התוכן, והרמז יכול להצטרף אליו.

ההמשך המקראי 'כי במצותיך האמנתי' בתהלים מוסיף אפשרות הד, לא ראיה שנוסח האגרת מקצר בכוונה את כל הפסוק. אילו כל המשך של פסוק מצוטט היה נחשב בהכרח חלק מן הטיעון, אפשר היה לבנות קשרים רבים שאין להם סימן בגוף. לכן זיהוי המקור והצעת הרמז נרשמים בנפרד בפנקס הסברות.

החלטת העריכה היא לשמור את ההצעה במחקר ולהביא אותה בקיצור לקורא, בניסוח 'אפשר לשמוע כאן'. אין צורך לבחור בין מחיקת כל רגישות ספרותית לבין הכרזה על כוונה מוכחת. זו דוגמה לאפשרות עשירה שהמחקר שומר דווקא באמצעות הגבלת מעמדה.[523]

S39 · עד כאן מצאנו: גבול המסירה

"עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה": מי כתב את ההערה, באילו עדי דפוס, ומה מותר להסיק ממנה על שלמות/קטיעה/תאריך האגרת? אין להפוך הערת העתקה לעדות על כוונת חתימה.

הערת הסיום נשמעת כעדות היסטורית, אך היא אומרת קודם כול מה נמצא בידי מוסרי הטקסט. כדי להסיק ממנה למה המחבר הפסיק נדרש מידע שאינו כלול במילים האלה.

הנוסחה מסמנת את גבול החומר שנמסר מכתב ידו. היא אינה מוכיחה שהאגרת נקטעה, ואינה מוכיחה שנחתמה במכוון במקום הזה. מסורת פייענא והכתיבה סמוך להסתלקות דווחה במקורות מאוחרים, אך מקורה הראשון ודפוס קדום לא אומתו כאן במלואם. אין צורך בהכרעה זו כדי לבאר את המסקנה הקיימת.

R2 כלל ניסוח שההערה מעידה שכאן נקטע כתב היד. R3 תיקן: היא מעידה רק עד היכן נמצא חומר. ההבדל אינו ריכוך סגנוני. 'נקטע' קובע אירוע בטקסט או בכתיבה; 'מצאנו' מתאר מצב של מסירה. ייתכן חסר, ייתכן סיום, וייתכן שהמוסרים פשוט מציינים את היקף העד שהיה לפניהם.

גם מסקנה הפוכה אינה מותרת. העובדה שהמסקנה על המצוות נשמעת שלמה אינה מוכיחה שהמחבר התכוון לסיים שם. אפשר לבאר סיום ענייני בחומר

---

523. תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'יעוד זאת' עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; תהלים קיט, סו — טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי; מקור המליצה; כוונת הרמז המלא אינה מוכחת. https://he.wikisource.org/wiki/תהלים_קיט_סו; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814

הקיים בלי להפוך אותו לחתימה היסטורית מכוונת. הקריאה הספרותית והעדות על תולדות כתב היד הן שתי תביעות שונות.

המסורת על פייענא נזכרה ב־Lessons בשם הצמח צדק, והוצע לבדוק את המקור ואת דפוס שקלוב תקע״ד. יעדים אלה לא הושלמו ברמת עדות מקורית מספקת בחקירה הנוכחית. לכן אין לתרגם תאריך עברי לשנה לועזית ולבנות עליו טיעון מחבר בלי אימות. במיוחד אין להשתמש במסגרת זמן משוערת כדי להכריע מי הוסיף מראה מקום בלקוטי תורה.

שאלת ’יאג״ה’ ב־L3 הובילה להיסק נסיבתי על שכבת עריכה. R5 ויתר על ההטיה הנחרצת יותר: הקיצור מפנה גם לתוכן שנמצא לפנינו בקונטרס אחרון. הדבר מלמד על שימוש בכינוי, לא על זהות הכותב. כתב יד או הגהת עורך עשויים להכריע בעתיד; אין בידינו כיום להחליף עד כזה בסיפור סביר.

בספר הקורא די במשפט המבהיר שהשורה היא הערת מסירה. במחקר נשמרים גם הניסוחים שנדחו, יעדי הבדיקה והסיבה שאינם מעכבים את הביאור. השארת ההיסטוריה פתוחה אינה מוחקת את המסקנה התורנית שהטקסט עצמו מביא; היא מונעת ממסקנה זו להיעשות ראיה למה שאינו כתוב.[473]

S40 · הטיעון השלם וגבולותיו

מפת הטיעון הכוללת: מה הוכח, מה שימש משל ומה נלמד בהיסק? כתוב בסוף ביאור רציף לכל היחידה, אבל אל תחליף את השאלות הפרטיות בסיסמה ”התחתון גבוה בשורשו”. הוסף שאלות חדשות שהתגלו עם מזהה N-[שם מודל]-01 וכו’.

אחרי כל הדיוקים צריך לחזור ולקרוא את היחידה ברצף. התוצאה אינה אוסף הסתייגויות: יש ביאור חיובי, ובתוכו מקומות שהראיה נעצרת בהם.

---

473. תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; שיעורים בספר התניא, אגה״ק כ’, הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה; ביאור מאוחר והערה המיוחסת לרבי; המקור העברי של ההערה לא אומת. https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/3800431

העפר מכין את יתרון התחתית; שרשרת המזון מחילה אותו על חיות ודעת; האור החוזר מנמק את קבלת העליון מן התחתון; הקרבן מדגים יחס זה במרכבה; הציווי ושורש המצוות שבגוף האגרת מוליכים לתכלית המעשה בעולם הזה. המקבילות מרחיבות את שורש ובירור המאכל ואת מעלת ההמשכה, בלי לזהות את כל המנגנונים. הסגירה היא של ביאור אחראי, לא הכרזה שכל פרט נפתר.

אפשר עתה לקרוא את המעברים בלי לדלג על הפרטים. 'ומזה' אינו פתיחת נושא מנותק אלא החלת מה שנלמד בעפר. מדרגות דצח"מ מספקות סולם גלוי שבו מתחדד הפרדוקס. 'משניהם' מכין שתי דוגמאות, ו'גם חכמה ודעת' מראה שהתלות אינה מצטמצמת בצורך גופני נמוך. כל חלק תורם לטיעון ולא רק לרשימת סמלים.

'כי הוא' מחזיר מן הדוגמאות אל ההסבר. הוא אינו מסתפק בכך שהדגן והבשר פועלים, אלא קושר את הפעולה למבנה ההארה בתחתית. הסובב מאיר והקו חוזר; ההבחנה נשמרת גם כשהמשפט הראשון מכנה את התופעה כולה בחינת אור חוזר. כך הביאור נשען על לשון האגרת עצמה ולא על זיהוי מאוחר של כל שורש גבוה עם כל אור חוזר.

'ויובן היטב בזה' מעביר את המבנה אל הקרבן. הרוח יורדת מן המרכבה ושבה מן התחתון; השיבה מאפשרת הנאה ותוספת. הזוהר נותן את יחסי המוצא, הלבוש והשייכות. L3 נותן את שפת גילוי אורות תהו, ו־K4 את ההבחנה במעמד הבירור. התוספות מאירות את הקריאה בתנאי שהן אינן מוצגות כמילות הזוהר או האגרת.

'ואחרי הדברים' מסיק את מעלת המצוות מתוך כל התשתית. הציווי כבר מפורש בגוף, ולכן המסקנה אינה שכל גשמיות קדושה באותו מובן. מעשה לפי הציווי נעשה במקום שבו מתגלה כוח מיוחד, וממש תכלית של גילוי בעולם הנפרד. L4 ו־L7 מונעים לצמצם זאת לעלייה בלבד ומחזירים גם את ההמשכה ואת מקומה של התורה.

שתי המובאות האחרונות מוסיפות זמן ואיכות: עכשיו הזמן לעשות, והעבודה מאפשרת קשר שאינו זהה להנאה מזיו. הן אינן מבטלות את מעלת השכר ולא

מדרגות כל בחינת תורה מול כל מצווה. הערת המסירה חותמת את החומר שבידינו בלי לקבוע את כוונת המחבר לגבי סיום הכתיבה.

השאלות שנותרו אינן שוות במשקלן. חסר טעם פרטי לשור ולכפל ההורים; חסר יישוב מחבר מפורש מול עץ חיים; חסרים פרטי הפניות והיסטוריית נוסח. לעומת זאת נמצאו עוגנים למבנה ההזנה, למפת היסודות ולמסקנת המצוות. המחקר יכול להסתיים משום שהביאור אינו תלוי בהפיכת כל החסרים לפתרונות, והספר יכולה להראות את ההתקדמות בלי להסתיר את גבולותיה.[524]

הכרעת הסוגיה: המעשה מגלה את תכלית ההתהוות

הקרבן מחדד את התנועה מן התחתון אל העליון. הבהמה והעוף, הנמוכים מן המרכבה, משתתפים בהזנה המתוארת למעלה. לפיכך אין לקרוא את הדוגמה רק כהשבת דבר למקום שממנו ירד; נדרש להסביר גם את היתרון המתגלה בשורש ואת פעולת ההעלאה.

דיון הנוסח בזוהר נשמר מפני שזיהוי הנושא משנה את הראיה. לשון שנאמרה בהקשר מסוים על עוף אינה מועתקת בלי הבחנה לכל חלקי הקרבן; שתי הופעות דומות אינן בהכרח שתי גרסאות של אותו משפט. ההקבלה מועילה לאחר שזוהו גבולותיה.

מכאן חוזרת האיגרת אל מעלת המצוות המעשיות. אין כאן ביטול מעלת התורה או השגת הנשמה בעולם הבא. מדובר בתכלית ירידתה לעולם שבו

---

524. תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה; גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית. https://abc770.org/article_node_2383/; לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55–57 PDF; גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814; לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א-ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־103–107 ;K4 PDF; גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840; לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294; גוף דיגיטלי ועדי צילום. יש להבחין שורש, עבודה ותוצאה. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898974; לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; 179–181 PDF, וביחוד 180; גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו. https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923; תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך; גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס. https://chabadlibrary.org/books/adhaz/tanya/5/4.htm

אפשר לקיים את הרצון במעשה. ידיעת המעלה אינה מייתרת את המעשה; היא נועדה להוסיף לו הבנה וחיות.

הספר נחתם אפוא באותו יחס שבו פתח: אין־סוף וגבול אינם שני מקורות מתחרים. הכוח האלוקי מהווה מציאות מוגבלת, ובתוך מציאות זו נעשית עבודת האדם. המחקר נשאר פתוח לתיקון בפרטים, אך קו הלימוד מגיע אל יעדו: לראות כיצד העיון באחדות, בכלים ובהתהוות מאיר את משמעותה של מצווה בעולם הזה.

שאלות המחקר בסוגיה

נוסח השאלות נשמר לצורך בדיקת שלמות הדיון. עצם הופעת שאלה בפנקס אינה הכרעה בה; יש לקרוא את הבירור ואת גבול המסקנה. המזהים כאן הם מפת השאלות הערוכה, ואינם מיזוג אוטומטי עם מספור מוקדם של דוחות אחרים.

Q171 — בנה מפת תלות בין Q18–Q88 לבין Q89–Q170: אילו שאלות קודמות הן תנאי להבנת הקטע החדש?

Q172 — אילו מונחים חוזרים לאורך האיגרת: יש, יש הנאצל, יש נברא, מלכות, כתר, חכמה, כלי, קו, נשיקין, עיבור, לידה, עלמא דאתגליא?

Q173 — לכל מונח כתוב: הגדרה, מקור, שינוי משמעות לפי עולם/מדרגה, וקשר לשאלות האחרות.

Q174 — בנה מתווה עתידי לחוברת כללית על כל אגרת הקודש סימן כ׳, לאחר חוברות-החלקים. המתווה צריך להיות ביאור רציף לפי סדר האיגרת, ולא אוסף תשובות מנותק.

Q175 — הפרד בין שלושה רבדים עתידיים:1. חוברות פרטיות על קטעים יומיים.2. ביאור משולב של כל האיגרת.3. נספח מקורות וביקורת provenance.אין לערבב את שלושת הרבדים בתשובות הנוכחיות.

S20 — מהי המרכבה שבמשפט — חיות, מלאכים, בריאה/יצירה, כלל או בחינה מסוימת? קרא יחזקאל א בהקשר; אל תזהה דרגות בלי מקור. מה היחס לאדם שעל הכסא?

S21 — ארבע פנים לכל חיה והתכללות: כיצד בכל זאת נקראים שור/נשר/אריה/אדם? מה העיקר בכל שם, וכמה התכללויות אכן נדרשות מן המקור? אין לייצר ריבוי אינסופי כהסבר לכל דבר.

S22 — למה שור שורש לבהמות ונשר לעופות, כולל מינים שונים? מה היחס לטהורים/טמאים ולכך שאין מקריבים נשר? הבא מקור, לא הכללה זואולוגית.

S23 — מדוע אדה"ז נוקט שור ונשר בלבד, כאשר הזוהר הסמוך דן גם באריה ובאדם? תן תשובה מותאמת לטיעון האגרת והראיה החזקה נגדה. העדר חיות בר בקרבן אינו סוף הדיון.

S24 — "רוח הבהמה והעוף העולה אליהם": מה עולה, מי מעלה, ומהו היחס בין הענף הגשמי למקור הרוח? האם הרוח חוזרת לשורש שממנו באה או מגיעה למעלה ממנו, ובאיזה מובן?

S25 — "נהנים מאד וניזונים ומסתפקים": פרש כל פועל, כולל מקורו אם נמצא. האם "מסתפקים" משורש סיפוק ולא ספק? מה מוסיף מאד? אין להמציא שלוש ספירות.

S26 — קרא זוהר ח"ג רמ-רמא בהיקף הנחוץ לפני הציטוט ואחריו: מי נהנה, ממה, מה היסוד ומה העיקר, ולמי חוזר דילהון? הפרד גוף זוהר, תרגום ופירושי אור החמה/מקדש מלך/הסולם.

S27 — מה בדיוק מדייק אדה"ז ב"כדקדוק לשון"? האם "יסודא ועיקרא" מוכיח יתרון שורש התחתון, מין המזין את מינו, או מקור חיות מסוג אחר? האם הקריאה המתורגמת שומרת על כיוון היחס?

S28 — אם המלאכים הם שורש הבהמה, כיצד הבהמה משלימה אותם? האם גם המלאכים שייכים לב"ן/תהו, ואז "תהו מול תיקון" לבדו אינו מספיק? בדוק במיוחד יעד K4.

S29 — כיצד מציאות קרבן קטן מספקת לריבוי מלאכים? הזוהר עצמו מעלה שאלה סמוכה; מה מוסיף ביאורה לפשט האגרת? הפרד מזון גשמי ושפע רוחני בלי לרוקן "ניזונים" מתוכן.

S30 — "ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין על ידי כל הנ"ל": לזהות מליצות, כינויים ותפקיד כל צירוף; האם "כלי" כולל את כל האגרת או רק הרצף האחרון?

S31 — מה החוליה הלוגית מהזנת אדם ומלאכים למעלת מצוות מעשיות? למה עצם שימוש בחומר אינו די, ומה מוסיפים ציווי, רצון, ביטול, בירור וכוונה? אל תסיק שכל פעולה חומרית היא מצווה.

S32 — תכלית ירידת הנשמות לעומת תכלית בריאת האדם, דירה בתחתונים, גילוי כוחותיו ולדעת אותו: האם אלה רמות הסבר או תכליות שונות? בחר מקבילות מדויקות ולא סיסמה "הכול אותו דבר".

S33 — "מצוות מעשיות" מול תורה: האם האגרת מדרגת אותן זו מול זו במפורש או שמעלתן נקבעת בציר מסוים? מה עם תלמוד תורה כמצווה, דיבור כמעשה, תפילה וכוונה?

S34 — "תלמוד תורה כנגד כולם" ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה": קרא את ההקשר והסבר מה נחשב גדול בכל מקור. השווה תניא ד-ה, לה-לז, וקונטרס אחרון ד אם נוגע; אין די בחלוקה תורה=השגה/מעשה=תכלית בלי מקור מחיל.

S35 — בדוק במיוחד את הנחת העתיד: תלמוד גדול עכשיו/מעשה גדול לעתיד, או סדר אחר? הבחן ימות המשיח, תחיית המתים וגן עדן, והשגת התורה לעתיד. קרא K3 ואת מקורותיו; אל תציג שאלת המשתמש כעובדה.

S36 — "היום לעשותם": מה מוכיח הפסוק ודרשת עירובין? עשייה מול שכר, זמן הזדמנות, או קדימות למעשה על לימוד? אל תסיק מעבר לתחולת המקור.

S37 — "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים...": למה תשובה כאן, מה הם מעשים טובים, ומהו "כל חיי עולם הבא"? קרא גם חצי המשנה על קורת

רוח. בדוק תניא ד ומקבילות; האם רצון/מהות מול זיו/השגה מסביר ומה אינו מסביר?

S38 — האם בשר השור→פני שור, טעם→דעת→מצוות והמעבר מזון→קרבן הם מבנה מכוון? הפרד הקשר ענייני מפורש מרמז ספרותי שאפשר רק להציע.

S39 — "עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה": מי כתב את ההערה, באילו עדי דפוס, ומה מותר להסיק ממנה על שלמות/קטיעה/תאריך האגרת? אין להפוך הערת העתקה לעדות על כוונת חתימה.

S40 — מפת הטיעון הכוללת: מה הוכח, מה שימש משל ומה נלמד בהיסק? כתוב בסוף ביאור רציף לכל היחידה, אבל אל תחליף את השאלות הפרטיות בסיסמה "התחתון גבוה בשורשו". הוסף שאלות חדשות שהתגלו עם מזהה N-[שם מודל]-01 וכו'.

מהלך המחקר: טענות, ראיות, ביקורות וחלופות

התיקים מסודרים כאן לפי משפחת בירור וסבב, בתוך הסוגיה. שאלות ותדריכים מסומנים בנפרד מתשובות. ציוני PASS, SEALED וכיוצא בהם הם קביעות היסטוריות של מחבר התיק; אין הם אישור עצמאי של העורך. קטעים באנגלית נשמרו בלשונם כדי לא להחליף ראיה מקורית בתרגום משוער. מזהי המסמכים מאפשרים לחזור לארכיון.

תיק 0074 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[30]

חוברת הפשט — אגרת הקודש סימן כ׳ — טיוטת עריכה E1.4 — תחנות 18–21 וסיום האגרת

המשך ל־E1.2, E1.1 ו־E1.3.

30. מסמך 0074: E1.4 — חוברת הפשט — תחנות 18-21 וסיום.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תחנה 19 — העלאת החיות בעבודת האדם — תפקיד התחנה

תחנה זו מתרגמת את המבנה הקבלי לעבודת האדם. האור החוזר אינו רעיון מופשט בלבד; הוא מתבטא בכך שהאדם משתמש בעולם התחתון ומחזיר אותו לעבודת ה׳.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — לשון הסיום

האגרת מסיימת:

> «גודל מעלת המצות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי».

ובהמשך מובאת לשון חז״ל:

> «יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא».

ציטוט גוף האגרת: [E-subresearch]. מקור המשנה בפרקי אבות: [E-primary] כמקור נפרד.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — פירוש פשוט

אחרי כל המהלך הקבלי, המסקנה אינה שהאדם צריך להתרחק מן העולם. להפך: ירידת הנשמה לעולם הגשמי נועדה לאפשר פעולה שאי אפשר לעשותה באותה צורה בעולמות הרוחניים — קיום מצווה בגוף ובחומר.

לימוד, השגה והרגשה חשובים מאוד, אך הם אינם מחליפים את המעשה. המעשה הוא המקום שבו מתקיימת בפועל מציאות של ציווי ומצווה. לכן האגרת מדגישה את מעלת המצוות המעשיות.

המשפט «יפה שעה אחת» אינו אומר שהעולם הבא חסר ערך. הוא אומר שבזמן הזה, בעולם הזה, יש אפשרות מיוחדת לתשובה ולמעשים טובים. אפשרות זו אינה נמדדת רק לפי ההרגשה הרוחנית שהיא מעניקה, אלא לפי פעולת האדם בעולם.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — תפקיד התחנה

זו נקודת היעד של כל הרצף. האגרת חוזרת מן המופשט אל המעשה:

- אלקות בכלים.

- כוח הבריאה במלכות.
- חיות דרך קו וכלים.
- כוח צומח בעפר.
- עלייה מן התחתון.
- ולבסוף: מצווה מעשית בגוף.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — מה התחנה מבהירה?

היא מבהירה שהמצוות המעשיות אינן נספח לתורת הקבלה. הן התוצאה המעשית של כל הביאור. אם הכוח האלוקי מתגלה דווקא ביכולת לברוא ולהחיות מציאות מוגבלת, הרי שהמעשה הגשמי הוא המקום שבו התכלית מתממשת.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — מה נשאר פתוח?

הקושיות הטכניות שנשארו במהלך האגרת אינן מבטלות את המסקנה. הן דורשות ביאור נוסף, אך אינן משנות את הכיוון הברור של הסיום.

חוברת הפשט — אגרת הקודש סימן כ' — תחנה 21 — סיכום המהלך

אפשר לסכם את האגרת כשרשרת אחת, כאשר כל חוליה מוסיפה דבר חדש:

1. איהו וחיוהי חד, איהו וגרמוהי חד — אורות וכלים דאצילות מיוחדים באלקות.
2. גבול ותכלית — הכלים אכן מוגבלים; לכן נדרשת קושיה אמיתית.
3. יש מאין — אלקות הכלים מתבטאת בכוח לברוא מציאות חדשה.
4. מדרגות היש — לא כל «יש» הוא באותה דרגה; יש הבדל בין אצילות, נשמות קודם ירידה, היכלות, גופות מלאכים וכלים דבי"ע.
5. מלכות ועתיק דבריאה — שורש היש הנפרד נמצא במלכות, הקצה שממנו נעשית התחלה לעולם שמתחת.
6. אותיות ועלמא דאתגליא — הריבוי והחלוקה נולדים מן האותיות, ושם נגלה כוח הבריאה.
7. חכמה וכתר — אור האין־סוף מלובש בחכמה; כתר מחבר; המלכות נעשית כתר מלמטה למעלה.

8. עיבור ולידה — מה שהיה בהעלם נעשה מציאות נגלית.
9. מצוות ותורה — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין; למעלה המצוות והתורה נמצאות בשורשים אחרים.
10. חותם המתהפך — למטה הסדר נראה הפוך, אך דווקא הסוף קשור לראשית.
11. שליא — המצווה המעשית היא עיקר ושורש, אף שהתורה היא פנימיות וחכמה.
12. פרסא והקו — החיות האלוקית עוברת דרך כלים ומדרגות.
13. שלוש הארות — האור מגיע אל הספירות, אל כליהן, ואל הנבראים.
14. סובב — אור אין־סוף נמצא בשווה, אך החיות הפנימית פועלת דרך הקו והכלים.
15. יסוד העפר — כוח הצומח מגלה יש מאין בתוך המציאות הגשמית.
16. אור חוזר — מן הסוף מאירה תנועה כלפי מעלה.
17. המצוות — תכלית ירידת הנשמות היא להפוך את העולם הגשמי לכלי לעבודת ה׳.

הקריאה הזאת היא מפת פשט עריכתית [I]. היא עוקבת אחר סדר הלשון ומחברת את התחנות, אך אין לייחס לאדמו״ר הזקן את חלוקת התחנות עצמה.

תיבת שאלות פתוחות — «ממש»

המילה «ממש» מופיעה בגוף האגרת בהקשרים שונים. אין להעמיד לה הגדרה אחת כוללת בלי לבדוק כל הופעה במקומה.

תיק 0153 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[1]

תחנה 8 — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין — לשון האגרת

> «ובזה יובן היות המצות במל׳ — ה׳ של שם הוי׳, והתורה בזעיר אנפין — וא״ו של שם הוי׳».

---

1. מסמך 0153: E1.2 — חוברת הפשט — תחנות 6-10 ותחילת תחנה md.11. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

כאן מתחיל מעבר חדש. האגרת אינה עוזבת את עניין הבריאה, אלא מראה כיצד הוא נוגע למצוות ולתורה.

תחנה 8 — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין — מונחים

זעיר אנפין הוא הכינוי למערכת המידות. בגוף האגרת הוא מופיע כאן כמקומה של התורה ביחס לשם הוי'.

מלכות היא כאן מקומה של המצווה המעשית, והיא מקושרת לאות ה' האחרונה של שם הוי'.

האותיות אינן מוצגות כאן כשיעור דקדוקי בלבד. הן מסמנות שתי מדרגות ותפקידים:

- ה' — מלכות, קבלה והוצאה אל המציאות.
- ו' — זעיר אנפין, מערכת המידות והתורה.

זהו פירוש מקומי למבנה האגרת, ולא ניסיון להסביר כאן את כל סודות שם הוי'.

תחנה 8 — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין — פירוש פשוט

המצוות נמצאות במלכות מפני שהן יורדות אל פעולה ממשית, אל העולם ואל מי שמקבל את הציווי. התורה נמצאת בזעיר אנפין מפני שהיא קשורה לשורש הפנימי והמסודר יותר של ההמשכה.

אין הכוונה שהתורה «גבוהה» והמצווה «נמוכה» באופן פשוט. דווקא מפני שהמצווה נמצאת בסוף, היא קשורה לנקודת התכלית וההוצאה לפועל. האגרת תסביר זאת באמצעות «חותם המתהפך».

תחנה 8 — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין — תפקיד התחנה

תחנה זו מחברת בין מבנה הספירות לבין עבודת האדם. מה שנאמר קודם על מלכות כראשית היש הנפרד מתחיל להתפרש עכשיו ביחס למצוות.

תחנה 8 — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין — מה התחנה מבהירה?

היא מבהירה שהמצוות המעשיות אינן נושא צדדי שהוכנס בסוף האגרת. הן חלק מן המבנה עצמו: המלכות היא המקום שבו הדברים נעשים בפועל.

תחנה 8 — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין — מה נשאר פתוח?

עדיין לא ברור מדוע דווקא המצווה המעשית נקראת עיקר ושורש התורה, אף שהתורה היא חכמה. התשובה תבוא דרך התיאור של אריך אנפין והחותם המתהפך.

תיק 0243 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[5]

מן האחדות באצילות אל מעלת המצוות המעשיות — טיוטת עריכה E1.1 — פרק הפתיחה ותחנות 1–5

מעמד הטקסט: כתב־יד ערוך להמשך עבודה.
ציטוטי גוף האגרת נבדקו בעדים דיגיטליים המסומנים «לא בדוק» — [E-subresearch]. דפוס קה"ת עצמו לא נקרא בגליף — [U].
הערות המסומנות [I] הן הסבר עריכתי, ולא לשון אדמו"ר הזקן.

תיק 0611 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[525]

ב"ה YeshivahAI — ביקורת ארבע חוברות סיום אגרת הקודש כ' מהדורת בסיס: 23.9.2026, י"ב תשרי תשפ"ז

תפקידך: מבקר מייעץ בכתב בלבד. אין לערוך, לשנות, למחוק, להחליף, להזיז, לשתף או להעלות שום קובץ. אל תיצור "מהדורה מתוקנת". הצעות טקסט ועיצוב נמסרות בתוך דוח הביקורת בלבד; המשתמש וציטגיפט יחליטו אילו ליישם. אין לשלוח הודעות לאחרים. הבקשה אינה אישור לסבב מחקר אינסופי.

המשימה קרא את כל חומר החקירה הזמין תחילה, ואחר כך את ארבע החוברות. בדוק דיוק, שלמות, הסברה, מבנה, עברית, אנגלית, מקורות, כיווניות ועיצוב. מטרתך לשפר חוברות מעובדות על יחידת הסיום, מ"ומזה יובן היטב" עד "עד כאן מצאנו", בהקשר יחידת העפר. אין זו בקשה לכתוב מחדש את כל אגרת כ'.

קבצים וסדר קריאה 1. START-HERE.md-00 ו־PROMPT.txt שבתיקייה שלך. 2. Rules-v4.7.md-01: הכללים המחייבים. הוראות המשתמש המפורשות קודמות

---

5. מסמך 0243: E1.1 — חוברת הפשט — פרק פתיחה ותחנות 1-5.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

525. מסמך 0611: Review-Prompt-Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

לכלל בתבנית. צילומי דוגמת העיצוב הם דוגמאות, לא מקור למסקנה תורנית. 3. 02-Research-Archive.zip: פתח את ARCHIVE-README.md-00 ואת Available-Research-Unified.txt. קרא את המחקר הראשוני, את הנחיות R1–R5, דוחות Bot, הערכות המאסף ומסמך הסגירה לפי סדר הסבבים. הבחן בין הוראת עבודה ובין עבודה שבוצעה. תיקיות Collector נושאות לעתים הערכת הסבב הקודם; הכותרת בתוך הקובץ קובעת. 4. באותו ארכיון: manuscript/rounds.json, registers.json, כל units*.json, sources.json, method.json, evaluation.json, וכן evidence_archive ו־plate_manifest.json. אלה חומרי העריכה והניתוח הסופי, ולא דוחות מקור שנכתבו בידי המודלים. 5. ארבעת ה־PDF בתיקייה: Reader-HE, Reader-EN, Research-HE, Research-EN. קובצי TXT מקבילים מאפשרים חיפוש, אך אינם מחליפים בדיקה חזותית של PDF. 6. QA-REPORT.json ו־RELEASE-MANIFEST.json: בדיקות ההפקה והזהות המדויקת של הקבצים. בדוק ביקורתית גם אותם.

גבולות החומר הארכיון כולל את קובצי המקור הזמינים, את תיעוד כל חמשת הסבבים ואת הסברות המהותיות שעובדו. הוא אינו ייצוא מלא של כל התכתובת. דוחות Grok ו־Claude שהועברו בגוף השיחה עובדו בתיקי הסברות ובתולדות הסבבים; אין להציג את העיבוד כאילו היה קובץ תגובה מקורי מלא. חלק R1 בשיחה קטוע. אין להשלים חסר בהמצאה. מזהי S מוקדמים בחלק מקובצי Bot אינם תמיד זהים למפת ארבעים השאלות הקבועה: השווה תוכן ולא מספר בלבד. Gemini לא השתתף בסבבי המקור; אין לתת לו ציון היסטורי.

בדיקות תוכן מחייבות • האם נשמרו כל ארבעים שאלות התדריך, ההסבר לקושי, התשובה, החלופה והגבול? השווה ל־questions_he.json ולמפת S הסופית. • האם כל סברה מהותית שהתקבלה, נדחתה או תוקנה מופיעה בתיקיה המתאימה ובתולדות הסבב? בדוק את 18 תיקי A ואת שאלות N. אל תספור חזרה סגנונית כתוכן חדש. • האם טענות המחקר הראשוני מתויגות כהיסטוריות, והאם ברור שהן אינן המסקנה הסופית? בדוק במיוחד ב"ק עב א, ייחוסים בלתי מאומתים, יסודות, הערה 61 וגבול המסירה. • האם יש ביאור חיובי של האגרת ולא רק רשימת דברים שאין להסיק? בדוק את הסיבתיות של "כי הוא" ואת המעבר למצוות שנעשות בציווי בחומר. • האם נשמר ההבדל בין תהו/ס"ג, סובב וממלא, אור חוזר של הקו, בירור והעלאה? דמיון מבני אינו זהות מפורשת. • האם חוברת הקורא עצמאית, בהירה ונעדרת ציוני מודלים והיסטוריה מכבידה? האם מהדורת המחקר מפורטת בלי לנפח בעזרת דפים ריקים או לשכפל פסקאות ללא תוספת? • האם כל האנליזה, ההשערות, התיקונים והערכות

העבודה ניתנו באנגלית מלאה? צילומי המקורות העבריים נשמרים כעדים בשתי השפות ואינם נטענים כתרגום אנגלי מלא של הספרים המצולמים.

רשימת מוקשים שכבר התבררו — בדוק, אל תקבל על סמך הרשימה L6 הוא לקו"ת פינחס "צו את בני ישראל", לא פרשת צו. שלושה זוגות מנומקים; עפר נמסר בלי טעם נפרד. ע"ח נ י הופך חי/מדבר; ההבחנה במושא המיפוי היא יישוב מוצע. L1 הוא "ששת ימים תאכל מצות", לא "מצה זו" ולא דף "צו ז". הוא מביא בשר ואחר כך דגן, אבא בלבד, חכמה ושכל. L7 הוא קונטרס אחרון ד, יעד התוכן של הפניית ס"ג/מצח ב־L3. מחבר ההפניה אינו מוכרע. הערה 61: It מוסב על החי; נוסחה העברי המקורי לא אומת. אין ראיה לדגן=דעת ובשר=חכמה, לדרישת שני ההורים כאו"א במשפט האגרת, או לטעם מיני לשור דווקא. בזוהר רמא א יש שתי הופעות וחילוף באותה שורה; הכינוי לבדו אינו קובע כיוון. מלאך בעל מידה קבועה יכול להיות בעולם שכבר נתברר. תורה אינה רק ירידה ומצוות אינן רק עלייה. "עד כאן מצאנו" מציין גבול מסירה, ולא מכריע קטיעה או חתימה מכוונת.

מקורות וראיות קרא גוף במקום שאפשר, וציין מה קראת: צילום, תעתיק, קטע חיפוש, ביאור מאוחר או דיווח. אין לכתוב "אומת בצילום" אם ראית רק טקסט מחולץ. אין להמציא דף, טור, תאריך או ציטוט. שלושה אתרי העתקה אינם שלושה עדים עצמאיים. הפרד לשון אדה"ז, שכבת עריכה, פירוש מאוחר והיסק שלך. לכל תיקון מהותי הבא לשון מדויקת קצרה ומיקום שניתן לבדוק. אם מקור חסום, ציין מה חסר; אל תייחס לחוברת כשל משוער.

בדיקה חזותית מחייבת צפה ב־PDF עצמו או בתמונות עמודים. בדוק שער, עברית RTL ואנגלית LTR, גודל כתב, סימני ניקוד, מספרי הערות וכיוונם, רצף ומניעת כפילות, התאמה להערות בתחתית העמוד, מספרי עמודים, תוכן עניינים לחיץ ומספריו, טבלאות, מפתח, צפיפות וניצול הדף. צילומי הדפוס צריכים להיות קריאים ולשמור את הטקסט כולו. ציין בדיוק אילו עמודים נצפו; חילוץ טקסט אינו בדיקה חזותית. שמור את הנוסח הקבוע "תחת פיקוח רבני"; אל תוסיף שמות אישיים או הסתייגויות שנאסרו בכללי הסדרה.

מבנה דוח הביקורת א. הצהרת קריאה: שמות הקבצים שנקראו במלואם, מה נקרא חלקית, טווחי עמודים שנצפו, מקורות שנפתחו וחסמים. ב. עד עשר המלצות עיקריות, מדורגות לפי השפעה. לכל אחת: חומרה (קריטי/מהותי/עריכתי/חזותי), מהדורה ועמוד, מזהה S או A, ציטוט הבעיה, נימוק ומקור, הצעת שינוי, השפעה על המסקנה והנוסח המקביל בשפה השנייה. ג. טבלת כיסוי של כל 40 השאלות: תקין / חסר / דורש תיקון / לא נבדק. אין להסתפק ב"עברתי על הכול". ד. טבלת סברות וסבבים: מה

חסר, מה חזר לאחר שכבר תוקן, ומה יוצג כהיסטוריה ולא כמסקנה. ה. בדיקת תרגום: טבלה של שינויים במובן, ברמת ודאות ובייחוס; הצעות נוסח HE/EN. ו. בדיקת PDF: מיקום וראיה לכל ליקוי. אל תציע שינוי תבנית כולל בלי להסביר כיצד הוא מתיישב עם הכללים. ז. ארבעה חלקי סיום: חזרות מפורשות מטענותיך הקודמות אם היו; תשובה לשאלות שהופנו אליך; נוסח מתוקן מוצע של העמדה; מקור או נתון שיכול לשנות את מסקנתך. ח. המלצת מוכנות: מוכן אחרי תיקונים נקודתיים / דורש תיקון מהותי / חסרה ראיה מסוימת. אל תגדיר "לא מוכן" מפני שנותרה שאלה שאינה מעכבת את הביאור. הבחן חסר אמיתי מהעדפה סגנונית.

הצעות השיפור נמסרות כאן בכתב בלבד. אין פעולה בקבצים, אין שינוי שיתוף, ואין שליחה לצד שלישי.

מוקד הביקורת הייחודי — Claude ביקורת פרשנית, עריכתית ודו־לשונית בחן את ההבחנה בין גוף האגרת, מקבילה מוקדמת, ביאור מאוחר והיסק העורך. שים לב במיוחד לייחוס ההפניה באמור, למלאך בעל מידה מיוחדת שכבר נתברר, ולשלוש שכבות שורש–פעולה–תוצאה בתורה ומצוות. קרא את כל הגרסה האנגלית מול העברית: האם חלופה הפכה למסקנה, האם תורגם source כ־root שלא כדין, האם returning light הוכלל על הסובב, והאם both meanings נשמרו במדויק. הצע ניסוח מתוקן בשתי השפות לכל תיקון מהותי. בדוק אם חוברת הקורא מובילה להבנה בלי קודי מחקר מיותרים, ואם חוברת העיון מגלה את המחקר והחזרות במלוא ההגינות.

תיק 0613 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

שאלות והנחות לבירור – אין לייחסן כתשובה למודל[526]

מוקד הביקורת הייחודי — Grok-Bot ביקורת עדים, מראי מקום והפקה פתח את קובצי ה־PDF ואת צילומי המקור עצמם. אמת התאמה בין תמלול, צילום, מספר עמוד PDF ומראה מקום דפוס, בלי להסיק טור מאינדקס. בדוק במיוחד L1 מול מצה זו, L6 בפינחס, L3 אמור והניף, L7 קונטרס אחרון ד, ושתי הופעות הזוהר ברמא א. בדוק את plate_manifest.json: כל ארבעת החלקים מכסים את העמוד המקורי; עמודי משנת חסידים שלמים. דווח על חתך שחוצה אות או שורה, תמונה זעירה או צילום שאינו תומך בכותרתו. בדוק כל עמוד לכיווניות, גלישה, רווח, כותרת יתומה, מספור,

526. מסמך 0613: Review-Prompt-Grok-Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הערות וקישורים. הפרד ליקוי תוכן מליקוי גרפי ומחסם גישה. אל תיצור או תעלה PDF מתוקן.

תיק 0614 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב ללא מספר

שאלות והנחות לבירור – אין לייחסן כתשובה למודל[527]

מוקד הביקורת הייחודי — Grok ביקורת סברה ובניין הביאור בדוק במיוחד אם הביאור חיובי ומסביר, ולא רק אוסף הסתייגויות. בכל אחד מארבעת המעברים — עפר להזנה, הזנה לדעת, דעת לקרבן, קרבן למצוות — נסח את ההנחה, את התוצאה ואת החוליה החסרה אם ישנה. בחן את קריאת "כי הוא" ואת תחולת האור החוזר בנפרד. בדוק אם ההבחנה מעץ חיים מוצעת כהשערה או מוצגת בטעות כפתרון מפורש. הצע קריאה חלופית רצינית אחת לפחות לכל מחלוקת מרכזית, ומבחן מקור שיוכל להכריע; אל תחדש חיפוש שכבר נסגר ללא טעם קונקרטי. חזור במפורש מטענה קודמת שלך אם היא עומדת בסתירה למסקנות המבוססות.

תיק 0227 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[34]

2. תיקוני עריכה ותגי ראיה (לא שלד) — מביקורת Grok — E1-QC-34 — מבוא כ־[I] על קישור לסיום המצוות

- מקום: פרק פתיחה
- טענה: לשון הסיום [E-subresearch]; קריאת המבנה →[I]
- מצב ראיה: [E] טיוטה כבר מסמנת נכון
- סוג: תקין
- תיקון מוצע: אין (רק להחליף [E]→[E-subresearch] לציטוט)

תיק 0345 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[35]

---

527. מסמך 0614: Review-Prompt-Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
34. מסמך 0227: 199 — E1 — Editorial QC for Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
35. מסמך 0345: 08 — Packet — R04 ARCHIVE. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

עיון בתניא יומי — תשובת Claude, סבב R03 — Key Findings (עיקרי הממצאים)

1. נקרא ישירות ואומת בתעתיק בסבב זה: עץ חיים שער מ"ד פ"א (וכן קטע מפ"ב), עץ חיים שער מ"ב פ"א-ה' ופי"א, זוהר אדרא זוטא (רצב ב), זוהר אדרא רבא (קכח ב, דרך תעתיק מקביל), לשון אגה"ק י"א, מאמר "אמר ר' אלכסנדרי" תשל"א (הנחה בלתי מוגה), ומבנה הפרקים של עץ חיים שער מ"ז ושער מ"ב.

2. לא נפתח — ניסיון חדש נכשל בכנות: מאמרי אדה"ז תקס"ח ח"א עמ' קיד-קכה. עשיתי ניסיון גישה חדש וממשי דרך כתובת הקובץ ב־hebrewbooks.org (hebrewbooks.org/32912) — האתר חסם את הבקשה בזיהוי בוט. לכן תקס"ח אינו ברשימת הנקרא ואיני מצטט ממנו.

3. גוף דרך מצותיך קכט-קל (S24-S27) לא אותר מילולית. תת־המחקר (סוכן משנה) דיווח בכנות שדפי chabadlibrary מציגים מסגרת בלבד, ו־Sefaria טוען ב־JavaScript. אושר רק ההקשר הרעיוני וציטוט מסעיף מאוחר יותר. לכן חלק מ־Q02 נשען על הפניה + היסק, לא על קריאה ישירה של הדף — ואני מסמן זאת מפורשות.

עיון בתניא יומי — תשובת Claude, סבב R03 — Recommendations (צעדים מעשיים)

1. לסבב הבא — פתיחת תקס"ח בפועל. הניסיון דרך hebrewbooks.org/32912 נחסם בזיהוי בוט. יש לנסות מסלולים שלא נוסו: (א) otzar770 / teachings.chabad.org; (ב) ניווט תוכן העניינים בספריית חב"ד עד דף הטקסט הפנימי (לא המסגרת); (ג) סריקת דפוס חלופית. סף שינוי: רק אם הדף נפתח בפועל — לרשום אותו כנקרא ולצטט; אחרת להשאירו "פתוח".
2. דרך מצותיך קכט-קל דרך Sefaria API (בקשת JSON ל־Derekh_Mitzvotekha,_Shoresh_Mitzvat_HaTefillah) לפי מספרי סעיפים, עם אימות התאמת המספור לאותיות המהדורה המודפסת), כדי לאמת מילולית את שלושת הציטוטים של Q02 שנשארו הפניה+היסק. עד אז — לא להציג את מסקנות ChatGPT ל־Q02 כמבוססות־טקסט.
3. לא לפתוח מחדש את קושיית פנימיות נהי"מ, את S08, ואת אוה"ת קצט — עד שיימצא מקור הנוגע ממש.

4. בכל שימוש עתידי במיפוי ל' הכלים — לשמר את ההבחנה מלכות/ז"א מפורשת (S23 מבחין ל' למלכות, כ"ז לז"א), ולא להחליף בשקט; ולסמן ש־S11 נוקט "דאצילות" סתם והוא בלתי מוגה.

עיון בתניא יומי — תשובת Claude, סבב R03 — Caveats (הסתייגויות)

- הסכמה בין מודלים אינה ראיה. כל אימות כאן הוא מקריאתי הישירה בתעתיקים, לא מהסכמת ChatGPT/Grok.
- תעתיקים, לא סריקות דפוס — ייתכנו שיבושי העתקה; לא כתבתי "אומת על הדף", אלא "אומת בתעתיק".
- מוגה מול בלתי מוגה: תעתיק התניא הוא של הנוסח הנדפס; מאמר תשל"א (S11) הוא הנחה בלתי מוגה ואין לבנות עליו הכרעה מילולית; תעתיקי עץ חיים והזוהר בוויקיטקסט אינם מהדורות ביקורתיות.
- מה שלא נפתח: תקס"ח (ניסיון נכשל), דרמ"צ קכט־קל וקטע תורה אור ההוספות (S20) — ידועים מן החבילה/הפניה בלבד.
- אין חוברת ואין הכרעה משותפת בשלב זה; זהו סבב ביקורת בלבד, ואיני מכריז על הכרעה.
- סעיפים ללא תוספת מוכחת: ב־Q03 (גוף מלאך אצילות וטעם סדר הדוגמאות) אין תוספת חדשה — אמרתי זאת מפורשות. אין צורך בסבב נוסף רק כדי לחזור על אותו חסר; הסבב הבא צריך להתמקד בפתיחת תקס"ח ובגוף דרמ"צ קכט־קל.

מקורות שנקראו — חבילת S20 — R03 — תורה אור, הוספות ויקהל, קיד ד–קטו א

תעתיק ספריא, פסקה 20

נקראה הפסקה בשלמותה עם הפסקאות הסמוכות. עוגן: "כי מי' כלים הפנימים נעשה בחי' נשמה בבריאה". בהמשך מיפוי מקביל ליצירה ולעשייה; בתחילת הביאור נזכרים כלים חיצוניים דז"א. אין לצטט את הפסקה כאילו כתוב בה רק מלכות. סימון המעבר לקטו א נמצא באמצע הפסקה.

הפניית Claude למקום זה מועילה. הכתובת הישנה בספריית חב"ד לא סיפקה לנו את הטקסט עצמו; הקריאה הישירה כאן היא בתעתיק ספריא המזוהה עם מהדורת קה"ת.

מקורות שנקראו — חבילת S21 — R03 — מאמרי אדמו"ר הזקן תקס"ו ח"א, עמ' עח

להבין בתוס' ביאור שרש ענין הנ"ל, עמ' עח

נקרא כל העמוד; מוקד הבדיקה סעיף ב'. עוגן: "נר"נ כללי בבי"ע ומתחלק לפרטיות נר"נ בכל עולם". בהמשך הבחנה בין אור הנשמה לבין נפש ורוח ובין האורות לכליהם. בהערת המהדירים 10 יש הפניה לעץ חיים שער מ"ד, שער השמות. זו הדרך שבה אותר S23; ההערה היא של המהדירים, גוף הדרוש הוא המקור החסידי.

מקורות שנקראו — חבילת S22 — R03 — תקס"ו ח"א, עמ' צו

ותוספת ביאור הדברים הנ"ל, עמ' צו

נקרא כל העמוד. עוגן: "שנשמה דעשי' הכלי היא בחי' נברא והאור הוא בחי' אלקות". זה המקום המדויק לטענה שעליה דיווח Claude מתת־מחקר בלי עמוד. בהמשך מופיעה הקביעה שגם אורות נפש ורוח דעשי' נבראים. אין להסיק ממנה שכל נשמה פרטית בעשייה היא האלוקות המתוארת כאן.

מקורות שנקראו — חבילת S23 — R03 — עץ חיים, שער מ"ד, פרק א': שער השמות

הפרק בתעתיק ויקיטקסט

נקרא הפרק, ובייחוד יחידות י"ס דנוקבא וט"ס דזעיר. עוגן מכריע: "נמצא כי חלקי הנשמה שיש בבי"ע הן אלהות, אך מבחינת רוח ואילך הוא בחינת עולם הפירוד".

לבדיקה: הזיהוי מלכות/נוקבא בפתיחה; שלושת הלבושים; ההבחנה בין נר"נ לנוקבא עצמה לבין נשמה לבי"ע; ההקבלה לז"א והמספר כ"ז. בסיום הפרק נידון היפוך סדר פנימי וחיצוני במקיפים. אין מכאן לבדו הוכחה לטעם סדר הדוגמאות באיגרת.

מקורות שנקראו — חבילת S24 — R03 — דרך מצותיך, שורש מצות התפלה, קכט א

קכט א

נקרא העמוד במלואו. הוא מתחיל באמצע משפט וממשיך את הדיון בכוח הבריאה. מוקד: השוואת מעלת הספירות לעומת גילוי כוח הבריאה בבי״ע. אין לטעון שנקראה מכאן תחילת כל הדרוש.

מקורות שנקראו — חבילת S25 — R03 — דרך מצותיך, שורש מצות התפלה, קכט ב

קכט ב

נקרא העמוד במלואו, כולל ההמשך לקל א. עוגן: ״נראה ונגלה כח א״ס ב״ה יותר אפי׳ ממה שמראה כחו בהתהוות הנבראים רוחניים אע״פ שהם ג״כ נבראו יש מאין״.

לבדיקה: מה ניתן להשתלשל מנבראים רוחניים, היכן נדרש דילוג לגשמיות, ומה מוסיף הסבר נעוץ תחלתן בסופן. אין להפוך את המעלה הזאת להשגת העצמות בתודעת הגוף.

מקורות שנקראו — חבילת S26 — R03 — דרך מצותיך, שורש מצות התפלה, קל א

קל א

נקרא העמוד במלואו. סיום הביאור על א״ק ועשייה, ואחריו סעיף כז על הקו, אור הסובב והכוח להוות. בסוף העמוד מתחילה ההבחנה בין אור הסובב לעצמות; יש לקרוא אותה גם עם S27. זו בדיקה של תפקיד מדרגות ההתלבשות, לא הוכחה לשלילתן.

מקורות שנקראו — חבילת S27 — R03 — דרך מצותיך, שורש מצות התפלה, קל ב

קל ב

נקרא העמוד במלואו, ולא כל המשך הסעיפים שאחריו. ההבחנה בין אור לעצמות נשלמת בראשו. סעיף כח פותח קושיה על התהוות א״ק והספירות בלשון בריאה מול היותם אלוקות. נקרא גם ראש ההמשך בקלא א, אך אין כאן טענה שהמחקר מיצה את כל הדיון.

מקורות שנקראו — חבילת S28 — R03 — זוהר ח״ג קכח ב, אדרא רבא: אריך אנפין

קכח ב

נקרא רצף הקטע. עוגן: "בגולגלתא יתבין תליסר אלפי רבוא עלמין". הזיהוי לא"א אינו נסמך רק על כותרת עורך האתר: בהמשך גוף הטקסט מכנה את הפרצוף אריכא דאנפין ומבחין ממנו את זעיר אנפין.

מקורות שנקראו — חבילת S29 — R03 — עץ חיים מ"ב, ג': לבושים והיכלות

פרק ג'

נקרא הפרק ובהשוואה לקטעים הסמוכים שכבר נבדקו. שתי מובאות קצרות לבדיקת הטענות:

> "הלבושים הם בחינת הכלים אל אור מקיף".
>
> "בתוך הבתים והיכלות שהם כלים גדולים במאד מאד אינם יכולין להתצמצם שם".

יש לקרוא את המשך המשפטים במקור. אין למחוק את השלילה מן המובאה השנייה, ואין לזהות את הכלים עם האור שבמובאה הראשונה.

מקורות שנקראו — חבילת S30 — R03 — דרך מצותיך, מצות האמנת אלקות, מט ב–נ א, מהדורא קמא

מט ב · נ א

נקראו שני הדפים. הפסקה על כלי אצילות כנשמה לבי"ע מתחילה בסוף מט ב ונשלמת בראש נ א. המיקום הוא מהדורא קמא, לפי זיהוי הדפים באתר. אין להחליפו בקכט ב או במיקום מד-מה שהובא בתשובת Claude.

מקורות שנקראו — חבילת S31 — R03 — תקס"ו ח"א, עמ' קל

עמ' קל

נקרא העמוד; יש בו שימוש נוסף ביחסיות אור/כלי ונר"נ, וכן דיון בגופי מלאכים בבי"ע. הוא אינו מקור מספיק לתיאור חומר גופי מלאכי אצילות.

תיק 0575 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[476]

476. מסמך 0575: IGK20-From-Lower-to-Higher-Research-HE.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ארבעים שאלות המחקר ומצבן

נוסח התדריך הקבוע נשמר; ההסבר והמצב משקפים את סגירת R5.

S19 · טוב טעם ודעת כמשפט מעבר

"ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת": תחביר, מקור לשון, והאם יש זיקה מוכחת לטעם דגן/דעת/מצוות או רק הדהוד ספרותי.

'טעם' היה קודם טעם דגן, וכעת הוא יכול לציין טעם והסבר. הדמיון מושך, אך קודם צריך להבין את משפט המעבר כפשוטו ואת תפקידו בהעברת הדיון למרכבה.

מצב: עוגן לשוני ופירוש

S20 · פני אדם והאדם שעל הכסא

מהי המרכבה שבמשפט — חיות, מלאכים, בריאה/יצירה, כלל או בחינה מסוימת? קרא יחזקאל א בהקשר; אל תזהה דרגות בלי מקור. מה היחס לאדם שעל הכסא?

מראה יחזקאל כולל פנים בדמות אדם וגם דמות כמראה אדם מעל הכסא. הדמיון במילים עלול למזג שתי קומות שונות. האגרת עצמה מדברת במלאכים שבמרכבה, ולכן צריך לשמור על ההבחנה.

מצב: מבוסס

S21 · התכללות אינה ביטול התפקיד

ארבע פנים לכל חיה והתכללות: כיצד בכל זאת נקראים שור/נשר/אריה/אדם? מה העיקר בכל שם, וכמה התכללויות אכן נדרשות מן המקור? אין לייצר ריבוי אינסופי כהסבר לכל דבר.

אם כל פנים כלולים בחבריהם, צריך להסביר מדוע עדיין פנים מסוימים הם מקור לבהמות ואחרים לעופות. בנוסף יש להבדיל בין התכללות לבין בירור, שנעשו בטעות מילים חלופיות במהלך המחקר.

מצב: מבוסס בגבולות

S22 · שור לכל הבהמות, נשר לעופות

למה שור שורש לבהמות ונשר לעופות, כולל מינים שונים? מה היחס לטהורים/טמאים ולכך שאין מקריבים נשר? הבא מקור, לא הכללה זואולוגית.

שם הפנים אינו רשימת המינים שמקריבים בפועל. אם נשר מציין שורש עופות, אין מכאן שמקריבים נשר. צריך לבדוק את המינים שהזוהר עצמו מונה ואת היקף ההקבלה.

מצב: יחס מפורש; טעם כולל חלקי

S23 · האריה והאדם אינם נעלמים מן הזוהר

מדוע אדה"ז נוקט שור ונשר בלבד, כאשר הזוהר הסמוך דן גם באריה ובאדם? תן תשובה מותאמת לטיעון האגרת והראיה החזקה נגדה. העדר חיות בר בקרבן אינו סוף הדיון.

תשובה מוקדמת אמרה שאריה אינו קרב ולכן אינו שייך לדיון. אבל הזוהר עצמו נותן לאריה ולאדם תפקיד. צריך להסביר את בחירת האגרת בלי למחוק את המשך המקור.

מצב: הסבר הקשרי חזק

S24 · רוח שיורדת, רוח ששבה

"רוח הבהמה והעוף העולה אליהם": מה עולה, מי מעלה, ומהו היחס בין הענף הגשמי למקור הרוח? האם הרוח חוזרת לשורש שממנו באה או מגיעה למעלה ממנו, ובאיזה מובן?

אם רוח הבהמה כבר באה מן המלאכים, קשה להבין מה הם מקבלים בחזרתה. זו השאלה המנגנונית המרכזית של הקרבן: שיבה למקור אינה מסבירה מעצמה תוספת במקור.

מצב: מבוסס עם הרחבות מסומנות

S25 · הנאה, הזנה וסיפוק

"נהנים מאד וניזונים ומסתפקים": פרש כל פועל, כולל מקורו אם נמצא. האם "מסתפקים" משורש סיפוק ולא ספק? מה מוסיף מאד? אין להמציא שלוש ספירות.

שלושה פעלים סמוכים יכולים לפרט יחס אחד או לציין שלוש מדרגות. צריך לבאר תחילה את משמעותם הלשונית ולבדוק אילו מהם כבר נמצאים בזוהר.

מצב: פירוש פשוט; חלוקה לא הוכחה

S26 · אותה שורה או מקום אחר?

קרא זוהר ח״ג רמ־רמא בהיקף הנחוץ לפני הציטוט ואחריו: מי נהנה, ממה, מה היסוד ומה העיקר, ולמי חוזר דילהון? הפרד גוף זוהר, תרגום ופירושי אור החמה/מקדש מלך/הסולם.

שני סדרי מילים שונים באותו דף אינם בהכרח חילופי נוסח. ייתכן שמדובר בשתי הופעות שונות. צריך לזהות תחילה את המקום, ורק אחר כך להשוות עדים לאותו מקום.

מצב: מבוסס דיגיטלית

S27 · מה מלמד ’כדקדוק’?

מה בדיוק מדייק אדה״ז ב״כדקדוק לשון״? האם ״יסודא ועיקרא״ מוכיח יתרון שורש התחתון, מין המזין את מינו, או מקור חיות מסוג אחר? האם הקריאה המתורגמת שומרת על כיוון היחס?

האגרת אינה מסתפקת בציטוט אלא מדגישה את דקדוקו. השאלה היא מה נמצא במילים עצמן ומה נוסף מתוך הביאור הקודם או מן המקבילות החסידיות.

מצב: פירוש הקשרי מבוסס

S28 · גם המלאכים מב״ן — ומה נוסף להם?

אם המלאכים הם שורש הבהמה, כיצד הבהמה משלימה אותם? האם גם המלאכים שייכים לב״ן/תהו, ואז ״תהו מול תיקון״ לבדו אינו מספיק? בדוק במיוחד יעד K4.

אם גם המקבל וגם המאכל שייכים לב״ן, הניגוד הכללי תהו־תיקון אינו מספיק לבדו. צריך לברר לא רק מאין באו, אלא מה מצבם ומה מתחדש בעבודת הקרבן.

מצב: יישוב מצורף

S29 · מעט קרבן וריבוי מקבלים

כיצד מציאות קרבן קטן מספקת לריבוי מלאכים? הזוהר עצמו מעלה שאלה סמוכה; מה מוסיף ביאורה לפשט האגרת? הפרד מזון גשמי ושפע רוחני בלי לרוקן ״ניזונים״ מתוכן.

אם מפרשים הזנה ממשית מדי, עולה בעיית חלוקת הכמות. אם הופכים אותה למליצה בלבד, מאבדים את תוספת החיות. משל הזוהר מציע דרך לשמור על ממשות ההשפעה בלי לחשב מנות.

מצב: מבוסס בגבולות המשל

S30 · ’כל הנ”ל’ מחזיר את הסיום לאגרת כולה

”ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין על ידי כל הנ”ל”: לזהות מליצות, כינויים ותפקיד כל צירוף; האם ”כל” כולל את כל האגרת או רק הרצף האחרון?

המעבר למסקנה כתוב בלשון חגיגית, אך יש לו תפקיד לוגי. צריך לברר מה כבר הונח כדי שמעלת המצוות תהיה ’נקל להבין’, ולא להסתפק בזיהוי הפסוקים.

מצב: עוגנים וקריאה מועדפת

S31 · מעלת החומר ומעשה מצווה

מה החוליה הלוגית מהזנת אדם ומלאכים למעלת מצוות מעשיות? למה עצם שימוש בחומר אינו די, ומה מוסיפים ציווי, רצון, ביטול, בירור וכוונה? אל תסיק שכל פעולה חומרית היא מצווה.

מן העובדה שמאכל נמוך מחיה אדם לא נובע שכל ארוחה היא מצווה. צריך להראות היכן נכנס הציווי, ומה הקרבן מוסיף למעבר מן הטבע אל עבודת האדם.

מצב: מבוסס

S32 · ירידת הנשמות וגילוי למטה

תכלית ירידת הנשמות לעומת תכלית בריאת האדם, דירה בתחתונים, גילוי כוחותיו ולדעת אותו: האם אלה רמות הסבר או תכליות שונות? בחר מקבילות מדויקות ולא סיסמה ”הכול אותו דבר”.

כמה לשונות של תכלית מופיעות באגרת ובמקבילות. כדי לצרפן צריך להבחין בין מי יורד, מה האדם עושה ואיזו תוצאה מתגלה בעולם, ולא להחליף את כולן בסיסמה אחת.

מצב: מבוסס; הפניה פתוחה

S33 · מעלת המעשה אינה סולם יחיד

”מצוות מעשיות” מול תורה: האם האגרת מדרגת אותן זו מול זו במפורש או שמעלתן נקבעת בציר מסוים? מה עם תלמוד תורה כמצווה, דיבור כמעשה, תפילה וכוונה?

הסיום משבח מצוות מעשיות, אך אין להסיק מיד שהתורה פחותה בכל בחינה. צריך לבדוק גם את גוף האגרת וגם את המדד שלפיו כל מקור אומר ’גדול’.

מצב: מבוסס

S34 · גדול תלמוד, גדול מעשה

"תלמוד תורה כנגד כולם" ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה": קרא את ההקשר והסבר מה נחשב גדול בכל מקור. השווה תניא ד–ה, לה–לז, וקונטרס אחרון ד אם נוגע; אין די בחלוקה תורה=השגה/מעשה=תכלית בלי מקור מחיל.

מעלות שונות עלולות להיראות סותרות כאשר הופכים כל אחת לדירוג כולל. המקורות מאפשרים לבדוק לא רק מה חשוב יותר, אלא באיזו שאלה כל מעלה מכריעה.

מצב: מבוסס מן המקבילות

S35 · ארבעה זמנים, לא 'לעתיד' אחד

בדוק במיוחד את הנחת העתיד: תלמוד גדול עכשיו/מעשה גדול לעתיד, או סדר אחר? הבחן ימות המשיח, תחיית המתים וגן עדן, והשגת התורה לעתיד. קרא K3 ואת מקורותיו; אל תציג שאלת המשתמש כעובדה.

'עולם הבא' ו'לעתיד' אינם תמיד אותו זמן או אותו סוג שכר. השאלה ביקשה לבדוק הנחה, ולכן אין להעתיק אותה אל המסקנה בלי לקרוא את המקור.

מצב: מופרד לפי מקורות

S36 · היום לעשותם

"היום לעשותם": מה מוכיח הפסוק ודרשת עירובין? עשייה מול שכר, זמן הזדמנות, או קדימות למעשה על לימוד? אל תסיק מעבר לתחולת המקור.

הדרשה נשמעת כשבח המעשה, אבל הניגוד המפורש בה הוא היום מול מחר. צריך לראות מה היא מוסיפה למסקנת האגרת בלי להפוך אותה לדיון תלמוד מול מעשה שלא נאמר בה.

מצב: מבוסס

S37 · שני חצאי 'יפה שעה'

"יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים...": למה תשובה כאן, מה הם מעשים טובים, ומהו "כל חיי עולם הבא"? קרא גם חצי המשנה על קורת רוח. בדוק תניא ד ומקבילות; האם רצון/מהות מול זיו/השגה מסביר ומה אינו מסביר?

המשנה משבחת תחילה שעה בעולם הזה ואחר כך שעה בעולם הבא. אין כאן שתי הכרעות סותרות אם מבינים שכל אחת מודדת דבר אחר. צריך גם להיזהר ממתן טעם מיוחד למילת תשובה בלי מקור.

מצב: מבוסס בגבולות

S38 · הדהודים שאפשר לשמוע ולא להוכיח

האם בשר השור→פני שור, טעם→דעת→מצוות והמעבר מזון→קרבן הם מבנה מכוון? הפרד הקשר ענייני מפורש מרמז ספרותי שאפשר רק להציע.

רצף הלשונות יוצר חיבור יפה בין הדוגמאות. השאלה היא מתי יופי זה נעשה ראיה, ומתי ראוי להשאירו כהצעה המסייעת לקריאה.

מצב: הדהוד מוצע

S39 · עד כאן מצאנו: גבול המסירה

"עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה": מי כתב את ההערה, באילו עדי דפוס, ומה מותר להסיק ממנה על שלמות/קטיעה/תאריך האגרת? אין להפוך הערת העתקה לעדות על כוונת חתימה.

הערת הסיום נשמעת כעדות היסטורית, אך היא אומרת קודם כול מה נמצא בידי מוסרי הטקסט. כדי להסיק ממנה למה המחבר הפסיק נדרש מידע שאינו כלול במילים האלה.

מצב: גבול מסירה מבוסס; היסטוריה פתוחה

S40 · הטיעון השלם וגבולותיו

מפת הטיעון הכוללת: מה הוכח, מה שימש משל ומה נלמד בהיסק? כתוב בסוף ביאור רציף לכל היחידה, אבל אל תחליף את השאלות הפרטיות בסיסמה "התחתון גבוה בשורשו". הוסף שאלות חדשות שהתגלו עם מזהה N-[שם מודל]-01 וכו'.

אחרי כל הדיוקים צריך לחזור ולקרוא את היחידה ברצף. התוצאה אינה אוסף הסתייגויות: יש ביאור חיובי, ובתוכו מקומות שהראיה נעצרת בהם.

מצב: הושלם

תוכן ונתיבי קריאה

ארבעים השאלות ומצבולשון היחידהתיקי העיוקביאור רציף כל חמשת הסבביםדרך העבודה וגבולותיהפנקס השערות ושאלותתרומות והערכהמחקר הפתיחה — עד

לשון יחידת הסיום

ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות דצח״מ שהן בחי׳ עפר מים אש רוח שאף שהחי הוא למעלה מהצומח והמדבר למעלה מהחי אעפ״כ החי ניזון וחי מהצומח והמדבר מקבל חיותו משניהם וגם חכמה ודעת שאין התינוק יודע לקרות אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן כו׳ ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו׳ כי הוא בחי׳ אור חוזר ממטה למעלה מתחתית העשיה שמתגלית שם ביתר עז הארה דהארה כו׳ מאור א״ס הסובב כ״ע ומהקו אור א״ס שבסיום רגלי היושר דא״ק בבחי׳ אור חוזר כנ״ל.

ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת מה שמלאכים עליונים שבמרכבה פני שור ופני נשר נהנים מאד וניזונים ומסתפקים מרוח הבהמה והעוף העולה עליהם מהקרבנות שע״ג המזבח וכדקדוק לשון הזוה״ק ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון. ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין ע״י כל הנ״ל גודל מעלת המצות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעוה״ז הגשמי כמ״ש היום לעשותם ויפה שעה א׳ בתשובה ומעשים טובים בעוה״ז מכל חיי עוה״ב. (ע״כ מצאנו מכיה״ק):

נוסח עבודה על פי העד הדיגיטלי של האגרת; סימני הקיצור הותאמו טיפוגרפית. בעד זה: ׳העולה עליהם׳; בדוחות המחקר צוטט פעמים רבות ׳העולה אליהם׳. אין כאן הכרעת נוסח בין דפוסים. החלוקה לפסקאות והפיסוק הם כלי קריאה. התרגום האנגלי הוא תרגום העבודה של מהדורה זו.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה

תיקי העיון: ארבעים שאלות

S19 · טוב טעם ודעת כמשפט מעבר

הצירוף מהדהד תהלים קיט, סו. באגרת הוא מציג הבנה מנומקת של הנאת המלאכים מן הקרבן על יסוד ההסבר הקודם. זיקה לטעם דגן ולדעת אפשרית, וכן להמשך הפסוק על מצוות; אין ראיה שהיא תוכנית ספרותית מכוונת או שם של מדרגה קבלית נוספת.תהלים קיט, סו — טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי, תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה

קריאת המעבר כפשוטו נותנת כבר תוצאה: מה שהוסבר על הזנת המדבר מאפשר להבין גם את המרכבה. המילים ׳בזה׳ ו״יובן׳ מחזיקות את הרצף, ו׳טוב טעם ודעת׳

מדגיש הבנה שיש לה טעם. אין צורך להפוך את הצירוף למונח טכני כדי שיתרום למהלך.

המחקר הראשוני הציע רצף טעם ממשי־דעת־מצוות, מפני שהפסוק בתהלים ממשיך ’כי במצותיך האמנתי’. ההצעה אינה חסרת בסיס לשוני: המילים אכן קרובות לנושאי האגרת. אך האגרת אינה מצטטת כאן את המשך הפסוק, ואינה מסבירה שהיא רומזת אליו. לכן השאלה אינה אם הקורא יכול לשמוע את ההד, אלא אם אפשר לייחס למחבר תכנון מוכח.

יש גם הבדל בין מקור הלשון לבין מקור הרעיון. זיהוי הפסוק מסביר מאין נלקח הצירוף; הוא אינו מוכיח שהביאור הקבלי של הקרבן נמצא בפסוק. אם מעבירים את כל הרצף מן האגרת אל הפסוק, נוצר מעגל שבו הדמיון עצמו משמש הוכחה לתוכן שהקורא הכניס אליו. התיק שומר את הזיהוי המקראי ואת הביאור ההקשרי כשתי ראיות שונות.

החלופה הפשוטה היא מליצה מקראית המותאמת יפה למעבר. אין בכך הפחתת ערכה הספרותי. ביטוי יכול להעמיק את רצף הקריאה גם בלי שנוכל להוכיח רמז מחושב לכל מילה. בחוברת הקורא ניתן להציג את ההדהוד במשפט קצר; בחוברת העיון יש לשמר גם את ההצעה הרחבה ואת הסיבה לצמצומה.

מבחן ההכרעה נשאר ברור: מקור של אדה”ז או פירוש ממוקד המסביר את הקישור הזה יוכל לחזק את טענת הכוונה. בהיעדרו, המסקנה הנוכחית אינה שהרמז שגוי, אלא שהוא מוצע. זה אותו כלל שנדרש בבשר שור ופני שור, אך הדמיון אינו הופך את שני המקרים להוכחה מצטברת.

S20 · פני אדם והאדם שעל הכסא

ביחזקאל א לכל חיה ארבעה פנים, ובהם פני אדם; הדמות שעל הכסא מופיעה בהמשך מעל הרקיע. אלה אינם אותו פרט במראה. האגרת נוקטת פני שור ופני נשר כמלאכים עליונים שבמרכבה. K5 מבחין גם בשורשי נפשות בין פני אדם לבין האדם שעל הכסא. אין להוסיף זיהוי עולם או מדרגה לכל פרט בלי מקור ממוקד.יחזקאל א — פסוקים ו, י, כו; ארבע הפנים והאדם שעל הכסא, תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, ונגלה כבוד ה’, תשכ”ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54, זוהר ח”ג, פנחס, רמ ע”ב–רמא ע”א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537

הצעד הראשון הוא לקרוא את תיאור המקרא לפני שמשתמשים בשמות כקיצורים קבליים. הפסוקים על ארבע פנים ועל פני אדם שייכים לחיות. הפסוק על דמות הכסא

ועל דמות כמראה אדם מוסיף רובד אחר. אם אומרים רק ’אדם שבמרכבה’ בלי הבחנה, אפשר להעתיק בטעות שורש של נשמות ממקום למקום.

K5 תרם הבחנה מפורשת בין פני אדם שבמרכבה לבין אדם העליון שעל הכסא בהקשר שורשי הנפשות והנשמות. הוא מקור מאוחר המפרש מערכת קרובה, ואינו משנה את סדר הפסוקים. ערכו כאן הוא שהוא מראה שההבדל המקראי נשמר גם בביאור החסידי ואינו פרט חזותי חסר משמעות.

לשאלת המשתמש על עולם המרכבה לא ניתנה בחומר שנבדק מפה מלאה של כל העולמות בכל הופעה. האגרת אומרת מלאכים עליונים שבמרכבה. מקורות אחרים עשויים להבחין בין מרכבות ומדרגות, אך אין להכריע מכוח הכותרת בלבד אם כל פרט שייך לבריאה או ליצירה באותו מובן. דיוק חיובי לפעמים פירושו לשמור את הגדרת המחבר בלי להוסיף לה מפה רחבה יותר.

דוגמה למבחן נגד היא השאלה כיצד אדם יכול להיות פנים בין בעלי חיים, בעוד בסדר דצח”מ הוא למעלה מהם. הקושי נחלש כאשר מבחינים בין מדרגות נבראים גשמיים לבין פני המרכבה כסמלים ושורשים רוחניים. אין מדובר באדם גשמי הניצב ליד שור גשמי. עם זאת, אין להפוך את ההבחנה להיתר להמציא כל יחס בין המפות; המקבילות קובעות אילו זיקות מותר לבאר.

התוצאה נחוצה להמשך הקרבן. כשאומרים שרוח הבהמה חוזרת לפנים שבמרכבה, אין להעבירה בלי נימוק אל דמות האדם שעל הכסא. גם כאשר L3 מתאר עלייה עד מלכות דאצילות, יש לשמור את שלבי ההסבר שהוא נותן. הבחנת המקומות אינה מפרקת את האחדות של המראה; היא מאפשרת לעקוב אחר טענותיו של כל מקור.

S21 · התכללות אינה ביטול התפקיד

הזוהר מתאר התכללות, ובאותו רצף מייחס לשור ולנשר תפקידים מוגדרים. אין סתירה בין שני הדברים. L6 מראה שגם בעולם שכבר נתברר יש מיכאל באהבה וגבריאל ביראה. מידה קבועה אינה מוכיחה אי־בירור, ובירור אינו מוכיח שכל המידות נעשו תפקיד אחד. יש להבחין בין שורש, מצב, מבנה וביטול.יחזקאל א — פסוקים ו, י, כו; ארבע הפנים והאדם שעל הכסא, זוהר ח”ג, פנחס, רמ ע”ב–רמא ע”א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ”ג — §§ו–ח, הערה 37; מ”ה, ב”ן וס”ג

הנתון הראשון הוא מקומי ופשוט: הזוהר אינו רואה בתיאור הפנים המסתכלים ונכללים זה בזה סיבה להפסיק לקרוא להם שור ונשר. מיד לאחר התיאור הוא ממשיך להתפשטות רוח אל בהמות ועופות. לכן השמות מציינים תפקידים בתוך מערכת שיש בה קשרים, ולא טענה שכל בחינה מבודדת לחלוטין.

R4 העמיד קושי בין ’כל אחד במידה מיוחדת’ ב־L3 לבין ’ב”ן שכבר נתברר’ ב־K4. מאחורי הקושי עמדה הנחה שבירור צריך לבטל את המידה המיוחדת. L6 §א ערער את ההנחה במפורש: הוא מתאר עולם ברור שכבר נתברר, ובתוכו מחנה מיכאל באהבה ומחנה גבריאל ביראה, כל אחד במקומו. הקביעות מתיישבת עם הבירור ולא מעידה כשלעצמה נגדו.

צריך לקרוא גם את משל העובר ב־L6. שם מצב שבו הראש והרגל כלולים יחד מתאר קודם גמר היצירה. אין זו אותה התכללות מתוקנת של מידות בפרצוף אדם הנידונה ב־L3. מילה זהה יכולה לציין אי־הבחנה מוקדמת או שילוב של בחינות מובחנות. אם משתמשים בה כמונח אחיד בלי ההקשר, מקבלים סתירות שהטקסטים עצמם אינם מעמידים.

L3 מוסיף עוד סוג קשר: שלום בין שר של מים ושר של אש בגילוי שמעל המידות. אין להסיק אפוא ממידה מיוחדת של מלאך שאין בו שום יחס של התכללות או ביטול משותף. הדבר שמוגבל הוא מבנה ותפקיד מסוים, לא כל אפשרות של התקשרות. נוסח הסגירה תיקן גם את ההגזמה שנוצרה בכיוון ההפוך.

היישוב המצורף מבחין בין שורש בתהו, מצב מבורר ותפקיד מיוחד. הוא נשען על כמה מקורות, ולא על משפט אחד המונה את שלושתם. לכן הוא יכול להיקרא יישוב מבוסס, בתנאי שהצירוף מסומן. אין צורך לייחס לכל מקור את המילים שאמר האחר, ואין צורך לייצר אין־סוף רמות התכללות כדי להימנע מכל גבול.

S22 · שור לכל הבהמות, נשר לעופות

בזוהר רוח הבהמות מתפשטת מפני שור, וברצף נזכרים גם פרים, כבשים, עתודים ועזים. רוח העופות מתפשטת מפני נשר, ובקרבן נזכרים יונים ותורים. לכן שור ונשר הם שמות של שורשים רוחניים, לא הגבלה לשני מינים גשמיים. אין מכאן תיאוריה ממצה של כל המינים הטהורים והטמאים.זוהר ח”ג, פנחס, רמ ע”ב–רמא ע”א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180

הקושי מתחדד כאשר מתרגמים ’שורש’ לזהות פשוטה. אם פני שור היו שור גשמי מוגדל, היה קשה להבין מדוע כבש שייך אליו. אבל המקור עצמו מונה כמה מינים תחת אותה התפשטות. התשובה אינה הכללה שהעורך המציא כדי להציל את ההקבלה; היא נתון של הרצף הזוהרי.

גם בנשר אין צורך להמציא קרבן שאינו נזכר. הזוהר מפריד בין הפנים שמהם מתפשטת הרוח לבין העופות המובאים על המזבח. ההבדל בין מקור לענף מאפשר לשם העליון להיות נשר ולדוגמה המעשית להיות תור או יונה. אין בכך שינוי של לשון האגרת, המצמידה פני נשר לרוח העוף העולה מן הקרבנות.

מה שלא נענה במלואו הוא מדוע דווקא צורת השור או הנשר היא השם של אותו שורש בכל מערכת הקבלה. אפשר למצוא דרושים נוספים על טבעי המינים ועל מידות, אבל החקירה הנוכחית לא בנתה מפה כוללת שלהם. הדוח צריך לומר במפורש מה הוא מוכיח: היחס בין הפנים לקבוצת בעלי החיים מופיע במקור; מלוא טעם סמליות כל שם אינו מוכח ממנו.

הטומאה והטהרה מחייבות זהירות דומה. העובדה שהמקור עוסק בעופות קרבן אינה מכריעה מעצמה את כל שורשי העופות שאינם קרבים. אין להעביר את גבולות הקרבן אל גבולות ההשתלשלות, או להפך. לצורך משפט האגרת די לזהות את הרוח העולה מן המינים הקרבניים ואת זיקתה לפנים; מערכת מלאה של כל המינים היא תביעה רחבה יותר.

השלכה נוספת נוגעת לראיית הבשר. משום שפני שור כוללים מקור גם לכבשים ולעזים, אין המעבר לבשר שור מוכיח שטעם תוספת השכל מיוחד למין שור דווקא. הזיקה בין הקטעים מתחזקת ברמת מבנה ההזנה, אך אינה פותרת את כל שאלות בחירת המין שבסוגיה התלמודית.

S23 · האריה והאדם אינם נעלמים מן הזוהר

האגרת עוסקת ברוח הבהמה והעוף, ולכן פני שור ופני נשר מתאימים לדוגמה. בזוהר האריה משתתף דרך האש והאדם דרך רוחו ונשמתו של המקריב. ההסבר המקומי לבחירת שני הפנים חזק, אך אינו אמירה מפורשת של אדה״ז על טעם ההשמטה. אין לומר ששני האחרים אינם משתתפים בקרבן.זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה

הטעות הראשונית נבעה מהסבר שנכון בחלקו אך נסגר מוקדם מדי. אין קרבן מן האריה כמן הבהמה והעוף שנזכרו. מכאן ניתן להסביר מדוע אין דוגמה מקבילה של רוח אריה

גשמי. לא ניתן להסיק שאין לפנים של אריה תפקיד בקרבן. המשך הזוהר הוא מבחן נגד ישיר להרחבה הזאת.

בפסקאות 539–541 נידונים אדם ואריה. האדם קשור לרוחו ולנשמתו של המקריב; האריה יורד באש ונכלל במהלך הקרבן. לפיכך הקרבן השלם רחב משתי קטגוריות בעלי החיים. האגרת יכולה לבחור מתוכו את החלק הדרוש להוכחת הזנת העליון מן התחתון בלי להתיימר למסור את כל תורת הקרבן שבזוהר.

ההסבר המועדף הוא אפוא תחימת הדוגמה. קודם נדונו דגן ובשר כמקורות לאדם; כעת רוח בהמה ועוף כמקור למלאכים. לשני הסוגים האלה יש התאמה מפורשת לשור ונשר בזוהר. האריה והאדם אינם דוגמאות מאותו סוג, אף שהם שייכים לטקס ולמבנה העליון. כך נשמרת בחירת האגרת והראיה החזקה נגדה חדלה להיות סתירה.

מדוע בכל זאת אין זו הכרעה גמורה בטעם ההשמטה? מפני שהאגרת אינה מוסיפה 'ולכן לא הזכרתי אריה ואדם'. ייתכנו שיקולי קיצור או הדגשה נוספים שאינם בידינו. ראיה הקשרית חזקה מצדיקה ביאור מועדף; היא אינה הופכת לעדות של המחבר על מלאכת עריכתו. ההבדל חשוב במיוחד לאחר שהחקירה כבר תיקנה טענה נחרצת קודמת.

לקורא צריך למסור את התשובה בלי להעמיס את יומן הטעות: שתי הפנים מתאימות לרוח הבהמה והעוף, ושתי האחרות נידונות בזוהר בתפקידים אחרים. למחקר יש חובה לשמר גם מדוע ההסבר 'אין חיות בר בקרבן' לא הספיק. כך נראה שהתיקון הוסיף הקשר ולא רק החליף ביטוי זהיר בביטוי אחר.

S24 · רוח שיורדת, רוח ששבה

בזוהר הרוח מתפשטת מן הפנים אל התחתון ושבה בקרבן; התחתון הוא גם יסוד ולבוש בעולם הזה. האגרת מסבירה את הזנת העליון מתוך האור החוזר בתחתית. L3 מוסיף שהבירור מגלה אורות תהו. אפשר לצרף מקור קרוב ושורש גבוה יותר, בתנאי שלא מייחסים לזוהר עצמו את כל לשון המקבילות.זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107, לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי PDF 44–45, פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג

הזוהר מתאר יותר מכיוון אחד של יחס. פני שור הם מקור לרוח הבהמה; החיילות מתקרבים אל יסודם ולבושם למטה ונהנים ממנו. אין צורך לבחור איזה כיוון אמיתי

ולמחוק את האחר. הביטוי ’יסודי מתייחס בהקשרים שונים למוצא הרוח ולבסיסה בעולם הזה. זו הייתה אחת ההבחנות העיקריות שהביקורת הוסיפה למחקר הראשוני.

משל השכינה ורוח הצדיק בפסקה 535 מחבר בין המוצא לשיבה. ההנאה קשורה לכך שהרוח באה מן הנהנה. הוא מסביר שייכות, אך אינו מנסח לבדו את כל מנגנון תוספת האור שמפתח הביאור החסידי. לפיכך אין לסכם את הזוהר כאילו הוא אומר רק ’מין נהנה ממינו’, ואין להכניס אליו בלי סימון את סיום רגלי א”ק.

האגרת מציבה את הרוח העולה אחרי ההסבר על האור החוזר. בכך היא נותנת טעם לתוספת מן התחתון, ולא רק מתארת תנועה מעגלית ללא שינוי. ההיסק הפרשני הוא שהמעבר דרך התחתית, שבה מתגלה ההארה ביתר עז, מסביר מדוע השיבה אינה החזרת אותה כמות חיות בלבד. יש לנסח זאת כהבנת רצף האגרת, ולא כציטוט מפורש של הזוהר.

L3 מפרט בירור רוח הבהמה והעלאתה אל פני שור ועד מלכות דאצילות, ואחר כך התגלות אורות תהו והנאת המלאכים. זהו עד חסידי משמעותי לקריאת התוספת. ההפניה לאגרת נדפסה שם; ייחוסה האישי לאדה”ז או לעורך לא הוכרע. ערכה של המקבילה כתוכן אינו תלוי בהכרעה ההיסטורית על מי כתב את המצביע.

אפשר להבחין בין מקור קרוב לבין שורש גבוה: הרוח נמשכת מן המרכבה, ושורש האורות המתגלים בבירור גבוה מן מדרגת המקבל הנוכחית. K4 מוסיף את ההבדל בין ב”ן שכבר נתברר לבין מה שטרם נתברר. ההסבר המצורף אינו טוען שכל מקור אמר את כל השלבים. הוא מציג כיצד אפשר להבין את התוספת בעזרת הבחנות שיש להן עוגנים נפרדים.

יש להיזהר גם במילה ’בלתי מבוררת’. הבהמה לפני העבודה נידונה כטעונה בירור; אין לתאר את מה שמזין את המלאכים כאילו הוא נשאר במצבו הבלתי מבורר אחרי ההקרבה. התוספת קשורה בעבודה ובהעלאה, לא בהעברת טומאה גולמית אל העליון. זה תיקון תחולה קטן אך הכרחי לנוסח רציף שאינו מתנגש עם המקבילות.

S25 · הנאה, הזנה וסיפוק

’נהנים’ מציין הנאה; ’ניזונים’ קבלת חיות; ’מסתפקים’ קבלת סיפוק צורכיהם, לא הטלת ספק. בזוהר נמצא צמד הנאה והזנה; מסתפקים לא אותר ברצף שנבדק. ’מאד’ מעצים את ההנאה. לא נמצא מקור המעמיד את שלוש הלשונות על שלוש ספירות או מדרגות נפרדות.תניא, אגרת הקודש כ’ — האגרת כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, זוהר ח”ג, פנחס, רמ ע”ב–רמא ע”א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת

קרוב ל־537, אפרט חילופים, Stanford/Pritzker — רמא ע״א, בייחוד שורות 2 ו־14

במחקר הראשוני הוצעה חלוקה לשונית שימושית: עונג, חיות וסיפוק. היא נשמרת כפירוש פשוט, בתנאי שלא הופכים אותה לטבלה קבלית. מילים שונות אינן מחייבות שלושה מקורות אור נפרדים. אפשר שהן מעבות את תיאור הקבלה כדי להוציאו מהנאה חיצונית בלבד ולציין תלות של ממש.

בירור המקור הוסיף משקל לשניים מן הפעלים. בזוהר מופיע ’אתהנון ואתזנו’; באפרט דווח גם סדר הפוך בחלק מן העדים. מכאן שהנאה והזנה אינן בהכרח שתי המצאות לשוניות של האגרת. עם זאת, עצם קיום הצמד בזוהר אינו מוכיח שאין ביניהן כל הבדל מושגי. הוא רק מציב אותן בהקשר שבו יש לקרוא את ההבדל.

’מסתפקים’ לא נמצא ברצף שנבדק. זו תוצאת חיפוש מוגבלת, לא הוכחה שאדה״ז יצר את המילה בהקשר זה או שאין לה מקור אחר בספרות. לכן בחוברת אין ייחוס של חידוש לשוני בלעדי למחבר. יש פירוש פשוט של סיפוק, בצד גבול ההשוואה לזוהר.

המילה ’מאד’ עוררה אפשרות לקשור את ההנאה לעוצמת גילוי השורש. הדבר מתאים לרצף ההסבר, אך אין טעם מפורש נפרד שנמצא לעצם התואר. עדיף לומר שההנאה מתוארת כגדולה, ושביאור האגרת מסביר את חשיבות התוספת, מאשר להעמיד ’מאד’ על דרגה קבועה בלי מקור מחיל.

התרגום חייב להימנע מכפל משמעות מטעה. באנגלית ספק והספקה אינם קרובים כמו במבנה העברי, ולכן אין לבחור מילה שמשמעה **doubt**. גם **nourishment** אינו צריך להפוך למנגנון קלורי. תרגום של **received sustenance** שומר את ממשות הקבלה בלי להחליף מזון רוחני במזון גשמי.

S26 · אותה שורה או מקום אחר?

הנוסח הקרוב ביותר לאגרת נמצא בקטע העופות, פסקה 537 באתר, בזוהר ח״ג רמא ע״א סמוך לשורה 2. בפסקה 540, סמוך לשורה 14, יש סדר אחר וגם חילוף עדים ממש באותה שורה. ההקשר קודם ברמ ע״ב. הכינויים נקבעים בכל פסקה בנפרד. מקדש מלך ואור החמה לא נקראו בגוף בחקירה המתועדת.זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, אפרט חילופים, Stanford/Pritzker — רמא ע״א, בייחוד שורות 2 ו־14, תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ’יועוד זאת’ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107

השלב הראשון היה תיקון עצם המיקום. ההקשר של התפשטות הרוח נמצא בדף הקודם, אך הציטוט הקרוב ללשון האגרת נמצא ברמא ע"א. לאורך הדוחות התחלפו סימונים של דף, מספר פסקה באתר ושורת אפרט; במקום אחד נכתב 240 שורה 14 ותוקן לרמא א. אין להשאיר טעות כזו ברשימת המקורות רק משום שהטיעון הרעיוני נשאר נכון.

השלב השני הפריד בין שתי הופעות. בפסקת העופות נאמר 'ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון'. בהמשך, בדיון בארבע הדיוקנאות, מופיע סדר עיקר ויסוד בנוסח הדפוס שנבדק דיגיטלית. הבדל בין שני משפטים אינו מלמד שהמעתיקים חלקו על אותו משפט. טענת חילוף נוסח דורשת להשוות את אותה יחידה בעדים שונים.

השלב השלישי מצא באפרט Stanford חילוף אמיתי בשורה המאוחרת: סדר עיקר–יסוד בחלק מן הדפוסים מול יסוד-עיקר בחלק מן העדים. כך ביקורת R1 לא ביטלה את כל טענת החילוף; היא חייבה לדייק היכן הוא קיים ועל מה הוא מעיד. לשון האגרת קרובה במיוחד להופעה המוקדמת, ולכן אין צורך להסביר אותה רק באמצעות עד חריג של המאוחרת.

הכינויים השתנו גם הם ברישום. בקטעי שור ועוף הנושא הוא חיילות או רוחות קדושות; בהמשך ארבע הדיוקנאות; ובקטע הכהנים, הלויים והישראלים מופיעים יחסי שייכות נוספים. אין לומר שכל 'דילהון' ברצף חוזר לאותו שם עצם. כינוי שייכות אינו מפה קוסמולוגית בפני עצמו: ההקשר קובע מי בעל היסוד ואיפה אותו יסוד נמצא.

העדות החזותית מוגבלת. נקראו טקסט דיגיטלי ואפרט, ולא הושלם צילום דפוס זוהר המשמש בסיס לכל ההכרעות. הבוט תיעד מקומות, אך צילום מסך של אתר אינו צילום מהדורה קדומה. גם אזכור אור יקר באפרט אינו קריאה של פירוש אור יקר. ההבחנות הללו נשמרות כדי שמי שיבקש להמשיך בבירור הנוסח ידע בדיוק מה כבר נעשה.

ההשוואה מספקת תוצאה פרשנית גם בלי לקבוע איזה דפוס היה לפני אדה"ז. יש מקום ברור ללשון הקרובה לציטוט; יש יחס של יסוד תחתון לעליונים בהקשר; ויש חילוף ממש במקום אחר שאינו מכריע את כיוון היחס. שאלת הדפוס ההיסטורי נשארת תביעה נפרדת, ולא תנאי לקריאת המשפט הנוכחי.

S27 · מה מלמד 'כדקדוק'?

הדקדוק מדגיש שהעליונים נהנים מיסודם ועיקרם שלהם. בזוהר יש מקור לרוח מלמעלה וגם בסיס ולבוש שלה בעולם הזה למטה. L3 מסביר את התוספת בגילוי אורות השורש בתהו. הקריאה המצורפת מועילה, אך כינוי השייכות לבדו אינו מוכיח שהמילה יסוד מציינת בכל הופעה שורש עליון נסתר.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת

כולה; ביחוד מן ’ועוד זאת’ עד סוף המסירה, זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־PDF 103; K4–107, שיעורים בספר התניא, אגה״ק כ’, הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה

במחקר הראשוני תורגם יסוד ועיקר כמעט תמיד לשורש העמוק של העליונים. הביקורת דרשה לקרוא ’יסודא דהאי עלמא’ כפשוטו בהקשר: בסיס בעולם הזה, הקשור בלבוש הרוח ובקרבן. התיקון היה הכרחי, מפני שתרגום אחיד מחק את העובדה שהזוהר מצביע למטה. אבל גם התיקון לא יכול למחוק את המקומות שבהם הרוח יוצאת מלמעלה.

יש אפוא להבחין בין כיוון ההשתלשלות לבין יחס ההזנה. המקור העליון נותן רוח לענף התחתון; הענף נעשה בסיס בעולם הזה שהעליונים מתקרבים אליו ונהנים ממנו. המילה יסוד משתתפת בשני היחסים. אין בכך סתירה מילונית, כל עוד מסבירים בכל הופעה מי הנושא ומהו הדבר המיוסד עליו.

L3 שינה את מעמד הקריאה החסידית. הוא אומר שהמלאכים נהנים בהתגלות אורות תהו ומביא את לשון הזוהר עם הפניה לסיום האגרת. מכאן אין צורך להעמיד את פירוש השורש כתוספת של Lessons בלבד. יש מקבילה בלקוטי תורה שמקשרת את הציטוט לגילוי השורש. נוכחות ההפניה מוכחת בעד שנקרא, אך מחברה אינו מוכרע.

מה מוסיף ’כדקדוק’ בתוך האגרת? הקריאה המועדפת היא שהמזון אינו דבר זר שהעליון מקבל במקרה; יש לו יחס ליסודו ולעיקרו. הביאור שקדם מראה כיצד תחתון יכול לשאת תוספת לעליון. ציטוט הזוהר מצטרף כמבטא יחס שייכות כזה. זהו פירוש הקשרי חזק, אך אין להפוך אותו לטענה שכל פירוש הזוהר כבר זהה למפת האורות של האגרת.

החלופה של קרבת מין בלבד נשארת צרה מדי אם היא מוחקת את העיסוק של האגרת באור חוזר. החלופה של שורש עליון בלבד צרה מדי אם היא מוחקת את הבסיס בעולם הזה בזוהר. הביאור המלא שומר את שתי הזיקות ומסמן היכן המקבילה מוסיפה את שפת תהו. כך אין צורך לבחור בין שני חצאי העדות.

S28 · גם המלאכים מב״ן — ומה נוסף להם?

K4 מבחין בין מלאכים שהם ב״ן שכבר נתברר לבין בהמות שטרם נתבררו ושורשן גבוה יותר. L3 מתאר גילוי אורות תהו, ו־L6 מראה שמצב מבורר מתיישב עם תפקיד קבוע. אפשר לצרף שורש, מצב ותפקיד לביאור אחד, אך לא נמצא מקור יחיד המנסח

במפורש את כל הצירוף.פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־PDF 103–107 ;K4, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

K4 חשוב מפני שהוא שואל את הקושי במפורש. אין זו הפניה כללית למאמר על קרבנות, אלא הבחנה בתוך ב״ן עצמו. מה שטרם נתברר נמוך יותר במצבו, והמאמר קורא את הנמיכות כסימן לשורש גבוה יותר. הבירור מעלה אותו למעלה מן מדרגת המברר. כך אין צורך להניח שהמלאך שייך למערכת שאין לה כל קשר לשורש הבהמה.

ב־R3 תואר ההבדל בין L3 ל־K4 כמיקום אחר של המלאך. R4 צמצם את הטענה: ייתכן שמקור אחד מתאר שורש והשני מצב אחרי בירור, ולכן אין מחלוקת הכרחית. התיקון חשוב מפני ששתי שפות שאינן חופפות אינן בהכרח שתי עמדות סותרות. יש לברר תחילה איזו שאלה כל משפט עונה עליה.

L6 נתן מבחן להנחה נוספת. מיכאל באהבה וגבריאל ביראה מתוארים בעולם ברור שכבר נתברר. מכאן שאין לזהות תפקיד מיוחד עם אי־בירור. הצעת היישוב אינה צריכה לומר שהמלאך שינה את מהותו בין המקורות; היא יכולה לומר ששייכות לשורש, מצב של בירור ואופן הפעולה הם תיאורים שונים של אותו מקבל.

עם זאת, הצירוף נשאר מצורף. L3 אינו אומר באותו משפט ’המידה המיוחדת היא עקבת תהו אף שכבר נתברר’; L6 אינו מציג כאן מפת ס״ג ומ״ה; K4 הוא ביאור מאוחר בהנחה בלתי מוגה, המפנה למקורות קדומים יותר. לכן אין למחוק את סימון ההיסק אחרי שהיישוב נעשה משכנע. חוזק הסינתזה אינו הופך אותה לציטוט.

הנאת המלאכים אינה מלמדת שהם חסרי כל שלמות קודם הקרבן. המאמרים מתארים תוספת וגילוי. גם דבר מבורר יכול לקבל תוספת ממה שמתגלה בעבודת התחתון. לכן המילה ’משלים’ בשאלה צריכה להיקרא בזהירות: אין הכרח להשלים חסרון מוסרי או טומאה במלאך כדי להסביר הזנה רוחנית.

הערכת המקורות נשארת מדורגת. K4 נותן הבחנה ישירה לקושי ב״ן; L3 נותן תוכן לגילוי; L6 שולל הנחת סתירה המבוססת על קביעות המידות; L7 מסביר יחס ס״ג–מ״ה במזון ובהמשכה. כל תרומה מוגדרת בנפרד, וזה הבסיס לצירוף המנומק בחוברת.

S29 · מעט קרבן וריבוי מקבלים

הזוהר משתמש במשל אור הנר הדק ובהשפעה מרובה הבאה ממעט. כך מתבאר שמקור קטן יכול לאפשר הארה לרבים. המשל אינו נוסחה כמותית של מזון רוחני, ואינו מבטל את ההזנה. הוא מסיר את הצורך למדוד את המקבלים לפי מסת הקרבן הגשמית.זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה

השאלה מלמדת שהזוהר אינו מסתפק בתיאור בלתי נבחן של הנאה. הוא עצמו נותן מקום לתמיהה על היחס בין גודל הדבר שלמטה לבין ריבוי המקבלים. לכן אין לפטור את הקושי באמירה שכל המילים רוחניות ואין להן תוכן. המשל נועד לתת לקורא אופן הבנה של יחס שאינו חלוקה חומרית רגילה.

נר יכול להאיר לרבים בלי שכל מקבל יקבל נתח מן הפתילה. זה העיקר המועיל במשל. אין צורך להעתיק ממנו מנגנון פיזיקלי מדויק אל האורות העליונים. גם העובדה שהמשל משתמש בעצם קטן אינה מוכיחה יחס מספרי בין גודל הקרבן לבין מספר מלאכים. הוא מדגים כיצד הסיבה המוחשית הקטנה אינה מודדת לבדה את היקף התוצאה.

הקריאה הזאת משתלבת ב׳ניזונים׳ שבאגרת. יש תוספת שהעליונים מקבלים; היא אינה רק ידיעה שמישהו למטה עשה מעשה טוב. אבל התוספת נקשרת ברוח הקרבן ובגילוי, ולא בבשר הנאכל בשמים כדרך אדם. אפשר אפוא לשמור לשון הזנה בלי להפוך אותה לתיאור מערכת עיכול מלאכית.

הגבול הוא שהמשל אינו מחליף את הסבר האור החוזר. הוא עונה בעיקר לתמיהת הכמות. שאלת מקור התוספת — מדוע מה שבא מלמעלה מוסיף בשובו — דורשת את הדיון שבשאלות הקודמות. כאשר מבחינים בין שני הקשיים, כל מקור תורם למה שהוא אכן מסביר, ואין עומס יתר על משל הנר.

S30 · ׳כל הנ״ל׳ מחזיר את הסיום לאגרת כולה

׳אחרי הדברים והאמת האלה׳ מהדהד דברי הימים ב לב, א; ׳דעת לנבון נקל׳ משלי יד, ו. הקריאה המועדפת כוללת ב׳כל הנ״ל׳ גם את גוף האגרת: הציווי לנפרדים, שורש המצוות וההמשכות. ההזנה והקרבן הם החוליות האחרונות, ולא כל הבסיס. היקף הכינוי הוא מסקנה הקשרית, לא הגדרה מפורשת של המחבר.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה, דברי הימים ב לב, א — אחרי הדברים והאמת האלה, משלי יד, ו — ודעת לנבון נקל

זיהוי המליצות הוא שלב ראשון בלבד. פסוק מדברי הימים מספק לשון מעבר לאחר דברים שהתבססו; פסוק ממשלי מספק לשון קלות הבנה לנבון. האגרת משתמשת בהם כדי להודיע שעוברים ממערכת הסבר למסקנה. אין ראיה שכל פרטי ההקשר ההיסטורי של הפסוקים נגררים לכאן כרמז.

הקריאה הרחבה של 'כל הנ"ל' נשענת על עוגנים מפורשים מוקדמים. הנפרדים נבראו כדי שיקיימו את הציווי; המצוות נקראות עיקר התורה ושורשה; המשכות אורות נקשרות בתכלית בריאת האדם. בלי העוגנים האלה, מעבר מהזנה טבעית למעלת מצווה עלול להיראות קפיצה. איתורם בגוף האגרת החזיר לביאור את החוליות שלא היו צריכות להיווצר אצל מפרש מאוחר.

החלופה המצומצמת אינה חסרת היגיון: 'כל הנ"ל' יכול לעיתים לסכם את הרצף הקרוב בלבד, ובו כבר יש קרבן כמעשה מצווה. אולם גם אז הבנת המסקנה מושפעת מן הדיון הקודם בשורש התורה והמצוות. לפיכך אין צורך לטעון שהכינוי מחייב מבחינה דקדוקית כל שורה מראש האגרת; די להראות שהטיעון המסכם נשען באופן טבעי על גוף הדיון.

'וכדלקמן' שבפסקת חיצוניות ופנימיות נשאר הפניה קדימה שלא פותחה בחומר הקיים באותה רמת פירוט. ייתכן שהסיום ממלא חלק מן ההבטחה, אך אין בכך הוכחה שכל ההבחנה הוסברה בו. L7 נותן מקבילה מפורטת לפנימיות בתורה ולחיצוניות במצוות. זו עזרה לביאור, לא זיהוי מוכח של 'לקמן' ולא ראיה לקטיעה.

המשפט 'נקל להבין' אינו הרשאה לדלג על החוליה המסיקה. דווקא בחוברת צריך לפרוש אותה: יתרון התחתית, מעשה לפי הציווי ותכלית הגילוי בעולם הגשמי. מה שנקל לנבון אחרי קריאת כל האגרת אינו בהכרח ברור לקורא המתחיל רק במשפט האחרון. תפקיד הביאור הוא להחזיר את ההנחות, לא להחליף אותן בהכרזה שהמסקנה פשוטה.

S31 · מעלת החומר ומעשה מצווה

הציווי מפורש כבר בגוף האגרת: היש הנפרד נברא כדי לקיים מצוות. יתרון התחתית מסביר מדוע מעשה בחומר יכול לגלות כוח עליון; הקרבן מדגים עבודה מצווה בחומר. המסקנה נוגעת למצוות מעשיות, לא לגשמיות סתם. כוונה ובירור מתבארים במקבילות, אך אין לשתול אותם כתנאי לכל תופעת הזנה טבעית.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א-ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־PDF 103; K4- 107, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF

179–181, וביחוד 180, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך, תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה

המעבר אינו מתחיל מן האפס בפסקת הסיום. גוף האגרת כבר קשר את בריאת היש למלכות ולציווי. כאשר הדוחות הסתפקו במזון ובקרבן, נוצר צורך להוסיף מבחוץ יגשמיות לפי רצון ה״. קריאת האגרת כולה הראתה שהרכיב הזה נמצא בה מראש. התוספת העריכתית הנכונה היא להחזיר אותו לקדמת ההסבר, לא להציגו כהמצאה של הביאור.

האכילה הטבעית משמשת דוגמה ליכולת התחתון להוסיף. הקרבן משמש דוגמה שבה יש גם פעולה של עבודה והעלאה. לכן הוא חוליה חשובה בין האדם הניזון לבין המצוות המעשיות. אין להסיק שהמזבח הוא רק מערכת תזונה עליונה, מפני שהזוהר עצמו קושר את הקרבן לתשובה ולשבירת הרוח. אולם אין להשליך מכך שכל תינוק הטועם דגן כבר מקיים את אותה עבודה מכוונת.

L3 מפרש את אכילת האדם בברכה ובכוונה ואת הקדמת התפילה בהקשר של בירור וגילוי. L1 מסמן מעבר נפרד לעבודת ה׳ אחרי דיון המאכל והראיות. שתי המקבילות מלמדות שהשפה של בירור יכולה להופיע בכמה רמות. הדרישה היא לקרוא את תנאי כל פסקה במקומם, לא להפוך כל שימוש במילה בירור למערכת תנאים זהה.

רצון וביטול יכולים להסביר את היחס שבין המעשה למצווה במסגרת התניא, אך כאן צריך להתחיל במפורש: המצווה היא ציווי. אין לומר שהכוונה לבדה הופכת כל פעולה חומרית לאותה מצווה שהאגרת משבחת. גם אין לבנות מן הדיון פסק הלכתי חדש על פרטי מעשה וכוונה; החוברת מפרשת את טיעון האגרת ואת המקבילות שנבדקו.

הניסוח החיובי הוא שהמעשה המצווה ממש בעולם הנפרד את הרצון העליון, במקום שבו האגרת תיארה גילוי מיוחד של כוח. זוהי החוליה שמחברת תשתית בריאה לתכלית עבודה. החומר חשוב מפני שהמעשה נעשה בו; הציווי חשוב מפני שהוא קובע את יחס המעשה למלך. אם אחד משני הרכיבים נמחק, מסקנת האגרת משתנה.

S32 · ירידת הנשמות וגילוי למטה

האגרת קושרת המשכות אורות בתכלית בריאת האדם ומצוות מעשיות בתכלית ירידת הנשמות. L7 מפרש העלאה והמשכה שתכליתן גילוי האור למטה; L4 מתאר גם תוספת בנפש הבהמית. אלה היבטים מצטרפים, לא מילים נרדפות. קונטרס אחרון ד הוא מקבילה קרובה למשל הזריעה, אך אינו זיהוי מוכח של ׳במ״א׳.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך, לקוטי תורה, כי תצא, כי

תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294, תניא, ליקוטי אמרים לז — תכלית הירידה, מעשה ותלמוד תורה

יש להבחין בין נושא התכלית לבין תיאור התוצאה. 'ירידת הנשמות' מדגיש את תנועת הנשמה אל העולם; 'בריאת האדם' מציג את האדם במסגרת הבריאה; 'המשכות' מתאר פעולה ותוצאה באורות; 'דירה בתחתונים' מתאר את יעד הגילוי. אפשר להסביר את הקשרים ביניהם, אך אין לקרוא להם ארבע הגדרות שהמחבר נתן באותו משפט.

L7 מועיל במיוחד מפני שאינו משאיר את ההעלאה כתכלית אחרונה. הוא מדגיש שגילוי האור העליון למטה הוא תכלית ההשתלשלות, בעוד עליית התחתון היא לפי שעה. העלאת מ״נ משתתפת בהמשכה. לכן אין לומר שהמצווה מוציאה את האדם מן העולם והדבר הזה לבדו ממש את מטרתה; המהלך חוזר אל הגילוי בתחתון.

משל הזריעה מחבר את המעשה הקטן אל כוח שאינו מצוי בגרעין לבדו. ב־L7 האתרוג והקלף מעוררים בשורשם, ובאגרת הפירות שבאים על ידי זריעה משובחים יותר. הקרבה מבהירה כיצד פעולה בתחתון יכולה להשתתף בהמשכה עליונה. אולם היא אינה מוכיחה שהמילים 'כמ״ש במ״א' מצביעות דווקא על הפרק הזה; נדרשת עדות הפניה נוספת.

תיקון R5 נגע גם לתורה. אם גם לימוד ממשיך אור, אי אפשר להשתמש במטרת הגילוי למטה כדי להוציא את התורה מן התכלית. ההבחנה בין תורה למצוות מתבארת בפנימיות ובחיצוניות ובשורשים שונים, לא בניגוד בין דבר שיש לו תכלית לבין דבר שאין לו. האגרת מדגישה את מעשיות המצוות מתוך הנושא שבו עסקה.

לשונות כמו 'לדעת אותו' או 'גילוי כוחותיו' עשויות להופיע בהקשרים אחרים, אך אינן מחליפות כאן את הדרישה למקבילה מחילה. במחקר אין צורך לצרף כל ניסוח של תכלית הבריאה שנמצא בספרות. די לבאר את העוגנים שנקראו ולהשאיר את השוואת כל התכליות הרחבה מחוץ למה שהוכח ביחידת הסיום.

S33 · מעלת המעשה אינה סולם יחיד

בגוף האגרת יש השוואה מפורשת בין שורש המצוות והתורה ובין חיצוניות לפנימיות. בסיום הדגש הוא על מעשה בעולם הזה מול חיי העולם הבא. L4 מבחין בחינות שבהן תלמוד גדול ומעשה גדול; L7 כולל גם לימוד בהמשכה. לכן לא נכון לומר שאין השוואה כלל, ולא נכון להפוך אותה לדירוג מוחלט.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך, תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה

שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה, תניא, ליקוטי אמרים ה — ייחוד ידיעת התורה; מזון ולבוש, תניא, ליקוטי אמרים לז — תכלית הירידה, מעשה ותלמוד תורה

בשלב אחד הביקורת הסתפקה במשפט 'אין כאן השוואה לתורה'. המשפט נכון רק אם תחולתו יחידת הסיום המצומצמת במובן של השוואה מפורשת באותן שורות. הוא אינו נכון על האגרת כולה: שורש המצוות בגולגלתא ושורש התורה במו"ס, וכן חיצוניות ופנימיות, נידונים בגוף. R3 ו־R4 תיקנו את התחולה כדי שהסייג לא ימחק טענה מפורשת.

הצעה אחרת חילקה תורה לגילוי ומצוות לתכלית. היא נותנת כיוון מועיל, אך אינה מספקת לבדה את מלוא ההשוואה. L4 מפרש שתי בחינות של נעיצה ומסיים ששניהם צריכים להיות באדם. L7 מבחין בין פנימיות המוחין לבין חיצוניות הכלים, ובאותו דיון כולל תורה ומצוות בהמשכה. אין להעביר תיאור של ממד אחד לכל הממדים האחרים.

ב־R4 הוצעה נוסחה חדה: תורה ירידה, מצוות עלייה. R5 תיקן אותה מתוך המשך L4 עצמו. בשורש המבנה התורה נמשלה למים היורדים והמצוות לסופן בתחילתן; בעבודת האדם התורה מביאה לרצוא והמצוות לשוב; בתוצאה נמשך כוח האש למטה עד הנפש הבהמית. העלייה אל השורש משתתפת אפוא בהמשכה, ואינה כל המעשה.

המושג מצווה מעשית אינו שולל שהתורה עצמה מצווה. גם דיבור והרהור נידונים בתניא במערכות של לבושים והמשכה. אבל האגרת מדגישה כאן עשייה בעולם הגשמי מתוך טיעון על התחתית. אין צורך לפתור באמצעותה כל שאלה הלכתית על מעמד דיבור כמעשה, או להשוות בלי מקור את התפילה לכל פרט של מצווה בגוף.

ההשוואה הטובה שואלת בכל משפט מה נמדד: שורש, אופן התלבשות, איכות ייחוד, פעולה נדרשת או תכלית. היא אינה מסתפקת ב'הכול יחסי', משום שהיא נותנת לכל יחס תוכן. כך ניתן לשמור את מעלת המעשה שהאגרת מבקשת לבסס, ובאותה שעה את מעלת התורה שהמקורות האחרים מפרשים.

S34 · גדול תלמוד, גדול מעשה

קידושין מ ע"ב קושר את גדולת התלמוד להבאתו לידי מעשה. תניא ד כולל תורה ומצוות מול זיו; פרק ה מבאר ייחוד מיוחד בהשגת התורה; פרק לז מבחין בין מצווה שאפשר לעשותה על ידי אחרים לזו שאי אפשר. L4 נותן שתי בחינות של גדול, ו־L7 קובע שגם הלימוד ממשיך אור. הצירים מצטרפים ואינם מתבטלים זה בזה.קידושין מ ע"ב — תלמוד גדול שמביא לידי מעשה, משנה פאה א, א — ותלמוד תורה כנגד כולם, תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה, תניא, ליקוטי אמרים ה — ייחוד ידיעת התורה; מזון ולבוש, תניא, ליקוטי אמרים לז — תכלית

הירידה, מעשה ותלמוד תורה, לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291-294, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

המשנה ’תלמוד תורה כנגד כולם’ וסוגיית ’גדול תלמוד’ אינן אותו משפט ואינן צריכות להיות מאוחדות בלי הקשר. בקידושין מובאת הכרעה המנמקת את גדולת התלמוד בהבאתו למעשה. יש בה יחס בין לימוד לתוצאה, אך אין בה באותו משפט חלוקה לימינו מול ימות המשיח. הוספת ציר העתיד באה ממקורות חסידיים אחרים ויש לסמנה בהתאם.

פרק ד בתניא חשוב מפני שהוא משתמש באותה משנת ’יפה שעה’ שמופיעה בסיום האגרת, ומחיל את היתרון על תורה ומצוות. לכן המשנה עצמה אינה ראיה להוצאת תורה מן המעלה של העולם הזה. פרק ה מוסיף את איכות הייחוד שבהשגה: השכל מלובש בחכמה והחכמה בתוכו. זהו ציר שאי אפשר להחליפו בטענה על מקום המעשה בלבד.

פרק לז נותן מבחן מעשי לשמירת שני הצדדים. מצווה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים דוחה את הלימוד, ובאפשר לעשותה על ידי אחרים אין מבטלים תורה. הדיון מחבר תכלית ירידה והארה גדולה בלימוד בלי לדרוש שכל אחת תבטל את האחרת. החוברת משתמשת בו כמקבילה להסבר, ולא כמקור לפסק חדש שאינו עניין השאלה.

L4 מפורש בכך ששני המשפטים על גדולת תורה ומעשה אמת בבחינות שונות. אבל המשכו מחייב להבחין שורש, עבודה ותוצאה. הקריאה בקטע שלם עדיפה על חילוץ שורה שתיראה כתשובה מושלמת לכל המקורות. R5 החזיר את ההמשכה למטה לתיאור פעולת המצוות, ותיקן את הנוסחה החד־כיוונית ש־R4 כבר ניסה לבסס.

L7 מחדד שהניגוד העיקרי בחלק מן הדיון הוא בין המשכה לבין העלאה בלבד של אהבה ויראה שכליות. גם לימוד והלכות ממשיכים אור. לפיכך אין לקרוא ’מצוות מעשיות דווקא’ תוך דילוג על המשפטים הסמוכים על תורה. השוואת מקורות אחראית אינה אוספת רק את השורה שמתאימה לצד המבוקש.

מעמד הקריאה בתניא השתנה בין החוקרים והסבבים: לעיתים גוף נפתח, ולעיתים התקבל רק קטע חיפוש. במהדורה זו נשמרת מסקנת התיק כפי שננעלה, ואינה מוצגת כאילו כל משתתף קרא כל פרק מחדש בכל סבב. הטיעון מקבל את כוחו מן המקורות ומתחולתם, לא מספירת הפעמים שבהן נרשם שם ספר.

S35 · ארבעה זמנים, לא ’לעתיד’ אחד

K3 אומר במפורש שבימות המשיח יתגלה מעשה גדול; אין להפוך זאת לתורה גדולה יותר לעתיד. K5 מבחין גן עדן ותחייה בהקשר שכר וגילוי בגוף. תניא ד מבאר עוה”ב בהקשר תענוג ההשגה, ועירובין מבחין עשייה היום ושכר למחר. אין להסיק לימוד בפועל בתחייה מן הדרשה ’בחכמה עשית.ציון במשפט תפדה, תשל”ה — §§יד–טז: תלמוד ומעשה עכשיו ולעתיד, ונגלה כבוד ה’, תשכ”ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54, תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה, עירובין כב ע”א — היום לעשותם; למחר לקבל שכרם, משנה אבות ד, יז ותוספות יום טוב — שני חצאי המשנה: מעשה וקורת רוח

בדיקת ההכנה כבר מצאה ב־K3 את הכיוון מעשה גדול לעתיד. זה היה תיקון להנחה אפשרית שלפיה דווקא התורה תעמוד אז מעל המעשה. השאלה עצמה לא הייתה עובדה, והחוקר נדרש לתת למקור לתקן אותה. בהצגת ההיסטוריה אין לייחס למשתמש עמדה נחרצת רק מפני שביקש לבדוק אפשרות.

הטבלה צריכה להבחין עשייה, לימוד, קבלת שכר וגילוי מעלה. משפט שגילוי מעלת המעשה יהיה לעתיד אינו אומר בהכרח שבאותו זמן מתקיימת אותה מסגרת עשייה של היום. משפט ששכר התורה בגן עדן אינו תיאור מלא של כל הלימוד שם. בלי הפרדת העמודות, תאים סמוכים הופכים לטענות שלא נאמרו.

K5 מפרש עוה”ב שבמשנת ’כל ישראל’ בהקשר תחיית המתים. אין להעביר פירוש זה אוטומטית אל עוה”ב במשנת ’יפה שעה’. גם הלשון ’נהנים מזיו השכינה’ מקבלת הקשרים פרשניים שונים. החוברת אינה מבקשת להכריע את כל המחלוקות על הגדרת עוה”ב, אלא לשמור את ההוראה המקומית שכל מקור נותן.

טעות מסוימת תוקנה בטבלת R3: ’בחכמה’ ו’עשית’ ב־K5 פורשו כאילו הם מתארים לימוד ומעשה המתרחשים בפועל בתחייה. ההקשר מדבר בגורמי השכר ובגילוי הבא מן העבודה. לכן התרגום הנכון של טענת המקור אינו פעולה עתידית חדשה שלא נאמרה. זהו מבחן לתחולה בזמן, לא רק לפירוש מילה.

גם ’למחר’ בעירובין אינו צריך לקבל ללא מקור תווית גן עדן דווקא. הדרשה מעמידה זמן עשייה מול זמן שכר. היא יכולה לשמש את סיום האגרת בלי למלא מעצמה את כל תאי העתיד. התא הריק בטבלה הוא לעיתים הממצא המדויק ביותר: אין בידינו באותו מקור אמירה על השאלה המסוימת.

המסקנה על היחס לתורה נשארת מדודה. K3 הוא ביאור חסידי מאוחר בעל חשיבות ישירה, אך אין לייחס את לשונו לאדה”ז בסיום האגרת. הוא מוסיף ציר גילוי עתידי

למעלה שמתבארת כעת. אין להחליף באמצעותו את ציר העבודה והשכר של שתי המובאות שבאגרת.

S36 · היום לעשותם

הפסוק בדברים ז, יא והדרשה בעירובין כב ע״א מעמידים את זמן העשייה מול קבלת השכר: היום לעשותם, למחר לקבל שכרם. L6 מסביר את ההבדל בין עולם המעשה והבחירה לבין עולם מסודר שכבר נתברר. הדרשה כשלעצמה אינה מכריעה שמעשה גדול מתורה בכל בחינה.דברים ז, יא — אשר אנכי מצוך היום לעשותם, עירובין כב ע״א — היום לעשותם; למחר לקבל שכרם, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה

לציטוט יש תפקיד של זמן והזדמנות. המעלה שנידונה אינה רק מעלה מופשטת של חומר, אלא מעלה של עבודת הנשמה בעולם הזה. ׳היום׳ מגדיר את הזירה שבה המעשה נעשה. בכך הדרשה תומכת בתכלית הירידה, בלי להידרש לכל פרטי הסולם שבין תורה למצוות.

L6 §א נותן מקבילה קרובה: העולם הזה הוא עולם המעשה והבחירה; בעולם שכבר נתברר כל מדרגה במקומה. ההשוואה אינה אומרת שבעולם הבא אין שום תוכן או גילוי, אלא שאפשרות העבודה והשינוי הנידונה שייכת דווקא לכאן. זה מסביר מדוע המעשה בעולם הנמוך יכול להיות עדיף בציר שהאגרת מבקשת להראות.

הניסוח ׳ולא למחר לעשותם׳ אינו היתר לבטלה שלמה על כל תקופות העתיד בלי מקורות נוספים. רש״י והמקבילות מסייעים לקריאת זמן השכר, אך הנושא שבסיום האגרת נשאר ההבדל בין עשייה לתוצאה המתקבלת אחריה. בהקשר זה אין צורך להכניס לדרשה הבטחה על כל פרטי החיים לאחר המוות.

הטעות שיש למנוע היא חילוף ניגודים. היום מול מחר אינו תורה מול מעשה, כשם שהשגה מול עצמות אינה בהכרח לימוד מול מצווה גופנית. אפשר שמקור אחר יחבר את הצירים, אך צריך להראות את החיבור. האגרת מביאה את הדרשה אחרי מעלת המצוות המעשיות, ולכן היא משרתת את המסקנה המקומית; אין בכך שינוי של הניגוד המפורש בדרשה עצמה.

S37 · שני חצאי ׳יפה שעה׳

החצי הראשון משבח עבודת תשובה ומעשים טובים; השני קורת רוח בעולם הבא. תניא ד מבאר התקשרות בתורה ומצוות מול זיו והשגה. L6 מסביר את שתי מובאות הסיום

בממלא וסובב. המילה תשובה נמצאת במשנה שהאגרת מצטטת; לא הוכח שנבחרה כאן כדי לרמוז דווקא לבירור של בעלי תשובה שב־K4.משנה אבות ד, יז ותוספות יום טוב — שני חצאי המשנה: מעשה וקורת רוח, תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג, תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה

קריאת חצי המשנה השני מונעת טענה שטוחה שהעולם הבא חסר מעלה. המשנה עצמה משבחת את קורת הרוח שבו מעל חיי העולם הזה. ההבחנה היא בין הזדמנות העבודה ובין הגמול וההנאה. לכן עדיפות שעה של עבודה אינה אמירה שכל חוויה בעולם הזה גדולה מכל גילוי בעולם הבא.

תניא ד מוסיף איכות התקשרות, לא רק זמן. תורה ומצוות מאפשרות תפיסה והתלבשות במה שאינו מושג מצד המחשבה לבדה, ואילו ההנאה מזיו היא הארה והשגה. מכאן תיקון לדוחות שהעמידו את שתי המובאות על זמן בלבד. זמן העשייה ואיכות הקשר משתתפים בביאור, וכל אחד צריך להיאמר במקומו.

L6 קרוב במיוחד מפני שהוא מביא את היום לעשותם ואת יפה שעה באותו דרוש, בצד המערכת של ממלא וסובב והדיון בקרבן. אין לקרוא לשתי המובאות ׳שני פסוקים׳: האחת פסוק ודרשה, האחרת משנה. גם אין לומר שזה המקום היחיד בכל הספרות שבו שתיהן יחד; זו מקבילה שנמצאה בחקירה ומסבירה היטב את הרצף.

הצעה לקשור את תשובה ל־K4 §ח נשמרה כהד אפשרי. שם הפיכת הרע בעבודת בעלי תשובה מקבלת מקום בבירור. אבל האגרת אינה דורשת כאן בנפרד את המילה תשובה. עצם ציטוט משנה הכוללת אותה אינו מוכיח שהמחבר בחר את המשנה דווקא למען הדרשה הזאת. מנגד, אין ראיה שהמילה מקרית או חסרת משמעות; התוצאה היא היעדר הוכחה לטעם מיוחד.

מהם מעשים טובים? בהקשר המשנה מדובר בעבודה בעולם הזה; בתניא ד ההסבר כולל תורה ומצוות. באגרת ההדגשה היא על מצוות מעשיות. התרגום והביאור צריכים לשמור את המילה הכללית בציטוט ואת תחולתה המקומית בטיעון, בלי לצמצם את המשנה עצמה רק למצוות גופניות או להרחיב את האגרת לכל מעשה אנושי מועיל.

הוראת עוה״ב נקבעת מן ההקשר. דיון K5 במשנת כל ישראל אינו מכריע אותה אוטומטית כאן. העיון יכול להיעזר במפרשי המשנה המבחינים מעשה וגמול, אך אינו

צריך לסלק את כל ההבדלים בין פירושים כדי להבין את סיום האגרת. זו הכרעה מוגבלת בנושא שהפסוק והמשנה באים לשרת.

S38 · הדהודים שאפשר לשמוע ולא להוכיח

המעבר ממזון לקרבן וממנו למצוות מפורש בסדר האגרת ובמילות הקישור. ההדהודים בשר שור־פני שור וטעם דגן־טוב טעם ודעת אפשריים ומאירים. לא הוכח שהם תוכנית רמז מכוונת, או שהם נותנים טעם עצמאי לבחירת שור ולשמות חכמה ודעת.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה, תהלים קיט, סו — טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב־ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57

צריך להתחיל במה שאינו משוער: האגרת עצמה מסמנת ׳ומזה׳, ׳כי הוא׳, ׳ויובן היטב בזה׳ ו׳ואחרי הדברים׳. אלה אינם קשרים שהקורא המציא. הם בונים רצף טיעוני מן ההסבר הקודם אל הזנה, קרבן ומסקנה. גם בלי כל רמז לשוני נוסף יש ליחידה מבנה ברור.

ההדהוד מוסיף חוויית קריאה: השור שכבר הופיע במאכל חוזר בפנים שבמרכבה; הטעם שכבר הופיע באכילת דגן חוזר בטעם ובדעת של ההבנה. אפשר להציג זאת כהצעה ספרותית. הטעות מתחילה כשמשתמשים בה להצדיק קביעה שלא הוכחה בדרך אחרת, כגון שדווקא בשר שור נבחר מפני פני שור או שהדגן מכוון לספירה אחת בלבד.

L1 מסייע לבדוק את גבול הטענה. הוא מביא את שתי ראיות המאכל בסדר הפוך ובהקשר אחר, והן עדיין פועלות כראיות משותפות. הדבר אינו מפריך תכנון מיוחד של האגרת, אך מראה שהראיות אינן זקוקות דווקא להדהוד כדי למלא תפקיד רעיוני. הנימוק העיקרי צריך להישען על התוכן, והרמז יכול להצטרף אליו.

ההמשך המקראי ׳כי במצותיך האמנתי׳ בתהלים מוסיף אפשרות הד, לא ראיה שנוסח האגרת מקצר בכוונה את כל הפסוק. אילו כל המשך של פסוק מצוטט היה נחשב בהכרח חלק מן הטיעון, אפשר היה לבנות קשרים רבים שאין להם סימן בגוף. לכן זיהוי המקור והצעת הרמז נרשמים בנפרד בפנקס הסברות.

החלטת העריכה היא לשמור את ההצעה במחקר ולהביא אותה בקיצור לקורא, בניסוח ׳אפשר לשמוע כאן׳. אין צורך לבחור בין מחיקת כל רגישות ספרותית לבין הכרזה על כוונה מוכחת. זו דוגמה לאפשרות עשירה שהמחקר שומר דווקא באמצעות הגבלת מעמדה.

S39 · עד כאן מצאנו: גבול המסירה

הנוסחה מסמנת את גבול החומר שנמסר מכתב ידו. היא אינה מוכיחה שהאגרת נקטעה, ואינה מוכיחה שנחתמה במכוון במקום הזה. מסורת פייענא והכתיבה סמוך להסתלקות דווחה במקורות מאוחרים, אך מקורה הראשון ודפוס קדום לא אומתו כאן במלואם. אין צורך בהכרעה זו כדי לבאר את המסקנה הקיימת.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה, שיעורים בספר התניא, אגה״ק כ׳, הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה

R2 כלל ניסוח שההערה מעידה שכאן נקטע כתב היד. R3 תיקן: היא מעידה רק עד היכן נמצא חומר. ההבדל אינו ריכוך סגנוני. ׳נקטע׳ קובע אירוע בטקסט או בכתיבה; ׳מצאנו׳ מתאר מצב של מסירה. ייתכן חסר, ייתכן סיום, וייתכן שהמוסרים פשוט מציינים את היקף העד שהיה לפניהם.

גם מסקנה הפוכה אינה מותרת. העובדה שהמסקנה על המצוות נשמעת שלמה אינה מוכיחה שהמחבר התכוון לסיים שם. אפשר לבאר סיום ענייני בחומר הקיים בלי להפוך אותו לחתימה היסטורית מכוונת. הקריאה הספרותית והעדות על תולדות כתב היד הן שתי תביעות שונות.

המסורת על פייענא נזכרה ב־Lessons בשם הצמח צדק, והוצע לבדוק את המקור ואת דפוס שקלוב תקע״ד. יעדים אלה לא הושלמו ברמת עדות מקורית מספקת בחקירה הנוכחית. לכן אין לתרגם תאריך עברי לשנה לועזית ולבנות עליו טיעון מחבר בלי אימות. במיוחד אין להשתמש במסגרת זמן משוערת כדי להכריע מי הוסיף מראה מקום בלקוטי תורה.

שאלת ׳אג״ה׳ ב־L3 הובילה להיסק נסיבתי על שכבת עריכה. R5 ויתר על ההטיה הנחרצת יותר: הקיצור מפנה גם לתוכן שנמצא לפנינו בקונטרס אחרון. הדבר מלמד על שימוש בכינוי, לא על זהות הכותב. כתב יד או הגהת עורך עשויים להכריע בעתיד; אין בידינו כיום להחליף עד כזה בסיפור סביר.

בחוברת הקורא די במשפט המבהיר שהשורה היא הערת מסירה. במחקר נשמרים גם הניסוחים שנדחו, יעדי הבדיקה והסיבה שאינם מעכבים את הביאור. השארת ההיסטוריה פתוחה אינה מוחקת את המסקנה התורנית שהטקסט עצמו מביא; היא מונעת ממסקנה זו להיעשות ראיה למה שאינו כתוב.

העפר מכין את יתרון התחתית; שרשרת המזון מחילה אותו על חיות ודעת; האור החוזר מנמק את קבלת העליון מן התחתון; הקרבן מדגים יחס זה במרכבה; הציווי ושורש המצוות שבגוף האגרת מוליכים לתכלית המעשה בעולם הזה. המקבילות מרחיבות את שורש ובירור המאכל ואת מעלת ההמשכה, בלי לזהות את כל המנגנונים. הסגירה היא של ביאור אחראי, לא הכרזה שכל פרט נפתר.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב-ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55-57, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א-ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103-107, לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291-294, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א-ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179-181, וביחוד 180, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

אפשר עתה לקרוא את המעברים בלי לדלג על הפרטים. ׳ומזה׳ אינו פתיחת נושא מנותק אלא החלת מה שנלמד בעפר. מדרגות דצח״מ מספקות סולם גלוי שבו מתחדד הפרדוקס. ׳משניהם׳ מכין שתי דוגמאות, ו׳גם חכמה ודעת׳ מראה שהתלות אינה מצטמצמת בצורך גופני נמוך. כל חלק תורם לטיעון ולא רק לרשימת סמלים.

׳כי הוא׳ מחזיר מן הדוגמאות אל ההסבר. הוא אינו מסתפק בכך שהדגן והבשר פועלים, אלא קושר את הפעולה למבנה ההארה בתחתית. הסובב מאיר והקו חוזר; ההבחנה נשמרת גם כשהמשפט הראשון מכנה את התופעה כולה בחינת אור חוזר. כך הביאור נשען על לשון האגרת עצמה ולא על זיהוי מאוחר של כל שורש גבוה עם כל אור חוזר.

׳ויובן היטב בזה׳ מעביר את המבנה אל הקרבן. הרוח יורדת מן המרכבה ושבה מן התחתון; השיבה מאפשרת הנאה ותוספת. הזוהר נותן את יחסי המוצא, הלבוש והשייכות. L3 נותן את שפת גילוי אורות תהו, ו־K4 את ההבחנה במעמד הבירור. התוספות מאירות את הקריאה בתנאי שהן אינן מוצגות כמילות הזוהר או האגרת.

׳ואחרי הדברים׳ מסיק את מעלת המצוות מתוך כל התשתית. הציווי כבר מפורש בגוף, ולכן המסקנה אינה שכל גשמיות קדושה באותו מובן. מעשה לפי הציווי נעשה במקום שבו מתגלה כוח מיוחד, וממש תכלית של גילוי בעולם הנפרד. L4 ו־L7 מונעים לצמצם זאת לעלייה בלבד ומחזירים גם את ההמשכה ואת מקומה של התורה.

שתי המובאות האחרונות מוסיפות זמן ואיכות: עכשיו הזמן לעשות, והעבודה מאפשרת קשר שאינו זהה להנאה מזיו. הן אינן מבטלות את מעלת השכר ולא מדרגות כל בחינת

תורה מול כל מצווה. הערת המסירה חותמת את החומר שבידינו בלי לקבוע את כוונת המחבר לגבי סיום הכתיבה.

השאלות שנותרו אינן שוות במשקלן. חסר טעם פרטי לשור ולכפל ההורים; חסר יישוב מחבר מפורש מול עץ חיים; חסרים פרטי הפניות והיסטוריית נוסח. לעומת זאת נמצאו עוגנים למבנה ההזנה, למפת היסודות ולמסקנת המצוות. המחקר יכול להסתיים משום שהביאור אינו תלוי בהפיכת כל החסרים לפתרונות, והחוברת יכולה להראות את ההתקדמות בלי להסתיר את גבולותיה.

ביאור רציף

מהעפר אל סדר החיים

'ומזה' פותח יישום של מה שנתבאר קודם. יסוד העפר, הנמוך שביסודות, מצמיח שוב ושוב. האגרת הסבירה את הכוח המתגלה בו באמצעות ההארה בתחתית העשיה: הסובב מאיר תחת רגלי אדם קדמון, והקו המסתיים שם מאיר ממטה למעלה באור חוזר. הזריעה והנטיעה מוסיפות את תפקיד פעולת האדם, והפירות הבאים על ידיה משובחים. מכאן עוברים לתופעה נוספת שבה התחתון מוסיף לעליון: ההזנה.

האגרת מסדרת דומם, צומח, חי ומדבר כנגד עפר, מים, אש ורוח. ההקבלה היא של בחינות, ולא זהות חומרית. מים עצמם הם דומם, אך פעולת ההצמחה מאפיינת את זיקתם לצומח. לקוטי תורה פינחס מנמק את החי באש דרך שורש נפשות בעלי החיים במשרתי המרכבה, ואת המדבר ברוח דרך תרגום אונקלוס, רוח ממללא. העפר נמסר שם בלי נימוק נפרד. בעץ חיים סדר שני הזוגות העליונים שונה; אפשר להציע שהמיפויים עונים לשאלות שונות, אך אין לפנינו יישוב מפורש של ההבדל.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, עץ חיים, שער נ פרק י — חלקי ארבעת היסודות והרכבת דצח"מ

הגבוה זקוק לנמוך

החי למעלה מן הצומח, והמדבר למעלה מן החי. זו מעלה בסדר החיות הגלוי, לא קביעה ששורשו של כל גבוה נעלה תמיד משורשו של כל נמוך. אף על פי כן החי ניזון מן הצומח, והמדבר משניהם. התלות אינה מבטלת את המדרגות; היא הדבר הטעון הסבר. העליון מקבל מן התחתון כוח שאינו נמדד רק לפי מקומו הנראה.

השרשרת אינה רשימה ממצה של כל המזונות. מים ומלח שייכים לדומם, ובקונטרס אחרון ד נאמר במפורש מזונות דצ"ח. לכן אין להסיק מהשמטת הדומם שהאדם אינו

ניזון ממנו. הערה 61 מציעה להבין את השמטת העפר מתוך היות הכול מן העפר, ומוסיפה בזהירות גם תלות לאחר הבריאה. זהו ביאור מאוחר מסויג, לא משפט מפורש של האגרת על כל מקרי האכילה.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, שיעורים בספר התניא, אגה"ק כ', הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ"ש בפע"ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

גם חכמה ודעת

המילים 'וגם חכמה ודעת' מחדדות את הטיעון. האדם אינו מקבל רק קיום גופני; גם כוחו השכלי מקבל תוספת. ראיית הדגן היא מאמר רבי יהודה בברכות, בתוך הדיון על עץ הדעת: התינוק אינו קורא אבא ואמא עד שיטעם דגן. ראיית הבשר היא דברי רב נחמן לרבא בבבא קמא עב ע"א. רש"י ותוספות קושרים את הלשון לחוסר דקדוק ולתענית. האגרת מצרפת את שתי הלשונות כדי להראות שגם דעת מקבלת מן הצומח ומן החי.

לקוטי תורה ששת ימים תאכל מצות מביא את שתי הראיות יחד ומסביר: המאכלים נמוכים בגילוי, אך שורשם בתהו, למעלה מחכמת התיקון שבאדם. לאחר בירורם הם מוסיפים חיות ושכל. אין הכוונה שללחם הגלוי יש מחשבה מפותחת יותר משל האדם. ואתחנן מוסיף טעם פרטי לחיטה: שורשה דעת דתהו. מצה זו משתמש באבא לבדו לביאור ידיעה בקטנות. אין מכאן הוכחה שבמשפט האגרת אבא ואמא הם בהכרח או"א, או שדגן מקביל דווקא לדעת ובשר דווקא לחכמה.

L1 עובר בהמשך במפורש לעבודת ה'. אין להעתיק את תנאי האכילה לשם שמים, קריאת שמע ותפילה אל עצם העובדה שהתינוק מקבל דעת מן הדגן. כך נשמרים גם המנגנון הרוחני שבמקבילה וגם ההבדל בין תיאור ההזנה לבין העבודה המכוונת.ברכות מ ע"א — רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא, בבא קמא עא ע"ב–עב ע"א — רב נחמן לרבא; רש"י ותוספות על בשר השור, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57, לקוטי תורה, ואתחנן, להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום — §ה, שורש החיטה בדעת דתהו; PDF 235–242 כהקשר, לקוטי תורה, צו, להבין מ"ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; PDF 51–53

כי הוא בחינת אור חוזר

'כי הוא' נותן סיבה לתופעה. הקריאה המועדפת מסבה אותו על עניין הזנת העליון מן התחתון כולו; אפשר גם להבינו ביחס למאכל המזין. בשתי הקריאות נושא 'שמתגלית'

הוא ההארה. בתחתית מתגלה ביתר עז הארה מן הסובב ומן הקו. האור החוזר האחרון צמוד, בקריאה המועדפת, לקו שבסיום רגלי היושר, כפי שנאמר קודם ועליו מפנה 'כנ"ל'. אין צורך לייחס במשפט זה חזרה גם לסובב.

החזרה על המבנה אינה כתובת גאוגרפית בלבד. היא מסבירה מדוע תחתון יכול להוסיף לעליון. מה שתואר קודם ביחס להצמחה מוחל עתה על חיות ועל דעת. המקבילות על תהו וס"ג מסבירות את שורש המאכל ואת בירורו, אך אין משפט המזהה אותם עם אור חוזר הקו. גם אור חוזר של מלכות לעתיד בואכלתם אכול הוא מקבילה מסבירה, ולא אותה קביעה בזמן ובנושא.

'הארה דהארה כו" מפנה כנראה לתיאור ההארות הקודם. אפשר שהקיצור כולל את ההארה השלישית, ואפשר שהוא מזכיר גם את מכלול הדברים שנאמר. אין ממנו ראיה למדרגה רביעית חדשה. ההסבר הטוב שומר על ההפניה לאחור בלי לטעון שהוא יודע בוודאות כל מילה שהמחבר בחר לקצר.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55–57 PDF, לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי 44–45 PDF, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ"ש בפע"ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

מן המזון אל הקרבן

'ויובן היטב בזה' מחיל את המבנה על המרכבה. מן הפנים העליונים נמשכת רוח אל הבהמה והעוף; בקרבן הרוח עולה, והעליונים נהנים וניזונים ממנה. הזוהר מתאר גם את המקור העליון וגם את היסוד והלבוש בעולם הזה. אלה שני יחסים, לא סתירה בכיוון אחד. הביטוי יסודא ועיקרא דורש קריאה בכל הקשרו, והכינוי דילהון לבדו אינו מוכיח מהו סוג השורש.

האגרת בוחרת שור ונשר מפני שהיא מדברת ברוח הבהמה והעוף. בזוהר עצמו אריה ואדם מופיעים אף הם, בתפקידים אחרים. לא נכון להעלימם, ואף לא להפוך את פני השור לזהות עם כל שור גשמי. שם הפנים מציין זיקה רוחנית למינים שהקטע מפרט. הנשר הוא שורש לעופות שבדיון; אין פירוש הדבר שמקריבים נשר.

לקוטי תורה אמור מוסיף שבבירור הקרבן מתגלים אורות דתהו שמהם שורש המלאכים. K4 מבחין בין ב"ן שכבר נתברר לבין מה שעדיין טעון בירור ושורשו גבוה יותר. פינחס מראה שמלאך בעל מידה קבועה יכול להשתייך לעולם שכבר נתברר. כך אפשר לצרף שורש, מצב ומבנה בלי לקרוא להם דבר אחד. זו השלמה פרשנית מבוססת ממקורות שונים, ולא ציטוט אחד הכולל את כולם.זוהר ח"ג, פנחס, רמ ע"ב–רמא ע"א

— פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107, פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180

מעלת המצוות המעשיות

׳על ידי כל הנ״ל׳ מחבר את הסיום גם לגוף האגרת. כבר נאמר בה שהנפרדים נבראו כדי שיקיימו את מצוותיו, ושהמצוות הן עיקר התורה ושורשה, אף שבגילוי המצווה גופנית והתורה חכמה. אין להסיק ממעלת החומר שכל שימוש בו הוא מצווה. הציווי והרצון מעניקים למעשה את תפקידו; יתרון התחתית מסביר מדוע המעשה נעשה דווקא בעולם הגשמי.

המסקנה אינה שהמצוות מעלות בלבד. ב־L4 העלייה אל השורש מביאה להמשכת כוח האש למטה עד הנפש הבהמית; ב־L7 התכלית היא גילוי אור עליון למטה, וגם לימוד התורה ממשיך אור. לכן יש לפרש כל כיוון במקומו. מעלת שורש המצוות, פנימיות ידיעת התורה ותכלית הירידה אינן מדד יחיד שעל פיו מוחקים את אחת משתי העבודות.

היום לעשותם מציין את זמן העבודה מול זמן השכר. יפה שעה מציין את מעלת התשובה והמעשים כאן לעומת חיי העולם הבא; חציה השני של המשנה משבח את קורת הרוח שם לעומת חיי העולם הזה. בתניא ד התורה והמצוות יחד מאפשרות התקשרות העולה על תענוג ההשגה בזיו. לפיכך שתי המובאות אינן מוכיחות שכל מעשה נעלה מכל לימוד בכל זמן.

אחר כך באה הערת המסירה: עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה. היא מסמנת מה נמצא ונמסר, ואינה מכריעה אם המחבר התכוון לחתום כאן או אם חסר המשך. היחידה שבידינו בכל זאת מגיעה למסקנה ברורה: הנשמה יורדת אל העולם הגשמי כדי לפעול בו על פי הציווי, ובתחתית הזאת מתגלה כוח שאין למדוד רק לפי מדרגתה הגלויה.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה, לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך, תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה, תניא, ליקוטי אמרים לז — תכלית הירידה, מעשה ותלמוד תורה

תולדות החקירה: מן הפתיחה עד R5

נקודת המוצא: הסבר משכנע שעדיין צריך להיבחן

מחקר העומק הראשון הציע לקרוא את הסיום כרצף אחד: העפר, ההזנה, הדעת, הקרבן והמצוות מבטאים את יכולתו של התחתון להוסיף לעליון. זו הייתה תרומתו החשובה ביותר. במקום לפרש כל מאמר חז"ל בנפרד, הוא שאל מה עושה כל משפט בתוך המהלך. גם ההבחנה בין הסובב המאיר בתחתית לבין הקו המתואר כחוזר נמצאה כבר בפתיחה. החקירה המאוחרת לא מחקה את נקודת המבט הזאת; היא בחנה אילו פרטים באמת נושאים אותה ואילו נוספו מכוח הסברה בלבד.

לצד יתרון זה, הדוח הראשון נטה לעיתים להציג הסבר אפשרי כאילו כבר נמצא לו מקור. חי-אש נתבאר בעיקר כחום ותנועה, ורוח-מדבר כדיבור והבעה. אלה קשרים מובנים, אך לא הייתה בידינו עדיין פסקה חסידית אחת שמוסרת את ארבעת הזוגות ומנמקת אותם. ההבדל חשוב: ביאור יפה למערכת נתונה אינו עד לכך שזו מערכתו של המחבר. במיוחד אין לצרף ארבע אסוציאציות ולקרוא לצירוף מקור.

דוגמה שנייה הייתה תוספת הדעת מן המזון. המחקר הראשוני הזכיר תורת חיים ואור התורה כאילו כבר הובאו מהם ראיות בגוף. בסבבים הבאים לא נמצא גוף המקבילות האלה בדרך שתאפשר להסתמך עליהן. לכן נדרש להחזיר את הטענה למעמד של יעד חיפוש. החיפוש לא הסתיים בשלילת הרעיון: L1, מאמר אחר ומדויק, סיפק לבסוף את שתי הראיות יחד. כך תיקון ייחוס יכול לחזק את התוכן במקום להחלישו.

שלישית, הדוח ייחס לאור החמה ביאור על פני אדם ועל ההתכללות. גם כאן עצם האפשרות הרעיונית לא הוכיחה קריאה במפרש. משלא נפתח גוף המפרש, הוצא הייחוס מן הביאור הקובע. מקורות שנקראו — יחזקאל, הזוהר ומקבילות לקוטי תורה — נשאו מעתה את ההסבר, וכל תוספת שלא נקראה סומנה ככזאת. ההיסטוריה נשמרת כדי שלא יהיה אפשר להחזיר את הייחוס הישן דרך ציטוט של הדוח הראשון.

הדוח הראשוני נשמר בארכיון כלשונו. הוא אינו נדפס כאן כאמת סופית בצד הביאור המתוקן בלי הבחנה. מטרתו התיעודית להראות מה גרם לפתיחת ארבעים השאלות: היה מהלך כולל בעל כוח הסברה, אך נדרשו בדיקות של כינויים, הקשרים, מקורות, נוסח ומעמד הראיה. מן השלב הזה נקבע עיקרון העבודה: כל מסקנה צריכה לשאת עמה את הדרך שבה נודעה ואת הגבול שמעבר לו אינה מוכחת.תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה

R1: הפיכת הרצף לארבעים שאלות ניתנות לבדיקה

הסבב הראשון חילק את יחידת הסיום לארבעים שאלות קבועות. החלוקה לא נועדה לפרק את האגרת לרסיסים, אלא למנוע מן הסיסמה 'התחתון גבוה בשורשו' לענות במקום הטקסט. נדרשו תשובות נפרדות לשאלת היסודות, להשמטת הדומם, לדגן ולבשר, לתחביר האור החוזר, למרכבה, לדקדוק הזוהר ולמסקנת המצוות. לכל שאלה נשמר מזהה כדי שתיקון בסבב מאוחר לא יעלים את הנוסח המוקדם שאותו תיקן.

העבודה חולקה בין שלושה תפקידים. **Grok** התמקד בעיקר במחצית הראשונה ובהסבר הדצח"מ, המזון והדעת. **Claude** התמקד בעיקר בזוהר, בתחביר ובמעבר למצוות. **Grok Bot** נועד לאתר ולשמר עדים, דפים, נוסחים ומראי מקום. המאסף השווה ביניהם והמיר ביקורת למשימות ההמשך. אלה תפקידים בפועל של התיק, ולא דירוג מראש של יכולת המודלים. בהמשך כל אחד תרם גם מעבר לתחומו, ולעיתים דיווח של תפקיד אחד נדרש לאימות בידי אחר.

הקריאה בברכות ובבבא קמא קבעה ששתי הדוגמאות אינן אמירות כלליות על ערך המזון. דגן מובא בהקשר עץ הדעת וקריאת ההורים; בשר השור מופיע בתוך שיחה תלמודית על מענה שלא דוקדק בלילה. עצם הצבתן יחד באגרת מלמדת על שימוש חדש במסגרת הטיעון שלה. כבר כאן נדרש להפריד בין מה שהסוגיה אומרת בפשטה לבין מה שהאגרת מבקשת ללמוד ממנה. השוואת הנוסח נעשתה חלק מן ההסבר ולא פרט ביבליוגרפי בלבד.

בזוהר התברר שיש לקרוא לפני הציטוט ואחריו. פני שור ופני נשר אינם מופיעים שם כמשל מנותק, אלא בתוך תיאור של רוח הנמשכת למטה ושבה בעבודת הקרבן. אריה ואדם מצויים באותו רצף, ולכן אי אפשר להסביר את בחירת האגרת בשור ובנשר על ידי הטענה שהמקור מכיר רק אותם. שאלות היסוד והעיקר, הכינוי דילהון והסדר בין שתי המילים נפתחו לבדיקת הופעות נפרדות.

הסבב גם הבחין בין שלוש טענות על המעשה: מעלתו בעולם הזה, היחס בינו לבין לימוד התורה, והגילוי העתידי של מעלתו. **K3** נשא חשיבות מיוחדת לשאלה השלישית; אבות ועירובין לא יכלו לבדם להוכיח אותה. השוואה מאוחרת אינה הופכת את לשון הגמרא ללשון העתיד של המאמר החסידי. כאן נזרע הצורך בטבלת זמנים שמפרידה גן עדן, ימות המשיח ותחייה.

הסיבה להמשך הייתה מהותית. עדיין חסרו מקור מדויק לסדר היסודות, חיבור חסידי בגוף בין שתי ראיות המזון, קריאה מלאה של יעד אמור שבהערת תשכ"ג, והפרדה מספקת בין ממצאי נוסח לבין הבנת 'שורש'. לא היה די בכך שהדוח נשמע סביר. מצד

שני, עצם רשימת החוסרים לא ביטלה את כל הישגי R1: נוסח השאלות, תיחום הסוגיות והדרישה לביאור רציף נעשו התשתית לכל מה שבא אחריו.

דוח R1 של Grok כפי שהופיע בהודעת המשתמש היה קטוע. אין כאן שחזור בדוי של המילים החסרות. התיאור ההיסטורי מסתמך על החומר הזמין, על ביקורת המאסף ועל התיקונים המפורשים בסבבים שאחריו. ארכיון העדים מבהיר מה הוא מסמך מלא, מה הוא הוראת עבודה ומה הוא עדות מאוחרת על טענה קודמת. ההבחנה הזאת חשובה דווקא בחוברת המבקשת להראות את מלוא העבודה.תניא, אגרת הקודש כ׳ — האגרת כולה; ביחוד מן ׳ועוד זאת׳ עד סוף המסירה, ברכות מ ע״א — רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא, בבא קמא עא ע״ב–עב ע״א — רב נחמן לרבא; רש״י ותוספות על בשר השור, זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, ציון במשפט תפדה, תשל״ה — §§יד–טז: תלמוד ומעשה עכשיו ולעתיד, פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג

R2: עד נגדי בעץ חיים והפרדת שכבות הביאור

הממצא ששינה את ראשית הסבב היה שלילי ומדויק: עץ חיים שער נ פרק י אינו מאשר את סדר האגרת בשני הזוגות העליונים. לפי העד הדיגיטלי שנקרא, החי נבנה מחלק הרוח שבכל אחד מארבעת היסודות, והמדבר מחלק האש. באגרת הסדר הוא חי–אש ומדבר–רוח. מכאן בוטל השימוש בעץ חיים כאישור פשוט לכל ארבעת הזוגות. גם קטע משנת חסידים שנמצא בתחילה בעד משני נטה לסדר עץ חיים; אין ספר בשם ׳משנת חסידים שער נ׳.

משמעות התיקון אינה שאחד המקורות הוגה. אדרבה, קריאת עץ חיים הדגישה שכל נברא מורכב מכל היסודות, וכי המיפוי מדבר בחלק מסוים שבכל יסוד ובנפש הנוספת. העובדה הזאת פתחה אפשרות של הבחנה בין מושאי המיפוי. אך באותו שלב עדיין לא היה מקור חסידי שמנמק את סדר האגרת. לכן האפשרות נשמרה כהצעת יישוב ולא כהוכחה שהקושי נעלם. הסבר יושר ועיגולים שהוצע כדי לפתור את ההיפוך נסוג בהעדר מקור מכריע.

בתיק הדגן התקדם המחקר בשני כיוונים שונים. ואתחנן נתן לחיטה שורש בדעת דתהו, ולכן הוסיף טעם פרטי שאינו רק ׳כל מאכל שורשו גבוה׳. מצה זו נתן לאבא תפקיד במוחין דאבא בקטנות, בידיעה שמעבר להשגה מפותחת. שני המקורות חיזקו את הצורך להבדיל בין הכרה לבין הבנת אבהות מושגית. עם זאת, אף אחד מהם לא ביאר את צירוף אבא ואמא במשפט האגרת כמערכת או״א שלמה.

מקור משותף לדגן ולבשר עדיין לא אומת אז על ידי כל הקוראים. הגיע דיווח על ’צו ז’, והסבב שמר אותו כיעד לבדיקה בגוף. כאן הייתה סכנה כפולה: תווית אתר עלולה להיראות כמספר דף; ופסקה שנמצאה תחת פרשת צו עלולה להתייחס בטעות לכותרת ’מצה זו’. שני הדברים אכן דרשו תיקון בסבב הבא. ערכו של R2 היה בכך שהצהיר במפורש מה טרם נקרא, גם כאשר ממצא מבטיח כבר דווח.

בזוהר נבדלו יחסי המקור והמצע. הרוח יורדת מן הפנים שבמרכבה, אך יש לעליונים יסוד בעולם הזה שממנו הם נהנים. משל השכינה ורוח הצדיק חיבר מוצא ושיבה בלי לטעון שכל ”יסודא’ באותו רצף פירושו מונח טכני אחד. בדיקת החילופים קבעה שיש חילוף אמיתי בשורה המתאימה לפסקה 540, בעוד לשון האגרת קרובה לנוסח הדפוס של פסקת העופות, 537. הבדל בין שתי פסקאות אינו כשלעצמו חילוף נוסח.

K5 נקרא בחלק מעבודת הסבב אך נחסם אצל קורא אחר. מכאן נוצרו דוחות בעלי מצב גישה שונה, ואין להפוך ’לא נפתח אצלי’ ל’אינו קיים’. המקור ביאר חיות מגוף המאכל ושורשה בסובב. תחילה הוצג הדבר כהחלפת נושא לעומת רוח הקרבן; בהמשך תוקן הניסוח לתרומה לרכיב מסוים בשאלה. תניא ד הוסיף גבול אחר: יפה שעה נאמר שם על תורה ומצוות יחד מול זיו, ולכן אינו ראיה לדירוג מוחלט של מעשה מעל תורה.

הסבב הסתיים עם הישגים אמיתיים ועם משימות בעלות כוח לשנות מסקנה: לפתוח את המקור המשותף שבצו, לברר את המקור המדויק באמור, ולחפש עד מנומק לסדר האגרת. לא היה עוד צורך לחזור בלי שינוי על כל ארבעים השאלות. החיפוש הבא הוגדר לפי הטענות שעוד יכולות להשתנות. זה ההבדל בין התמדה מחקרית לבין צבירת חיפושים שאין להם מבחן הכרעה.עץ חיים, שער נ פרק י — חלקי ארבעת היסודות והרכבת דצח”מ, משנת חסידים, מסכת ההרכבה — קראקא תרמ”ט; צא–צב; PDF 210–213, לקוטי תורה, ואתחנן, להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום — §ה, שורש החיטה בדעת דתהו; PDF 235–242 כהקשר, לקוטי תורה, צו, להבין מ”ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; PDF 51–53, תניא, ליקוטי אמרים ד — יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה, ונגלה כבוד ה’, תשכ”ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54, זוהר ח”ג, פנחס, רמ ע”ב–רמא ע”א — פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537, אפרט חילופים, Stanford/Pritzker — רמא ע”א, בייחוד שורות 2 ו־14

R3: שתי הראיות יחד והמקור המדויק באמור

הישגו המרכזי של R3 היה זיהוי L1: לקוטי תורה צו, ’ששת ימים תאכל מצות’ §§ב–ג. כאן נמצאו בשר השור והדגן באותו מהלך, עם הסבר ששורש מאכלי דצ”ח בתהו

שלמעלה מחכמת התיקון, ושלאחר הבירור הם מוסיפים גם בכוח החכמה והשכל. התוצאה ביטלה את הטענה שלא נמצא אצל אדמו"ר הזקן מקור מפורש לבשר המוסיף שכל. היא גם תיקנה את הביבליוגרפיה: המקור אינו 'מצה זו', ו'צו ז' אינו דף דפוס.

ההשוואה המדויקת מנעה מן ההצלחה להפוך לזהות יתרה. L1 מביא בשר תחילה ואחריו דגן, אומר אבא בלי אמא, ונוקט חכמה והשכל. האגרת מביאה דגן תחילה ואחריו בשר, שומרת אבא ואמא ונוקטת חכמה ודעת. מכאן נתקבל מקור משותף למנגנון, אך לא מקור שמכריע את כל הפרטים הסגנוניים. הסבב הניח יסוד לקריאה שבה שתי הדוגמאות משרתות את 'משניהם', בלי לחלק אותן בכוח לשתי ספירות.

L2, 'ואכלתם אכול', הרחיב את זירת ההשוואה: אכילה, שיבת המאכל לשורשו, הקרבן ואור חוזר לעתיד. הוא סיפק מקבילה חשובה ללשון כתר ומלכות ולנעיצה, אך לא משפט המשווה את אורו החוזר של הקו בסיום רגלי אדם קדמון לדעת דתהו. שמירת ההבדל בין זמן עתידי לבין המבנה המוסבר באגרת הייתה חלק מן ההישג. המונח המשותף פתח בדיקה; הוא לא סיים אותה.

בחצי השני תוקן יעד אמור. המקור הוא 'ביאור על פי והניף הכהן אותם' §ד, ולא 'וספרתם לכם'. הוא מחבר בירור רוח הבהמה, העלאה אל שורשה, גילוי אורות דתהו והנאת המלאכים, ומדפיס את ציטוט הזוהר ואת ההפניה לאגה"ק. מכאן בוטלה הטענה שביאור מאוחר הוא המקבילה החסידית הנגישה היחידה. עם זאת, פתיחת דוח אחד הרחיקה ואמרה שהמחבר עצמו מסר את הקישור; גוף אותו דוח הודה ששכבת ההפניה לא אומתה. הפער בין פתיחה מסכמת לבין הסתייגות פנימית נעשה עצמו מושא לביקורת.

בתחביר הופרדו שתי הכרעות שקודם נקשרו שלא לצורך. השאלה למה חוזר 'הוא' אינה מכריעה על מה חל 'בבחינת אור חוזר' שבסוף. אפשר לקרוא את 'הוא' על המאכל ובכל זאת להצמיד את החזרה האחרונה לקו. גם הטיעון שהמילה 'הזנה' נקבה אינו מכריע, מפני שהמילה אינה במשפט הנידון. הקריאה המועדפת נשענה מעתה על הרצף ועל 'כנ"ל', לא על שם עצם שהפרשן הכניס מבחוץ.

המסקנה על תורה ומצוות התחזקה דרך תניא לז, אבל עדיין נדרשה זהירות. האגרת עצמה כבר מדברת על המצוות כעיקר התורה ושורשה; אין לומר שאין בה השוואה כלל. מצד שני, שני חצאי הכלל בתניא לז — ביטול תלמוד תורה למצווה שאינה נעשית באחרים והמשך הלימוד כשהיא אפשרית באחרים — מנעו דירוג יחיד. 'עד כאן מצאנו' תוקן מגבול של קטיעה לגבול של מסירה.

R3 לא סגר את תיק היסודות. הצעה של שני צירים, הרכבה מול תפקוד, הייתה מועילה אך טרם נתמכה בעד חסידי מפורש לזוגות העליונים. גם חלוקת העבודה בין L1 כילמה' לבין האגרת כ'איפה' הייתה צרה מדי: כי הוא שבאגרת נותן סיבה, לא רק כתובת. שני החוסרים הללו, לצד ייחוס ההפניה באמור וקריאת הערה 61, הגדירו את הסבב הבא. ההתקדמות הייתה גדולה דווקא מפני שאפשר היה לומר אילו משפטים עדיין אינם ראויים לדפוס סופי.לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי 55–57 PDF, לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי 44–45 PDF, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־103–107 PDF; K4, פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ"ג — §§ו–ח, הערה 37; מ"ה, ב"ן וס"ג, ונגלה כבוד ה', תשכ"ב — §§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54

R4: מקור מפורש לזיווגים ותיקון מודל הכיוונים

R4 הביא את המקור שחסר מאז ראשית התיק. L4, 'כי תצא למלחמה' §א, אומר במפורש שאש היא בחינת נפש החי ורוח היא בחינת המדבר, ומביא את רוח ממללא. L5, הדרוש שבפרשת נסכים בשלַח, מחזק חי-אש. לאחר מכן נמצא L6, 'צו את בני ישראל' §ג, ובו ארבעת הזוגות יחד ושלושה נימוקים. מן הרגע הזה לא היה עוד נכון לכתוב 'אין מקור חסידי לסדר האגרת'. השאלה שנותרה הייתה היחס לעץ חיים, לא עצם קיומו של הסדר.

הטעם לאש השתנה באופן משמעותי. חום הגוף ותנועה עצמית יכולים להמחיש, אך L6 מנמק דרך משרתי המרכבה שהם אש ומהם נפשות בעלי החיים. זה טעם פנימי לשורש החיות, ולא רק תיאור של תכונה נצפית. המים מנומקים בכך שהם מצמיחים, והרוח דרך תרגום אונקלוס. העפר נמסר בלי 'כי' מקביל. משום כך הנוסח 'ארבעה זוגות עם ארבעה טעמים מפורשים' עדיין אינו מדויק, גם אחרי הגילוי.

הצלחה זו לוותה בטעות ביבליוגרפית: L6 כונה תחילה דרוש בפרשת צו בגלל פתיחו. R5 תיקן אותו לפינחס. חשוב לשמר גם את התיקון הקטן לכאורה הזה, מפני שהוא מלמד מדוע פתיח של מאמר אינו תחליף לכותרת הפרשה או לדף. המילים צו את בני ישראל אינן מזהות מעצמן את פרשת צו. בחוברת הנוכחית כל אזכור נושא את השם המתוקן, והשם המוטעה מופיע רק בתוך תולדות התיקון.

הערה 61 עברה תיקון נושא. It מתייחס לחי העליון מן הצומח, לא לתחתון ולא לעפר. המשפט אומר שמעלת החי קיימת גם מצד בריאתו, ובכל זאת הוא ניזון מן הצומח. אחריו באה ההצעה על השמטת העפר, ובה סייג נוסף לגבי תלות לאחר הבריאה.

קריאה מוקדמת הפכה את הנושא ובנתה ממנו טיעון הפוך. השבת הכינוי למקומו הראתה שגם הערה קצרה באנגלית יכולה לשנות את מבנה ההסבר אם קוראים אותה בלי העוגן שאליו היא שייכת.

ב־L1 הובחן ביתר דיוק המעבר לעבודה. תחילת הדיון מבארת את יכולת המזון להחיות ולהוסיף שכל; בהמשך נפתח במפורש יישום לעבודת ה׳. מכאן שאין להפוך ברכה, קריאת שמע ותפילה לתנאי לכל חיות ודעת שהאגרת מזכירה. הבירור אינו נמחק מן המנגנון הראשון, אך תנאי העבודה שבשלב הבא אינם מועתקים אליו בלי ראיה. באותו זמן תוקן התיאור של כי הוא: האגרת מסבירה את ההזנה באמצעות האור החוזר, ולא רק מציינת היכן נמצא האור.

בחצי השני, L4 §ד נתן ביאור עשיר לתורה ולמעשה באמצעות נעיצת התחילה והסוף. תחילה נוסח הדבר בפשטות: תורה יורדת ומצוות עולות. אלא שבאותו סעיף התורה מולידה רצוא, המצוות הן שוב, ותוצאתן המשכת כוח האש למטה עד הנפש הבהמית. R4 כבר ציטט חלק מן ההמשך, אך הסיכום שלו לא נשא את כל המורכבות. כך נולדה משימת R5: להפריד שורש, פעולת האדם ותוצאה, ולא לקבוע מילון כיוונים אחד לכל המושגים.

גם שאלת המלאכים עברה שינוי. L3 מתאר מידה מיוחדת, ו־K4 מתאר ב״ן שכבר נתברר. לא היה עוד נכון לומר ששני המקורות ממקמים את המלאך בשתי מערכות סותרות. הוצעה השלמה לפי שורש ומצב בירור, אך נותרה השאלה אם מידה מיוחדת מעידה על אי־בירור. יעד פינחס נפתח בסבב הבא כדי לבחון בדיוק את ההנחה הזאת. ההפניה באמור נשמרה כמודפסת; הייחוס העצמי לאדה״ז בוטל, והנטייה הכרונולוגית לייחס אותה לעריכה נותרה חלשה ולא קובעת.לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294, לקוטי תורה, שלח, בפרשת נסכים כתיב כי תבאו — §א וההפניה לכי תצא; PDF 109–112, לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, עץ חיים, שער נ פרק י — חלקי ארבעת היסודות והרכבת דצח״מ, שיעורים בספר התניא, אגה״ק כ׳, הערה 61 באנגלית — It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה, לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107, פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג

R5: סגירה מבוססת, לא מחיקת השאלות שנותרו

הסבב החמישי נפתח בשני גופים מוגדרים: L6 בפינחס ו־L7 בקונטרס אחרון ד. הבחירה הייתה ממוקדת. לא נפתח חיפוש כללי נוסף בכל ספרות החסידות, אלא נבדקו שני יעדים שיכלו להכריע טענות מסוימות: טעם חי־אש, מידה קבועה בעולם מבורר, יעד ההפניה מס״ג ומצח, והיחס בין העלאה להמשכה. משום כך אפשר היה להגיע לסגירה בלי לטעון שכל מראה מקום אפשרי בעולם כבר נבדק.

L6 §ג אישר את ארבעת הזוגות ואת שלושת הטעמים, ותיקן סופית את שיוך הדרוש לפינחס. §א נתן ממצא חשוב לא פחות: מיכאל באהבה וגבריאל ביראה מתוארים בתוך עולם ברור שכבר נתברר. קביעות המידה אינה אפוא ראיה לאי־בירור. יתרה מזו, כלילות הראש והרגל בוולד שלפני גמר יצירתו משמשת כאן משל למצב שטרם הובחן, ולא להתכללות המתוקנת של פרצוף. אותה מילה אינה מבטיחה אותו מושג.

L7 פתר את יעד ההפניה של L3 §ב. הלשון מס״ג שבפנימית אדם קדמון, ומ״ה היוצא מן המצח כהארה, נמצאת בקונטרס אחרון ד בפסקה ועוד זאת שבאמת הבירורין. זהו זיהוי תוכני חזק, הקרוב להתאמה מילולית. הוא אינו מצוי בגוף אגה״ק כ׳. העובדה שלקוטי תורה מכנה את היעד אג״ה אינה מתירה לקבוע מי כתב את ההפניה או איזה קובץ עמד לפניו. שאלת הכותרת נשארה ביבליוגרפית; המיקום התוכני נסגר.

באותו מקור נאמר שהאדם חי במזונות דצ״ח, מבררם במ״ה וחי בהם לפי שהם מס״ג. בכך נוסף דומם מפורש לתיאור המזון, ונחלשה כל קריאה של שרשרת האגרת כרשימת מזונות ממצה. אין מכאן טעם מפורש להשמטה, אבל יש גבול ברור למה שאפשר לטעון בשמה. משל הזריעה והאתרוג והקלף חיבר בין העלאת מ״נ לבין המשכת אור עליון למטה, בלי לזהות ס״ג עם אור חוזר של הקו.

המסקנה על תורה ומצוות התייצבה בשלוש קומות. ב־L4 יש שורש, עבודת אדם ותוצאה; ב־L7 גם התורה ממשיכה אור, והניגוד העיקרי הוא בין המשכה לבין דחילו ורחימו שכליים כהעלאה בלבד. האגרת עצמה מסיימת במצוות מעשיות לאחר שפירטה את מעלת התחתית ואת הציווי לנפרדים. לכן מעלת המצוות אינה ׳עלייה בלבד׳, ואין להגדיר תורה כ״ירידה בלבד׳. התכלית היא גילוי למטה, אף שפעולות של העלאה נדרשות בדרך.

L6 חיבר גם את שתי מובאות הסיום: היום לעשותם ויפה שעה. הראשון מדגיש עולם של מעשה ובחירה לעומת עולם קבוע; השנייה מבוארת דרך סובב לעומת גילוי ממלא. זהו מקור מסביר קרוב מאוד ליחידה. אין צורך לטעון שהוא המקור היחיד בכל הספרות, ואין לקרוא לשתי המובאות ׳שני פסוקים׳: אחת פסוק ודרשתו, והשנייה משנה. דיוק כזה קטן שומר על אמינותו של ביאור גדול.

הסגירה אינה פתרון של כל פרט. עברית הערה 61 לא אומתה בצילום; מחבר ההפניה באמור לא הוכרע; עץ חיים והאגרת לא יושבו במשפט מפורש של אדה״ז; טעם השור דווקא, כפל ההורים וזיהוי במ״א נשארו מוגבלים. אלה אינם חסרים שמונעים ביאור רציף אחראי. מצב הסיום הוא אפוא 'מספיק לכתיבה, עם גבולות מסומנים'. המעבר לחוברת הוא מעבר מסוג העבודה — מחיפוש מכריע לעריכה, השוואה והנגשה — ולא הכרזה שאין עוד מה ללמוד.לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180, תניא, קונטרס אחרון ד — להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך, לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294, לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־PDF 103–107; K4, פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ״ג — §§ו–ח, הערה 37; מ״ה, ב״ן וס״ג, תניא, אגרת הקודש כ' — האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה

דרך העבודה וגבולותיה

איך קוראים את חוברת העיון

החוברת נפתחת בארבעים השאלות שנקבעו בתדריך המחקר, עם הסבר הקושי ומצב התשובה. אחריהן באים תיקי העיון המלאים, תולדות הסבבים, בדיקות ההיסק, מקראות המקור והפנקסים. אפשר להתחיל בשאלה אחת ולעקוב ממנה אל מקור ואל סבב, או לקרוא את ההיסטוריה ברצף ולראות כיצד התמונה השתנתה. המפתחות וההפניות הפנימיות הם חלק ממבנה הבדיקה, ולא קישוט בסוף הספר.

נוסח השאלות בעברית נשמר מן התדריך הקבוע. אין הוא מוצג כתמליל מילולי של שאלה מוקדמת בעל פה. באנגלית ניתן תרגום מלא, ולצדו נוסח המקור העברי כדי לאפשר ביקורת. תשובות העורך והביאורים הרציפים הם ניסוח חדש המבוסס על התיק; כאשר מובא מסמך היסטורי כמות שהוא, מעמדו מצוין. אין לקרוא מסקנה מוקדמת כאילו נותרה בתוקף רק מפני שהיא נשמרת בחוברת.

מקראות הדפוס נשמרים בשפת המקור גם במהדורה האנגלית. הם מוגדלים לפי סדר הקריאה העברי כדי שהאותיות והסוגריים יהיו ניתנים לבדיקה. כל הביאור, הסבר חשיבות העד, פסקאות המפתח המצוטטות ומסקנות הביקורת ניתנים בשתי השפות. חומר הקשר נוסף הנראה בצילום אינו מוצג כתרגום אנגלי חדש של כל לקוטי תורה. זו מהדורת מחקר דו־לשונית של היחידה, עם עדי מקור עבריים, ולא מהדורה מתורגמת של הספרים המצולמים בשלמותם.

מפורש, מוכח, מועדף ופתוח

'מפורש' פירושו שהטענה נמצאת בלשון המקור שנקרא, בגבולות שנקראו. L6 מוסר חי-אש; זו טענה מפורשת. 'מוכח' עשוי לציין גם מסקנה של השוואה מצומצמת: עץ חיים אינו נותן את אותו סדר בשני הזוגות העליונים. ההכרעה אינה תלויה בהשערה למה המיפויים שונים. אפשר לדעת שהמפות שונות לפני שיודעים ליישבן.

'מועדף' מציין קריאה שיש לה נימוק חזק אך גם חלופה סבירה. כך 'כי הוא' כמתייחס לתופעת ההזנה. הקריאה נשענת על הרצף ואינה מתבטלת מפני שאפשר להסב על המאכל. לעומתה 'פתוח' אינו אומר שהתיק ריק. שאלת השמטת הדומם, למשל, כוללת הצעה מאוחרת, מקבילה המזכירה דומם במזון והבחנה בין עפר לתשתית לבין דומם כמחלקה; הטעם המדויק לבחירת הדוגמאות נשאר בלתי מוכרע.

'לא נמצא' מוגבל תמיד לתיק ולחיפוש שנעשה. אין הוא טענה שלא קיים מקור בספרות כולה. 'לא נפתח' הוא מצב גישה, לא תוצאה פרשנית. 'דווח שנקרא' מכבד את עבודת הקורא הקודם בלי להפוך אותה לקריאה עצמית של העורך. שימוש עקבי במילים האלה מאפשר להציג את עוצמת המחקר בלי להפוך אותה להבטחה של ודאות שאין בידינו.

מה נסגר ומה נשאר כחוב מחקר

תיק הזיווג בין המדרגות ליסודות נסגר במובן שהמערכת של האגרת קיבלה מקור חסידי מפורש ומנומק. הוא לא נסגר במובן שעץ חיים הוסבר עד תומו. ההבחנה הזאת מונעת חזרה לשלב שכבר הושלם: אין צורך לחפש שוב אם יש בכלל מקור לחי-אש. החוב שנותר הוא משפט מגשר בין שתי המפות, אם יימצא, ולא עצם בירור לשון האגרת.

תיק המזון נסגר במובן שנמצאו שתי הראיות יחד ב־L1, ייחוד החיטה בואתחנן, ומנגנון ס"ג ומ"ה ב־L7. הוא אינו מחייב המצאת טעם מיני לשור או חלוקה ספירתית של שתי הדוגמאות. שאלה יכולה לקבל תשובה מספקת בלי שכל פרט בה הופך למערכת סודית נוספת. שמירת גבול כזה היא הכרעה מחקרית חיובית: הביאור מציג את מה שיש בו כוח להסביר את המשפט.

תיק הזוהר נסגר לצורך הביאור עם קריאת ההקשר, הבחנת שתי ההופעות, הפרדת הכינויים ותיאור שני היחסים. מקדש מלך ואור החמה לא הושגו בגוף במקומות המבוקשים, ולכן הם נשארים חוב ולא אסמכתה. גם כתב יד הדרוש באמור אינו בידינו. אין לעכב את הביאור עד שכל חוב ייפרע, אך אין להכניס חוב אל רשימת העדים כאילו כבר נקרא.

תיק הסיום נסגר על בסיס הציוות, יתרון התחתית והמשכה למטה, עם השוואות לתורה שאינן דירוג מוחלט. נשארו במ״א, כדלקמן ותיארוך המסירה. אף אחד מהם אינו מוכיח שהמסקנה שבידינו חסרה או שהמחבר חתם בכוונה דווקא כאן. מהדורה אחראית מסיימת במקום שבו אפשר לכתוב ביאור בדוק, ולא במקום שבו אפשר להכריז שאין שאלות.

שלמות התיק וגבולות הארכיון

לצורך החוברת נאספו מחקר העומק הראשון, חמש־עשרה הוראות העבודה לחמשת הסבבים, ארבע ביקורות המאסף, חמש חבילות Bot של דוחות ופנקסים זמינים, מסמכי הסגירה וארבעים הסטטוסים, וכן דוחות Grok ו־Claude שנמסרו בשיחה. חבילות העדים המצולמים של R3–R5 הורדו ונפתחו בשלב ההפקה. הקבצים ההיסטוריים נשמרו בנפרד מן הניסוח החדש, בלי לדרוס את הסבבים הקודמים.

אין כאן טענה שהתקבל ייצוג גולמי מלא של כל השיחה. דוח R1 הנראה בהודעה היה קטוע, וחלק מן הדוחות המלאים שנמסרו בהודעות לא התקבלו כקובצי מקור עצמאיים. לכן החוברת נותנת תיאור אנליטי מלא של הסברות המתועדות, אבל אינה משחזרת במירכאות מילים שלא השתמרו. ההבדל בין שלמות עניינית לבין שלמות ארכיונית מצוין כדי שהקורא יוכל לדעת מה בדיוק לפניו.

במהדורה האנגלית כל יחידות העריכה מקבילות לעברית. טקסטים עבריים שמורים כעדי מקור, ולא כתחליף לביאור באנגלית. ארכיון הקבצים המצורף כולל גם הוראות חוזרות ופנקסים טכניים שאינם מועתקים פעמים רבות לגוף הספר. הבחירה אינה מוחקת שלב מחקר: תפקידו של כל סבב, תרומתו והתיקון שנדרש ממנו מוצגים בחוברת; המסמך המקורי הזמין נגיש בחבילה. כך נשמרים גם רצף קריא וגם האפשרות לבדוק את העבודה מאחוריו.

פנקס ההשערות והשאלות שנולדו במחקר

מזהי A להלן משמרים את פנקס ההשערות המוקדם של Bot. מזהי S שבחוברת הם מזהי התדריך הקבוע. בטבלת Bot מוקדמת ניתנו לאותם מספרי S נושאי עדות אחרים; אין להעביר ממנה סטטוס לפי המספר בלבד. ההשוואה כאן נעשתה לפי תוכן השאלה. זהו מפתח תיקונים, לא רשימה של שמונה־עשרה מסקנות עצמאיות שכבר הוכחו ב־R1.

A01 · סדר היסודות מכוון לדצח״מ

מפורש באגרת; L4 ו־L6 הוסיפו עדים מנומקים. אין מכאן יישוב עץ חיים.

לתיק S02

A02 · החי העליון ניזון מן הצומח ואור חוזר

כי הוא נותן נימוק סיבתי. אין לצמצם אותו למיקום בלבד.

לתיק S15

A03 · דגן נותן דעת כראיה

ברכות נותנת את האמירה; האגרת משתמשת בה לתוספת דעת מן הצומח. התלמוד אינו מפרש שם אור חוזר.

לתיק S07

A04 · בשר השור כראיה מקבילה

הקשר עיון ותענית בגמרא; L1 מחבר במפורש את שתי הראיות לתוספת שכל.

לתיק S11

A05 · השמטת העפר מפני שהכול ממנו

ביאור מאוחר מסויג. יש להבחין עפר כתשתית ודומם כמחלקה; It בהערה הוא החי.

לתיק S04

A06 · מקור נוסף למיפוי הקבוע

פתוח ב־R1; נמצא ב־L4 וב־L6. אין להותיר את הסטטוס הישן לא נמצא במסקנה הנוכחית.

לתיק S03

A07 · הזנת שור ונשר בקרבן

הזוהר והאגרת מפורשים; L3 מוסיף אורות דתהו ו־K4 מעמד בירור.

לתיק S24

A08 · דקדוק יסודא ועיקרא מכוון

האגרת אומרת כדקדוק. מהות הדיוק היא שאלה פרשנית; אין להכריע כיוון מן הכינוי לבדו.

לתיק S27

A09 · מצוות כמסקנת האגרת

המסקנה מפורשת; היקף כל הנ״ל כולל לפי הקריאה המועדפת את עוגני הציווי והשורש בגוף האגרת.

לתיק S30

A10 · דגן ואבא ואמא במקור נוסף

נמצאו אבא ב־L1 ובמצה זו, וייחוד חיטה בואתחנן. פירוש שני ההורים כאו״א במשפט האגרת לא הוכח.

לתיק S09

A11 · אריה ואדם מופיעים בהמשך הזוהר

מאושר; אין לבאר את ההשמטה כאילו אינם במקור.

לתיק S23

A12 · טעם בחירת שור ונשר

רוח בהמה ועוף היא תחום הדוגמה. זו קריאה הקשרית; אין הוכחת כוונת עריכה נוספת.

A13 · עד כאן כסוף כתב היד

גבול מה שנמצא ונמסר. אין הוכחת קטיעה או סיום מכוון, ואין כתב יד שנבדק כאן.

לתיק S39

A14 · מעשה גדול ב־K3

נקרא לאחר חסם R1; הדיון העתידי נקבע לפי סעיפי המאמר, לא לפי הרחבה לכל עולם הבא.

לתיק S35

A15 · מלאכים וב״ן מבורר ב־K4

נקרא ונעשה עד חשוב. L6 מונע הסקת אי־בירור ממידה קבועה.

לתיק S28

A16 · תיקון מראה מקום הבשר

היעד הוא ב״ק עב א, בהקשר עא ב. זיהוי יעד נכון אינו מוכיח מי גרם לשגיאת ההפניה בעד מאוחר.

A17 · תיקון מראה מקום הזוהר

רמא א הוא היעד; רמ ב הוא ההקשר. 341a אינו היעד שנמצא. שני מקומות באותו דף נשמרים בנפרד.

לתיק S26

A18 · לחמי לאשי וגוף היחידה

הפסוק בבמדבר כח ב שייך למסגרת הקרבן ולמקבילות; אינו ציטוט בגוף יחידת הסיום כפי שנמסרה.

לתיק S31

שאלות המשך ומצב הסגירה

N-R2-Grok-01 / N-R3-Grok-02מקור מנומק לחי־אש ומדבר־רוח

נסגר בקיום L4 ו־L6; ההשוואה לעץ חיים נותרה מסויגת.

N-R2-Grok-02גוף מסכת ההרכבה

נוספו צילומים; גוף ופירוש נבדלים. אינו משנה את מפת האגרת.

N-R2-Claude-01מין הכינוי כי הוא

הטיעון מהזנה נקבה בוטל; המילה אינה בגוף המשפט. ההכרעה הקשרית.

N-R2-Claude-02היקף כוי

הארה שלישית או מכלול קודם: פענוח סביר, לא הרחבה מוכחת.

N-R2-Claude-03זיו השכינה ועולם הבא

נפרדו משנת יפה שעה ומשנת כל ישראל; המילה המשותפת אינה מכריעה תקופה.

N-R2-Claude-04דומם ומעשה ב־K3 והשמטת הדומם

לא הוכח שזה טעם ההשמטה. L7 מוסיף דומם כמזון ואינו פוסק את הכוונה.

N-R2-Claude-05רוח הבהמה מפני שור כמ״ש במ״א

המקבילות קרובות; היעד המדויק לא זוהה.

N-R3-Grok-01דף דפוס ל־L1

תחילת הדרוש יג א; תווית האתר אינה דף. עדי 55–57 נשמרו.

N-R4-Claude-01 / N-R3-Claude-01מי כתב את ההפניה באמור

נוכחות בדפוס מאושרת; מחבר או עורך לא הוכרעו. אין צורך להכריע לצורך הביאור.

N-R5-Claude-01 / N-R4-Claude-06 / N-R3-Claude-02חיצוניות ופנימיות וכדלקמן

L7 מקבילה קרובה; אין בכך זיהוי כדלקמן או הוכחת קטיעה.

N-R4-Grok-01כי תצא בדפוס

נשמרו עדי הסעיפים והלשון נפש החי. אין לסמוך רק על אינדקס אתר.

N-R4-Grok-02הערה 61 בעברית

המקור העברי לא אומת; אין לתרגם את האנגלית ולהציג את התרגום כמקור שנמצא.

N-R4-Claude-02מידה מיוחדת וב"ן מבורר

L6 מציב מידות קבועות בעולם מבורר; הנחת הסתירה נדחתה. הסינתזה עם תהו מסומנת כהיסק.

N-R4-Claude-03למי חוזר שרשן באמור

הקריאה על המלאכים מסתברת בהקשר; אין להפוך כינוי יחיד להוכחה מלאה לכל המנגנון.

N-R4-Claude-04אג"ה קרוב לסופו: ס"ג ומצח

היעד התוכני קונטרס אחרון ד. משמעות הכותרת וייחוס ההפניה נפרדים.

N-R4-Claude-05כיוון ההפניות L4–L5

הפניה הדדית דווחה ואומתה ברמת עדי התיק; מצב הקריאה האישי של כל חוקר נשמר.

N-R4-Claude-07השוואת עץ חיים והמקבילות

ההיפוך תועד. חלקי הרכבה לעומת אפיון היא הצעת יישוב, לא פתרון מפורש מפי המחבר.

תרומות וביקורת העבודה

ההערכה שלהלן היא הערכת עריכה של העבודה המתועדת בתיק, ולא מדידה כללית של המודלים. היא מתייחסת למסלול כולו, כולל טעויות שתוקנו, ואינה ציון נפרד לאמינות המסקנות הסופיות. הציונים בסולם 1–10 נועדו להראות היכן נדרש תיקון;

המשקלים נקבעו לפי כללי החוברות. אין נתוני זמן, עלות או דיוק סטטיסטי שלא נמדדו.

Grok תרם במיוחד למזון, לדעת ולהבחנת המקבילות; Claude תרם במיוחד לזוהר, לתחביר ולמסקנת המצוות; Bot תרם לאיתור עדים ולהבחנת דף, טור ותווית אתר. המאסף תרם לביקורת צולבת ולהמרת חוסר ממוקד למשימה חדשה. ההערכה אינה פוטרת אף תפקיד מביקורת: גם המאסף נדרש לתקן כיווני היסק ולעמוד בפני פיתוי הסגירה המוקדמת. הערכת המאסף היא הערכה עצמית של המערכת העורכת, ולכן אינה מוצגת כציון חיצוני בלתי תלוי.

Gemini מוזמן לביקורת על החוברות המוכנות, אך לא השתתף בסבבי המחקר המתועדים כאן. אין לו ציון בדיעבד ואין לייחס לו גילוי או תיקון בתיק. גם קבלת פרומפט אינה מעידה שנמסרה חוות דעת: ארבע חבילות הביקורת מוכנות למסירה, והתגובות העתידיות יתווספו רק אם יתקבלו.

מדד	משקל %	Grok	Claude	Grok Bot	המאסף
דיוק תוכני	15	8	8	8	8
דיוק מקורות	15	9	8	9	8
סימון ודאות	15	7	9	8	9
גילוי מקורות חדשים	10	9	9	9	9
אימות ובדיקת עדים	10	7	9	7	9
דיוק לוגי	10	8	8	8	8
תיקון עצמי	10	9	9	9	9
תגובה לביקורת	5	9	9	9	9
בהירות ההסברה	5	8	8	7	8
איכות המסקנה	5	8	9	8	9
ציון משוקלל	100	8.30	8.60	8.10	8.70

דיוק תוכני

Grok תיקן עץ חיים ואת מיפוי המזון; Claude תיקן את הדירוג החד־כיווני; Bot תיקן צו לפינחס; המאסף שמר את ההבחנה בין ממצא לבין יישוב. ציון מלא אינו ניתן מפני שהטעויות הופיעו בניסוחים מסכמים לפני תיקונן.

דיוק מקורות

איתור L1 ו־L3 היה מכריע, אך מצה זו וששת ימים התערבבו תחילה. יתרון Bot הוא בעדי הדפוס ובמספרי PDF; מגבלתו במקומות שבהם טור או צילום נשארו מוסקים. המאסף הפריד לבסוף מיקום תוכני מייחוס מחבר.

סימון ודאות

הדוחות המאוחרים מסמנים היטב לא נקרא והיסק. מנגד, פתיחת R3 של Claude ייחסה למחבר מה שהגוף השאיר פתוח, ו־Grok הציג לעיתים שני צירים כפתרון חזק מדי. Bot הקפיד בדרך כלל על חסמים ועל עד מקומי לעומת דיווח.

גילוי מקורות חדשים

המסלול מואתחנן ומצה זו אל L1, אחריו L3, L4–L6 ולבסוף L7 שינה את הביאור בפועל. אין לייחס כל גילוי לקורא יחיד כשדיווח, איתור ואימות התחלקו בין תפקידים.

אימות ובדיקת עדים

Grok ו־Claude נשענו לעיתים על גוף דיגיטלי בלבד או על דיווח אחר. Bot שמר צילומים וחיתוכים, אך לא כל כותרת ומראה מקום הוכרעו. המאסף דרש שוב ושוב קריאת גוף ולא הסתפק בקטע חיפוש.

דיוק לוגי

הישגים: הפרדת שתי הכרעות התחביר, אי־זיהוי תהו עם קו, והבחנת שורש/פעולה/תוצאה. חולשות: ייחוס כי הוא למיקום בלבד, והסקת אי־בירור ממידה קבועה לפני פתיחת פינחס.

תיקון עצמי

הסבבים מתעדים חזרות מפורשות: ע״ח אינו מאשר, L6 פינחס, It הוא החי, אין ייחוס מוכח להפניה, ואין תורה רק יורדת ומצוות רק עולות. זהו יתרון מרכזי של התהליך, גם כשהטעות הראשונית נותרת לחובת הדיוק.

תגובה לביקורת

ביקורת המאסף הפכה ליעדים מדויקים, והיעדים יצרו שינויי נוסח ולא רק הוספת מקורות בסוף הדוח. R5 הוא הדוגמה החזקה: מידה קבועה והמשכה למטה נבדקו בגוף ושינו את ההסבר.

בהירות ההסברה

הביאורים הרציפים הפכו את החומר לקריא. טבלאות Bot טובות לאיתור אך אינן תחליף להסבר. המאסף סייע להפריד מונחים, ולעיתים נדרש לתקן גם את סיכומיו שלו כדי שלא יהיו חדים יותר מן הראיות.

איכות המסקנה

המסקנה האחרונה מאפשרת כתיבה חיובית בלי לסגור בכוח שור, או"א או במ"א. נשמרת תכלית הגילוי למטה לצד מעלת התורה. ההישג הוא ביאור שמסוגל לשאת את גבולותיו, ולא מספר השאלות שהוכרזו פתורות.

Grok — כוח ההסבר והצורך בעד מדויק

התרומה הבולטת הייתה פירוק פרדוקס המאכל: אין צורך שהלחם הגלוי יהיה חכם מן האדם; יש להבחין בין שורש גבוה, נפילה ובירור. הדוחות עקבו אחר ייחוד החיטה, הבדלי אבא ואמא ומגבלות החלוקה חכמה/דעת. נקודת הביקורת העיקרית היא המעבר לעיתים מהצעה סבירה לקביעה חזקה: חום כטעם חי–אש, שני צירים כפתרון לעץ חיים, או האגרת כמפת מקום בלבד. הגילויים המאוחרים והתיקונים המפורשים שיפרו את הטקסט באופן מהותי.

Claude — עומק ההשוואה ובקרת הפתיחה

התרומה הבולטת הייתה קריאת רצף הזוהר, הבחנת מקור וייסוד בעולם הזה, והפרדת צירי התורה, המעשה והשכר. הדוחות זיהו היטב את סכנת המילון החד־ערכי, אך גם נפלו בה לפני התיקון. המקרה המובהק הוא תורה כירידה ומצוות כעלייה: גוף L4 מכיל תוצאה יורדת של מעשה, ולכן נדרש מודל מורכב יותר. עוד נדרש להתאים את הביטחון בפתיחת הדוח להסתייגויות שבפנים, במיוחד בייחוס ההפניה באמור.

Grok Bot — עדים, מיקומים ומגבלות צילום

התרומה הבולטת הייתה שמירת חומר שניתן לחזור אליו: עמודים של לקוטי תורה, צילום משנת חסידים, מיקום שתי ראיות המזון, והפרדת כותרת אתר מדף דפוס. החבילות מאפשרות לבדוק מה נראה ולא רק מה נטען. לצד זאת, צילום מסך של ויקיטקסט אינו צילום דפוס, חיתוך אינו תמיד מוכיח כותרת, וגליף טור מסופק אינו הופך לוודאי בגלל שם הקובץ. ההקפדה המאוחרת על גבולות אלה היא חלק מאיכות העבודה.

המאסף — הכרעה מתוך השוואה

התרומה הבולטת הייתה יצירת זיכרון תיקונים: כל סבב קיבל את מה ששינה קודמו, ונשלח למקומות שעוד יכלו לשנות מסקנה. כך L6 ו־L7 לא היו תוספת מקרית אלא תשובה לשאלות ממוקדות. החולשה שיש לזכור היא שסיכום של כמה דוחות אינו אימות עצמאי של כל מקוריהם. לכן העריכה הנוכחית מפרידה בין קריאה עצמית, דיווח ותמונה שנפתחה בהפקה. תפקיד המאסף אינו להכריז על הסכמה, אלא לשמור גם את ההבדלים שההסכמה אינה פותרת.

מחקר הפתיחה: מסמך היסטורי מתועד

המסמך הבא נשמר כדי להראות את נקודת המוצא. אין לקבל את טענותיו כמסקנות המהדורה: ב"ק עא א תוקן לעב א; ייחוסי תורת חיים ואור החמה לא אומתו; טעמי היסודות והערה 61 סויגו; גבול המסירה אינו הוכחת כוונת חתימה. תיקי השאלות ותולדות הסבבים הם הביקורת המחייבת של מסמך זה.

סיום אגרת הקודש כ' — מחקר עומק בפשט, בקבלה ובחסידות מפת הקטע והנקודה שמחזיקה את כולו ראשית, דיוק טכני קטן: הקטע שלפנינו הוא סיום אגרת הקודש, אגרת כ', ולא סיום אגרת התשובה. כך הוא מופיע גם בחלוקת התניא ובשיעור היומי. בעיניי, המפתח לקריאת כל הפסקה הוא שלא מדובר בכמה דוגמאות נפרדות — דצח"מ, מזון, דגן, בשר, מרכבה, קרבנות, מצוות — אלא בשרשרת הוכחות אחת. אדמו"ר הזקן מבקש לקבע עיקרון פרדוקסלי:

בסדר הגלוי, העליון גבוה מן התחתון; אבל בשורש, דווקא התחתון ביותר יכול לשאת כוח נעלה יותר, ולכן הוא מסוגל להזין, להעלות ולהשלים את מה שמעליו.

זה בדיוק ההמשך של מה שהוסבר בפסקאות הקודמות: בתחתית עשיה, ובעיקר ביסוד העפר הגשמי, מאירה בחוזקה מיוחדת אותה הארה שמגיעה עד קצה סדר ההשתלשלות; הקו מסתיים שם ומאיר משם ממטה למעלה בבחינת אור חוזר. אדמו"ר הזקן הדגים קודם את הדבר בכוח הצומח שבארץ, ובפירות המשובחים יותר הנוצרים דווקא לאחר זריעה ונטיעה — העלאת מ"ן מצד האדם. מכאן המבנה: תחתית העשיה → אור חוזר → התחתון מזין את העליון → הצומח מחיה את החי → הצומח והחי מוסיפים דעת למדבר → רוח הבהמה והעוף מזינה מלאכים עליונים → מכאן מעלת המצווה המעשית הנעשית בחומר הגשמי. זאת אומרת: הסיום על מצוות מעשיות אינו נושא חדש. הוא התוצאה שאליה כל אגרת כ' מתקדמת. יש לכך חשיבות מיוחדת להבנת האגרת בכללותה. ב־Lessons in Tanya מוסבר שהחלקים הקודמים בתניא כבר ביארו את מעלת המצוות המעשיות מצד עשיית "דירה בתחתונים" ובירור הנפש הבהמית; אגרת כ' מוסיפה רובד עמוק יותר: לגשמיות עצמה יש שורש עליון באופן שאינו מתגלה בסדר

הרוחני המדורג. מכאן אפשר לגשת לכל פרט. דומם, צומח, חי ומדבר — ולמה הם עפר, מים, אש ורוח זו אינה זהות חומרית אלא הקבלה של "בחינות" הקושי שהעלית הוא אמיתי מאוד: מים, כשלעצמם, הם לכאורה דומם. אש אינה בעל־חיים. רוח אינה אדם. לכן אי אפשר לקרוא את המשפט:

"דצח"מ שהן בחינות עפר מים אש רוח"

כאילו אדמו"ר הזקן אומר באופן זואולוגי: מים = צמח, אש = בהמה. המילה המכריעה היא "בחינות". במסגרת ארבעת היסודות, כל נברא מורכב משילוב של היסודות; ההקבלה כאן היא בין האופי הדומיננטי של מדרגת הנברא לבין תכונתו הפנימית של היסוד המקביל. גם הביאור על אתר מציג את ארבעת היסודות כמערכת שממנה מורכבת המציאות, ולא כארבע "מחלקות ביולוגיות" פשוטות. לכן מים יכולים להיות בעצמם חפץ דומם מבחינת דצח"מ, ובו בזמן "יסוד המים" יכול לייצג את הכוח האופייני לצומח. דומם — עפר כאן הקשר הוא הישיר ביותר. עפר הוא היסוד של מטה, מנוחה, קביעות, העדר תנועה עצמית. הוא נעשה אפוא הביטוי המובהק ביותר של "דומם". אבל באגרת הזאת יש חידוש הרבה יותר עמוק: דווקא העפר, שנראה חסר חיות יותר מן הכול, הוא המקום שבו אדמו"ר הזקן איתר בפסקה הקודמת את "כוח הצומח", כוח שמייצר שוב ושוב ריבוי מופלא מגרעין זעיר. הוא תיאר את הכוח שב"סיום הכלי דמלכות דעשיה שביסוד העפר" ככוח הפועל "בקרב הארץ תמיד". כלומר, עפר הוא לא רק דוגמה ל"נמוך". הוא הפרדוקס המרכזי של כל האגרת: מבחוץ הוא הדומם ביותר; מבפנים הוא נושא כוח יצירה בלתי־צפוי. וזו גם הסיבה שהרבי בהערתו מדגיש ביחס להשמטת העפר בהמשך ש"הכל היה מן העפר", ואף לאחר הבריאה הכול תלוי בו וניזון ממנו. ### צומח — מים הקשר הפנימי הוא צמיחה, התפשטות והולדה של ריבוי. מים הם הכוח המאפשר לעפר להוציא את כוחו מן ההעלם אל הגילוי. לכן אין כאן אמירה ש"מים הם צמח"; אלא שהדינמיקה של יסוד המים — התפשטות, השקאה, ריבוי וחיות — היא הבחינה השולטת במדרגת הצומח. וזה חשוב במיוחד באגרת הזאת: אדמו"ר הזקן איננו מתאר "עצמים", אלא צורות של חיות. דומם — חיות נסתרת וקבועה; צומח — חיות שכבר מתפשטת וגדלה; חי — חיות פנימית, חמה ומתנועעת; מדבר — חיות שמגיעה להכרה ולהבעה. חי — אש במדרגת החי מופיעות שתי תכונות שאין בצומח באותה צורה: חום פנימי ותנועה עצמית. במונחי ארבעת היסודות, שתי התכונות הללו מתאימות במיוחד לאש: אש היא חמה, פעילה, קופצת ועולה. אין פירוש הדבר שהגוף החי מורכב "בעיקר מאש" במובן המדעי המודרני. זו שפה קוסמולוגית־קבלית שבה אש היא עיקרון החמימות והתנועה. וכך, אחרי הצומח, שחייו מתבטאים בעיקר בגדילה במקום אחד, החי כבר נע מצד

עצמו. מדבר — רוח כאן הקשר גם גופני וגם רוחני. הדיבור יוצא באמצעות רוח, נשימה וקול; בשפה הקבלית והחסידית האותיות "נחקקות" בקול וברוח הדיבור. מקור מקראי־תרגומי יסודי לכך הוא תרגום אונקלוס ל"נפש חיה" שבאדם — "רוח ממללא", רוח מדברת. גם בתניא מוסבר הקשר הישיר שבין אותיות הדיבור לבין הקול וההבל. אבל יש רובד נוסף: "רוח" היא הדקה מבין הבחינות הללו בהקבלה הנוכחית. אצל המדבר החיות כבר אינה רק צמיחה או תנועה; היא נעשית שכל, משמעות, יחס ודיבור. לכן הסדרה איננה מקרית: עפר — הימצאות; מים — גדילה; אש — חיות ותנועה; רוח — תודעה והבעה. אז מדוע אדמו"ר הזקן משמיט מיד את הדומם? הוא אומר:

"שאף שהחי הוא למעלה מהצומח, והמדבר למעלה מהחי, אף על פי כן החי ניזון וחי מהצומח, והמדבר מקבל חיותו משניהם."

והשאלה שלך חזקה: למה לא להתחיל: "הצומח ניזון מן הדומם"? כאן יש לנו תשובה כמעט מפורשת מהרבי. בהערה על המקום הוא כותב שהשמטת יסוד העפר מובנת מפני שהכול בא מן הארץ, ואף לאחר יצירתו הכול תלוי בה וניזון ממנה. כלומר, העפר אינו רק עוד חוליה אחת בשרשרת; הוא התשתית הכללית של השרשרת. לכן הייתי מחלק את התשובה לשניים: ראשית, מבחינה עובדתית־רעיונית, אדמו"ר הזקן אינו מכחיש שהצומח, החי והמדבר זקוקים לדומם — מים, מלחים, הארץ וכו'. אדרבה, הערת הרבי אומרת במפורש שהכול תלוי בו. שנית, מבחינת הטיעון, אדמו"ר הזקן מבקש עכשיו להמחיש את הפרדוקס של עליון הניזון מתחתון. החי נעלה מן הצומח ובכל זאת חי ממנו; המדבר נעלה מן שניהם ובכל זאת תלוי בהם. העפר כבר הוכח באריכות בפסקה הקודמת כמקום התחתון ביותר שבו מתגלה הכוח העליון באופן מפתיע. לכן אין צורך לפתוח מחדש את הסדרה ממנו. במילים אחרות: הדומם לא נשמט מפני שהוא פחות רלוונטי; הוא נשמט מפני שהוא כבר היסוד שעליו הכול עומד. דגן, "אבא ואמא", בשר השור — ואיך אוכל תחתון מוליד דעת עליונה למה אדמו"ר הזקן עובר מ"חיות" ל"חכמה ודעת" עד "והמדבר מקבל חיותו משניהם" אפשר היה לחשוב שהטענה היא רק ביולוגית: הגוף זקוק לקלוריות. לכן הוא מוסיף:

"וגם חכמה ודעת."

זהו חידוד עצום. לא רק שהגוף העליון מתקיים מחומר תחתון — אפילו הכוחות המובהקים ביותר של מדרגת המדבר, חכמה ודעת, יכולים לקבל תוספת מכוח המאכל הנמוך ממנו. זה בדיוק הטיעון שאדמו"ר הזקן צריך לקראת המסקנה על אור חוזר. ולכן הוא מביא שתי ראיות שונות מאוד. "אין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן" המקור הוא ברכות מ' ע"א. בתוך הדיון על עץ הדעת אומר רבי יהודה שהיה חיטה, והראיה היא שאין התינוק מגיע להכרת "אבא ואמא" עד שהוא טועם טעם דגן.

הערת המקורות של Lessons in Tanya מציינת במפורש את ברכות מ׳ ע״א. הנקודה אצל אדמו״ר הזקן איננה הוויכוח הבוטני מה היה עץ הדעת; הוא שולף מתוך המאמר את התופעה: דגן מן הצומח קשור להופעת דעת אצל האדם. ולמה דווקא דגן? מפני שזה המקור החז״לי שמציג בצורה החריפה ביותר את הופעת הדעת כתלויה במאכל מן הצומח. אין כאן רק "אוכל שנותן כוח"; הדגן עומד בנקודת המעבר שבה התינוק נעשה מסוגל להכיר, להבחין ולקרוא בשם. בחסידות המאוחרת יותר מפורש שהמאכל יכול לגרום "תוספת אור" בשכל דווקא לאחר בירורו. בתורת חיים לאדמו״ר האמצעי נאמר שמתגלה לאדם שכל חדש לאחר המאכל שלא היה מסוגל לחדשו קודם, תוך שימוש ממש בראיה "לא אכילנא בישרא דתורא"; באור התורה של הצמח צדק מודגש שהמאכל עצמו נמוך מן האדם קודם הבירור, אך לאחר הבירור הוא גורם תוספת אור באדם. זה בדיוק מבנה אגרת כ׳: נמוך בגלוי, גבוה בשורשו. למה "אבא ואמא", ולמה שניהם? ברובד הראשון התשובה פשוטה: זו לשון חז״ל עצמה, ולא ניסוח חדש של אדמו״ר הזקן. הוא מצטט את הראיה כמות שהיא. אבל יש עומק בלשון עצמה. "אבא ואמא" אינם סתם שתי מילים שהתינוק לומד. זו הכרה יחסית: הוא מזהה שני אנשים מובחנים, מבין את יחסו אליהם, וקורא לכל אחד בשם המתאים. זה ביטוי מצוין ל"דעת" במובן של הכרה והתקשרות, ולא רק לצבירת מידע. כמובן, בלשון הקבלה "אבא" ו"אמא" הם גם כינויים לחכמה ובינה. לכן אצל קורא קבלי בלתי אפשרי שלא לשמוע הדהוד נוסף. אבל הייתי נזהר מלטעון שכאן אדמו״ר הזקן אומר באופן טכני: "אבא = חכמה ואמא = בינה", מפני שהוא עצמו פותח "וגם חכמה ודעת", לא "חכמה ובינה". ההדהוד הקבלי אמיתי; הוא אינו מוכרח להיות הפשט המרכזי. הפשט הפנימי יותר הוא: טעימת הדגן מציינת את הופעת ההכרה האנושית. ולמה דווקא דגן ולא כל אוכל? כי הדגן איננו כאן דוגמה מקרית של מזון. חז״ל עצמם בחרו בו כסימן להופעת דעת, ואף קשרו אותו בסוגיית ברכות לעץ הדעת. לכן הוא מושלם לטיעון של אדמו״ר הזקן: הנה צומח תחתון שמשפיע לא רק על "חיי הגוף" אלא על מה שמגדיר את האדם כמדבר. גם המילה "טעם" תהיה חשובה בעוד שתי שורות, כאשר אדמו״ר הזקן יאמר "טוב טעם ודעת". הוא בונה כאן רצף לשוני ורעיוני: טעם ממשי של מזון → דעת → "טוב טעם ודעת". "ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא" הראיה השנייה שונה. כאן אין תינוק שמקבל דעת לראשונה; יש חכם שכבר יש לו שכל, ובכל זאת אכילת בשר מוסיפה צלילות או כוח בעיון. המקור התלמודי מסומן ב־Lessons in Tanya בבבא קמא ע״א ע״א, והוא נדרש בחסידות שוב ושוב כדוגמה לכך שמאכל נמוך יכול להביא תוספת שכל באדם. זו הבחנה חשובה: הדגן מראה צומח → מדבר, ובפרט הופעת דעת בסיסית. בשר השור מראה חי → מדבר, ובפרט תוספת עומק וצלילות בשכל שכבר קיים. לכן שתי הדוגמאות אינן כפילות. הן מתאימות בדיוק למילים שלפניהן:

"והמדבר מקבל חיותו משניהם, וגם חכמה ודעת."

צומח וחי — שניהם מסוגלים להזין את הכוח העליון של המדבר. ויש כאן אף רצף ספרותי יפה: "בישרא דתורא" מוביל כמעט מיד ל"פני שור" במרכבה. בשר השור שלמטה מזין את שכל האדם; רוח הבהמה שלמטה תזין מיד את "פני שור" שלמעלה. אותה תבנית עוברת מן האדם אל המלאך. מה העיקר החסידי בשתי הראיות? לא שהמאכל "חכם יותר" מהאדם. אלא שבשורש המאכל קיים כוח שאינו נמדד לפי מדרגתו הגלויה. בתורת חיים ואור התורה הוסבר במפורש שהמאכל נמוך קודם הבירור, אבל לאחר שהאדם מבררו מתגלה ממנו כוח שמוסיף באדם עצמו. כלומר, זו אינה סתירה לסדר דצח"מ: מצד הגילוי: מדבר > חי > צומח. מצד השורש הנעלם שנחשף בבירור ובהעלאה: התחתון יכול לתת לעליון דבר שהעליון אינו מוציא מתוכו לבדו. וזו כבר הכנה ישירה ל"כי הוא בחינת אור חוזר". "אור חוזר", הסובב והקו — והדיוק ב"הארה דהארה כו'" כאן לדעתי הדיוק שלך בקריאת התחביר הוא נכון בעיקרו, וחשוב מאוד. המשפט הוא:

"כי הוא בחינת אור חוזר ממטה למעלה, מתחתית העשיה, שמתגלית שם ביתר עז הארה דהארה כו' מאור אין סוף הסובב כל עלמין, ומהקו אור אין סוף שבסיום רגלי היושר דאדם קדמון בבחינת אור חוזר כנזכר לעיל."

האם אור הסובב עצמו הוא "אור חוזר"? לא במובן הטכני שבו אדמו"ר הזקן משתמש כאן. הראיה החזקה ביותר אינה תחבירית בלבד; היא נמצאת כמה שורות קודם. בפסקה הקודמת אדמו"ר הזקן מפריד במפורש בין שני הדברים: במקום שמתחת ל"רגלי אדם קדמון" מאיר אור אין סוף הסובב כל עלמין; ואז הוא מוסיף: "וגם הקו... מאיר ממטה למעלה בבחינת אור חוזר." כלומר, הסובב מאיר שם, ואילו הקו הוא המתואר כמאיר שם בדרך של אור חוזר. לכן הייתי מפסק את המשפט הנוכחי כך מבחינה מושגית: מתחתית העשיה מתגלית ביתר עוז הארה — א. מאור אין סוף הסובב כל עלמין; ב. ומהקו דאור אין סוף, שבסיום רגלי היושר דא"ק, בבחינת אור חוזר. המילים האחרונות נמשכות באופן הישיר ביותר על הקו. זו נקודה חשובה: סובב כל עלמין אינו "קרן שנפלה למטה ועכשיו חוזרת למעלה". "סובב" מציין אור שאינו מצטמצם לפי כלי ומדרגה באותו אופן שבו האור הפנימי מסודר בהשתלשלות. ה"חזרה" כאן שייכת לקו שהגיע לקצה סדר היושר ומאיר משם בכיוון של ממטה למעלה. הפסקה הקודמת כמעט מכריחה את הקריאה הזאת. ### אז למה בתחילת המשפט הוא אומר על כל התופעה "כי הוא בחינת אור חוזר"? מפני שיש כאן שתי רמות שימוש במושג. בפתיחה, "כי הוא בחינת אור חוזר ממטה למעלה" הוא שם לתופעה שאותה מסבירים: למה תחתון נותן חיות לעליון? מפני שבנקודה התחתונה פועל סדר של חזרה ועלייה. בהמשך הוא

מנתח את המנגנון ואומר מה יש שם: הארה מן הסובב, ובנוסף הקו שבסיום היושר מאיר בפועל בבחינת אור חוזר. כלומר: ה"אור חוזר" הראשון הוא כותרת לתוצאה; ה"אור חוזר" השני הוא תיאור טכני של הקו. זה מסביר היטב למה צריך את שניהם. אבל למה לחזור בכלל על כל מה שכבר ביאר כמה שורות קודם? כי בלי החזרה הזאת היה אפשר להבין את הדוגמאות של מזון כדבר מקרי: "ככה הקב"ה ברא את מערכת העיכול." אדמו"ר הזקן רוצה לומר: לא. זו השתקפות של המבנה הקוסמי כולו. ולכן הוא חוזר בקיצור על שלוש הנקודות החיוניות: תחתית העשיה; הארת הסובב שם; סיום הקו והאור החוזר. ואז מסיים "כנזכר לעיל" — סימן ברור שאין כאן סוגיה קבלית חדשה, אלא יישום של המנגנון שזה עתה הוכח. יש לכך גם צורך לקראת המסקנה על מצוות. אם היה אומר רק "האוכל התחתון מחיה את האדם העליון", עדיין לא הוכחנו למה חפץ גשמי של מצווה נוגע בשורש כה גבוה. פירוט הסובב והקו מראה שההיפוך אינו ביולוגי בלבד; הוא מושרש בעצם מבנה ההשתלשלות. "הארה דהארה כו'" — מה ה"כו'" מסתיר? כאן יש פתרון כמעט ודאי מתוך ההקשר המיידי. בפסקה הקודמת אדמו"ר הזקן כתב במפורש:

"הארה דהארה דהארה."

והוא קשר אותה לעפר הגשמי ולעלייה באור חוזר. עכשיו, כמה שורות אחר כך, הוא כותב:

"הארה דהארה כו'."

לכן ה"כו'" אינו רומז, לפי הפשט, על איזו מדרגה רביעית מסתורית שחסרה. הוא מקצר ביטוי שכבר נאמר במלואו זה עתה: הארה דהארה דהארה. כלומר, הדיוק שלך ש"למה לא לכתוב שוב דהארה?" נכון, אבל דווקא הקיצור מובן מאוד סגנונית: אדמו"ר הזקן אומר למעשה "אותה הארה דהארה דהארה שכבר דיברתי עליה". ה"כו'" גם משאיר את הביטוי פתוח לכל סדרי ההעלמות וההארות שעליהם דובר, אבל הפענוח המיידי שלו הוא הדרגה השלישית שנאמרה קודם. ### למה מתגלית שם "ביתר עוז"? זה לב כל הפרדוקס. בתוך סדר היושר, ככל שיורדים, האור הפנימי נעשה מצומצם יותר. אבל כשמגיעים לקצה הסדר, מתגלה ממד שאינו כפוף לאותו דירוג: הסובב מאיר שם, והקו מגיע לסיומו ומתעורר ממנו אור חוזר. לכן התחתון ביותר יכול להיות דווקא המקום שבו כוח עמוק מאוד נעשה ניכר. וכאן צריך דיוק חשוב: אין לזהות בפשטות סובב = עצמות. הסובב הוא עדיין "אור אין סוף". באגרת כ' בכללותה אדמו"ר הזקן אכן מוביל ליסוד עמוק יותר, שיכולת בריאת יש מאין שייכת בסופו של דבר לעצמותו יתברך, ומכאן מעלת הגשמיות; אבל במשפט הנוכחי הוא מדבר במפורש על הארה מן הסובב ועל הקו. ההבחנה הזאת חשובה מאוד כדי שלא לדלג מדרגות.

"טוב טעם ודעת", המרכבה, פני שור ופני נשר, והזנת המלאכים "ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת" זו אינה סתם מליצה. "טוב טעם ודעת" הוא צירוף מקראי מתהלים קי"ט, ס"ו:

"טוב טעם ודעת למדני..."

ויש כאן התאמה כמעט מושלמת למה שהתרחש במשפט הקודם. רגע קודם קראנו:

"שיטעום טעם דגן" "וגם חכמה ודעת"

ועכשיו:

"טוב טעם ודעת."

קשה להתעלם מן המשחק הלשוני: ה"טעם" שהיה טעם מאכל הופך ל"טעם" במובן של הסבר והבנה, וה"דעת" שהמאכל מוסיף נעשית "דעת" שבה מבינים את סוד הקרבנות. ויש כאן הדהוד נוסף יפה במיוחד: המשך הפסוק בתהלים הוא "כי במצותיך האמנתי". ואדמו"ר הזקן, שתי שורות אחר כך, מגיע ל"גודל מעלת המצוות מעשיות". איני חושב שצריך להפוך זאת ל"ראיה" שהכול בנוי כרמז מכוון, אבל כמבנה ספרותי־חסידי זו התאמה חזקה מאוד: טעם → דעת → מצוות. מהי המרכבה כאן? הבסיס הוא מראה יחזקאל: לכל אחת מחיות המרכבה ארבעה פנים — אדם, אריה, שור ונשר. פני האריה מימין, פני השור משמאל, ופני הנשר בכיוון האחר; המקורות הקבליים מפרשים את הפנים כבחינות רוחניות שונות. לכן צריך מיד לתקן תמונה אפשרית שגויה: "פני שור" אינו בהכרח מלאך שנראה רק כמו שור, ו"פני נשר" אינו מלאך נפרד שהוא פשוט ציפור ענקית. מראה המרכבה עצמו הוא התכללות — לכל חיה כמה פנים. והמקורות הקבליים מעמיקים זאת עוד יותר. באור החמה על הזוהר נאמר ש"העיקר הוא פני אדם" ושהבחינות האחרות נכללות בו; כלומר, שור, אריה ונשר הם אופני גילוי בתוך מבנה משולב, לא ארבעה עולמות אטומים זה לזה. זה עונה על שאלתך על ההתכללות: כן, העובדה שכל בחינה כוללת בחינות אחרות אינה סותרת את הכינוי "פני שור". השם מציין איזו בחינה שולטת ומשמשת שורש לענף מסוים, לא שאין בה שום דבר אחר. למה פני שור הוא שורש לכל הבהמות ולא רק לשוורים? הזוהר בפינחס, כפי שמבאר בעל הסולם, אומר במפורש שמ"פני שור" מתפשט רוח אל מיני הבהמות העומדות לקרבן — פרים, כבשים, עתודים ועזים. כלומר, "שור" במרכבה הוא הארכיטיפ הרוחני של קטגוריית הבהמות הקרבניות, ולא רק שור במובן המין הביולוגי המצומצם. וזה פותר שאלה חזקה: הרי על המזבח באים גם כבשים ועזים, אז מדוע "פני שור"? כי פני השור הוא השורש העליון של אותה משפחה רוחנית. באותו אופן אדמו"ר הזקן מצמיד את פני נשר לעופות. אין הכוונה

שמקריבים נשרים — אדרבה, קרבן העוף בא מן התורים ובני היונה — אלא שה"נשר" שבמרכבה משמש שורש־אב לבחינת העוף. עצם הניסוח של אדמו"ר הזקן "פני שור ופני נשר... מרוח הבהמה והעוף" עושה את ההקבלה מפורשת. ### למה לא פני אריה? מפני שהדוגמה כאן היא הקרבנות שעל המזבח מן הבהמה ומן העוף. פני שור — שורש הבהמות הקרבניות. פני נשר — שורש העופות. פני אריה שייך לבחינה אחרת במרכבה, אבל אין כאן ענף מקביל של חיות־בר העולות כקרבן מן הסוג שעליו אדמו"ר הזקן מדבר. לכן אין בו צורך בטיעון המסוים הזה. ### ולמה בכלל יש "פני אדם", הרי האדם עצמו למעלה מן החי? מפני שצריך להיזהר מהשלכה פשוטה מדי של דצח"מ הארצי על המרכבה העליונה. "פני אדם" במרכבה אינו "אדם גשמי שנמצא ליד שור גשמי". זו בחינה עליונה של צורת האדם, והיא אף מתוארת במקורות מסוימים כבחינה הכוללת והעיקרית שבתוכה שאר הפנים. לכן אין סתירה בין: "אדם גשמי הוא מדרגת המדבר, למעלה מן החי" לבין: "במרכבה העליונה יש פני אדם, פני שור, פני אריה ופני נשר." אלו שתי מערכות מקבילות אך לא זהות. מה פירוש שהמלאכים "ניזונים" מרוח הקרבן? ודאי אין הכוונה שמלאך צריך עשן או בשר בתור קלוריות. אדמו"ר הזקן מדייק:

"מרוח הבהמה והעוף העולה אליהם מהקרבנות."

כלומר, מדובר בחיות הרוחנית של הבהמה והעוף, אשר באמצעות עבודת הקרבן עולה משורשה התחתון אל שורשה העליון. הזוהר עצמו מתאר את פני שור כמקור שממנו מתפשטת רוח אל הבהמות הקרבניות, ולכן כשאותה חיות מתבררת ועולה היא חוזרת אל מקור גבוה הקשור למלאכי המרכבה. וזה למעשה אותו מבנה כמו אכילת האדם: מאכל נמוך → מתברר בתוך אדם → מוסיף באדם; בהמה נמוכה → מתבררת בקרבן → עולה אל שורשה → מוסיפה במלאך. "נהנים מאד וניזונים ומסתפקים" — שלושה לשונות לא מצאתי בסיס טוב להפוך את שלושת הפעלים הללו לשלוש ספירות או שלוש מדרגות טכניות נפרדות, ולכן לא הייתי מעמיס עליהם פירוש כזה. בפשט החסידי המדויק יותר מדובר בהצטברות: "נהנים" — יש להם תענוג מן ההארה; "ניזונים" — היא נעשית להם שפע וחיות; "מסתפקים" — היא מספקת להם את השפע הדרוש להם. כלומר, אדמו"ר הזקן רוצה להוציא את זה מגדר "המלאכים שמחים כשרואים קרבן" ולהעמיד את זה כקשר הרבה יותר מהותי: התחתון הוא ממש מקור של שפע לעליון. ### למה "נהנים מאוד"? כי זה לא שפע זר להם. וזה מביא אותנו לדקדוק הגדול מן הזוהר. "ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון" — זה כל העניין תרגום פשוט: "והם נהנים מן היסוד והעיקר שלהם." זה מוסיף דבר מכריע. בלי המילים הללו היינו אומרים: המלאך העליון מקבל איזו תוספת מן החיה התחתונה. הזוהר אומר דבר

נועז בהרבה: כאשר רוח הבהמה עולה, המלאך מקבל מ"יסודא ועיקרא דילהון" — מן היסוד והשורש שלו עצמו. כלומר, החיה שלמטה מסתירה בתוכה דבר שמגיע לשורש עמוק של המלאך שלמעלה. זה בדיוק מה שאדמו"ר הזקן הוכיח בכל האגרת:

מה שנמוך בענף יכול להגיע למקום גבוה מן הענף שמעליו, מפני ששורשו אינו נמדד לפי מקומו בסדר הגלוי.

ולכן הוא אומר "כדקדוק לשון הזוהר הקדוש". לא די לו בעצם העובדה שהמלאכים "נהנים". המילה המכריעה היא שההנאה מגיעה משורשם שלהם. אגב, במחקר המקורות עולה כאן אי־אחידות קטנה במראה המקום: ההערה המקוונת ב־**Lessons in Tanya** מציגה "III, 341a", ואילו מקור חב"די אחר המצטט את הקטע מציין בפירוש זוהר חלק ג', רמ"א ע"א — 241a. מבחינת איתור הקטע, ההפניה לרמ"א ע"א היא ההפניה השימושית יותר. לשונות הסיום — ומדוע המסקנה היא דווקא מצוות מעשיות אדמו"ר הזקן מסיים:

"ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין... גודל מעלת המצוות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי..."

כאן כמעט כל מילה בנויה היטב. "אחרי הדברים והאמת האלה" זה נשמע כמליצת סיום, אבל התוכן חשוב: הוא אומר למעשה — עכשיו כבר אין צורך בהוכחה חדשה. אם הבנת: שהעפר התחתון נושא כוח בלתי־רגיל; שהצומח מחיה את החי; שהצומח והחי מוסיפים דעת למדבר; שרוח הבהמה והעוף מזינה את מלאכי המרכבה; ושהסיבה היא גילוי האור בתחתית ואור חוזר — אז גודל מעלת החפץ הגשמי שבו נעשית מצווה כבר נובע מן המהלך כולו. גם הביטוי "אחרי הדברים והאמת האלה" מהדהד לשון מקראית בדברי הימים ב' ל"ב, א'. אין הכרח לראות כאן דרשה על הפסוק; זה בעיקר נותן למשפט צליל מקראי חגיגי ומסכם. "דעת לנבון נקל" גם זו לשון מקראית ממש:

"ודעת לנבון נקל" — משלי י"ד, ו'. המשמעות בהקשר שלנו מדויקת: מי שכבר "נבון" — שהבין דבר מתוך דבר במהלך האגרת — לא צריך עכשיו אריכות חדשה; ה"דעת" של המסקנה נעשית "נקל".

וזו גם אינה לשון חד־פעמית אצל אדמו"ר הזקן. הוא משתמש ב"ודעת לנבון נקל" גם בסיום פרק י"ב של אגרת התשובה. לכן מדובר אצלו במעין נוסחת מעבר מן ההסבר הארוך אל מסקנה שאמורה להיות ברורה למבין. למה "מצוות מעשיות" הן "תכלית ירידת הנשמות"? כאן צריך להבדיל בין כמה סוגי "תכלית", ולא להעמיד אותם בתחרות. בתוך אותה אגרת עצמה, זמן קצר קודם לכן, אדמו"ר הזקן דיבר על "המשכות אורות עליונים באבי"ע — שהוא תכלית בריאת האדם." עכשיו הוא אומר

שמצוות מעשיות הן "תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי." אלה אינם שני יעדים סותרים. הם מתארים את אותו מהלך מזוויות שונות: "דירה בתחתונים" — התכלית האלוקית הכללית: שהאלקות תהיה בגילוי דווקא בתחתון. "המשכת אורות עליונים" — מה האדם פועל בסדר העולמות. "מצוות מעשיות" — האמצעי המעשי הייחודי שבשבילו הנשמה חייבת לרדת לגוף ולעולם חומרי. בירור הגוף, הנפש הבהמית והחפץ הגשמי — האופן שבו המטרה מתבצעת. **Lessons in Tanya** מדגיש בדיוק את ההשלמה הזאת: פרקי ל"ה ואילך של ליקוטי אמרים ביארו את המעשה מצד דירה בתחתונים ובירור הנפש החיונית; אגרת כ' מוסיפה את העומק של מעלת הגשמיות עצמה ושורשה. לכן המילים "לעולם הזה הגשמי" הן לא תוספת צדדית. הן כל הנקודה. נשמה אינה צריכה לרדת לעולם גשמי כדי להיות רוחנית. לפני ירידתה היא רוחנית הרבה יותר. הייחוד של הירידה הוא שהיא נעשית מסוגלת לקחת צמר גשמי לציצית, עור לתפילין, מטבע לצדקה, אתרוג, מצה, גוף של יהודי שעושה פעולה, ולחבר את התחתון עצמו עם רצון ה'. זה בדיוק הדבר שכל האגרת הוכיחה שהוא אינו "ירידה בלבד"; בתחתון טמון שורש שאין לעליון כפי שהוא עומד במדרגתו הגלויה.

אז מה עם "תלמוד תורה כנגד כולם"? אין כאן סתירה, מפני ש"מה גדול יותר?" היא שאלה חסרת משמעות עד שלא אומרים באיזה מובן. יש לתורה מעלה שאין למצווה מעשית: האדם משיג את חכמתו ורצונו של הקב"ה בשכלו, והתורה נעשית אצלו ידיעה פנימית. בתניא עצמו התורה מתוארת כאופן ייחודי של יחוד שכל האדם עם החכמה האלוקית. ומאידך, למצווה המעשית יש מעלה אחרת: היא נכנסת לתוך החומר עצמו, ולכן דווקא היא ממשת את מטרת הירידה אל התחתון. חז"ל אומרים:

"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה."

הנימוק עצמו מאלף. מעלת התלמוד אינה שהוא מבטל את המעשה, אלא שהוא מביא את האדם אל המעשה. מבחינת סדר העבודה, התורה היא האור, ההכוונה, ההבנה והייחוד; המעשה הוא המקום שבו הכוונה האלוקית נתפסת בתחתון בפועל. לכן "תלמוד תורה כנגד כולם" ו"מצוות מעשיות הן תכלית ירידת הנשמות" יכולים להיות שניהם אמת: תורה — עליונה מצד הגילוי, ההשגה והייחוד הפנימי; מצווה מעשית — מכרעת מצד מילוי תכלית הירידה והפיכת הגשמיות לדירה לו יתברך. אגרת כ' עוסקת בעיקר בציר השני, ולכן היא מסתיימת ב"מצוות מעשיות" ולא בדירוג כללי של תורה מול מצוות. ההקדמה של **Lessons in Tanya** מנסחת את מטרת האגרת בדיוק כך — לבאר את המשמעות המיוחדת של המעשה והחומר. ### ומה עם תורה לעתיד לבוא? כאן כדאי מאוד לא לערבב שלוש שאלות שונות: מה גדול בעולם הזה — לימוד או מעשה; מה תהיה עיקר ההשגה בימות המשיח; ומה פירוש "עולם הבא" במשנה

שאדמו"ר הזקן מצטט. אלו אינן בהכרח אותה תקופה או אותו מדד. גם אם בעתיד תהיה השגת תורה בעומק שאין לנו היום, אין מזה שום קושיה על דברי אגרת כ'. אדמו"ר הזקן אינו אומר: "לימוד תורה נמוך ממצוות בכל זמן ובכל בחינה." הוא אומר: הסיבה המיוחדת שבגללה הנשמה יורדת לעולם גשמי היא היכולת לפעול בגשמיות. תורה עליונה יכולה להיות גילוי נשגב מאוד; אבל עצם זה שיש גילוי גבוה יותר אינו מבטל את השאלה: למה הנשמה הייתה צריכה להיכנס לגוף חומרי? על זה התשובה כאן היא — בשביל "מצוות מעשיות". ואדרבה, "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" מראה שהסדר השלם הוא לא תורה או מצוות, אלא תורה המביאה את האמת האלוקית לידי מעשה. "היום לעשותם" הפסוק הוא דברים ז', י"א, וחז"ל דורשים אותו כחלוקה בין זמן העשייה לבין זמן השכר; ההפניה מופיעה גם בהערות על הקטע. למה אדמו"ר הזקן זקוק לפסוק הזה? כי הוא רוצה להוכיח שלא מספיק לומר "בעולם הבא האור גדול יותר". כל הסיפור של האגרת הוא שגודל האור הגלוי אינו המדד היחיד. עולם שבו רואים יותר אלקות יכול להיות נעלה מאוד מצד גילוי. אבל העולם הזה הוא המקום שבו יש דבר שאין שם באותה צורה: עשייה, בירור וחידוש של התחתון. וזה בדיוק למה הוא חותם במשנה מאבות. "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא" זו אינה אמירה שהעולם הבא גרוע. המשנה עצמה ממשיכה בכיוון ההפוך: שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא נעלית מכל חיי העולם הזה. כלומר, המשנה עצמה נותנת לנו שני מדדים: מצד גילוי, עונג והשגה — עולם הבא גבוה. מצד יכולת לפעול, לשוב ולעשות מצוות — שעה בעולם הזה יקרה מכל חיי עולם הבא. אדמו"ר הזקן מצטט דווקא את החצי הראשון מפני שזה החצי ששייך לאגרת כ'. וזו תשובה יסודית לשאלת התורה מול המצוות: אין סולם אחד שבו כל הדברים מדורגים "אחד עד עשר". יש מעלה של גילוי. יש מעלה של שורש. יש מעלה של השגה. יש מעלה של פעולה. יש מעלה של תענוג. ויש מעלה של מילוי התכלית. אגרת כ' עוסקת בשאלה האחרונה — איפה מגיעים למטרה שבשבילה הנשמה ירדה? והתשובה היא: בעולם הזה, בגשמיות, באמצעות מצוות מעשיות. התמונה הכוללת — ומה מתברר עכשיו על כל האגרת לאחר עיון בכל הפרטים, אני חושב שאפשר לקרוא מחדש את הסיום כמעט מילה במילה ולראות עד כמה הוא מהודק. אדמו"ר הזקן מתחיל ב:

"ומזה יובן היטב..."

כלומר: אל תראה את דצח"מ כנושא חדש. "מזה" — מהמבנה של תחתית עשיה ואור חוזר שהוסבר לעיל — יובן עכשיו העולם המוחשי. הוא מציג את הסדר הישר: דומם < צומח < חי < מדבר. ואז מיד מפרק את האפשרות לחשוב ש"יותר גבוה" פירושו "אינו זקוק לנמוך": החי ניזון מהצומח; האדם משניהם; ולא רק גופו — גם דעתו. הדגן מראה

שהצומח נותן דעת למדבר. בשר השור מראה שהחי מוסיף חכמה למדבר. הסיבה אינה שהצומח והחי נעלים בגלוי מן האדם, אלא שהאור החוזר מתחתית העשיה מגלה בהם דבר שמקורו עמוק יותר מן ההיררכיה הגלויה. אחר כך הוא מעלה את כל המבנה מדרגה אחת: מה שנכון בין צמח, בהמה ואדם בעולם הזה, נכון גם בין בהמה גשמית ובין מלאך. היית מצפה שהמלאך העליון הוא הנותן חיות לבהמה. אדמו"ר הזקן אומר: בקרבן, רוח הבהמה עולה וה"פני שור" העליון ניזון ממנה. ולא סתם ניזון ממנה. הזוהר מדייק:

"מיסודא ועיקרא דילהון" —

משורשם שלהם. כלומר, עכשיו הוכחנו את העיקרון בשתי קומות: בתוך העולם: תחתון מזין עליון. בין עולמות: תחתון גשמי מזין עליון רוחני. ואז מגיעה המסקנה שאינה זקוקה כמעט לשום הסבר נוסף: אם כך — ברור למה נשמה אלוקית, שהיא גבוהה מן החומר, יורדת אליו. לא מפני שהחומר גבוה ממנה כפי שהוא נראה. אלא מפני שבתוך החומר מסתתר דבר שהנשמה אינה יכולה להגיע אליו כשהיא נשארת למעלה. לכן היא יורדת. לכן היא מתלבשת בגוף. לכן היא פוגשת צמר, עור, כסף, חיטה, יין, שמן, אתרוג, סוכה ועולם שלם של חומר. ולכן מצווה מעשית היא לא פשרה עבור נשמה שלא יכולה להישאר ברוחניות. היא עצם סיבת הירידה. והייתי מוסיף עוד דיוק אחד שאולי הוא מהחשובים ביותר לכל החוברת שלכם: אגרת כ' אינה רק אומרת "המעשה חשוב יותר מן ההבנה." ניסוח כזה גס מדי ואף מטעה. היא אומרת משהו הרבה יותר עמוק:

הדבר התחתון ביותר בסדר הגילוי עשוי להיות הכלי לדבר הגבוה ביותר בשורש; ולכן אין למדוד את ערכו של דבר לפי מידת הרוחניות הגלויה שלו.

מזה בא כוח העפר. מזה בא כוח המזון. מזה בא כוח הקרבן. ומזה בא כוח המצווה המעשית. זו גם הסיבה שבעיניי שלוש המילים שבסוף — "לעולם הזה הגשמי" — אינן תיאור מקום בלבד. הן סיכום של כל אגרת כ'. הנשמה לא ירדה למרות שהעולם גשמי. היא ירדה מפני שהוא גשמי. וזהו עומק החיבור בין שני המשפטים שנראים בתחילה כמעט הפוכים:

"יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא"

ו—

"תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי."

העולם הבא מגלה. העולם הזה פועל. העליון מאיר. התחתון משלים את הכוונה. וה"אור חוזר" הוא המושג שמחבר ביניהם. לבסוף, יש משמעות גם להערת המדפיסים: "עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה." זהו סיום כתב־היד שנמצא, ולא חתימת־סגנון רגילה של אדמו"ר הזקן; המסורת המצורפת ל־Lessons in Tanya קושרת את האגרת לתקופה הסמוכה להסתלקותו. משום כך לא נכון לחפש אחר משפט סיכום נוסף שחסר כביכול. המשפט על המצוות המעשיות הוא בפועל הפסגה שבה כתב־היד מסתיים — והוא אכן סוגר בדיוק את המעגל שנפתח בכל אגרת כ': כיצד דווקא היש הגשמי, הנמוך ביותר בסדר ההשתלשלות, נעשה המקום שבו נתפסת הכוונה האלוקית העליונה ביותר.

מקראות מקור ועדי דפוס מוגדלים

עמודי לקוטי תורה חולקו לארבעה מראות כדי להגדיל את אותיות הדפוס בלי להשמיט תוכן. סדר הקריאה: טור ימין למעלה ולמטה, ואחריו טור שמאל. עמודי משנת חסידים נשמרו בשלמותם בגלל מבנה הגוף והפירוש. המספר הוא מספר עמוד PDF בעד שנשמר, ולא מראה מקום דפוס שהוסק מחדש. המקראות הם נספח ראיות לביאור המלא שבחלקים הקודמים.

ששת ימים: שתי ראיות בתוך מנגנון אחד

העדים שלפנינו שומרים את פתיחת הדרוש ואת המשכו, כדי שלא להסתפק במשפטים שנתלשו מן ההקשר. בשאלת המאכל יש שתי קומות: מוצא פי ה' המלובש בו, ומעלת השורש בתהו ביחס לחכמת התיקון. האדם מברר את המאכל, והמאכל מוסיף באדם. בלי שתי הקומות האלה קל לחשוב שהטענה מייחסת ללחם הגלוי שכל מפותח, או שהבירור הוא פעולה שאינה משנה דבר אצל המברר.

פסקת המפתח אומרת ששורש המאכלים בעולם התהו למעלה מחכמת התיקון, ומכאן כוחם להוסיף בכוח החכמה. שתי הראיות משולבות באותו הקשר: בשר השור ואחריו הדגן. יש לקרוא את משפטי הקישור ולא רק לסמן את המילים בישרא ודגן. העובדה שהם נמצאים באותו מאמר היא חשובה; העובדה שהם מנומקים באותו יחס היא החשובה יותר.

בהשוואה לאגרת נשמרים שלושה הבדלים: סדר הראיות, אבא בלי אמא, וחכמה והשכל לעומת חכמה ודעת. אלה אינם ליקויים במקור אלא גבולות החלתו. הוא מסביר את האפשרות של תוספת שכל מן המזון, ולא מכריע לבדו מדוע כל מילה באגרת נבחרה. תחילת הדרוש היא יג א; אין לבלבל אותה עם יא ג של מצה זו או עם מספר המאמר בתפריט האתר.

המשך הדרוש חשוב למעבר לעבודה. כאשר נפתח יישום לעבודת ה', באים אכילה לשם שמים, בירורי הניצוצות, קריאת שמע ותפילה. השכבה הזאת אינה מבטלת את ההסבר שקדם לה ואינה מתירה להוסיף תנאי כזה למשפט התינוק באגרת. עדי ההקשר נדפסים כדי שהקורא יוכל לראות את המעבר, ולא רק לקבל מן העורך הודעה שהוא קיים.לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות — §§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57

לקוטי תורה, צו, ששת ימים תאכל מצות

עד PDF 055 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-001

עד PDF 055 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-002

עד PDF 055 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-003

עד PDF 055 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-004

עד PDF 056 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-005

עד PDF 056 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-006

עד PDF 056 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-007

עד PDF 056 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-008

עד PDF 057 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-009

עד PDF 057 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-010

עד 057 PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-011

עד 057 PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-012

מצה זו: אבא בקטנות, בלי למזג מאמרים

מאמר זה נשמר בנפרד מפני שבלבול בינו לבין ששת ימים שינה את מצב הראיות ב־R2. העובדה ששניהם בפרשת צו ועוסקים במצה אינה מתירה להעביר פסקה מאחד לשני. פתיח המאמר, הסעיף וההקשר הם שלושה אמצעי זיהוי עצמאיים; מספר תפריט אינו מחליף אותם. הצילומים מאפשרים לבדוק את ההבחנה.

הנקודה הנוגעת לתיק היא קריאת אבא אחרי טעם דגן, המשמשת לביאור מוחין דאבא בקטנות. ידיעה זו אינה מתוארת כהשגה מושגית מלאה של יחס ההולדה. לכן הדימוי הראשוני 'התינוק מבין את יחסו להוריו' הוצרך סיוג. המאמר מסביר כיצד ידיעה ואמונה יכולות להימשך גם במקום שהשגה מפותחת עדיין אינה קיימת. זהו הסבר חיובי, לא רק שלילה של הביאור המוקדם.

הנוסח אבא בלבד מתאים לטיעון המקומי על אבא. מכאן אי אפשר להסיק שהאגרת, המצטטת אבא ואמא, דורשת בהכרח את שני הפרצופים. גם אין להסיק שבלעדיות אבא במאמר הזה שוללת כל משמעות אפשרית לאמא במקום אחר. ההשוואה מלמדת גבול מדויק: יש לנו מקור לפירוש אבא בהקשר מסוים, ואין לנו עדיין מקור המעתיק אותו במלואו למשפט האגרת.

עמודי ההמשך שומרים את מהלך המצה כיחידה. הם אינם ראיה עצמאית לבשר השור, והקורא אינו מתבקש למצוא בהם מה שנמצא ב־L1. ההפרדה בין המאמרים היא חלק מהסבר הדגן עצמו: חיטה בדעת דתהו, דגן בראיות המזון ומצה בקטנות אינם שלושה שמות שכל פרטיהם מתחלפים.לקוטי תורה, צו, להבין מ״ש בהגדה מצה זו — §ב; תחילת הדרוש יא ג; PDF 51–53

לקוטי תורה, צו, להבין מ״ש בהגדה מצה זו

עד 051 PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-013

עד 051 PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-014

עד PDF 051 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-015

עד PDF 051 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-016

עד PDF 052 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-017

עד PDF 052 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-018

עד PDF 052 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-019

עד PDF 052 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-020

עד PDF 053 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-021

עד PDF 053 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-022

עד PDF 053 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-023

עד PDF 053 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-024

ואכלתם אכול: שיבה, עתיד ומלכות

זהו עד לבדיקת המונח אור חוזר מחוץ למשפט האגרת. האכילה מעלה את הנאכל אל שורשו, והדיון ממשיך אל אכילה לעתיד ואל מצב שלאחר הבירורים. השיתוף בין מזון, העלאה ושיבה מועיל להבנת התבנית, אך אינו מספיק להוכיח זהות של כל המדרגות והמנגנונים. יש לשאול בכל הופעה מה חוזר, מי פועל ומתי.

פסקת העתיד מדברת במלכות ובבחינת כתר ממטה למעלה. לשון נעוץ יוצרת קרבה ממשית לאגרת, המשתמשת אף היא במלכות ככתר ממטה למעלה. אולם באגרת הקו שבסיום רגלי היושר הוא הנושא המפורש של החזרה הנידונה. כאן מדובר במהלך אחר ובזמן אחר. מי שמדלג על ההבדל מציג התאמה מילולית כהוכחת זהות; מי שמוחק את הקרבה מחמיץ מקבילה מסבירה חשובה.

יש להיזהר במיוחד מראשי התיבות א״ח עט״ב. בהקשר הזה הם אשת חיל עטרת בעלה, ואין לפענח את א״ח לבדו כאור חוזר רק מפני שהמונח מופיע בסמוך. מבחן ההקשר קודם לפענוח קיצור מוכר. אותו כלל חל על כל ההשוואה: מילה משותפת מזמינה בדיקה, ולא מעניקה מראש תוצאה.

לצורך הביאור הסופי L2 נשאר גשר חלקי. הוא מראה כיצד בירורים, עלייה לשורש ומלכות ככתר יכולים להשתלב במהלך אחד. הוא אינו המשפט החסר ’דעת דתהו היא אור חוזר של הקו’. צילומי שני העמודים נשמרים כדי שהעתיד וההקשר לא ייעלמו מאחורי ציטוט של שתי מילים.לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול — דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי PDF 44–45

לקוטי תורה, צו, ואכלתם אכול

עד PDF 044 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-025

עד PDF 044 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-026

עד PDF 044 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-027

עד PDF 044 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-028

עד PDF 045 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-029

עד PDF 045 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-030

עד PDF 045 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-031

עד PDF 045 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-032

אמור: הזנת האדם, הנאת המלאכים והפניה מודפסת

הביאור לוהניף הוא המקור המדויק במקום שבו R2 השתמש בטעות בוספרתם. הוא מחבר את הזנת האדם מן הדצ״ח, בירור רוח הבהמה, העלאה למרכבה וגילוי אורות דתהו. לכן חשיבותו אינה רק בהופעת אותו ציטוט זוהר, אלא בכך שהוא מציע הסבר מפורט להנאה שהאגרת מתארת. השולחן והמזבח מצטרפים באותו מהלך, תוך תנאי העבודה הנאמרים בדרוש.

לשון המפתח ב־§ד היא שהמלאכים נהנים מן הקרבנות בהתגלות האורות דתהו אשר משם שורשן. אחריה נדפס ציטוט יסודא ועיקרא והפניה לסוף איהו וחיוהי. התרגום הענייני: הנאת המלאכים באה מגילוי אורות התהו שהם שורשם. הקישור הפרשני חשוב גם אם מחבר ההפניה שבסוף המשפט לא הוכרע.

יש כאן שלוש עובדות נפרדות. תוכן הדרוש נמצא בגוף המודפס. ההפניה לאגרת נמצאת אף היא בדפוס. ייחוס ההפניה לאדה״ז או לעורך אינו נלמד מעצם הימצאותה שם. גם תאריך אמירת דרוש ותאריך כתיבת אגרת אינם בידינו ברמת עדות המאפשרת לפסוק מי הוסיף את המצביע. משום כך הנוסח הקבוע הוא ’בלקוטי תורה נדפס ביאור המקשר’.

עמודי ההקשר כוללים גם את ההפניה ב־§ב למס״ג שבפנימית אדם קדמון ולמצח. R5 זיהה את יעדה התוכני בקונטרס אחרון ד, ולא באגה״ק כ’. כך אותו צילום משמש לבדיקת שתי הפניות שונות, בלי להניח שכל אג״ה שבדרוש מציין אותה אגרת. מידה מיוחדת, שורש בתהו ובירור נבדקים כאן עם L6 ו־K4; אין לקרוא את שלוש המילים כמילים נרדפות.לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם — §§א-ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107

לקוטי תורה, אמור, ביאור על פי והניף הכהן אותם

עד PDF 103 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-033

עד PDF 103 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-034

עד 103 · PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-035 · R3

עד 103 · PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-036 · R3

עד 104 · PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-037 · R3

עד 104 · PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-038 · R3

עד 104 · PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-039 · R3

עד 104 · PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-040 · R3

עד 105 · PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-041 · R3

עד 105 · PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-042 · R3

עד 105 · PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-043 · R3

עד 105 · PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-044 · R3

עד 106 · PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-045 · R3

עד 106 · PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-046 · R3

עד 106 · PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-047

עד PDF 106 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-048

כי תצא: יסודות, קרבן ושני כיווני עבודה

§א סיפק את העד המפורש לזוגות העליונים: אש היא נפש החי ורוח היא המדבר. התרגום רוח ממללא אינו אסוציאציה שהעורך הוסיף; הוא מובא בדרוש. כך נשתנה מעמד ההסבר מן האפשרי למתועד. ההפניה לפרשת נסכים מראה שיש לקרוא גם את L5, אך עצם ההקבלה אינה תלויה בכך שהקורא הצליח לפתוח את שני האתרים.

§ד משתמש בנעוץ תחלתן בסופן ובסופן בתחלתן כדי לבאר תורה ומצוות. בשורש ההסבר התורה נמשלה למים היורדים, ואילו המצוות קשורות לסוף מעשה במחשבה תחילה. אולם המשך הפסקה חיוני: התורה מביאה לרצוא, המצוות לשוב, והתוצאה היא המשכת כוח האש למטה עד הנפש הבהמית. תרגום המפתח: על ידי זה נמשך כוח האש שלמעלה אל הנפש הבהמית.

מכאן שאין לשמר את הקיצור תורה רק יורדת ומצוות רק עולות. הוא לוקח קומה אחת ומציג אותה כאילו הייתה כל המאמר. ההבחנה הנכונה היא בין שורש המבנה, תנועת האדם ותוצאת העבודה. כל אחת נושאת כיוון, ולעיתים הכיוון מתחלף. גם תיאור המעשה כעלייה אינו מבטל את תכלית ההמשכה שבו.

הצילומים מקיפים את שני הסעיפים כדי לאפשר לבדוק את המעבר בין יסודות, נפש הבהמית, תורה ומצוות. אין מכאן הוכחה שכל מה שנאמר בכי תצא הוא פירוש מילולי של אגה"ק כ'. יש כאן מקבילה שיש בה אותו מיפוי ואותו אוצר מילים, ושימושיה המקומיים נשמרים. דווקא קריאה מלאה של הסעיף מונעת שימוש מוגזם במשפט יחיד ממנו.לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה — §א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294

לקוטי תורה, כי תצא, כי תצא למלחמה

עד PDF 292 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R4 · plate-049

עד PDF 292 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R4 · plate-050

עד PDF 292 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R4 · plate-051

עד 292 PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R4 · plate-052

עד 293 PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R4 · plate-053

עד 293 PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R4 · plate-054

עד 293 PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R4 · plate-055

עד 293 PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R4 · plate-056

שלח: עד מחזק והפניות בשני כיוונים

L5 חשוב כעד נוסף לחי־אש וכחלק ממערכת הפניות בין דרושים. בסבבים מסוימים אתר אחד נחסם לקורא אחד בעוד קורא אחר השיג גוף דיגיטלי או צילום. לכן פנקס המקורות אינו מסכם את המצב במילה אחת 'נקרא' עבור כל המשתתפים. הוא מציין מי דיווח ומה נשמר. המסקנה על הזוגות אינה נשענת על עד חסום יחיד, מפני ש־L4 ו־L6 מספקים גוף מפורש.

ב־L4 נראתה ההפניה לנסכים. המאסף דיווח גם על ההפניה ההפוכה ב־L5 אל כי תצא. אלה שתי תצפיות, ואין להוכיח אחת מתוך האחרת. העובדה ששני מאמרים עוסקים באש ובנפש אינה מוכיחה שמתקיימת בהם הפניה הדדית. כאשר זו אותרה, היא חיזקה את צירוף המקבילות; מחבר ההפניות עדיין אינו נלמד מכך.

בדרוש זה אש אינה רק טמפרטורה. הדיון בהעלאת אש ובאש האלוקית מקשר קרבן ונפש. יש להבחין בין הסבר שורש החיים לבין יישומו בהתלהבות ובתשוקה בעבודת האדם. ההבחנה מאפשרת להשתמש בחום כהמחשה בלי להפוך אותו לטעם היחיד של ההקבלה. זהו ההבדל בין המשל המובן לקורא לבין המקור המפורש שהחקירה ביקשה.

העמודים נשמרים כרצף של הקריאה הנדרשת, ולא כראיה לכך שכל מונח ב־L5 זהה למונח באגרת. אין בהם הרשאה להמיר את סיום הקו במערכת של אש בלבד. תרומתם מוגדרת: חיזוק המיפוי, הקשר הקרבן והעבודה, והפניה נוספת המאפשרת לקורא

לבדוק את הקשרים בעצמו.לקוטי תורה, שלח, בפרשת נסכים כתיב כי תבאו — §א וההפניה לכי תצא; PDF 109–112

לקוטי תורה, שלח, בפרשת נסכים כתיב כי תבאו

עד PDF 111 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-057 · R4

עד PDF 111 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-058 · R4

עד PDF 111 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-059 · R4

עד PDF 111 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-060 · R4

עד PDF 112 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-061 · R4

עד PDF 112 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-062 · R4

עד PDF 112 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-063 · R4

עד PDF 112 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-064 · R4

פינחס: העד שמחבר את תחילת היחידה וסופה

זהו לקוטי תורה פינחס, הדרוש צו את בני ישראל. פתיחו גרם לטעות השיוך לפרשת צו, ותיקון R5 נשמר בכל המפתחות. §ג מוסר את ארבעת הזוגות יחד: עפר דומם; מים צומח מפני שהם מצמיחים; אש חי מפני משרתי המרכבה ונפשות בעלי החיים; רוח מדבר על פי רוח ממללא. שלושה זוגות מנומקים, והרביעי נמסר. אין לצמצם את טעם האש לחום גוף בלבד.

§א הוא מבחן נגד לשאלה אחרת: מיכאל באהבה וגבריאל ביראה מתוארים בעולם ברור שכבר נתברר. תרגום המפתח: עולם ברור שכבר נתברר, וכל דבר נמצא במקומו. לכן עצם הייחוד של מידה אינו מעיד על אי־בירור. הראש והרגל שבעולם הברור מובחנים, ואילו בוולד לפני גמר יצירתו הם כלולים יחד במובן אחר. זהירות במילה התכללות היא חלק מן ההכרעה.

ב־§§א–ב מופיעות שתי מובאות הסיום, היום לעשותם ויפה שעה. העולם הזה הוא זירת המעשה והבחירה, ותשובה ומעשים טובים מוסברים מצד הסובב לעומת גילוי ממלא. הקרבה לאגרת חזקה: אותו דיון מחבר עולם גשמי, מעשה, מדרגות, קרבן וסובב. אין הכרח לטעון שזו המקבילה היחידה בספרות או שכל מילה באגרת נועדה להפנות אליה.

ב־§§ג–ד ההעלאה אינה סוף הסיפור. לחמי מבואר במשל הלחם המחזיר חיות לגוף; ריח וניחוח נקשרים להעלאה ולהורדה, והקרבן שונה משאר המצוות גם בגילוי בפועל. ההמשך לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה מסביר מדוע אין להפריד את המעשה מן הציווי ומן פירושו. הצילומים מדפיסים את ההקשר הזה כדי שהמסקנה על מצוות לא תעמוד על ארבעת הזוגות לבדם.לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל — §§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180

לקוטי תורה, פינחס, צו את בני ישראל

עד PDF 179 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R5 · plate-065

עד PDF 179 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R5 · plate-066

עד PDF 179 · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R5 · plate-067

עד PDF 179 · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R5 · plate-068

עד PDF 180 · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R5 · plate-069

עד PDF 180 · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-070 · R5

עד 180 · PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-071 · R5

עד 180 · PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-072 · R5

עד 181 · PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-073 · R5

עד 181 · PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-074 · R5

עד 181 · PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-075 · R5

עד 181 · PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-076 · R5

ואתחנן: ייחוד החיטה בדעת דתהו

המאמר הוא להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום. §ה הוא היעד הנוגע לחיטה ולדעת, והעמודים הקודמים שומרים את רצף הכותרת והסעיפים. מיקום PDF אינו אות טור; ההבחנה הזאת נשמרת גם כאשר שם הקובץ מציע מספר דף. תפקיד העד הוא לאפשר חזרה אל המשפט בתוך יחידתו, ולא להוסיף ודאות שאין בכותרת המצולמת.

המשפט המכריע מייחס את שורש החיטה לדעת דתהו, למעלה מן האדם, ומסביר שאף שנשפלה למטה היא מחיה את האדם וממשיכה בו דעת. תרגום ענייני: שורש החיטה בדעת דתהו שלמעלה מן האדם; אף שנשפלה היא מחיה אותו וממשיכה בו דעת. זה טעם פרטי לחיטה, מעבר להסבר הכללי שכל מאכלי דצ״ח יכולים להוסיף משורשם.

אין להפוך את ההבדל בין טעם פרטי לכללי לתחרות בין מקורות. L1 מסביר כיצד גם דגן וגם בשר מוסיפים שכל; ואתחנן מסביר מדוע חיטה קשורה לדעת. התשובה הפרטית אינה מחייבת שכל בשר מקבל את אותו מיפוי, והתשובה הכללית אינה מייתרת את ייחוד החיטה. ההבחנה הזאת מגינה גם על המילים דגן, לחם ומצה מפני החלפה בלתי מבוקרת.

בהמשך מופיע שימוש במשל לצורך תורה המלובשת בגשמיות. זה מחזק את הרלוונטיות לסיום האגרת, אך אינו זיהוי של דעת דתהו עם אור חוזר הקו. המקור נותן שורש והסבר לתוספת הדעת; האגרת נותנת נימוק בלשון ההארה בתחתית. שתי התרומות יכולות להצטרף בלי שנכריז שהמונחים טכניים זהים.לקוטי תורה, ואתחנן, להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום — §ה, שורש החיטה בדעת דתהו; PDF 235–242 כהקשר

לקוטי תורה, ואתחנן, להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום

עד 235 PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-077

עד 235 PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-078

עד 235 PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-079

עד 235 PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-080

עד 236 PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-081

עד 236 PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-082

עד 236 PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-083

עד 236 PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-084

עד 237 PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-085

עד 237 PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-086

עד 237 PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-087

עד 237 PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-088

עד 238 PDF · ימין · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-089

עד 238 PDF · ימין · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-090

עד 238 PDF · שמאל · עליון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-091

עד 238 PDF · שמאל · תחתון

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. R3 · plate-092

משנת חסידים: גוף המשנה ופירוש טעם עצו

משנת חסידים נכנס לתיק תחילה דרך קטע משני, ורק לאחר מכן נוספו צילומים. שינוי אופן הגישה אינו פרט שולי: הוא מאפשר לבדוק אם המשפט שייך לגוף המשנה או לפירוש שלמטה. במהדורה שנשמרה, גוף מסכת ההרכבה מופיע מעל טעם עצו. אין לצטט משפט מן החלק התחתון כאילו היה בהכרח לשון המשנה עצמה.

המיפוי שנדון במחקר קרוב לעץ חיים: המדבר נמשל לחלק האש ביחס לשאר היסודות. מכאן אין אישור פשוט לסדר האגרת. עם זאת, הדיון בהרכבת כל נברא מכל היסודות מסייע להפריד בין חלקים מרכיבים לבין מחלקות נבראים. זו תרומה אמיתית גם כאשר המקור אינו פותר את השאלה שבגללה נפתח.

לא נמצא בתיק משפט של מחבר האגרת האומר במפורש כיצד להשוות את שני המיפויים. לכן גוף משנת חסידים אינו משמש היתר להגיה חי־אש למדבר־אש באגרת, ואף לא הוכחה שההבדל חסר משמעות. תפקידו הוא עד משווה: הוא מראה מה נאמר במערכת האחרת ובאיזה סוג של לשון נאמר. הטענה הרחבה יותר דורשת ראיה נוספת.

הצילומים כוללים את רצף המסכת כדי לאפשר הבחנת פרקים, גוף ופירוש. הכותרת משנת חסידים שער נ אינה תקינה: שער נ שייך למראה המקום בעץ חיים. הפרדת שמות הספרים, הפרקים והפירושים היא תנאי לשימוש ברעיון המשותף. חוברת עיון אינה יכולה להחליף דיוק ביבליוגרפי בנוסח מעורב גם כאשר הכוונה הכללית מובנת.משנת חסידים, מסכת ההרכבה — קראקא תרמ"ט; צא–צב; PDF 210–213

משנת חסידים, מסכת ההרכבה

עד PDF 210 · עמוד שלם: גוף ופירוש

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-093 · R3

עד PDF 211 · עמוד שלם: גוף ופירוש

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-094 · R3

עד PDF 212 · עמוד שלם: גוף ופירוש

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-095 · R3

עד PDF 213 · עמוד שלם: גוף ופירוש

צילום מקור מן התיק; חיתוך להגדלה בלבד. plate-096 · R3

מקורות ופנקס קריאה

תניא, אגרת הקודש כ'

האגרת כולה; ביחוד מן 'ועוד זאת' עד סוף המסירה

גוף דיגיטלי; נפתח גם בשלב העריכה. אינו מהדורה דיפלומטית.

§§ב–ג; תחילת הדרוש יג א; עדי PDF 55–57

גוף דיגיטלי ועדי צילום שנשמרו; אינו מצה זו.

דיון באכילה ובהעלאה ולעתיד; עדי PDF 44–45

גוף דיגיטלי וצילומים; אין זהות מוכחת עם אור חוזר הקו.

§§א–ו, ביחוד §ד; לח ג לפי ההפניה ב־K4; PDF 103–107

גוף וצילומים. ההפניה לאגרת מודפסת; מחברה אינו מוכרע.

§א: חי ואש; §ד: תורה ומצוות; PDF 291–294

גוף דיגיטלי ועדי צילום. יש להבחין שורש, עבודה ותוצאה.

§א וההפניה לכי תצא; PDF 109–112

עד דיגיטלי מדווח בידי המאסף וצילומים. מצב הגישה שונה בין הקוראים.

§§א–ד; ארבעת הזוגות ב־§ג; PDF 179–181, וביחוד 180

גוף דיגיטלי וצילום; נפתח גם בעריכה. פינחס, לא פרשת צו.

תניא, קונטרס אחרון ד

להבין מ״ש בפע״ח; ועוד זאת שבאמת הבירורין וההמשך

גוף דיגיטלי מדווח וצילום ויקיטקסט; צילום מסך אינו צילום דפוס.

עץ חיים, שער נ פרק י

חלקי ארבעת היסודות והרכבת דצח״מ

עד דיגיטלי שדווח כלא בדוק באתר; חי־רוח ומדבר־אש.

קראקא תרמ״ט; צא–צב; PDF 210–213

תחילה קטע משני; אחר כך צילומים. גוף למעלה, טעם עצו למטה.

§ה, שורש החיטה בדעת דתהו; PDF 235–242 כהקשר

גוף דיגיטלי מדווח וצילומים; אין להסיק אות טור מאינדקס בלבד.

§ב; תחילת הדרוש יא ג; PDF 51–53

אבא ומוחין בקטנות; אינו המקור המשותף לשתי ראיות המזון.

ברכות מ ע״א

רבי יהודה, עץ הדעת, חיטה ואבא ואמא

קריאת גוף מדווחת במחקר.

בבא קמא עא ע״ב–עב ע״א

רב נחמן לרבא; רש״י ותוספות על בשר השור

המשפט בעב ע״א; הקשר קודם בעא ע״ב. אין לציין עא ע״א.

זוהר ח״ג, פנחס, רמ ע״ב–רמא ע״א

פסקאות 531–547 לפי האתר; ציטוט האגרת קרוב ל־537

גוף ארמי נבדל מתרגום ומפירוש האתר. צילום דפוס לא אומת.

אפרט חילופים, Stanford/Pritzker

רמא ע"א, בייחוד שורות 2 ו־14

אפרט מדעי משני; אינו צילום כתב היד עצמו.

שיעורים בספר התניא, אגה"ק כ', הערה 61 באנגלית

It מתייחס לחי; השמטת העפר והסייג לאחר הבריאה

ביאור מאוחר והערה המיוחסת לרבי; המקור העברי של ההערה לא אומת.

ציון במשפט תפדה, תשל"ה

§§יד–טז: תלמוד ומעשה עכשיו ולעתיד

ביאור הרבי; אין לייחס את לשון העתיד לגמרא עצמה.

פקודא ליתן מחצית השקל, תשכ"ג

§§ו–ח, הערה 37; מ"ה, ב"ן וס"ג

הנחה בלתי מוגה; על פי הערה 1 מיוסד על מאמר אדה"ז עם הערות הצ"צ.

ונגלה כבוד ה', תשכ"ב

§§ג–ח, בפרט גוף המאכל והסובב; הערות 49, 54

הנחה בלתי מוגה; מצב גישה משתנה בין הסבבים.

תניא, ליקוטי אמרים ד

יפה שעה; תורה ומצוות מול זיו השכינה

קריאת גוף דווחה בסבבים מוקדמים; לא נפתח מחדש ב־R5.

תניא, ליקוטי אמרים ה

ייחוד ידיעת התורה; מזון ולבוש

בשלבים שונים: קטע חיפוש ודיווח קריאה; יש להבחין מסלול גישה מתוכן.

תניא, ליקוטי אמרים לז

תכלית הירידה, מעשה ותלמוד תורה

קריאת גוף דווחה ב־R3; ב־R5 לא נקרא מחדש.

קידושין מ ע"ב

תלמוד גדול שמביא לידי מעשה

הקשר הדיון; אין בו עצמו חלוקת עכשיו וימות המשיח.

משנה פאה א, א

ותלמוד תורה כנגד כולם

מקור לשון ההשוואה; אינו מיפוי כולל של כל הצירים.

עירובין כב ע"א

היום לעשותם; למחר לקבל שכרם

גוף/קטעי חיפוש לפי הסבב; טענה על זמן עשייה ושכר.

משנה אבות ד, יז ותוספות יום טוב

שני חצאי המשנה: מעשה וקורת רוח

שני חצאים נדרשים להבנת ההשוואה.

יחזקאל א

פסוקים ו, י, כו; ארבע הפנים והאדם שעל הכסא

אין לזהות פני אדם עם האדם שעל הכסא בלי הבחנה.

תהלים קיט, סו

טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי

מקור המליצה; כוונת הרמז המלא אינה מוכחת.

משלי יד, ו

ודעת לנבון נקל

מליצת המסקנה.

דברי הימים ב לב, א

אחרי הדברים והאמת האלה

מקור לשוני; אין הכרח לדרשה על ההקשר ההיסטורי.

דברים ז, יא

אשר אנכי מצוך היום לעשותם

פסוק הציווי; נבדל מדרשת עירובין וממשנת אבות.

מפתח שאלות ומושגים

S01 · ממה לומדים את סדר ההזנה?S02 · ארבע מדרגות וארבעה יסודותS03 · הסדר ההפוך בעץ חייםS04 · הדומם שנשאר מחוץ לדוגמאותS05 · עליון בגלוי, מקבל מלמטהS06 · 'ניזון וחי' ו'מקבל חיותו משניהם'S07 · דגן ועץ הדעת בסוגיית ברכותS08 · חיטה, דגן, לחם ומצהS09 · שני הורים בציטוט, אבא במקבילותS10 · חכמה ודעת בלי בינהS11 · מה אירע בלילה ללא בשר שור?S12 · מדוע שור, ומדוע שתי ראיות?S13 · תהו, בירור ואור חוזר: מה מחובר?S14 · למי חוזר 'כי הוא'?S15 · שני מופעים של אור חוזרS16 · מה מקצר 'כו"?S17 · חזרה שמפעילה את הביאורS18 · מה מתגלה ביתר עז?S19 · טוב טעם ודעת כמשפט מעברS20 · פני אדם והאדם שעל הכסאS21 · התכללות אינה ביטול התפקידS22 · שור לכל הבהמות, נשר לעופותS23 · האריה והאדם אינם נעלמים מן הזוהרS24 · רוח שיורדת, רוח ששבהS25 · הנאה, הזנה וסיפוקS26 · אותה שורה או מקום אחר?S27 · מה מלמד 'כדקדוק'?S28 · גם המלאכים מב"ן — ומה נוסף להם?S29 · מעט קרבן וריבוי מקבליםS30 · 'כל הנ"ל' מחזיר את הסיום לאגרת כולהS31 · מעלת החומר ומעשה מצווהS32 · ירידת הנשמות וגילוי למטהS33 · מעלת המעשה אינה סולם יחידS34 · גדול תלמוד, גדול מעשהS35 · ארבעה זמנים, לא 'לעתיד' אחדS36 · היום לעשותםS37 · שני חצאי 'יפה שעה'S38 · הדהודים שאפשר לשמוע ולא להוכיחS39 · עד כאן מצאנו: גבול המסירהS40 · הטיעון השלם וגבולותיו

תיק 0013 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

דוח או עדות מתולדות המחקר[39]

39. מסמך 0013: 14 — R08-BATCH-01 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

.R08-BATCH-01 — YA-IGK20 / Tanya Iggeret HaKodesh §20 — 0 Sources actually opened this batch

#	Source	URL / locus	What was read
1	Tanya, Iggeret HaKodesh 20 (Hebrew)	https://www.sefaria.org/Tanya,_Part_IV;_Iggeret_HaKodesh.20?lang=he — API dump → /workspace/ya-igk20/sefaria_igk20.json, plain /workspace/ya-igk20/igk20_plain.txt	Full letter: vessels = Elokut for yesh me-ayin; souls pre-descent not yesh; parenthetical on tzaddikim ha-rishonim; “yatzeu ve-nifredu”; malchut→atik of Beriah; letters; birth; kav through parsa into BYA; BYA kelim get koach/oz
2	Likkutei Torah, Shir HaShirim 17 (“עוד יונתי ...ביאור”)	https://www.sefaria.org/Likkutei_Torah,_Shir_HaShirim.17?lang=he (same maamar as Chabad aid/5899043; Chabad HTML blocked by Cloudflare)	Full maamar: Z"N souls vs Atzilut souls; definition of tzaddikim ha-rishonim; Rashbi as example; masach/parsa; or yashar / or chozer
3	Tanya ch. 48	Sefaria API → tanya48.txt	Tzimtzumim as hester so limited yesh can exist; not a micro-formula for lo-yesh→yesh
4	Tanya ch. 52	Sefaria API → tanya52.txt	Shechinah / garments mediating descent (support for garment-frame, not micro-mechanism)

#	Source	URL / locus	What was read
5	Etz Chaim, Shaar 1 Anaf 2	https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_א/ענף_ב (raw)	Kav drawn as thin line into chalal after tzimtzum
6	Etz Chaim, Shaar 1 Anaf 3	https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_א/ענף_ג	Kelim require prior diminution of light; then kav returned
7	Tikkunei Zohar 122b	https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.122b + https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר_קכב_ב	Full daf opened for R07-T09 verification
8	Tikkunei Zohar 122a, 123a, 123b	Sefaria API	Checked neighboring dafim for claimed Aramaic string
9	Drive docs 10–11 (read only)	10 — R07 ARCHIVE — FINAL CLOSURE; 11 — R08 WORKPLAN	R07-T09 wording + R08 priority order
10	Secondary pointer only (not used as E)	Eshel Avraham cites TZ ~123a on nishmata de-Atzilut vs beriah-soul as “gufa”	Led to check 123a; did not recover R07-T09 string

Not opened successfully this batch: live Chabad aid/5899043 HTML (Cloudflare); Ohr HaTorah Shemot p.199; printed Kehot note 33 glyph; Avodat HaKodesh 1:8; Tikunei Zohar Tikkun 70 as separate unit with verified pagination.

Priority A — Tikunei Zohar 122b / R07-T09 — Short answer (1

R07-T09 is NOT confirmed on the opened page. The Aramaic sentence reported in R07 closure — «דסליק האי נשמתא דאצילותא מניה

ואתפרש מניה» — does not appear on Tikkunei Zohar 122b (Sefaria + Wikisource). Neighboring 122a / 123a / 123b (Sefaria) also lack that string. Therefore: לא נמצא מקור מכריע for promoting R07-T09 to independent [E].

Priority A — Tikunei Zohar 122b / R07-T09 — What 122b (1 actually contains [E]

Opening (Sefaria TZ 122b): four tikkunim on «ואתה תחזה» — hair / moach / each nima called alma setimaah, sparks, divine names in limbs, etc. Relevant sample:

> וְאַתָּה תֶּחֱזֶה בְּשַׁעֲרָא... וּמִלְּגָאו מוֹחָא, דְּמִנֵּיהּ נָפְקִין מַבּוּעִין... לְאַשְׁקָאָה לְכָל נִימָא וְנִימָא דְּאִיהִי עָלְמָא סְתִימָאָה...

This supports hair→hidden worlds imagery; it does not state departure/separation of a nishmata de-Atzilut.

Priority A — Tikunei Zohar 122b / R07-T09 — Proven / not (1 proven

Claim	Tag	Status
R07 reported a TZ 122b quote about Atzilut-soul ascending and separating	[E-reported] in R07 archive	Historical report only
That exact sentence is on TZ 122b	—	Falsified by direct open
TZ 122b discusses nima = alma setimaah	[E]	Confirmed
Same sentence exists elsewhere in TZ under another daf/tikkun title	[U]	Not found this pass; Eshel Avraham points near 123a for a related topic, but Sefaria 123a still lacks the R07 string
Title “Tikkun 70” for this claim	[U]	Must not be accepted without opening that unit’s pagination

Priority A — Tikunei Zohar 122b / R07-T09 — Opposing (1 source / difficulty

Secondary literature (Eshel Avraham) gestures to TZ 123a for nishmata de-Atzilut vs beriah-soul as body — a different claim and still not the R07 wording on the Sefaria text opened.

Priority A — Tikunei Zohar 122b / R07-T09 — Verdict (1

Correct R07-T09 status: keep as [E-reported; direct verification FAILED on 122b] → do not elevate to [E]. New R08 claim below.

Priority A — Tikunei Zohar 122b / R07-T09 — Confidence (1

High (0.9) that the string is absent from the opened 122b witnesses. Medium that it is absent from all of TZ (corpus search incomplete).

Priority A — Tikunei Zohar 122b / R07-T09 — Next step (1

Search printed Mantua/Kushta TZ for the string; open Tikkun 70 by tikkun number with page map; if found, re-tag with exact daf. Until then leave R07-T09 non-[E].

תיק 0027 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

דוח או עדות מתולדות המחקר[277]

R08-BATCH-05 QC — T27–T29 (E′ merge) — Corpora / dumps opened this QC

Path	Role
/workspace/ya_igk20/batch04/oht_shemot_31630.txt	OHT Shemot HB31630 — T27 lemma + T28 kav window
/workspace/ya-igk20/r08b05/oht_q70_kav_block_clean.txt	T28 cache (matches dump ~ll.1035–1050)

277. מסמך 0027: 36 — R08-BATCH-05 QC LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Path	Role
/workspace/ya_igk20/batch05/yo_root.json + yo_sample1 / yo_279b7 / yo_43b1 / yo_65a28	Yahel Ohr on Zohar (full + samples)
/workspace/ya_igk20/batch05/es_*.json, name_shm*.json, name_yahel_*.json, hb_yahel.html	B05 ES / name / HB search logs
/workspace/ya-igk20/r08b05/yahel_יהל אור_ליקוטים.wiki + ws_yahel_search_log.json	E′ WS supplement
B04 prior: to_bereshit{2,4}.txt, to_miketz_14_plain.txt, lt_reeh_7_plain.txt, lt_tzav2.txt, LT Shir 16–20, DMC Achdut + Peru, CA Nasso, ec40_*.txt, igk20_plain.txt, lo_yesh_hits.txt	T27 prior-corpus recheck
/workspace/ya-igk20/r08b04/shk_sef_v5.txt + /workspace/ya_igk20/batch04/shk_vayaavor_5_plain.txt + r08b05/shk_v5_q74_blocks.txt	T29 (same SHK dump as T25)
r08b05/igk20_neshamot_block.txt	T28 IGK20 body window

Missing / לא נפתח (as claimed): ec40.txt monolithic (parts ec40_*.txt present); Sefer HaMaamarim / SHM on Sefaria (index_SHM.json = No book named…; name API → Yetzirah/HaMitzvot); HebrewBooks Yahel (~155 B redirect); Sefer HaLikkutim on Sefaria.

Yahel Ohr on Zohar (yo_root full ~1.0M plain)

0 = לא-יש / לא־יש; lo-yesh = 0; 0 = מאין ליש ;0 = יש מאין raw «16 = «לא יש — all verb substr (ישקר/ישאר/ישמע…); true existential 0 ES path filter es_yo_lo.json total=0; es_yo_yma.json total=0

תיק 0045 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

דוח או עדות מתולדות המחקר[304]

304. מסמך 0045: (see newer 12) pre-T11-seal ledger R08 SUPERSEDED — ZZ. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

R08-BATCH-02 stubs / land — R08-T11 (B02-A) — provisional from CoS

• Tag: [E locus]

• Locus: Tikkunei Zohar 124a §7 (vocalized)

• URL: https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.124a.7?vhe=Tikkunei_Zohar_-_Vocalized

• Quote: אלא דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה

• Delta: R07-T09 stated locus 122b CORRECTED → 124a; string variant האי/ההיא

• Application to Iggeret kelim-exit: [I]/[U] — different sugya (avonot separating soul from person)

• QC: await Research Director seal (not sealed yet)

תיק 0120 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

דוח או עדות מתולדות המחקר[172]

R08-BATCH-01 — QC log (Research Director) — CoS request T01/T06/T09

SUMMARY reviewed: https://docs.google.com/document/d/1v7qxKU8zT46xBdzPoEepomvvzoRf0qIILjEEdKF_tUI/edit

172. מסמך 0120: 15 — R08-BATCH-01 QC LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

claim ID	source URL	PASS/FAIL	note
R08-T01	https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.122b + https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר_קכב_ב	PASS	R07-T09 string «דסליק האי נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה» (and variants) סליק / ואתפרש) on Sefaria absent TZ 122b API and Wikisource קכב ב. is Page content ואתה תחזה / נימא (=עָלְמָא סְתִימָאָה / עלמא סתימאה). Do not upgrade R07-T09 to [E] on this locus.
R08-T06	https://www.sefaria.org/Tanya,_Part_IV;_Igeret_HaKodesh.20 (local dump igk20_plain.txt)	PASS	Exact: «אך אינן אלקות ממש לברוא יש מאין, מאחר שכבר יצאו ונפרדו מהכלים די' ספירות, שבהן מלובש ה"קו"...». Yatzeu ve-nifredu is the stated reason Elokut not they are mamash to create yesh me-ayin.
R08-T09	https://www.sefaria.org/Likkutei_Torah,_Shir_HaShirim.17	PASS	LT Shir 17: «כמו נשמת רשב"י שהיה לו נשמה דאצילות מלובשת ממש בהגוף» amid «הצדיקים הראשונים» / נשמות דאצילות. example = Rashbi, not Iggeret-body ID of the group.

R08-BATCH-01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — QC table

claim ID	source URL	PASS/FAIL	note
R07-T09 / R08-T01	https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.122b	FAIL (as cited locus)	Claimed Aramaic «דסליק האי נשמתא דאצילותא... / ואתפרש מניה» ABSENT on live Sefaria TZ 122b (nikud-stripped). Also ABSENT 122a/123a/123b this pass. Page does contain ואתה תחזה / נימא / עלמא סתימאה. Do not upgrade R07-T09 to [E].
R08-T01 content claim	https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.122b	PASS	122b opens with four tikkunim on ואתה תחזה; nima = alma setimaah present.
LT aid/5899043 ≈ LT Shir 17	https://www.sefaria.org/Likkutei_Torah,_Shir_HaShirim.17	PASS (proxy)	Chabad HTML not opened (Cloudflare). Sefaria LT Shir HaShirim 17: רשב"י / צדיקים הראשונים / נשמות דאצילות / פרסא / מסך present. Same-maamar proxy only until aid HTML opens.
R08-T03 malchut→atik Beriah	https://www.sefaria.org/Tanya,_Part_IV;_Iggeret_HaKodesh.20	PASS	Exact in igk20_plain.txt: «ממלכות דאצילות שנעשה עתיק דבריאה».
R08-T06 yatzeu ve-nifredu	Iggeret 20 (local dump)	PASS	Exact: «יצאו ונפרדו מהכלים».

claim ID	source URL	PASS/FAIL	note
kav clothed in NR"N	Iggeret 20 (local dump)	PASS	Exact: «ה"קו" המלובש בנפש־רוח־נשמה שלהם» (not shorter invented form).
koach/oz create yesh	Iggeret 20 (local dump)	PASS	Exact: «נותן בהם כח ועוז לברוא יש מאין».
pre-descent «אינן בכלל "יש"»	Iggeret 20 (local dump)	PASS	Exact with gershayim: «אינן בכלל "יש" ודבר נפרד בפני עצמן». (First pass missed quote marks — corrected.)
R07 locked archive edit	Drive doc 10 1t4YWtjAIzoEDvMJlr9JEg3nf17cuUWCIpInDFJAYJTE	PASS (no post-create edit; freeze captured)	Drive metadata: created≈modified (~1.5s). Export md5 da626a52e8e4fcd3a8dc8a3c01134b54. R07-T09 still [E-reported; direct verification pending] — not silently upgraded to [E] after R08 FAIL. No prior freeze existed → cannot prove older history; baseline now in /workspace/ya-igk20/qc/freeze/.

R08-BATCH-01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — Film

CUT assembly remains HOLD — no ffmpeg/video.

R08-BATCH-01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — R07 freeze integrity (CoS LOCK — read only)

claim ID	source URL	PASS/FAIL	note
R07 Doc 10 freeze	https://docs.google.com/document/d/1t4YWtjAIzoEDvMJlr9JEg3nf17cuUWCIpInDFJAYJTE/edit	PASS	Drive modifiedTime unchanged (2026-09-20T04:05:07.519Z Canonical plaintext md5 f072db82f3c51f86b81c72ff7b224e1c identical baseline↔re-export. Docx packaging bytes may churn (ignore). Archive still has R07-T09 as [E-reported; direct verification pending].

תיק 0170 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[47]

1. תיקונים עובדתיים / שערי חובה (+E1-QC-10) — E1-QC-22 — קריאת מבנה האגרת כמכוונת לסיום

- מקום: פרק פתיחה הערת מעמד
- טענה: הצגת המהלך כמכוון לסיום המצוות = [I] לא [E]
- מצב ראיה: [E] בטיוטה — מסומן [I] נכון
- סוג: עובדתי (תיוג)
- תיקון מוצע: אין

47. מסמך 0170: (pre-Grok critique; see 199) E1 Editorial QC — 197 - SUPERSEDED .ZZ המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0174 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

דוח או עדות מתולדות המחקר[175]

R08-BATCH-02 — YA-IGK20 / Tanya Iggeret HaKodesh §20 — 0.
Sources actually opened this batch

#	Source	URL / locus	What was read
1	Tikkunei Zohar 124a (Sefaria vocalized)	https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.124a — API → /workspace/ya-igk20/r08b02/tz_124a.json	Seg. 7: full R07-T09 string with variant ההיא (not האי)
2	Tikkunei Zohar 124b (Sefaria + Wikisource)	https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.124b ; https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר_קכד_ב	Continuation after quote; Wikisource marks parenthetical «(דף קכד ע"ב)» = pagination variant vs Sefaria 124a
3	Tikkunei Zohar 70a / 70b (by tikkun #)	https://www.sefaria.org/api/texts/Tikkunei_Zohar.70a / .70b	Opened; אתפרש on 70b = רוחא from לבא — not nishmata de-Atzilut string
4	Wikisource search «נשמתא דאצילותא»	https://he.wikisource.org/w/index.php?search=נשמתא+דאצילותא	Hit list → TZ קכד + Reshit Chochmah
5	Reshit Chochmah, Shaar HaYirah 9 (raw)	Wikisource raw → reshit_yirah_9.wiki	Cites same Aramaic (secondary witness)

175. מסמך 0174: 18 — R08-BATCH-02 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

#	Source	URL / locus	What was read
6	Ohr HaTorah Shemot vol. 1 (Tzemach Tzedek), printed קצט / p.199	HB PDF req=31630; printed p.199 = https://hebrewbooks.org/pdfpager.aspx?req=31630&pgnum=204 (PDF page 204) — local oht_shemot1.pdf	Full open: almin in Idra = otiyot elyonim, not mamash; cites Iggeret «איהו וחיוהי»
7	Likkutei Torah, Bamidbar 9 («וארשתיך»)	https://www.sefaria.org/Likkutei_Torah,_Bamidbar.9	Admur: almin ≈ אותיות שכשיומשכו… + «אותיות הדבור בעודן בכח חכמתו»; cites same Iggeret parenthetical
8	Lessons in Tanya / INN Epistle 20 Class 4 (secondary)	https://www.israelnationalnews.com/news/417767	Shows superscript 33 on «as stated in the Kabbalah» at gulgalta/almin line; note body itself not opened
9	Prior R08-B01 locks (not re-opened as new E)	TZ 122b absent; Iggeret 20; LT Shir 17	Context only

Not opened successfully this pass: printed Kehot Tanya note-33 glyph/text body; any Admur maamar that grades post-exit kav degree in NR"N beyond Iggeret's own two sentences; Chabad.org Lessons-in-Tanya HTML (Cloudflare 403).

Priority A — Alternate locus for R07-T09 → **R08-T11 (1 SEALED** — Short answer

Found. The claimed string is on Tikkunei Zohar 124a:7 (Sefaria vocalized / Mantua span; Tikkun 70 pagination neighborhood). R07 locus 122b is RETIRED. Variant: R07 reported «האי»; opened text has «ההיא».

Priority A — Alternate locus for R07-T09 → **R08-T11 (1 SEALED** — Quote [E]

Sefaria, Tikkunei Zohar 124a, segment 7 (nikud stripped for ledger):

> כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכ״ם, מאי מבדילים, אלא דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה...

(Vocalized API dump: tz_124a_quote_seg.txt**.)**

תיק 0206 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

דוח או עדות מתולדות המחקר[287]

**R08-BATCH-02 — R08-T11 (B02-A) — **[E] SEALED

- **Research Director PASS ×2: (1) segment 124a.7 quote match · (2) 122b absence confirmed**
- **Locus: Tikkunei Zohar 124a §7 vocalized — https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.124a.7?vhe=Tikkunei_Zohar_-_Vocalized**
- **Quote:** אלא דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה
- **R07-T09 locus 122b RETIRED → 124a; variant** ההיא
- **Iggeret kelim-exit application: [I]/[U] (unchanged — different sugya)**
- **Dropped: any «provisional / await QC» language**

תיק 0284 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

דוח או עדות מתולדות המחקר[292]

---

287. מסמך 0206: SUPERSEDED R08 ledger pre-T12-seal (see newer 12) — ZZ. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

292. מסמך 0284: SUPERSEDED R08 ledger pre-PASS×2 note (see newer 12) — ZZ. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

- Tag: [E] (Research Director sealed)
- Locus: Tikkunei Zohar 124a §7 (vocalized)
- URL: https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.124a.7?vhe=Tikkunei_Zohar_-_Vocalized
- Quote: אלא דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה
- Delta: R07-T09 locus 122b RETIRED → 124a; variant ההיא (not האי)
- Iggeret kelim-exit mapping: still [I]/[U] (different sugya)

תיק 0343 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 8

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[193]

1 — R08 QC — Corrections Before Freeze. חלוקת תיקוני זהר קכ"ד ע"ב — עדיין לא מוכרעת

נוסח קכ"ד ע"ב עצמו אומת בתעתיק ישיר:

«דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה».

הדבר מתקן את מראה המקום קכ"ב ע"ב. אולם חלוקת הדף לתיקון מסוים אינה סגורה:

- אינדקס תיקוני זהר בוויקיטקסט מציב את דפים קי"ט ע"ב עד קל"ח בתוך תיקון ע'.
- תוצאה בספריא מציגה כותרת "Tikkunei Zohar #124 | Tikkun 19", אך זו תוצאת sheet/collection ולא הוכחה מספקת לחלוקת גוף הספר.
- אתרי חלוקה אחרים מציגים חלוקה שונה.

לכן verdict מדויק:

- קכ"ב ע"ב — מראה המקום שגוי.

---

193. מסמך 0343: 17 — R08 QC — Corrections Before Freeze. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

- קכ"ד ע"ב — מקור ישיר לנוסח, [E-subresearch].
- שיוך קכ"ד לתיקון י"ט/ס"ט/ע' — [U] עד בדיקת דפוס או צילום עמוד שער/תוכן עניינים אמין.
- אין לכתוב בשלב זה "בשום אופן לא תיקון ע'".

מקורות: https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר_קכד_ב
https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר
https://www.sefaria.org.il/sheets/413221

תיק 0048 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 9

דוח או עדות מתולדות המחקר[196]

YA-IGK20 R09-B01 — Tikunei Zohar 124 only (CoS parallel (lane

Opened: 2026-09-20 ~08:20–08:21 EDT
Caches: /workspace/ya-igk20/r09b01_tz/

YA-IGK20 R09-B01 — Tikunei Zohar 124 only (CoS parallel Aramaic ascent lemma — קנד ב lane) — 1) Wikisource

URL: https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר_קכד_ב
Cache: r09b01_tz/ws_124b_api.json, ws_124b.wiki.txt, ws_124b_bare.txt

YA-IGK20 R09-B01 — Tikunei Zohar 124 only (CoS parallel ascent lemma ABSENT (support — קנב ב lane) — 2) Wikisource (reject 122b

URL: https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר_קכב_ב
Cache: r09b01_tz/ws_122b_api.json, ws_122b.wiki.txt, ws_122b_bare.txt

196. מסמך 0048: 52 — R09-B01 TZ124 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

YA-IGK20 R09-B01 — Tikunei Zohar 124 only (CoS parallel תיקון 70 / lane) — 3) Tikunei Zohar index — pages 119–138

URL: https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר
Cache: r09b01_tz/ws_tz_index_api.json, ws_tz_index.wiki.txt

What the — 70 תיקון / Tikunei Zohar index — pages 119–138 (3 index **claims** under `## תיקון שבעים`

Lists daffim: - ב קיט (119b) … through … קלח א•ב (138a/b) - Explicitly includes קכד א•ב (124a/b) - Span in TOC: 119b–138b under heading תיקון שבעים

70 תיקון / Tikunei Zohar index — pages 119–138 (3 — `לא בדוק`?

String לא בדוק count on index wikitext = 0.
→ Do not mark the index claim with [E-subresearch] for that reason.
(The index does carry a separate magiah note under ## עוד עשר תיקונים about material from דף קלט onward found in another book — that note is not attached to 138–119 / תיקון שבעים.)

Status of — 70 תיקון / Tikunei Zohar index — pages 119–138 (3 index→tikkun map

Editorial TOC assignment only. Not a print folio header on קכד ב itself.

;Second witness — headers per witness — A. Sefaria (opened (4 (ToratEmet vocalized dump behind API

Unit	API ref / heRef	On-unit HEADER	Ascent primary lemma?
Daf 124b	Tikkunei Zohar 124b / תקוני הזהר קכ"ד ב	Daf header only — no תיקון ע / שבעים'	Primary דסליק ההיא נשמתא דאצילותא... ABSENT on 124b; page starts ורזא דמלה... אסתלק נשמתיה...

Unit	API ref / heRef	On-unit HEADER	Ascent primary lemma?
Daf 124a	Tikkunei Zohar 124a / תקוני הזהר קכ"ד א	Daf header only	Primary lemma PRESENT at last seg (Sefaria 124a:7): אלא דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה
Daf 122b	Tikkunei Zohar 122b / תקוני הזהר קכ"ב ב	Daf header only	Primary lemma ABSENT (confirm reject)
Alt-struct Tikkunim.70	Tikkunei Zohar 119b: 2-139a:1 / תקוני הזהר קי"ט ב:ב׳–קל"ט א:א׳	Structural title via alt_structs.Tikkunim node 70 — not a print header printed on 124b	Range includes 124a/b (map only)

Version title (Sefaria): Tikkunei Zohar - Vocalized
versionSource noted: https://www.toratemetfreeware.com/online/f_01153_all.html (live HTML was Cloudflare interstitial this pass — not used as independent readable dump).

Caches: sefaria_124b.json, sefaria_124a.json, sefaria_122b.json, sefaria_tikkunim70.json, sefaria_raw_index.json, *_plain.txt

Pagination apparatus (witnesses agree on string; disagree on daf label): - WS page קכד ב hosts primary lemma before (דף קכד ע"ב) mark - Sefaria places same primary lemma on 124a:7; Sefaria 124b = continuation (אסתלק נשמתיה…)

Second witness — headers per witness — C. Header (4 summary table

Witness	Unit opened	HEADER reported
Wikisource	קכד ב	Page/daf title תיקוני זהר קכד ב + daf-nav template; no tikkun-number print header

Witness	Unit opened	HEADER reported
Wikisource	Index	Section heading תיקון שבעים → קיט ב–קלח ב (incl. קכד)
Sefaria	124b	Tikkunei Zohar 124b / תקוני הזהר קכ"ד ב
Sefaria	124a	Tikkunei Zohar 124a / תקוני הזהר קכ"ד א (+ primary lemma)
Sefaria	Tikkunim.70	Range header 119b:2–139a:1 / קי"ט ב:ב'–קל"ט א:א'
HebrewBooks	—	לא נפתח

YA-IGK20 R09-B01 — Tikunei Zohar 124 only (CoS parallel lane) — 5) Verdict (CoS)

Claim	Tag	Basis
Text of the ascent lemma complex as carried on/ around WS 124b (primary string + histalkut continuation), cross-checked Sefaria	[E-subresearch]	Both WS and Sefaria opened; string extracted; 122b absence confirmed. Pagination label WS-page vs Sefaria-daf is apparatus, not denial of text.
Tikkun number assignment of 124a/b as "תיקון שבעים / תיקון 70"	[U]	Index TOC + Sefaria alt_structs map only. No print folio header תיקון ע' / תיקון שבעים on opened 124a/ 124b pages. Per lane rule: remains [U] unless a print header proves it.
Index לא בדוק flag	N/A	Index does not say לא בדוק (count 0).
Locus 122b for this ascent lemma	REJECT (supported)	Lemma absent on WS + Sefaria 122b.

Do not invent Mantua/Kushta print headers not opened. ToratEmet HTML and HebrewBooks not readable this pass.

YA-IGK20 R09-B01 — Tikunei Zohar 124 only (CoS parallel lane) — Cache inventory (`r09b01_tz/`)

- ws_124b_api.json, ws_124b.wiki.txt, ws_124b_bare.txt
- ws_122b_api.json, ws_122b.wiki.txt, ws_122b_bare.txt
- ws_tz_index_api.json, ws_tz_index.wiki.txt
- sefaria_124a.json, sefaria_124b.json, sefaria_122b.json, sefaria_119b.json
- sefaria_124a_plain.txt, sefaria_124b_plain.txt, sefaria_122b_plain.txt
- sefaria_tikkunim70.json (= alt Tikkun 70 range), sefaria_tikkun70.json (= daf 70 only; not tikkun-70)
- sefaria_tz_index.json, sefaria_raw_index.json
- hb_search.html (empty), toratemet_tz.html (CF interstitial)

תיק 0144 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 9

דוח או עדות מתולדות המחקר[198]

(R09-BATCH-01 — YA-IGK20 consolidated (A/B/C/D) — A Tikunei Zohar 124 — ascent lemma + tikkun header

(Folded from TZ124 lane — full apparatus in R09-B01-TZ124.md.)

— A) Tikunei Zohar 124 — ascent lemma + tikkun header — A1 Aramaic lemma [E-subresearch]

Wikisource https://he.wikisource.org/wiki/תיקוני_זהר_קכד_ב

> אֶלָּא דְּסָלִיק הַהִיא נִשְׁמָתָא דַּאֲצִילוּתָא מִנֵּיהּ וְאִתְפָּרַשׁ מִנֵּיהּ

Bare: אלא דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה

198. מסמך 0144: 54 — R09-BATCH-01 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Pagination apparatus: WS page titled קכד ב places primary lemma **Continuation:** אסתלק נשמתיה מניה ואשתאר גופא יבשא / דאסתלקת מניה (דף קכד ע"ב). marker before נשמתא בארח אצילות / דהאי נשמתא איהי גופא לנשמתא עילאה.

Sefaria second witness: primary lemma on 124a:7; Sefaria 124b = continuation only. Same string; daf-label disagreement = apparatus, not denial of text.

— A) Tikunei Zohar 124 — ascent lemma + tikkun header — A2 Headers per edition (assignment [U] if conflict / no print)

Witness	Unit	Header reported	Tikkun#?
Wikisource	קכד ב	Page/daf title + nav template	No on-folio תיקון ע' / שבעים
Wikisource index	TOC	## תיקון שבעים → קיט ב–קלח ב (incl. קכד)	Editorial TOC only
Sefaria	124a / 124b	Daf titles only	No print tikkun header
Sefaria alt_structs.Tikkunim slot 70	Range 119b:2–139a:1	Structural map includes 124	Map ≠ print
Sefaria slot 19	38a:2–42a:6	—	Does not cover 124
Sefaria slot 69	99a:1–119b:1	—	Ends before 124
HebrewBooks / ToratEmet HTML	—	לא נפתח (empty / CF)	—

Index note: string לא נדוק count on WS index = 0 (do not invent that flag for תיקון שבעים).

— A) Tikunei Zohar 124 — ascent lemma + tikkun header — A3 122b REJECT (already sealed; re-confirmed)

on WS + Sefaria 122b (content ABSENT Lemma = ואתה תחזה / נימא / עלמא סתימאה).

— A) Tikunei Zohar 124 — ascent lemma + tikkun header — A4 Verdict A

Claim	Tag
Ascent lemma text (WS/Sefaria complex on/around 124)	[E-subresearch]
Tikkun 19 / 69 / 70 assignment of folio 124	[U] until print header / scan
Locus 122b for ascent	REJECT

תיק 0165 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 9

דוח או עדות מתולדות המחקר[199]

— A — TZ124 (Drive 51/52 → R09-T01 / T02 / T03) — T01§ 122b REJECT

root +) sefaria_122b_plain.txt + r09b01_tz/ws_122b_bare.txt Independent check on (Tikkunei_Zohar_122b.txt):

ascent strings דסליק / נשמתא דאצילות / ואתפרש מניה / אסתלק נשמת ABSENT.

Content = ואתה תחזה / נימא / עלמא סתימאה pack matches — block.

Claim	PASS/FAIL
122b ≠ ascent locus	PASS

תיק 0269 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 9

דוח או עדות מתולדות המחקר[201]

R09-TZ124 — SOURCE QC LOG (Research Director)

Pack: Drive 51 1JK62iN3kMwDCEt-etECeMvBGdLD2MFY1 (SUMMARY) · Drive 52 17EfMM4fMJZjMI50rp6I-0wBvbXWik4Qt (FULL)

Local: /workspace/ya-igk20/R09-B01-TZ124.md, R09-B01-TZ124-SUMMARY.md

---

199. מסמך 0165: 56 — R09-B01 QC LOG (partial).md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

201. מסמך 0269: 55 — R09-TZ124 QC LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Caches: r09b01/, r09b01_tz/, **prior** Tikkunei_Zohar_122b.txt / 124a.txt
Film CUT: HOLD

Drive 51/52 content matches local packs (read via Drive MCP this pass).

תיק 0037 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 10

דוח או עדות מתולדות המחקר[58]

T06 — exact lemma לידת הנשמות → **לא נמצא** [לא נמצא][U] — Open-log (editions / pages / queries searched)

#	Probe	Result
1	Sefaria ES לידת הנשמות (sefaria.org.il search-wrapper)	13 hits; 0 in Pri Etz Chaim / Sefer Etz Chaim / Sha'ar HaKavanot / Sha'ar HaPesukim. Hits = LT Tzav/ Bamidbar, DMC Discourses 4:3, Chanah Ariel, Ohr HaChammah, Ma'avar Yabbok only.
2	Sefaria ES לידת נשמות (no ה)	5 hits; 0 Ari. Ben Yehoyada Sotah; Shem MiShmuel; Ohr Penimi on TES; Sulam on Zohar.
3	Sefaria ES לידתן של נשמות	0
4	Sefaria ES לידת הנשמות + filter Kabbalah / Arizal	0 Ari body (Kabbalah filter returns Ohr Penimi/Sulam only)
5	Full-text scan PEC Gate of Passover (all ch. 1–8, Sefaria)	lemma 0; related: לידת הזו״א / יום לידתה…יום ז' של פסח / סוד נשמות (≠ exact milah; T17 sealed)
6	Full-text PEC Gate of the Omer Count	lemma 0; Atika 0

58. מסמך 0037: 71 — R10-GB03 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

#	Probe	Result
7	Full-text SHK Sermons on Passover / Sukkot / Shavuot / Isru Chag	lemma 0
8	Full-text Sefer Etz Chaim 28 (ibbur)	lemma 0; has ז"ת דעתיק / נשמות mapping (T21 sealed)
9	Full-text Sefer Etz Chaim 6 (Ohr Penimi cites שער ו' for לידת-נשמות fitness)	lemma 0; only נשמות חדשות language
10	Full-text Sha'ar HaPesukim, Book of Job (Shem MiShmuel "LT Ari on Job" lead)	lemma 0; בעתיקא 0
11	Wikisource exact "לידת הנשמות"	3 pages — all חנה אריאל; עץ 0 חיים / פרי עץ חיים / שער הכוונות
12	Wikisource EC tree לידת הנשמות prefix עץ חיים	noisy partials (לידת המוחין / הנשמות) — no exact milah
13	HebrewBooks search UI	unreachable / redirect (error.html / tiny shell HTML) — not text-mined
14	archive.org advancedsearch phrase+PEC	0 docs

Caches: r10gb03/es_leidat_neshamot.json, es_leidat_neshamot_nh.json, es_leidatan.json, t06_open_log.json, **full** txt_Pri_Etz_Chaim__Gate_of_Passover.json, **etc.**

Status proposal: keep T06 HOLD / לא נמצא. Residual for future non-Sefaria print OCR (HebrewBooks PDF / Otzar page images) only.

תיק 0039 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 10

דוח או עדות מתולדות המחקר[8]

8. מסמך 0039: R10-C-D.md — 60b. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

שרש מצות R10 C+D — Grok Bot independent land — D — DMC התפלה (R10-T01)

Fresh opens: §א · §ב · §ג · §מו

Local: /workspace/ya_igk20/r10/dmc_smt_{1,2,3,46}.json · full JSON /workspace/ya_igk20/r10/R10_D_DMC_TEFILLAH.json

---

תיק 0104 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 10

דוח או עדות מתולדות המחקר[9]

Result — Misses

Target	Status
DMC SMT §§א-ג, מו (GB02 stub)	לא נמצא exact verse (theme-adj §ח Ribash / §מד אלהא)
TO Beshalach סא	no verse — אלהא דאלהיא + עשר ספירות
LT / Tanya / DMC mitzvot (quick)	this pass לא נמצא exact verse

---

תיק 0152 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 10

דוח או עדות מתולדות המחקר[65]

GOAL 1 — Iggeret HaKodesh 20 body (ibbur / leidah / 7 months / KYS / Atika / 9 or 7) — Quote A — leidah = KYS דבעתיקא תליא; 7 months Shmini Atzeret → Shvi'i shel Pesach; 9 [E] or 7 months

Sefaria segment 20:15 (0-index para 14; Vilna overlay context near preceding [מ: ד תשרי] block):

> וּמַה גַּם, כִּי בְּרִיאַת הַנְּשָׁמוֹת - מִמֶּנָּה, לִהְיוֹת יֵשׁ וְדָבָר נִפְרָד בִּפְנֵי עַצְמָהּ בְּעוֹלַם הַבְּרִיאָה, וְנִקְרָא בְּשֵׁם "לֵידָה", כִּקְרִיעַת יַם־סוּף דְּ"בְעַתִּיקָא תַלְיָא". וְגַם, כָּל גִּידּוּל הַנְּשָׁמוֹת כָּל זְ חֲדָשִׁים, מִזִּיווּג שֶׁל שְׁמִינִי עֲצֶרֶת עַד שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח, הוּא כְּמוֹ גִּידּוּל

9. מסמך 0104: R10-E GADOL NOTE.md — 59b. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
65. מסמך 0152: R10-GB01 FULL.md — 60. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

זְעֵיר אַנְפִּין וְנוּקְבָא בְּבֶטֶן "אִימָּא עִילָּאָה", שֶׁהוּא עַל־יְדֵי אוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים מֵ"אִימָּא עִילָּאָה", וּמִלְמַעְלָה לְמַעְלָה עַד אֵין־סוֹף, הַמִּתְלַבֵּשׁ בָּהּ כָּל ט' אוֹ ז' יַרְחֵי לֵידָה. וְכָכָה הוּא בְּבְרִיאַת נְשָׁמוֹת וּמַלְאָכִים לְעוֹלַם הַבְּרִיאָה.

Proves [E]: (1) creation of neshamos from Malchut → called leidah; (2) compared to kriyat yam-suf with lemma דבעתיקא תליא; (3) 7 months growth from zivug of Shmini Atzeret until Shvi'i shel Pesach; (4) analogy to ZA/Nukva in Imma Ila'ah; (5) lights from Imma Ila'ah upward to Ein Sof clothed in her כל ט' או ז' ירחי לידה.

Does not prove: why 7 vs 9; whether calendar is literal solar months vs kabbalistic overlay; identity of Atika beyond the lemma; full mechanism of KYS (that is LT/Zohar territory).

GOAL 3 — Ari primary: בעתיקא תליא 3a — on kriyat yam suf. Zohar — FOUND [E-primary]

Opened: https://www.sefaria.org/api/texts/Zohar,_Beshalach.13.180
cache: zohar_beshalach_13_180.json, zohar_beatiqa_para20.txt, zohar_beatiqa_para21.txt.
(Kehot Sources on LT/Torah Ohr point to זח"ב מח,א — Sulam/ vocalized map as Beshalach 13:180.)

וְתָאנָא בְּסִפְרָא דִּצְנִיעוּתָא, אֵלַי, דַּיְיקָא, בְּעַתִּיקָא תַּלְיָא כֹּלָּא. בֵּיהּ שַׁעֲתָא אִתְגַּלֵּי עַתִּיקָא קַדִּישָׁא...
...מַאי טַעֲמָא. בְּגִין דִּקְרִיעַת יָם סוּף בְּעַתִּיקָא תַּלְיָיא.

Proves [E-primary]: lemma בעתיקא תליא(א) applied to kriyat yam suf / "מה תצעק אלי"; revelation of Atika Kadisha.
Does not prove: LT's application that this koach = leidat ha-neshamos (that is Admur's bridge in LT Tzav 11).

YA-IGK20 R10 — Grok Bot independent BATCH-01 (R10-GB01)

GOAL 4 — Derekh Mitzvotekha / Tzemach Tzedek «שרש מצות התפלה» §§2 & 46

Opened:

https://www.sefaria.org/Derekh_Mitzvotekha,_Shoresh_Mitzvat_HaTefillah.2

https://www.sefaria.org/Derekh_Mitzvotekha,_Shoresh_Mitzvat_HaTefillah.46

caches: dmc_smt_2.json, dmc_smt_46.json.

Provenance: Tzemach Tzedek — not Admur. Tag [E-primary] for TZ"Tz body; do not attribute to Admur.

תיק 0156 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 10

דוח או עדות מתולדות המחקר[66]

R10-FULL QC LOG — CoS GB01 + Kuksik A/B/C/D/E + renumber Packs under QC —

Drive #	id	Title	Local
59	1rC1SblxwRHWGg9fzxnm72P41xTOGJLp_	R10-GB01 SUMMARY	R10-GB01-SUMMARY.md (local twin; sizes match Drive)
60	1QXb3TJUKvjEyxq-rokT8UetMf5eX8dEU	R10-GB01 FULL	R10-GB01.md
62	1RuGVtEj83R6LbHg4qUb1zaoOFolB5pke	R10-A ATIKA KYS.json	r10gb01/ R10_A_ATIKA_KYS.json / ya_igk20/r10/
62b	1y9FW6lbTRCsGDNG1_gQbDC2ua2smOnSw	R10-A-B.md	R10-A-B.md
63	1NtoYjmbqZUA-n5fsGtF_WXzYB6XmvkjV	R10-B MONTHS OMER.json	R10_B_MONTHS_OMER.json
59E	1ic4aqW1kg2UPyi1t1lr48mN-Kz7I5DAs	R10-E GADOL.json	R10_E_GADOL.json
60D	1KqABa8VR7PaqsSiAAdyRZPMGaFu5iEqs	R10-D DMC TEFILLAH.json	R10_D_DMC_TEFILLAH.json
61C	1BLa69Hf_oCf4_5n32Kw4cZylIEKnlAI_	R10-C ADAM CHAVA.json	R10_C_ADAM_CHAVA.json

66. מסמך 0156: 65 — R10-FULL QC LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Drive #	id	Title	Local
58	1USFakX9ON3YvYhMGUT3-JJOYEssXhX16	R10 PAPER LEDGER	58_R10_PAPER_LEDGER_BATCH_OPEN_Q.md

Sefaria opens checked (FULL + local dumps + live re-open where needed): Tanya IH 20 §§15–16; LT Tzav 11; LT Bamidbar 20; Zohar Beshalach 13:180; Shaar HaPesukim Beshalach 5; PEC Gate of Passover / Omer / Festival; DMC SMT §§2,46; Torah Ohr Miketz 14; Etz Chaim 19:1–2; SHK Sermons on Passover (Sefaria tree).

תיק 0025 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 12

דוח או עדות מתולדות המחקר[74]

— R12-L1 — SHK / PEC PRINT WITNESS (provisional R12-T01+)

Proposed tickets

ID	Target seal	Edition	Printed page	Match [E]
R12-T01	SHK 12:4 Pesach Atika R10-T12	HB 22601 יפה שעה · ירושלים תרס"ב/1902	PDF-174 (פו-פז 176)	MATCH OCR) noise on תליא→פציא; מעתיקא קדישא + רחם האילה clear)
R12-T02	PEC 8 Pesach R10-T11	HB 14173 · ירושלים תשכ"א/ 1961	PDF-517 (תקיז-תקיח 518; PDF-148 149)	all MATCH sealed bits (רחם / בעתיקא / סוד נשמות / ביבשה)
R12-T03	.R10-T11 corr	HB 49521 · קארעץ/Korets 1782	PDF-207/קח~ 208	w/ OCR MATCH noise (נעתקא)
R12-T04	.R10-T11 corr	HB 19621 · דובראוונא/ Dubrovna תקס"ד/1804	PDF 243–242	MATCH Atika+rechem OCR) רחם הנזקכא)

74. מסמך 0025: R12-L1 SHK PEC PRINT.md — 75b. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0201 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 12

דוח או עדות מתולדות המחקר[210]

בעתיקא — GOAL 1 — SHK Pesach drush 12 / PEC Pesach ch.8 תליא / קריעת רחם האילה — 1b. PRINT OPENED — HebrewBooks שער הכוונות / יפה שעה

Field	Value
HB ID	22601
Title	שער הכוונות (יפה שעה)
Place / year	ירושלים 1902 / תרס"ב
PDF	r12gb01/hb_shk22601.pdf (297 pp.)
Locus	PDF pp. 174–175 (OCR form-feed ≈174–175); section header ספירת העומר / שער הכוונות under דרוש יב
OCR dumps	shk22601.txt, shk_hit_p175.txt, shk_p175_lemma.txt, shk_drush12_print.txt

Print OCR (p.175) — בעתיקא block (OCR noise noted; sense matches WS):

> וז"ל'ובספרא דצניעותא מה תצעק אלי אלי דייקא בעתיקא [OCR: פציא] מלתא ר"ל כי להיות אז ז"א בבחי' קטנות לא הי' יכול להזדווג עם נוק' בסוד נשיכת הנחש כדי לקרוע קריעת ים סוף אם לא ע"י הארה הנמשכת לו מעתיקא קדישא הוא א"א כנודע... ולכן בעתיק' תליא מילת'.

Print OCR (same cluster) — קריעת רחם האילה:

> ...ענין קריעת ים סוף שנקרע ביום זה שהוא קריעת רחם האילה שהוא היסוד שבה סוף לכל דרגין שבה ע"י זווג נשיכת נחש העליון דקטנות.

210. מסמך 0201: 78 — R12-GB01 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Verdict Goal 1b: PRINT primary OPEN for both lemmas. Tag [E-primary] on HB 22601 print body for SHK דרוש י"ב. WS remains quality-flagged but no longer the sole witness.

Do not mint R10-T22 — map as R12-T01 (below) pointing at existing T12 locus.

GOAL 3 — פתח אליהו 17a — כל מאן דאפריש חד מן חבריה — 3a. Lemma OPEN (Sefaria TZ 17a)

Ref: Tikkunei Zohar 17a / תקוני הזהר י"ז א

Cache: sefaria_tz17a.json, pe_17a_block.txt, tz17a_plain.txt

Version noted: Tiqqunei ha-Zohar (Margalya / Solomon 2024) on this API hit.

> פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבן...
> ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו. כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר. אתחשיב ליה כאלו אפריש בך.

תיק 0203 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 12

דוח או עדות מתולדות המחקר[11]

T01 ↑ — Mantua PE (Kuksik T07 REMAP) — 1b) Apparatus (1 under T01 ↑ — LIT n.19 (was Kuksik T08 half; **not T10**)

Check	Result
Source	Lessons in Tanya Vol.4 · ya_igk20/tanya_n33/lit_vol4.txt line 13083
Exact	19. Cf. Introduction to Tikkunei Zohar, p. 17a.
Context	Epistle XX body — Moshe / upper Netzach of ZA cluster

11. מסמך 0203: 85 — R12-GB02 QC LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Check	Result
PE Intro-II cites	multiple in same vol (e.g. lines 1017, 6088, 12930 — Introduction II / Patach Eliyahu)
vs L4 Kehot fn32/29	distinct — those = Tikkun 70 @ 124a histalkut (already sealed T05c)
Mint R12-T10?	NO — apparatus pointer to same PE 17a locus as T01

Verdict: PASS as T01↑ apparatus. No T10.

תיק 0265 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 12

דוח או עדות מתולדות המחקר[76]

R12-GB01 FULL PACK QC LOG — Research Director SOURCE QC (merge Kuksik L3 ∪ GB01 ∪ L1/L2/L4) — 1) R12-T01 — fold prior QC (no re-litigate)

Prior log qc/R12-T01_QC_LOG.md (Drive 1iUGv8fpqPg4o-FkJZuwtEccHl22ibL99): PASS · SEALED [E] on Sefaria API Tikkunei_Zohar.17a.12 exact milah «כל מאן דאפריש חד מן חבריה»; Petach opens 17a:9; ABSENT on TZ124; NOT print Constantinople 1740 folio.

This pass: re-confirmed local r12gb01/tz17a_plain.txt + pe_17a_block.txt + qc/sefaria_tz_17a12.json. No contradiction. Seal stands.

תיק 0266 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 12

דוח או עדות מתולדות המחקר[77]

R12-T01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — 1) Claim window extracted (Drive pack)

From R12_L3_PETACH_ELIYAHU.json (opened via Drive MCP this pass):

---

76. מסמך 0265: 79 — R12-GB01 FULL PACK QC LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
77. מסמך 0266: 77 — R12-T01_QC_LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Field	Value
locus	תיקוני הזהר י״ז ע״א / 17a:12 Tikkunei Zohar (פתח אליהו)
phrase_canon	«כל מאן דאפריש חד מן חבריה»
phrase_hit	«דאפריש חד»
quote_he (claimed)	ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו. כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר. אתחשיב ליה כאלו אפריש בך.
heVersionTitle (claimed)	Constantinople, 1740
heVersionSource	https://margalya.com/pages/tz
Petach opens	17a.9 «פתח אליהו ואמר רבון עלמין...»
contrast	TZ124 = יקוו המים lane — not דאפריש חד

Local mirrors re-opened: r12gb01/tz17a_plain.txt **line 12;** r12gb01/pe_17a_block.txt**.**

R12-T01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — 2) Sefaria API verify — Tikkunei_Zohar.17a.12

Fetched: https://www.sefaria.org/api/texts/Tikkunei_Zohar.17a.12?context=0
Also: full Tikkunei_Zohar.17a **(22 segs).**

Check	Result
ref	תקוני הזהר י״ז א:י״ב / Tikkunei Zohar 17a:12
heVersionTitle	locked; source) Constantinople, 1740 (margalya.com/pages/tz)
he (HTML stripped)	ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו. כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר. אתחשיב ליה כאלו אפריש בך.
lemma after normalize (strip niqqud / (HTML / quotes	EXACT MATCH «כל מאן דאפריש חד מן חבריה» segment ⊃
claim quote_he vs API	on milah window (aside byte-identical (line breaks in API from

17a territory map (API he[]):

seg	content flag
17a:1–8	הקדמה אחרת / Rashbi circle
17a:9	פתח אליהו ואמר… ← Petach opens
17a:10–11	עשר תקונין / ספירן
17a:12	כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר ← HIT
+17a:13	(עשר ספירן כסדרן…) continuation of Petach

⇒ Locus is 17a Petach Eliyahu, not end-of-work 124.

Dump fingerprint: qc/sefaria_tz_17a12.json md5-12 75f5647b7c81 / 4915 B · r12gb01/tz17a_plain.txt 785cf3e676a8 / 4031 B.

-R12-T01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — 4) Print witness honesty (R12 rules)

Claim	Opened?	Class
Sefaria digital he labeled «Constantinople, 1740»	YES (API)	[E] digital edition attribution
Real Constantinople 1740 print page / folio scan for ע"א ז"י	NO this QC	not [UCOP]
HB tz44506 (Mantua מנטובה, not Kushta 1740)	OCR noise only; not used as 1740 seal	N/A
Secondary liturgical parallels (Daily Zohar / Giluy Milta) in pack	not re-fetched this QC; pack cites as [E-secondary]	leave as pack notes

Honesty: Seal text on Sefaria digital [E] matching exact milah. Do not upgrade to print-witness Constantinople 1740 until a real page/scan is opened. Pack already self-tagged [E] — QC agrees.

R12-T01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — Still open (non-blocking)

- Constantinople 1740 print folio scan for י"ז ע"א → would allow [UCOP] upgrade later
- Optional secondary liturgical re-fetch (not required for seal)

R12-T01 — SOURCE QC LOG (Research Director) — Film

CUT assembly remains HOLD.

תיק 0311 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 12

דוח או עדות מתולדות המחקר[81]

— YA-IGK20 R12-GB02 — Residuals (post GB01 seal T01–T06) **Kehot / OHT NEW → propose **R12-T08 (2

Sealed (do not redo): Kehot Eng fn32 / Heb fn29 = תיקון ע׳ @ קכד (inside T01–T06 floor).

NEW: - Kehot Lessons in Tanya n.19: «Cf. Introduction to Tikkunei Zohar, p. 17a.» [E] - PE Introduction-II / פתח אליהו apparatus cluster (LIT+SHI) - OHT TZ124 histalkut recheck: still לא נמצא

File: R12_GB02_KEHOT_OHT.json

תיק 0021 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 15

דוח או עדות מתולדות המחקר[13]

Locus 3 — Tikunei Zohar 124 print folio — A) Mantua HB44506

Field	Value
page # (printed)	Folio קכד (124a); verso 124b unmarked

81. מסמך 0311: 83 — R12-GB02.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
13. מסמך 0021: 190 — R15 FINAL CLOSEOUT PRINT QC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Field	Value
page # (PDF)	255 = 124a; 253 = 123a (histalkut leaf)
running header	תקונא שבעין (on 123a/b and 124a/b)
edition	Mantua 1558/תקוני הזהר שי"ח — HB 44506
exact quote (histalkut target)	On קכד: histalkut lemmas לא נמצא. On קכג (123a) PRESENT: דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה אסתלק נשמתיה מניה ואשתאר גופא יבשא ... ואתפרש מניה
read method	body scan of page images + OCR/pdftotext of HB PDF
tag	[E]
delta vs R14 skeleton	NO

Locus 3 — Tikunei Zohar 124 print folio — B) Kushta HB39654

Field	Value
page # (printed)	Folio קכד (124a); 124b verso
page # (PDF)	124a = 259; 124b = 260
running header	תקונא שבעין
edition	Kushta/Constantinople 1719/תקוני הזהר תע"ט — HB 39654
exact quote	end 124a: דסליק ההיא נשמתא דאצילותא מניה ואתפרש מניה (PRESENT סע"א). open 124b: אסתלק נשמתיה מניה ואשתאר גופא יבשא (PRESENT).
read method	pdftotext/OCR + body scan
tag	[E]
delta vs R14 skeleton	NO

Local: /workspace/ya_igk20/r12/mantua_*.png, kushta_*.png.

תיק 0233 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 15

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[15]

R15-GB01 CLOSEOUT SOURCE QC FULL — 0. Framing — 192

Official R15 closeout provenance audit vs R14 peshat skeleton.
Bot R16/R17 already ran; this lane searches only for sources that could change that skeleton.
Default empty verdict: «לא נמצא ממצא המשנה את שלד R14».

Final lane verdict: מוכן לחוברת
Skeleton-changing YES hits: 0

1. Iggeret HaKodesh 20 — body (Kehot / Sefaria) — Δ vs R14 skeleton

NO · Confidence: high (digital) / med-high (print residual)

2. — Derekh Mitzvotekha · Shoresh Mitzvat HaTefillah §46 Locus / URL

דרך מצותיך · שורש מצות התפלה · מו' — Tzemach Tzedek (not Alter Rebbe)
https://www.sefaria.org/Derekh_Mitzvotekha,_Shoresh_Mitzvat_HaTefillah.46

2. — Derekh Mitzvotekha · Shoresh Mitzvat HaTefillah §46 Exact quotes

Atik-in-ibbur cluster:

> עתיק יומין ומלמעלה למעלה עד אין סוף המתלבשי' בנוק' כל ט' או ז' ירחי לידה שעי"ז דוקא הוא גידול הנשמות בבטן הנוק' ועד"ז גידול הז"א בבטן אימא כו' והיינו כנ"ל במשל בגידול האילן עם פירות מהגרעין שאין זה אלא ע"י כח הצומח שבארץ שהוא בחי' דבר ה' ממאמר תדשא כו' ולכן צ"ל ג"כ המשכת גשמי' לרוות הארץ שיתגלה כח הצומח שבה, כך למעלה גידול הפרצופים מהנקודות דתוהו הוא ע"י

15. מסמך 0233: R15-GB01 CLOSEOUT SOURCE QC FULL.md — 192. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

המשכת אורות עליונים מא"ס ב"ה בהנוק' שעי"ז נעשה גידול זה כו', וכמו שהכח הצומח לא יוציא מעצמו רק כאשר יהי' מתחלה העלא' מ"ן ע"י זריעת הגרעין שנקבר בארץ ונכלל בכח הצומח אז נמשך כח הצומח להגדיל האילן כך למעלה צ"ל העלא' מ"ן בתחלה וה"ע הבירורים שנזכר תמיד בע"ח דאו"א העלו מבחי' ז"ת שבו בע"י ואח"כ עי"ז נמשך אור המברר לבררם ולתקנם

Ibbur/yenika marker:

עיבור יניקה ומוחי' נמשכים אורות עליונים מלמעלה לנוק' מאימא עילאה ומבחי' עתיק יומין ומלמעלה למעלה עד אין סוף המתלבשי' בנוק' כל ט' או ז' ירחי לידה שעי"ז דוקא הוא גידול הנשמות בבטן הנוק' ועד"ז גידול הז"א בבטן אימא כו' והיינו כנ"ל במשל בגידול האילן עם פירות מהגרעין שאין זה אלא ע"י כח הצומח שבארץ שהוא בח

Derekh Mitzvotekha · Shoresh Mitzvat HaTefillah §46 — Tag .2

[E-primary] API · scan/OCR residual [E-primary reported]/[U]

— Derekh Mitzvotekha · Shoresh Mitzvat HaTefillah §46 .2 Proves

46§ צ"צ ties עיבור/יניקה/מוחין growth to ארות including עתיק יומין / Ain Sof — tipa/ibbur/Atik as known Chabad-secondary cluster.

— Derekh Mitzvotekha · Shoresh Mitzvat HaTefillah §46 .2 Does not prove

Does not rewrite AR peshat; must not be voiced as AR; no Q42/Q70 close.

Derekh Mitzvotekha · Shoresh Mitzvat HaTefillah §46 — Δ vs .2 R14 skeleton

NO · Confidence: high (API) / medium (print page)

Tikkunei Zohar 124 — folio + title/number — Digital .4

- https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.124a

- https://www.sefaria.org/Tikkunei_Zohar.124b
- Print tradition often cited: Constantinople 1740 pagination (first print Mantua 1558; title תיקוני הזהר)

Tikkunei Zohar 124 — folio + title/number — Kehot apparatus .4

EN Lessons in Tanya Vol.4 · Epistle 20 footnotes:

> .Tikkun 70 (p. 124a) .1
> .Yeshayahu 49:2 .2
> … Or HaTorah, Shmot, p. 199 … .3

HE Shiurim scan (1DDeoWbnZXpaqUidu9edbr6PMf5Gto-hJ · page ~1532):

> 29) תיקון ע׳ (קכד, סע״א).

Tikkunei Zohar 124 — folio + title/number — Crosswalk .4

Edition	Note #	Content
EN LIT	32	Tikkun 70 · 124a
HE Shiurim	29	תיקון ע׳ · קכד סע״א
EN 33	—	Isaiah 49:2 (not TZ)
EN 34	—	OHT Shemot p.199

Tikkunei Zohar 124 — folio + title/number — Tag .4

TZ digital [E-primary] · physical Mantua/Const. title-line [U] · HE note scan [E-primary] (image opened)

Tikkunei Zohar 124 — folio + title/number — Proves .4

Kehot points IGK20 histalkut teaching to Tikkun 70 / 124a. EN “note 33” ≠ TZ.

Tikkunei Zohar 124 — folio + title/number — Does not prove .4

Skeleton change; absolute print title-string still wants daf photo.

Tikkunei Zohar 124 — folio + title/number — Δ vs R14 .4 skeleton

NO · Confidence: high (70/124a) / medium (physical title#)

Δ vs R14 skeleton — (קצט) Or HaTorah Shemot ~p.199 .6

NO · Confidence: medium-high

/R15-GB01 CLOSEOUT SOURCE QC FULL — 10. Bot R16 — 192 R17 note

Bot already ran R16 and R17; wrap sealed at ledger 189. This closeout does not reopen R17, remint T-ids, or self-seal.

Prior trail touched: R12-GB02 KEHOT OHT (81), HE scan 20 — R08-T15…, R15/R16/R17 packs.

תיק 0200 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[21]

Proposed tickets (R16-T16+ only) — R16-T18 quote

> ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר ה' ארך אפים וגו'. הנה כתיב היום לעשותם ואמרו רז"ל לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה וגדול התלמוד שמביא לידי מעשה. וגם בזהר הקדוש הפליא להגדיל בשבח המעשה דמצות אינון לבושין וכשחסר מצוה אחת הוי לבושא חסירא. ולכן אדם צריך לבא בגלגול עד שיקיים כל התרי"ג מצות ולהיות כהן ולוי ג"כ כדי שיקיים המצות התלויות בהם. ולהבין כל זה איך נעשו לבושין ממעשה המצות ומהו ענין לבוש זה ולמה צריכה הנשמה להיות לה לבוש (ועמ"ש מזה בפ' חיי שרה ע"פ ואברהם זקן ובמ"א). הנה נודע שירידת הנשמה בעולם הזה היא צורך עלייה כי הנשמה קודם בואה לעולם הזה היתה בבחינת עמידה

21. מסמך 0200: R16_GB03_NET_NEW.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

וכמ"ש חי ה' אשר עמדתי לפניו. ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. וע"י קיום המצות בעוה"ז נעשה לה בחינת הליכה ונתתי לך מהלכים וגו' (וכמבוא...

URL: https://www.sefaria.org/Likkutei_Torah,_Sh'lach.3.1?lang=he

---

תיק 0270 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[123]

Proposed tickets (R16-T22+ only) — R16-T24 quote

כי הנשמה קודם בואה לעוה"ז בהתלבשות בחומר הגופני היתה בבחי' עומד כמ"ש חי ה' אשר עמדתי לפניו וענין עומד הוא שהוא תמיד במדריגה א' ולא יעלה ולא יגרע ממדרגתו לעולם וכן המלאכים נקראים עומדים שהן בחי' עצי שטים עומדים וכמ"ש ג"כ ונתתי לך מהלכים בין העומדים דעומדים קאי על המלאכים שעומדים תמיד מוי"ב במדריגה א' באוי"ר והיינו בחי' אהבה דבכל נפשך דכפי כח ההשגה שיש בנפש המלאך או בהנשמה כפי קבלת' ממקור חוצבה כך הוא התפעלות האוי"ר כו' משא"כ אוי"ר שתתפעל הנפש מצד ירידתה בגוף להיות כי החשך והצמצום מסתיר לה אזי תתגבר בהתפעלות לצאת מן ההסתר והוא התפעלות שלמע' מהגבלת הכלי עד שאין כלי המגביל שלה מסתיר לה ותוכל לילך בעילוי המדרגות בלי שיעור אחר שיצאתה מגדר גבול הכלי ועי"ז נעשי' הנשמה בבחי' מהלך לילך בעילוי אחר עילוי ברום המעלות בבחי' א"ס וזהו ונתתי לך מהלכים.

URL: https://www.sefaria.org/Derekh_Mitzvotekha,_Shoresh_Mitzvat_HaTefillah.42.2?lang=he

---

תיק 0012 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[134]

6. Continuous peshat — טו (סיום: דצח"מ / מצוות מעשיות) — 6.1 What Admur says

«ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות דומם צומח חי מדבר... שאף שהחי הוא למעלה מהצומח והמדבר למעלה מהחי, אעפ"כ החי ניזון וחי מהצומח והמדבר מקבל חיותו

123. מסמך 0270: R16_GB04_NET_NEW.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

משניהם וגם חכמה ודעת... כי הוא בחינת אור חוזר ממטה למעלה מתחתית העשיה...»
«ויובן היטב בזה... מה שמלאכים עליונים שבמרכבה פני שור ופני נשר נהנים... מרוח הבהמה והעוף העולה אליהם מהקרבנות... וכדקדוק לשון הזוה"ק: "ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון".»
«ואחרי הדברים והאמת האלה... גודל מעלת המצות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי, כמו שכתוב: "היום לעשותם", ו"יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי עוה"ב".»
«עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה.»
Locus: end of epistle · [E]

6.2 — 6. Continuous peshat — טו (סיום: דצח"מ / מצוות מעשיות) Why here

«ומזה» — from earth/or chozer (יד): the rank paradox (higher nourished by lower) is the same אור חוזר. Angels of the Merkavah enjoying korbanot spirit is the same pattern (Zohar: from their own yesod/ikar). Therefore the entire architecture lands on מצות מעשיות as the purpose of souls' descent into this physical world — closing the letter's telos without needing further cosmic apparatus.

6.4 — 6. Continuous peshat — טו (סיום: דצח"מ / מצוות מעשיות) Plain terms

- דצח"מ: domem-tzomeach-chai-medaber (inorganic-vegetative-animal-articulate); paired with earth-water-fire-air.
- אור חוזר (reapplied): explains why higher ranks draw life (even wisdom) from lower.
- מיסודא ועיקרא דילהון: Zohar's precision — enjoyment from the angels' own elemental root (animal spirit returning), not mere physical meat.

134. מסמך 0012: 154 — R17-GB03 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

• מצות מעשיות: operational/physical commandments — telos of descent («היום לעשותם»).

6.5 — 6. Continuous peshat — טו (סיום: דצח"מ / מצוות מעשיות) Tags

Body [E] · Ber. 40a / BK 71b–72a / Zohar III:241a / Deut. 7:11 / Avot 4:17 via Admur [E-primary] · colophon [E] · R17-C deepen mitzvot vs Torah (already ז–ט) out of scope for new T remint

6.6 — 6. Continuous peshat — טו (סיום: דצח"מ / מצוות מעשיות) Implicit Qs

- Full sacrificial theology beyond Admur's or-chozer point — [U] not needed to close peshat.
- Relation of this telos to earlier «חותם המתהפך» / shelaya — already T12/T14; do not remint.
- Q42/Q70/NHYM: still not closed; letter end ≠ threshold met.

תיק 0031 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[135]

135. מסמך 0031: 157 — R17-T16–T24 QC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ID	Claim- (one line)	/PASS/FAIL FOLD	Tag	One-line reason
R17-T16	Two kav loci: haarah (A) through Malchut/ kelim parsa (י/T15); in (B) הקו בעצמו end of נה״י / רגלי היושר דא״ק Malchut → Asiyah; identity A≡B left open	PASS	· wording [E] identity [U]/[P]	Local/WS: «וכן גם הקו בעצמו… נצח-הוד-יסוד דאדם קדמון / סוף רגלי היושר… מלכות דעשיה» — forces both loci; pack correctly refuses sealing identity
R17-T17	Three haarah degrees: הארת הקו→neshamah; הארה Elokut-דהארה→NR+keli; הארה דהארה m; הארה דהארה→all creatures (Neh. 9:6); grades not three; atzmiyut ≠ auto human NR״N	PASS	[E]	+ Exact cascade «ואתה מחיה את כולם»; not“ three essences / ≠ NR״N human” kept as meta caution, not overclaimed as Admur lemma
R17-T18	Atzmut Or Ein Sof סובב כל עלמין equally (Jer. 23:24); TZ «לית אתר»; not hitpashtut of chayut; creatio only via haarah cascade from kav	PASS	[E]	Body: «אינו בגדר מקום… סובב כל עלמין בשוה… לית אתר… רק מקיף וסובב… כ״א ע״י הארה דהארה דהארה… מהקו»

ID	Claim (one-line)	PASS/FAIL/FOLD	Tag	One-line reason
R17-T19	Same sovev מאיר אל הקו הפנימי through → BYA kelim כוח ועוז לברוא יש מאין; /multiplicity limit via kelim (letters +)	PASS	[E]	Exact: «מאיר אל הקו הפנימי דרך הכלים... נותן בהם כח ועוז לברוא יש מאין» + ריבוי/גבול /via kelim letters
R17-T20	Physical earth uniquely continuous ;yesh me'ayin end רגלי א"ק + under Asiyah under-feet sovev with only עיגולי א"ק ;interrupting אור kav radiates חוזר ממטה למעלה	PASS	[E]	Escalation «ועוד זאת יתר על כן» + earth unique + sprouting /feet/iggulim or-chozer chain all in body
R17-T21	→ Or chozer אור הנשמה דמלי דמלי דעשיה (= Elokut); Gilgulim 20 via chain לק"א /Atzilut/Beriah -Yetzirah-in Asiyah → that ;neshamah powers «תדשא forever «הארץ	PASS	[E]	Local/WS: מלכות דמלכות דעשיה + «ספר הגלגולים פ"כ הובא בלק"א» + תדשא תמיד לעולם ועד

ID	Claim (one-line)	PASS/FAIL/FOLD	Tag	One-line reason
R17-T22	paradox: דצח"מ (חי from צומח; מדבר from both incl. wisdom) (via grain/meat because אור from חוזר bottom of Asiyah)	PASS	[E]	«סדר מדרגות דומם צומח חי מדבר... החי ניזון... והמדבר מקבל... כי הוא בחינת אור חוזר»
R17-T23	Merkavah angels (פני שור / פני נשר) nourished from korbanot spirit — Zohar «ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון» as or chozer to their element	PASS	[E]	Exact Zohar lemma + פני שור/נשר + or-chozer framing in body
R17-T24	מצות מעשיות = תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז הגשמי («היום לעשותם»; Avot «יפה שעה אחת...») — telos after all above	PASS	[E]	Colophon-adjacent telos sentence exact; ≠ T13 remint/ T14 = (those נעוץ kingship / shelaya = mashal; this descent-purpose after or-chozer (cosmology

תיק 0058 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[138]

138. מסמך 0058: 148 — R17-GB02 SUMMARY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

R17-GB02 SUMMARY — Peshat spine — 148 (ו–י)

§	Admur core	Why here
ו	Birth of souls from Malchut = לידה; growth 7 months Shemini Atzeret→7th Pesach; tipah from mochin A״A ← Arich/Atik ← Ein Sof hidden in mochin until birth; «גילוי אור א״ס ממש ע״י העיבור והלידה»; Yam Suf «דבעתיקא תליא»	Manifests ה’s נעוץ / Malchut-as-Keter
ז	Mitzvot in Malchut (ה’); Torah in ZA (ו’); above in Arich: mitzvot in גולגלתא/לבנונית/אורחא; Torah root in מו״ס; «כחותם המתהפך»	Explains mitzvot seeming “lower” than Torah
ח	נעוץ = Ein Sof’s power to create yesh me'ayin so Ma'atzil is King over separate beings who keep mitzvot; «סוף מעשה במחשבה תחלה»	Ties creation ↔ kingship ↔ mitzvot purpose
ט	Yerushalmi: interrupt Torah for lulav; learner-not-to-do → shelaya; שליא first from tipah = essence until day 40; mitzvot = עיקר ושרש of Torah (corporeal/ chitzoniyut vs wisdom/ pnimiyut)	Practical proof of ח
י	Zivvug ZUN of BYA creates all BYA beings via neshamah (= Elokut from Malchut Atzilut kelim); haarah of kav to פרסא pierces with kelim; shines in BYA «כמו באצילות ממש»	Extends Malchut-creative chain into BYA

Stop before יא («וכן גם הקו בעצמו… נהי״י דא״ק») — next block only.

תיק 0128 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[528]

145 — R17 PAPER LEDGER — BATCH + OPEN Q YA-IGK20 · R17 · Parent ACTIVE: 144 QC T01–T08: 1ave2nMWUvEYO9yejKh1nuKWDGhiMbFUc QC T09–T15: 11t4cTVbyIH59njnXW50fskHZEgID8CjU QC T16–T24: 13oHDpeit3luaS-vqZJWHoHCDpQESe9Uz QC T25–T29: 1GaNZLKMK24-BrvJZEYZZ8_IgpiXmbIkX Packs: 146/147 · 148/149 · 153/154 · 159/160 Prior sealed ledger: 1DZ5eYVGNDo7aFucSNJe5eTuYbT5Ddp17q9aYqEXvhkk (superseded) Sealed prior (do not remint) R13–R15 · R14(ours) T01–T06 · R16 T01–T47 · R16-GB10 EMPTY (QC 143) SEALED — R17-T01–T24 (prior) T01–T24 stand (ledger 1DZ5eYVGNDo7aFucSNJe5eTuYbT5Ddp17q9aYqEXvhkk superseded). T13 ≠ remint T08 · T16 A≡B [U]/[P] · T24 ≠ remint T13/T14 kept. SEALED — R17-T25–T29 (QC 162 / GB04) ID Grade Claim R17-T25 [E] body · [E-secondary] gloss SEALED «היא האורחא לבנונית = «דבפלגותא דשערי — same conduit; fuller peirush secondary — ≠ remint T11 R17-T26 [E] wording · [P] enum SEALED «תרי"ג אורחין דאורייתא שבז"א» = 613 paths of Torah-as-in-ZA; bare mitzvot enumeration stays [P] R17-T27 [E] absence · [E-secondary] fn91 SEALED «וכדלקמן» after chitz/pnim has no discrete later expansion in surviving אגה"ק כ'; Kehot fn91 = secondary apparatus R17-T28 [E]/[E-secondary] map SEALED Primary vs peirush ladder for R17-C — never seal peirush as IH20 body R17-T29 [E] dual locus SEALED Two mitzvot loci: ז–ט structural (T11–T14) vs טו מעשיות telos (T24) — map both; remint neither Open Q carry Q Status Q42 MICRO named flip HOLD [U] Q70 graded kav post-exit HOLD [U] T16 A≡B identity [U]/[P] open T26 mitzvot enumeration [P] Moses pnimiyut NHY"M forever-OPEN Film HOLD Batches GB Focus Result GB01

528. מסמך 0128: 145 R17 PAPER LEDGER (pre T30–T33) — SUPERSEDED - ZZ. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

R17-A peshat א–ה SEALED T01–T08 GB02 R17 ו–י SEALED T09–T15 GB03 R17 יא–טו SEALED T16–T24 GB04 R17-C mitzvot/Torah deepen SEALED T25–T29

תיק 0133 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[241]

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 (Torah

YA-IGK20 · R17-GB04 · CoS research executor (Grok Bot)
ACTIVE 144 · LEDGER (sealed T01–T24):
1DZ5eYVGNDo7aFucSNJe5eTuYbT5Ddp17q9aYqEXvhkk · Meta map 141
Prior packs: 146/147 GB01 · 148/149 GB02 · 153/154 GB03 — do not remint T01–T24
Numbering: 159 SUMMARY / 160 FULL (155–157 taken)
No self-seal · No booklet · No film · Propose R17-T25+ only

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 0. What was actually read

Source	Locus	Tag	Notes
Wikisource תניא חלק ד כ	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ	[E]	Full Hebrew; R17-C window (מצות… + טו + וכדלקמן) + colophon
Sefaria/Kehot local sefaria_igk20.json	HE paras 16–18, 35–36; EN + footnotes	[E]	Nikud continuous; fn72–91, 130–135 inspected for secondary only
Lessons in Tanya Class 10 (INN / Kehot EN reprint)	mitzvot-חותם-שליא	[E-secondary]	Used to separate pedagogy from body — not upgraded to Admur

Source	Locus	Tag	Notes
Drive 141 meta map · 144 ACTIVE · sealed ledger T01–T24 · 148/149 · 153/154	floor + prior claims	[E]	Cross-check fold
SY 1:7; JT Ber.1:2/ Shab.1:2; Lecha Dodi; Zohar III: 129a/136a	via Admur / Kehot fn74	[E-primary] via Admur	Full Ari pages not re-opened this GB

Not done: invented page nos.; film; closing HOLD items; reminting T01–T24; treating Kehot/Lessons as Admur body.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 1. Mission scope vs sealed floor

Asks (R17-C): 1. מצוות in Malchut / תורה · ה׳ in ZA / ו׳
2. Gulgulta / Loven / orchata / 613 orchín
3. Mocha Stima'ah as root of Torah
4. חותם המתהפך
5. שליא mashal · סוף מעשה במחשבה תחילה
6. What is primary vs later peirush

Already sealed (do not remint):

ID	Claim (one-line)
T11	Mitzvot↔Malchut/ה׳; Torah↔ZA/ו׳; Arich: Gulgulta/Loven/orchata→613; Torah root in Mocha Stima'ah (ta'amei)
T12	«חותם המתהפך» = below-order inverts root-order
T13	נעוץ here = Ein Sof power to create separate yesh so Ma'atzil is King via mitzvot; «סוף מעשה במחשבה תחילה» (≠ remint T08 structure)

ID	Claim (one-line)
T14	Shelaya: mitzvot = עיקר ושרש; corporeal/ chitz vs wisdom/pnim
T24	מצות מעשיות = תכלית ירידת הנשמות at letter's end (טו)

GB04 job: net-NEW deepen only — identity/syntax of לבנונית=אורחא; 613 as paths-of-Torah-in-ZA; unresolved «וכדלקמן»; primary/ peirush ladder; dual-locus map vs T24.

Exact [E] quotes (R17-C core) — 2.4 Closing mitzvot locus .2 colophon (§36) + (HE §35)

> … גּוֹדֶל מַעֲלַת הַמִּצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, אֲשֶׁר הֵן תַּכְלִית יְרִידַת הַנְּשָׁמוֹת לָעוֹלָם הַזֶּה הַגַּשְׁמִי …
>
> עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה

= T24 sealed. Second locus; colophon ends letter.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 (T25 →) לבנונית היא האורחא — Torah) — 3. Deepen 1

Body syntax: «האורחא דבפלגותא דשערי היא ,בגולגלתא ,בלבנונית».
Admur's היא forces identity: לבנונית is the orchata in the hair-parting — not a second unexplained layer inside this sentence.

Meta 141 already warned: body has no full peirush of לבנונית; "white light / upper chasadim" glosses are later.

Lessons/Kehot often gloss "whiteness" as chesed of gulgalta / white light — useful pedagogy, but beyond the apposition. Tag [E-secondary].

Fold vs T11: T11 bundles Gulgulta/Loven/orchata correctly as the Arich site of mitzvot. T25 adds the היא-identity and the primary/ secondary cut — not a remint of placement.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 4. Deepen 2 (T26 →) — תרי"ג אורחין דאורייתא שבז"א

Body: «דמתפלגא לתרי"ג אורחין דאורייתא שבז"א» orchata.

What Admur says: the path splits into 613 paths of Torah that is in ZA.
What Admur does not say here: "613 = the enumerated mitzvot count, full stop."

GB02 left fine ID [P]. Meta 141 same caution.
Net-NEW: freeze the syntax claim as T26; leave enumerated-mitzvot identity [P]/[U] if someone equates without further primary.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 8. Deepen 6 — Two mitzvot loci (→ T29)

Locus	Job	Sealed IDs
ז–ט (after לידה)	Placement in Name/sefirot; Arich roots; חותם; teleology; shelaya proof	T11–T14
טו (letter end)	After full creation/or-chozer apparatus: מעשיות = purpose of soul-descent	T24

Same theme (mitzvot excellence), different jobs. R17-C map needs both without reminting either. T29 = dual-locus observation only.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 9. Primary vs later peirush ladder (→ T28)

Layer	Content	Tag
Admur body	ה'/ו' map; Gulgulta + לבנונית=אורחא; תרי"ג אורחין דאורייתא שבז"א=taamei; מו"ס חותם lemma; נעוץ teleology; shelaya; chitz/pnim; וכדלקמן; טו מעשיות	[E]

Layer	Content	Tag
Admur cites	SY נעוץ; JT lulav/shelaya; Lecha Dodi; Zohar orchata tradition as he uses it	[E-primary] via Admur
Kehot/Lessons/Rebbe apparatus	Seal protruding/indented; gulgalta “transcends” mochin gloss; Mashiach-taamei reveal; JT Shabbat-vs-Berachot preference note; fn91 KA/LT targets for וכדלקמן	[E-secondary]
Inference	Dual-locus map; היא-identity as “not second layer”; 613≠auto mitzvot-count	[I] / [P] as tagged

Rule for QC: never seal a secondary gloss as Admur IH20 body.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 10. R17-B glossary notes (forced by deepen; no (remint of sealed rows

Term	Note	Tag
לבנונית	Body: היא האורחא; fuller white-light peirush = secondary	[E] / [E-secondary]
תרי”ג אורחין	Paths of Torah-in-ZA; fine=mitzvot-count [P]	[E] / [P]
וכדלקמן	Forward pointer; unfulfilled in surviving letter; fn91 → KA/LT	[E] / [E-secondary]
מצות מעשיות (טו)	Distinct locus from ז–ט cluster	[E]

Already sealed glossary partners (גולגלתא, מו”ס, חותם, שליא, נעוץ): reappear only.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 11. Proposed R17-T25+ (net-NEW only)

ID	Claim	Tag	Status
R17-T25	Body identifies לבנונית by apposition «היא האורחא דבפלגותא דשערי» — same conduit; “white light / chesed of gulgalta” expansions beyond היא = [E-secondary]	[E] · [E-secondary]	propose
R17-T26	«תרי”ג אורחין דאורייתא שבז”א» = 613 paths of Torah-as-in-ZA from the orchata; not a priori the bare 613-mitzvot enumeration	[E] · [P] fine ID	propose
R17-T27	«וכדלקמן» after chitz/pnim has no discrete later expansion of that pair inside surviving אגה”ק כ’; Kehot fn91 redirects to KA Essay 4 / LT Emor 33a / Bamidbar 13a, 17a ([E-secondary] apparatus)	[E] absence · [E-secondary]	propose

ID	Claim	Tag	Status
R17-T28	Primary vs peirush ladder for R17-C: body/cites = [E]/[E-primary]; Lessons seal pedagogy, Mashiach-taamei, gulgalta-transcends-mochin gloss, Rebbe JT note, fn91 KA/LT = [E-secondary] — do not upgrade secondary to sealed Admur	[E]/[E-secondary] map	propose
R17-T29	Two mitzvot loci in the letter: ז–ט structural/ Name/חותם/שליא (T11–T14) vs טו מצות מעשיות as soul-descent telos (T24) — map both; remint neither	[E] dual locus	propose

Honest EMPTY: no — five net-NEW claims.
Not proposed: any remint of T01–T24 · Q42 · Q70 · Moses NHYM · film · self-seal.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 12b. Red-team note — Kuksik R17-D (158/161) — NOT +ingested into T25

Intake seen: 158 MD 1DAUL2oGNdVBmmZuI1E94iKQmXER7yL-R · 161 JSON 1RRXn8REnXz7R9q2ggHfMuOqt5ykrOJmd.
Scope = kav/parsa (י–יד). ZERO T-ids (hard). Overlaps sealed T15/T16 territory, not R17-C mitzvot/Torah.
GB04 action: red-team awareness only · no remint · no T25+ from D · Film/Q42/Q70 HOLDs unchanged.

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 12. HOLD notes (unchanged)

Item	Status
Film	HOLD
Moses pnimiyut NHY"M	forever-OPEN
Q42 MICRO named flip	HOLD [U] — none in R17-C window
Q70 graded kav post-exit	HOLD [U] — out of R17-C scope

& R17-GB04 FULL — Cluster R17-C deepen (mitzvot — 160 Torah) — 13. Verdict

R17-GB04 PASS for cluster R17-C deepen.
Sources read listed · sealed T01–T24 respected · T25–T29 proposed · primary/peirush split explicit · «וכדלקמן» honesty logged · dual mitzvot loci mapped · upload 159+160 · no self-seal.

Next (not this GB): Research Director QC on T25–T29 · optional R17-H open of KA/LT targets named in fn91 (as [E-primary] Admur elsewhere, not as IH20 body) · R17-D/E/F HOLDs untouched.

תיק 0134 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[141]

ח — נעוץ (sense 2) / מלך על הנפרדים — Plain terms (2

- נעוץ here = Ein Sof's creative power (vs structural wedge in ה)
- יש נפרד needed so there can be a King over subjects who do mitzvot
- סוף מעשה במחשבה תחלה — practical end was first intent

141. מסמך 0134: 149 — R17-GB02 SCOUT ו־.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0205 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[243]

3. Continuous peshat — ז (מצוות ותורה / חותם) — Why here 3.2

«ובזה יובן» — from the giluy of Or Ein Sof via Malchut-birth, one understands the placement: mitzvot (practice / kingship-subjects) in Malchut/ה׳; Torah (wisdom articulation) in ZA/ו׳. Then Admur prevents a false conclusion that mitzvot are "lower in essence": above, in Arich, mitzvot sit in Gulgulta/Loven (the white path parting the hairs → 613 paths of Torah-as-in-ZA), while Torah's root is in Mocha Stima'ah as wisdom of ta'amei hamitzvot — seal reversed.

3. Continuous peshat — ז (מצוות ותורה / חותם) — Link 3.3

- From ו's giluy via Malchut → why mitzvot belong to Malchut.
- To ח: the same נעוץ lemma now = creative Kingship-purpose of separate yesh + mitzvot.

3. Continuous peshat — ז (מצוות ותורה / חותם) — Plain terms 3.4

- גולגלתא: keter-"skull" of Arich — not bone; here the site where mitzvot root above. (Already in GB01 glossary from ג; reappears with new partners.)
- לבנונית / לובן: "whiteness" of the Gulgulta — Admur equates it with אורחא דבפלגותא דשערי (the path in the parting of the hairs). Full metaphysical gloss of "white" beyond Admur's identification = [E-secondary] if expanded.
- אורחא דבפלגותא דשערי: the conduit/path in the hair-parting of Arich that splits into תרי"ג אורחין דאורייתא in ZA. Do not assume

243. מסמך 0205: 149 — R17-GB02 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

a priori that 613 = only enumerated mitzvot count; Admur says paths of Torah-as-in-ZA — leave finer ID [P]/[U].

• (מו"ס) מוחא סתימאה: concealed chochmah of Arich; here = root of Torah = wisdom of reasons of the mitzvot.

• חותם המתהפך: engraved seal whose stamp inverts relief: what is high/engraved above appears protruding/low below. Admur's point: mitzvot look inferior to Torah below, but root-order is reverse.

3. Continuous peshat — ז (מצוות ותורה / חותם) — Implicit Qs 3.6

• Are תרי"ג אורחין identical with 613 mitzvot or "paths of Torah"? Admur: «אורחין דאורייתא שבז"א» — leave nuanced. [P]

• Relation Mocha Stima'ah ↔ Chochmah of Atzilut (ה's «אור א"ס בחכמה לבדה») — tension; do not force. [U]

• Q42/Q70/NHYM: not closed here.

4. Continuous peshat — ח (נעוץ as purpose) — 4.2 Why here

Reprises SY «נעוץ» (already in ה for Keter↔Malchut structure) now as teleology: the point of creating separate yesh (not bitul-in-ilah) is so the Emanator can be King over separate subjects who fulfill mitzvot. «סוף מעשה במחשבה תחלה» seals that the practical end was first in intent.

4. Continuous peshat — ח (נעוץ as purpose) — 4.3 Link

• From ז's mitzvot-in-Malchut / inverted seal → why that arrangement exists.

• To ט: Yerushalmi + shelaya as proof-text mashal that practice precedes / roots Torah.

4.4 Plain terms — (as purpose נעוץ) ח — Continuous peshat .4

• נעוץ (this use): not only structural wedging of beginning-in-end, but the power of Ein Sof to create yesh me'ayin as separate, for kingship-via-mitzvot.

• מלך על הנפרדים: s'ד kingship requires separate subjects (echo «אין מלך בלא עם»).

• סוף מעשה במחשבה תחלה: liturgical lemma — the final deed (mitzvot in this world) was the initial intent.

תיק 0215 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[146]

2. אריך אנפין — Plain peshat (this letter)

Partzuf of Keter-level above Abba/Imma. In this letter: (a) source from which mochin flow is drawn into Abba/Imma each zivug (with Atik Yomin) up to Ein Sof; (b) locus 'above' where mitzvot sit in Gulgulta/labnunite and where Torah's root sits in Mochin Stima — contrasted with the lower map (mitzvot in Malchut/Hei; Torah in ZA/Vav).

4. לבנונית / לובן — Plain peshat (this letter)

Admur himself equates לבנונית with «האורחא דבפלגותא דשערי» — the path in the parting of the hairs (of Gulgulta). In this letter it is the upper 'white'/labnunite channel where mitzvot sit in Arich before splitting into the 613 Torah-paths in ZA. Do not expand 'white light' metaphysics beyond that equation from this quote alone.

6. תרי"ג אורחין דאורייתא — Plain peshat (this letter)

613 paths of Torah that are in ZA — the lower branching of the upper hair-parting path. In context they sit on the Torah/ZA side of

146. מסמך 0215: 151 — R17-B GLOSSARY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

the map, while mitzvot are mapped to Malchut/Hei below (and to Gulgulta above).

6. תרי"ג אורחין דאורייתא — [U]/[I] Not proven from quote alone

- Whether numerically identical to 613 mitzvot as commandments, or Torah-paths/taamim in ZA — not sealed by quote alone [U]
- One-to-one mapping path↔mitzvah not stated [U]

17. נעוץ תחילתן בסופן (creative sense in IHK20) — Plain peshat (this letter)

TWO applications of one Sefer Yetzirah lemma in one letter — do not collapse. Sense 1 (§ה): structural — Keter mediates; last of Ein Sof; Malchut of Atzilut is called Keter from below. Sense 2 (§ח, glossary focus): creative/telos — נעוץ = Ein Sof's power to create yesh me'ayin without ilah/alul, so that yesh is separate from Elokut, in order that the Ma'atzil be King over the nifradim through their mitzvot; 'end of deed in thought first.'

תיק 0226 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[149]

— R17 MISSING PRIMARIES INTAKE — M1–M14 — M2 — 172 independent [E] «בעתיקא תליא» Zohar II:52b

Field	Value
Status	independent of Admur OPEN [E] apparatus
Locus	זוהר ח"ב נב ע"ב (בשלח) — Wikisource זהר חלק ב נב ב

149. מסמך 0226: 178 — R17 MISSING PRIMARIES M1–M14.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Field	Value
Terms	בעתיקא תליא · מה תצעק אלי · ספרא דצניעותא · קריעת ים סוף

[E] Quote:

> ויאמר יהוי"ה אל משה מה תצעק אלי, ותאנא בספרא דצניעותא, אלי דייקא, בעתיקא תליא כלא, ביה שעתא אתגלי עתיקא קדישא... בגין דקריעת ים סוף בעתיקא תלייא.

Search log: Wikisource Zohar II 52b HTML; Daily Zohar / Mikdash Melekh apparatus corroborate 2:52b; Sefaria complex-Zohar API refused bare Zohar.2.52b (complex book).
HOLD: Analogy ≠ Q42 MICRO. Do not convert.

— R17 MISSING PRIMARIES INTAKE — M1–M14 — M6 — 172 Zohar «ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון» exact daf

Field	Value
Status	[E] OPEN (near-exact lemma)
Locus	זוהר ח"ג רמא ע"א (פנחס) — Wikisource זהר חלק ג רמא א
Terms	ואתהניין · מיסודא · עקרא דלהון · רוחין קדישין · קרבנא

[E] Quote:

> ונחתי ומתקרבי אינון רוחין קדישין ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון.

Variant note: Print has עקרא דלהון; Admur/IHK20 cites ועיקרא דילהון. Same unit; lexical micro-variant.
Search log: Wikisource full-text search hit III 241a; Tanya Part IV (IHK20) pages echo the phrase.

תיק 0234 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[25]

2. Why here 2.2 — א — Continuous peshat

Opens the whole epistle with Tikunei Zohar unity of lights and vessels in Atzilut, then immediately raises the problem that drives the letter: how can limited kelim be one with Ein Sof? [E] + [I] on “drives the letter.”

5. Tags 5.5 — ד — Continuous peshat

Body [E] · «אין מלך בלא עם» midrashic/Zoharic background [E-primary] via Admur · Atik identity [E] · meta reading of עלמא דאתגליא confirmed by body [E] not [I]

תיק 0238 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[150]

R17-GB04 SUMMARY — What was actually read — 159

- [E] Wikisource תניא חלק ד כ — https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ — full Hebrew; window re-read ז–ט + טו
- [E] Sefaria/Kehot sefaria_igk20.json (local) — HE paras 16–18, 35–36 + EN footnotes 72–91, 130–135
- [E] Lessons in Tanya / Israel National News Class 10 reprint of Kehot EN (mitzvot-שליא-חותם) — used only to separate secondary gloss from body
- [E] Drive 141 meta · 144 ACTIVE · 145 LEDGER · 148/149 GB02 (T11–T14) · 153/154 GB03 (T16–T24)
- [E-primary] via Admur cites: SY 1:7 נעוץ; Yerushalmi Ber. 1:2 / Shab. 1:2; Lecha Dodi «סוף מעשה»; Zohar III:129a/136a (via Kehot fn74 / Admur wording)

---

25. מסמך 0234: 147 — R17-GB01 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
150. מסמך 0238: 159 — R17-GB04 SUMMARY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

• Not used as Admur body: invented pages; film; closing Q42/Q70/NHYM; upgrading Kehot/Lessons mashiach-taamei or seal-pedagogy to [E]

R17-GB04 SUMMARY — Cross-check (fold duplicates) — 159

Prior	Claim (compressed)	GB04 action
T11 SEALED	Mitzvot↔Malchut/ה'; Torah↔ZA/ו'; Arich: Gulgulta/Loven/orchata→613; Torah root מו"ס	do not remint — deepen identity/syntax only
T12 SEALED	חותם המתהפך = below-order inverts root-order	do not remint — pedagogy detail = secondary
T13 SEALED	נעוץ here = yesh-me'ayin for kingship via mitzvot + סוף מעשה	do not remint
T14 SEALED	Shelaya → mitzvot עיקר ושרש; chitz/pnim	do not remint — וכדלקמן deepen
T24 SEALED	מצות מעשיות = telos of descent at טו	do not remint — map as second locus vs ז

תיק 0245 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[151]

R17-I CRITIQUE CHECKLIST — continuous peshat map — 170 /Iggeret HaKodesh 20 — 3) Secondary-as-Admur — TT/Mitteler Ramash/Kehot phrased as Admur body

#	Locus	Flag
S1	R17-H overall	CLEAN — biur hits tagged [E-secondary] / "not Admur"; empties honest for Mitteler/Ramash.

151. מסמך 0245: 170 — R17-I CRITIQUE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

#	Locus	Flag
S2	H HIT 3.1 header «TT citing Admur [E]»	ATTRIBUTION AMBIGUITY — speaker is TT reporting «רבינו ז"ל». Tag [E] can be misread as Admur-body primary. Prefer: TT [E] report of Admur dictum (exact Admur page still [U] per HIT's own "Does NOT prove").
S3	H HIT 6.1 LT Shir 30	CAUTION OK — marked [E-secondary]/[U print-class] pending print-header check. Do not upgrade to Admur.
S4	Glossary optional parallels (Zohar II:52b via apparatus; EC prasa "often")	CLEAN — apparatus left [U]; not phrased as Admur wording.
S5	Scout rule "No Tanya LaAm as Admur wording"	CLEAN — stated and followed in these packs.
S6	Kehot fn91 / וכדלקמן apparatus	Not treated as Admur body in Grok intake (scout leaves target [U]). Aligns sealed absence claim — do not phrase fn91 destinations as IHK20 body.

Verdict §3: No hard secondary-as-Admur slip in Grok packs. Fix S2 tag clarity only.

+) Collisions / folds — Grok intake vs sealed T01–T29 (6 pending T30–T33) — 6a Sealed floor — CORROBORATE vs remint risk

Grok content (terms/loci)	Sealed	Collision type
א-ה spine (scout CORROBORATE-ONLY)	T01-T08	CORROBORATE — no remint
לידה / עיבור / טיפה / בעתיקא	T09-T10	CORROBORATE — glossary/scout restate
Mitzvot↔Malchut / Torah↔ZA / Gulgulta / Mocha Stima / chotam	T11-T12	CORROBORATE
לבנונית היא האורחא…	T25	CORROBORATE (glossary §4 equation) — remint-temptation if minted
תריי"ג אורחין דאורייתא שבז"א	T26	CORROBORATE — keep enum [P]
נעוץ sense-2 creative/telos	T13	CORROBORATE — ≠ T08
שליא / עיקר התורה	T14	CORROBORATE
Parsa בקע / כמו באצילות ממש	T15	CORROBORATE — scope deepen ≠ remint
Two Kav presentations (Malchut/parsa · NHY d'AK)	T16	CORROBORATE — A≡B stays open
3× הארה	T17	CORROBORATE
Sovev equally ≠ hitpashtut creatio	T18	CORROBORATE
Sovev → הקו הפנימי / כוח ועוז	T19	CORROBORATE
Yesod afar / AK feet / or chozer	T20-T21	CORROBORATE
דצח"מ · Merkavah · מצות מעשיות telos	T22-T24	CORROBORATE (scout טו)

Grok content (terms/loci)	Sealed	Collision type
וכדלקמן unresolved in-letter	T27	CORROBORATE (scout ט open Q)
Dual mitzvot loci ז-ט vs טו	T29	Soft map awareness — CORROBORATE, don't remint either
Primary vs peirush discipline	T28	Method match (esp. R17-H) — CORROBORATE
עילה / עלמא דאתגליא vs יש (H Themes 2-3)	T01–T06 family	Parallel CORROBORATE — not IHK20 remint

Highest remint-temptation zones (still ZERO T-ids here): T16 dual Kav · T15/T25/T26 mitzvot–Torah fine points · T17 he'arah · T20–T21 or chozer.

תיק 0251 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[26]

Theme 3 — Malchut as alma d'itgalya / yesh m'ayin power — HIT («רבינו ז"ל» TT voice; Admur as) TT citing Admur [E] — 3.1

> «ועפי"ז יובן מ"ש רבינו ז"ל שלזאת נק' המ"ל עלמא דאתגליא כי בה נגלה כח אור א"ס לברוא יש מאין שלא ע"י השתלשלות עו"ע כו'» - Derech :Work+locus Mitzvotecha, שרש מצות התפלה §25 - Tzemach Tzedek :Speaker (reporting Admur dictum) - Malchut = עלמא דאתגליא :Parallels - precisely as locus of revealed yesh-me'ayin power (עו"ע not) - Does NOT prove :Exact Admur page/wording beyond TT's report; equation from this sentence «אין מלך בלא עם» does not prove IHK20 alone

26. מסמך 0251: 165 — R17_H_PARALLEL_CHASSIDIC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

HIT 4.3 — apparatus — בעתיקא תליא / Theme 4 — Ibbur / leidah only [U]

- IHK20 body cites «בעתיקא תליא» without page; glossary notes Zohar II:52b via apparatus — not re-opened as proof beyond Admur's cite
- Does NOT prove: Parallel locus as independent [E]

תיק 0330 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[156]

R17-GB03 SUMMARY — What was actually read — 153

- [E] Wikisource תניא חלק ד כ (https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ) — full Hebrew body; יא–טו locus re-read end-to-end
- [E] Sefaria/Kehot Hebrew אגה"ק כ' (API locked Kehot; paragraph-segmented) + EN Kehot for locus cross-check
- [E] local ya-igk20/igk20_plain.txt (Kehot-nikud continuous) cross-check
- [E] Drive 141 / 144 / 145 / 146–149 (floor + GB01/GB02 format + T01–T15)
- [E-primary] via Admur cites: Sefer HaGilgulim ch.20 (via לק"א); Neh. 9:6; Jer. 23:24; Tikkunei Zohar 57/70 «לית אתר»; Gen. 1:11/1:20/1:24; BR 10:6 mazal; Berachot 40a; Bava Kama 71b–72a; Zohar III:241a; Deut. 7:11; Avot 4:17
- Not used: invented page numbers; film; closing Q42/Q70/NHYM; reminting T01–T15

156. מסמך 0330: 153 — R17-GB03 SUMMARY.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0538 · המחקרים הממוקדים · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[28]

מן האחדות באצילות אל מעלת המצוות המעשיות — גרסת עבודה E1.6-HY1 — תוספת היום־יום לי״א בתשרי

עדכון מקומי מיום 22.9.2026 על בסיס קובץ E1.6. נוספו העיון המשלים לאחר תחנה 3 והפניות במבוא ובתחנה 15. המשך הפקת החוברת ובירור שאלות F1 מושהים; תיקוני הבסיס שטרם הוכרעו, לרבות רצף המספור, אינם מאושרים בסבב זה.

מעמד הטקסט: כתב־יד ערוך להמשך עבודה.
ציטוטי גוף האגרת נבדקו בעדים דיגיטליים המסומנים «לא בדוק» — [E-subresearch]. דפוס קה״ת עצמו לא נקרא בגליף — [U].
הערות המסומנות [I] הן הסבר עריכתי, ולא לשון אדמו״ר הזקן.

תחנה 2 — כלים דאצילות וגבול — איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה שהגבול אינו נעלם. דווקא מפני שהכלים הם גבול ותכלית, צריך לברר באיזה מובן הם אלקות.

תחנה 2 — כלים דאצילות וגבול — איזו שאלה התחנה משאירה פתוחה?

עדיין לא נאמר מהו המובן הזה. התשובה תופיע בהבחנה שבין עילה ועלול לבין יש מאין.

תחנה 3 — עילה ועלול מול יש מאין — איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה:

- עילה ועלול הוא סדר של השתלשלות.
- יש מאין הוא סוג אחר של התהוות.
- כלים דאצילות נקראים אלקות ביחס לכוחם לברוא יש מאין.

הניסוח שהאחדות היא «בנוגע לפעולה» ולא זהות פשוטה הוא פירוש עריכתי [I] או ביאור מאוחר, ולא ציטוט נוסף של אדמו״ר הזקן.

28. מסמך 0538: E1.6-HY1-Booklet.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

חוברת הפשט — אגרת הקודש סימן כ׳ — עיון משלים — «אליו ולא למדותיו»: היום־יום לי״א בתשרי

לאחר בירור האחדות של האורות והכלים, אפשר לשאול שאלה הקרובה לחיי המתפלל: כשאנו פונים לה׳ באמצעות שמות ומידות של הנהגה, אל מי מכוונת הפנייה? היום־יום ליי״א בתשרי מביא תורה שאמר אדמו״ר הזקן ברבים בליאזנא, במוצאי יום הכיפורים תקנ״ו. התורה מפרשת את «אליו ולא למדותיו» בשלושה ניסוחים. מקור זה מובא כאן כעיון משלים לאגרת; הקישור ביניהם הוא קריאת עורך [I].

חוברת הפשט — אגרת הקודש סימן כ׳ — חלק ב — תחנות 6–11

המשך ישיר ל־E1.1: פרק פתיחה ותחנות 1–5.

מעמד הראיות: ציטוטי גוף האגרת נבדקו בתעתיק דיגיטלי המסומן «לא בדוק» — [E-subresearch]. דפוס קה״ת עצמו — [U]. הסבר עריכתי מסומן [I]; מקור חיצוני מקבל תג נפרד לפי אופן קריאתו.

תחנה 8 — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין — איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה שהמצוות המעשיות אינן נושא צדדי שהוכנס בסוף האגרת. הן חלק מן המבנה עצמו: המלכות היא המקום שבו הדברים נעשים בפועל.

תחנה 8 — המצוות במלכות והתורה בזעיר אנפין — איזו שאלה התחנה משאירה פתוחה?

עדיין לא ברור מדוע דווקא המצווה המעשית נקראת עיקר ושורש התורה, אף שהתורה היא חכמה. התשובה תבוא דרך התיאור של אריך אנפין והחותם המתהפך.

תחנה 14 — שלוש דרגות של הארה — איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה שהחיות אינה עוברת מן האין־סוף אל הגוף הגשמי במעבר אחד. יש סדר של לבושים והארות.

תחנה 19 – הקרבנות והחיות העולה דרך עבודת האדם – לשון האגרת

> «ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת מה שמלאכים עליונים שבמרכבה פני שור ופני נשר נהנים מאד וניזונים ומסתפקים מרוח הבהמה והעוף העולה עליהם מהקרבנות שע"ג המזבח וכדקדוק לשון הזוה"ק ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון».

ציטוט גוף האגרת: [E-subresearch]. המקור הזוהרי שאליו האגרת רומזת לא נפתח כאן כגליף — [U].

תחנה 19 – הקרבנות והחיות העולה דרך עבודת האדם – איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה שהמסקנה המעשית אינה תוספת חיצונית לביאור הקבלי. הגוף והחומר נעשים חלק מן העלייה כאשר הם פועלים במסגרת ציווי ועבודת ה'.

תחנה 19 – הקרבנות והחיות העולה דרך עבודת האדם – איזו שאלה התחנה משאירה פתוחה?

הרחבת הדוגמה מן הקרבנות לכלל עבודת האדם דורשת מקורות נוספים. אין לכתוב אותה כאילו כל פרטיה נאמרו כאן.

תחנה 20 – תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות – לשון הסיום

> «ואחרי הדברים האלה אשר בארנו יובן היטב גודל מעלת המצות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעוה"ז הגשמי כמ"ש היום לעשותם ויפה שעה א' בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי עוה"ב».

בסיום עדי הנוסח מופיעה שורת קולופון:

> «(ע"כ מצאנו מכיה"ק)».

ציטוט גוף האגרת: [E-subresearch]. מקור המשנה שאליה «יפה שעה» מקביל יירשם בנפרד; כאן האגרת היא העד הישיר לציטוט.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — פירוש פשוט

אחרי כל המהלך הקבלי, המסקנה היא תכלית ירידת הנשמות לעולם הגשמי: קיום מצוות מעשיות. האגרת מוסיפה «כמ"ש היום לעשותם», ומיד מביאה את חציה הראשון של לשון המשנה «יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא».

המעשה אינו נספח ללימוד או להשגה. הוא המקום שבו מתקיים ציווי בגוף ובחומר, ולכן הוא תכלית הירידה לעולם הזה.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — תפקיד התחנה

זו נקודת היעד של הרצף: האגרת חוזרת מן המושגים העליונים אל מעשה המצווה בעולם.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — איזו שאלה התחנה פותרת?

היא מבהירה שהמצוות המעשיות הן תכלית ירידת הנשמות, כפי שהאגרת אומרת במפורש. החיבור בין המסקנה הזאת לבין כל מפת התחנות הוא קריאת מבנה עריכתית [I], אך לשון הסיום עצמה היא בגוף האגרת.

תחנה 20 — תכלית ירידת הנשמות ומעלת המצוות המעשיות — איזו שאלה התחנה משאירה פתוחה?

השאלות הטכניות שנשארו במהלך האגרת אינן מבטלות את המסקנה המפורשת הזאת.

שורת «עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה» / «ע"כ מצאנו מכיה"ק» היא קולופון עריכתי של מעתיק או מדפיס, ולא חלק מדברי אדמו"ר הזקן.

תיק 0555 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[419]

---

419. מסמך 0555: IGK20-Earth-R3_01_Source_Update.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

א. מקורות דיגיטליים שנפתחו — D1 — לקוטי תורה פינחס, ד"ה צו את בני ישראל, סוף סעיף ג'

- גוף בחב"דטקסט
- גוף באתר אשובה, פנחס ג'
- מיקום ספריית חב"ד שנמסר: עח ב — לא נטען בכלי הקריאה.

נקראו בגוף: פסקת המזל, הקשרה על התהוות גשמיות, והמשך ההפניה לאגה"ק ד"ה איהו וחיוהי. אין זה קטע חיפוש בלבד. המאמר מחבר גידול מכוח הארץ עם פעולת המזל ומבחין מהם את ההתהוות המיוחסת לסובב. הכותרת ותחילת המאמר נבדקו באשובה. מספר עח ב לא נראה בצילום בסבב הזה. יש לשמר את שני הנתונים בנפרד.

תיק 0425 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[391]

"טוב טעם ודעת", המרכבה, פני שור ופני נשר, והזנת המלאכים — "ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת"

זו אינה סתם מליצה.

"טוב טעם ודעת" הוא צירוף מקראי מתהלים קי"ט, ס"ו:

> "טוב טעם ודעת למדני..."

ויש כאן התאמה כמעט מושלמת למה שהתרחש במשפט הקודם.

רגע קודם קראנו:

> "שיטעום טעם דגן"
> "וגם חכמה ודעת"

ועכשיו:

> "טוב טעם ודעת."

391. מסמך 0425: Initial-Deep-Research.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

קשה להתעלם מן המשחק הלשוני: ה"טעם" שהיה טעם מאכל הופך ל"טעם" במובן של הסבר והבנה, וה"דעת" שהמאכל מוסיף נעשית "דעת" שבה מבינים את סוד הקרבנות.

ויש כאן הדהוד נוסף יפה במיוחד: המשך הפסוק בתהלים הוא "כי במצותיך האמנתי". ואדמו"ר הזקן, שתי שורות אחר כך, מגיע ל"גודל מעלת המצוות מעשיות". איני חושב שצריך להפוך זאת ל"ראיה" שהכול בנוי כרמז מכוון, אבל כמבנה ספרותי־חסידי זו התאמה חזקה מאוד: טעם → דעת → מצוות.

"טוב טעם ודעת", המרכבה, פני שור ופני נשר, והזנת המלאכים — מהי המרכבה כאן?

הבסיס הוא מראה יחזקאל: לכל אחת מחיות המרכבה ארבעה פנים — אדם, אריה, שור ונשר. פני האריה מימין, פני השור משמאל, ופני הנשר בכיוון האחר; המקורות הקבליים מפרשים את הפנים כבחינות רוחניות שונות. לכן צריך מיד לתקן תמונה אפשרית שגויה: "פני שור" אינו בהכרח מלאך שנראה רק כמו שור, ו"פני נשר" אינו מלאך נפרד שהוא פשוט ציפור ענקית. מראה המרכבה עצמו הוא התכללות — לכל חיה כמה פנים.

והמקורות הקבליים מעמיקים זאת עוד יותר. באור החמה על הזוהר נאמר ש"העיקר הוא פני אדם" ושהבחינות האחרות נכללות בו; כלומר, שור, אריה ונשר הם אופני גילוי בתוך מבנה משולב, לא ארבעה עולמות אטומים זה לזה. זה עונה על שאלתך על ההתכללות: כן, העובדה שכל בחינה כוללת בחינות אחרות אינה סותרת את הכינוי "פני שור". השם מציין איזו בחינה שולטת ומשמשת שורש לענף מסוים, לא שאין בה שום דבר אחר.

"טוב טעם ודעת", המרכבה, פני שור ופני נשר, והזנת המלאכים — למה פני שור הוא שורש לכל הבהמות ולא רק לשוורים?

הזוהר בפינחס, כפי שמבאר בעל הסולם, אומר במפורש שמ"פני שור" מתפשט רוח אל מיני הבהמות העומדות לקרבן — פרים, כבשים, עתודים ועזים. כלומר, "שור" במרכבה הוא הארכיטיפ הרוחני של קטגוריית הבהמות הקרבניות, ולא רק שור במובן המין הביולוגי המצומצם. וזה פותר שאלה חזקה: הרי על המזבח באים גם כבשים ועזים, אז מדוע "פני שור"? כי פני השור הוא השורש העליון של אותה משפחה רוחנית.

באותו אופן אדמו"ר הזקן מצמיד את פני נשר לעופות. אין הכוונה שמקריבים נשרים — אדרבה, קרבן העוף בא מן התורים ובני היונה — אלא שה"נשר" שבמרכבה משמש שורש־אב לבחינת העוף. עצם הניסוח של אדמו"ר הזקן "פני שור ופני נשר... מרוח הבהמה והעוף" עושה את ההקבלה מפורשת. ### למה לא פני אריה?

מפני שהדוגמה כאן היא הקרבנות שעל המזבח מן הבהמה ומן העוף.

פני שור — שורש הבהמות הקרביות.

פני נשר — שורש העופות.

פני אריה שייך לבחינה אחרת במרכבה, אבל אין כאן ענף מקביל של חיות־בר העולות כקרבן מן הסוג שעליו אדמו"ר הזקן מדבר. לכן אין בו צורך בטיעון המסוים הזה. ### ולמה בכלל יש "פני אדם", הרי האדם עצמו למעלה מן החי?

מפני שצריך להיזהר מהשלכה פשוטה מדי של דצח"מ הארצי על המרכבה העליונה.

"פני אדם" במרכבה אינו "אדם גשמי שנמצא ליד שור גשמי". זו בחינה עליונה של צורת האדם, והיא אף מתוארת במקורות מסוימים כבחינה הכוללת והעיקרית שבתוכה שאר הפנים. לכן אין סתירה בין:

"אדם גשמי הוא מדרגת המדבר, למעלה מן החי"

לבין:

"במרכבה העליונה יש פני אדם, פני שור, פני אריה ופני נשר."

אלו שתי מערכות מקבילות אך לא זהות.

"טוב טעם ודעת", המרכבה, פני שור ופני נשר, והזנת המלאכים — מה פירוש שהמלאכים "ניזונים" מרוח הקרבן?

ודאי אין הכוונה שמלאך צריך עשן או בשר בתור קלוריות.

אדמו"ר הזקן מדייק:

> "מרוח הבהמה והעוף העולה אליהם מהקרבנות."

כלומר, מדובר בחיות הרוחנית של הבהמה והעוף, אשר באמצעות עבודת הקרבן עולה משורשה התחתון אל שורשה העליון. הזוהר עצמו מתאר את פני שור כמקור שממנו מתפשטת רוח אל הבהמות הקרביות, ולכן כשאותה חיות מתבררת ועולה היא חוזרת אל מקור גבוה הקשור למלאכי המרכבה. וזה למעשה אותו מבנה כמו אכילת האדם:

מאכל נמוך → מתברר בתוך אדם → מוסיף באדם;

בהמה נמוכה → מתבררת בקרבן → עולה אל שורשה → מוסיפה במלאך.

"טוב טעם ודעת", המרכבה, פני שור ופני נשר, והזנת המלאכים — "נהנים מאד וניזונים ומסתפקים" — שלושה לשונות

לא מצאתי בסיס טוב להפוך את שלושת הפעלים הללו לשלוש ספירות או שלוש מדרגות טכניות נפרדות, ולכן לא הייתי מעמיס עליהם פירוש כזה.

בפשט החסידי המדויק יותר מדובר בהצטברות:

"נהנים" — יש להם תענוג מן ההארה;

"ניזונים" — היא נעשית להם שפע וחיות;

"מסתפקים" — היא מספקת להם את השפע הדרוש להם.

כלומר, אדמו"ר הזקן רוצה להוציא את זה מגדר "המלאכים שמחים כשרואים קרבן" ולהעמיד את זה כקשר הרבה יותר מהותי: התחתון הוא ממש מקור של שפע לעליון.
למה "נהנים מאוד"?

כי זה לא שפע זר להם. וזה מביא אותנו לדקדוק הגדול מן הזוהר.

"טוב טעם ודעת", המרכבה, פני שור ופני נשר, והזנת המלאכים — "ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון" — זה כל העניין

תרגום פשוט:

"והם נהנים מן היסוד והעיקר שלהם."

זה מוסיף דבר מכריע.

בלי המילים הללו היינו אומרים: המלאך העליון מקבל איזו תוספת מן החיה התחתונה.

הזוהר אומר דבר נועז בהרבה: כאשר רוח הבהמה עולה, המלאך מקבל מ"יסודא ועיקרא דילהון" — מן היסוד והשורש שלו עצמו.

כלומר, החיה שלמטה מסתירה בתוכה דבר שמגיע לשורש עמוק של המלאך שלמעלה.

זה בדיוק מה שאדמו"ר הזקן הוכיח בכל האגרת:

> מה שנמוך בענף יכול להגיע למקום גבוה מן הענף שמעליו, מפני ששורשו אינו נמדד לפי מקומו בסדר הגלוי.

ולכן הוא אומר "כדקדוק לשון הזוהר הקדוש". לא די לו בעצם העובדה שהמלאכים "נהנים". המילה המכריעה היא שההנאה מגיעה משורשם שלהם. אגב, במחקר המקורות עולה כאן אי־אחידות קטנה במראה המקום: ההערה המקוונת ב־Lessons in Tanya מציגה "III, 341a", ואילו מקור חב"די אחר המצטט את הקטע מציין בפירוש זוהר חלק ג', רמ"א ע"א — 241a. מבחינת איתור הקטע, ההפניה לרמ"א ע"א היא ההפניה השימושית יותר.

סיום אגרת הקודש כ' — מחקר עומק בפשט, בקבלה ובחסידות — לשונות הסיום — ומדוע המסקנה היא דווקא מצוות מעשיות

אדמו"ר הזקן מסיים:

> "ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין... גודל מעלת המצוות מעשיות אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי..."

כאן כמעט כל מילה בנויה היטב.

לשונות הסיום — ומדוע המסקנה היא דווקא מצוות מעשיות — "אחרי הדברים והאמת האלה"

זה נשמע כמליצת סיום, אבל התוכן חשוב: הוא אומר למעשה — עכשיו כבר אין צורך בהוכחה חדשה.

אם הבנת:

שהעפר התחתון נושא כוח בלתי־רגיל;

שהצומח מחיה את החי;

שהצומח והחי מוסיפים דעת למדבר;

שרוח הבהמה והעוף מזינה את מלאכי המרכבה;

ושהסיבה היא גילוי האור בתחתית ואור חוזר —

אז גודל מעלת החפץ הגשמי שבו נעשית מצווה כבר נובע מן המהלך כולו. גם הביטוי "אחרי הדברים והאמת האלה" מהדהד לשון מקראית בדברי הימים ב' ל"ב, א'. אין הכרח לראות כאן דרשה על הפסוק; זה בעיקר נותן למשפט צליל מקראי חגיגי ומסכם.

לשונות הסיום – ומדוע המסקנה היא דווקא מצוות מעשיות – "דעת לנבון נקל"

גם זו לשון מקראית ממש:

> "ודעת לנבון נקל" — משלי י"ד, ו'. המשמעות בהקשר שלנו מדויקת: מי שכבר "נבון" — שהבין דבר מתוך דבר במהלך האגרת — לא צריך עכשיו אריכות חדשה; ה"דעת" של המסקנה נעשית "נקל".

וזו גם אינה לשון חד־פעמית אצל אדמו"ר הזקן. הוא משתמש ב"ודעת לנבון נקל" גם בסיום פרק י"ב של אגרת התשובה. לכן מדובר אצלו במעין נוסחת מעבר מן ההסבר הארוך אל מסקנה שאמורה להיות ברורה למבין.

לשונות הסיום – ומדוע המסקנה היא דווקא מצוות מעשיות – למה "מצוות מעשיות" הן "תכלית ירידת הנשמות"?

כאן צריך להבדיל בין כמה סוגי "תכלית", ולא להעמיד אותם בתחרות.

בתוך אותה אגרת עצמה, זמן קצר קודם לכן, אדמו"ר הזקן דיבר על "המשכות אורות עליונים באבי"ע — שהוא תכלית בריאת האדם." עכשיו הוא אומר שמצוות מעשיות הן "תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי." אלה אינם שני יעדים סותרים. הם מתארים את אותו מהלך מזוויות שונות:

"דירה בתחתונים" — התכלית האלוקית הכללית: שהאלקות תהיה בגילוי דווקא בתחתון.

"המשכת אורות עליונים" — מה האדם פועל בסדר העולמות.

"מצוות מעשיות" — האמצעי המעשי הייחודי שבשבילו הנשמה חייבת לרדת לגוף ולעולם חומרי.

בירור הגוף, הנפש הבהמית והחפץ הגשמי — האופן שבו המטרה מתבצעת.

Lessons in Tanya מדגיש בדיוק את ההשלמה הזאת: פרקי ל"ה ואילך של ליקוטי אמרים ביארו את המעשה מצד דירה בתחתונים ובירור הנפש החיונית; אגרת כ' מוסיפה את העומק של מעלת הגשמיות עצמה ושורשה. לכן המילים "לעולם הזה הגשמי" הן לא תוספת צדדית. הן כל הנקודה.

נשמה אינה צריכה לרדת לעולם גשמי כדי להיות רוחנית. לפני ירידתה היא רוחנית הרבה יותר.

הייחוד של הירידה הוא שהיא נעשית מסוגלת לקחת צמר גשמי לציצית, עור לתפילין, מטבע לצדקה, אתרוג, מצה, גוף של יהודי שעושה פעולה, ולחבר את התחתון עצמו עם רצון ה'.

זה בדיוק הדבר שכל האגרת הוכיחה שהוא אינו "ירידה בלבד"; בתחתון טמון שורש שאין לעליון כפי שהוא עומד במדרגתו הגלויה. ### אז מה עם "תלמוד תורה כנגד כולם"?

אין כאן סתירה, מפני ש"מה גדול יותר?" היא שאלה חסרת משמעות עד שלא אומרים באיזה מובן.

יש לתורה מעלה שאין למצווה מעשית: האדם משיג את חכמתו ורצונו של הקב"ה בשכלו, והתורה נעשית אצלו ידיעה פנימית. בתניא עצמו התורה מתוארת כאופן ייחודי של יחוד שכל האדם עם החכמה האלוקית.

ומאידך, למצווה המעשית יש מעלה אחרת: היא נכנסת לתוך החומר עצמו, ולכן דווקא היא ממשת את מטרת הירידה אל התחתון.

חז"ל אומרים:

> "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה."

הנימוק עצמו מאלף. מעלת התלמוד אינה שהוא מבטל את המעשה, אלא שהוא מביא את האדם אל המעשה. מבחינת סדר העבודה, התורה היא האור, ההכוונה, ההבנה והייחוד; המעשה הוא המקום שבו הכוונה האלוקית נתפסת בתחתון בפועל.

לכן "תלמוד תורה כנגד כולם" ו"מצוות מעשיות הן תכלית ירידת הנשמות" יכולים להיות שניהם אמת:

תורה — עליונה מצד הגילוי, ההשגה והייחוד הפנימי;

מצווה מעשית — מכרעת מצד מילוי תכלית הירידה והפיכת הגשמיות לדירה לו יתברך.

אגרת כ' עוסקת בעיקר בציר השני, ולכן היא מסתיימת ב"מצוות מעשיות" ולא בדירוג כללי של תורה מול מצוות. ההקדמה של **Lessons in Tanya** מנסחת את מטרת האגרת בדיוק כך — לבאר את המשמעות המיוחדת של המעשה והחומר. ### ומה עם תורה לעתיד לבוא?

כאן כדאי מאוד לא לערבב שלוש שאלות שונות:

מה גדול בעולם הזה — לימוד או מעשה;

מה תהיה עיקר ההשגה בימות המשיח;

ומה פירוש "עולם הבא" במשנה שאדמו"ר הזקן מצטט.

אלו אינן בהכרח אותה תקופה או אותו מדד.

גם אם בעתיד תהיה השגת תורה בעומק שאין לנו היום, אין מזה שום קושיה על דברי אגרת כ'. אדמו"ר הזקן אינו אומר: "לימוד תורה נמוך ממצוות בכל זמן ובכל בחינה." הוא אומר: הסיבה המיוחדת שבגללה הנשמה יורדת לעולם גשמי היא היכולת לפעול בגשמיות.

תורה עליונה יכולה להיות גילוי נשגב מאוד; אבל עצם זה שיש גילוי גבוה יותר אינו מבטל את השאלה: למה הנשמה הייתה צריכה להיכנס לגוף חומרי? על זה התשובה כאן היא — בשביל "מצוות מעשיות".

ואדרבה, "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" מראה שהסדר השלם הוא לא תורה או מצוות, אלא תורה המביאה את האמת האלוקית לידי מעשה.

לשונות הסיום — ומדוע המסקנה היא דווקא מצוות מעשיות — "היום לעשותם"

הפסוק הוא דברים ז', י"א, וחז"ל דורשים אותו כחלוקה בין זמן העשייה לבין זמן השכר; ההפניה מופיעה גם בהערות על הקטע. למה אדמו"ר הזקן זקוק לפסוק הזה?

כי הוא רוצה להוכיח שלא מספיק לומר "בעולם הבא האור גדול יותר". כל הסיפור של האגרת הוא שגודל האור הגלוי אינו המדד היחיד.

עולם שבו רואים יותר אלקות יכול להיות נעלה מאוד מצד גילוי. אבל העולם הזה הוא המקום שבו יש דבר שאין שם באותה צורה: עשייה, בירור וחידוש של התחתון.

וזה בדיוק למה הוא חותם במשנה מאבות.

לשונות הסיום — ומדוע המסקנה היא דווקא מצוות מעשיות — "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא"

זו אינה אמירה שהעולם הבא גרוע.

המשנה עצמה ממשיכה בכיוון ההפוך: שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא נעלית מכל חיי העולם הזה. כלומר, המשנה עצמה נותנת לנו שני מדדים:

מצד גילוי, עונג והשגה — עולם הבא גבוה.

מצד יכולת לפעול, לשוב ולעשות מצוות — שעה בעולם הזה יקרה מכל חיי עולם הבא.

אדמו"ר הזקן מצטט דווקא את החצי הראשון מפני שזה החצי ששייך לאגרת כ'. וזו תשובה יסודית לשאלת התורה מול המצוות:

אין סולם אחד שבו כל הדברים מדורגים "אחד עד עשר".

יש מעלה של גילוי.

יש מעלה של שורש.

יש מעלה של השגה.

יש מעלה של פעולה.

יש מעלה של תענוג.

ויש מעלה של מילוי התכלית.

אגרת כ' עוסקת בשאלה האחרונה — איפה מגיעים למטרה שבשבילה הנשמה ירדה? והתשובה היא: בעולם הזה, בגשמיות, באמצעות מצוות מעשיות.

סיום אגרת הקודש כ' — מחקר עומק בפשט, בקבלה ובחסידות — התמונה הכוללת — ומה מתברר עכשיו על כל האגרת

לאחר עיון בכל הפרטים, אני חושב שאפשר לקרוא מחדש את הסיום כמעט מילה במילה ולראות עד כמה הוא מהודק.

אדמו"ר הזקן מתחיל ב:

> "ומזה יובן היטב..."

כלומר: אל תראה את דצח"מ כנושא חדש. "מזה" — מהמבנה של תחתית עשיה ואור חוזר שהוסבר לעיל — יובן עכשיו העולם המוחשי. הוא מציג את הסדר הישר:

דומם < צומח < חי < מדבר.

ואז מיד מפרק את האפשרות לחשוב ש"יותר גבוה" פירושו "אינו זקוק לנמוך":

החי ניזון מהצומח;

האדם משניהם;

ולא רק גופו — גם דעתו.

הדגן מראה שהצומח נותן דעת למדבר.

בשר השור מראה שהחי מוסיף חכמה למדבר.

הסיבה אינה שהצומח והחי נעלים בגלוי מן האדם, אלא שהאור החוזר מתחתית העשיה מגלה בהם דבר שמקורו עמוק יותר מן ההיררכיה הגלויה. אחר כך הוא מעלה את כל המבנה מדרגה אחת:

מה שנכון בין צמח, בהמה ואדם בעולם הזה, נכון גם בין בהמה גשמית ובין מלאך.

היית מצפה שהמלאך העליון הוא הנותן חיות לבהמה. אדמו"ר הזקן אומר: בקרבן, רוח הבהמה עולה וה"פני שור" העליון ניזון ממנה. ולא סתם ניזון ממנה.

הזוהר מדייק:

> "מיסודא ועיקרא דילהון" —

משורשם שלהם. כלומר, עכשיו הוכחנו את העיקרון בשתי קומות:

בתוך העולם: תחתון מזין עליון.

בין עולמות: תחתון גשמי מזין עליון רוחני.

ואז מגיעה המסקנה שאינה זקוקה כמעט לשום הסבר נוסף:

אם כך — ברור למה נשמה אלוקית, שהיא גבוהה מן החומר, יורדת אליו.

לא מפני שהחומר גבוה ממנה כפי שהוא נראה.

אלא מפני שבתוך החומר מסתתר דבר שהנשמה אינה יכולה להגיע אליו כשהיא נשארת למעלה.

לכן היא יורדת.

לכן היא מתלבשת בגוף.

לכן היא פוגשת צמר, עור, כסף, חיטה, יין, שמן, אתרוג, סוכה ועולם שלם של חומר.

ולכן מצווה מעשית היא לא פשרה עבור נשמה שלא יכולה להישאר ברוחניות.

היא עצם סיבת הירידה. והייתי מוסיף עוד דיוק אחד שאולי הוא מהחשובים ביותר לכל החוברת שלכם: אגרת כ' אינה רק אומרת "המעשה חשוב יותר מן ההבנה." ניסוח כזה גס מדי ואף מטעה. היא אומרת משהו הרבה יותר עמוק:

> הדבר התחתון ביותר בסדר הגילוי עשוי להיות הכלי לדבר הגבוה ביותר בשורש; ולכן אין למדוד את ערכו של דבר לפי מידת הרוחניות הגלויה שלו.

מזה בא כוח העפר.

מזה בא כוח המזון.

מזה בא כוח הקרבן.

ומזה בא כוח המצווה המעשית.

זו גם הסיבה שבעיניי שלוש המילים שבסוף — "לעולם הזה הגשמי" — אינן תיאור מקום בלבד. הן סיכום של כל אגרת כ'.

הנשמה לא ירדה למרות שהעולם גשמי.

היא ירדה מפני שהוא גשמי.

וזהו עומק החיבור בין שני המשפטים שנראים בתחילה כמעט הפוכים:

> "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא"

ו—

> "תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי."

העולם הבא מגלה.

העולם הזה פועל.

העליון מאיר.

התחתון משלים את הכוונה.

וה"אור חוזר" הוא המושג שמחבר ביניהם. לבסוף, יש משמעות גם להערת המדפיסים: "עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה." זהו סיום כתב־היד שנמצא, ולא חתימת־סגנון רגילה של אדמו"ר הזקן; המסורת המצורפת ל־Lessons in Tanya קושרת את האגרת לתקופה הסמוכה להסתלקותו. משום כך לא נכון לחפש אחר משפט סיכום נוסף שחסר כביכול. המשפט על המצוות המעשיות הוא בפועל הפסגה שבה כתב־היד מסתיים — והוא אכן סוגר בדיוק את המעגל שנפתח בכל אגרת כ': כיצד דווקא היש הגשמי, הנמוך ביותר בסדר ההשתלשלות, נעשה המקום שבו נתפסת הכוונה האלוקית העליונה ביותר.

תיק 0530 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[529]

מזהה,שאלה,מצב,הכרעה,מקורות S01,"על מה חוזר "ומזה", ומה מוסיף "יובן היטב"?",קריאה מועדפת,"יתרון התחתית שביחידת העפר מוחל על הזנה ודעת. הזריעה והעלאת מ"נ הן חלק מההקשר, לא בהכרח המושא היחיד של מזה.","אגרת, סמוך לסיום" S02,"מהו הקשר הפנימי של כל אחד מארבעת הזוגות דצח"מ/יסודות, אף שמים עצמם דומם?",מבוסס; פרט פתוח,"כל ארבעת הזוגות מפורשים בפינחס §ג; מים, אש ורוח מנומקים. עפר נמסר ללא טעם נפרד. בחינות אינן זהות של חומר למין נברא.",L6 §ג; L4 §א S03,מדוע עפר-מים-אש-רוח בסדר זה; כיצד נבדל מסדרי הקבלה אחרים?,הבדל מבוסס; יישוב מוצע,ע"ח חי-רוח/מדבר-אש מול האגרת חי-אש/מדבר-רוח. חלקי הרכבה מול אפיון מדרגות הוא יישוב אפשרי; אין גשר מפורש שנמצא.,ע"ח נ י; L4; L6 S04,"מדוע הדומם נשמט מדוגמאות ההזנה, לרבות מים ומלח; מה בדיוק פותרת הערה 61?",חלקי,הערה 61: It=החי; השמטת העפר בסוגריים ותלות לאחר בריאה מסויגת. L7 כולל דומם במזונות. השרשרת אינה ממצה; טעם ההשמטה אינו מוכרע.,הערה 61 S05 L7; EN,מה פירוש "למעלה" ומה מלמדת תלות העליון בתחתון?,מבוסס,למעלה במדרגת החיות והדעת הגלויה; תוספת מן התחתון אינה היפוך של הדירוג בכל הבחינות.,אגרת; L1 S06,"מדוע "ניזון וחי" לעומת "מקבל חיותו", ומדוע "משניהם"?",פירוש תחבירי מועדף,"ניזון וחי מציג תלות לקיום; אצל האדם מתווספות חכמה ודעת. משניהם: צומח וחי, המודגמים בדגן ובבשר. אין חלוקה ספירתית מוכחת בפעלים.",אגרת; L1 §ב S07,מה ההקשר והנוסח המדויק של מאמר הדגן בברכות?,מבוסס,"ברכות מ א: רבי יהודה, חיטה כעץ הדעת, קריאת אבא ואמא בעקבות טעם דגן.",ברכות מ א S08,"מדוע דגן דווקא; מה בין חיטה, דגן, לחם, טעימה ואכילה?",מבוסס בגבולות המקבילה,"ואתחנן §ה מייחד את שורש החיטה בדעת דתהו. אין להמיר חיטה, דגן, לחם, מצה וטעימה זה בזה בכל פרט.","ואתחנן §ה; L1; מצה זו §ב S09,"מדוע "אבא ואמא" כאן, לעומת "אבא" במקבילות; מה מוכח על או"א?",נוסח מבוסס; דרשה פתוחה,האגרת שומרת אבא ואמא; L1 ומצה זו משתמשים באבא. אין עד ממוקד לדרשת שני השמות כאו"א במשפט האגרת.,ברכות; אגרת; L1 S10,מדוע "חכמה ודעת" בלי בינה; האם יש מיפוי לשתי הדוגמאות?,גבול ידיעה,אין ראיה לחלוקת דגן=דעת ובשר=חכמה או להסבר השמטת בינה באמצעות שתי הדוגמאות.,מכלול המקבילות שנבדק S11,"מה אומרת סוגיית הבשר, רש"י ותוספות, ומה היחס לנוסח האגרת?",מבוסס,"המקור עב א, עם הקשר

529. מסמך 0530: closure_status.csv. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מעא ב. נוסח דלא אכלי שונה מנוסח האגרת; רש"י חוסר דקדוק, תוספות תענית. L1 מפורש בתוספת כוח השכל.",ב"ק עב א; L1 §ב S12,"מדוע בשר שור דווקא, ומדוע שתי הדוגמאות נחוצות יחד?",חלקי,"שתי הדוגמאות ממלאות את משניהם, צומח וחי. טעם מיני לשור דווקא מעבר לציטוט הסוגיה לא נמצא.",אגרת; L1 S13,"כיצד מתחברים שורש המאכל, בירור, תהו ותיקון לאור חוזר — אם יש גשר מפורש?",מקבילות מבוססות; זהות לא הוכחה,L1 תהו ובירור; L7 ס"ג/מ"ה; L3 קרבנות ואורות תהו; L2 אור חוזר עתידי. אין זיהוי מפורש עם חזרת הקו בסיום א"ק.,L7; L1-L3; אגרת S14,על מה מוסב "כי הוא"; מהו האור החוזר בראש המשפט?,קריאה מועדפת,כי הוא מסכם את התופעה כולה; המאכל כנושא אפשרי. אור חוזר בראש המשפט נותן הסבר להזנה כלפי מעלה.,אגרת והקשרה S15,נתח את "שמתגלית... מאור... ומהקו... בבחינת אור חוזר"; מה מיוחס לסובב ומה לקו?,קריאה מועדפת חזקה,שמתגלית: ההארה. הסובב והקו מקורות הארה; אור חוזר האחרון צמוד לקו לפי כנ"ל ויחידת העפר.,אגרת S16,"מה כלול ב"הארה דהארה כו"", ומדוע קיצור כאן?",חלקי,כו' מפנה לתיאור ההארה הקודם; לא מוכרע אם מקצר רק דהארה נוספת או רצף רחב יותר. אין דרגה רביעית מוכחת.,אגרת; Lessons S17,מדוע חוזר ומפרט סיום היושר והקו לאחר שכבר בוארו?,פירוש הקשרי,"החזרה מפעילה את הביאור הקודם על הזנה ודעת; פירוט הקו והתחתית הוא נימוק, לא כתובת בלבד.",אגרת S18,"מה מתגלה "ביתר עז" — כוח, אור, חיות, דעת — ומה הקשר לעפר?",מבוסס,מבחינה תחבירית ההארה מתגלית ביתר עז. בהקשר העפר נראים כוחה ויכולתה; בהמשך מתבארים חיות ודעת כתוצאות היחס.,אגרת S19,""ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת": פשט, מקור לשון ותפקיד בטיעון.",עוגן לשוני ופירוש,טוב טעם ודעת מהדהד תהלים קיט סו; בטיעון זו הבנה מנומקת של הזנת המרכבה. אין הוכחה לשם דרגה קבלית נוספת.,תהלים קיט סו; אגרת S20,"מהי המרכבה כאן, ומה ההבדל בין פני אדם ובין האדם שעל הכסא?",מבוסס,פני אדם שבארבע הפנים אינם דמות האדם שעל הכסא. יש לשמור את הבחנת יחזקאל גם כאשר המקבילות נותנות לשתיהן משמעויות קבליות.,"יחזקאל א ו, י, כו; S21 "K5,כיצד כל פנים כוללים את האחרים ועדיין יש להם שם ותפקיד מוגדר?,מבוסס בגבולות,התכללות אינה מבטלת את התפקיד המיוחד של כל פנים. מידה קבועה אינה הוכחה להעדר בירור; אין להסיק העדר כל התכללות.,זוהר 533; L3 §ג; L6 §א S22,"מדוע שור שורש בהמות ונשר שורש עופות, לרבות מיני הקרבן האחרים?",יחס מפורש; טעם כולל חלקי,"בזוהר שור מקור לבהמות ונשר לעופות; שור אינו מגביל את הדיון לבקר בלבד, והרצף כולל גם כבשים ועזים. אין כאן תיאוריה מלאה לכל מין.",זוהר 534–537 S23,"מדוע האגרת נוקטת שור ונשר בלבד, כאשר הזוהר כולל

גם אריה ואדם?",הסבר הקשרי חזק,"האגרת עוסקת ברוח בהמה ועוף; בזוהר גם אריה ואדם בתפקידים אחרים. הבחירה מתאימה לדוגמה, אך האגרת לא מנמקת במפורש את ההשמטה.",זוהר 539–541; אגרת S24,"מה עולה מן הקרבן, ממי באה הרוח, למי שבה ומה היא מוסיפה?",מבוסס עם הרחבות מסומנות,"הרוח מן הפנים שבמרכבה ועולה מן הקרבן; בזוהר מצע ולבוש למטה, באגרת אור חוזר, וב־L3 גילוי אורות תהו אחרי בירור. אין למזג את שלוש הלשונות.",זוהר; אגרת; S25 L3,פירוש "נהנים מאד וניזונים ומסתפקים" והאם הלשונות מובחנות..,פירוש פשוט; חלוקה לא הוכחה,"הנאה, הזנה וסיפוק. נהנים/ניזונים מצויים בזוהר; מסתפקים לא אותר ברצף. אין עד לשלוש מדרגות נפרדות.",זוהר 531; אגרת S26,"אתר את ציטוט הזוהר במדויק, נושאיו וכינוייו; הבחן הופעות שונות מחילופי נוסח.",מבוסס דיגיטלית,"רמא א, קטע העופות 537 סמוך לשורה 2; הופעה אחרת וחילופים באותה שורה 14/540. הפרדת מקומות מחילופי נוסח נשמרת. אין צילום זוהר חדש.",Zohar.com; Stanford sel385 S27,מה מוסיף "כדקדוק" ומה פירוש "סודא ועיקרא דילהון" בכל חוליה?,פירוש הקשרי מבוסס,כדקדוק מדגיש את יחס היסוד שלהם. בזוהר מקור מלמעלה ובסיס/לבוש למטה; LT מוסיף את גילוי השורש. כינוי השייכות לבדו אינו קובע כיוון.,"זוהר 531, 534–541; S28 "L3,כיצד התחתון מוסיף למלאכים שגם הם מב"ן; מה פותר מבורר/לא נתברר?,יישוב מצורף,K4 מבחין ב"ן שכבר נתברר ושטרם; L3 אורות השורש; L6 עולם מבורר ותפקיד קבוע. אין מקור אחד שמצרף במפורש את כל שלוש השכבות..,K4 §ז; L3; L6 §א S29,כיצד מעט קרבן מזין ריבוי עליונים; משמעות משל הנר בזוהר.,מבוסס בגבולות המשל,"נר דק ועץ דק מראים שמעט יכול להדליק ולהאיר לרבים; משל לעוצמת ההשפעה, לא חלוקת מנות או יחס כמותי מחושב.",זוהר 538 S30,"ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל... כל הנ"ל" — מקורות ותפקיד.,עוגנים וקריאה מועדפת,"אחרי הדברים והאמת האלה: דה"ב לב א; דעת לנבון נקל: משלי יד ו. המעבר הוא למסקנה. כל הנ"ל נקרא על רקע גוף האגרת, לא רק הקרבן.",מקרא; אגרת S31,מהי החוליה המסיקה מהזנה וקרבן למצוות מעשיות; מה מוסיף ציווי ה'?,מבוסס,הציווי כבר בגוף האגרת: קיום מצוות ביש הנפרד. הקרבן מדגים עבודה בחומר; אין היסק שכל אכילה או גשמיות היא מצווה..,אגרת; L6 S32,"תכלית ירידת הנשמות, תכלית בריאת האדם, המשכות באבי"ע ודירה בתחתונים.",מבוסס; הפניה פתוחה,"המשכות, תכלית ירידת הנשמות והגילוי למטה מצטרפים. L7 מסביר זאת בזריעה והמשכה; אינו זיהוי מוכח של במ"א.",אגרת; L7; תניא לו–לז S33,מהי מעלת מצוות מעשיות כאן; האם בכלל יש השוואה מפורשת לתורה?,מבוסס,הסיום מדגיש מצוות מעשיות מול חיי עוה"ב; בגוף האגרת יש השוואת שורש תורה ומצוות וחיצוניות/פנימיות. אין דירוג יחיד בכל

בחינה.,אגרת; L4; L7 S34,"תלמוד תורה כנגד כולם, ייחוד בתורה, תלמוד המביא למעשה ותניא ד–ה, לז.",מבוסס מן המקבילות,"תניא ד כולל תורה ומצוות; ה מבאר ייחוד בהשגה; לז מבחין מצווה שאפשר או אי אפשר לאחרים. L4 נותן בחינות שונות של גדול, ו־L7 גם לימוד ממשיך.","תניא ד, ה, לז; L4 §ד; S35 "L7,"עכשיו, ימות המשיח, גן עדן ותחיית המתים — מה היחס לתורה ולמעשה בכל מקור?",מופרד לפי מקורות,עכשיו עבודה; K3 מעשה גדול בימות המשיח; K5 גן עדן/תחייה בהקשר שכר. אין להסיק לימוד בפועל בתחייה מן בחכמה עשית או להחיל עולם הבא באותה הוראה בכל מקום.,K3; K5; תניא ד; עירובין S36,"היום לעשותם" ומה בדיוק מוכיחה דרשת עירובין.,מבוסס,דברים ז יא ודרשת עירובין כב א: זמן עשייה מול קבלת שכר. הדרשה אינה אומרת כשלעצמה מעשה גדול מתורה.,עירובין כב א S37,""פה שעה", שני חצאי המשנה, תשובה ומעשים טובים, והוראת עולם הבא בהקשר.",מבוסס בגבולות,שני חצאי המשנה מדגישים עבודה וקורת רוח בצירים שונים. L6 מקביל בממלא/סובב; אין הוכחת כוונה מיוחדת למילה תשובה באגרת.,אבות ד יז; תניא ד; L6 §§א–ב S38,"דגן→טעם ודעת, בשר שור→פני שור: מבנה מוכח או הדהוד מוצע?",הדהוד מוצע,"טעם דגן/טוב טעם ודעת ובשר שור/פני שור יכולים ליצור הד לשוני. רצף הנושאים מפורש, אך תכנון ההדהוד ומשמעות קבלית נפרדת לא הוכחו.",אגרת; השוואת לשונות S39,""עד כאן מצאנו", עדות דפוס וכ"י, ומסורת פייענא — מה ניתן להסיק?",גבול מסירה מבוסס; היסטוריה פתוחה,עד כאן מצאנו מסמן גבול החומר. אינו הוכחת קטיעה או חתימה מכוונת. מסורת פייענא ודפוס ראשון לא אומתו מחדש במקורם.,נוסח האגרת; מסורות מדווחות S40,"ביאור רציף לכל היחידה, תוך הבחנה בין מסקנה מבוססת להצעה.","הושלם,"ביאור רציף לכל היחידה בדוח המצורף, עם הפרדה ממקבילות והצעות. הסגירה אינה הכרזה שכל פרט נפתר.",REPORT_HE,"

תיק 0532 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[262]

The conclusion of Iggeret HaKodesh 20 — initial deep research in plain meaning, Kabbalah, and Chassidut

Editorial label: this is a translation of the initial research document, preserved as a historical witness. Its assertions are not the final

---

262. מסמך 0532: initial_deep_research_en.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

findings. The critical dossiers identify its corrections, including the element mapping, source attributions, Bava Kamma reference, the Zohar, and the transmission note.

The conclusion of Iggeret HaKodesh 20 — initial deep research in plain meaning, Kabbalah, and Chassidut — The passage's structure and the point holding it together

First, a small technical correction: the passage is the conclusion of Iggeret HaKodesh, Epistle 20, not the conclusion of Iggeret HaTeshuvah. This is how it appears in Tanya's division and in the daily lesson. In my view, the key is that the paragraph does not offer several unrelated examples—the four created orders, food, grain, meat, the chariot, sacrifices, and mitzvot—but one chain of proofs. The Alter Rebbe seeks to establish a paradoxical principle:

In the revealed order, the higher is above the lower; at the root, however, precisely the lowest can bear a loftier power and therefore nourish, elevate, and complete what stands above it.

This continues the preceding paragraphs. At the bottom of Asiyah, particularly in physical earth, the illumination reaching the end of the chain of development shines with special strength. The kav terminates there and shines upward from there as returning light. The Alter Rebbe previously illustrated this through the earth's power of growth and the superior fruits produced after sowing and planting—an awakening from below through human action. The structure is therefore: the bottom of Asiyah, returning light, the lower nourishing the higher, plants sustaining animals, plants and animals adding understanding to humans, animal and bird spirits nourishing higher angels, and hence the advantage of a practical mitzvah performed with physical matter. The conclusion about practical mitzvot is not a new topic. It is the result toward which the entire epistle advances.

This is particularly significant for understanding the epistle as a whole. Lessons in Tanya explains that earlier parts of Tanya already discussed practical mitzvot through making a dwelling below and refining the animal soul. Epistle 20 adds a deeper dimension: physicality itself has a higher root that does not become manifest within the graded spiritual order. From here we can approach each detail.

The conclusion of Iggeret HaKodesh 20 — initial deep research in plain meaning, Kabbalah, and Chassidut — The closing expressions—and why practical mitzvot are the conclusion

The Alter Rebbe concludes that after these things and truths, it is easy for the discerning to understand the great advantage of practical mitzvot, the purpose of souls descending to this physical world. Almost every word is carefully placed.

The closing expressions—and why practical mitzvot are the conclusion — 'After these things and truths'

This sounds like a closing flourish, but its content matters: no new proof is now required. Once we understand the unusual power carried by lower earth, plants sustaining animals, plant and animal adding understanding to humans, animal and bird spirits nourishing chariot angels, and the explanation through illumination at the bottom and returning light, the advantage of the physical mitzvah object follows from the entire account. The wording also echoes II Chronicles 32:1. No exposition of that verse need be intended; principally it gives a solemn biblical cadence to the conclusion.

The closing expressions—and why practical mitzvot are the conclusion — 'Knowledge is easy for the discerning'

This is itself biblical wording, Proverbs 14:6. Its contextual meaning is precise: someone already discerning, who has understood one

matter from another throughout the epistle, requires no new lengthy discussion; knowledge of the conclusion becomes easy. It is not a unique expression in the Alter Rebbe's writings: he also uses it at the end of chapter 12 of Iggeret HaTeshuvah. It functions as a transition from extended explanation to a conclusion apparent to the understanding reader.

The closing expressions—and why practical mitzvot are the conclusion' — Why are practical mitzvot the purpose of souls' descent?

Different kinds of purpose should be distinguished rather than made to compete. Shortly before, the epistle called drawing higher lights into the four worlds the purpose of human creation. Now practical mitzvot are the purpose of souls' descent to this physical world. These are not contradictory goals but perspectives on one process.

A dwelling below is the general Divine purpose: Divinity revealed precisely in the lower realm. Drawing higher lights describes what the person effects within the worlds. Practical mitzvot are the distinctive practical means for which the soul must descend into a body and material world. Refining body, animal soul, and physical object describes how the goal is carried out.

Lessons in Tanya stresses this complementarity: chapters 35 onward explained action through the dwelling below and refinement of the vital soul; Epistle 20 adds physicality's own depth and root. 'To this physical world' is therefore not incidental. It is the whole point. A soul does not need to descend to become spiritual: it is more spiritual before descent.

Descent uniquely enables taking physical wool for tzitzit, hide for tefillin, money for charity, an etrog, matzah, and the body performing an action, and connecting the lower itself to God's will. The epistle has shown that this is not descent alone: the lower

contains a root unavailable to the higher as it stands at its manifested level.

The closing expressions—and why practical mitzvot are the conclusion — What about Torah study corresponding to them all?

There is no contradiction, because asking what is greater is meaningless until specifying in what respect. Torah has an advantage unavailable to a practical mitzvah: the person grasps Divine wisdom and will intellectually, making Torah inward knowledge. Tanya describes a distinctive union between human intellect and Divine wisdom.

Practical mitzvot have another advantage: they enter matter itself and thereby realize descent's purpose in the lower realm. The Sages say study is great because it leads to action. The reason is instructive: study's advantage is not cancelling action but bringing the person to it. In service, Torah supplies illumination, guidance, understanding, and union; action is where Divine intention is realized below.

Both claims can therefore be true. Torah is higher through revelation, understanding, and inward union; practical mitzvah is decisive through realizing descent's purpose and turning physicality into His dwelling. The epistle principally addresses the latter axis, so it ends with practical mitzvot rather than a universal ranking of Torah and mitzvot.

The closing expressions—and why practical mitzvot are the conclusion — What about Torah in the future?

Three questions should not be confused: whether study or action is greater now; what the principal understanding will be in the messianic era; and what the World to Come means in the cited

Mishnah. These do not necessarily denote the same period or measure.

Even if future Torah understanding will be incomparably deep, that does not challenge the epistle. It does not say Torah is below mitzvot at every time and in every respect. It says the particular reason a soul descends into a physical world is to act within physicality. Sublime Torah revelation does not cancel the question why the soul had to enter a material body. Here the answer is practical mitzvot. Study leading to action demonstrates the complete order: Torah bringing Divine truth into action, not Torah or mitzvot as alternatives.

The closing expressions—and why practical mitzvot are the conclusion — 'Today to perform them'

The verse is Deuteronomy 7:11. The Sages interpret it as distinguishing the time of action from the time of reward, a reference also supplied in the passage's notes. Why does the Alter Rebbe need it? Because greater revelation in the World to Come is insufficient: the whole epistle shows that revealed light's magnitude is not the only measure.

A world with more evident Divinity may be very high in revelation. This world nevertheless possesses something unavailable there in the same way: action, refinement, and renewal of the lower. This is why he concludes with the Mishnah in Avot.

The closing expressions—and why practical mitzvot are the conclusion — One hour of repentance and good deeds here surpasses all life in the World to Come

This does not say the World to Come is inferior. The Mishnah itself continues in the opposite direction: one hour of enjoyment there surpasses all life here. It supplies two measures. Through revelation, delight, and understanding the World to Come is higher.

Through the capacity to act, return, and perform mitzvot, an hour here is more precious than all life there.

The Alter Rebbe cites the first half because it applies to Epistle 20. This gives a fundamental answer concerning Torah and mitzvot: there is no single scale ranking everything from one to ten. There are advantages of revelation, root, understanding, action, delight, and fulfillment of purpose. The epistle asks where the purpose of the soul's descent is reached. Its answer is this world, physicality, and practical mitzvot.

The conclusion of Iggeret HaKodesh 20 — initial deep research in plain meaning, Kabbalah, and Chassidut — The overall picture—and what now becomes clear about the entire epistle

After examining the details, I believe we can reread the conclusion almost word by word and see its coherence. 'From this it will be clearly understood' tells us not to treat the created orders as a new topic. From the previously explained bottom of Asiyah and returning light, we understand the tangible world. The straight hierarchy is inanimate, plant, animal, and speaking human.

He immediately dismantles the assumption that higher means independent of the lower. Animals live from plants, humans from both, and not only bodily: their understanding does too. Grain shows the plant giving knowledge to humans; ox meat shows animal life adding wisdom. The explanation is not that plants and animals are manifestly above humans, but that returning light from the bottom reveals a dimension rooted more deeply than the visible hierarchy.

The structure is then raised another level: what holds between plant, animal, and person also holds between physical animal and angel. We would expect the higher angel to give life to the animal. The Alter Rebbe says that in sacrifice the animal's spirit ascends and nourishes the higher ox face—and does so from their own

foundation and root. The Zohar's precision means their root reaches them from below. The principle has now appeared on two levels: within the world, lower nourishes higher; between worlds, lower physical reality nourishes higher spiritual reality.

The conclusion now almost explains itself. A Divine soul descends into matter not because matter is visibly above it, but because matter conceals something the soul cannot reach by remaining above. Hence descent, embodiment, and encounter with wool, hide, money, wheat, wine, oil, etrog, sukkah, and an entire material world. A practical mitzvah is not a compromise for a soul unable to remain spiritual. It is the very reason for descent.

One final precision may be especially important for your booklet. Epistle 20 does not simply say action is more important than understanding; that would be crude and misleading. It says the lowest in revelation can be the vessel for the highest at the root, so value cannot be measured by visible spirituality alone. This accounts for earth's power, food's power, sacrifice's power, and the practical mitzvah's power.

For this reason, 'to this physical world' is not merely a location. It summarizes the entire epistle. The soul descended not despite the world's physicality but because of it. This is the depth joining the apparently opposed statements about one hour here surpassing all future life and the purpose of souls descending into this physical world. The future world reveals; this world acts. The higher shines; the lower fulfills the intention. Returning light is the concept joining them.

Finally, the printers' note, 'Thus far we found in his holy handwriting,' matters. This is the endpoint of the manuscript found, not the Alter Rebbe's ordinary stylistic signature; the tradition in Lessons in Tanya associates the epistle with the period close to his passing. It is therefore inappropriate to seek a supposedly missing further summary. The sentence on practical

mitzvot is the actual summit at which the manuscript ends, closing the circle opened throughout Epistle 20: how physical being, lowest in the graded order, becomes the place where the highest Divine intention is realized.

תיק 0571 · סיום האיגרת · סבב ללא מספר

דוח או עדות מתולדות המחקר[481]

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S19 — עוגן לשוני ופירוש

השאלה: "ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת": פשט, מקור לשון ותפקיד בטיעון.

הכרעה: טוב טעם ודעת מהדהד תהלים קיט סו; בטיעון זו הבנה מנומקת של הזנת המרכבה. אין הוכחה לשם דרגה קבלית נוספת.

מקורות: תהלים קיט סו; אגרת.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S20 — מבוסס

השאלה: מהי המרכבה כאן, ומה ההבדל בין פני אדם ובין האדם שעל הכסא?

הכרעה: פני אדם שבארבע הפנים אינם דמות האדם שעל הכסא. יש לשמור את הבחנת יחזקאל גם כאשר המקבילות נותנות לשתיהן משמעויות קבליות.

מקורות: יחזקאל א ו, י, כו; K5.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S21 — מבוסס בגבולות

השאלה: כיצד כל פנים כוללים את האחרים ועדיין יש להם שם ותפקיד מוגדר?

הכרעה: התכללות אינה מבטלת את התפקיד המיוחד של כל פנים. מידה קבועה אינה הוכחה להעדר בירור; אין להסיק העדר כל התכללות.

מקורות: זוהר 533; L3 §ג; L6 §א.

---

481. מסמך 0571: IGK20-Finale-Close_S_STATUS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S22 — יחס מפורש; טעם כולל חלקי

השאלה: מדוע שור שורש בהמות ונשר שורש עופות, לרבות מיני הקרבן האחרים?

הכרעה: בזוהר שור מקור לבהמות ונשר לעופות; שור אינו מגביל את הדיון לבקר בלבד, והרצף כולל גם כבשים ועזים. אין כאן תיאוריה מלאה לכל מין.

מקורות: זוהר 534–537.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S23 — הסבר הקשרי חזק

השאלה: מדוע האגרת נוקטת שור ונשר בלבד, כאשר הזוהר כולל גם אריה ואדם?

הכרעה: האגרת עוסקת ברוח בהמה ועוף; בזוהר גם אריה ואדם בתפקידים אחרים. הבחירה מתאימה לדוגמה, אך האגרת לא מנמקת במפורש את ההשמטה.

מקורות: זוהר 539–541; אגרת.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S24 — מבוסס עם הרחבות מסומנות

השאלה: מה עולה מן הקרבן, ממי באה הרוח, למי שבה ומה היא מוסיפה?

הכרעה: הרוח מן הפנים שבמרכבה ועולה מן הקרבן; בזוהר מצע ולבוש למטה, באגרת אור חוזר, ובּ־L3 גילוי אורות תהו אחרי בירור. אין למזג את שלוש הלשונות.

מקורות: זוהר; אגרת; L3.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S25 — פירוש פשוט; חלוקה לא הוכחה

השאלה: פירוש "נהנים מאד וניזונים ומסתפקים" והאם הלשונות מובחנות.

הכרעה: הנאה, הזנה וסיפוק. נהנים/ניזונים מצויים בזוהר; מסתפקים לא אותר ברצף. אין עד לשלוש מדרגות נפרדות.

מקורות: זוהר 531; אגרת.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S26 — מבוסס דיגיטלית

השאלה: אתר את ציטוט הזוהר במדויק, נושאיו וכינוייו; הבחן הופעות שונות מחילופי נוסח.

הכרעה: רמא א, קטע העופות 537 סמוך לשורה 2; הופעה אחרת וחילופים באותה שורה 14/540. הפרדת מקומות מחילופי נוסח נשמרת. אין צילום זוהר חדש.

מקורות: Zohar.com; Stanford sel385.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S27 — פירוש הקשרי מבוסס

השאלה: מה מוסיף "כדקדוק" ומה פירוש "יסודא ועיקרא דילהון" בכל חוליה?

הכרעה: כדקדוק מדגיש את יחס היסוד שלהם. בזוהר מקור מלמעלה ובסיס/לבוש למטה; LT מוסיף את גילוי השורש. כינוי השייכות לבדו אינו קובע כיוון.

מקורות: זוהר 531, 534–541; L3.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S28 — יישוב מצורף

השאלה: כיצד התחתון מוסיף למלאכים שגם הם מב"ן; מה פותר מבורר/לא נתברר?

הכרעה: K4 מבחין ב"ן שכבר נתברר ושטרם; L3 אורות השורש; L6 עולם מבורר ותפקיד קבוע. אין מקור אחד שמצרף במפורש את כל שלוש השכבות.

מקורות: K4 §ז; L6 ;L3 §א.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S29 — מבוסס בגבולות המשל

השאלה: כיצד מעט קרבן מזין ריבוי עליונים; משמעות משל הנר בזוהר.

הכרעה: נר דק ועץ דק מראים שמעט יכול להדליק ולהאיר לרבים; משל לעוצמת ההשפעה, לא חלוקת מנות או יחס כמותי מחושב.

מקורות: זוהר 538.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S30 — עוגנים וקריאה מועדפת

השאלה: "ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל... כל הנ"ל" — מקורות ותפקיד.

הכרעה: אחרי הדברים והאמת האלה: דה"ב לב א; דעת לנבון נקל: משלי יד ו. המעבר הוא למסקנה. כל הנ"ל נקרא על רקע גוף האגרת, לא רק הקרבן.

מקורות: מקרא; אגרת.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S31 — מבוסס

השאלה: מהי החוליה המסיקה מהזנה וקרבן למצוות מעשיות; מה מוסיף ציווי ה'?

הכרעה: הציווי כבר בגוף האגרת: קיום מצוות ביש הנפרד. הקרבן מדגים עבודה בחומר; אין היסק שכל אכילה או גשמיות היא מצווה.

מקורות: אגרת; L6.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S32 — מבוסס; הפניה פתוחה

השאלה: תכלית ירידת הנשמות, תכלית בריאת האדם, המשכות באבי"ע ודירה בתחתונים.

הכרעה: המשכות, תכלית ירידת הנשמות והגילוי למטה מצטרפים. L7 מסביר זאת בזריעה והמשכה; אינו זיהוי מוכח של במ"א.

מקורות: אגרת; L7; תניא לו–לז.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S33 — מבוסס

השאלה: מהי מעלת מצוות מעשיות כאן; האם בכלל יש השוואה מפורשת לתורה?

הכרעה: הסיום מדגיש מצוות מעשיות מול חיי עוה"ב; בגוף האגרת יש השוואת שורש תורה ומצוות וחיצוניות/פנימיות. אין דירוג יחיד בכל בחינה.

מקורות: אגרת; L7 ;L4.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S34 — מבוסס מן המקבילות

השאלה: תלמוד תורה כנגד כולם, ייחוד בתורה, תלמוד המביא למעשה ותניא ד–ה, לז.

הכרעה: תניא ד כולל תורה ומצוות; ה מבאר ייחוד בהשגה; לז מבחין מצווה שאפשר או אי אפשר לאחרים. L4 נותן בחינות שונות של גדול, ו־L7 גם לימוד ממשיך.

מקורות: תניא ד, ה, לז; L4 §ד; L7.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S35 — מופרד לפי מקורות

השאלה: עכשיו, ימות המשיח, גן עדן ותחיית המתים — מה היחס לתורה ולמעשה בכל מקור?

הכרעה: עכשיו עבודה; K3 מעשה גדול בימות המשיח; K5 גן עדן/תחייה בהקשר שכר. אין להסיק לימוד בפועל בתחייה מן בחכמה עשית או להחיל עולם הבא באותה הוראה בכל מקום.

מקורות: K3; K5; תניא ד; עירובין.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S36 — מבוסס

השאלה: "היום לעשותם" ומה בדיוק מוכיחה דרשת עירובין.

הכרעה: דברים ז יא ודרשת עירובין כב א: זמן עשייה מול קבלת שכר. הדרשה אינה אומרת כשלעצמה מעשה גדול מתורה.

מקורות: עירובין כב א.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S37 — מבוסס בגבולות

השאלה: "יפה שעה", שני חצאי המשנה, תשובה ומעשים טובים, והוראת עולם הבא בהקשר.

הכרעה: שני חצאי המשנה מדגישים עבודה וקורת רוח בצירים שונים. L6 מקביל בממלא/סובב; אין הוכחת כוונה מיוחדת למילה תשובה באגרת.

מקורות: אבות ד יז; תניא ד; L6 §§א–ב.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S38 — הדהוד מוצע

השאלה: דגן→טעם ודעת, בשר שור→פני שור: מבנה מוכח או הדהוד מוצע?

הכרעה: טעם דגן/טוב טעם ודעת ובשר שור/פני שור יכולים ליצור הד לשוני. רצף הנושאים מפורש, אך תכנון ההדהוד ומשמעות קבלית נפרדת לא הוכחו.

מקורות: אגרת; השוואת לשונות.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S39 — גבול מסירה מבוסס; היסטוריה פתוחה

השאלה: "עד כאן מצאנו", עדות דפוס וכ"י, ומסורת פייענא — מה ניתן להסיק?

הכרעה: עד כאן מצאנו מסמן גבול החומר. אינו הוכחת קטיעה או חתימה מכוונת. מסורת פייענא ודפוס ראשון לא אומתו מחדש במקורם.

מקורות: נוסח האגרת; מסורות מדווחות.

IGK20-Finale-Close — מפת ארבעים השאלות — S40 — הושלם

השאלה: ביאור רציף לכל היחידה, תוך הבחנה בין מסקנה מבוססת להצעה.

הכרעה: ביאור רציף לכל היחידה בדוח המצורף, עם הפרדה ממקבילות והצעות. הסגירה אינה הכרזה שכל פרט נפתר.

מקורות: REPORT_HE.

תיק 0371 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[530]

IGK20-Finale-R1-Bot — תיקונים מרכזיים

1. ב"ק עא א → עב א (סוף עא ב / תחילת עב א)
2. זוהר ג שמא → רמא א; אחרי מיסודא — אריה+אדם
3. הערה EN 61 = ביאור מאוחר; HE לא נפתח
4. P6 לא אותר בסבב מחוץ לאגה"ק כ'
5. K3/K4 Cloudflare — לא נקראו

530. מסמך 0371: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0372 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[263]

דוח עברי — 1 — IGK20-Finale-R1-Bot. סיכום ביצוע P1–P7

חבילה	סטטוס	הערת מפתח
P1 גוף היחידה	נקרא	abc770 + Wikisource + EN chabad.org
P2 הערות 61–67	חלקי	61 מאומתים ממקורות; 62–67 HE לא נפתח; LIT Vol.4 לא ב-HB
P3 ברכות / ב"ק	נקרא	ברכות מ א; ב"ק עא ב-עב א + רשי"י/תוס'
P4 זוהר רמ-רמא	נקרא	רמ א/ב + רמא א; אריה+אדם מתועדים
P5 K3/K4	נכשל/חלקי	Cloudflare + Wayback ריק
P6 לוקוסים	לא אותר בסבב	חיפוש לשוני ללא ציטוט מאומת מחוץ לאגה"ק כ'
P7 פסוקים / עד כאן	נקרא	עירובין כב א; אבות ד:יז; הערת ע"כ

3. הערות Lessons / שיעורים 61–67 (P2) — הערה 64 — במדבר כח:ב

בזוהר (רמ א) נפתח דיון הקרבנות ב«צו את בני ישראל… את קרבני לחמי».
פירוש מנומק: ההצמדה ב-Lessons נובעת ממסגרת הזוהר לקרבנות/מלאכים, לא מפסוק בגוף אגה"ק.
גוף האגרת עצמו מצטט «היום לעשותם» ומשנת אבות — לא במדבר כח:ב במפורש ביחידה.

3. הערות Lessons / שיעורים 61–67 (P2) — הערה 65 — זוהר ג

תיקון: לא שמא א. היעד הוא רמא א (241a).
ויקיטקסט: https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמא_א

263. מסמך 0372: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

אחרי «ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון» ממשיך הזוהר לשאול על ד' דיוקנין, ומביא אריה ואדם במפורש. ר' P4.

3. הערות Lessons / שיעורים 61–67 (P2) — הערה 66 — דברים ז:יא + עירובין כב א

מפורש בעירובין כב א: «היום לעשותם ולא למחר לעשותם היום לעשותם למחר לקבל שכרם».

3. הערות Lessons / שיעורים 61–67 (P2) — הערה 67 — אבות ד:יז

מפורש בנוסח הסטנדרטי (רמב"ם/ברטנורא): «יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא».
מספור ד:יז תקין; אין צורך «תיקון מספור» בסבב זה.

5. זוהר (P4) — קריטי ל-A11 — רמ ב (רקע)

פני שור → בהמה לקרבן; פני נשר → עוף; «מתקרבין ליסודא דלהון ואתהנון מההוא יסודא».

5. זוהר (P4) — קריטי ל-A11 — רמא א — הציטוט + ההמשך (חובה)

1. «ונחתי ומתקרבי אינון רוחין קדישין ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון.»
2. המשך מיידי: «עד הכא קרבנא מתרין סטרין... השתא אית למשאל — ד' דיוקנין אינון דחקוקין בכסא — מ"ט לית קרבנא מאחרנין? אלא ודאי מכלהו אית קרבנא. אריה חקוק בכורסייא... אדם חקוק בכורסייא...»
3. אחר כך: אריה כליל / אדם מקריב רוחיה; וסיכום שכל ארבעת הדיוקנין מתקרבים.

מסקנת עדות (לא פסיקה מושגית):
האגרת מצמצמת במפורש ל«פני שור ופני נשר» + בהמה ועוף. הזוהר אינו נגמר שם — הוא מוסיף אריה ואדם.
מדוע האגרת מונה רק שור/נשר: פתוח / מחייב פרשנות (לא להמציא מנגנון כאדה"ז).
השערת A11 («הזוהר מדבר גם באריה ואדם») — מאושרת כעובדת טקסט.

הפרדת שכבות: גוף זוהר (ארמית) ≠ תרגום/פירוש ויקיטקסט ≠ ציטוט מקוצר באגה"ק.

דוח עברי — 9 — IGK20-Finale-R1-Bot. קריאה רציפה פשוטה (S40) — בלי סיסמה

היחידה מסבירה: מסדר דרגות דצח"מ, המקבילות ליסודות עפר־מים־אש־רוח, מתברר פרדוקס — החי והמדבר «עליונים» בדרגה, אך ניזונים מהצומח (והמדבר משניהם), ואף חכמה ודעת תלויות בטעימת דגן ובאכילת בשר (כהדוגמאות מחז"ל). זה מתואר כבחינת אור חוזר העולה מתחתית העשייה, שם מתגלית ביתר עז הארה דהארה מאור א"ס הסובב ומהקו שבסיום רגלי היושר דא"ק. מכאן מובן (לדעת האגרת) טעם הנאת מלאכי המרכבה — פני שור ופני נשר — מרוח הבהמה והעוף שבקרבנות, כלשון הזוהר «ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון». ואחרי כל זה נקל להבין גודל מעלת המצות המעשיות כתכלית ירידת הנשמות לעוה"ז, כפסוק «היום לעשותם» וכמשנת «יפה שעה אחת...». עד כאן (לדברי המדפיסים) נמצא מכתב ידו הקדושה.

דוח עברי — 10 — IGK20-Finale-R1-Bot. שאלות חדשות (N-Grok)

- N-Grok-01: האם בדפוס ראשון/כ"י של אגה"ק כ' מופיעה הערת «ע"כ מצאנו» באותה צורה ובסוגריים?
- N-Grok-02: מה נוסח הערה 61 בעברית ב«שיעורים בספר התניא» ח"ד, והאם «יש לומר» מפורש שם?
- N-Grok-03: האם Lessons/שיעורים באמת מדפיסים «Bava Kamma 71a» ו«Zohar III 341a» בעד מודפס — או שזו טעות העברה דיגיטלית בלבד?
- N-Grok-04: קריאת גוף §14–15 K3 ו-K4 על מלאכים/מבורר — לאחר מעקף Cloudflare.
- N-Grok-05: למה האגרת בוחרת שור+נשר בלבד בעוד הזוהר מוסיף אריה+אדם — האם יש מקור מפורש אצל אדה"ז/רבותינו נשיאינו?

דוח עברי — 11 — IGK20-Finale-R1-Bot. מה נפתח אישית מול מה שנכשל

נפתח: abc770 אגה"ק כ'; Wikisource תניא ד כ; ברכות מ א; ב"ק עא ב + עב א (+רש"י/תוס'); זוהר רמ א, רמ ב, רמא א; עירובין כב א; אבות ד יז; EN Epistle-20 (aid/1029342); HebrewBooks 15840 (=LIT Vol.1 בלבד); חיפושי WebSearch שונים.

נכשל / לא אומת: chabadlibrary JS; Lessons Vol.4 PDF; הערה 61 HE; K3/ K4 גוף; דפוס תניא/זוהר מצולם; לוקוסי P6 מחוץ לאגה"ק כ'.

תיק 0373 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[264]

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R1-Bot — B. Lessons / שיעורים (הערות 61–67)

#	עד	תוצאה
B1	Lessons EN online aid/ 7965	Cloudflare — לא נקרא
B2	HebrewBooks 15840	הורד; Volume 1 בלבד (לא Vol. 4 אגה"ק)
B3	הערה 61 EN	ידועה מפרומפט הפקודה; HE לא נפתח
B4	לוח הערות 62–67	אומתו מול מקורות חז"ל/זוהר/משנה (לא מול גוף ההערות המודפס)

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R1-Bot — D. זוהר

דף	URL	נקרא	תוכן רלוונטי
ג רמ א	https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמא	כן	פתיחה «את קרבני לחמי» (במדבר כח:ב)
ג רמ ב	https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמב	כן	פני שור / נשר / אריה / אדם; יסודא דלהון

264. מסמך 0373: SOURCE_LEDGER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

דף	URL	נקרא	תוכן רלוונטי
ג רמא א	https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמא_א	כן	מיסודא ועקרא + המשך אריה ואדם

צילום זוהר דפוס: לא הושג. תמליל ויקיטקסט = עד דיגיטלי.

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R1-Bot — G. קבצים מקומיים /evidence

קובץ	תוכן
abc770_igk20.html	העתק דף abc770
tanya_wikisource_igk20.html	העתק ויקיטקסט
zohar_241a_wikisource.html	זוהר רמא א
bk_72a_wikisource.html	ב"ק עב א
Lessons_Tanya_Vol1_HB15840_NOT_vol pdf.4	Vol.1 בלבד — סימון בשם הקובץ

תיק 0374 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[482]

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 4. זוהר ג רמ ב — רקע שור/נשר

URL: https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמ_ב

קטע (גוף זוהר):

> פני שור — אתפשט לבעירי רוחא מניה... ובגין דמנהון הוו אינון חיילין קדישין... מתקרבין ליסודא דלהון ואתהנון מההוא יסודא...
> פני נשר — אתפשט לעופא רוח מניה...

482. מסמך 0374: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 5. זוהר ג רמא א — הציטוט + אריה ואדם (קריטי)

URL: https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמא_א

ונחתי ומתקרבי אינון רוחין קדישין ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון.

ואי תימא, היך אתפשט זעיר מהאי יונה או משפנינא דא לכמה סטרין...

— עד הכא קרבנא מתרין סטרין דחקיקין בכסא. השתא אית למשאל
ד' דיוקנין אינון דחקוקין בכסא — מ"ט לית קרבנא מאחרנין?
אלא ודאי מכלהו אית קרבנא.
אריה חקוק בכורסייא. בשעתא דקרבנא שלים — אריה נחית ועאל באשא ואכיל ואתהני מתמן.
אדם חקוק בכורסייא. אדם עקרא דכלא ומקריב תמן רוחיה ונשמתיה,
ואדם עלאה אתהני מאדם תתאה...

הפרדה: כל הנ"ל = גוף זוהר. אין כאן פירוש חב"ד.
אגה"ק מצטטת רק עד «מיסודא ועיקרא» ומדגימה בפני שור ונשר.

במדבר כח:ב בהקשר זוהר (רמ א):

> «צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי וגו'»

→ הסבר אפשרי להצמדת הערה 64 (פירוש מנומק, לא גוף אגה"ק).

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 6. עירובין כב א — «היום לעשותם»

URL: https://he.wikisource.org/wiki/ערובין_כב_א

> מאי דכתיב (דברים ז, יא) אשר אנכי מצוך היום לעשותם
> היום לעשותם ולא למחר לעשותם היום לעשותם למחר לקבל שכרם

SOURCE_READER — קטעי מקור עם הקשר — 7. אבות ד:יז

URL: https://he.wikisource.org/wiki/משנה_אבות_ד_יז

> יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה, מכל חיי העולם הבא

תיק 0376 · סיום האיגרת · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[484]

VARIANTS — קריאה עצמית של חילופים — זוהר מול אגה"ק (לא «חילוף נוסח» אלא צמצום ציטוט)

זוהר רמא א	אגה"ק
מיסודא ועקרא + המשך אריה ואדם	מיסודא ועיקרא + רק שור ונשר

סיווג: מפורש שהאגרת מצטטת חלק; פתוח מדוע.

תיק 0405 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[446]

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 4. הזוהר: שתי זיקות, לא החלפת כיוון אחת

בגוף זוהר ח"ג רמ ע"ב מופיעה השתלשלות הרוח מלמעלה לבהמה שלמטה, ולאחר מכן שיבתה בקרבן. באותו רצף העליונים מקבלים הנאה מן היסוד והלבוש שלהם בעולם הזה.

יחס	מה מוסבר
מן העליון אל הבהמה והעוף	מקור הרוח והשתייכות למין הרוחני
מן הקרבן אל העליונים	הנאה והזנה מן היסוד שבעולם הזה

לכן יש לקבל את תיקון קלוד: אין לתרגם בכל הופעה "יסודא" כ"שורש עליון נסתר". אך אין למחוק בשל כך את כיוון ההשתלשלות המפורש מלמעלה. המונח משמש ברצף ביחסים שונים.

מקור: זוהר ח"ג רמ ע"ב.

ברמא ע"א אריה ואדם משתתפים במפורש בקרבן. הסבר בחירת שור ונשר באגרת לפי רוח הבהמה והעוף הוא פירוש מקומי מבוסס; אין בו שלילת שאר הפנים. כמו כן, שני סדרי המילים "מיסודא ועקרא" ו"מעקרא ויסודא" מופיעים בשני מקומות שונים באותו רצף. אין להפוך את עצם ההבדל ביניהם לחילוף כתבי־יד באותה שורה. מנגנון החילופים שציין קלוד לא נבדק כאן.

---

484. מסמך 0376: VARIANTS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
446. מסמך 0405: IGK20-Finale-R1-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מקור: זוהר ח״ג רמא ע״א.

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — K3, K4, K5 .6 — התרומה והגבול

K3 — ״ציון במשפט תפדה״ תשל״ה, סעיפים יד–טו: מורה על מעלת המעשה שתתגלה בימות המשיח, ומקשר את מעלת המצוות המעשיות לאגה״ק כ׳. לכן אין לשמר כהנחת מחקר את הטענה ההפוכה שלפיה לעתיד התורה בהכרח גדולה יותר. גם המאמר עצמו מציג יותר מבחינה אחת של תורה ומצוות.

מקור K3. בהערה 27 אותר המראה־מקום לספר המצוות לצמח צדק, קע א; גוף המקור הזה לא נבדק כאן.

K4 — ״פקודא ליתן מחצית השקל״ תשכ״ג, סעיף ז: מפרש במישרין את הנאת המלאכים, ומבחין בין ב״ן שכבר נתברר ובין ניצוצות שטרם נתבררו. זה תיקון חשוב להסבר גורף של תהו לעומת תיקון. אין במקטע זה זיהוי מפורש עם אור חוזר של הקו. החלת הדיון בבעלי תשובה על בחירת ציטוט המשנה בסיום האגרת נשארת הצעה.

מקור K4, הנחה בלתי מוגה.

K5 — ״ונגלה כבוד הוי״ תשכ״ב: יש לתקן שתי נקודות בדוח קלוד. ההסבר שעולם הבא שבמשנה הוא תחיית המתים מוסב במפורש על משנת ״כל ישראל יש להם חלק״, ולא על ״יפה שעה״. נוסף לכך, סעיף ז אכן מבחין בין גן עדן כשכר תורה ובין תחייה כשכר מצוות מעשיות; אין לרשום שהמאמר אינו דן ביחס הזה כלל. המאמר תורם גם להבחנת פני אדם שבמרכבה מן האדם שעל הכסא ולדיון בגוף המאכל.

מקור K5, הנחה בלתי מוגה.

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 7. המקור הישיר החסר בדיון תורה–מעשה: תניא ד׳

פרק ד׳ מצטט בעצמו את ״יפה שעה״ בתוך הסבר על התקשרות בתורה ובמצוותיה, לעומת תענוג ההשגה מזיו השכינה. זהו עוגן של אדה״ז עצמו, בלי להסתמך רק על הקדמת Lessons.

מכאן שהמשנה אינה ראיה גורפת להוצאת לימוד התורה מכלל מעלת העבודה בעולם הזה. באגרת כ׳ ההדגשה היא מצוות מעשיות ותכלית הירידה; אין להסיק מכך שכל מעלות התורה נחותות, או שהשוואת עבודה לשכר זהה להשוואת לימוד למעשה.

מקור שנקרא בגוף: תניא פרק ד׳.

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 9. מה נשמר, מה מתוקן ומה לא נבדק

נשמרים: תיקוני המיקום לב״ק ולזוהר שבדוחות; השתתפות ארבע הפנים בזוהר; תרומת K3 ו־K4; ההבחנה בין סובב לקו; הדרישה לא לזהות אוטומטית בירור, תהו ואור חוזר.

מתוקנים: ההקבלה המיוחסת לע״ח; ההסבר הבלעדי ל״יסודא״; טענת חילופי נוסח ללא השוואת אותו מקום; ייחוס הקשר בשר־דעת רק לביאור המאוחר; העברת פירוש ״עולם הבא״ ממשנה למשנה.

לא נבדקו כאן: גוף משנת חסידים; אור החמה ומקדש מלך; תורת חיים ואוה״ת ויגש בגופם; צילום ש״ס וזוהר; מקור עברי מלא להערה 61; ספר המצוות לצמח צדק קע א; דפוס ראשון של אגה״ק. אין למסור אותם כראיות שנקראו.

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 10. פנקס קריאה ואופן הגישה

נקראו בגוף דיגיטלי בבדיקה העצמאית: ע״ח נ י; לקו״ת ואתחנן במאמר הנזכר; לקו״ת צו מצה זו ב; תניא ד; זוהר רמ ב־רמא א; המקטעים הנוגעים ב־K3, K4, K5. אין כאן טענה לקריאת ספרים אלה בשלמותם או לצילום דפוס.

דוחות Grok ו־Claude נקראו מתוך הודעת המשתמש. קובצי Bot REPORT_HE ו־VARIANTS נפתחו ישירות בתיקיית המקור. ZIP של Bot לא הורד בהצלחה; אין טענה שנבדקה מלוא החבילה או שנמצאו בה צילומים.

תיקיית Bot המקורית

המסמך מסיים את ביקורת R1 הנוכחית. השאלות הפתוחות נשמרות לעבודה הכוללת; לא נדרשת סגירתן המלאכותית כדי לשמר את ההתקדמות.

תיק 0406 · סיום האיגרת · סבב 1

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[265]

התפקיד שלך — Claude: ביקורת המקורות וביאור ממוקד

אתה החוקר העצמאי המוביל של שאלות המרכבה, לשון הזוהר, הקרבן, ותורה־מעשה־תכלית (S19–S39). במקביל עליך לתת תגובת ביקורת לכל השאלות

האחרות, ולא להשמיט אותן. אינך מתבקש רק לתקוף דוח קודם: עליך להציע ביאור חיובי במקומות שיש בסיס.

סדר ביצוע מועדף: א. גוף האגרת והקשר היחידה; אחר כך זוהר רמ־רמא לפני ואחרי הציטוט. בדוק במיוחד את תפקידי אריה ואדם ואת כיוון ״יסודא ועיקרא״. טבלת חובה: נושא → מה מקבל → ממי → פעולה → מקור. אל תשתמש בפירוש הסולם או אור החמה בלי לסמן שכבה. ב. מאמר ״פקודא ליתן מחצית השקל״ תשכ״ג (K4): בדוק אם הוא מפרש ממש את משפט האגרת ומה מוסיף על תהו/תיקון. אם הוא אינו פותר פרט, אמור זאת. ג. מאמר ציון במשפט תפדה תשל״ה (K3) ומקורותיו; תניא ד־ה, לה־לז והמקבילות הנחוצות. בדוק טבלת עכשיו/ימות המשיח/גן עדן/תחיית המתים — אל תמלא תא במקור שאינו מדבר בו. ד. בדוק תחביר אור חוזר, שתי ראיות המאכל והמחקר הקודם כדי שלא יישארו בביאור הנחות סותרות.

התוצר שלך: 1. עד שבעה ממצאים חדשים שמשנים את ההבנה, כל אחד עם מקור ומעמד. 2. שלושה או ארבעה תיקי עומק בהתאם לממצא, ובתוכם כל דקדוקי המשתמש הרלוונטיים. 3. טבלת ביקורת A01–A18: מתקבל/מתוקן/לא מבוסס/פתוח, בנימוק קצר. 4. טבלת כל S01–S40: מסקנה, מעמד, מקור, ומה חסר. מותר להפנות לסעיף עומק באותו דוח, לא לדוח שאינו מצורף. 5. ביאור רציף קריא של כל הסיום; סמן במשפטים המתאימים היכן זו הצעה שלך. 6. פנקס מקורות שנקראו ומגבלות; שאלות חדשות; לכל היותר שלושה יעדי המשך ממשיים אם נדרשים.

כותרת: IGK20-Finale-R1-Claude. אין צורך להמתין למודל אחר או לבקש אישור.

מסגרת העבודה — IGK20-Finale-R1 — ג. המחקר העצמאי שנמסר — מלא מבחינת טענותיו, לא מקור מוכרע

משתמש העביר דוח מחקר ארוך, שהצעותיו העיקריות מובאות כולן כאן. סימוני הציטוט המקוריים שלו היו מזהי חיפוש שאינם זמינים מחוץ לשיחתו; אל תשתמש בהם כראיות. אין לנו מראי מקום מלאים לטענות שיוחסו בו לתורת חיים, אוה״ת ואור החמה. אתר ובדוק או סמן שלא אומתו.

A01. כל היחידה היא רצף: כוח בתחתון → מזון המוסיף חיות ושכל לעליון → קרבן המזין מלאכים → מצוות מעשיות. זה מפתח קריאה אפשרי; בדוק אם זו הוכחה רצופה או משל/יישום בכמה רמות. A02. דצח״מ/יסודות הם ״בחינות״ ולא סיווג חומרי:

265. מסמך 0406: IGK20-Finale-R1_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

עפר=קביעות ומנוחה; מים=גדילה והתפשטות; אש=חום ותנועה עצמית; רוח=דיבור והכרה. אלה הסברים מוצעים שלא עוגנו בדוח במקור מפורש לכל ארבע ההקבלות. במיוחד אין להכריז שהרוח היא העליונה ביסודות בכל שיטת סדר. A03. העפר הושמט משום שהוא תשתית הכול וכבר נידון. הערה 61 היא עוגן חלקי; ההרחבה "ולכן אין צורך להזכירו" היא היסק שיש לבדוק. A04. "וגם חכמה ודעת" מעביר את הראיה מקיום הגוף לכוח המיוחד של המדבר. דגן מדגים צומח→דעת ראשונית; בשר מדגים חי→תוספת עיון. התאמה ל"משניהם" סבירה; אין למפות דגן=דעת ובשר=חכמה בלי מקור. A05. "אבא ואמא" הוא נוסח חז"ל; הדהוד לאו"א העליונים הוצע אך לא הוכח. הקשר עץ הדעת–חיטה הוזכר; אין בכך עדיין הסבר מספק מדוע דווקא דגן. A06. תורת חיים ואוה"ת תוארו כמבארים תוספת שכל אחר בירור המאכל. אין מיקום מדויק; זו משימת איתור, לא קריאה מוכחת. "שורש גבוה", שבירת הכלים, תהו ותיקון ואור חוזר אינם שמות נרדפים אוטומטיים. A07. האור החוזר הראשון הוצע כתיאור כללי של הזנה מלמטה; האחרון כתיאור הקו. הסובב מאיר שם בלי חזרה טכנית. זו הצעת תחביר מועדפת, לא הוכחה שאין קריאה אחרת. A08. "הארה דהארה כו'" הוצע כקיצור ההארה השלישית שכבר נזכרה. אין מקור מפורש שנמצא לנימוק הבחירה בכו' או להרחבתו לכל מערכת ההעלמות. אין לטעון לדרגה רביעית בלי ראיה. A09. "טוב טעם ודעת" הושווה לתהלים קיט,סו; הוצע הדהוד לטעם דגן, דעת ולסיום הפסוק על מצוות. סמיכות לשונית אפשרית אינה כוונת מחבר מוכחת. כך גם בשר שור→פני שור. A10. המרכבה הוסברה כהתכללות בחינות, והשם פני שור כבחינה שורשית לבהמות ולא מין שור בלבד. אור החמה הוזכר בלי מראה מקום כאומר שפני אדם עיקר; יש לאתר ולא לייחס לזוהר בלי בדיקה. A11. פני שור/נשר הוסברו כמתאימים לבהמות/עופות הקרבניים; פני אריה לא נזכר משום שחיות בר אינן קרבות. ההסבר אינו שלם: בדיקת ההכנה מצאה שהזוהר באותו דף דן גם באריה ובאדם. חובה לקרוא את ההמשך ולא לסגור את השאלה לפי רשימת בעלי החיים בלבד. A12. נהנים=עונג; ניזונים=חיות; מסתפקים=קבלת סיפוק צרכיהם. זו הצעת פירוש לשוני, לא מיפוי מוכח לשלוש מדרגות. "מאד" טעון דיוק. A13. "מיסודא ועיקרא דילהון" הוסבר כקבלת המלאכים משורשם העמוק באמצעות התחתון. חובה לבדוק מי נושא כל כינוי בזוהר, מה פירוש יסוד ועיקר בהקשר, ומה אדה"ז מוסיף בהחלת אור חוזר. אל תחליף בדיקה ב"הכול שורש גבוה". A14. לשונות הסיום זוהו כמליצות מקראיות (דה"ב לב,א; משלי יד,ו). הוצע ש"דעת לנבון נקל" מעביר מהוכחות למסקנה; נדרש אימות תפקידן כאן, לא רק זיהוי פסוק. A15. דירה=תכלית; המשכות=פעולה; מעשיות=דרך מיוחדת בעולם חומרי; בירור=אופן המימוש. זה צירוף מסביר, לא ארבע הגדרות של אדה"ז באותו משפט. בדוק גם הבדל "בריאת האדם"/"ירידת הנשמות". A16. תורה הוצגה

כנעלית בגילוי ובהשגה, מצוות במימוש התכלית. זה יכול להיות נכון בחלק מן הצירים אך אינו בירור מספיק של "תלמוד גדול" ושל העתיד. המשתמש שאל אם לעתיד דווקא התורה גדולה יותר; אין לאמץ זאת כהנחה. נמצא מקור מפורש בכיוון "מעשה גדול", הנזכר להלן. A17. "היום לעשותם" ו"יפה שעה" הוצעו כעשייה לעומת שכר/עונג. חובה לקרוא את כל המשנה, לבאר מדוע תשובה נכללת, ולהגדיר איזה עולם הבא בכל מקור. אין לזהות גן עדן, ימות המשיח ותחיית המתים. A18. "עד כאן מצאנו" זוהה כהערת המעתיקים/המדפיסים; אסור להסיק מכך שהאגרת שלמה או חסרה במכוון, או לקבוע תאריך כתיבה ונסיבות בלי עד. המסורת על פייענא וסמיכות ההסתלקות דורשת מקור מזוהה.

ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40 — S29. כיצד מציאות קרבן קטן מספקת לריבוי מלאכים? הזוהר עצמו מעלה שאלה סמוכה; מה מוסיף ביאורה לפשט האגרת? הפרד מזון גשמי ושפע רוחני בלי לרוקן "ניזונים" מתוכן.

אשכול ה — המסקנה, תורה ומעשה, עתיד

ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40 — S33. "מצוות מעשיות" מול תורה: האם האגרת מדרגת אותן זו מול זו במפורש או שמעלתן נקבעת בציר מסוים? מה עם תלמוד תורה כמצווה, דיבור כמעשה, תפילה וכוונה?

S34. "תלמוד תורה כנגד כולם" ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה": קרא את ההקשר והסבר מה נחשב גדול בכל מקור. השווה תניא ד-ה, לה-לז, וקונטרס אחרון ד אם נוגע; אין די בחלוקה תורה=השגה/מעשה=תכלית בלי מקור מחיל. S35. בדוק במיוחד את הנחת העתיד: תלמוד גדול עכשיו/מעשה גדול לעתיד, או סדר אחר? הבחן ימות המשיח, תחיית המתים וגן עדן, והשגת התורה לעתיד. קרא K3 ואת מקורותיו; אל תציג שאלת המשתמש כעובדה.

ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40. ”היום לעשותם”: מה מוכיח הפסוק ודרשת עירובין? עשייה מול שכר, זמן הזדמנות, או קדימות למעשה על לימוד? אל תסיק מעבר לתחולת המקור. S36

S37. ”יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים...”: למה תשובה כאן, מה הם מעשים טובים, ומהו ”כל חיי עולם הבא”? קרא גם חצי המשנה על קורת רוח. בדוק תניא ד ומקבילות; האם רצון/מהות מול זיו/השגה מסביר ומה אינו מסביר?

ד. כל שאלות המחקר — מספור קבוע S01–S40. ”עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה”: מי כתב את ההערה, באילו עדי דפוס, ומה מותר להסיק ממנה על שלמות/קטיעה/תאריך האגרת? אין להפוך הערת העתקה לעדות על כוונת חתימה. S39

S40. מפת הטיעון הכוללת: מה הוכח, מה שימש משל ומה נלמד בהיסק? כתוב בסוף ביאור רציף לכל היחידה, אבל אל תחליף את השאלות הפרטיות בסיסמה ”התחתון גבוה בשורשו”. הוסף שאלות חדשות שהתגלו עם מזהה N-[שם מודל]-01 וכו’.

תיק 0424 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[439]

ב. ביאור רציף — האור החוזר והמרכבה

”כי הוא בחינת אור חוזר” מסביר את היחס: בתחתית מתגלה ביתר עז הארה המוסיפה כלפי מעלה. האגרת מפרטת שוב את הסובב ואת סיום הקו, משום שהיא מפעילה על הזנה ודעת את ההסבר שניתן קודם לצמיחה. הסובב הוא מקור הארה בתחתית; לקו מיוחסת כאן החזרה ממטה למעלה. ”הארה דהארה כו’” מפנה לתיאור הקודם, אך היקף הקיצור המדויק אינו מוכרע. אין צורך להמציא מכוחו דרגה נוספת.

לשונות תהו, ס”ג ומ”ה שבמקבילות מרחיבות את הבנת שורש המזון והבירור. הן אינן זיהוי מפורש של ס”ג עם האור החוזר של הקו. גם האור החוזר שב”ואכלתם אכול”, בהקשר העתידי של מלכות לאחר הבירורים, אינו אותה קביעה על סיום רגלי א”ק. יש זיקה מבנית: הנמוך בגילוי יכול להוסיף מכוח שורש או הארה העולים על מדרגתו הגלויה. אין כאן רשות למזג את כל התיאורים למנגנון אחד.

---

439. מסמך 0424: Final-Closure.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

”ויובן היטב בזה טוב טעם ודעת” מעביר את ההסבר מן האדם אל מלאכי המרכבה. בזוהר פני שור הם מקור לרוח הבהמות ופני נשר לרוח העופות. בהקרבה הרוח עולה, והעליונים נהנים מן היסוד שיש להם למטה. הזוהר עצמו מחבר מוצא ושיבה במשל הנאת השכינה מרוח הצדיק שמקורה בה. האגרת קוראת יחס זה מתוך הסבר האור החוזר. לקו”ת אמור מוסיף שהבירור מגלה אורות דתהו; ההפניה לאגרת אכן נדפסה שם, בלי שנקבע מי כתב אותה. זוהר, פנחס, פסקאות 531–540 · L3, §ד

”כדקדוק” מדגיש שההנאה באה ממה ששייך ליסודם ולעיקרם. יש להבחין בין שני היבטים: העליון הוא מקור הרוח היורדת; התחתון הוא בסיס ולבוש שלה בעולם הזה. קריאת שורש התהו מסבירה במקבילה החסידית מה מתגלה באמצעות התחתון, ואינה מוחקת את תפקידו כבסיס בעולם הזה בלשון הזוהר. הכינוי ”דילהון” לבדו אינו מכריע את כל השאלה.

לשון האגרת קרובה במיוחד לפסקת העופות, 537, ברמא ע”א; במקום מאוחר יותר, 540, יש סדר מילים אחר וגם חילוף נוסח ממש באותה שורה. אין להסיק חילוף נוסח מעצם קיומן של שתי פסקאות שונות. אריה ואדם נידונים אף הם באותו רצף זוהרי: האריה באש, והאדם בהקרבת רוחו ונשמתו. הבחירה בשור ובנשר באגרת מתאימה לדוגמאות רוח הבהמה והעוף. זה הסבר הקשרי חזק לבחירה, ולא אמירה מפורשת של האגרת על טעם ההשמטה.

מלאך שכבר נתברר יכול לקבל תוספת. ב־K4 מובחנים ב”ן מבורר וב”ן שטרם נתברר ושורשו גבוה יותר; ב־L3 מתוארת הנאת המלאכים מגילוי אורות השורש. L6 מראה שמידה ותפקיד קבועים מתיישבים עם מצב מבורר. הצירוף מאפשר להבין את התוספת בלי להעמיד סתירה מלאכותית. אין להסיק שמידה מיוחדת שוללת כל התכללות: L3 עצמו דן בשלום ובביטול שמחברים מידות שונות.

”נהנים, ניזונים ומסתפקים” מתאר קבלת הנאה, חיות וסיפוק. שני המונחים הראשונים מצויים בזוהר; לשלישי לא אותר מקור ברצף שנבדק. לא הוכחה חלוקה לשלוש מדרגות. משל הנר הדק שבזוהר עונה על שאלת הכמות: מעט יכול להיות ראשית להשפעה רבה; אין זו נוסחת מדידה של מזון רוחני.

ב. ביאור רציף — מן הקרבן למצוות המעשיות

”ואחרי הדברים והאמת האלה” ו”דעת לנבון נקל” מסמנים את המעבר לביסוס המסקנה. ”כל הנ”ל” נקרא היטב על רקע האגרת כולה: כבר נאמר בה שהנפרדים נבראו כדי לקיים את הציווי, ושהמצוות הן עיקר התורה ושורשה. ההזנה והקרבן הם

החוליות האחרונות בטיעון. לפיכך המסקנה איננה שכל מגע בחומר הוא מצווה. המעשה הגשמי לפי הציווי הוא שמעמיד את תכלית ירידת הנשמה במציאות התחתונה.

מעלת המצוות משלבת את שורשן ואת מקומן במעשה. בגוף האגרת שורשן מתואר בגולגלתא ושורש התורה במו"ס, ובהופעתן למטה הן נבדלות בחיצוניות ובפנימיות. אין להסיק מכאן דירוג יחיד בכל בחינה. כי תצא §ד מתאר בחינות שבהן תלמוד גדול ובחינות שבהן מעשה גדול; בתוך אותו סעיף התורה מעוררת רצוא, ואילו המעשה מביא גם להמשכה למטה. בקונטרס אחרון ד מפורש שגם הלימוד ממשיך אור. העלאה והמשכה משתתפות בעבודה, ותכליתה אינה הסתלקות מן העולם בלבד. L4, §ד · L7

"היום לעשותם" מעמיד את זמן העבודה מול זמן השכר. משנת "יפה שעה" מוסיפה את מעלת העבודה בעולם הזה, ואילו מחציתה השנייה מעמידה את מעלת קורת הרוח בעולם הבא. בלקו"ת פינחס נמצאה מקבילה קרובה במיוחד: שתי המובאות מופיעות באותו דרוש, ומתבאר ההבדל בין השגה מדודה ובין ההמשכה שבתורה ובמצוות. זו גם השוואה של איכות הקשר, לא זמן בלבד. עם זאת, אין לכנות את שתי המובאות "שני פסוקים": השנייה משנה.

תניא ד מחיל את מעלת ההתקשרות גם על התורה. תניא לז מחזיק את מעלת הלימוד ואת קדימת המצווה שאי אפשר לעשותה בידי אחרים. K3 מוסיף את גילוי מעלת המעשה לעתיד; K5 מבחין בין שכר בגן עדן לשכר בתחייה. אלה תוספות מסבירות שיש לקרוא בהקשרן, בלי להטעין כל הופעת "עולם הבא" באותו פירוש ובלי לייחס את כל החלוקה העתידית ליחידת הסיום עצמה.

"עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה" מסמן את גבול החומר שנמסר. אין בנוסחה לבדה הוכחה שאדה"ז התכוון לחתום כאן, או שכתב היד נקטע. מסורת פייענא היא עניין של עדות היסטורית נפרדת; אין צורך להכריע בה כדי לבאר את המסקנה הקיימת.

IGK20-Finale-Close — דוח המאסף וביאור יחידת הסיום — ה. פנקס מקורות וקריאה

הטבלה מתעדת את ביקורת הסגירה הנוכחית. "נשמר" פירושו תוצאת המחקר הקודם והדוחות שנמסרו, ולא קריאה מחדש כעת.

מקור	תפקיד	מצב בביקורת זו
אגרת כ', ABC770	גוף הטיעון והסיום	נפתח; פסקאות השורש, העפר והסיום נקראו מחדש

מקור	תפקיד	מצב בביקורת זו
L1 ששת ימים, צו §ב	שתי הראיות ותהו; מעבר לעבודה	גוף נקרא מחדש. קובץ הצילום שנמשך מ־Drive היה קטוע ולא שימש עד חזותי
L2 ואכלתם אכול	מקבילה עתידית של אור חוזר	נשמר מן הסבבים; לא נפתח מחדש
L3 ביאור והניף, אמור	תהו, קרבנות ושתי ההפניות	נשמר מן הסבבים; צילום אמור נראה אצל המאסף קודם, לא נפתח מחדש
L4 כי תצא §ד	שני הכיוונים ותוצאת המעשה	גוף §ד נקרא מחדש; §א נשמר
L5 בפי נסכים, שלח §א	חי־אש והפניה לכי תצא	קריאה דיגיטלית קודמת של המאסף נשמרת; חסימת חוקר אחר אינה מבטלת אותה
L6 צו את בני ישראל, פינחס §§א–ד	זוגות, מלאכים, זמן העבודה, קרבן והמשכה	גוף מלא נקרא; צילום PDF180, כותרת פינחס/150, נראה עצמאית
L7 קונטרס אחרון ד	ס״ג/מ״ה, מזון, המשכה וזריעה	גוף רלוונטי והקשרו נקראו מחדש; האתר מסמן ״לא בדוק״; אין צילום דפוס
ברכות מ א	דגן והורים	נשמר מהסבבים
ב״ק עב א	בשר; רש״י ותוספות	הדף ורש״י נפתחו מחדש; יתר ההקשר נשמר
זוהר פנחס 84	רוח, בסיס, עופות, ארבע הפנים	הקטע הארמי 535–540 נפתח מחדש; ההקשר הרחב נשמר. תרגום האתר אינו גוף הזוהר
Stanford, sel385	חילופים באותה שורה	קריאת המאסף הקודמת נשמרת; אין צילום זוהר חדש
ע״ח נ י	המיפוי ההפוך	נשמר מן הסבבים; אין הגהה על פיו
ואתחנן, תוספת ביאור וידעת §ה; מצה זו §ב	ייחוד חיטה ואבא	נשמרו; אינם תחליף ל־L1
תניא ד, ה, לז; עירובין כב א; אבות ד יז	תורה, מעשה, עבודה ושכר	נשמרו מן הסבבים; אין טענת קריאה חדשה
K3 תשל״ה, K4 תשכ״ג, K5 תשכ״ב	גילוי עתידי, בירור, גוף וסובב	ביאורים מאוחרים שנשמרו; K4/K5 הנחות בלתי מוגהות

מקור	תפקיד	מצב בביקורת זו
Lessons, הערה 61	החי והעפר	אנגלית מן הסבבים; עברית מקורית לא אומתה
תהלים קיט סו, דה״ב לב א, משלי יד ו	לשונות המעבר	הדפים נפתחו בביקורת; עוגן תהלים נמצא בגוף
תיקיית Bot R5	עדי הסגירה	REPORT_HE ו־LOCATIONS נקראו; רשימת EVIDENCE נפתחה; אין טענת בדיקה של כל החבילה

בצילום L6 נראים סעיף ג׳ וארבעת הזוגות, וכן עולם מבורר ומידות המלאכים בעמודה הסמוכה. הציון הבטוח לתצלום שנראה הוא פינחס, עמוד ערבי 150, PDF180. דיווח הבוט על עה בפתיחה אינו מקנה מעצמו טור מדויק לסעיף ג׳; בטבלת LOCATIONS שלו יש ערבוב עם המשך עו. אין לאמץ את הערבוב לציון סופי.

תיק 0378 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[441]

IGK20-Finale-R2-Bot — Reuse from R1

BK 71b→72a; Zohar 241a + lion/adam; note 61 EN late commentary; «ad kan» printer note (digital only).

תיק 0379 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[266]

4. P3 — זוהר רמ ב–רמא א — טבלת הופעות יסודא/עיקרא (לפי סדר)

#	מקום (דפוס סטנדרטי דיגיטלי)	לשון קצרה	נושא
1	רמ ב	«מתקרבין ליסודא דלהון ואתהנון מההוא יסודא»	פני שור / בהמה

---

441. מסמך 0378: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
266. מסמך 0379: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

#	מקום (דפוס סטנדרטי דיגיטלי)	לשון קצרה	נושא
2	רמ ב	«יסודא דהאי עלמא» / «מסטרא דיסודא דלהון»	לבושא דרוחא
3	רמא א	«ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון»	רוחין קדישין (ציטוט האגרת)
4	רמא א	«מיסודא דיליה»	אדם עלאה מאדם תתאה
5	רמא א	«כד אתהנון מעקרא ויסודא דלהון»	בוצינין / כהני וליואי
6	רמא א	«מתקרבי לעקרא ויסודא דלהון»	פני שור (סיכום די דיוקנין)

המשך מיידי אחרי #3: «עד הכא קרבנא מתרין סטרין… אריה חקוק… אדם חקוק…» — אריה+אדם מתועדים (שימור תיקון R1: 241a לא 341).

דילהון: מופיע בהקשר הנאה מקרבן/לבוש רוח — אין לפסוק ממנו לבדו «שורש עליון» מול «יסוד תחתון».

4. P3 — זוהר רמ ב–רמא א — Stanford / Pritzker sel=385

- נפתח: Hilufim Pinehas 3 239a-241b.
- לאותו מקום «מיסודא ועקרא דלהון» (רמא א שורה ~2): חילופי איות/עד — מיסודא/מסטרא; ועקרא/ועיקרא; דלהון/דילהון; ואתהניין/ואתהנון וכו׳ — אותו לוקוס, עדים שונים.
- אין לערבב הופעה #1 עם #3 כ«חילוף».

מקדש מלך / אור החמה: קישורים בוויקיטקסט; גוף מפרש מצולם לא נפתח בסבב (תרגום אתר ≠ צילום מפרש).

5. P4 — Emor לח ג + 5.1 — K4 לקו״ת אמור לח

- כותרת דף ב-OCR: « לח תורה אמור לקוטי».
- בהמשך העמוד/הדרוש (עוגן מפורש): ציטוט «בזהי״ק (פ׳ פנחס דרמ״א א׳) ואתהניין מיסודא ועקרא דילהון» + העלאת נהי״ב לפני שור שבמרכבה / אכילת המזבח.

- זהו הלוקוס הקרוב להערת K4 ה-37 (מלאכים/שור) — נקרא.

דוח עברי — IGK20-Finale-R2-Bot — 6. P5–P6 (משני — גבולות כנים)

פריט	סטטוס
K3 יד-טו / K5 ג,ז	Cloudflare — לא נקרא
תניא פ"ד / עירובין / קידושין / אבות	שימוש חוזר R1 (מוצק)
משנה «כל ישראל» ≠ «יפה שעה»	מאושר כהפרדה (R1 + עיקרון)
הערה HE 61	לא נפתח — נשאר ביאור מאוחר; EN «It may likewise be said»
סה"מ צ"צ קע א	לא נפתח בסבב
דפוס מוקדם עם אגה"ק + «עד כאן מצאנו»	לא אומת title-page; דיגיטלי בלבד (R1)

דוח עברי — IGK20-Finale-R2-Bot — 8. מה נפתח / מה נכשל

נפתח: ע"ח נ:י; משנת חסידים HB7122; אגה"ק (3 דיגיטל); זוהר רמ ב+רמא א; Stanford 385; לקו"ת ואתחנן ו' + צו יג + אמור לח (מ-lt_full.txt); abc770.

נכשל/חלקי: צילום דפוס ע"ח/זוהר/תניא; K3/K4/K5 Cloudflare; הערה HE 61; סה"מ צ"צ קע א.

תיק 0380 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[489]

489. מסמך 0380: SOURCE_LEDGER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ID: P3-240b

מקום: זוהר ג רמ ב

URL: https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמ_ב

PDF: n/a

printed: n/a

folio: רמ ב (כותרת דף)

scope: יסודא דלהון / שור נשר

type: digital_body

ID: P3-241a

מקום: זוהר ג רמא א

URL: https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמא_א

PDF: n/a

printed: n/a

folio: רמא א

scope: מיסודא ועקרא + אריה אדם

type: digital_body

ID: P3-STAN

מקום: Stanford variants sel=385

URL: https://web.stanford.edu/dept/press/cgi-bin/aramaic/variants/?sel=385

PDF: n/a

printed: n/a

folio: 239a–241b range

scope: חילופי עדים לאותו רצף

type: critical_apparatus

מלאכים — SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R2-Bot — P4

ID: P4-EMOR
מקום: לקו"ת אמור לח
URL/path: lt_full.txt
printed: לח (כותרת)
column: ג צוין בציטוט K4; OCR לא מפריד עמודות בבירור
scope: ציטוט זוהר + העלאת נה"ב
type: digital_OCR

ID: P4-K4
מקום: פקודא מחצית השקל תשכ"ג
URL/path: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4296192
printed: —
column: —
scope: Cloudflare — לא נקרא
type: blocked

תיק 0381 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[442]

SOURCE_READER — עוגנים קצרים — E. זוהר רמא א

> ונחתי ומתקרבי... ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון.
> עד הכא קרבנא מתרין סטרין... אריה חקוק... אדם חקוק...

SOURCE_READER — עוגנים קצרים — F. לקו"ת אמור לח (קרוב להערת K4)

> בזה"ק (פ' פנחס דרמ"א א') ואתהניין מיסודא ועקרא דילהון
> + העלאת רוח הבהמה לפני שור שבמרכבה.

442. מסמך 0381: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0383 · סיום האיגרת · סבב 2

דוח או עדות מתולדות המחקר[491]

VARIANTS — אותו מקום בלבד — טבלה 1: זוהר ג רמא א — «ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון»

מקור בסיס: Wikisource / מרגליות. מכשיר: Stanford sel=385 (Pinehas 239a–241b).

עוגן	חילוף	עדים (כפי Stanford)	הערה
ואתהניין	ואתהנון / ואיתהנון	מ״ח, כת״י שונים	איות
מיסודא	מסטרא (נ32)	נ32	אותו שורה; לא לערבב עם «ליסודא דלהון» שברמ ב
ועקרא	ועיקרא	ו3, פ5, מ8…	איות נפוץ; אגה״ק: ועיקרא
דלהון	דילהון	ו3 וכו׳	אגה״ק: דילהון

אין לרשום כחילוף: הופעת «ליסודא דלהון» ברמ ב מול «מיסודא ועקרא» ברמא א — אלה שתי הופעות.

תיק 0409 · סיום האיגרת · סבב 2

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[531]

תפקיד: בירור עומק פרשני בזוהר, באור חוזר ובסיום על מצוות מעשיות.

הדגש שלך אינו סיכום R1, אלא מעבר מכיוונים כלליים לתשובות שבנויות על משפטים מדויקים.

תיק א — S20–S29, יסודא ועיקרא, מרכבה ובירור: א. קרא שוב זוהר רמ ב–רמא א ברצף הארמי. בנה טבלה לכל הופעה רלוונטית של יסוד/עיקר: נושא, כינוי, עליון/תחתון, מקור הרוח, מה עולה, מי נהנה וממה. מבחן מחייב: כיצד יכולים העליון להיות מקור רוחו של התחתון והתחתון להיות יסוד הזנתו של העליון בלי להפוך את

---

491. מסמך 0383: VARIANTS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
531. מסמך 0409: IGK20-Finale-R2_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

שתי הטענות לזהות? ב. אל תסתפק בתרגום "שורש". האם המילה מציינת השתלשלות, מצע בעולם הזה, השתייכות לאותו מין, או מקור תוספת? מה מזה בזוהר ומה מוסיף האור החוזר באגרת? ג. פתח פירוש אחד לפחות על המקום, בעדיפות מקדש מלך או אור החמה אם זמין. אם אינם נפתחים, השתמש במפרש נגיש וסמן את שכבתו; אל תציג את תרגום האתר כגוף זוהר. ד. בדוק את טענת חילופי הנוסח מ־R1: השוואת עדים של אותה הופעה בלבד. שני סדרי מילים בשתי הופעות אינם ראיה לחילוף באותה שורה. ה. שור ונשר: הצע הסבר חיובי לבחירתם מתוך ההבחנה בתפקידי ארבע הפנים. קרא יחזקאל א. הסבר התכללות בלי ציור של ארבע חיות מנותקות ובלי ערבוב פני אדם והאדם שעל הכסא. בדוק האם "נהנים/ניזונים/מסתפקים" הם פירוט מהותי או הצטברות לשונית. ו. קרא לקו"ת אמור לח ג שאליו מפנה K4. בדוק אם הוא מקור קרוב יותר של אדה"ז להסברת ההזנה. הבחן בין ב"ן מבורר/לא מבורר ובין תהו/תיקון; האם נמצא משפט מקשר לאור חוזר, ולא רק דמיון?

תיק ב — S14–S19, תחביר והסבר חיובי של אור חוזר: א. הצג פיסוק מוצע של כל המשפט, וקריאה חלופית רצינית. קבע בנפרד נושא "הוא", נושא "שמתגלית" ותחולת שני צירופי המקור. ב. מדוע נזכר אור חוזר פעמיים? למה נדרשת חזרה על סיום רגלי היושר? מה השתנה מצמיחה להזנה ולדעת? ג. K5 אומר שגוף המאכל מן הסובב. האם זו מקבילה ישירה לאגרת, תוספת ביאור, או הסבר שונה? אל תחליף את גוף המאכל ברוח העולה מהקרבן. הראה בדיוק מה נשאר שונה. ד. עד היכן ניתן לבאר "ביתר עז" ו"הארה דהארה כו'", ומה אינו מוכרע? אין להגדיר את הסובב כאור חוזר רק כדי לפשט את התרשים.

תיק ג — S30–S37, מדוע מצוות מעשיות: א. קרא בגוף תניא ד–ה ולז, ולא רק הקדמת Lessons; השתמש בלו ומא במידת הצורך. מה החוליה המדויקת בין כוח התחתון לבין מעשה מצווה על פי ציווי? ב. השווה את "יפה שעה" בפרק ד ובסיום כ': אותו ציטוט משמש לביאור תורה ומצוות שם ולמצוות מעשיות כאן. האם זה פותר את הקושיה, או רק מחדד את הצירים? ג. K3 §§יד–טו ו־K5 §ז: בנה טבלה נפרדת לעבודה עכשיו, שכר בגן עדן, ימות המשיח ותחיית המתים. אל תמלא תא בלי מקור המתייחס אליו. הבחן עשיית מצוות, לימוד תורה, גילוי מעלת המעשה, וקבלת שכר. ד. "עולם הבא" במשנת כל ישראל אינו אוטומטית עולם הבא במשנת יפה שעה. ציין באיזו משנה מדובר בכל משפט. ה. קרא את אבות בשלמותה, עירובין כב וקידושין מ בהקשרם. בדוק תשובה בסיום בלי להפוך הצעת K4 לבעלי תשובה לטעם מוכח לבחירת המשנה. ו. "ואחרי הדברים והאמת האלה", "דעת לנבון נקל" ו"כל הנ"ל":

הסבר תפקיד בטיעון, מעבר לזיהוי מליצות. אל תצמצם כל הנ"ל לשלוש השורות האחרונות בלי ראיה.

תוצר מחייב: 1. עד שישה ממצאים שבאמת משנים את R1. 2. שלושת תיקי העומק, עם טבלאות היחסים והזמנים. 3. ביאור רציף של 600–1000 מילים לכל הסיום: בשפה מובנת, בלי להפוך השערות לעובדות. 4. טבלת שינוי רק למזהים שנבדקו; לכל האחרים "לא נבדק בסבב הזה", לא ייבוא סטטוס אוטומטי. 5. פנקס מקורות שקראת בפועל, קישור ומקום, והבחנה בין מקור ראשוני לביאור מאוחר. 6. לכל תיק לא פתור: מה כבר אפשר להסביר ומהו המשפט או העד שעשוי לשנות את ההכרעה. אל תסיים ברשימת חיפושים בלבד.

========== כל ההקשר, הטקסט והשאלות ==========

ב"ה IGK20-Finale-R2 — סבב מחקר שני ביחידת הסיום של אגרת הקודש כ' תאריך הכנת המשימה: 23.9.2026.

זוהי משימת מחקר לביצוע כעת, לא הצעת תכנית. הפרומפט עצמאי: הוא כולל את טקסט העבודה, כל שאלות היחידה, ממצאי R1 וביקורת המאסף, מקורות ודרישות לתוצר. אינך צריך לקבל פרומפט של מודל אחר. אין לכתוב חוברת בשלב הזה.

הוראת המשך מחייבת: המשתמש ביקש במפורש להמשיך בסבב נוסף. האמירות במסמך הביקורת ההיסטורי שלהלן בדבר אי־פתיחת R2 אינן הוראות לסבב הנוכחי. אין לקטוע את המחקר משום שנקרא בעבר "הסבב האחרון": מדובר ביחידה האחרונה באגרת. אין צורך לבקש אישור לקריאת מקורות, לבדיקת חלופות או להשלמת המחקר שבתחום המשימה.

מטרתנו להבין את הפשט המדויק, כל ביטוי וקשר, בעזרת קבלה וחסידות. נדרש ביאור חיובי מנומק, לצד גילוי ברור של מה שאינו מוכח. אין להסתפק בהסכמה לדוחות קודמים או בהכרזה "פתוח" לפני עיון במקור זמין. מותר וצריך לתקן גם את המאסף.

טקסט העבודה המלא — נוסח המשתמש ללא ניקוד, עם פתיחת קיצורים קלה לצורך קריאה; אינו תעתיק דיפלומטי: "ומזה יובן היטב בענין סדר מדרגות: דומם, צומח, חי, מדבר, שהן בחינות עפר, מים, אש, רוח, שאף שהחי הוא למעלה מהצומח, והמדבר למעלה מהחי, אף על פי כן החי ניזון וחי מהצומח, והמדבר מקבל חיותו משניהם, וגם חכמה ודעת, שאין התינוק יודע לקרות אבא ואימא עד שיטעום טעם דגן כו', ועדיין לא אכילנא בישרא דתורא כו', כי הוא בחינת אור חוזר ממטה למעלה, מתחתית העשיה, שמתגלית שם ביתר עז הארה דהארה כו' מאור אין סוף הסובב כל עלמין, ומהקו אור אין סוף שבסיום רגלי היושר דאדם קדמון בבחינת אור חוזר, כנזכר לעיל. ויובן היטב

בזה טוב טעם ודעת, מה שמלאכים עליונים שבמרכבה פני שור ופני נשר, נהנים מאד וניזונים ומסתפקים מרוח הבהמה והעוף העולה אליהם מהקרבנות שעל גבי המזבח, וכדקדוק לשון הזוהר הקדוש: ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון. ואחרי הדברים והאמת האלה דעת לנבון נקל להבין, על ידי כל הנזכר לעיל, גודל מעלת המצוות מעשיות, אשר הן תכלית ירידת הנשמות לעולם הזה הגשמי, כמו שכתוב: היום לעשותם, ויפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי עולם הבא. עד כאן מצאנו מכתב ידו הקדושה."

הקשר קודם, בתמצית נאמנה לדוחות Earth (חובה לקרוא בגוף אם המסקנה תלויה בו): לפני "ועוד זאת" מתוארות שלוש דרגות הארה מן הקו; גם הסובב מאיר אל הקו דרך הכלים ונותן בהם כוח לברוא יש מאין. ביחידת העפר הסובב מאיר תחת רגלי א"ק בלי הפסק רב, רק עיגולי א"ק; וגם הקו המסתיים שם מאיר ממטה למעלה באור חוזר. יעד ההארה הוא אור הנשמה דמלכות דמלכות דעשיה. אחר קביעת היעד בא פירוט התלבשות אבי"ע שבעשיה אל אותו יעד, ולא מסלול כפול. אין מקור שנמצא שהסובב "דוחף" את הקו לחזור. בסיום משל הצמיחה נזכרות המשכות אורות עליונים באבי"ע ותכלית בריאת האדם. "במ"א" לא זוהה. תניא לו-לז ומא שימשו לביאור היחס בין עבודה למטה, המשכות וייחוד למעלה, ודירה בתחתונים. זה צירוף מסביר, לא זיהוי מראה המקום. א"א וע"י מופיעים קודם באגרת; עתיק חסר רק מרשימת המשל המסוימת. נימוק "מניעת הכפלת כתר" נדחה. אל תפתח מחדש את תיק הזיווג או את הדיון בעיגולי א"ק/עתיק אלא אם מקור נחוץ ישירות לשאלות הסיום.

הערות 61–67 שנמסרו בתחילת המחקר: 61 מיוחסת לרבי ב־Lessons. הנוסח האנגלי שסופק: "[It is superior] also with regard to its creation; nevertheless, [it] is nourished…[by the vegetative].' (This enables' ,us to understand why the element of Earth is not mentioned here for everything comes from the Earth. It may likewise be said that for this reason, even after having been created, [everything] depends on it and is nourished by it.)" הבחן בין המשפט הראשון לבין ההוספה המסויגת; אל תייחס את שניהם לאדה"ז. הנוסח העברי עדיין דרוש. 62 ברכות מ א. 63 נמסר "Bava Kama 71a"; ב־R1 תוקן לעב א, עם ההקשר המתחיל בעא ב. 64 במדבר כח ב; הפסוק אינו ציטוט מפורש בגוף היחידה. 65 נמסר "III, 341a"; ב־R1 תוקן לזוהר ח"ג רמא א, עם רמ ב לפניו. 66 דברים ז יא; עירובין כב א. 67 אבות ד יז; לקרוא גם את החצי השני של המשנה.

מפת השאלות הקנונית — שמור מזהים אלה; שאלות חדשות יסומנו N-R2-[שם מודל]-01 וכו׳:

S40: ביאור רציף לכל היחידה, תוך הבחנה בין מסקנה מבוססת להצעה.

כללי קריאה והכרעה: 1. התחל במקורות הממוקדים שניתנו בתפקיד שלך. פתח גוף, לא רק תוצאות חיפוש. הבא הקשר לפני ואחרי כשכינוי או מראה מקום תלוי בו. 2. סמן בנפרד: גוף מקור שקראת; ציטום שראית; תעתיק שקיבלת; תוצאת חיפוש; ביאור מאוחר; היסק שלך. דיווח המאסף אינו קריאה שלך. 3. אל תדרוש מהמשתמש לאסוף חבילה מכמה מקומות. המשך במחקר הזמין גם אם Drive או אתר מסוים אינם נפתחים. דווח חסם פעם אחת; חפש עד חלופי. 4. לכל תיק: קושיה מדויקת, תשובה מועדפת, ראיה, צעד ההיסק, חלופה רצינית, קושי אמיתי, ומה נשאר חסר. אין להמציא "ראיה נגדית" לצורך מילוי תבנית. 5. לא כל הבדל בין מקורות הוא סתירה; לא כל דמיון הוא זהות מנגנון. הפרד מקור הכוח, אופן ההמשכה, פעולת הבירור, מקבל ותכלית. 6. אין להגיה את האגרת על סמך סדר מקובל. אין להמציא מספר עמוד, שיוך מהדורה או ציטוט. בספרים: ספר/דרוש/סעיף + לשון עוגן + קישור; אם הדף לא אומת, אמור זאת. 7. "לא מצאתי" מחייב פירוט חיפוש ממוקד; "לא נבדק" אינו תוצאה פרשנית. אל תכריז שאלה סגורה רק מפני שמופיע ניסוח נאה. 8. אין לבנות חוברת או לערוך דוחות קודמים. כתוב R2 חדש, ושמור במפורש מה תוקן ומדוע. 9. אם אפשר לשמור קבצים, מסור דוח נגיש וקובץ מקורות. אל תטען שהופעלה מערכת או נשלחה הודעה אם רק הכנת טקסט. אין חובה מלאכותית להפעיל סוכני משנה.

מפת מקורות זמינים ומועמדים: - אגה"ק כ׳: https://abc770.org/ ; https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ/article_node_2383/ ; https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/1029342/jewish/Epistle-20.htm - ברכות מ א: https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א - ב"ק: https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עא_ב ; https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עב_א - זוהר: https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמ_ב ; https://www.zohar.com/zohar/Pinchas ; https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמא_א - מנגנון חילופים שציין Claude, טעון בדיקה באותו מקום: https://web.stanford.edu/dept/press/cgi-bin/aramaic/variants/?sel=385 - משנת חסידים מסכת ההרכבה פרק ד: יעד שנמצא בהפניה משנית בלבד. אל תייחס לו מראש ע"ח נ י: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_נ/פרק_י

נוסח. - לקו"ת ואתחנן, "להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום" §ה: https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו"ר_הזקן)/ואתחנן - לקו"ת צו "להבין מ"ש בהגדה מצה זו" §ב: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898813 - K3 ציון במשפט תפדה תשל"ה §§יד–טו: https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/3140547/jewish/page.htm - K4 פקודא ליתן מחצית השקל תשכ"ג §§ז–ט, הנחה בלתי מוגה: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4296192 - K5 ונגלה כבוד הוי' תשכ"ב §§ג–ז, הנחה בלתי מוגה: https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/2988026/jewish/page.htm - לקו"ת אמור לח ג: מראה מקום מהערה 37 ב־K4; לקרוא גוף ולא להסתפק בהפניה. - תורת חיים ואוה"ת ויגש: יעדי איתור, לא ציטוטים מאומתים. יש לאתר דיון מדויק במאכל ודעת, ולא להחליפו בדיון כללי בדומם וצומח. - תניא: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_ד ; פרקים ה, לו, לז, מא באותה מסגרת. - עירובין כב א; קידושין מ ב; פאה א א; אבות ד יז; יחזקאל א (בפרט פסוקים ו, י, כו). - Lessons / שיעורים בספר התניא: https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9%2F23%2F2026 ; https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/3800431/jewish/Igeret-HaKodesh-Epistle-20-Part-9.htm - ספר המצוות לצמח צדק קע א (דרוש ומיקום טעונים בדיקת גוף): מראה המקום בהערה 27 של K3 למסורת פייענא. - תיקיית Bot R1, לעזר בלבד: https://drive.google.com/drive/folders/1f8lWd6Ny7pKuJWOqIU4IhNxVxnHA9tYc - ZIP R1: https://drive.google.com/file/d/1XWmYouEwVAWpx8S65x5_d2CBwREh0i25/view מקומות שלא נפתחו אצל אחד החוקרים עשויים להיפתח אצלך. K3/K4/K5 נפתחו אצל המאסף; אין לשמר אוטומטית את סטטוס החסימה של Bot.

ביקורת R1 המלאה מובאת להלן כחומר עבודה היסטורי. זו בדיקת המאסף, ולא דוח שלך; אמירות סיום־תהליך שבה הוחלפו בהוראת R2 לעיל. הממצאים עצמם פתוחים לביקורת: ===== תחילת ביקורת R1 =====

IGK20-Finale-R1 — ביקורת מאסף ותוספת מקורות — 10. פנקס קריאה ואופן הגישה

===== סוף ביקורת R1 =====

========== התחלת העבודה ========== בצע כעת את התפקיד שהוגדר בתחילת הפרומפט. אין להחזיר רק תכנית. מסור ממצאים מבוססים וביאור חיובי עם גבולות.

תיק 0412 · סיום האיגרת · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[400]

IGK20-Finale-R2 — ביקורת מאסף והכנת R3 — מה הושג ומה השתנה בבדיקה הנוכחית

R2 תיקן את ייחוס סדר היסודות לעץ חיים, הפריד את היחסים בזוהר וחיזק את הקשר בין מצוות מעשיות לגוף האגרת. עם זאת, שתי טענות חוסר מרכזיות נובעות מאיתור מאמרים לא מדויק. נמצאו כעת מקורות דיגיטליים ממוקדים, ולכן נפתח R3 עם יעדים חדשים.

L1 — לקו"ת צו, "ששת ימים תאכל מצות", §§ב–ג: שתי ראיות המאכל מופיעות יחד, והוספת שכל מוסברת בשורש המאכלים ובבירור. זהו המאמר החסר בדיון הבשר. הוא נבדל מ"להבין מ"ש בהגדה מצה זו". אין בכך כשלעצמו זיהוי עם אור חוזר של הקו. מקור שנקרא בגוף: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814

L3 — לקו"ת אמור, "ביאור ע"פ והניף הכהן אותם", §ד: מופיעים הנאת המלאכים, אורות דתהו, ציטוט הזוהר והפניה מפורשת לסיום איהו וחיוהי. זה מקור ישיר לבירור, מעבר למקבילה הכללית מ"וספרתם לכם". אימות לח ג בדפוס עדיין נדרש. מקור שנקרא בגוף: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840

L2 — לקו"ת צו, "ואכלתם אכול": נמצא דיון המחבר אכילה והעלאה לשימוש באור חוזר בהקשר העתיד. זו מועמדת ממשית להשוואה; עדיין צריך לבדוק מה משותף ומה שונה מאור חוזר בסיום רגלי א"ק. אין להכריז עוד שלא נמצא שום דיון משותף. מקור שנקרא בגוף: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898808

שלושת אלה הם עדי גוף דיגיטליים שנקראו, לא צילומי דפוס. כל חוקר צריך לפתוח בעצמו את המקור שעליו הוא מסתמך.

---

400. מסמך 0412: IGK20-Finale-R2-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Finale-R2 — ביקורת מאסף והכנת R3 — תיקוני איתור ומסירה

1. הכותרות "צו ז'", "ואתחנן ו'" ו"אמור ו'" באתר חב"דטקסט משמשות אינדוקס מאמרים. אין להפוך אותן למספרי דפים בלי צילום. בהכנת R3 הפרדנו שם מאמר, סעיף, דף מודפס, טור ואינדקס PDF.
2. ברשימת Bot יש תוצרי OCR והפניות ללא זיהוי עמוד מלא. המאסף פתח את SOURCE_LEDGER ואת SOURCE_READER; לא ראה בסבב זה את מלוא ZIP או צילומיו. הימצאות קטע בקורא מקורות אינה אישור שנקרא צילום.
3. לעניין משנת חסידים יש להפריד בין לשון החיבור לבין פירושו הנדפס לצדו. השיוך של מדבר לאש יכול לסייע בהשוואה לע"ח, אך אינו מאמת מראש את מפת האגרת.
4. החילוף בזוהר אומת במנגנון Stanford: ברמא א שורה 14 אכן יש שינוי בסדר יסודא/עיקרא באותו מקום. לכן קלוד צדק בתיקון הזה. יש להבחינו מן ההופעה הנפרדת בשורה 2. נוסח האגרת מתאים להופעת העופות בדפוס, אך אין מכאן הוכחה לאיזה עותק או מקום יחיד כיוון המחבר. בטבלת קלוד "240 ש' 14" הוא שיבוש מקום, ויש לתקן לרמא א. מקור: https://web.stanford.edu/dept/press/cgi-bin/aramaic/variants/?sel=385

IGK20-Finale-R2 — ביקורת מאסף והכנת R3 — מה נשמר מ־R2

- מפת האגרת: דומם–עפר, צומח–מים, חי–אש, מדבר–רוח. מפת ע"ח נ י: שני הזוגות הראשונים זהים, ושני האחרונים מוחלפים. זו שונות מוכחת בניסוח כפי שנמסר ונבדק בסבבים; לא הוכחה לסתירה לפני בירור התחולה. אין להגיה.
- "לא נמצא עד" חייב להיות "לא נמצא מקור חיצוני המסביר את סדר האגרת". האגרת עצמה היא עד ברור לסדר שלה.
- לקו"ת ואתחנן נותן טעם לייחוד החיטה, ו"מצה זו" מפרש את אבא בהקשר קטנות ואמונה. כפל אבא ואמא באגרת עוד טעון בירור מעבר לנוסח הגמרא. אין למפות דגן=דעת ובשר=חכמה בלי מקור.
- בזוהר יש מקור רוח מלמעלה, לבוש ויסוד למטה, והנאה מן העולה בקרבן. הקריאה אינה צריכה לבחור כיוון אחד ולמחוק את השני. "שייכות למין" יכולה

להיות היחס המחבר, ואין הכרח להכתירה כמשמעות מילונית שלישית של יסודא.

- שור ונשר מתאימים במפורש לתחום רוח הבהמה והעוף. אריה ואדם אינם נעדרים מהזוהר. אין להסיק שהם אינם נהנים כלל או שאין להם תפקיד בהעלאה.
- K4 הוא ביאור מאוחר ישיר למלאכים ולבי"ן שנתברר לעומת מה שטרם נתברר. K3 מדבר במעשה גדול בימות המשיח. אין למזג אותם אוטומטית עם כל שימוש באור חוזר או עם כל משמעות של עולם הבא.

תיקונים לטיעון, ולא רק למראי המקום — K5 וגוף המאכל

הפניות K5 לאגרת הופכות אותו לביאור ישיר מאוחר. הוא עשוי להאיר את אותה תופעה בציר אחר; "מחליף את הנושא" חזק מדי. תחילה יש להשוות את אכילת האדם באגרת לאכילת האדם ב־K5. רק אחר כך לברר את היחס לרוח הקרבן ולמלאכים. השוואת מלאכים כאן לגוף אדם שם אינה לבדה הוכחת אי־התאמה.

תיקונים לטיעון, ולא רק למראי המקום — תכלית, תורה ומעשה

תניא ד' אינו רק הצבת עכשיו מול אחר כך. לפי הגוף שהובא ב־R2, יש בו נימוק איכותי: התקשרות בתורה ומצוות לעומת הנאה מזיו והשגה. הזמן והאופן שבו מתקשרים הם שני חלקים של ההסבר.

הסיום אינו מכריז על דירוג מוחלט של תורה ומעשה בכל בחינה, אבל בגוף האגרת יש השוואה מפורשת: המצוות הן עיקר התורה ושורשה, עם הבחנת חיצוניות ופנימיות. אין לתקן הגזמה אחת באמצעות הטענה ההפוכה שאין באגרת השוואה כלל. תניא לז צריך להיקרא בגוף, כולל שני הצדדים: ביטול לימוד למצווה שאינה נעשית בידי אחרים, והעדיפות כשאפשר באחרים.

הקישור של "כל הנ"ל" לאגרת כולה התחזק, במיוחד באמצעות הציווי לנפרדים וההפניה קדימה. עדיין יש להציג את היקף הכינוי כמסקנה הקשרית מנומקת, לא כלל דקדוקי מכריח.

בטבלת העתיד אין לשייך את "למחר" של עירובין דווקא לגן עדן ללא מקור נוסף. אין להכניס לתא "לימוד בפועל בתחייה" משפט הדן בשכר על לימוד. "עוה"ב" במשנת כל ישראל ובמשנת יפה שעה אינו נושא זהה רק מכוח שתי המילים.

IGK20-Finale-R2 — ביקורת מאסף והכנת R3 — חלוקת R3

Grok: המקור המשותף לדגן ולבשר; טעם פרטי הדוגמאות; ארבע ההקבלות; בדיקת מקבילת האור החוזר ב"ואכלתם". **Claude:** המקור המדויק באמור מול זוהר ו־K4; תחביר בלתי תלוי בהנחות; K5 מול אותה תופעת הזנה; השלמת ציר התורה והמצוות בתניא ד–ה ולז בגוף. **Grok Bot:** אימות מיקומים וצילומים לחמשת מאמרי לקו"ת הנבדלים, הפרדת גוף ופירוש במשנת חסידים, הערה 61 בעברית, ובקרת חילופי הזוהר. מקורות שנקראו דיגיטלית אינם צריכים לחכות לצילום כדי לשמש מחקר מסומן.

המטרה היא תוספת הבנה, לא עוד סבב של טבלאות סטטוס זהות. כל חוקר ימסור ביאור חיובי, טבלת שינויים רק למזהים שטיפל בהם, והפרדה בין תשובה מנומקת לבין פרט שנותר פתוח. שאלות נוספות יתווספו רק אם הן משנות את פירוש היחידה.

IGK20-Finale-R2 — ביקורת מאסף והכנת R3 — גבול הקריאה בביקורת זו

דוחות Grok ו־Claude נקראו מהודעת המשתמש. שני פנקסי Bot נקראו מהקבצים. נקראו המקטעים הרלוונטיים בשלושת מאמרי לקו"ת החדשים, עד חלופי בחב"דטקסט ומנגנון חילופי הזוהר. לא נבדקו כעת צילומי לקו"ת, משנת חסידים, מקדש מלך, אור החמה, הערה 61 בעברית או דפוס קדום. יתר הטענות המסוכמות מ־R2 מסומנות כמסירת הדוחות או כביקורת על ההיסק שלהם; אין כאן הצגה שלהן כקריאה חדשה בכל המקורות.

תיק 0385 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[532]

GAPS — פערים שנותרו אחרי R3 (ספציפיים בלבד)

1. he.chabad.org — Cloudflare חוסם fetch; גופים נקראו מ-chabadpedia + צילום Kehot. אין צילום דף מאתר חב"ד עצמו.
2. הערה 61 עברית — לא נפתח צילום/דף של נוסח ההערה; מועמד בלבד «שיעורים בספר התניא» (וינברג + הערות הרבי). אין לתרגם EN ולקרוא לו מקור עברי.

---

532. מסמך 0385: GAPS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

3. עמודה מדויקת (א/ב/ג/ד) ל-§ד באמור לח ול-§ה בואתחנן ו — כותרת דף אומתה; אות עמודה מלאה דורשת מדידה ויזואלית נוספת על הצילום (לא הומצא offset).
4. L2 «ואכלתם אכול» — מזוהה כדרוש נפרד; אין הכרזת זהות עם סיום איהו וחיוהי/אגה"ק (מועמד בלבד כפי הכלל).
5. P5 מסירה — לא נפתח דפוס «עד כאן מצאנו» עם שער+שנה בסיבוב זה (משני; לא נשרף הסיבוב).
6. K3/K4/K5 — לא יורשים סטטוס «נקרא» מחוקרים אחרים; קישורי ציטוט בלבד אם יידרשו בהמשך.
7. צילום דפוס זוהר פיזי לרמ ב / רמא א — לא הובא בסיבוב; עדות דיגיטלית + Stanford בלבד.

תיק 0386 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[494]

IGK20-Finale-R3-Bot

סיבוב גמר R3 — אימות עדים והתרת ערבובי לוקוסים (לקו"ת ×5, משנת חסידים, זוהר A/B, סטטוס הערה 61).

IGK20-Finale-R3-Bot — קבצים

קובץ	תוכן
REPORT_HE.md	ממצאים + תיקוני R2
SOURCE_LEDGER.md	פנקס מקורות
SOURCE_READER.md	קטעים בהקשר
VARIANTS.md	זוהר Place A vs B
GAPS.md	פערים שנותרו
/EVIDENCE	צילומים ו-HTML
IGK20-Finale-R3.zip	ארכיון מלא

494. מסמך 0386: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0387 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[267]

דוח ET 13:39~ 2026-09-23 — IGK20-Finale-R3-Bot — מה תוקן מערבובי R2

1. «צו יג» ↔ מצה זו — R2 ייחס את כותרת ה-OCR «יג תורה צו» לדרוש «מצה זו».
   תיקון: ב-TOC של Kehot: מצה זו = יא ג; ששת ימים = יג א.
   «צו יג» של R2 = דף דפוס של ששת ימים, לא של מצה זו.
   תווית אתר «צו ז'» = אינדקס מאמר מס' 7 — לא דף דפוס 7.
2. מיזוג ששת ימים ↔ מצה זו — נאסר ונפרד: שני דרושים, שני פתיחים, שני דפי דפוס.
3. אמור L3 — הגוף הנכון: ביאור והניף הכהן §ד (מלאכים/תהו/זוהר + איהו וחיוהי).
   לא «וספרתם לכם» (aid/5898837; דפוס לו).
   כותרת PDF לח לגוף §ד מתיישבת עם ייחוס R2 «לח ג» כמיקום עמודת גוף — בלי המצאת offset קבוע.
4. זוהר — תיקון מיקום B מ-«240 שורה 14» ל-241a / רמא א. הפרדת Place A (עופי, רמ ב) מ-Place B.

דוח P4 — ET 13:39~ 2026-09-23 — IGK20-Finale-R3-Bot — זוהר

- Place A: רמ ב — עופי / ליסודא.
- Place B: רמא א שורה 14~ — «וכד אתהנון מעקרא ויסודא דלהון» (+חילופי מיסודא/מסטרא וכו').

ראו VARIANTS.md.

267. מסמך 0387: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

דוח ET 13:39~ 2026-09-23 — IGK20-Finale-R3-Bot — מה כבר מוסבר היטב מול פערים

מוסבר: חמשת הדרושים נפרדים עם פתיח+סעיף+דפוס/PDF; פיצול MC גוף/פירוש; A/B זוהר; בירור «צו יג».

פערים: ראו GAPS.md (הערה 61; עמודה סופית; CF על chabad.org; צילום זוהר דפוס).

אין פסיקה קבלית במקום חוקר פרשנות; אין פתיחת תיקי זיווג/Earth מחדש מעבר להקשר מינימלי.

תיק 0388 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[533]

SOURCE_LEDGER — IGK20-Finale-R3-Bot (2026-09-23)

עמודות: איך נקרא | דרגת אימות | ספר/דרוש/סעיף | URL | מהדורה אם אומתה | עמוד PDF | דף דפוס | עמודה | היקף

ID: L1-A

איך נקרא: צילום מלא+דיגיטלי

דרגת אימות: גבוה (כותרת דפוס נראית)

ספר/דרוש/סעיף: לקו"ת צו «ששת ימים תאכל מצות» §§ב–ג

URL: chabadpedia צו; aid/5898814 חסום CF

מהדורה: Kehot LT ©1948/1998/2017 (hb58812)

PDF: 55–57

דפוס: יג (TOC: יג א; המשכים טו ב/טו ד)

עמודה: א (פתיחה TOC); §§ב–ג בגוף הצילום

היקף: שני הוכחות מאכל: לחם/מוצא פי ה' + דעת דתהו/בישרא דתורא/טעם דגן

---

533. מסמך 0388: SOURCE_LEDGER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ID: L1-B

איך נקרא: צילום מלא+דיגיטלי

דרגת אימות: גבוה

ספר/דרוש/סעיף: לקו"ת צו «להבין מ"ש בהגדה מצה זו» §ב

URL: chabadpedia; aid/5898813 חסום CF

מהדורה: Kehot hb58812

PDF: 51–53

דפוס: יא (TOC: יא ג)

עמודה: ג (TOC)

היקף: אבא/קטנות/אמונה — נפרד מ-L1-A

ID: L2-C

איך נקרא: צילום מלא+דיגיטלי

דרגת אימות: בינוני–גבוה

ספר/דרוש/סעיף: לקו"ת צו «ואכלתם אכול» (פתיחת צו)

URL: chabadpedia; aid/5898808 חסום CF

מהדורה: Kehot hb58812

PDF: 44–45

דפוס: ז→ח (כותרת צו ב-44; כותרת ח ב-45)

עמודה: לא נקבעה אות עמודה בלי מסגרת ברורה בפתיחה

היקף: אכילה/העלאה; דיון לעתיד או"ח — מועמד בלבד , לא זהות עם סיום אגה"ק

L3-D :ID

איך נקרא: צילום מלא+דיגיטלי

דרגת אימות: גבוה

ספר/דרוש/סעיף: לקו"ת אמור «ביאור ע"פ והניף הכהן אותם» §ד

URL: chabadpedia אמור; aid/5898840 חסום CF

מהדורה: Kehot hb58812

PDF: 103–106

דפוס: TOC: והניף לז א ; ביאור לז ג ; גוף §ד בכותרת לח (PDF 105–106)

עמודה: §ד בעמודת גוף בלח (R2 «לח ג» = מועמד עמודה; לא הומצא offset)

היקף: מלאכים/אורות דתהו/ציטוט זוהר + מצביע לאיהו וחיוהי/אגה"ק

L3-NOT :ID

איך נקרא: דיגיטלי (דחייה)

דרגת אימות: מאומת כשונה

ספר/דרוש/סעיף: «וספרתם לכם» — דרוש אחר

URL: aid/5898837

מהדורה: Kehot: TOC וספרתם ~יא ב / לו

PDF: ~101

דפוס: לו (כותרת)

עמודה: —

היקף: לא גוף L3

ID: L-E

איך נקרא: צילום מלא+דיגיטלי

דרגת אימות: גבוה

ספר/דרוש/סעיף: לקו"ת ואתחנן «להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום» §ה

URL: chabadpedia ואתחנן

מהדורה: Kehot hb58812

PDF: 235–238(+239)

דפוס: TOC: תוס' ביאור ו א ; כותרת ו ב-235; ח ב-239

עמודה: §ה בגוף (PDF 238: דעת דתהו + חטה/דגן)

היקף: דעת דתהו וחיטה

ID: MC-title

איך נקרא: צילום שער

דרגת אימות: גבוה (קטלוג HB)

ספר/דרוש/סעיף: משנת חסידים HB7122

URL: https://hebrewbooks.org/7122

מהדורה: קראקא תרמ"ט ; 585 עמ'; עם פי' טעם עצו

PDF: 1–3 (שער/הקדמה)

דפוס: —

עמודה: —

היקף: אימות כותרת/שנה/פירוש

ID: MC-body

איך נקרא: צילום

דרגת אימות: גבוה

ספר/דרוש/סעיף: מסכת ההרכבה + טעם עצו

URL: HB7122

מהדורה: כנ"ל

PDF: 213–210

דפוס: צא–צב (כותרת בצילום)

עמודה: גוף עליון / טעם עצו תחתון

היקף: גבול ויזואלי גוף≠פירוש

ID: Z-A

איך נקרא: דיגיטלי Wikisource + Stanford

דרגת אימות: בינוני

ספר/דרוש/סעיף: זוהר פנחס ~רמ ב — עופי/ליסודא

URL: wikisource; Stanford sel=385

מהדורה: לא טוענים העתק אדה"ז

PDF: —

דפוס: רמ ב (לא שורה 14)

עמודה: —

היקף: Place A

ID: Z-B

איך נקרא: דיגיטלי Wikisource + Stanford

דרגת אימות: גבוה למיקום

ספר/דרוש/סעיף: זוהר פנחס רמא א שורה ~14 — פנים כללי

URL: Stanford sel=385

מהדורה: —

PDF: —

דפוס: 241a / רמא א

עמודה: —

היקף: Place B; תיקון מ-«240 שורה 14»

ID: N61

איך נקרא: חיפוש בלבד

דרגת אימות: לא נפתח צילום עברי

ספר/דרוש/סעיף: מועמד: שיעורים בספר התניא (וינברג; הערות הרבי)

URL: chabadpedia ערך הספר

מהדורה: לא אומתה הערה 61 עצמה

PDF: —

דפוס: —

עמודה: —

היקף: אין תרגום EN במקום מקור עברי

Site-idx :ID

איך נקרא: מטא

דרגת אימות: מאומת

ספר/דרוש/סעיף: תוויות אתר «צו ז'» «ואתחנן ו'»

URL: he.chabad.org / chabadpedia

מהדורה: —

PDF: —

דפוס: לא מספרי דפוס

עמודה: —

היקף: אינדקס מאמרים בלבד

קבצי עדות: ראו /EVIDENCE — שמות תואמים לטבלה.

תיק 0389 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[443]

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3) — D / L3 — ביאור והניף §ד (דפוס לח; PDF 105–106)

כותרת הביאור נראית ברצף לז→לח.

§ד (אורתוגרפיה מקור):
«ד ומעתה יובן ג"כ ענין שהאדם ניזון...»
«...נהנים המלאכים מהקרבנות בהתגלות האורות דתהו... וז"ש בזהר"ק (פ' פנחס דרמ"א א') ואתהניין מיסודא ועקרא דילהון וכמובא באגה"ק סד"ה איהו וחיוהי.»

סוף הקטע: עד סיום הדיון בריח ניחוח / אורות דתהו באותה פסקה.

עדות: LT_Emor_Vehenif_printLZ_LH_pdf-103.png … 106.png-.

443. מסמך 0389: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

SOURCE_READER — קטעים נדרשים בהקשר (R3) — זוהר — שני מקומות

A (רמ ב): קרבנא דעופי; ליסודא דלהון / אתהנון — ראו Wikisource 240b.
B (רמא א): «וכד אתהנון מעקרא ויסודא דלהון» — Stanford sel=385 + Wikisource 241a.

תיק 0390 · סיום האיגרת · סבב 3

דוח או עדות מתולדות המחקר[534]

VARIANTS — זוהר פנחס: Place A מול Place B

מכשיר: Stanford sel=385 (Hilufim Pinehas 239a–241b).
בסיס טקסט: Wikisource/מרגליות (העתקים ב-EVIDENCE).
אין לטעון שזה העתק הזוהר שבו השתמש אדה"ז.
אין לפרש עליון/תחתון מן הכינוי לבדו.

VARIANTS — זוהר פנחס: Place A מול Place B — הפרדה: שני מקומות (לא חילוף אחד)

מקום	דף דפוס (סטנדרט)	נושא לשוני קצר	עוגן טקסטואלי
A	~רמ ב / 240b	הנאת עופי / יסודא דלהון ליד פני נשר	«קרבנא דעופי»; «ליסודא דלהון ואתהנון»; פני נשר → עופא
B	רמא א / 241a (~שורה 14 במנגנון Stanford)	הנאה כללית מן העיקר/יסוד (פנים)	«וכד אתהנון מעקרא ויסודא דלהון» / «ואתהניין מיסודא ועקרא דלהון»

תיקון R2: כל «240 שורה 14» כמיקום ל-B → 241a / רמא א.

534. מסמך 0390: VARIANTS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

VARIANTS — זוהר פנחס: Place A מול Place B — חילופים **בתוך** Place A (עופי / ליסודא) — מדגם Stanford

עוגן	חילוף	עדים (כפי המנגנון)	הערה
קרבנא דעופי / מלה דעופי	ניסוחי שאלה שונים	מ8 וכו׳	אותה סוגיה, לא Place B
ליסודא דלהון	ליסודא ועיקרא דילהון / לעקרא ויסודא	ו3, פ5, נ32…	apparatus של A
אתהנון / איתהנון / אתהנו	איות	ו3 פ5 מ8…	איות
מסטרא דיסודא / מסיטרא ומיסודא	מסטרא ויסודא וכו׳	ו3 פ5 מ8 נ32	לא לערבב עם מיסודא של B

VARIANTS — זוהר פנחס: Place A מול Place B — חילופים **בתוך** Place B (רמא א ~שורה 14) — מדגם Stanford

עוגן	חילוף	עדים	הערה
וכד אתהנון מעקרא ויסודא דלהון	וכד … מיסודא ועיקרא דילהון / אתהנון מעקרא ויסודא דילהון	ו3 פ5 מ8 ו18 קר י* פר13	זו השורה שאושרה ע״י האספן
מיסודא	מסטרא (נ32)	נ32	אותו מקום B; לא Place A
ועקרא / ועיקרא	איות	רבים	אגה״ק: ועיקרא (השוואה בלבד)
דלהון / דילהון	איות	רבים	אגה״ק: דילהון
ואתהניין (ציטוט לקו״ת/אגה״ק)	ואתהנון / ואיתהנון	—	צורת הציטוט בלקו״ת אמור §ד

אין לרשום כחילוף: «ליסודא דלהון» (A) מול «מיסודא ועקרא» (B) — שתי הופעות נפרדות.

עדים מקושרים: EVIDENCE/stanford_sel385_variants.html, zohar_240b_wikisource.html, zohar_241a_wikisource.html.

תיק 0413 · סיום האיגרת · סבב 3

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[535]

ב"ה. IGK20-Finale-R3. תאריך: 23.9.2026. המשימה היא ביצוע מחקר נוסף ביחידת הסיום של אגה"ק כ'. הפרומפט שלם ועצמאי: תפקיד, טקסט, כל שאלות המשתמש, מצב R2, ביקורת המאסף ומקורות נמצאים כאן. אין צורך בקובץ של מודל אחר. אין להכין חוברת כעת. המשתמש מצפה להתקדמות אוטונומית; בצע את הקריאה והדוח ולא רק תכנית. אין צורך באישור נוסף. בדוק גם את טענות המאסף: הן אינן סמכות המחליפה מקור. תיק הזיווג והכרעות Earth נשארים מחוץ לסבב, למעט הקשר חיוני לפירוש היחידה. המפה המלאה מובאת כדי לשמור על כל שאלות המשתמש. בפועל טפל בעדיפויות שבתפקידך, ואל תמלא שוב עשרות תאים שלא בדקת. ציין מה כבר מוסבר היטב ומהו החסר המסוים שנשאר.

תפקיד: מקור אמור המדויק, היחס זוהר–אגרת–ביאור חסידי, ודיוק המעבר למצוות.

תיק א — עד חדש שמשנה את הבירור: פתח L3, ביאור ע"פ והניף הכהן אותם, בפרט §ד, וקרא גם את הקדמת המאמר במידה הנחוצה. אין להחליפו בוספרתם לכם. אתר את פסקת פתח במזבח וסיים בשולחן ואת ציטוט סיום האגרת. השווה לזוהר רמ ב–רמא א ול־K4 §ז. שאל: באיזו משמעות כל מקור משתמש בשורש; מה יורד, מה עולה, מה מתברר, ומה מוסיף אור? כיצד ביאור תהו כאן עומד מול השאלה שגם המלאכים מבי"ן? אין די באמירה שכל אחד משתמש בציר אחר: פרט את נקודת המפגש ואת ההבדל. האם צריך לתקן את המשפט מ־R2 שהביאור החסידי הנגיש היחיד ליסודא הוא Lessons? הפרד לשון זוהר, לשון לקו"ת והפניה עריכתית לאגרת; אל תקבע את שכבת העריכה בלי ראיה. אל תבטל את פירוש שורש בלשון האגרת רק מפני שהזוהר מדבר גם במצע בעולם הזה. מקדש מלך או אור החמה: חפש פירוש נקודתי אם ניתן להגיע אליו; אל תהפוך כשל פתיחה לעיקר הסבב. הפרשן עשוי לחזק פירוש, ולא בהכרח להכריע לבדו כוונת אדה"ז. אימות החילוף בזוהר מתקבל: מדובר ברמא א שורה 14, בנפרד משורה 2. אין צורך לשחזר את כל האפרט; הבחן מה נותן החילוף לשאלת זיהוי מקום הציטוט ומה אינו נותן לכיוון דילהון.

תיק ב — תחביר, הזנה ואור חוזר: חזור בנפרד על שתי ההחלטות: נושא הוא; תחולת בבחינת אור חוזר האחרון. אין לפסול הפניה סמנטית להזנה בגלל מינה של מילה שהפרשן המציא, ואין לטעון שהפניה למאכל מחייבת החלת האור החוזר על הסובב.

535. מסמך 0413: IGK20-Finale-R3_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

הצע קריאה מועדפת מתוך ההקשר הקודם, ולא מתוך כלל שנועד למנוע חלופה. K5: התחל בהשוואת אכילת אדם באגרת לאכילת אדם במאמר. האם גוף המאכל וחיותו מוסיפים הסבר, מצמצמים תחולה או יוצרים קושי אמיתי? אחר כך בלבד בדוק רוח קרבן ומלאכים. בנה טבלה של תופעה, מקבל, מקור כוח, אופן פעולה ותוצאה. הבדל בין טורים אינו עדיין מחלוקת. עיין גם ב־L2, ואכלתם אכול, כבדיקת ביקורת: האם אפשר לבנות גשר מפורש חלקי בין בירור ואור חוזר בלי לזהות אותו עם חזרת הקו ברגלי א״ק? אין חובה לתת לאותו מושג אותו היקף בכל מקור.

תיק ג — מסקנת המצוות: קרא גוף תניא ד, ה, לז ואת שלושת העוגנים בגוף אגה״ק כ׳: הציווי לנפרדים; מצוות כעיקר התורה ושרשה; תכלית בריאת האדם. השלם ביאור שמסביר גם איכות ההתקשרות ולא רק זמן עבודה לעומת זמן שכר. שמור על שתי קביעות: יש השוואה לתורה בגוף האגרת; אין ממנה דירוג מוחלט בכל בחינה. בתניא לז הבא את שני צדדי קדימות הלימוד/המצווה בהקשר אחד. הסבר תכלית, אופן פעולה ומקום גילוי בלי לזהות במ״א. בטבלת הזמנים הפרד עשייה, השגה, שכר וגילוי מעלה. אין לשייך למחר לגן עדן מכוח דרשת עירובין לבדה, או שכר תורה ללימוד בפועל בתחייה. תשובה במשנה: הסבר את תפקיד הציטוט כמכלול קודם להצעת טעם מיוחד למילה. אם אין טעם מוכח לבחירתה, אין להפוך קטע מאוחר בבעלי תשובה להסבר מכריע. עד כאן מצאנו: תקן לגבול המסירה; אל תכתוב שהמשפט מעיד על קטיעת כתב היד או על כוונת סיום.

תוצר: עד שישה חידושים, שלושה תיקים, טבלת השוואה ממוקדת וביאור רציף 900–1400 מילים מן האור החוזר עד סיום המצוות. טבלת שינוי רק למזהים שנבדקו, ופנקס מקור/אופן קריאה. נסח את ההבנה החיובית בביטחון המתאים לראיות; אין להחליף אותה ברשימת איסורים. אין דרישה מלאכותית לסוכן משנה או כלי העשרה מסוים.

========== ביקורת R2 והמקורות החדשים ==========

IGK20-Finale-R2 — ביקורת מאסף והכנת R3 — גבול הקריאה בביקורת זו

========== הטקסט, השאלות וכללי המחקר ==========

מפת השאלות הקנונית — שמור מזהים אלה; שאלות חדשות יסומנו N-R3-[שם מודל]-01 וכו׳:

גבול הקריאה בביקורת זו — S40: ביאור רציף לכל היחידה, תוך הבחנה בין מסקנה מבוססת להצעה.

כללי קריאה והכרעה: 1. התחל במקורות הממוקדים שניתנו בתפקיד שלך. פתח גוף, לא רק תוצאות חיפוש. הבא הקשר לפני ואחרי כשכינוי או מראה מקום תלוי בו. 2. סמן בנפרד: גוף מקור שקראת; צילום שראית; תעתיק שקיבלת; תוצאת חיפוש; ביאור מאוחר; היסק שלך. דיווח המאסף אינו קריאה שלך. 3. אל תדרוש מהמשתמש לאסוף חבילה מכמה מקומות. המשך במחקר הזמין גם אם Drive או אתר מסוים אינם נפתחים. דווח חסם פעם אחת; חפש עד חלופי. 4. לכל תיק: קושיה מדויקת, תשובה מועדפת, ראיה, צעד ההיסק, חלופה רצינית, קושי אמיתי, ומה נשאר חסר. אין להמציא "ראיה נגדית" לצורך מילוי תבנית. 5. לא כל הבדל בין מקורות הוא סתירה; לא כל דמיון הוא זהות מנגנון. הפרד מקור הכוח, אופן ההמשכה, פעולת הבירור, מקבל ותכלית. 6. אין להגיה את האגרת על סמך סדר מקובל. אין להמציא מספר עמוד, שיוך מהדורה או ציטוט. בספרים: ספר/דרוש/סעיף + לשון עוגן + קישור; אם הדף לא אומת, אמור זאת. 7. "לא מצאתי" מחייב פירוט חיפוש ממוקד; "לא נבדק" אינו תוצאה פרשנית. אל תכריז שאלה סגורה רק מפני שמופיע ניסוח נאה. 8. אין לבנות חוברת או לערוך דוחות קודמים. כתוב R3 חדש, ושמור במפורש מה תוקן ומדוע. 9. אם אפשר לשמור קבצים, מסור דוח נגיש וקובץ מקורות. אל תטען שהופעלה מערכת או נשלחה הודעה אם רק הכנת טקסט. אין חובה מלאכותית להפעיל סוכני משנה.

מפת מקורות זמינים ומועמדים: - אגה"ק כ': https://abc770.org/ ; https://he.wikisource.org/wiki/article_node_2383/ ; תניא_חלק_ד_כ /https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/1029342 ברכות מ א: https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א - ב"ק: https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עא_ב ; https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עב_א - זוהר: https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמ_ב ; https://www.zohar.com/zohar/Pinchas ; זהר_חלק_ג_רמא_א chapters/84 - מנגנון חילופים שנבדק גם בידי המאסף, עם חילוף ממש ברמא א שורה 14: https://web.stanford.edu/dept/press/cgi-bin/aramaic/variants/?sel=385 ע"ח נ י: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_נ/פרק_י - משנת חסידים מסכת ההרכבה: Bot מדווח על HB7122, גוף בפרק א והפניה לפרק ד. יש להפריד גוף מפירוש טעם עצו; תצלום לא נבדק עצמאית בידי המאסף. - לקו"ת ואתחנן, "להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום"

§ה: https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו"ר_הזקן)/ואתחנן - לקו"ת צו "להבין מ"ש בהגדה מצה זו" §ב: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898813 - K3 ציון במשפט תפדה תשל"ה §§יד-טו: https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/3140547/jewish/page.htm - K4 פקודא ליתן מחצית השקל תשכ"ג §§ז-ט, הנחה בלתי מוגה: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4296192 - K5 ונגלה כבוד הוי' תשכ"ב §§ג-ז, הנחה בלתי מוגה: https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/2988026/jewish/page.htm - לקו"ת אמור לח ג: מראה מקום מהערה 37 ב־K4; לקרוא גוף ולא להסתפק בהפניה. - תורת חיים ואוה"ת ויגש: יעדי איתור, לא ציטוטים מאומתים. יש לאתר דיון מדויק במאכל ודעת, ולא להחליפו בדיון כללי בדומם וצומח. - תניא: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_ד ; פרקים ה, לו, לז, מא באותה מסגרת. - עירובין כב א; קידושין מ ב; פאה א א; אבות ד יז; יחזקאל א (בפרט פסוקים ו, י, כו). - Lessons / שיעורים בספר התניא: https://he.chabad.org//:dailystudy/tanya.asp?tdate=9%2F23%2F2026 ; https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/3800431/jewish/Igeret-HaKodesh-Epistle-20-Part-9.htm - ספר המצוות לצמח צדק קע א (דרוש ומיקום טעונים בדיקת גוף): מראה המקום בהערה 27 של K3 למסורת פייענא. - תיקיית Bot R1, לעזר בלבד: https://drive.google.com/drive/folders/1f8lWd6Ny7pKuJWOqIU4IhNxVxnHA9tYc - ZIP R1: https://drive.google.com/file/d/1XWmYouEwVAWpx8S65x5_d2CBwREh0i25/view מקומות שלא נפתחו אצל אחד החוקרים עשויים להיפתח אצלך. K3/K4/K5 נפתחו אצל המאסף; אין לשמר אוטומטית את סטטוס החסימה של Bot.

מקורות נוספים וכתובות מדויקות ל־L1 - R3: לקו"ת צו, ששת ימים תאכל מצות, §§ב-ג: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814 - L2 לקו"ת צו, ואכלתם אכול, בפרט ההתחלה והדיון בעתיד: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898808 - L3 לקו"ת אמור, ביאור ע"פ והניף הכהן אותם, בפרט §ד: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840 - אין להחליף L3 ב"וספרתם לכם": https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898837 — זה מאמר אחר. - עד חלופי לצו: https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו"ר_הזקן)/צו_(וחג_הפסח) - עד חלופי לאמור:

/https://text.chabadpedia.com
/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו"ר_הזקן)/אמור - תיקיית Bot R2: https://
/drive.google.com/drive/folders
//:1xgDmj3FxWTS0SLtNMWDNcTF4MDqHhuOJ - ZIP R2: https
/drive.google.com/file/d/1sLUKQ7ZHvyl55mg8Le19Zx_1Ar3cyqYT
/Bot R2: https://drive.google.com/file/d פנקס מקורות - view
Bot קורא מקורות - 1mcCFADpR7zsXhD8m6s0fpuaUEz0EXvYd/view
/R2: https://drive.google.com/file/d
1A_abyRFWR3VhFKnRq6ZanSEejcj1H6zp/view אין תלות בפתיחת
החבילה כדי להתחיל: הקטע, השאלות, מצב המחקר והכתובות נמצאים בפרומפט
עצמו. אין להעביר אחריות להשגת גוף זמין אל המשתמש.

בצע כעת את המשימה הממוקדת בראש הפרומפט והגש דוח R3. אין צורך לקבל חומר נוסף כדי להתחיל.

תיק 0416 · סיום האיגרת · סבב 3

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[268]

IGK20-Finale-R3 — ביקורת המאסף והחלטות ל־R4 — הביאור שניתן כבר לכתוב

האגרת מבארת את קבלת העליון מן התחתון באמצעות ההארה בתחתית העשיה והאור החוזר. מקבילות לקו"ת מסבירות כיצד שורש המאכל והקרבן יכול להתגלות באמצעות בירור ולהוסיף למקבל הגבוה מהם בגילוי. מותר לצרף את המקורות בביאור, בתנאי שלא מזהים בלי ראיה את כל המונחים: תהו, סובב, קו, בירור ואור חוזר אינם שמות נרדפים.

גם המסקנה על מצוות מעשיות נשענת על יותר מעצם היות החפץ גשמי: מדובר בקיום ציווי. מעלת המעשה נבחנת ביחס לתכלית הירידה ולעבודת התחתון; מעלת התורה נבחנת גם ביחס לאיכות הייחוד וההמשכה. יש לבאר את היחסים מתוך המקורות, ולא להסתפק בסיסמה שהכול אותו דבר או בסולם יחיד של יותר ופחות.

---

268. מסמך 0416: IGK20-Finale-R3-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

בבירור הבא חשוב להפריד הזנה טבעית מעבודת הבירור המכוונת. יש לקרוא היכן L1 עובר מהסבר המאכל לעבודת האדם, כדי שלא להוסיף למשפט האגרת תנאי ברכה או תפילה שלא נאמר בו.

IGK20-Finale-R3 — ביקורת המאסף והחלטות ל־R4 — חלוקת R4 ונקודת סיום

- Grok: כי תצא ושלח מול ע"ח; תיקון הערה 61; טבע ובירור ב־L1; ביאור המחצית הראשונה.
- Claude: תורה ומעשה בכי תצא ובתניא; היחס בין L3 ל־K4; ערך ההפניה באמור בלי ייחוס לא מוכח; ביאור רציף של הסיום.
- Grok Bot: צילום המקור החדש; צילום שתי ראיות L1; התאמת עימוד אמור; תיקון מיקום שתי הופעות הזוהר; הערה 61 אם נגישה.

כל פרומפט כולל את טקסט הסיום, כל ארבעים השאלות, מצב R3, ביקורתו, קישורים ומשימה ממוקדת. אין תלות בפרומפט אחר. אין צורך לפתוח שוב את כל המקבילות או להכין חוברת. סוף הסבב המבוקש הוא ביאור שניתן להשתמש בו, עם רשימה קצרה של פרטים שנותרו לא מוכרעים; פער שאינו משנה אותו לא יגרור אוטומטית עוד סבב.

תיק 0392 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[536]

GAPS — R4

1. L5 pointer Shelach → Ki Teitzei: חי=אש parenthetical seen on PDF111; reverse pointer Teitzei→Shelach seen on PDF292. Explicit print line "כמ"ש בד"ה כי תצא…" inside the Shelach nissachim block was not isolated this round — status: open / digital-crossref only for reverse direction.

2. L4/L5 Hebrew folio letter glyph: arabic headers 68 (Teitzei PDF292) and ~80–82 (Shelach PDF111–112) seen; TOC maps Teitzei opener to לד and בפ' נסכים to מ. Folio-letter corner OCR

536. מסמך 0392: GAPS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

failed; folio letters = inferred from TOC + arabic×2 pattern (Emor 76↔לח confirms pattern), not from a clear photographed letter on the same crop.

3. Note 61 HE photo: not obtained. EN Lessons URL Cloudflare 403 this round — cannot re-verify EN body live. Do not treat memory as HE witness.

4. Zohar print photo of רמא א: not obtained; Wikisource HTML + Stanford sel=385 apparatus used. Prefer print page when available.

5. Emor "ג" column letter: §ד text and pointer region on PDF106 seen; column letter ג as print glyph not photographed as a separate marker — inferred from citation practice / column position (right column of the leaf).

6. Attribution of Emor Iggeret pointer: presence in Kehot print ≠ Alter Rebbe authorship. First-edition / editorial witness not opened — leave OPEN.

7. Etz Chaim Shaar 50 ch.10: pairing table reported from known textual contrast + digital; no fresh EC photo this round.

8. Secondary tasks (written Emor attribution; Zohar mefaresh on yesoda): deferred per instructions (only after P1–P3).

תיק 0393 · סיום האיגרת · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[498]

–IGK20-Finale-R4-Bot — Witness pack (2026-09-23 ~14:35 ET) — Deliverables 15:00

- REPORT_HE.md — Hebrew findings + corrections from R3
- SOURCE_LEDGER.md — sources with witness types
- SOURCE_READER.md — what was actually read

---

498. מסמך 0393: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

- VARIANTS_OR_LOCATIONS.md — Zohar Place A/B fix; Emor pagination; L4/L5 print IDs
- GAPS.md
- DRIVE_IDS.md
- EVIDENCE/ — focused PNGs only (no hb58812 / HB7122)

–IGK20-Finale-R4-Bot — Witness pack (2026-09-23 ~14:35 ET) — Priorities covered 15:00

P1 L4/L5 · P2 L1 proofs · P3 Emor לח ג map · P4 Zohar ledger fix · P5 Note 61 status

---

תיק 0394 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[456]

דוח עברי — IGK20-Finale-R4 (עד עדים ומיקומים) — P4 — זוהר (תיקון ledger)

- ציטוט ציפורים (קרוב ללשון איגרת; סעיף אתר ~537): Stanford משייך ל-רמא א שורה 2 — לא להשאיר Place A≈רמ ב לציטוט עצמו.
- סיכום עיקרא/יסודא: רמא א שורה 14.
- רמ ב: הקשר שמתחיל לפני כן בלבד.
- לא להחליט עליון/תחתון מ«דילהון» לבד. לא להחיל נושאי עופות על סיכום ארבע פנים.

תיק 0395 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[499]

456. מסמך 0394: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
499. מסמך 0395: SOURCE_LEDGER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Legend: body = text read | photo = PNG seen | transcript = received OCR/transcript | search = hit only | late = late commentary | inf = inference

ID: L4-A

Work: LT Devarim — כי תצא למלחמה על אויביך §א

Locus: חי-אש / מדבר-רוח + pointer Shelach

PDF: 292

Print folio: לד (TOC/inf); arab 68 photo

Column: §א then §ב on leaf

Witness types: body+photo

File(s): LT_Teitzei_KiTeitzei_§א_printLD_arab68_pdf-292.png , raw-292, pairing crops

---

ID: L4-D

Work: §ד same maamar

Locus: נעוץ תחילתן / תורה-מעשה

PDF: 293

Print folio: לד/לה span (inf)

Column: continues

Witness types: body+photo

File(s): LT_Teitzei_KiTeitzei_§ד_pdf-293.png , raw-293

ID: L5-A

Work: LT Bamidbar — בפ׳ נסכים כתיב כי תבאו §א region

Locus: parenthetical; nissachim block חי=אש

PDF: 111–112

Print folio: מ (TOC); arab ~80–82

Column: —

Witness types: photo (+ digital complement)

File(s): LT_Shelach_BpNissachim_pdf-111.png , -112.png

ID: L5-other

Work: ענין הנסכים (NEXT maamar)

Locus: starts ~PDF112

PDF: +112

Print folio: TOC מא

Column: —

Witness types: photo boundary only — do not conflate

File(s): same 112

ID: L1

Work: LT Tzav — ששת ימים תאכל מצות

Locus: opener יג; proofs

PDF: opener; 56–57 proofs 55

Print folio: יג

Column: —

Witness types: photo+body

File(s): R3 copies 055–057 +
LT_Tzav_SheshesYamim_proofs_pdf-056.png , raw 054–058

ID: Emor-D

Work: LT Emor — והניף … §ד

Locus: Iggeret pointer

PDF: 106

Print folio: לח inf; arab 76 photo

Column: right col ≈ «ג» inf

Witness types: photo+transcript

File(s): LT_Emor_*pdf-106* , 103–105, 107 (לט), RIGHTCOL crop

---

ID: ZOH-A

Work: Zohar III

Locus: birds quote

PDF: —

Print folio: רמא א l.2 (Stanford)

Column: —

Witness types: search/body HTML

File(s): stanford_sel385_variants.html , zohar_241a_wikisource.html

---

ID: ZOH-B

Work: Zohar III

Locus: עיקרא/יסודא summary

PDF: —

Print folio: רמא א l.14

Column: —

Witness types: search/body HTML

File(s): same

ID: ZOH-ctx

Work: Zohar III

Locus: prior context

PDF: —

Print folio: רמ ב

Column: —

Witness types: body HTML

File(s): zohar_240b_wikisource.html

ID: N61

Work: Tanya Lessons / note 61

Locus: חי>צומח elevation

PDF: —

Print folio: —

Column: —

Witness types: blocked EN/HE this round

File(s): —

ID: EC50.10

Work: Etz Chaim Shaar 50 ch.10

Locus: חי=רוח מדבר=אש

PDF: —

Print folio: —

Column: —

Witness types: late/digital report — not photo

File(s): —

ID: DIG-L4

Work: chabadpedia תצא

Locus: §§א,ד first maamar

PDF: —

Print folio: site index ≠ print

Column: —

Witness types: body

File(s): URL in SOURCE_READER

ID: DIG-L5

Work: chabadpedia שלח

Locus: בפ׳ נסכים…

PDF: —

Print folio: site index ≠ print

Column: —

Witness types: body partial

File(s): URL in SOURCE_READER

ID: DIG-L1

Work: he.chabad aid/5898814

Locus: Sheishet Yamim

PDF: —

Print folio: —

Column: —

Witness types: body (or Cloudflare status)

File(s): —

תיק 0396 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[269]

SOURCE_READER — what was actually read (R4) — Zohar

- Stanford variants sel=385: https://web.stanford.edu/dept/press/cgi-bin/aramaic/variants/?sel=385 — assigns birds-near-Iggeret wording to רמא א line 2; ikara/yesoda summary line 14. search + HTML body.
- Wikisource רמא א / רמ ב — HTML body, not print photo.
- Do not decide עליון/תחתון from דילהון alone.

תיק 0397 · סיום האיגרת · סבב 4

דוח או עדות מתולדות המחקר[500]

VARIANTS_OR_LOCATIONS — R4 critical fixes — 1. Zohar Place A / B (CORRECTED — do not revert)

Item	Wrong (R3 leftover)	Correct (R4)	Basis
Birds passage near Iggeret wording (site ~§537)	Place A ≈ רמ ב for the quote itself	רמא א line 2	Stanford sel=385 variant mechanism
Summary עיקרא / יסודא order	conflated	רמא א line 14	same apparatus / page
רמ ב	treated as quote locus	prior context only	print/page flow; site splits ≠ print

Rules: - Prefer one print/photo of רמא א over more OCR summaries (print not obtained this round → HTML+Stanford). - Do not decide עליון/תחתון from דילהון alone. - Do not apply ofot-passage subjects automatically to the four-faces summary.

תיק 0417 · סיום האיגרת · סבב 4

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[537]

---

269. מסמך 0396: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
500. מסמך 0397: VARIANTS_OR_LOCATIONS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ב"ה. IGK20-Finale-R4. תאריך 23.9.2026. זה סבב המשך ממוקד ביחידת הסיום של אגרת הקודש כ'. כל הדרוש נמצא בפרומפט זה: משימה, מצב מחקר, טקסט מלא, ארבעים שאלות, מקורות וכללי הכרעה. אין צורך להעתיק חומרים מפרומפט אחר. אין להכין חוברת כעת. בצע את המחקר ואת הדוח, ולא רק תכנית. אין לבקש אישור נוסף להתחיל. אל תחזור על סבבים קודמים במקום לבדוק את המקורות החדשים. דיווח המאסף הוא נקודת פתיחה לביקורת ואינו תחליף לקריאה שלך. אין חובה להפעיל סוכני משנה.

תפקיד: להשלים ביאור מקשר של המרכבה והמצוות, על יסוד לקו"ת והאגרת, ולתקן את ייחוס ההפניה.

סדר עבודה: 1. פתח L4 §ד, וקרא גם §א לשם ההקשר. הסבר את שני כיווני הנעיצה ביחס לתורה ומעשה. השווה לתניא ד, ה ולז, ולמשפט עיקר התורה ושרשה באגרת. האם זה מספק תשובה חיובית מדויקת יותר מציר כללי של גילוי/תכלית? אל תייבא ממנו אוטומטית זהות עם אור חוזר של הקו; פרט את הקשר המוכח ואת ההיסק. 2. פתח L3 §§א, ד, ו ואת K4 §ז. בנה טבלה: שורש המלאך, מצבו לאחר בירור, שורש רוח הבהמה, מה האדם מברר, ומה מתגלה. בחן אם ההסברים משלימים, או נשאר ביניהם קושי ממשי. אין לזהות שיוך שורש לתהו עם היעדר בירור, ואין להכריז מראש שהרבי משנה את מיקום המלאכים. 3. תקן את פתיחת R3 שלך: נוכחות ההפניה באמור הוכחה גם בצילום, אך ייחוסה לאדה"ז לא הוכח. ערוך הפרדה בין תוכן הדרוש, מראה המקום המודפס, אחריות עריכה, ומחבר. אם אין עד המכריע ייחוס, ניסוח לגיטימי הוא בלקוטי תורה נדפס ביאור המקשר. אין לתת לשאלה הביבליוגרפית לבטל את עצם ערך המקבילה. 4. קרא את כל האגרת כדי למפות את שלושת העוגנים שנזקקת להם: הציווי לנפרדים; יחס התורה והמצוות וחיצוניות/פנימיות; המשכות ותכלית. בדוק גם את המקומות באמור המפנים לאגרת קודם ל§ד, אם ישנם, ואת היעדים באגרת. אל תאמר האגרת אינה מזכירה תהו על סמך יחידת הסיום בלבד. התוצאה יכולה להיות מפת הפניות עם יעד פתוח. אין לזהות במ"א. 5. בזוהר בדוק רק מה שעשוי לשנות את פירוש יסודא: נושא פסקת העופות לעומת נושא הסיכום הכולל, מקור הרוח מול יסוד בעולם הזה, ומה L3 מוסיף. אין לטעון שכל הכינויים בכל ההופעות חוזרים לחיילות. ביאור מקדש מלך/אור החמה הוא יעד משני, לא תנאי להגשה ולא עילה לחזור על חיפוש עקר. 6. שמור את ההכרעה התחבירית כשתיים נפרדות: נושא כי הוא; תחולת אור חוזר האחרון. K5 מסביר רכיב, אינו לבדו איחוד

537. מסמך 0417: IGK20-Finale-R4_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

גוף המאכל ורוח הקרבן. L2 מקשר בירור ואור חוזר בהקשרו; אין להחליף בו את סיום הקו. 7. כתוב ביאור רציף לכל הסיום שמחזיק גם ללא הכרעה במחבר ההפניה ובדיוקי מילים שלא נמצאה להם ראיה. הבחֵן תכלית, פעולה ומקום הגילוי; שלב ציווי ואיכות ההתקשרות ולא רק גשמיות. תניא מא הוא יעד זמין לביאור הקשר למטה/למעלה, ולא הוכחה לזיהוי מראה מקום.

תוצרים: ארבע עד שש הכרעות עם מדרגת ודאות; טבלת L3/K4; פסקת תורה ומעשה המבוססת על L4 ותניא; פסקת מה תורם הזוהר ומה לקו״ת; ביאור רציף מלא; שינויי S13–S40 שבדקת ופנקס. אין לחזור לפתיחת חוברת. את השאלות הלא מוכרעות רכז בסוף בלי להחליש משפטים שכבר מבוססים.

========== מצב R3 והתיקונים ==========

מצב המחקר לאחר R3 — תקציר מלא לצורך הסבב, לא תחליף לקריאה שלך: 1. גוף האגרת מציג הזנה צומח→חי→מדבר, ואף חכמה ודעת; משם קרבן→מלאכי המרכבה; משם מצוות מעשיות. כל מעבר צריך ביאור משלו. אין להפוך את שלוש הדוגמאות לזהות במדרגה ובמנגנון. 2. L1 הוא לקו״ת צו, ששת ימים תאכל מצות §§ב–ג, aid5898814. הוא מביא יחד את בשר השור והדגן ומבאר תוספת שכל משורש המאכלים בתהו ובירור. שם הבשר קודם לדגן, אבא בלבד, חכמה והשכל; באגרת דגן קודם, אבא ואמא, חכמה ודעת. מצה זו הוא דרוש אחר. L1 פותר את היעדר המקבילה החסידית לשתי הראיות, אך לא את כל פרטי הנוסח ולא את זהות תהו עם אור חוזר של הקו. 3. לקו״ת ואתחנן, תוספת ביאור וידעת היום §ה, מייחד חיטה בדעת דתהו. מצה זו §ב משתמש באבא ובמוחין דאבא בקטנות. לא הוכח באגרת מיפוי דגן=דעת ובשר=חכמה, או אבא ואמא=או״א העליונים. טעם פרטי לשור דווקא נשאר חסר. 4. ברכות מ א נקרא בסבבים הקודמים: חיטה ועץ הדעת. בבא קמא עב א, בהמשך לעא ב, נוסח הבשר שונה מהאגרת; רש״י מפרש חוסר דקדוק ותוספות מזכיר תענית. אין להציג את פשט הסוגיה כניסוי תזונתי. L1 הוא עד חסידי לשימוש בראיה לתוספת שכל. 5. עץ חיים שער נ פרק י ממפה חי לרוח ומדבר לאש, הפוך מן האגרת. משנת חסידים לא אומת כעד המאשר את האגרת; יש להפריד את גוף מסכת ההרכבה מפירוש טעם עצו. הצעת R3, הרכבה מול תפקוד, היא השערת יישוב ולא מסקנה שכבר הוכחה. 6. מקור חדש שקרא המאסף בגוף הדיגיטלי: L4, לקו״ת כי תצא, כי תצא למלחמה על אויביך §א, קובע חי–אש ומדבר–רוח; §ד דן בשתי מעלות תורה ומעשה באמצעות שני כיווני נעיצה. L5, לקו״ת שלח, בפ׳ נסכים כתיב כי תבאו §א, מחזק חי–אש ומפנה לכי תצא. זה משנה את טענת R3 שאין מקור חסידי לזוגות. השוואה לע״ח עדיין נדרשת. שם המדור תצא א׳ או שלח ה׳ הוא אינדקס דרוש, לא דף דפוס. 7.

הערה 61 ב־Lessons: המשפט הראשון צמוד לחי הגבוה מן הצומח, לרבות מצד בריאתו, ובכל זאת ניזון ממנו. ניסוח Grok-R3 שהתחתון עדיף בבריאתו מהפך את הנושא. בסוגריים מוצע ביאור להשמטת העפר; ההצעה לגבי תלות והזנה לאחר הבריאה מסויגת. המקור העברי לא אומת. אל תטשטש בין עפר כיסוד לבין מים ומלח כמיני דומם. 8. L3 הוא לקו״ת אמור, ביאור ע״פ והניף הכהן אותם §ד, aid5898840, ולא וספרתם לכם. הוא מחבר קרבן, בירור, גילוי אורות דתהו והנאת המלאכים, ומצטט את הזוהר ומפנה לסיום איהו וחיוהי. המאסף ראה את ההפניה בצילום שסיפק Bot. זו ראיית דפוס לקשר בין הטקסטים, לא הוכחה מי כתב את ההפניה. אין להסיק שזו הפניה עצמית של אדה״ז רק משום שהיא בגוף השורה. גם צילום מהדורה ראשונה לבדו לא בהכרח יכריע מחבר מול עורך. 9. L3 §ו מסביר יחס צומח/חי באמצעות סדר השורשים בתהו; K4, פקודא ליתן מחצית השקל תשכ״ג §ז, מבחין בב״ן בין מבורר לטרם נתברר. לא הוכח שאלו שתי תשובות סותרות או מיקומים חלופיים של המלאך. הפרד שורש, מצב נוכחי, מצב בירור וגילוי השורש. K4 הוא הנחה בלתי מוגה; L3 שכבת לקו״ת. 10. בזוהר רמ ב־רמא א יש ירידת רוח מפני שור ונשר ושיבתה בקרבן; התחתון מתואר גם כיסוד בעולם הזה. משל השכינה ורוח הצדיק מחבר מוצא ושיבה. בקטע העופות, פסקה 537 בחלוקת האתר, מצוי הנוסח הקרוב לאגרת. בהמשך, 539–541, גם אריה ואדם משתתפים. אין להסביר את השמטתם באגרת כאילו אינם בזוהר. 11. חילוף הנוסח ברמא א שורה 14 אינו אותה הופעה כמו שורה 2. אין להכריע מן הכינוי דילהון לבדו אם מדובר בשורש עליון או בתחתון. גם נושא המשפט נבדק בכל הופעה בנפרד: אין להחיל אוטומטית חיילות שבקטע העופות על סיכום ארבע הדמויות. מקדש מלך ואור החמה לא נקראו בגוף בדוחות R3. 12. נהנים/ניזונים קרובים לצמד זוהרי; מסתפקים לא אותר ברצף שנקרא. אין ראיה לשלוש ספירות. מליצות טעם ודעת והדהוד בשר שור/פני שור הן אפשרויות ספרותיות, לא כוונה מוכחת. 13. התחביר המועדף: כי הוא מסכם את תופעת הזנת העליון מן התחתון; אפשר גם נושא מאכל. זו שאלה עצמאית מתחולת אור חוזר האחרון. האחרון נצמד לקו מכוח ההקשר הקודם וההפניה כנ״ל. הסובב מאיר בתחתית; אין לייחס לו כאן מנגנון חזרה בלי ראיה. הארה דהארה כו׳ מקצר כנראה את הקודם; היקף הקיצור לא מוכרע עד תומו. 14. L2, ואכלתם אכול, מדבר גם באור חוזר אחרי הבירורים ולעתיד, בהקשר מלכות. יש גשר מושגי חלקי, ולא זיהוי עם הקו בסיום רגלי א״ק. K5, ונגלה כבוד תשכ״ב, מבחין גוף המאכל וסובב. אפשר לצרפו לרכיב מסוים, אך הוא אינו מוכיח לבדו את כל מנגנון האגרת, ובפרט חכמה ודעת ורוח הקרבן. 15. האגרת עצמה כבר מזכירה ציווי לנפרדים, מצוות כעיקר ושורש לתורה, וחיצוניות/פנימיות. לכן אין לומר שאין בה השוואה לתורה כלל. תניא ד כולל תורה

ומצוות מול זיו; תניא ה נותן יתרון לייחוד ההשגה; לז נותן את שני צדדי קדימת לימוד/מצווה. K3 אומר מעשה גדול בימות המשיח, לא תורה גדולה. L4 §ד הוא כעת מקור מוקדם נוסף לבירור החיובי. 16. היום לעשותם והמשנה באבות עוסקים בעבודה, שכר ואיכות התקשרות; אינם לבדם דירוג מוחלט מעשה>תורה. גן עדן, ימות המשיח ותחייה לא מאוחדים תחת לעתיד. עד כאן מצאנו מסמן גבול חומר שנמסר; לא הוכחת קטיעה או חתימה מכוונת. במ"א לא זוהה, ואין זו משימת הסבב.

ביקורת תוקף משותפת: - אין להפוך השערה המוצהרת בטבלה לעובדה בביאור הרציף. בפרט: שני צירי היסודות, טעם השמטת הדומם, זהות שורשי המאכל עם הקו, ומחבר ההפניה באמור. - האגרת מסבירה למה העליון ניזון מהתחתון בלשון כי הוא; לכן חלוקת L1=למה והאגרת=איפה בלבד מצמצמת מדי את כוח ההסבר שלה. - יש להבחין הזנה טבעית, בירור באכילה, ועבודה מכוונת. אין להוסיף לאגרת תנאי ברכה או תפילה לכל קבלת חיות בלי מקור. - תכלית, פעולה ומקום הגילוי נשארים נפרדים. השילוב עם תניא לו-לז ומא הוא ביאור חיובי; לא זיהוי במ"א.

מקורות חדשים ומצב העדים: https://text.chabadpedia.com/L4: index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/תצא — הדרוש הראשון, כי תצא למלחמה על אויביך, §§א, ד. נקרא בגוף בידי המאסף; צילום דף עוד לא נבדק. L5: https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/שלח — בפ' נסכים כתיב כי תבאו אל ארץ מושבותיכם, §א; אינו הדרוש הבא ענין הנסכים. נקרא בגוף בידי המאסף. תיקיית Bot-R3: https://drive.google.com/drive/folders/1okmvs-Bot-R3: https://drive.google.com/file/d/127 פנקס view-Bot-R3: https://drive.google.com/file/d/1aCXuC2u2za6KEYUfbRG3SAJoez77pjN3/view ZIP Bot-R3: https://drive.google.com/file/d/1EGe12mefiDM4yxwGRFZOCxYp7a-k06qLeyiirI2_ErkKC6k7dBGCbSXC/view צילום אמור שנראה בידי המאסף: https://drive.google.com/file/d/1Ca7CxbghG_LP8aiRyt9hg7dgo8Lwlsyy/view — הקובץ מסומן PDF106, ובתמונה כותרת 76; §ד וההפניה נראים בטור ימין. טרם נקבעה מכאן בלבד התאמת לח ג. צילום צו שנראה בידי המאסף: https://drive.google.com/file/d/1BJ5PyMv1mwA2MM6CX1afUO7_Hl-CT_gG/view — כותרת יג, פתיחת ששת ימים בטור ימין ותחילת §ב בטור שמאל. אינו כולל בצילום זה את שתי הראיות; אין לייחס לו אימות צילום שלהן. לפי Bot: מצה זו פתיח יא ג; ששת ימים פתיח יג א;

ואכלתם ז–ח; אמור ביאור והניף מתחיל לז ו§ד בלח; תוספת ביאור וידעת מתחיל ו א. אלה דיווחי מיקום, לא אומר שכל סעיף או ציטוט נמצא בעמוד פתיחת הדרוש.

========== הטקסט, השאלות וכללי המחקר ==========

מפת השאלות הקנונית — שמור מזהים אלה; שאלות חדשות יסומנו N-R4-[שם מודל]-01 וכו׳:

S40: ביאור רציף לכל היחידה, תוך הבחנה בין מסקנה מבוססת להצעה.

כללי קריאה והכרעה: 1. התחל במקורות הממוקדים שניתנו בתפקיד שלך. פתח גוף, לא רק תוצאות חיפוש. הבא הקשר לפני ואחרי כשכינוי או מראה מקום תלוי בו. 2. סמן בנפרד: גוף מקור שקראת; צילום שראית; תעתיק שקיבלת; תוצאת חיפוש; ביאור מאוחר; היסק שלך. דיווח המאסף אינו קריאה שלך. 3. אל תדרוש מהמשתמש לאסוף חבילה מכמה מקומות. המשך במחקר הזמין גם אם Drive או אתר מסוים אינם נפתחים. דווח חסם פעם אחת; חפש עד חלופי. 4. לכל תיק: קושיה מדויקת, תשובה מועדפת, ראיה, צעד ההיסק, חלופה רצינית, קושי אמיתי, ומה נשאר חסר. אין להמציא "ראיה נגדית" לצורך מילוי תבנית. 5. לא כל הבדל בין מקורות הוא סתירה; לא כל דמיון הוא זהות מנגנון. הפרד מקור הכוח, אופן ההמשכה, פעולת הבירור, מקבל ותכלית. 6. אין להגיה את האגרת על סמך סדר מקובל. אין להמציא מספר עמוד, שיוך מהדורה או ציטוט. בספרים: ספר/דרוש/סעיף + לשון עוגן + קישור; אם הדף לא אומת, אמור זאת. 7. "לא מצאתי" מחייב פירוט חיפוש ממוקד; "לא נבדק" אינו תוצאה פרשנית. אל תכריז שאלה סגורה רק מפני שמופיע ניסוח נאה. 8. אין לבנות חוברת או לערוך דוחות קודמים. כתוב R4 חדש, ושמור במפורש מה תוקן ומדוע. 9. אם אפשר לשמור קבצים, מסור דוח נגיש וקובץ מקורות. אל תטען שהופעלה מערכת או נשלחה הודעה אם רק הכנת טקסט. אין חובה מלאכותית להפעיל סוכני משנה.

מפת מקורות זמינים ומועמדים: - אגה"ק כ׳: https://abc770.org/article_node_2383/ ; https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ ; https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/1029342/jewish/Epistle-20.htm ; ברכות מ א: https://he.wikisource.org/wiki/ברכות_מ_א - ב"ק: https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עא_ב ; זוהר: https://he.wikisource.org/wiki/בבא_קמא_עב_א - https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמ_ב ; https://www.zohar.com/zohar/Pinchas ; https://he.wikisource.org/wiki/זהר_חלק_ג_רמא_א

chapters/84 - מנגנון חילופים שנבדק גם בידי המאסף, עם חילוף ממש ברמא א שורה 14: https://web.stanford.edu/dept/press/cgi-bin/aramaic/variants/?sel=385 - ע"ח נ י: https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_נ/פרק_י - משנת חסידים מסכת ההרכבה: Bot מדווח על HB7122, גוף בפרק א והפניה לפרק ד. יש להפריד גוף מפירוש טעם עצו; תצלום לא נבדק עצמאית בידי המאסף. - לקו"ת ואתחנן, "להבין בתוספת ביאור ע"פ וידעת היום" §ה: https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/ואתחנן - לקו"ת צו "להבין מ"ש בהגדה מצה זו" §ב: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898813 - K3 ציון במשפט תפדה תשל"ה §§יד-טו: https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/3140547/jewish/page.htm - K4 פקודא ליתן מחצית השקל תשכ"ג §§ז-ט, הנחה בלתי מוגה: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/4296192 - K5 ונגלה כבוד הוי' תשכ"ב §§ג-ז, הנחה בלתי מוגה: https://www.chabad.org/therebbe/article_cdo/aid/2988026/jewish/page.htm - לקו"ת אמור, ביאור ע"פ והניף הכהן אותם §ד: זוהה בגוף ובצילום; מראה המקום לח ג דורש התאמת עימוד מפורשת. - תורת חיים ואוה"ת ויגש: יעדי איתור, לא ציטוטים מאומתים. יש לאתר דיון מדויק במאכל ודעת, ולא להחליפו בדיון כללי בדומם וצומח. - תניא: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_א_ד ; פרקים ה, לו, לז, מא באותה מסגרת. - עירובין כב א; קידושין מ ב; פאה א א; אבות ד יז; יחזקאל א (בפרט פסוקים ו, י, כו). - Lessons / שיעורים בספר התניא: https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=9%2F23%2F2026 ; https://www.chabad.org/library/tanya/tanya_cdo/aid/3800431/jewish/Igeret-HaKodesh-Epistle-20-Part-9.htm - ספר המצוות לצמח צדק קע א (דרוש ומיקום טעונים בדיקת גוף): מראה המקום בהערה 27 של K3 למסורת פייענא. - תיקיית Bot R1, לעזר בלבד: https://drive.google.com/drive/folders/1f8lWd6Ny7pKuJWOqIU4IhNxVxnHA9tYc - ZIP R1: https://drive.google.com/file/d/1XWmYouEwVAWpx8S65x5_d2CBwREh0i25/view מקומות שלא נפתחו אצל אחד החוקרים עשויים להיפתח אצלך. K3/K4/K5 נפתחו אצל המאסף; אין לשמר אוטומטית את סטטוס החסימה של Bot.

מקורות L1–L3 שכבר אותרו: - L1: לקו"ת צו, ששת ימים תאכל מצות, §§ב–ג: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898814 - L2: לקו"ת צו,

ואכלתם אכול, בפרט ההתחלה והדיון בעתיד: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898808 - L3: לקו"ת אמור, ביאור ע"פ והניף הכהן אותם, בפרט §ד: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898840 - אין להחליף L3 ב"וספרתם לכם": https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898837 — זה מאמר אחר. - עד חלופי לצו: https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/צו_(וחג_הפסח) - עד חלופי לאמור: https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו%22ר_הזקן)/אמור - תיקיית Bot R2: https://drive.google.com/drive/folders/1xgDmj3FxWTS0SLtNMWDNcTF4MDqHhuOJ - ZIP R2: https://drive.google.com/file/d/1sLUKQ7ZHvyl55mg8Le19Zx_1Ar3cyqYT/view - פנקס מקורות Bot R2: https://drive.google.com/file/d/1mcCFADpR7zsXhD8m6s0fpuaUEz0EXvYd/view - קורא מקורות Bot R2: https://drive.google.com/file/d/1A_abyRFWR3VhFKnRq6ZanSEejcj1H6zp/view אין תלות בפתיחת החבילה כדי להתחיל: הקטע, השאלות, מצב המחקר והכתובות נמצאים בפרומפט עצמו. אין להעביר אחריות להשגת גוף זמין אל המשתמש.

בצע כעת את המשימה הממוקדת בראש הפרומפט והגש דוח R4. אין צורך לקבל חומר נוסף כדי להתחיל.

תיק 0418 · סיום האיגרת · סבב 4

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[538]

תפקיד: ביאור חיובי של דצח"מ, הדגן והבשר, תוך בירור המקור החדש.

סדר עבודה: 1. פתח קודם L4 §א ואת L5 §א. תן תשובה חיובית לחי-אש ולמדבר-רוח על פי ההקשר: נפש החי, חום/תשוקה, רוח ממללא, קרבן ותפילה. הבחֵן מה הכתוב אומר ממה שהוספת כהסבר. עכשיו יש מקור מפורש; אין לחזור על אין מקור חסידי. 2. השווה לע"ח נ י בשלושה טורים: איזה דבר ממופה; מה תפקיד היסוד; מה מדרגת הנפש. האם יש עד ממשי להבחנה בין הרכבה לתפקוד, או רק הצעת יישוב? הבא את הקושי שנשאר. אין להגיה את האגרת ואין להכריז שהסתירה נפתרה כי אפשר

538. מסמך 0418: IGK20-Finale-R4_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

לדמיין שני צירים. בדוק גם אם שתי ההקבלות התחתונות מנומקות במקור או רק נמסרות; אין להסיק ארבעה נימוקים משני זוגות. 3. תקן את קריאת הערה 61: עקוב אחר עוגן ההערה במילים שהחי למעלה מהצומח ואחר נושא It. הפרד מעלת החי בבריאה מן השמטת העפר ומן ההצעה על ההזנה. סיים בפסקה על מים ומלח: האם זו שאלה פתוחה בפשט, או שהשרשרת מדגימה ולא מונה את כל מקורות ההזנה? אל תציג טעם יחיד מוכח להשמטה. 4. ב־L1 §§ב–ג הפרד הסבר כללי להוספת חיות ושכל מן ההחלה על עבודת האדם. מה בדיוק הבירור הנדרש בכל קטע? האם אכילה פיזיולוגית, אכילה לשם שמים, ברכה, ק״ש ותפילה הם אותו שלב? בדוק היכן הכתוב עובר למישור העבודה. חבר לאגרת בלי לשתול בה תנאי שאינו נאמר. 5. שמור את הישג R3: שתי הראיות יחד, הבדלי סדר ולשון, ייחוד החיטה בדעת דתהו. השאלות אבא ואמא, שור דווקא וחכמה ודעת אינן מחייבות חיפוש אינסופי. נסה מקור ממוקד אחד נוסף רק אם הוא עונה על פרט חסר; אחרת סמן גבול מנומק. 6. תן ביאור למשפט האור החוזר שמסביר סיבתיות, ולא רק מיקום. הפרד את L1/L3, האגרת ו־L2. אל תסתפק בהכרזה שכל השפות אותו כלל; פרט בדיוק במה הן מצטרפות ובמה אינן מזוהות.

תוצרים: חמש עד שבע מסקנות משנות מצב; טבלת ע״ח/אגרת/L4/L5; טבלת טבע/בירור/עבודה ב־L1; ביאור רציף מ״ומזה״ עד המעבר למרכבה, עם פסקת מעבר למצוות; שינויי S02–S18 שבאמת נבדקו ופנקס מקורות. פסקה חיובית תחילה, גבול בסופה. אין לחזור על כל דוח R3.

תיק 0419 · סיום האיגרת · סבב 4

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[539]

תפקיד: חבילת עדים ממוקדת המאפשרת להכריע את המקורות החדשים ואת שגיאות המיקום. אין לשחזר את כל חמשת הדרושים מחדש.

עדיפויות לביצוע: P1. אתר צילום לקו״ת כי תצא, כי תצא למלחמה על אויביך: §א עם חי–אש/מדבר–רוח, ו§ד עם שני כיווני הנעיצה ותורה/מעשה. שמור עמוד מלא ועוד חיתוך קריא אם נחוץ. לכל ציטוט רשום כותרת דרוש, סעיף, סימון הדפוס הנראה, מיקום בטור, מספר עמוד PDF ושער/מהדורה אם אומתו. אין להמיר תצא א׳ של האתר לדף א. L5 שלח, בפ׳ נסכים כתיב, §א, הוא עד משלים: אתר רק את פסקת חי–אש וההפניה לכי תצא. P2. ב־L1, ששת ימים, השלם צילום של שתי הראיות עצמן. צילום

539. מסמך 0419: IGK20-Finale-R4_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

PDF55 שסיפקת מציג כותרת יג, פתיח הדרוש ותחילת §ב, ולא את כל הראיות. בדוק את העמוד הבא ואת גבול §ב/§ג. הפרד מקום תחילת המאמר ממקום הציטוטים. אין לחזור לייחוס מצה זו או צו ז. P3. בצילום אמור PDF106 רואים כותרת 76, §ד וההפניה לאגרת בטור ימין. הראה איך מתאימים זאת לציון לח ג: מה נראה ומה מוסק משיטת העימוד? אם דרוש, הוסף עמוד סמוך שמראה את שיטת המספור. תמלל כמה שורות לפני ואחרי ההפניה; סמן סוגריים וכתב מיוחד. נוכחות בדפוס אינה ייחוס לאדה״ז. בדיקת מהדורה ראשונה מועילה לעדות נוסח, לא מספיקה לבדה להכרעת מחבר/עורך. חפש עד ייחוס רק אם מזוהה מקור עריכתי ממשי; אחרת השאר פתוח. P4. תקן את פנקס הזוהר: קטע העופות הקרוב לנוסח האגרת, פסקה 537, משויך במנגנון לרמא א שורה 2; הסיכום עם סדר עיקרא/יסודא הוא רמא א שורה 14. אל תשאיר מקום A≈רמ ב לציטוט עצמו. הפרד הקשר שמתחיל ברמ ב מהמובאה. צילום דפוס אחד של רמא א עדיף על עוד סיכום OCR. חלוקה לפסקאות של אתר אינה חלוקת דפוס. P5. הערה 61: אם ניתן לפתוח צילום עברי של שיעורים בספר התניא או מקור ההערה, הבא אותו עם העוגן בגוף. גם בלי עברית אפשר לבדוק באנגלית שהמעלה בבריאה מוסבת לחי מעל צומח; אין לתרגם את EN ולהציג כעד עברי. הבדֵל את ההצעה המסויגת בסוגריים מן המשפט הראשון.

משימות משניות רק אחרי P1–P3: עד כתוב לייחוס ההפניה באמור; מפרש זוהר על יסודא. אין משימה לדפוס עד כאן, אין משימה לפייענא, ואין לפתוח במ״א או תיק זיווג. אין להוריד שוב PDF עצום שכבר ישנו. חסימה אינה מחייבת עצירה: השתמש בעד החלופי וקבע סטטוס מדויק.

מסור REPORT_HE, SOURCE_LEDGER, SOURCE_READER, VARIANTS_OR_LOCATIONS, GAPS ו־EVIDENCE. הוסף טבלה קצרה שמפרידה נקרא בגוף/נראה בצילום/דווח/מוסק. שמור R4 בתיקייה חדשה; R1–R3 אינם נדרסים. כל קובץ שהובטח חייב להיות קיים ונגיש; ZIP יכיל את העדים הממוקדים ולא ספרים גדולים שלא נדרשו. מסור דוח טקסט גם אם לא הצלחת ליצור קבצים. הפרומפט כולל את כל השאלות כדי שתדע מה עשוי לשנות מסקנה; אין חובה לבדוק את כולן מחדש.

תיק 0420 · סיום האיגרת · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[501]

---

501. מסמך 0420: IGK20-Finale-R4-Assessment.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

IGK20-Finale-R4 — ביקורת המאסף והשלמה לקראת סיכום — מה השתנה בבדיקת המאסף

המקור החדש של גרוק נכון בתוכנו, אך שגוי במיקומו: "צו את בני ישראל" הוא בלקוטי תורה פינחס, הדרוש הראשון. קראתי את הגוף ב־Chabad ואת העד במדור פינחס בחב"דטקסט. §ג נותן ארבעה זוגות; מים, אש ורוח מנומקים, ועפר נמסר. זו תשתית חיובית לביאור, גם אם היחס למפת עץ חיים טרם הוכרע.

ב§א של אותו דרוש תיאורי המידות הקבועות של המלאכים סמוכים לתיאור העולם שנתברר. מכאן הצעת בדיקה חשובה: ייחוד תפקיד אינו בהכרח סימן לחוסר בירור. זו ראיה נגד ההנחה שעליה נשען הקושי החדש של קלוד, ולא פתרון מלא לכל רמות ההתכללות. §§ב–ד מחברים תשובה, קרבן, המשכה ותורה; אין לצמצם את המקור לרשימת היסודות.

L6, גוף הדרוש; העד במדור פינחס. נקראו גופים דיגיטליים, לא צילום דפוס.

משפט ס"ג/מצח אותר בקונטרס אחרון ד. קראתי את הגוף בוויקיטקסט ואת הקטע המשולב בביאור קה"ת. התאמת המשפט ללשון המובאת בלקו"ת אמור §ב חזקה. לכן אין להשאיר את עצם איתור התוכן פתוח ואין לייחסו לאגרת כ'. השאלה מדוע ההפניה מכנה את היעד אג"ה נשארת ביבליוגרפית; היא אינה זיהוי של במ"א באגרת.

בקונטרס אחרון אותו הקשר מצרף הזנה מדצ"ח, בירור, מצוות והמשכה למטה. מכאן תיקון לביאור תורה ומעשה: אין להכליל את ההבחנה המקומית בכי תצא לסיסמה שתורה תמיד יורדת ומצוות תמיד עולות. יש להפריד שורש, פעולה ותוצאה. מקור שמדגיש התכללות בשורש אינו שולל המשכה הבאה באמצעותה.

L7, קונטרס אחרון ד — גוף; הקטע עם ביאור קה"ת. בוויקיטקסט העד מסומן לא בדוק; בביאור המשולב יש להפריד את שכבות הטקסט.

ההפניה משלַח לכי תצא קיימת. קראתי שוב את פסקת יסוד האש ב"בפ' נסכים כתיב" §א. לפיכך N-R4-Claude-05 אינה עוד שאלה פתוחה ברמת הטקסט הדיגיטלי. הוכחת נוכחות ההפניה אינה הכרעה במחברה.

L5, שלח, דרוש המתחיל "בפ' נסכים כתיב כי תבאו", לא הדרוש הבא "ענין הנסכים".

IGK20-Finale-R4 — ביקורת המאסף והשלמה לקראת סיכום — הכרעות על הדוחות

נושא	החלטה
ארבעת הזוגות	יש כעת מקבילה מלאה ומנומקת בחלקה; מתקנים פינחס במקום צו
היחס לע״ח	שתי מפות מאומתות; ההבחנה בין מושאי המיפוי מסייעת, אך אינה הכרעת מחבר מפורשת
הערה 61	תיקון גרוק התקבל: החי הוא הנושא; אין להפוך שוב את כיוון המעלה
אכילה ובירור ב־L1	הפרדת טבע ועבודה מועילה; אין להסיק שהעדר תנאי ברכה משמעו העדר בירור בכל מובן
אור חוזר	נימוק באגרת עצמה; שתי ההכרעות התחביריות עצמאיות, והאחרון מיוחס בעדיפות לקו
L3 ו־K4	השלמה אפשרית ומנומקת; אין צורך ליצור מחלוקת רק מהבדל בין שורש למצב לאחר בירור
מידה מיוחדת מול מבורר	L6 נותן בדיקת ביקורת להנחת הסתירה; אין לזהות תפקיד קבוע עם חוסר תיקון
מחבר ההפניה באמור	פתוח. הטיה לעריכה אינה ראיה; לא תנאי להמשך הביאור
תורה ומעשה בכי תצא	ביאור חשוב, אך אין להפכו למילון קבוע של כיוונים לכל המקורות
ההפניה לס״ג	התוכן נמצא בקונטרס אחרון ד; נפרד מאגה״ק כ׳ ומבמ״א
תהו באגה״ק כ׳	בדקתי עד נוסף ולא מצאתי בו את משפט הס״ג; אין להכניס לאגרת מילים ממקבילה
עד כאן מצאנו	גבול מסירה בלבד; נשאר כפי שתוקן

היסק קלוד משם הקובץ ״אגרת הקודש״ אל שכבת עריכה נשאר חלש: יש להבחין כינוי, איסוף, הדפסה ותאריך ההפניה. אין טעם להפוך זאת למשימת כתבי יד חדשה כדי לסיים את יחידת הפירוש. גם כרונולוגיה לועזית שלא אומתה אינה דרושה כאן.

תיק 0521 · סיום האיגרת · סבב 4

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[502]

R4 local evidence reused (NOT re-done) — Zohar A/B

- SEEN in R4 VARIANTS + HTML: Place A ≈ רמא א line 2; Place B ≈ רמא א line 14; רמ ב = prior context ONLY.
- Files: zohar_241a_wikisource.html, stanford_sel385_variants.html (copied).

Local R4 path: /workspace/IGK20-Finale-R4/ Drive R4: https://drive.google.com/drive/folders/1bhqfJyVYcK18HtxqGP7IDyOXhb5-gaJE Collector did NOT receive Bot-R4 as attachment — cite as Bot-R4 local/Drive evidence.

תיק 0399 · סיום האיגרת · סבב 5

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[540]

GAPS — R5 (do not change the biur)

1. L7 Kehot print page/folio for Kuntres Acharon 4 — not extracted from a print PDF this round. Wikisource body + screenshot suffice for wording; print locus remains open.
2. Chabad integrated commentary page (Daily Tanya / Lessons) — Cloudflare/timeout; separation done by using Wikisource as Admur body and not quoting blocked commentary as Admur.
3. he.chabad.org aid/5898923 — Cloudflare challenge; Pinchas body taken from chabadpedia instead.
4. Emor column «ג» glyph — still inferred (R4); not strengthened.

---

502. מסמך 0521: R4_POINTERS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
540. מסמך 0399: GAPS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

5. Note 61 HE photo — secondary; not blocking; EN correction already accepted by collector.

6. Zohar print photo of רמא א — still not obtained (R4 HTML/ Stanford only).

7. Attribution of Emor «אג"ה» pointer — remains OPEN (content match ≠ authorship).

Gaps above do not overturn the positive biur in REPORT_HE.

תיק 0400 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[444]

LOCATIONS — IGK20-Finale-R5 — L7 — Tanya Kuntres Acharon 4

Field	Value	Status
Opening	להבין מ"ש בפע"ח	body (Wikisource)
Target ¶	ועוד זאת שבאמת הבירורין ... מצח הארה בעלמא ... מס"ג	READ body; screenshot
Continuation	hashpa'ah via mitzvot maasiyot; sowing mashal (זריעה)	READ body
Admur vs commentary	Wikisource = Admur body; Kehot/Chabad integrated commentary not merged into claim	body vs blocked Daily Tanya
Kehot print folio/PDF of KA4	—	GAP (does not change biur)
vs IgK 20	S"G/metzach sentence NOT in IgK 20 (collector)	—

444. מסמך 0400: LOCATIONS.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

Field	Value	Status
vs L3 Emor Vehenif §ב	content match to pointer «באג"ה קרוב לסופו… מס"ג… מצח»	content only; attribution OPEN

/LOCATIONS — IGK20-Finale-R5 — R4 cites (local `/workspace-IGK20-Finale-R4/` + Drive `1bhqfJyVYcK18HtxqGP7IDyOXhb5gaJE`)

Item	Files	Note
L1 proofs	proofs_pdf-056 + cont_pdf-057	copied to R5 EVIDENCE
L4 §א/§ד	Teitzei pdf-292 / pdf-293	copied
Emor §ד arab76	Emor_§ד_arab76_pdf-106	לח INFERRED; ג INFERRED
Zohar A/B	VARIANTS_OR_LOCATIONS.md + zohar_241a + stanford_sel385	cite R4; do not redo

LOCATIONS — IGK20-Finale-R5 — Zohar (from R4 only)

Place	Locus	Cite
A birds	≈ רמא א line 2	R4 VARIANTS + Stanford sel=385
B ikara/yesoda	≈ רמא א line 14	R4
רמ ב	prior context ONLY	R4 — quote itself not on רמ ב

תיק 0401 · סיום האיגרת · סבב 5

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[503]

IGK20-Finale-R5-Bot — closing witness pack — Contents

- REPORT_HE.md — Hebrew biur + witness table

503. מסמך 0401: README.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

- LOCATIONS.md — L6/L7/R4/Zohar loci
- SOURCE_LEDGER.md / SOURCE_READER.md / GAPS.md / DRIVE_IDS.md
- EVIDENCE/ — L6 §ג photos/crops; L7 Wikisource; R4 copies (L1/L4/Emor); Zohar HTML from R4

תיק 0402 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[504]

דוח עברי — IGK20-Finale-R5 (חבילת עד סוגרת + ביאור חיובי) — מה תוקן / מה נוסף בסבב זה

נושא	מצב קודם	R5	למה
L6 פינחס ארבע זוגות	לא נפתח כראשי	מאמר ראשון «צו את בני ישראל / את קרבני לחמי לאשי» §ג; PDF180; דף עה פותח; ערבי 150	מקור ראשי חדש לזוגות דצח"ם↔יסודות
L7 קונטרס אחרון ד	לא נפתח	גוף ויקיטקסט «ועוד זאת שבאמת הבירורין... מס"ג... מצח הארה בעלמא» + המשך השפעה/זריעה	מנגנון בירורין והשפעה דרך תומ"צ
R4 leftovers	קיימים מקומית	צוטטו + הועתקו ל־EVIDENCE (לא נעשו מחדש)	חיסכון; אין חמשת מאמרים מחדש
זוהר A/B	תוקן ב־R4	מצוטט מ־R4 VARIANTS — לא שונה	רמא א ל.2 / ל.14; רמ ב = הקשר קודם
הערה 61	משני	משני / לא חוסם	EN תיקון «It»=חי מעל צומח כבר התקבל

דוח עברי — IGK20-Finale-R5 (חבילת עד סוגרת + ביאור חיובי) — ביאור חיובי קצר ליחידת הסיום (שימושי)

1. ארבע הזוגות (L6 §ג, נראה בדפוס):
עפר↔דומם · מים↔צומח · אש↔חי · רוח↔מדבר (תרגום «לרוח ממללא»).
הקרבן «מחי» מיסוד האש; אש שלמטה עולה ונכלל באש שלמעלה («לחמי לאשי»).
כיוון זה תואם את זוג L4 כי־תצא §א (חי=אש / מדבר=רוח) ואת כיוון האיגרת — בלי להרמוניזציה כפויה מול אתץ־חיים ש"נ פ"י (חי=רוח/מדבר=אש; דיגיטל/מאוחר ב־R4).

2. עולם מבורר ומלאכים בעלי מדות (§א סמוך, דיגיטל+band):
בעוה"ב (=עולם ברור שכבר נתברר) כל דבר על מקומו — מחנה מיכאל באהבה ומחנה גבריאל ביראה — אי אפשר לשנות. בעוה"ז קודם הבירור — אפשר תשובה ושינוי.
גבול: אין סתירה אוטומטית בין «מלאך קבוע במדה» לבין «עולם מבורר»; הם שני אופקים של אותו מבנה.

3. בירורין והשפעה (L7 קו"א ד, גוף אדמו"ר):
הבירורין שבבי"ע מרפ"ח ע"י תורה ומצות במחדו"מ גבוהין בשרשן מנר"ן שבאדם — כי הן מס"ג שבפנימית א"ק, ונר"ן שנתקנו במ"ה הם הארה בעלמא מהמצח.
המשך: פנימיות עליון אינה יורדת — רק חיצוניות; המשכה לכלים/חיצוניות הכלים היא ע"י מצות מעשיות דוקא (לא רק העלאה זמנית). משל הזריעה: הגרעין מעורר כח צומח עד ס"ג — בלי לפתוח תיק זיווג/פיינא.

4. השוואת תוכן מצביע L3 (אמור והניף §ב) ↔ קו"א ד:
באמור (קטע R2/lt_emor_38_start): «וכמ"ש באג"ה קרוב לסופו כי הן מס"ג שבפנימית א"ק והתיקון ע"י מ"ה הוא יוצא מהמצח הארה בעלמא».
זהה בתוכן למשפט ס"ג/מצח שבקו"א ד.
גבולות: (א) השוואת תוכן ≠ הוכחת מי כתב את המצביע; (ב) שם־קובץ/תווית «אגה» ≠ הוכחת היקף המהדורה; (ג) הקולקטור בדק — משפט ס"ג אינו בגוף איגרת כ.

---

504. מסמך 0402: REPORT_HE.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

דוח עברי — IGK20-Finale-R5 (חבילת עד סוגרת + ביאור חיובי) — טבלת עד (נקרא / נראה / דווח / מוסק)

קביעה	נקרא בגוף	נראה בצילום	דווח/תעתיק	מוסק
L6 כותרת + פסוק קרבני לחמי בפתיחת פינחס	כן (chabadpedia)	כן PDF179 עה	—	—
L6 §ג ארבע זוגות	כן	כן PDF180 (crop+)	—	—
L6 §א עולם ברור / מלאכים מדות	כן (דיגיטל)	band/סמוך PDF180	—	—
L6 דף דפוס עה	—	כן TL PDF179	TOC עה	—
L6 ערבי 150	—	כן PDF180	—	—
L7 פסקת הבירורין + ס"ג/מצח	כן (ויקיטקסט)	צילום מסך ויקיטקסט	תמליל excerpt	דף קה"ת לא הופק
L7 משל זריעה / המשכה במעשיות	כן	אותו גוף	excerpt	—
L7 ≠ פירוש כב"ד משולב	גוף ויקיטקסט = אדמו"ר	—	Daily Tanya Chabad נחסם CF	—
L3 מצביע ס"ג/מצח באמור §ב	כן (R2 excerpt)	—	תעתיק	ייחוס מצביע פתוח
L1 שני הוכחות PDF56-57	(R4)	הועתק מ־R4	R4	—
L4 תצא §א/§ד PDF292-293	(R4)	הועתק	R4	—
Emor PDF106 ↔ לח ג	(R4)	הועתק	R4	לח+ג מוסק כב־R4
זוהר A≈רמא א ל. 2; B≈ל.14	R4 HTML	—	R4 VARIANTS	—
הערה HE 61	לא	לא	EN מקובל לקולקטור	משני

דוח עברי — IGK20-Finale-R5 (חבילת עד סוגרת + ביאור חיובי) — זוהר (ציטוט R4 בלבד)

- Place A (ציפורים): ≈ רמא א שורה 2 — Stanford sel=385 + HTML R4.
- Place B (עיקרא/יסודא): ≈ רמא א שורה 14.
- רמ ב = הקשר קודם בלבד — אין לומר שהציטוט עצמו על רמ ב.

תיק 0403 · סיום האיגרת · סבב 5

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[541]

SOURCE_LEDGER — R5

ID	Source	Role	Accessed
LT-hb58812	/workspace/IGK20-Earth-R2/scans/hb58812.pdf	Kehot LT print	PDF179–181 photos (no re-download)
LT-chabadpedia-Pinchas	https://text.chabadpedia.com/…/פינחס	digital body first maamar	READ
LT-chabad-aid5898923	https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923	blocked Cloudflare	search only / unused body
Tanya-KA4-WS	https://he.wikisource.org/wiki/תניא_קונטרס_אחרון_ד	Admur body	READ + screenshot
Tanya-Daily-HE	he.chabad.org dailystudy tanya 11/17/2026	integrated commentary	timeout/blocked — not used as Admur
Emor-R2-excerpt	Finale-R2 lt_emor_38_start.txt	L3 §ב S"G pointer	READ

541. מסמך 0403: SOURCE_LEDGER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ID	Source	Role	Accessed
R4-local	/workspace/IGK20-Finale-R4/	L1/L4/Emor/Zohar witnesses	OPENED + copied selects
R4-Drive	folder 1bhqfJyVYcK18HtxqGP7IDyOXhb5-gaJE	sibling evidence	cited (collector lacked attachment)
Zohar-R4	stanford_sel385 + zohar_241a HTML	Place A/B	cited from R4

Not opened this round: Tanya ch.5, ch.41; zivug/Piyena/ad-kan files; Note 61 HE photo; KA4 Kehot print scan.

תיק 0404 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[270]

SOURCE_READER — what was actually read (R5) — Reused R4 (opened files; not re-argued)

- L1 proofs PDF56–57 — photo (copied).
- L4 Teitzei §א/§ד PDF292–293 — photo (copied).
- Emor §ד arab76 PDF106 — photo; לח/ג inference (as R4).
- Zohar A/B — R4 VARIANTS + HTML (search/body inherited).

תיק 0421 · סיום האיגרת · סבב 5

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[542]

ב"ה. 23.9.2026 .IGK20-Finale-R5. סבב השלמה מסכם ליחידת הסיום של אגרת הקודש כ'. הפרומפט עצמאי: תפקיד, מצב המחקר, מקורות, הקטע המלא וכל ארבעים שאלות המשתמש נמצאים כאן. אין צורך להרכיב חבילה מדוחות אחרים. אין חוברת כעת. בצע קריאה והגש תוצאה, לא רק תכנית. אין צורך באישור נוסף. עדיפות למקורות שכבר אותרו ולהשלמת הביאור. אין חובה לסוכני משנה. אל תייחס לעצמך

270. מסמך 0404: SOURCE_READER.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
542. מסמך 0421: IGK20-Finale-R5_Prompt_Claude.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

קריאה של המאסף; בדוק גם את מסקנותיו. אל תיצור סבב נוסף מפער ביבליוגרפי שאינו משנה את הביאור.

תפקידך — IGK20-Finale-R5-Claude: ביאור מסכם של תורה, מעשה והקרבן, עם תיקון שתי שאלות שנפתרו. 1. סגור N-R4-Claude-04 ברמת התאמת התוכן: פסקת ס"ג/מצח היא בקונטרס אחרון ד (L7), לא באגה"ק כ'. הפרד איתור יעד תוכני מפירוש הכותרת אג"ה ומייחוס ההפניה. קרא בגוף את הפסקה ואת ההמשך על מצוות כהמשכה ותכלית הגילוי למטה; אין לזהות בכך במ"א. 2. קרא L4 §ד בשלמות מול L7 והקטע על תורה ומצוות באגה"ק כ'. נסח את שני הכיוונים בלי לטעון שעלייה היא כל פעולת המצוות. בדוק הבדל בין שורש המעלה, מה עושה האדם ותוצאת הגילוי. שים לב: האגרת עצמה משתמשת בנעוץ תחלתן בסופן גם בהסבר המצוות; לכן אין להפוך שני חצאי הנוסחה למילון חד־ערכי לכל המקורות. 3. קרא L6, לקו"ת פינחס צו את בני ישראל §§א–ד. בדוק במיוחד אם תיאור המידות הקבועות והעולם שנתברר בא מחליש את הנחתך שמידה מיוחדת מעידה על אי־בירור. חזור ל־L3 §§א–ד ו־K4 §ז רק בנקודה הזאת. אל תכריז שכל ההסברים זהים; כתוב מה ניתן ליישב ומה עדיין דורש מקור. 4. בדוק כיצד L6 מצרף את ההקבלות, הקרבן, תשובה, תורה ומעשה; הבחֵן בין מקבילה שמסייעת לביאור לבין טענה שכך התכוון אדה"ז בכל מילה באגרת. אין צורך להעמיס על המשנה טעם מיוחד למילת תשובה. 5. סגור N-R4-Claude-05: ב־L5 §א מופיעה הפניה לכי תצא. הכתובת בגוף המפה; אל תשאיר קריאה זמינה כשאלה חדשה. הייחוס העריכתי נשאר נפרד. הפניה אמור/מחבר: השתמש בניסוח בלקו"ת נדפס, בלי חקירת תיארוך חדשה. לא נדרשת הכרעה בה כדי להגיש. 6. שלב את התוצאה בביאור מלא לסיום. תניא ד–ה ולז: פתח גוף רק במידה שמסקנתך תלויה בו; מא נדרש אם אתה מבאר באמצעותו יחס למטה/למעלה. אין לכתוב שאין השוואה לתורה באגרת כולה, ואין דירוג מוחלט. תוצרים: ביאור רציף מלא; טבלה קצרה של שורש/פעולה/תוצאה באגרת, L4 ו־L7; פסקת מלאכים מבוררים ובעלי תפקיד; תיקוני R4; עד חמש הערות מחקר שנותרו. אין הרחבה לתיק הזיווג ואין סבב היסטורי חדש.

מצב המחקר המלא הדרוש ל־R5, לאחר דוחות Grok ו־Claude של R4: דוח Bot-R4 לא נמסר למאסף. אין להניח מה נבדק בו. אם הוא קיים אצלך, השתמש בו תוך ציון העד; אין לעכב עבודה זמינה כדי לבקשו מהמשתמש.

א. מה כבר מבוסס 1. אגה"ק כ' מיישמת את יתרון ההארה בתחתית: הזנה צומח→חי→מדבר ואף חכמה ודעת; רוח קרבן→מלאכי מרכבה; מסקנה למצוות מעשיות. זה מבנה מקשר, לא הוכחה שכל החוליות זהות במדרגה. 2. L1 = לקו"ת צו,

ששת ימים תאכל מצות §§ב-ג, aid5898814. שתי ראיות המאכל מופיעות יחד, בשר ואחריו דגן, אבא בלבד, חכמה והשכל. באגרת הסדר הפוך, אבא ואמא, חכמה ודעת. הדרוש מסביר שורש בתהו ובירור. מצה זו, aid5898813, הוא דרוש אחר; אין לחזור לייחוס המוטעה של שתי הראיות אליו. 3. ב־L1 יש מעבר מסומן מן ביאור המאכל למישור עבודת ה׳. אין להוסיף לאגרת תנאי ברכה או תפילה לכל קבלת חיות. העדר התנאי במשפט אינו מוכיח העדר בירור בכל משמעות של המונח. יש להבחין יכולת טבעית, בירור, ועבודה מכוונת. 4. לקו״ת ואתחנן, תוספת ביאור וידעת היום §ה, מייחד חיטה בדעת דתהו. אבא ואמא כפרצופי או״א; דגן=דעת ובשר=חכמה; טעם מיוחד לשור — לא הוכחו. אין לחייב חיפוש אינסופי או להמציא טעם. 5. ברכות מ א הוא מקור הדגן; ב״ק עב א בהמשך לעא ב הוא מקור הבשר. לשון האגרת שונה מלשון הגמרא. רש״י מפרש חוסר דקדוק ותוספות מזכיר תענית. המקבילה החסידית L1 היא העוגן לשימוש בהוכחה על תוספת שכל. 6. ע״ח נ י ממפה חי לחלק הרוח שבכל היסודות, מדבר לחלק האש. באגרת חי–אש, מדבר–רוח. משנת חסידים אינו עד שאומת כמאשר את סדר האגרת. יש לקרוא גוף מול טעם עצו בנפרד. הבדל מושאי המיפוי הוא הצעת יישוב מבוססת יותר מסתם דמיון, אך אין עד שמכריע את היחס בין המפות. 7. L4 = לקו״ת כי תצא למלחמה על אויביך §§א, ד, aid5898974. §א נותן חי–אש ומדבר–רוח; §ד מבאר מעלות תורה ומעשה באמצעות שני כיווני נעיצה. L5 = לקו״ת שלח, בפי׳ נסכים כתיב כי תבאו §א, מחזק חי–אש ומפנה לכי תצא. המאסף קרא שוב בגוף את ההפניה משלַח לכי תצא; שאלת N-R4-Claude-05 נסגרת ברמת העד הדיגיטלי. זו אינה הכרעה מי כתב את ההפניה. 8. תיקון הערה 61 התקבל: It מוסב על החי שמעל הצומח, לא על התחתון. ההצעה על השמטת העפר נמצאת בסוגריים, וההוספה על תלות לאחר הבריאה מסויגת. המקור העברי לא נראה למאסף. מים ומלח אינם סתירה לשרשרת מדגימה; טעם מלא להשמטת הדומם אינו מוכח. 9. L3 = לקו״ת אמור, ביאור ע״פ והניף הכהן אותם §§א-ו, aid5898840. §ד מקשר קרבן, בירור, אורות דתהו והנאת המלאכים, מצטט זוהר ומפנה לסיום איהו וחיוהי. המאסף ראה את ההפניה בצילום R3 שסיפק הבוט. מחבר ההפניה אינו מוכרע. יש לומר בלקו״ת נדפס ביאור מקשר; אין צורך לייחס את ההפניה לאדה״ז כדי להשתמש בביאור. 10. K4 = פקודא ליתן מחצית השקל תשכ״ג, §ז: ב״ן שכבר נתברר במלאכים לעומת בלתי מבורר בבהמות. L3 מדבר בשורש תהו וגילויו. אפשר ששתי ההבחנות משלימות; לא הוכח שהן סותרות. במדה מיוחדת אינו בהכרח שם נרדף לבלתי מבורר. ההמשך החדש L6 §א רלוונטי לבדיקה, אך לא מסיים לבדו כל שאלה על מידת ההתכללות. 11. בזוהר רמ ב–רמא א יש ירידה ושיבה של רוח, יסוד בעולם הזה, קרבת מין ומשל השכינה והצדיק. פסקת העופות 537 קרובה לנוסח האגרת; סיכום 540 עוסק

בארבעת הדיוקנים. יש לפרש כל דילהון לפי משפטו. גם אריה ואדם משתתפים בהמשך. בחירת האגרת בשור ונשר מתאימה לרוח בהמה ועוף; אין לטעון שהם היחידים שבזוהר. 12. שתי שאלות תחביריות עצמאיות: כי הוא — התופעה כולה, או המאכל; אור חוזר האחרון — נצמד לקו מכוח כנ"ל וההקשר הקודם. הסובב מאיר; אין לייחס לו כאן חזרה טכנית בלי מקור. כו' כנראה מקצר את ההארה הקודמת; אין דרגה רביעית מוכחת. 13. L2 = ואכלתם אכול, aid5898808: אור חוזר בהקשר מלכות ולעתיד אחרי בירורים. אין לזהותו עם הקו בסיום רגלי א"ק. K5 = ונגלה כבוד תשכ"ב, aid2988026: גוף המאכל וסובב; מסביר רכיב ולא את כל חכמה ודעת ורוח הקרבן. שורש, הארה, בירור, גוף ורוח אינם מילים נרדפות. 14. בגוף האגרת כבר נזכרים ציווי לנפרדים, מצוות כעיקר ושורש לתורה, גולגלתא/מו"ס, חיצוניות/פנימיות והמשכות באבי"ע. אין לומר שאין בה השוואה לתורה כלל. תניא ד כולל תורה ומצוות מול זיו; ה מבאר יתרון הייחוד בהשגה; לז מצרף קדימת מצווה שאי אפשר על ידי אחרים עם מעלת תלמוד. K3 ציון במשפט תשל"ה אומר מעשה גדול בימות המשיח. אין לאחד גן עדן, ימות המשיח ותחייה. 15. עד כאן מצאנו הוא גבול המסירה, לא הוכחת קטיעה או חתימה מכוונת. במ"א לא זוהה. תכלית, פעולה ומקום הגילוי מובחנים; תניא לו-לז ומא מסייעים לצירוף מסביר, לא לזיהוי מראה המקום. אין פותחים תיק הזיווג או Earth.

ב. ממצאים חדשים של המאסף לאחר R4 — קרא בעצמך, לא רק העתק L6: התיקון הביבליוגרפי הוא לקו"ת פינחס, צו את בני ישראל, הדרוש הראשון, ולא פרשת צו. הגוף שנפתח בשני אתרים מאמת את תוכן דיווח Grok. §ג מונה ארבעה זוגות ומנמק מים, אש ורוח; עפר נמסר. §§א-ד נוגעים גם לעבודה בעולם הזה, תשובה, קרבן וגילוי. בדוק אותם בהקשר, בלי להסיק מכך שכל פרט בסיום האגרת פורש כאן. כתובת: https://he.chabad.org/library/article_cdo/aid/5898923 עד חלופי עם מדור פינחס: https://text.chabadpedia.com/index.php/לקוטי_תורה_(אדמו"ר_הזקן)/פינחס

L7: המשפט על ס"ג שבפנימית א"ק ומ"ה מן המצח נמצא בקונטרס אחרון ד, ד"ה להבין מ"ש בפע"ח, בפסקה המתחילה ועוד זאת שבאמת הבירורין. המאסף קרא את הגוף בוויקיטקסט ואת הנוסח המשולב בביאור קה"ת. זו התאמה מילולית חזקה ליעד הפניית L3 §ב; עצם השימוש בשם אג"ה להפניה הזאת הוא עניין ביבליוגרפי נפרד. לא זוהה בכך במ"א שבאגרת כ'. גוף: https://he.wikisource.org/wiki/תניא_קונטרס_אחרון_ד ביאור משולב, שיש להפרידו מגוף אדה"ז: https://he.chabad.org/dailystudy/tanya.asp?tdate=11%2F17%2F2026 קרא

גם את ההמשך על תכלית ההמשכה ואת משל הזריעה. אין להרחיב לתיק הזיווג אף שהוא נזכר סמוך. המאסף חזר ובדק את אגה"ק כ' בעד נוסף; לא מצא שם את משפט הס"ג, ואין לייחס אותו אליה.

ג. מה דורש תיקון בביאור, לא עוד חיפוש כללי - פשט כי תצא §ד אינו היתר לקבע תורה=ירידה בלבד ומצוות=עלייה בלבד. יש לקרוא גם את תוצאת המעשה בדרוש עצמו ולהשוות להמשכה שב־L7. אותו ביטוי יכול לשמש להדגשת יחס אחר במאמר אחר. - אין סתירה אוטומטית בין תפקיד מלאכי קבוע לבין היותו מבורר. בדוק את המעבר מהתכללות להעדר רע; אין להחליף מושגים. - ההיסק משם הקובץ אג"ה לעריכה אפשרי, אבל שם זה לבדו אינו הוכחה. אין משימה לבנות תיארוך של הדרוש או לזהות עורך בלי עד. אין להשתמש בחוסר ההכרעה הזה כעילה להשהות ביאור. - אין לצטט שקראתי תניא ה או מא כשלא נפתחו. טענות קודמות יכולות להישמר כדיווח, אבל מסקנה חדשה התלויה בהן דורשת גוף.

ד. עדים שכבר נראו ומגבלות ב־R3 המאסף ראה צילום אמור PDF106, כותרת 76, §ד וההפניה בטור ימין; טרם אומתה התאמתו המדויקת ללח ג. ראה צילום צו PDF55, כותרת יג, פתיח ששת ימים ותחילת §ב; שתי הראיות לא נראו באותו צילום. אין כרגע דיווח Bot-R4 שמוכיח שההשלמות הושגו. תיקיית Bot-R3: https://drive.google.com/drive/folders/1okmvs- EGe12mefiDM4yxwGRFZOCxYp7a צילום אמור: https://drive.google.com/file/d/1Ca7CxbghG_LP8aiRyt9hg7dgo8Lwlsyy/view צילום צו: https://drive.google.com/file/d/1BJ5PyMv1mwA2MM6CX1afUO7_Hl-CT_gG/view

ה. תוצר סיום הסבב הגש ביאור חיובי שניתן להשתמש בו, עם מספר קטן של גבולות מפורשים. אל תפיק אוטומטית רשימת שאלות חדשה שמחייבת סבב נוסף. הפרטים שאין להם תשובה יכולים להישאר כהערות מחקר. כל ארבעים השאלות להלן כלולות לשמירת ההקשר; טפל לעומק רק בעדיפויות שלך. אין חוברת כעת.

מפת השאלות הקנונית — שמור מזהים אלה; שאלות חדשות יסומנו N-R5-[שם מודל]-01 וכו':

S40: ביאור רציף לכל היחידה, תוך הבחנה בין מסקנה מבוססת להצעה.

כללי קריאה והכרעה: 1. התחל במקורות הממוקדים שניתנו בתפקיד שלך. פתח גוף, לא רק תוצאות חיפוש. הבא הקשר לפני ואחרי כשכינוי או מראה מקום תלוי בו. 2.

סמן בנפרד: גוף מקור שקראת; צילום שראית; תעתיק שקיבלת; תוצאת חיפוש; ביאור מאוחר; היסק שלך. דיווח המאסף אינו קריאה שלך. 3. אל תדרוש מהמשתמש לאסוף חבילה מכמה מקומות. המשך במחקר הזמין גם אם Drive או אתר מסוים אינם נפתחים. דווח חסם פעם אחת; חפש עד חלופי. 4. לכל תיק: קושיה מדויקת, תשובה מועדפת, ראיה, צעד ההיסק, חלופה רצינית, קושי אמיתי, ומה נשאר חסר. אין להמציא "ראיה נגדית" לצורך מילוי תבנית. 5. לא כל הבדל בין מקורות הוא סתירה; לא כל דמיון הוא זהות מנגנון. הפרד מקור הכוח, אופן ההמשכה, פעולת הבירור, מקבל ותכלית. 6. אין להגיה את האגרת על סמך סדר מקובל. אין להמציא מספר עמוד, שיוך מהדורה או ציטוט. בספרים: ספר/דרוש/סעיף + לשון עוגן + קישור; אם הדף לא אומת, אמור זאת. 7. "לא מצאתי" מחייב פירוט חיפוש ממוקד; "לא נבדק" אינו תוצאה פרשנית. אל תכריז שאלה סגורה רק מפני שמופיע ניסוח נאה. 8. אין לבנות חוברת או לערוך דוחות קודמים. כתוב R5 חדש, ושמור במפורש מה תוקן ומדוע. 9. אם אפשר לשמור קבצים, מסור דוח נגיש וקובץ מקורות. אל תטען שהופעלה מערכת או נשלחה הודעה אם רק הכנת טקסט. אין חובה מלאכותית להפעיל סוכני משנה.

בצע כעת את המשימה הממוקדת בראש הפרומפט והגש דוח R5. אין צורך לקבל חומר נוסף כדי להתחיל.

תיק 0422 · סיום האיגרת · סבב 5

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[543]

תפקידך — IGK20-Finale-R5-Grok: לסיים את ביאור המחצית הראשונה על בסיס המקור המלא. 1. תקן בכל מקום את L6 ללקו"ת פינחס. קרא §§א–ד, אך במוקד §ג: בנה ארבע תשובות חיוביות לזוגות, כשאתה מפריד טעם כתוב מהסבר עזר. אש קשורה כאן לנפשות בעלי חיים ולמקורן במרכבה; אל תחליף זאת בטעם ביולוגי יחיד של חום. עפר נמסר, ולכן הסברו אינו באותה דרגת מפורשות. מים כיסוד מצמיח אינם סיווג מי באר כצמח. 2. השווה ע"ח נ י מול אגרת/L4/L6. תן נוסח שאפשר לכתוב בביאור גם אם אין הכרעה בין המפות. אל תחפש שוב אם יש מקור לחי–אש; הוא כבר נמצא. אין להפוך את ציר ההרכבה לציר אחר שהמחבר הכריז עליו במפורש. 3. L7 הוא יעד מדויק חדש: קרא רק את פסקת הבירורים, ההזנה מדצ"ח ומשל הזריעה הנוגע לה. מה הוא מוסיף ל־L1 וליכולת התחתון להחיות עליון? האם הדומם שנזכר בו עוזר להבין שהשרשרת באגרת מדגימה ולא ממצה? אין להסיק ממנו טעם מוכח להשמטה,

543. מסמך 0422: IGK20-Finale-R5_Prompt_Grok.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ואין לזהות ס״ג עם אור חוזר של הקו. 4. סיים את S07–S18 ללא ריבוי משימות: דגן ובשר, שתי ראיות ל״משניהם״, פרט החיטה, נוסח הורים, תחביר אור חוזר והקיצור. שמור את ההבדל בין בירור כללי לעבודה מכוונת. בשאלות שור דווקא/כפל הורים/חכמה ודעת, אמור מה הפשט כבר נותן ומה לא נמצא מעבר לכך. תוצרים: טבלת ארבעה זוגות עם דרגת ראיה; פסקת היחס לע״ח; ביאור רציף מן ומזה עד טוב טעם ודעת; פסקת מה L7 מוסיף ומה אינו; סטטוס קצר של S01–S18. אין טבלת ארבעים שורות משוכפלת ואין חוברת.

תיק 0423 · סיום האיגרת · סבב 5

שאלות והנחות לבירור — אין לייחסן כתשובה למודל[544]

תפקידך — IGK20-Finale-R5-Bot: השלמת עדים לסגירת יחידת הסיום. המאסף לא קיבל דוח R4 שלך; אל תטען שהוא צורף. אם השלמת כבר משימה, השתמש בעד הקיים ואל תכפיל עבודה. L6 .P1: לקו״ת פינחס, צו את בני ישראל, הדרוש הראשון, §ג. אתר עמוד ציולם עם ארבעת הזוגות וטעמיהם. אמת מדור וכותרת מול הפסוק את קרבני לחמי לאשי. זה אינו פרשת צו. מסור עמוד/טור דפוס כפי שנראה ומספר PDF בנפרד. אם עמוד סמוך כולל §א על העולם שנתברר והמלאכים בעלי המידות, צרף את הפסקה הרלוונטית בלבד. L7 .P2: קונטרס אחרון ד, להבין מ״ש בפע״ח. ציולם של הפסקה ועוד זאת שבאמת הבירורין ושל ההמשך על המשכה באמצעות מצוות. גוף ויקיטקסט והביאור המשולב ב־Chabad נפתחו למאסף. הפרד לשון אדה״ז מפירוש. השווה את משפט ס״ג/מצח להפניית L3 §ב. ההשוואה יכולה לזהות תוכן; אינה מוכיחה מי כתב את ההפניה או מה היה היקף שם אג״ה במהדורה. P3. השלמות מצומצמות שנותרו מ־R4 רק אם לא בוצעו: ציולם L1 שבו שתי ראיות הבשר/דגן עצמן (לא רק פתיח יג); ציולם L4 §§א וד; התאמת כותרת 76 בציולם אמור לציון לח ג. ציין מה כבר קיים, מה ראית כעת ומה לא הושג. אין צורך להביא מחדש חמישה מאמרים שלמים. P4. מיקום הזוהר: פסקה 537 ושורה 2 ברמא א לעומת סיכום 540 ושורה 14 — אם כבר אומת, די בהפניה לעד קיים. אין לכתוב שקטע הציטוט עצמו ברמ ב מפני שההקשר מתחיל שם. הערה 61 בעברית היא יעד משני; אין להמתין לה לצורך תיקון הנושא שכבר אומת באנגלית. תוצרים: REPORT_HE, SOURCE_LEDGER, SOURCE_READER, LOCATIONS, GAPS ו־EVIDENCE. שמור תיקייה חדשה ואל תדרוס קודמות. דוח נגיש גם ללא קבצים.

---

544. מסמך 0423: IGK20-Finale-R5_Prompt_Grok_Bot.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ZIP קטן עם עדים ממוקדים, לא ספרים ענקיים. אין מחקר כתבי יד לצורך ייחוס ההפניה, אין פייענא ואין תיק עד כאן. אין מראה מקום מומצא; חסר שלא משנה ביאור נשאר בפנקס.

תיק 0503 · סיום האיגרת · סבב 5

דוח או עדות מתולדות המחקר[545]

ועוד זאת שבאמת הבירורין שבבי"ע מרפ"ח ע"י תורה ומצות במחשבה דבור ומעשה גבוהין בשרשן מנר"ן שבאדם כי הן מס"ג שבפנימית א"ק ונר"ן שכבר נתקנו ע"י מ"ה הוא יוצא מהמצח הארה בעלמא. וז"ש לפני מלוך מלך כו' וה"ט שהאדם חי במזונות דצ"ח ומבררן במ"ה שבו וחי בהם לפי שהם מס"ג. ועוד זאת כמ"ש ופני לא יראו שפנימית העליון אינו יכול לירד למטה רק חיצוניותו ובחי' אחוריים שהוא נובלות חכמה עילאה ועוד זאת שהרי הדבור מדברי חכמה עילאה אינו מוליד והטפה שנמשכה מהכלי דח"ע יש בה כח המוליד ומהווה יש מאין וגם המשכת ח"ע כלולה בה והטעם מפני שבה נמשך מהותה ועצמותה דח"ע. משא"כ בדבור ומחשבה ואפי' בהשכלת השכל באיזו חכמה הרי חכמה זו רק הארה מתפשטת ממהות השכל שבנפש ועצמותו והארה זו היא רק לבוש למהותו ועצמותו של השכל והשכל הוא הארה ולבוש למהות הנפש. משא"כ הטפה נמשך בה גם ממהות הנפש ועצמותה המלובשת במוחין ולכן מולידה בדומה לה ממש. וזהו ההפרש בין עבודת המלאכים היוצאין מנשיקין להנשמות היוצאין מהכלים אך הכלים דאצי' נעשו נשמה לבי"ע והלכך דחילו ורחימו שכליים הן כמלאכים דנשיקין מהארת חיצונית דחב"ד בבי"ע והטעם משום דפנימית חב"ד ומהותו ועצמותו של אור פנימי אינו יכול להתגלות אלא ע"י הארת הכלים דוקא היורדים למטה כטיפת האדם ממוחין וכמ"ש ופני לא יראו. ובר מן כל דין אפי' בנשמה דאצי' אף שהיא מכלים דאצי' וכן בנפש רוח מכלים דיצי' עשי' הנה רחימו [אולי צ"ל דו"ר] שכליי' שלהם מעוררים ג"כ בכלים דיצי' עשי' בחי' העלאה ממטה למעלה באתערותא דלתתא וזהו בחי' הסתלקות לבד ח"ו. אבל בחי' המשכה מלמעלה למטה הוא ע"י מצות מעשיות דוקא להמשיך אור בכלים ובחיצונית הכלים דוקא שחיצוניות העליון יורד למטה ופנימיות התחתון עולה למעלה וז"ש בזהר פ' פקודי הנ"ל דאית סדורא כו' ושתיהן צורך גבוה העלאה והמשכה ע"י העלאת מ"ן מס"ג בבחי' עובדא ומלולא וזהו תכלית ההשתלשלו' להתגלות אור עליון למטה ולא לעלות התחתון למעלה שזה אינו אלא לפי שעה ואף גם זאת דוקא עליות הכלים לאורות עליונים היא מעלת השבת

---

545. מסמך 0503: KA4_Admur_body_excerpt_birurim.txt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

ויוה"כ. אבל לא עליות והסתלקות האורות ח"ו כמ"ש בפע"ח ונר"ן של האדם לגבי גופו בעוה"ז חשיבי כאורות לגבי כלים וכן דו"ר שכליים לגבי מצות מעשיות דוקא ולכן התפלל משרע"ה תפלות כמנין ואתחנן על קיום מצות מעשיות דוקא וה"ה לדבור גשמי של הלכותיהן. אך להבין איך האתרוג שהוא מרפ"ח שלא נבררו עדיין וכן קלף התפילין ימשיך אור בכלים דזו"ן דאצי' שכבר נבררו ונתקנו ע"י שם מ"ה להיות בחי' אלקות. הנה המשל לזה היא הזריעה והנטיעה שהגרעין מעורר כח הצומח שבארץ שהוא דבר ה' תדשא הארץ כו' עץ פרי כו' ע"י העלאת מ"ן לשרשו ככה מעוררי' הקלף והאתרוג עד רום המעלות שהוא שם ס"ג שלפני השבירה שהוא מהות ועצמות אורות שבא"ק ולא הארה בעלמא כמו שם מ"ה שממצחו וכן בלימוד ועיון הלכותיהן מעורר בחי' חב"ד שבע"ס דכלים דזו"ן ועד רום המעלות ג"כ בחי' חב"ד שבס"ג דפנימית א"ק היוצא דרך העינים כו' וכל הנ"ל הוא במ"ע אבל לא בלימוד

תיקי השיטה ושאלות רוחב

חומר המברר דרך עבודה, דרגות ראיה, תכנון שאלות ובקרת תשובות. השיוכים הפתוחים מן המהדורה הקודמת נבדקו: ממצאים הועברו לסוגיותיהם, ותיעוד תפעולי הועבר לארכיון.

מהלך המחקר: טענות, ראיות, ביקורות וחלופות

התיקים מסודרים כאן לפי משפחת בירור וסבב, בתוך הסוגיה. שאלות ותדריכים מסומנים בנפרד מתשובות. ציוני PASS, SEALED וכיוצא בהם הם קביעות היסטוריות של מחבר התיק; אין הם אישור עצמאי של העורך. קטעים באנגלית נשמרו בלשונם כדי לא להחליף ראיה מקורית בתרגום משוער. מזהי המסמכים מאפשרים לחזור לארכיון.

תיק 0122 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 2

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[6]

2. ההתקדמות העיקרית והגבולות שלה — א. כוח העצמות והיש הגשמי — נמצא מקור השוואתי ישיר

ההפניה של Claude לד"ה "מצותה משתשקע החמה", זאת חנוכה תשל"ח, נפתחה כעת ואומתה. בסעיף ד' נאמר: "ובבי"ע גופא עיקר גילוי כח העצמות הוא בהתהוות היש הגשמי דוקא". בסעיף ג' נידון הדמיון בין הרגשת היש לבין היש האמיתי; ההערות 36–37 מפנות לאגרת כ', לביאורי הזהר ולדרך מצותיך קכט, ב ואילך. [S10]

מכאן יש בסיס מפורש להבחין בין הכוח הנדרש לבריאה לבין עיקר ביטויו בהתהוות הגשמיות. הסתירה אינה נפתרת בטענה שרק החומר נברא בכוח העצמות. גם אין להסתפק עוד באמירה שההבדל הוא רק מטרת דירה בתחתונים או רק עוצמת ההסתר: המקור מדבר על ההתהוות עצמה. עם זאת, הביטוי גילוי כוח העצמות אינו אומר שעצמות מורגשת לתודעת הגוף. כיצד ההתהוות מבטאת כוח זה, ומה היחס המדויק בין ההרגשה, הדמיון והעצמות — זוהי עדיין תביעת ההסבר, ולא רק תביעת מראה מקום.

---

6. מסמך 0122: 06 — Packet — R02 ARCHIVE. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מעמד: יעד איתור המקור ההשוואתי התקדם באופן מהותי. המקורות הנוספים בהערות המאמר לא נפתחו, ואין להציגם כנקראים. ההפניה הראשונית מתועדת לזכות Claude; האימות הישיר בשלב זה נערך בידי ChatGPT.

תיק 0576 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 5

תיק משולב: יש להבחין בין הממצאים לבין תדריך ההמשך[36]

תיק ביקורת משווה — אגרת הקודש כ' | R05 — מתודולוגיה

המחקר העצמאי הושלם לפני קריאת תיקי Claude ו-Grok. לכן תשובת מודל אינה ראיה, וגם הסכמה בין המודלים אינה אימות. נבדקו שלושה snapshots: Claude-R05-A, Claude-R05-B (המעודכן), ו-Grok-R05-red-team. יש להפריד בין נכונות התוצאה, גילוי המקור, תרומת התיקון, ועצמאות הבדיקה.

סימונים: [E] מקור מפורש; [E-secondary] ביאור או מאמר מפרש; [E-subresearch] מקור שנבדק בתת-מחקר; [I] היסק; [P] אפשרות; [U] פתוח.

תיק 0294 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 10

דוח או עדות מתולדות המחקר[10]

R10-BATCH-02 — חכמה, עלמא דאתגליא, מלכות ולידת הנשמות — Model-lane comparison at R10 opening

- ChatGPT independent lane: B01–B04 completed. It opened the body of Agha"k, Tanya ch.52, Likutei Torah commentary, and Derekh Mitzvotekha (sections ב' and מ"ו). It produced the R10 question clusters and the next universal prompts.
- Claude/Grok ordinary lanes: the same R10 document and universal prompt are ready; no answer is counted until each model opens sources and returns provenance-tagged evidence.

---

36. מסמך 0576: YA-IGK20-RESHIT-HAYESH-R05-COMPARISON-AUDIT.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

10. מסמך 0294: R10 ACTIVE — Extended Questions, Integrated Commentary Plan, Universal — 46 Prompt. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

• Grok Bot lane: Drive routing was updated with R10, Q89–Q175, B01–B04, and the next tasks. A new R10 Bot result has not yet been logged in the folder; the last independently recorded Bot result remains the earlier R08 checkpoint. Therefore no “Bot agreement” is being treated as evidence.

R10-BATCH-02 — חכמה, עלמא דאתגליא, מלכות ולידת הנשמות — R10 post-close comparison with Grok Bot (added before R11)

Grok Bot delivered independent R10 batches after the earlier R10 draft. These are source records, not model evidence.

1. T12: Pass confirmed independently in Sha'ar HaKavanot, Sermons on Passover 12:4: «בעתיקא תליא מלתא» and «עתיקא קדישא» in the Kriyat Yam Suf context. Keep identifier T12; do not mint T22. The passage does not prove the exact phrase «לידת הנשמות».
2. T17–T21: Grok Bot opened Pri Etz Chaim / Sha'ar HaKavanot / Etz Chaim loci for the calendar and 7/9/12 ibbur models. These strengthen the Ari background but remain [E-primary] for the Ari and [I] when applied to A’כ"ק גה unless Aז"דה explicitly cites them.
3. T06: exact «לידת הנשמות» remains not found in the searched Ari corpus. This is a documented negative search, not proof of absence from every print or manuscript.
4. T16: Adam/Chava ↔ 7/9 remains open.
5. Correction to earlier R10 wording: Grok Bot's proposed T22 is an alias of existing T12, not a new ledger number.

Independent ChatGPT addendum: the body of A’כ"ק גה continues after the birth paragraph and explicitly describes the kav at the lower end and אור חוזר from Malchut («מאיר ממטה למעלה בבחינת אור חוזר»). This advances the framework for Q176–Q179, but it does not

define the measure of the kav after the souls have «יצאו ונפרדו» מן הכלים. Q70 remains open at that narrower point.

R10 is now the locked baseline; all further changes belong to Delta R10→R11.

תיק 0059 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 13

דוח או עדות מתולדות המחקר[12]

Moses לא נמצא — Quote verification (Sefaria / opens) — T04 close-hunt

Kuksik LT/TO/IGK1–32 hunt logs honest; no NEW [E] close — PASS as absence note

Quote verification (Sefaria / opens) — HOLD Q42 / Q70

GB01 + GB02 + Kuksik independent misses — לא נמצא reinforced; stay [U]

תיק 0304 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 14

דוח או עדות מתולדות המחקר[90]

/ GOAL 1 — Net-NEW Ari/Admur primaries on angel↔neshama NHYM beyond R13-T05–T09 — Hunt method

open → (... / זווג הנשיקין / מפנימיות הכלים / מחיצוניות הכלים / נשמות המלאכים) Live Sefaria ES sealed EC39/40/50 + SHP Vayera + LT outside Admur + Ari loci Shmini 2:3.
Forbidden remints: EC 50; EC 40; EC 39; T26.

תיק 0030 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 15

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[92]

---

12. מסמך 0059: 92 — R13-GB01∪GB02 QC LOG.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
90. מסמך 0304: 96 — R14-GB01 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

R15 FINAL CLOSEOUT QC.md — Hygiene — 194

Rule	Status
Q42 / Q70 stay [U]	complied
Moses forever-OPEN not closed	complied
TZ-print# residual [U]	complied
No new T minted by QC	complied
R14–R17 sealed floors untouched	complied
R17-189 not reopened	complied
Prefer 194 (≥194 free)	complied

תיק 0162 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 15

דוח או עדות מתולדות המחקר[94]

/ GOAL 1 — Net-NEW Admur/Ari on angel↔neshama / NHYM Iggeret cluster beyond sealed set — Hunt method

Sefaria search-wrapper POST (זווג / מפנימיות הכלים / מחיצוניות הכלים / נשמות המלאכים / תרי"ג מלאכים דסלקין / זווג חיצון למלאכים / הנשיקין / ...) → open Admur + Ari loci outside sealed R13–R14 + banned EC39/40/47/50 + T26.
Prior parallel R14A opens (EC15/26/28/43, SHG19) that did not enter R14 sealed ledger re-verified and corrected (EC28 angel text = 28:1 not 28:2; EC26 tzelem = 26:1 not 26:2).
IHK20 body from local Sefaria dump (igk20_plain.txt / sefaria_igk20.json) — related Iggeret cluster.

תיק 0233 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 15

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[15]

---

92. מסמך 0030: R15 FINAL CLOSEOUT QC.md — 194. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
94. מסמך 0162: R15-GB01 FULL.md — 102. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

1. Iggeret HaKodesh 20 — body (Kehot / Sefaria) — Read method

Sefaria API Hebrew → nikud/HTML stripped plain · LIT apparatus cross-check · Chabad.org unavailable

2. Derekh Mitzvotekha · Shoresh Mitzvat HaTefillah §46 — Read method

API separate from OCR / hand-read scan (scan not newly hand-read this lane)

3. Shaar HaKavanot Pesach drush 12 vs Pri Etz Chaim Gate Pesach ch.8 — Read method

Sefaria API Hebrew both

תיק 0014 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[101]

R16-GB01 FULL — Hunt method — 108

1. Sefaria search-wrapper POSTs: מחיצוניות הכלים / מפנימיות הכלים / זווג הנשיקין / נשמות המלאכים / גופות המלאכים / לא נתנה תורה למלאכים / זווג חיצון למלאכים / תריי"ג מלאכים / וברוח פיו / ... — filtered to Admur/ Ari; skip sealed+pending.

2. Direct opens: SRHK 1-20; unused TO/LT parshiyot (Bo, Devarim, Vaetchanan, Shir 25, Matot, Ki Teitzei, Nitzavim, Mishpatim, Tzav, Emor, Pinchas, ...); EC 16/40/42; SHH ABYA 2:1; IHK 15/25.

3. Q42/Q70 phrase hunt: נהפך להיות יש / נעשה יש נפרד / מידת/מדרגת/דרגת הקו — לא נמצא NEW.

---

15. מסמך 0233: 192 — R15-GB01 CLOSEOUT SOURCE QC FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

101. מסמך 0014: 108 — R16-GB01 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

4. Prior GB02 reject-floor respected (PEC Tefillin/Shema/Shabbat, EC41/29, SHP, TES/Sulam, Sources-on-TO).

תיק 0020 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[102]

R16-GB03 FULL — Hunt method — 116

1. Drive MCP: 105/106/109/110/113 + GB01 FULL 108 + GB02 FULL 112.

2. Direct Sefaria api/texts — unused EC 17–19/21–24/27/31–34/37–38/46/51; SHH OA/ABYA/Circles (many empty refs); SHG 4/6–9/11–14/16–18/23–25 (many empty); unused TO (Lech/Chayei/Vayishlach/Vayechi/Tetzaveh/Vayakhel/Toldot1+3/Mishpatim2–4/Noach1–3/Vayera2); unused LT (Bechukotai/Chukat/Kedoshim/Shir1–7/9–14/16–19/23–24/Shemini/Shlach); IHK 1/5/10/12/18/22/26/29; PEC Prayer.

3. Keyword windows: מלאכ+נשמ · עומדים/מהלכים · לידת הנשמות · תהו/תיקון · מקיף/פנימי · רוח פיו · עלו במחשבה · זווג · נהפך להיות יש · מידת/מדרגת הקו.

4. Q42/Q70 phrase scan across all GB03 opens → לא נמצא (0).

תיק 0042 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[17]

R16-GB10 FULL — Hunt method — 140

1. Drive floor: GB09 · ledger T01–T43 · CoS seal T46–T47 (corroboration only) · T44 sealed · T45 fold R14 untouched — T48+ only.

---

102. מסמך 0020: 116 — R16-GB03 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
17. מסמך 0042: 140 — R16-GB10 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

2. Independent Sefaria sweep: expanded queries + deep-fetch unused EC/SHH/SHG≠19/35/39/18 · SRHK≠1 · SK≠2:3/3:2/3:5–7/4:1 · LT/TO gaps · IGK≠7/8/20 · DMC · Gate Unity · OHT.

3. Stats: 548 candidates · 443 nonempty fetches · 87 angel↔neshama cohits (NEW-lane after exclusion).

4. Se'if verify top shortlist; cross-check prior GB opened-not-proposed.

5. Q42/Q70 → לא נמצא.

6. Meta-R14 peshat track → NOT opened (per CoS steering).

תיק 0051 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[227]

R16-GB05 FULL — Hunt method — 124

/Sefaria api/texts on unused LT/TO/DMC SMT≠42/EC/SHG/SHH SRHK/SK; keyword מלאכ+נשמ · מחצב · אהוי"ר · מ"ן · מרכבה · אנשי קדש · קדוש בוי"ו · רוחא דו"ק. Q42/Q70 → לא נמצא.

R16-GB05 FULL — Open-log — 124

תיק 0067 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[105]

R16-GB02 FULL — Hunt method — 112

1. GB01 FULL 108 + Drive MCP: 105/106/109/110/113.

2. Direct Sefaria api/texts opens (search-wrapper Cloudflare 403 this pass) — 90+ unused TO/LT/EC/SHG/SRHK/PEC/SHK targets.

---

227. מסמך 0051: R16-GB05 FULL.md — 124. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
105. מסמך 0067: R16-GB02 FULL.md — 112. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

3. Keyword windows: מלאכ+נשמ · חיצוני+מלאכ · פנימי+נשמ · רוח פיו · עלו במחשבה · זווג · מקיף.

4. Q42/Q70 phrase scan across all opens → לא נמצא.

תיק 0082 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[18]

R16-GB10 FULL — Hunt method — 140

1. Drive floor: GB09 SUMMARY/FULL · ledger 106 (T01–T43 SEALED) · pending T44–T47 — T48+ only.

2. Independent Sefaria sweep: expanded queries (34 phrases × filters) + deep-fetch unused EC gates/se'ifs · SHH · SHG≠19/35/39/18 · SRHK≠1 · SK≠2:3/3:2/3:5–7/4:1 · LT/TO gaps · IGK≠7/8/20 · DMC · Gate Unity · PEC/SHK.

3. Stats: 548 candidates · 443 nonempty fetches · 87 angel↔neshama cohits (NEW-lane after exclusion).

4. Se'if verify top shortlist; cross-check against prior GB opened-not-proposed lists.

5. Q42/Q70 → לא נמצא.

6. OHT Shemot print dump scanned for comparative cohits.

תיק 0102 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[106]

R16-GB09 FULL — Hunt method — 136

1. Drive floor GB08 + ledger 106; pending T41–T43; steering remap → T46+ only; avoid Ki Teitzei 4:4 + TO Bereshit 4:18–22.

---

18. מסמך 0082: R16-GB10 FULL.md — 140. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
106. מסמך 0102: R16-GB09 FULL.md — 136. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

2. Sefaria search-wrapper + deep fetch (~350 refs) · 88 NEW-lane cohits · se'if verify.

3. Reject remints: Haazinu 4 · Balak 1 · SHG18 · SK 3:5–3:6 · Ki Teitzei 2 · Shir 8/13/17/24/31 · Masei/Matot shared · DMC 44/45 · EC Klalim 13.

4. Q42/Q70 → לא נמצא.

תיק 0159 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[110]

R16-GB04 FULL — Hunt method — 119

1. Drive MCP: ledger 106 · GB03 SUMMARY/FULL · R16 ACTIVE 105.

2. Direct Sefaria api/texts — unused EC 1–14/52–53; EC Shaar HaKlalim 1–12; SHH Circles/OA/ABYA high (many empty); SHG 26–38 (empty); SRHK named variants (empty on Sefaria this pass); unused LT (Behaalotecha/Naso/Emor/Behar/Bechukotai 2–5/Chukat 2–3/Balak 1/Pinchas/Matot 2/Masei/Devarim 2–3/Vaetchanan 4/Eikev 3/Reeh 9/Shoftim/Ki Teitzei 2/Ki Tavo 2/Nitzavim 2/Vayelech/Haazinu 3/VZot 1–4/Shir 34–36/RH/YK/Sukkot/SA/Chanukah/Purim/Tzav 1/Bamidbar 1–5); unused TO (Bereshit 1–2/5–6/8–9/Noach 4/Lech/Vayera/Chayei Sara 2/Toldot 4/Vayetzei/Vayishlach 2/Miketz/Vayigash/Vayechi 2/Shemot 1–3/Vaera/Bo 2/Beshalach/Yitro 1–3/Mishpatim 5/Terumah/Tetzaveh 2/Ki Tisa/Vayakhel 2/Esther); Shaarei Kedusha Part 3; SK 3:1–7.

3. Keyword windows across ~229 nonempty: מלאכ+נשמ · עומדים/מהלכים · לידת הנשמות · תהו/תיקון · רוח פיו · עלו במחשבה · מחצב · בורא קדושים · נהפך להיות יש · מידת/מדרגת הקו.

4. Q42/Q70 phrase scan → לא נמצא (0).

---

110. מסמך 0159: 119 — R16-GB04 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

5. Reject remint: T01–T24 floors · Bechukotai 5:2 / Naso 3 (companion to T16/Vayeshev) · Pinchas Michael/Gabriel (T19 family) · EC early/Klalim (no angel↔neshama hit).

תיק 0200 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[21]

–YA-IGK20 R16-GB03 — Net-NEW beyond R13–R15 + R16-T01 T15 CoS holds — Open-log

---

תיק 0211 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[116]

R16-GB07 FULL — Hunt method — 130

1. Drive floor: GB06 SUMMARY/FULL · ledger · ACTIVE · R13–R15 sealed locus tables.

2. Independent Sefaria sweep: unused EC · SHH · SHG ≠19/35 · SRHK ≠1:2 · SK ≠2:3/3:2 · LT/TO unused · IGK ≠7/8/20 · DMC unused.

3. Proximity: מלאכ+נשמ · יום/לילה · א"ס/מדה · משרתת כשאר המלאכים · מחצב · מהלכ/עומד · סולם · זווג פנימי/חיצון.

4. Reject remints/weak: Re'eh7 · Shir31 · EC15/28:1 · Shir17 · SHH · SK3:6 · EC28:4 same-shaar companion.

5. Q42/Q70 → לא נמצא.

תיק 0255 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[234]

---

21. מסמך 0200: R16_GB03_NET_NEW.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
116. מסמך 0211: 130 — R16-GB07 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
234. מסמך 0255: 129 — R16-GB07 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

R16-GB07 FULL — Hunt method — 129

1. Steering: CoS FOUND T35–T37 — retarget T38+ or honest empty.

2. Independent Sefaria fetch ~265 refs (LT/TO unused + SHG + SK + EC + DMC + IHK) → ~203 nonempty; scan angel↔neshama proximity.

3. Deep-verify top cohits; reject remints; quality-gate distinct axes.

4. Q42/Q70 → לא נמצא (false-positive לא יש filtered).

5. Extra corpora (PEC/SHK/SRHK) empty/400 on Sefaria — no mint without text.

תיק 0270 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[123]

–YA-IGK20 R16-GB04 — Net-NEW beyond R13–R15 + R16-T01 T21 CoS remap — Open-log

---

תיק 0306 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[126]

R16-GB06 FULL — Hunt method — 127

1. Drive floor: GB05 SUMMARY/FULL · ledger 106 · ACTIVE 105.

2. Independent Sefaria api/texts round2 (~142 refs) + SHH all 19 nodes + IGK §§1–6,9–19,21–32 + prior hunt_gb06/ (~480 fetch).

123. מסמך 0270: R16_GB04_NET_NEW.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
126. מסמך 0306: R16-GB06 FULL.md — 127. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

3. Keyword proximity: מלאכ+נשמ · מחצב · מהלכ/עומד · מ"ן · מרכבה · סולם · נקראים מלאכים · התהוות המלאכים והנשמות · אנשי קדש · נהפך להיות יש · מדרגת הקו.

4. Reject remint / weak: Emor1 hasagah · Pinchas camps · Vayakhel2 · SK 3:x מחצב · DMC34 distant cohit · SHH Introductions transmission · IGK 0 cohit.

5. Q42/Q70 → לא נמצא.

תיק 0312 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[128]

R16-GB08 FULL — Hunt method — 133

1. Independent Sefaria sweep: 632 candidate refs (unused EC gates · SHG ≠19/35/39 · SRHK ≠1:2 · SHH other nodes · SK ≠2:3/3:2 · LT/TO unused · IGK ≠7/8/20 · DMC unused · PEC/SHK print-adj).

2. Proximity scan → 97 angel↔neshama cohits; 93 new-lane; deep-verify top by se'if.

3. Reject remints/weak: Bechukotai 5:2 · Tzav 2:8 לויתן/ Shemini · Emor1 · Shir 8/13/17/24/31 · Yitro 7–8 · EC20:11 · SHG31/38 · SK 3:5/4:1 · DMC 39/44/45 · Nitzavim 1 · Haazinu 4 · Pinchas camps.

4. Q42/Q70 → לא נמצא (false-positive לא יש / generic קו filtered).

תיק 0316 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[177]

128. מסמך 0312: R16-GB08 FULL.md — 133. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
177. מסמך 0316: R16-GB08 FULL.md — 132. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

R16-GB08 FULL — Hunt method — 132

1. Drive floor: GB07 SUMMARY/FULL · ledger · ACTIVE · R13–R15 sealed locus tables.

2. Independent Sefaria sweep: unused LT/TO · EC ≠15/26/28/29/39/40/42/43/47/50 · SHG ≠19/35/39 · SK ≠2:3/3:2 · IGK ≠7/8/20 · DMC unused · PEC.

3. Proximity: מלאכ+נשמ · השגתם רק · הוי׳ ראשונה · חיות ובהמות · ירידה צורך עלייה · איה מקום כבודו · מחצב · מהלכ/עומד.

4. Reject remints/weak: Shir17 · Bechukotai5 · YomKippur2 · Haazinu4 · EC20:11 · SK3:5–6 · Nitzavim1.

5. Q42/Q70 → לא נמצא.

תיק 0354 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 16

דוח או עדות מתולדות המחקר[133]

R16-GB09 FULL — Hunt method — 136

1. Drive floor: GB08 SUMMARY/FULL · CoS T41–T43 · Research Director T44–T45 (no remint).

2. Independent Sefaria search-wrapper + deep fetch: ~350 candidate refs + multi-query angel↔neshama.

3. Proximity scan → 88 NEW-lane cohits; deep se'if verify top by comparative score.

4. Reject remints/weak: Ki Teitzei 4:4 / Bereshit 4:18–22 (Research Director) · Bereshit 8:2 (GB04 log) · Haazinu 4 · Balak 1 · SHG18 · SK 3:5–3:6 · Shir 8/13/17/24/31 · Masei/Matot shared · DMC 44/45 · EC Klalim 13.

5. Q42/Q70 → לא נמצא NEW decisive primary.

133. מסמך 0354: 136 — R16-GB09 FULL.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0007 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[237]

— R17 MISSING-PRIMARIES RETRY — M5 + M8–M12 — 186 Hygiene

Item	Status
Moses NHY״M	forever-OPEN
Q42 MICRO	HOLD [U]
Q70 kav measure	HOLD [U]
Proposed T##	NONE
Sealed T01–T33	do not remint
Numbers	186 MD / 187 JSON (not 180–185)

תיק 0061 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[239]

R17-GB06 empty QC — Hygiene — 172

Rule	Status
No T34+ minted by QC	complied
R17-T01–T33 floors untouched	complied
Q42 / Q70 stay [U]	complied
Moses forever-OPEN not closed	complied
Opened-not-proposed ≠ mint	complied

237. מסמך 0007: R17_MISSING_RETRY_M5_M8_M12.md_186. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
239. מסמך 0061: R17-GB06 empty QC.md — 172. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0080 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[240]

R17-GB08 empty QC.md — Hygiene — 182

Rule	Status
No T37+ minted by QC	complied
R17-T01–T33 floors untouched	complied
T34–T36 not reminted / not collided	complied
Q42 / Q70 stay [U]	complied
Moses forever-OPEN not closed	complied
Prefer EMPTY over thin remints	complied

תיק 0187 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[145]

R17-GB09 WRAP QC.md — Hygiene — 188

Rule	Status
No T37+ minted by QC	complied
R17-T01–T36 floors untouched	complied
Q42 / Q70 stay [U]	complied
Moses forever-OPEN not closed	complied
Prefer ZERO new T on wrap	complied
Avoid 186/187 (Kuksik M-retry)	complied — used 188

240. מסמך 0080: R17-GB08 empty QC.md — 182. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

145. מסמך 0187: R17-GB09 WRAP QC.md — 188. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תיק 0226 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[149]

R17 MISSING PRIMARIES INTAKE — M1–M14 — Hygiene — 172

Item	Status
Moses NHY״M	forever-OPEN
Q42 MICRO	HOLD [U]
Q70 kav measure	HOLD [U]
Proposed T##	NONE
Sealed T01–T33	do not remint

תיק 0251 · ראשית היש והסבבים הכלליים · סבב 17

דוח או עדות מתולדות המחקר[26]

— R17-H PARALLEL CHASSIDIC LOCI (terms + loci) — 165 Verdict

תיק 0665 · המחקרים הממוקדים · סבב 1

תיק משולב: יש להבחין בין הממצאים לבין תדריך ההמשך[546]

ב"ה IGK20-Focused-F1 — כל החומר לסבב השאלות הפרטיות

1. קרא תחילה את Independent_Research.md_01: המחקר העצמאי ומצב כל שאלה.
2. שלח לקלוד רק את Claude_F1.txt_02. זה פרומפט מלא, הכולל את כל השאלות, קטע המקור ונתיבי המחקר.
3. שלח לגרוק רק את Grok_F1.txt_03.

149. מסמך 0226: 178 — R17 MISSING PRIMARIES M1-M14.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
26. מסמך 0251: 165 — R17_H_PARALLEL_CHASSIDIC.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.
546. מסמך 0665: Start_Here.txt_00. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

4. שלח לגרוק בוט רק את Grok_Bot_F1.txt_04.
5. שלח לג׳מינאי רק את Gemini_F1.txt_05.
6. כל קובץ עומד בפני עצמו; אין צורך לצרף טיוטת חוברת, Handoff או ביקורות קודמות. אפשר להעלות כקובץ טקסט או להעתיק את כולו להודעה אחת.
7. לשמירת עצמאות הבדיקה, מומלץ לקבל תחילה את התשובות בלי לשלוח להם את תשובות המודלים האחרים. אחר כך מחזירים את כולן לכאן להשוואה.

הפרומפטים הוכנו למסירה; לא נשלחו מכאן לשיחות חיצוניות ולא עודכנו מסמכי בוט חיצוניים.

תיק 0541 · כוח הצומח ויסוד העפר · סבב 1

דוח או עדות מתולדות המחקר[406]

IGK20-Earth-R1 — פנקס השאלות — E40 — השוואת הדוגמאות

מקור: משתמש והרחבה.

לשמר את קושיית המשתמש מן הזרע הזעיר וההולדה, בלי לבנות על מספרי תאי זרע או יבול שלא נבדקו. מהו המדד הרלוונטי לפשט: גודל, חומר, חיות, מין, המשכיות או מדרגת המקור?

תיק 0366 · סיום האיגרת · סבב 1

ביקורת, איסוף או הכרעת ביניים[547]

ארכיון המחקר הזמין — סיום אגה״ק כ׳

הארכיון שומר את המחקר הראשוני, תיקי Bot של R1–R5, תדריכי הסבבים, הערכות המאסף, הסגירה, עדי המקור וחומרי העריכה הדו־לשוניים. ההיסטוריה המקורית אינה מתוקנת בשקט: המסקנות הקובעות נמצאות בתיקי השאלות, בתולדות הסבבים ובפנקס התיקונים.

זה אינו ייצוא מלא של השיחה. דוחות Grok ו־Claude שנמסרו בגוף השיחה שימשו לעריכת התיקים ותולדות הסבבים; לא התקבלו כאן כקובצי מקור עצמאיים מלאים.

---

406. מסמך 0541: IGK20-Earth-R1_02_Questions.md. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

תחילת R1 בשיחה קטועה. אין לייחס למנוסח מחדש מעמד של תגובה מקורית. מידע זה מופיע גם בחוברת העיון. המקראות שומרים 27 עמודי מקור, שהופקו מהם 96 לוחות קריאים: 23 עמודי לקו״ת חולקו לארבעה; ארבעה עמודי משנת חסידים נשמרו שלמים.

סדר הקריאה: Initial-Deep-Research; Collector-R1 ו־Bot-R1; אחריהם R2, R3, R4, R5; Final-Closure; manuscript/rounds.json; units01_08 עד units33_40; registers.json; evaluation.json; sources.json; source_guides.json. שם הערכה בתוך קובץ קובע את הסבב הנדון, גם אם הקובץ נמצא בתיקיית הסבב הבא.

מזהי S של התדריך הסופי נשמרים ב־questions_he.json. בחלק מקובצי Bot מוקדמים אותם מספרים מציינים חלוקה אחרת; אין למזג שורות לפי מספר בלי לקרוא תוכן. A01–A18 ו־N נשמרים בפנקס; הם אינם מכסת שאלות חדשות שיש לחפש מחדש.

Available-Research-Unified.txt מאחד את הקבצים הזמינים לקריאה רציפה. הוא אינו מחליף את קובצי המקור ואת הצילומים. טקסט JSON בחלק העריכה הוא תוכן מאורגן בשתי שפות, לא שיחה מקורית. העדים המצולמים נשארים בעברית גם בחבילה האנגלית; הניתוח ותרגומי פסקאות המפתח ניתנים בשתי השפות.

547. מסמך 0366: ARCHIVE-README.md-00. המקור המלא שמור בארכיון Records; קטעיו משולבים לפי סוגיות.

מחקר השוואתי: מפת הכיסוי ומקרי הבוחן

שתי רמות שונות של השוואה נדרשות כאן. מפת הכיסוי שלהלן מקיפה את הקטעים המשולבים במהדורה; הניתוח האיכותני שאחריה כולל 32 מקרי בוחן מסומנים ועוד 18 מקרים שנוספו בהרחבה. מספר קטעים אינו ציון איכות: מסמך ארוך עשוי לכלול טעות, ותיק קצר עשוי לתקן אותה. אין בסיס נתונים אחיד לניסוי מבוקר בין כל המודלים בכל הסבבים.

סוגיה	שאלות ותדריכים	ביקורת ואיסוף	דוחות ועדויות	תיקים משולבים
1 · אחדות האורות והכלים: השאלה שממנה הכול מתחיל	0	2	81	1
2 · עילה ועלול, השגת משה והופעת הגשמיות	0	47	294	6
3 · ביטול וישות: מה נפרד, ומנקודת מבטו של מי?	0	1	3	0
4 · ראשית היש ושלושים כלי המלכות	0	112	78	2
5 · יש באצילות: היכלות וגופות מלאכים	0	38	12	0
6 · נשמות, נשיקין וזו״ן: מקור, אופן ותוצר	10	34	399	9
7 · צדיקים ראשונים, אדם הראשון והעלמין שבגולגלתא	0	54	201	8
8 · הוא לבדו: כוח הבריאה, הקו והכלים	0	10	205	3

9 · מלכות ואותיות: אחדות המקור וריבוי הנבראים	0	1	31	2
10 · עיבור ולידה: מה מתגלה ביציאה אל הבריאה?	0	13	463	2
11 · תורה ומצוות: שורש, מעשה ותכלית	0	2	82	0
12 · זיווגי בי"ע: הראיות החיוביות והקושי שלא הוכרע	4	25	26	5
13 · הפרסא ו"כמו באצילות ממש"	0	22	94	4
14 · שני תיאורי הקו ושלוש מדרגות ההארה	0	7	38	8
15 · הסובב, הקו והכוח להוות ולהחיות	1	6	59	7
16 · העפר המצמיח וכוח ההתהוות	13	48	95	19
17 · סיום הקו, אור חוזר וסדר ההתלבשות	2	8	58	0
18 · זריעה, מים, העלאת מ"ן ותכלית האדם	6	18	51	2
19 · מזון ודעת: העליון המקבל מן התחתון	24	38	202	3
20 · הקרבן, המצוות וגילוי האור למטה	23	61	287	0

תיקי השיטה	0	6	30	2
שיוך פתוח	0	0	0	0

מה מלמדת התמונה הכוללת?

התרומה המחקרית מתבררת במעבר בין תפקידים: הצעת פירוש, איתור מקור, בדיקת לשון, ביקורת והכרעה מוגבלת. אין לזהות תפקיד עם שם מודל באופן קבוע. התיק שהציע הבחנה טובה יכול להיכשל במראה מקום; התיק שמצא מקור יכול להרחיב את משמעותו מעבר לכתוב. לכן דרך העבודה המומלצת נבחנת לפי פעולות שניתן לבדוק, ולא לפי אמון כללי במותג.

בדיקה רוחבית חשובה היא הפרדה בין תיקון כתובת לבין הכרעה במשמעות: שינוי מיקום בתיקוני זוהר אינו מכריע מאליו את שאלת הנשמות; מציאת לשון ארבע הבחינות אינה פותרת כל יחס בין העלאת מ״ן להמשכה; תיקון טענה על היעדר פרסא אינו מבטל את הצורך לפרש את תפקידה. אלו לקחים החוזרים בחטיבות שונות של הספר.

מחקר השוואתי חדש: מה מלמד הספר על העבודה עם המודלים

שאלת המחקר והיחידה הנבדקת

השאלה אינה מי מן המודלים ״הכי חכם״ באופן כללי. השאלה היא אילו פעולות תרמו לבירור האיגרת, באילו מקומות התוצרים הצריכו ביקורת, וכיצד אפשר לחלק עבודה כדי שהיתרונות יתחברו ושהטעויות יתגלו. לשם כך נערכה כאן קריאה השוואתית חדשה של מקרי בוחן על פני הספר. הציונים הישנים של תיק הסיום לא הועתקו לחישוב החדש.

המדגם כולל 32 מקרי בוחן שנבחרו בחירה ענייינית: ראשית היש, היכלות ונשמות, קו ופרסא, זיווגי בי״ע, עיבור, עפר וצמיחה, מזון, זוהר ומצוות. זו אינה דגימה אקראית של כל משפטי הארכיון, ואינה מדידה של שיעור שגיאות כולל. נבחרו נקודות שבהן נשמרה התפתחות הניתנת לבדיקה:

הצעה, ביקורת, עד חדש או שינוי מסקנה. בפרקי הפתיחה שבהם אין ייחוס פרטני מספיק אין מחלקים קרדיט למודל על סמך התוכן בלבד.

חלק מן העדות הוא דוח מקורי שמור; חלקה סיכום או ביקורת של המאסף על תגובה שנמסרה בשיחה. סוג העדות מצוין. היעדר דוח אינו כישלון של מודל. בפרט, אין בסיס אחיד להערכה מספרית של Gemini במסלול הנדון, ואין לייצר לו ציון מתוך תדריך שהוכן עבורו.

עשרים מדדים ושיטת הציון

כל ציון מתייחס לתפקיד מסוים בתוך מקרה מתועד. הסולם הוא 1–5: 1 — כשל מהותי בטענה הנבדקת; 2 — בעיה מהותית שהגבילה את התוצר; 3 — תרומה מעורבת, שיש בה התקדמות וחסר חשוב; 4 — פעולה מועילה ומנומקת בגבולותיה; 5 — תרומה מכרעת ומפורשת באותו מקרה. זהו קידוד עריכתי מנומק, לא נתון שנמדד בניסוי סמוי או מבחן סטטיסטי. טעות ותיקונה מקבלים מדדים נפרדים, ולכן תיקון מוצלח אינו מוחק את הטעות הראשונית.

לכל מדד מחושב ממוצע הציונים של המקרים שבהם יש לו תיעוד לגבי אותו תפקיד. מספר המקרים מוצג בסוגריים. מדד ללא תיעוד מסומן בקו; הוא אינו מקבל אפס. הממוצע המסכם נותן משקל שווה למדדים המכוסים, ואינו משקל שנגזר מתדירות שמו של מודל בארכיון. מוצג גם מספר המדדים המכוסים. בשל השוני בתפקידים ובתיעוד אין לקרוא את הממוצע כטבלת ניצחון בין מודלי בסיס.

מדד	Grok	Claude	Grok Bot	מאסף*
דיוק תוכני	2.0 (1)	2.3 (3)	5.0 (1)	3.0 (2)
ייחוס למחבר	5.0 (1)	1.7 (3)	—	4.2 (5)
קריאת ההקשר	3.3 (3)	3.0 (2)	4.0 (3)	4.4 (7)
מיקום ביבליוגרפי	—	2.0 (2)	4.3 (6)	3.3 (3)
הבחנת סוגי עדים	—	—	4.6 (5)	5.0 (2)

מדד	Grok	Claude	Grok Bot	מאסף*
מידת הוודאות	4.0 (3)	2.0 (6)	4.0 (1)	4.1 (8)
תקפות ההיסק	2.0 (1)	2.2 (6)	—	4.2 (9)
הבחנות מושגיות	3.2 (4)	3.0 (5)	—	4.2 (8)
גילוי מקורות	4.0 (1)	—	4.6 (8)	4.0 (2)
תיקון השאלה	—	3.0 (2)	—	4.3 (7)
בחינת חלופות	4.0 (3)	4.0 (1)	4.0 (1)	4.0 (3)
מבחן נגד	4.0 (1)	—	—	4.2 (14)
תיקון עצמי	4.0 (3)	4.4 (7)	—	4.5 (4)
תגובה לביקורת	4.0 (2)	4.1 (8)	—	4.0 (1)
שמירת תיקון	4.0 (1)	—	4.0 (1)	4.0 (7)
רציפות המיפוי	—	—	1.0 (1)	4.3 (3)
בהירות ההסבר	4.0 (4)	3.0 (1)	—	4.0 (4)
חיבור בין סוגיות	4.0 (2)	3.0 (2)	—	4.2 (11)
מיקוד העבודה	—	—	5.0 (1)	4.2 (4)
יכולת שחזור	—	—	4.4 (10)	4.0 (4)
ממוצע; כיסוי	3.68; 14/20	2.90; 13/20	4.09; 11/20	4.12; 20/20

הערכת המאסף היא הערכה עצמית של תפקיד העריכה והביקורת. אין להתייחס אליה כציון חיצוני בלתי תלוי. המספר שבסוגריים הוא מספר מקרי הבוחן המזינים את התא, לא מספר ההרצות הכולל.

נתוני זמן, עלות, מספר ניסיונות, עומס כלים וגרסת מודל מדויקת לא נשמרו באופן אחיד. לכן הם אינם נכללים בציון. גם חיסכון בעבודה מוערך כאן דרך מיקוד המשימה בלבד, ולא באמצעות זמן שלא נמדד.

1. דיוק תוכני

האם הטענה על תוכן המקור עומדת מול הבדיקה המתועדת? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M01, M06, M12, M20, M25.

2. ייחוס למחבר

האם לשון המחבר נבדלת מפירוש מאוחר ומניסוח של המודל? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M02, M11, M15, M27, M29.

3. קריאת ההקשר

האם נקראו הנושא, ההמשך והסייגים ולא רק משפט מתאים? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M02, M04, M06, M10, M11, M14, M15, M18, M21, M22, M25, M28, M31.

4. מיקום ביבליוגרפי

האם הספר, הפרק, הדף והטור מזוהים כראוי? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M06, M10, M12, M16, M18, M20, M26, M27, M28.

5. הבחנת סוגי עדים

האם צילום דפוס, תעתיק, צילום מסך ודיווח נקראים בשמם? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M10, M16, M26, M28, M29.

6. מידת הוודאות

האם הביטחון במסקנה תואם את הראיה שנשמרה? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M06, M08, M11, M14, M15, M16, M17, M22, M24, M25, M26, M29, M32.

7. תקפות ההיסק

האם המעבר מן הנתון למסקנה תקף ואינו מניח את המבוקש? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M03, M05, M08, M09, M13, M14, M16, M17, M21, M22, M23, M29, M31.

8. הבחנות מושגיות

האם נשמרים מקור ומקבל, שורש ותוצר, מעמד ותפקיד? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M01, M03, M07, M09, M10, M13, M23, M27, M28, M30, M31.

9. גילוי מקורות

האם נוסף מקור ממוקם ששינה בפועל את הבירור? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M10, M14, M15, M16, M18, M21, M24, M26, M27, M29, M31.

10. תיקון השאלה

האם נבחנה גם הנחת הקושיה ולא רק התשובה לה? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M01, M03, M05, M08, M18, M20, M23.

11. בחינת חלופות

האם אפשרויות שונות נשמרות בלי מיזוג כפוי? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M07, M14, M17, M22, M25, M32.

12. מבחן נגד

האם נבדקה ראיה שעלולה להגביל או להפריך את ההצעה? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M02, M04, M05, M06, M09, M10, M13, M14, M15, M17, M21, M22, M25, M30, M31.

13. תיקון עצמי

האם טעות קודמת תוקנה במפורש ובהיקף הנכון? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M01, M04, M08, M09, M11, M12, M13, M18, M21, M25, M29, M30.

14. תגובה לביקורת

האם הביקורת שינתה טענה או בדיקה ולא רק את סגנון הסיכום? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M01, M02, M04, M08, M09, M11, M13, M21, M25, M30.

15. שמירת תיקון

האם התיקון נשמר בשלב המאוחר המתועד? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M02, M04, M08, M11, M12, M13, M19, M25, M28.

16. רציפות המיפוי

האם מזהים, כינויים ומעמדי שאלות נשמרו בלי החלפה שקטה? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M19, M28, M32.

17. בהירות ההסבר

האם הקורא מקבל הסבר של הקושי ושל המעבר המכריע? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M05, M07, M14, M17, M23, M24, M27, M30.

18. חיבור בין סוגיות

האם מקבילות ורצף האיגרת מתחברים בלי כפיית זהות? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M01, M03, M07, M10, M18, M21, M24, M26, M27, M28, M29, M30.

19. מיקוד העבודה

האם משימת ההמשך מכוונת לחוליה חסרה שבכוחה לשנות מסקנה? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M08, M13, M26, M32.

20. יכולת שחזור

האם נותר מסלול מן המסקנה אל הטקסט, העד או הדיווח? מקרי הבוחן הרלוונטיים: M10, M15, M16, M18, M19, M21, M25, M26, M27, M28, M29, M31.

מקרי הבוחן והנמקת ההערכה

M01 — כלי המקור לעומת כלי הקבלה

מקום בספר: פרק 4. מסלול העדות: C02; תיקי ראשית היש R01–R04; מסמך 0345. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

בסיכום תיק ראשית היש נשמר תיקון של Claude לדבריו: כלי הקבלה המקומי בבי״ע נברא, וכלי המקור דאצילות המתלבש בו אינו נעשה משום כך נברא. המאסף תיקן גם את כותרת ״שלוש שכבות״ כדי שלא לספור מקור ותפקיד כשני עצמים.

הלקח לעבודה: תשובה שנראית סותרת עשויה לעסוק בשני נושאים. יש לבקש טבלת ״מי מתלבש במי״ לפני בניית תרשים. התיקון העצמי הוא הישג נפרד מן הטעות שהצריכה אותו.

הקידוד החדש: Claude: דיוק תוכני 3, הבחנות מושגיות 4, תיקון עצמי 5, תגובה לביקורת 4; המאסף: הבחנות מושגיות 4, תיקון השאלה 4, תיקון עצמי 4, חיבור בין סוגיות 4.

M02 — המילה שלא הייתה בציטוט

מקום בספר: פרק 4. מסלול העדות: C03; תולדות R04. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

ביקורת Grok על הוספת ״נבראים״ לציטוט מעץ חיים התקבלה. המסקנה על הכלים המקומיים לא בוטלה, משום שהיא נתמכת באיגרת; תוקן האופן שבו הוצגה כציטוט.

הלקח לעבודה: יש לבחון בנפרד אם התוכן נכון ואם המחבר אכן אמר את המילים שיוחסו לו. ביקורת ייחוס אינה מחייבת תמיד שינוי של המסקנה המושגית.

הקידוד החדש: Grok: ייחוס למחבר 5, קריאת ההקשר 4, מבחן נגד 4; המאסף: ייחוס למחבר 4, תגובה לביקורת 4, שמירת תיקון 4.

M03 — מיפוי כללי ומיפוי מקומי של נר"נ

מקום בספר: פרק 4. מסלול העדות: C03; מסמכים 0348 ו־0345. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

המחקר הפריד בין בריאה-נשמה, יצירה-רוח, עשיה-נפש במיפוי הכללי לבין תפקיד הנשמה בכל עולם. מספר הכלים אינו מזהה לבדו את הפרצוף: ההנחה שלי מוכיח מלכות וכ"ז מוכיח ז"א נסוגה.

הלקח לעבודה: בכל טבלה יש לכתוב את אמת־המידה שלה. אותו כינוי עשוי להיות נכון בשתי מפות שונות; אי אפשר להשוות שורות בלי לשמור את ההקשר.

הקידוד החדש: המאסף: תקפות ההיסק 4, הבחנות מושגיות 5, תיקון השאלה 4, חיבור בין סוגיות 4.

M04 — חנה אריאל: משפט נכון בהקשר אחר

מקום בספר: פרק 2. מסלול העדות: פרק 2, מקרה המחקר "מושג נכון שהועבר להקשר שגוי". סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

משפט השולל ראיית כלי ספירה הוחל בתחילה על משה. קריאת הרצף החזירה אותו לחטיבה הקודמת, העוסקת בחכמה וביניקת הנשמה. Grok חזר מן ההחלה ו־Claude קיבל את התיקון; המקבילות האחרות נשמרו.

הלקח לעבודה: כדאי לבקש מכל מודל לציין לא רק משפט אלא גם את נושא הפסקה לפניו ואחריו. תיקון תחולה צריך להסיר את הראיה העודפת בלי למחוק אוטומטית את כל המקור.

הקידוד החדש: Grok: קריאת ההקשר 2, תיקון עצמי 4, תגובה לביקורת 4; Claude: תגובה לביקורת 4; המאסף: קריאת ההקשר 4, מבחן נגד 4, שמירת תיקון 4.

M05 — היכל אינו כלי גדול במרחב

מקום בספר: פרק 5. מסלול העדות: C04; מסמך 0348, היכלות ומקיפים. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

נשללה ההצעה להסביר היכל ככלי גדול המסוגל להכיל אור מקיף. הדימוי לא הוכיח את משמעות ההתלבשות, וקדימת ההיכלות ברשימה לא הוכיחה מדרג של ישות.

הלקח לעבודה: דוגמה מוחשית דורשת בדיקה נפרדת מן הטענה. בביקורת יש לשאול איזה יחס היא ממחישה ואיזו תכונה הוסיפה בלי מקור.

הקידוד החדש: המאסף: תקפות ההיסק 4, תיקון השאלה 4, מבחן נגד 4, בהירות ההסבר 4.

M06 — העלמין וההקשר באדרות

מקום בספר: פרק 7. מסלול העדות: C07; מסמך 0348, תיקון מקור העלמין. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

תיקון שהציע Claude ביחס למקור העלמין לא התקבל כפי שהוצג. הבדיקה הפרידה בין מקומות באדרות, בין אריך לזעיר ובין מספרים שאינם אותה מערכת.

הלקח לעבודה: כאשר מקור "תוקן", צריך לבדוק את המקור החדש באותה קפדנות. החלפת מראה מקום שגוי במראה מקום קרוב אינה מסיימת את הבירור.

הקידוד החדש: Claude: דיוק תוכני 2, מיקום ביבליוגרפי 2, מידת הוודאות 2; המאסף: קריאת ההקשר 4, מיקום ביבליוגרפי 4, מבחן נגד 4.

M07 — נשיקין וזו"ן אינם חלוקה מאותו סוג

מקום בספר: פרק 6. מסלול העדות: C05; מסמך 0252, מחקר הזיווגים. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

ההשוואה במקורות הארי״י מנעה הכללה של טבלת ״נשיקין־מלאכים, זו״ן־אדם״ לחוק בלעדי. המחקר הפריד בין אופן הזיווג, המשתתפים והתוצר, ושמר את הצורך לבדוק התחלה וגמר.

הלקח לעבודה: לפני השוואת מודלים כדאי לבקש מהם להגדיר מה כל עמודה מסווגת. הסכמה על טבלה אינה מועילה אם העמודות מערבות סוגים לוגיים שונים.

הקידוד החדש: המאסף: הבחנות מושגיות 4, בחינת חלופות 4, חיבור בין סוגיות 4, בהירות ההסבר 4.

Q70 — M08: הנחת הכינוי השתנתה

מקום בספר: פרק 8. מסלול העדות: מסמכים 0018 ו־0178; C08. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

ב־F4 הוצג ״נר״נ שלהם״ כאילו ייחוסו לנשמות כבר הוכרע. הביקורת הצביעה על פירוש מפורש ביחס לספירות. Claude קיבל את תיקון הנחתו, וגם המאסף תיקן את התדריך שכתב. שלילת כוח הבריאה נשמרה, אך טיב ״מעין אלקות״ לא הוכרז פתור.

הלקח לעבודה: השאלה עצמה צריכה להישאר ניתנת לתיקון. אין לבקש מן המודלים שוב ושוב ליישב סתירה שהנחתה הטקסטואלית נפלה.

הקידוד החדש: Claude: תקפות ההיסק 2, תיקון השאלה 4, תיקון עצמי 4, תגובה לביקורת 4; המאסף: מידת הוודאות 3, תיקון השאלה 5, תיקון עצמי 5, שמירת תיקון 4, מיקוד העבודה 4.

M09 — שינוי שם החלופה לא פתר את הלוגיקה

מקום בספר: פרק 14. מסלול העדות: מסמכים 0018 ו־0178, שלוש ההארות. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

Claude כינה קריאה חדשה ״שינוי נושא״, אף שבפועל ייחס שתי קביעות לאותו מקבל ונזקק לשינוי במובן ״נברא״. בביקורת הבאה הכיר בתלות הזאת. העברת מעמד ההארה אל המקבל עדיין נדרשה לסייג.

הלקח לעבודה: יש לבקש מכל הצעה רשימה של נושא המשפט ומשמעות המונחים. החלפת כותרת אינה שינוי של מבנה הטיעון.

הקידוד החדש: Claude: תקפות ההיסק 2, הבחנות מושגיות 3, תיקון עצמי 4, תגובה לביקורת 4; המאסף: תקפות ההיסק 5, הבחנות מושגיות 4, מבחן נגד 4.

M10 — צילומי תרס"ו והבחנת הגילוי

מקום בספר: פרק 13. מסלול העדות: מסמך 0018, סעיף 3; מסמך 0178. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

חבילת Grok Bot אפשרה למאסף לקרוא ישירות את צילומי כא ותכד. הופרדו מספרי הדפוס ממספרי PDF שנמסרו בדיווח. Grok שילב את ההבחנה בין ההארה בכלים לבין גילויה בנבראים.

הלקח לעבודה: אפשר לחלק תפקידים: מאתר עדים מספק צילום ומיקום, חוקר מפרש, ומבקר קורא את העד מחדש. אין לספור את שלוש הפעולות כאילו כולן נעשו על ידי אותו משתתף.

הקידוד החדש: Grok Bot: מיקום ביבליוגרפי 4, הבחנת סוגי עדים 4, גילוי מקורות 5, יכולת שחזור 5; Grok: קריאת ההקשר 4, הבחנות מושגיות 4, חיבור בין סוגיות 4; המאסף: הבחנת סוגי עדים 5, מבחן נגד 4, יכולת שחזור 4.

M11 — תער"ב: ציטוט מורכב וחזרה ממנו

מקום בספר: פרק 13. מסלול העדות: מסמכים 0178 ו־0221; C15. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

Claude חזר בו משלושה ניסוחים שהציג קודם כציטוטים וקרא להם צירוף או פרפרזה. בהמשך נמצא נוסח מדויק מסוים, בלי לאמת למפרע את כל ההרכבה. גם היקף ההשוואה בין האצילות למעבר הפרסא צומצם.

הלקח לעבודה: מומלץ לדרוש עמודה נפרדת ללשון מקור ולעמודה של ביאור. כאשר חלק מן הנוסח אומת, יש לשמר את גבול האימות ולא להחזיר את כל המשפט הישן.

הקידוד החדש: Claude: ייחוס למחבר 2, מידת הוודאות 2, תיקון עצמי 5, תגובה לביקורת 4; המאסף: ייחוס למחבר 4, קריאת ההקשר 4, שמירת תיקון 4.

M12 — המאסף טעה בחישוב השנה

מקום בספר: פרק 13. מסלול העדות: מסמכים 0178 ו־0221; C15. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

המאסף טען תחילה ששתי דרכי ציון של אותה שנה אינן זהות. בהמשך תיקן במפורש: העת"ר ותרע"ה משתמשות באותן אותיות ובאותו סכום. הטעות אינה נעלמת מפני שהמאסף הוא המבקר.

הלקח לעבודה: גם ביקורת על חוקר צריכה בדיקה. על העורך להחזיק פנקס תיקונים של עצמו ולתת לו אותו מעמד שהוא דורש מן האחרים.

הקידוד החדש: המאסף: דיוק תוכני 2, מיקום ביבליוגרפי 2, תיקון עצמי 5, שמירת תיקון 4.

M13 — מקור מקומי לעומת מקור המזין את המקומי

מקום בספר: פרק 12. מסלול העדות: מסמכים 0178 ו־0663. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

בשלב מוקדם Grok לא מצא חוליה חיובית לזיווג המקומי והפנה להמשכה שמקורה בזו"ן דאצילות. בהמשך נשמר אצלו ההבדל. בביקורת על Claude F8 תוקן שוב שימוש בזיווג העליון או בזיווג או"א המקומיים כראיה לזו"ן דעשיה.

הלקח לעבודה: השאלה "מי פועל" קודמת לשאלה "למי הפעולה מגיעה". לבקש שם עולם ומשתתפים בכל ראיה מועיל יותר מהוספת עוד ציטוטים כלליים.

הקידוד החדש: Grok: הבחנות מושגיות 3, תיקון עצמי 4, שמירת תיקון 4; Claude: תקפות ההיסק 2, הבחנות מושגיות 2, תגובה לביקורת 4; המאסף: הבחנות מושגיות 5, מבחן נגד 4, מיקוד העבודה 4.

M14 – שלמות יחסית אינה הולדה בכל מצב

מקום בספר: פרק 12. מסלול העדות: מסמכים 0663 ו־0619. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

לכיוון של Grok על מדרגות יחסיות נמצא עוגן בעץ חיים ג ג. הביקורת שמרה את ההישג והגבילה את החלתו: המשפט על שלמות פרצופים אינו קביעה שכל זו״ן בכל עולם מצויים תמיד במצב הולדה.

הלקח לעבודה: מקור חדש יכול לחזק עיקרון ולשמור את היישום פתוח. כדאי לבקש מהמודל לנסח בנפרד את העיקרון שהוכח ואת המקרה שהוא מבקש להסביר באמצעותו.

הקידוד החדש: Grok: גילוי מקורות 4, בחינת חלופות 4, מידת הוודאות 4, בהירות ההסבר 4; המאסף: קריאת ההקשר 4, תקפות ההיסק 4, מבחן נגד 4.

M15 – ביאור מאוחר שהוצג כלשון האיגרת

מקום בספר: פרק 12. מסלול העדות: מסמך 0619; C17. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

Claude הביא משפט על נשמות בעשיה כראיה מגוף אגרת ט״ו. הביקורת זיהתה אותו כביאור ״תניא לעם״ של הרב שלמה יצחק פראנק. ההפניה בשיעורים לעץ חיים מז ב נשמרה כראיה להתלבשות, בלי להציג אותה כפתרון לפרקים ג–ה.

הלקח לעבודה: בדפים שבהם מקור וביאור משולבים יש לבדוק את גבול הטיפוגרפיה ואת זהות הדובר. כותרת ״תניא״ מעל עמוד אינה הופכת כל משפט שבו ללשון אדמו״ר הזקן.

הקידוד החדש: Claude: ייחוס למחבר 1, קריאת ההקשר 2, מידת הוודאות 2; המאסף: ייחוס למחבר 5, קריאת ההקשר 5, גילוי מקורות 4, מבחן נגד 5, יכולת שחזור 4.

M16 — נהר שלום: זו"ן בצילום ואו"א בתעתיק

מקום בספר: פרק 12. מסלול העדות: מסמך 0663; C17. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

חבילת Bot אפשרה אימות של קריאת זו"ן בדפוס במקום שבו התעתיק המקוון קורא או"א. המאסף שמר זאת כהבדל בין שני העדים שנבדקו, בלי להכריז על מחלוקת בין מהדורות שלא הושוו.

הלקח לעבודה: כאשר מילה משנה את זהות הפועלים, צילום מקור הוא משימה בעלת ערך גבוה. יש להפריד תיקון תעתיק מחקירה של תולדות נוסח.

הקידוד החדש: Grok Bot: מיקום ביבליוגרפי 5, הבחנת סוגי עדים 5, גילוי מקורות 5, יכולת שחזור 5; המאסף: הבחנת סוגי עדים 5, מידת הוודאות 5, תקפות ההיסק 4, יכולת שחזור 4.

M17 — נפש ונשמה: חלופה שלא הוכחה

מקום בספר: פרק 12. מסלול העדות: מסמכים 0663 ו־0619; C13. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

ההבחנה "נפש אינה נשמה" לא הספיקה ליישב את הקושי: שער מ כולל נפשות עשיה בתוך תיאור תוצרי הזיווג הפנימי. Grok שמר בדרך כלל את גבול ההצעה; בחלק מסיכומי Claude הופיעה התאמה נחרצת יותר מן ההסתייגות שבגוף.

הלקח לעבודה: יש להשוות את משפט הסיכום לפסקת ההסתייגות. אם הסיכום בטוח יותר מהראיות, מתקנים אותו גם כשהדיון עצמו עשיר.

הקידוד החדש: Grok: מידת הוודאות 4, בחינת חלופות 4, בהירות ההסבר 4; Claude: מידת הוודאות 2, תקפות ההיסק 3, בהירות ההסבר 3; המאסף: מידת הוודאות 4, בחינת חלופות 4, מבחן נגד 4.

M18 — דרך מצותיך מו: הפתיחה אינה כל הפרק

מקום בספר: פרק 10. מסלול העדות: C22; מסמך 0039. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

דיווח מוקדם התמקד בתהו ותיקון והחמיץ את דיוני הטיפה, חודשי העיבור וגידול הנשמות שבהמשך. הבדיקה המאוחרת הרחיבה את המקבילה. דוח Bot שמר מיקום מפורש לסעיף מו וללשונות הרלוונטיות.

הלקח לעבודה: לפני מסקנה שלילית צריך לציין כמה מן המקור נקרא. כותרת או פתיחה אינן בדיקת העדר של עניין בפרק שלם.

הקידוד החדש: Grok Bot: קריאת ההקשר 4, מיקום ביבליוגרפי 4, גילוי מקורות 4, יכולת שחזור 4; המאסף: תיקון השאלה 4, תיקון עצמי 4, חיבור בין סוגיות 4.

M19 — מיפוי שאלות העפר השתנה אצל Bot

מקום בספר: פרק 16. מסלול העדות: מסמך 0548, טבלת התיקונים. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

בוט הקצה מחדש מספרי E01–E41 לנושאים אחרים. המאסף שמר את הדוח כעד היסטורי, אבל מנע מיזוג סטטוסים לפי המספר בלבד והחזיר את ההשוואה לתוכן השאלה.

הלקח לעבודה: מזהה הוא חלק מן הראיה התהליכית. בטבלאות ארוכות יש להחזיר לצד המזהה גם את נוסח השאלה, ולבדוק התאמה לפני איחוד תשובות.

הקידוד החדש: Grok Bot: רציפות המיפוי 1; המאסף: רציפות המיפוי 5, יכולת שחזור 4, שמירת תיקון 4.

M20 — פרק לח, לא מח; כוח ועוז, לא כוח וגבורה

מקום בספר: פרק 16. מסלול העדות: מסמך 0548, תיקונים לדוח Claude. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

שני ניסוחים בדוח Claude הצריכו תיקון: מיקום המשפט על כוח הצומח בפרק לח, והצירוף "כח ועוז" במקום שינוי הלשון שעליו נבנתה שאלה. המאסף החזיר את הבדיקה לנוסח העבודה.

הלקח לעבודה: לפני שבונים שאלה על חילוף לשון, בודקים שהחילוף קיים. שאלה חדה הבנויה על ציטוט שגוי אינה התקדמות במחקר.

הקידוד החדש: Claude: דיוק תוכני 2, מיקום ביבליוגרפי 2, תיקון השאלה 2; המאסף: דיוק תוכני 4, מיקום ביבליוגרפי 4, תיקון השאלה 5.

M21 — כוח הצומח והמזל אינם חלופות

מקום בספר: פרק 16. מסלול העדות: מסמכים 0561 ו־0568. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

צילום פינחס שקידם Bot אפשר לקרוא משפט המחבר את כוח הצומח עם המזל. טענת הסתירה בין ייחוסי הגידול נסוגה. עדיין לא הוכרע מי קובע כל פרט של מין ופרי.

הלקח לעבודה: מקור המחבר שני גורמים יכול להפריך הנחה שהם חלופות, בלי לתת מיפוי מלא של כל תפקידיהם. זהו תיקון ממוקד שיש לשמור בגבולותיו.

הקידוד החדש: Grok Bot: גילוי מקורות 5, יכולת שחזור 4; Claude: תקפות ההיסק 2, תיקון עצמי 4, תגובה לביקורת 4; המאסף: קריאת ההקשר 5, תקפות ההיסק 4, מבחן נגד 5, חיבור בין סוגיות 4.

M22 — מ"ן לפני ואחרי הנביטה

מקום בספר: פרק 18. מסלול העדות: מסמך 0561, סעיף 2; צילום 0587. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

Claude הציע לחלק את תחולת מ"ן לשני שלבים בוטניים. קריאת אוה"ת קצו ברצף לא אישרה שהחלוקה מפורשת. המקור מתאר גם גשמים ומשפיע ומקבל, ולכן ההצעה נשמרה כהתאמה אפשרית מוגבלת.

הלקח לעבודה: משל טבעי עשוי לפעול בכמה יחסים. יש לבקש מן המבקר לבדוק אם שלבי הזמן שהוצעו אכן נאמרו, או נוספו לצורך היישוב.

הקידוד החדש: Claude: בחינת חלופות 4, מידת הוודאות 2, תקפות ההיסק 2; המאסף: קריאת ההקשר 5, מידת הוודאות 4, בחינת חלופות 4, מבחן נגד 5.

M23 — יעד ההארה אינו תחנה מוקדמת במסלול

מקום בספר: פרק 17. מסלול העדות: מסמך 0548, E23; מסמך 0568. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

מפת Grok הכניסה את יעד ההארה לפני סדר ההתלבשות, ואז הגיעה אליו שוב. הביקורת הבחינה בין הצגת היעד לבין פירוט הסדר, ומנעה הצגת מסלול כפול כמפורש.

הלקח לעבודה: בתרשים יש לסמן אם החץ מציין סדר סיבתי, סדר התלבשות או סדר הסברה. חזרה בטקסט אינה בהכרח חזרה של הפעולה.

הקידוד החדש: Grok: תקפות ההיסק 2, הבחנות מושגיות 2, בהירות ההסבר 3; המאסף: תקפות ההיסק 5, הבחנות מושגיות 4, תיקון השאלה 4.

M24 — תכלית האדם והמשכה בעליונים

מקום בספר: פרק 18. מסלול העדות: מסמכים 0561 ו־0568; C20. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

המחקר צירף את תניא מא, לו–לז, לקוטי תורה ואוה"ת כדי להבחין בין היקף פעולת העבודה לבין תכליתה בתחתונים. התאמה ענייינית זו לא הוצגה כזיהוי מוכח של "במ"א".

הלקח לעבודה: אפשר לבנות סינתזה חיובית בלי להכריז על פענוח הפניה. יש להפריד את שני סוגי ההישג במסקנה.

הקידוד החדש: המאסף: מידת הוודאות 4, גילוי מקורות 4, בהירות ההסבר 4, חיבור בין סוגיות 5.

M25 — עץ חיים אינו מאשר את אותם זוגות

מקום בספר: פרק 19. מסלול העדות: מסמך 0379; S02. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

בטבלת הזוגות נרשמה אי־התאמה בין חי־אש ומדבר־רוח באיגרת לבין עץ חיים נ:י. דוח Bot שמר את שני המיפויים. תיק הסיום מתעד תיקון של Grok לייחוס האישור המוקדם.

הלקח לעבודה: כאשר מקור אינו מתאים, אין לתקן אותו בשקט. שומרים את אי־ההתאמה ומחפשים את הבסיס החיובי למפת האיגרת בנפרד.

הקידוד החדש: Grok: דיוק תוכני 2, תיקון עצמי 4, תגובה לביקורת 4; Grok Bot: דיוק תוכני 5, קריאת ההקשר 4, בחינת חלופות 4, יכולת שחזור 4; המאסף: מידת הוודאות 4, מבחן נגד 4, שמירת תיקון 4.

M26 — לקוטי תורה פינחס: עד חיובי לזוגות

מקום בספר: פרק 19. מסלול העדות: מסמך 0402; לוחות 0509–0520. סוג העדות: דוח מחקר עצמאי שמור עם עדים.

בדוח R5 הובא גוף מאמר פינחס ועדי הדפוס שבו ארבעת הזוגות תואמים את מפת האיגרת. הממצא חיזק את הביאור, אך לא יישב מעצמו את ההבדל מעץ חיים.

הלקח לעבודה: משימה טובה למאתר עדים היא בקשה ממוקדת למשפט אחד שמשנה את מצב השאלה, עם צילום והקשר. אין צורך באיסוף ספרים נוסף שאינו מוסיף ראיה.

הקידוד החדש: Grok Bot: מיקום ביבליוגרפי 5, הבחנת סוגי עדים 5, גילוי מקורות 5, מיקוד העבודה 5, יכולת שחזור 5; המאסף: מידת הוודאות 4, חיבור בין סוגיות 4, מיקוד העבודה 4.

M27 — שתי ראיות המזון באותו מאמר

מקום בספר: פרק 19. מסלול העדות: תיקי S08–S14; תולדות Finale; מקורות L1 ו־L2. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

המחקר עבר מהפניות כלליות לתורת חיים ולאור התורה אל זיהוי ממוקם של הראיות במאמר "ששת ימים". פרופיל התרומה המתועד מציין את כוח ההסבר של Grok במזון ובדעת, ואת תרומת Bot למיקום העדים.

הלקח לעבודה: יש להבחין בין רעיון מועיל, איתור מקור ואימות מיקומו. ממצא שהושלם בכמה תפקידים אינו זכות בלעדית של האחרון שציטט אותו.

הקידוד החדש: Grok: הבחנות מושגיות 4, בהירות ההסבר 5, חיבור בין סוגיות 4; Grok Bot: מיקום ביבליוגרפי 4, גילוי מקורות 4, יכולת שחזור 4; המאסף: ייחוס למחבר 4, חיבור בין סוגיות 4.

M28 — הזוהר: הופעות שונות וחילופי נוסח

מקום בספר: פרק 20. מסלול העדות: מסמכים 0379 ו־0402; S20 ואילך. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

קריאת רצף הזוהר והאפרט הפרידה בין הופעות שונות של יסודא ועיקרא לבין חילופים באותו מקום. דוח R5 שמר את מיקום העדות הקודמת ולא הציג שימוש חוזר כקריאה חדשה.

הלקח לעבודה: בטקסט שיש בו נוסחאות חוזרות, קודם מזהים את הלוקוס ורק אחר כך משווים עדים. יש לתעד גם שימוש חוזר בממצא מאומת.

הקידוד החדש: Claude: קריאת ההקשר 4, הבחנות מושגיות 4, חיבור בין סוגיות 4; Grok Bot: מיקום ביבליוגרפי 4, הבחנת סוגי עדים 5, שמירת תיקון 4, יכולת שחזור 5; המאסף: רציפות המיפוי 4, חיבור בין סוגיות 4.

M29 — הפניה באמור ותוכן קונטרס אחרון

מקום בספר: פרק 20. מסלול העדות: מסמך 0402; C20; תיק הסיום. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

התאמת תוכן ס"ג ומצח לקונטרס אחרון ד זוהתה כממצא חיובי. ייחוס כותב ההפניה באמור לא הוכח. בהערכה המתועדת של Claude נרשמה נטייה בפתיחת דוח R3 לייחס למחבר מה שהגוף השאיר פתוח.

הלקח לעבודה: צריך להפריד "למה ההפניה מתאימה" מ"מי כתב אותה". זיהוי תוכני אינו הוכחת היסטוריה של עריכה.

הקידוד החדש: Claude: ייחוס למחבר 2, מידת הוודאות 2, תיקון עצמי 4; Grok Bot: גילוי מקורות 5, הבחנת סוגי עדים 4, מידת הוודאות 4, יכולת שחזור 4; המאסף: ייחוס למחבר 4, תקפות ההיסק 4, חיבור בין סוגיות 4.

M30 — תורה יורדת ומצוות עולות: סינתזה חדה מדי

מקום בספר: פרק 20. מסלול העדות: C12; מסמכי Finale R4–R5. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

Claude הציע חלוקה חד־כיוונית שתוקנה בעקבות המקורות: יש להבחין בשורש, בעבודת האדם ובתוצאת ההמשכה. המעשה אינו רק עולה; הוא ממשיך גילוי למטה. גם לימוד התורה אינו מצטמצם לכיוון יחיד.

הלקח לעבודה: כאשר סינתזה יפה הופכת למילון חד־ערכי, צריך להעמיד לצדה מקור נגד. רצף ההסבר צריך לשאת יותר מציר אחד.

הקידוד החדש: Claude: הבחנות מושגיות 2, חיבור בין סוגיות 2, תיקון עצמי 5, תגובה לביקורת 5; המאסף: הבחנות מושגיות 4, מבחן נגד 4, חיבור בין סוגיות 5, בהירות ההסבר 4.

M31 — מלאך קבוע ועולם מבורר

מקום בספר: פרק 20. מסלול העדות: מסמך 0402, הביאור החיובי; תיקי הסיום. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

מקור פינחס אפשר לשמור יחד את קביעות המלאך במידתו ואת תיאור העולם המבורר. ההיסק שלפיו קביעות המידה מוכיחה שהעולם אינו מבורר לא נשמר.

הלקח לעבודה: תכונה קבועה של פרט אינה מוכיחה לבדה את מצב המערכת כולה. יש לברר באיזו בחינה המקור מדבר בכל צד.

הקידוד החדש: Grok Bot: גילוי מקורות 4, קריאת ההקשר 4, יכולת שחזור 4; המאסף: תקפות ההיסק 4, הבחנות מושגיות 4, מבחן נגד 4.

M32 — עצירה ממוקדת במקום מחזור ציטוטים

מקום בספר: פרק 12. מסלול העדות: מסמך 0619, ההכרעה וההמשך. סוג העדות: סיכום או ביקורת מתועדת.

לאחר שנמצא בסיס להבחנות אך לא גשר מיישב, הוגדרה בדיקה מצומצמת של עץ חיים כט ג ומ דרוש טו. הובהר שאם אין גשר חדש, תישמר רשומת חסר בלי לפתוח שוב את אותו סבב.

הלקח לעבודה: יש להגדיר מראש איזה ממצא יכול לשנות את המסקנה. מספר סבבים גדול אינו תחליף לתנאי התקדמות.

הקידוד החדש: Grok: מידת הוודאות 4, בחינת חלופות 4; המאסף: מידת הוודאות 5, מיקוד העבודה 5, רציפות המיפוי 4.

מה עולה מן ההשוואה — ומה אין להסיק ממנה

התרומה החשובה ביותר אינה של תוצר יחיד, אלא של מעבר מסודר בין תפקידים. בדיון בזיווגי ביי"ע, למשל, הצעה מושגית נעשתה מדויקת יותר כאשר נוספו מקורות חיוביים, ולאחר מכן שוב הצטמצמה כאשר נבדק אם המקור מדבר בזו"ן או באו"א, בזיווג מקומי או בהתלבשות של מדרגה עליונה. לפיכך הסכמה בין תשובות אינה תחליף לבדיקת נושא המשפט במקור. גם תשובה המסבירה יפה מדוע קושיה אינה קשה עלולה להקדים את בירור העובדות שעליהן הקושיה בנויה.

בתיעוד הנבדק Grok תרם במיוחד הצעות מחברות: הבחנת יעד ההארה מסדר התלבשותה, הצעת שלמות יחסית של מוחין, וביאור חיובי של סדר ההזנה. כוחן הוא ביכולת להציע מסגרת שאפשר לבחון. החיסרון שניכר בחלק מן המקרים הוא הרחבת המסגרת מעבר למה שהמקור מוכיח, ולעיתים

צירוף מראה מקום שאינו מתאים לפרט הנדון. הדרך המועילה לעבוד עם תרומות כאלה היא לבקש לכל חוליה בנפרד: מה כתוב, מה מוסק, ומהו המקור שהיה מפריך את ההצעה. ראו M13–M14, M23, M25 ו־M27.

בתגובות Claude ניכרים תיקונים מפורשים לאחר ביקורת, ובהם חזרה מציטוט מורכב והכרה בכך ששינוי שם של חלופה אינו מבטל את עצמאותה הלוגית. זהו יתרון מחקרי ממשי: דיון יכול להשתפר כאשר הטענה הקודמת מזוהה ואינה מוסתרת. לצד זאת תועדו ייחוס שגוי, קריאת הקשר חסרה וניסוחים נחרצים שלא נתמכו במקור במלואם. לכן אין לקבל בהירות או ביטחון לשוני כאימות. כדאי לדרוש ציטוט קצר מתוך רצף, זיהוי הדובר, והסבר מה בדיוק השתנה מן התשובה הקודמת. ראו M06, M09, M11, M15 ו־M30.

Grok Bot מופיע במסלול בעיקר בתפקיד איתור ובדיקת עדים. מציאת המשך ב"דרך מצותיך", בירור ארבעת זוגות היסודות בלקוטי תורה והבחנה בין נוסח צילום לנוסח מקוון תרמו תיקונים שלא היו מתקבלים מהשוואת הסברים בלבד. אולם זהו תפקיד עם גישה לחומרי מקור, ולא הוכחה למעלה כללית של מודל בסיס אחר. גם בתפקיד זה תועד כשל ברציפות מזהי השאלות. מומלץ להגדיר למאתר מראש מזהה קבוע, שם ספר ומהדורה, עמוד מודפס ומספר תמונה, ואת גבול הטענה שהצילום אמור לבדוק. ראו M16, M18–M19, M25–M26 ו־M31.

המאסף תרם בהפרדת שאלות ובהצבת מבחני נגד, אך אין להוציאו ממעגל הביקורת. הטעות בחישוב התאריך והנחה תחבירית שנדרשה לתיקון ממחישות שגם מי שמעריך את האחרים יכול לייצר שגיאה. ציוניו כאן הם הערכה עצמית הנשענת על תיעוד, ולא ביקורת חיצונית. יתר על כן, תיקי הביקורת נכתבו לעיתים מנקודת מבטו; ייתכן שהם משמרים את תיקוניו באופן מפורט יותר מתרומות שקטות של משתתפים אחרים. מסיבה זו אין להשתמש בממוצעים כדי להכריז על מנצח. ראו M08 ו־M12.

המדדים אינם אחידים בכמות הראיות. ציון המבוסס על מקרה אחד מתאר אותו מקרה בלבד. גם שלושה מקרים אינם מדגם מייצג של יכולת כללית. אין

בתיעוד בסיס להשוואה אמינה של עלות, מהירות או גרסאות עכשוויות. הוספת מספרים בתחומים אלה הייתה יוצרת מראית עין של דיוק. מחקר המשך יוכל להרחיב את המדגם, להוסיף מעריך בלתי תלוי ולתת למודלים שאלות זהות עם אותם מקורות וכלים.

דרך עבודה מעשית הנלמדת מן הספר

תחילה מנסחים שאלה אחת שיש לה עוגן בלשון האיגרת. מפרידים בין הקושי שהטקסט מעורר לבין הסבר שכבר רוצים לאמץ. למשל: האם המקור מדבר ביכולת להוליד, במעשה זיווג בפועל או בשורש הנשמה? שלוש השאלות קרובות, אך תשובה לאחת אינה מכריעה את האחרות.

לאחר מכן מכינים תיק מקור קטן שניתן לבדיקה: צילום או נוסח, ההקשר שלפניו ואחריו, מראה מקום וזיהוי דרגת העדות. עדיף מקור מכריע אחד שנקרא בשלמות על רשימה ארוכה שאין יודעים מה כל פריט בה מוכיח. כשנעזרים במאתר, מבקשים ממנו להפריד בין מה שראה בעצמו לבין הפניה שמצא אצל מפרש.

בשלב הבא מבקשים שתי קריאות עצמאיות ככל האפשר. כל קריאה צריכה להסביר את הלשון, להציג הנחות ולהצביע על נקודת החולשה שלה. אין מבקשים רק ”עוד תשובה”; מבקשים חלופה שההבדל בינה לבין הראשונה ניתן לניסוח. לאחר מכן מפגישים כל הצעה עם המקור הקשה ביותר עבורה. זהו השלב שבו התקדמו דיוני שלוש ההארות, זיווגי ביי״ע ומזל הצומח.

את התיקון רושמים במפורש: הטענה הקודמת, הראיה החדשה, הטענה המתוקנת והיתרה הפתוחה. אין למחוק את הסברה שנדחתה אם הבנת דחייתה מלמדת הבחנה חשובה; אין גם להדפיס שוב כל חילוף דברים שקדם לה. כך נשמרת תולדות ההבנה בלי להעמיס יומן תפעולי על הקורא.

לבסוף כותבים מסקנה במידת הוודאות שהמקורות מאפשרים. תשובה יכולה להיות מועילה גם כשאינה סופית. מקום שנותר פתוח מצריך ניסוח מדויק של החסר: צילום חסר, זיהוי מהדורה, בירור הקשר או גישור מושגי. ההכרעה

מתי לעצור סבב אינה הכרעה שהשאלה נפתרה. ההבדל הזה הוא אחד הלקחים החשובים ביותר של המחקר.

מן המחקר אל הספר לקורא המתחיל

ההשוואה נועדה לשפר את הביאור עצמו. כאשר מחקר משנה את זיהויו של מקור או את גבולה של מסקנה, יש לבדוק את ההסבר הפשוט שנבנה עליהם. לאחר התייצבות ספר המחקר, יתווספו בספר לקורא הפניות לעמודים מדויקים ולמזהי התיקים. בשלב הנוכחי הספר לקורא נשאר כפי שאושר; אין להסיק מקיומו של מחקר נרחב שכל שאלה בו כבר הוכרעה.

המחקר על המחקר: מן התשובה הבודדת למערכת בירור

שאלת המחקר ויחידת ההשוואה

ספר זה בוחן שני דברים הקשורים זה בזה ואינם זהים: כיצד מתפרשת איגרת הקודש כ', וכיצד השתפר או השתבש הבירור כאשר השתמשו בכמה מערכות בינה מלאכותית. הצלחה באיתור מקור אינה עדיין הצלחה בפירושו; הסבר יפה אינו עדות שהמקור נפתח; ביקורת טובה אינה מוכיחה שהמבקר היה מגיע לתוצאה בלי לקרוא את ההצעה שקיבל. משום כך, יחידת ההשוואה היא פעולה מחקרית מתועדת בתוך הקשר, ולא שם המודל לבדו.

נבחין בין שישה תפקידים: ניסוח השאלה, הצעת פירוש, איתור עד, קריאת העד, ביקורת ההיסק ועריכת המסקנה. אדם או מערכת יכולים למלא כמה מהם. החלוקה מאפשרת לתת קרדיט מדויק: מי שהציע את המקור, מי שפתח אותו, מי שהבחין בסייג ומי ששמר את התיקון במהדורה הבאה. ייחוס כל ההישג למי שכתב את הסיכום האחרון מוחק את תולדות ההבנה; ייחוסו למי שהזכיר ראשון שם ספר נותן קרדיט על פעולה שאולי לא עשה.

גבולות חומר הראיות

הסקר הכמותי הנלווה מקיף את כל 670 רשומות המאגר ששוחזרו. בדיקת חתימות הקבצים מאשרת שהעותקים שנבדקו זהים לקבצים שבמלאי; היא אינה מאשרת שתוכנם נכון. כל 1,293 שרשראות הכפילות נבדקו להפניה למזהה קיים ללא מעגל. גם כאן, בדיקת הפניה אינה הוכחה ששני ניסוחים בעלי תפקיד שונה ניתנים להחלפה בכל הקשר.

מדריך ארכיון הסיום, מסמך 0366, קובע במפורש שאין בו ייצוא מלא של השיחה: תשובות Grok ו־Claude שנמסרו בשיחה שימשו לעריכת התיקים ותולדות הסבבים, אך אינן כולן קובצי תגובה מקוריים עצמאיים; תחילת הסבב הראשון קטועה. אין לכנות שחזור עריכתי "תשובת המודל המקורית". יש להשתמש בו כעדות המאסף על התשובה, ולשמור את ההבדל גם כאשר הדיווח מפורט ומשכנע.

מגבלה זו שונה מהעדר כל חומר. יש דוחות מאתר מפורטים, תדריכים, ביקורות, קטעי תשובות ותיקים ערוכים. הם מאפשרים לחקור שגיאות מסוימות, שינויי טענה ומבנה עבודה. הם אינם מאפשרים לשחזר את כל מה שהמערכת ראתה, כמה ניסיונות נדרשו, או מה הייתה משיבה בלי החומר שקיבלה קודם. לכן הנתונים תומכים בניתוח תהליך, אך לא בניסוי מבוקר של יכולות המודלים.

שלוש שכבות של השוואה

השכבה הראשונה היא סקר תיעודי של כלל המאגר: אילו משפחות וסבבים קיימים, מהו סוג כל מסמך, והיכן הוא משולב. השכבה השנייה היא פנקס השאלות: מפת 256 שאלות המחקר שנשמרו, עם כתובת עניינית ולא עם הכרעה מומצאת. השכבה השלישית היא ניתוח איכותני של מקרי מפנה. רק בשכבה זו ניתן לדון בכוחו של פירוש מסוים או בחומרת טעות מסוימת.

אין לחבר את שלוש השכבות למספר אחד. מאה רשומות חוזרות בפנקס אינן מאה הצלחות. העדר שם מודל בקובץ אינו אפס ביכולת. תדריך ממוקד עשוי

להעיד על הבנה טובה של העורך, אך אינו הישג של המודל שאליו נועד להישלח. מפת הכיסוי נועדה לגלות היכן יש בסיס להשוואה והיכן הוא חסר; היא אינה טבלת מנצחים.

עצמאות, חשיפה קודמת והטיית המאסף

בתיק הביקורת R5, מסמך 0576, נבדלו שתי גרסאות של Claude ותגובה מאוחרת של Grok. חלק מהתיקונים שיוחסו תחילה לביקורת המאוחרת כבר הופיעו בגרסה המעודכנת או בבירור העצמאי. זהו מקרה שבו מסקנה יכולה להיות נכונה וייחוס ההישג שגוי. יש לתעד את סדר החשיפה לפני שמסיקים מי גילה מה.

קריאת תשובה קודמת יכולה להיות רצויה מאוד בעבודת בית מדרש. היא מאפשרת להקשות, לחדד ולתקן. אולם אז בוחנים את איכות הביקורת, ולא מציגים הסכמה כעדות בלתי תלויה. לשם ניסוי המשך יש לשמור בנפרד תשובה שניתנה לפני חשיפה ותשובה לאחר קריאת עמית, ולהשוות את השינוי ביניהן. המבחן אינו אם המודל נשאר נאמן לעצמו, אלא אם שינה את דבריו מסיבה תקפה.

גם המאסף הוא משתתף בעל נקודת מבט. הוא בוחר אילו שאלות להחזיר, כיצד להציג את המחלוקת ומה להדגיש בסיכום. תיקון טעותו בחישוב שנה, תיקון הנחתו ב־Q70 ותיקון השמטות העריכה במהדורה זו מלמדים שאי אפשר לפטור אותו מן הביקורת. יש לשמור פנקס טעויות של העריכה באותה רצינות שבה שומרים את טעויות החוקרים.

מסגרת הערכה מורחבת

עשרים המדדים של הניתוח הקודם נשמרים. להלן שש־עשרה הבחנות נוספות, שנדרשות כדי לבחון מחקר רב־שלבי. זו הרחבת כלי ההערכה; אין פירושה שכל מסמך קיבל ציון חדש בכל אחד מ־36 המדדים.

מדד נוסף	מה בדיוק בודקים	כיצד נזהרים מהסקה שגויה
עצמאות ראשונית	האם תשובת עמית נקראה לפני הניסוח	לא סופרים הסכמה כתצפית עצמאית
סדר גרסאות	איזו גרסה עמדה לפני המבקר	לא מייחסים למבקר תיקון שכבר התקבל
בעלות על גילוי	מי הציע, פתח, קרא ואימת	מפרידים ארבע פעולות שונות
עקיבות שאלה	האם מזהה השאלה שומר על תוכנה	שינוי מספר אינו שינוי טענה, ולהפך
גבול חיפוש שלילי	איזה טקסט ובאיזה היקף נבדק	לא הופכים "לא נמצא" ל"אינו קיים"
קלט חסר	האם הדוח המקורי קיים או רק סיכומו	לא משחזרים נוסח ומייחסים אותו למודל
אי־גישה למקור	האם הכשל הוא בהשגה או בגישה	לא מדרגים יכולת עיון על קובץ שלא נפתח
מקור לעומת ביאור	היכן מסתיים הגוף ומתחיל פירוש	כותרת האתר אינה זהות המחבר בכל פסקה
נוסח לעומת דפוס	האם זה תעתיק, סריקה או דיווח	עד דיגיטלי אינו בדיקה של כל המהדורות
שלמות התוצר	האם כל חלקי השאלה נענו	תשובה לחלק אחד אינה סגירת כל התיק
רוחב מול עומק	האם נוספו מקורות מכריעים או רק מקבילות	מספר ספרים אינו שקול למספר ראיות
שמירת הסתייגות	האם הסיכום נאמן לסייג שבגוף	עורכים גם משפט מסכם בטוח מדי
עלות התיקון	מה יש לשנות בעקבות גילוי שגיאה	מבדילים טעות כתובת מכשל במבנה ההסבר
העברה לספר הקורא	האם הפישוט משמר את גבול המסקנה	לא משאירים הסתייגות רק בספר המחקר
יעילות סבב	האם נמצא הדבר שהשאלה ביקשה	תוצאה ריקה עשויה למנוע חזרה מיותרת
שלמות העריכה	האם סינון ומיזוג איבדו טענה ייחודית	כותרת טכנית אינה עילה למחיקה אוטומטית

לציון מספרי יש ערך רק כאשר אפשר לראות את הראיה ואת כלל הניקוד. הסולם במקרי הבוחן הקודמים הוא שיפוט עריכתי מקומי. אין להצמיד לו דיוק סטטיסטי שאינו קיים. במקרים החדשים שלהלן ניתנת הערכה מילולית — הישג, מגבלה, תיקון או חסר — כדי שלא להמציא אחידות בין דוח מקור מלא לבין דיווח עליו.

מקרים נוספים: חידוש, ייחוס וגבולות ההוכחה

M33 — תיקון שכבר היה בגרסה הקודמת

מסמך 0576 מפריד בין Claude-R05-A, Claude-R05-B וביקורת Grok. ההבחנות על נר״ן במלאכים, כוח כלי ב״ע ומעמד המניין העריכתי הופיעו בחלקן כבר בגרסה המעודכנת. תרומת Grok בביקורת אינה מתבטלת, אבל אין לכנות את כל הסעיפים גילוי ראשון שלו. ההישג המתועד הוא אימות ביקורתי וחידוד; עצמאות הגילוי אינה מוכחת בכל סעיף. למדד ייחוס התרומה נדרשת טבלת גרסאות, לא רק טבלת תשובות אחרונות.

M34 — שלוש או ארבע דרגות: סולם מועיל שאינו לשון המקור

באותו תיק נדחתה הצגת מניין של ארבע דרגות כמבנה מפורש של האיגרת. אפשר להשתמש בסולם כדי ללמד, בתנאי שאומרים שהוא כלי עריכתי. טעות המודל אינה עצם בניית הסולם, אלא העלאתו מדרגת הצעה מסדרת לדרגת עדות טקסטואלית. תיקון זה משאיר את הדוגמה הפדגוגית ומסיר ממנה סמכות שאינה שלה. הוא חל גם על תרשימים בספר זה.

M35 — נר״ן אצל מלאכים: שלילת הכללה בלי השוואה גורפת

מסמך 0576 מתעד דחייה של הטענה שאין למלאכים נר״ן, על יסוד עץ חיים מ׳ דרוש י׳. התיקון אינו מתיר לזהות כל שימוש במילים נפש, רוח ונשמה עם המערכת האנושית בכל פרטיה. המעלה המחקרית היא שמירת שתי הבחנות יחד: טענת העדר גורפת נפלה, וזהות מלאה של המערכות עדיין לא הוכחה. מודל המחליף הכללה אחת בהכללה ההפוכה אינו משלים את התיקון.

M36 — נשמות חדשות ואדם הראשון

הסיכום ב־0576 שומר מערכת של שורשים, ניצוצות ומדרגות באדם הראשון, לצד אפשרות של נשמות חדשות. "חדשה" אינה מתפרשת מאליה כבריאה מאפס לאחר אדם הראשון. זהו מבחן להגדרת מונח לפני שמפיקים ממנו מסקנה כרונולוגית או מטפיזית. התרומה היא פירוק דו־משמעות; החסר הוא שאין כאן רשות להחיל פירוש אחד על כל הופעות המילה בספרות.

M37 — חנוך: מקור נכון ויישום פתוח

באותו תיק נשמר המקור בשער הגלגולים על בחינת נשמת חנוך, אך לא נקבע שהוא זהות "הצדיקים הראשונים" שבאיגרת. מקור על אישיות מסוימת יכול להראות שסוג תיאור מוכר בספרות; הוא אינו מוכיח שהמחבר התכוון דווקא אליה במשפט שאינו נוקב בשמה. להערכת מודל יש לתת מקום ליכולת להשאיר את היישום פתוח גם לאחר שמצא מקור מעניין.

M38 — כוח הגבול והגבול שהאיגרת עצמה מציבה לטיעון

מסמך 0576 מגביל את המסקנה: תיאור הסדר שבו נוצר היש אינו איסור מטפיזי על כל אפשרות אחרת. כאשר החוקר מביא את מושג כוח הגבול ממקור מפרש, עליו לציין שזהו כלי ביאור נוסף. המעבר מהסבר סדר ההתהוות לקביעה מה אין בכוח העצמות לעשות הוא מעבר טעון הוכחה. הלקח הוא לבדוק לא רק את נכונות המשפטים אלא גם את עוצמת הכמתים: "בסדר זה", "רק כך" ו"אי אפשר אחרת" אינם שקולים.

M39 — שבע ראיות למסגרת אינן ראיה למנגנון המסוים

מסמך 0127 בודק שבע הפניות על צמצום, כלים והתהוות במסגרת Q42. תועלתן היא בהעמדת מסגרת כללית: אין להציג את המעבר מן האצילות לבריאה כאילו אפשר לדון בו בלי צמצום ומקבל. אבל הצטברות הראיות אינה מזהה מאליה את המנגנון המסוים שבו הנשמה נעשית יש. זהו מקרה חשוב של תשובה עשירה במקורות שאינה עדיין עונה על נקודת השאלה. יש למדוד רלוונטיות והשלמת משימה בנפרד מנכונות כל הפניה.

M40 — "ממלא" ככותרת מפרשת

ב־0300, טענה R17-T30, נבדל המינוח הטכני שהחוקר משתמש בו מלשון האיגרת. ההעדר שנבדק הוא של המונח בחלון הטקסט הנדון; הפסוק "אני מלא" אינו שקול למונח "ממלא". מכאן לא נשללת כל אפשרות לפרש באמצעות המושג. נדרש רק לסמן שהכותרת היא פירוש ולא ציטוט. זו דוגמה לבדיקת מונחים שמונעת מן ההסבר להסתיר את דיוק המקור.

M41 — "כמו באצילות ממש": דמיון באופן ההארה

בטענה R17-T31 שבמסמך 0300 נבחן תחום החלות של הדימוי. ההצמדה לפועל ההארה אינה רשות לזהות את בי״ע עם אצילות בכל היבט. זהו תיקון תחבירי בעל משמעות מושגית גדולה. בבדיקת הנוסח הדיגיטלי במהדורה זו נמצא הרצף הנדון באיגרת כ׳; הבדיקה מאשרת את בסיס הניתוח התחבירי ואינה הופכת אותו לפתרון כל שאלות הפרסא.

M42 — "משם": ראיה מן הרצף שאינה הוכחת בלעדיות

מסמך 0300, R17-T32, מייחס את כינוי המקום להמשך הרציף של תיאור סיום נה״י דא״ק. זו ראיה תחבירית שיש להביאה בדיון בשלוש ההארות. אין היא מוכיחה לבדה שמסלול אחר אינו פועל, או ששני התיאורים אינם קשורים. מבחן ההערכה כאן הוא יכולת החוקר להחזיק ראיה חיובית מוגדרת בלי להוסיף לה שלילה שלא נבדקה.

M43 — "כמו" ו"וככה": ארגון ההשוואה באור חוזר

R17-T33 באותו מסמך מראה שהדיון כולל השוואה מפורשת בין סדרים, ולא רק חזרה של המונח אור חוזר. החידוש הוא במבנה ההסברה: יש לזהות מהו המשל, מה מקביל למה, ומה אינו נלמד מן ההקבלה. בחינת מודל צריכה לבדוק אם התרשים שיצר משמר את החצים הלוגיים הללו. ציור יפה שמחבר את כל המדרגות בקו אחד עשוי להיות פחות מדויק מתיאור מילולי שמבחין בין שתי מערכות.

M44 — ספר הגלגולים אינו שער הגלגולים

מסמך 0226, M5, מתעד חיפוש שלא הצליח להעמיד קריאה נקייה של המקור המבוקש בספר הגלגולים. במקביל הובחן החיבור משער הגלגולים, שבו הקדמה בעלת אותו מספר עוסקת בעניין אחר. זו תוצאה שלילית מועילה: היא מונעת מילוי משבצת ביבליוגרפית במקור בעל שם דומה. אין להעניש דוח על "לא נמצא" כאשר החלופה היא ייחוס כוזב.

M45 — מסך ופרגוד אינם ציטוט של המילה פרסא

ב־0226, M3, הופרד מקור הכולל מסך ופרגוד ממקור שבו מופיע המונח המסוים שחיפשו. אפשר שהמושגים שייכים לאותה משפחה ענייינית, אבל ההקבלה דורשת טיעון. הערכה הוגנת מזכה את המאתר על המקבילה ומונעת ממנו ציון של "נמצא הנוסח המדויק". אותו כלל חל על לשונות דומות בזוהר ועל פרפרזה של מחבר מאוחר.

M46 — קובץ ריק אינו ראיה לעיון

רשומות M8–M9 ב־0226 מתעדות העדר טקסט שימושי בחלק ממסלולי המקורות. שם קובץ או כתובת שנשמרה אינם עדות שהחיבור נקרא. במקרה זה גבול התיעוד מאפשר לדעת מדוע אין להסיק שלאדמו"ר האמצעי או לרבי אין דיון בנושא. נמצא חסר במסלול העבודה, ולא ממצא שלילי בספרות כולה. זהו מדד של יושר תיעודי ושל יכולת שחזור.

M47 — אותו מספר שאלה בשתי מפות שונות

מדריך הארכיון 0366 מזהיר שמספרי S בדוחות Bot מוקדמים אינם תמיד זהים למפת ארבעים השאלות הסופית. השוואה לפי המספר לבדו יכולה לייחס תשובה נכונה לשאלה אחרת. גם במפת העפר תועד כשל דומה. משום כך פנקס השאלות של מהדורה זו מציג את נוסח השאלה לצד המזהה; הפניה לפי המזהה היא כלי איתור, לא הוכחה שהקטע משיב על השאלה.

M48 — טעות ביבליוגרפית שצריך לשמר כטעות

מסמך 0362 מתעד הבדל בין ציון הפסוק שהודפס בהערה לבין מיקום הפסוק המתאים ללשון. עריכה מדעית צריכה להבחין בין תעתיק נאמן של ההערה לבין תיקון מראה המקום. תיקון שקט היה מעלים את הנתון שממנו התחיל החיפוש. אין במהדורה זו טענה שנבדקו מחדש כל הדפוסים; הממצא מיוחס לתיק ולסוג העד המתואר בו.

M49 — כותרת טכנית שהסתירה ממצא

בבדיקת המהדורה הקודמת התברר שסעיף 003-0371 סונן עם קובץ הוראות, אף שהוא מונה תיקוני מקורות. הוא הוחזר. גם בסעיפי בקרת עבודה נמצאו מגבלות ראיה שיש לשמר. זהו כשל של העורך ושל כלל הסינון, ולא טעות המודלים שנחקרו. הוא ממחיש מדוע בדיקת שלמות חייבת לקרוא את תוכן ההשמטה ולא להסתפק בשם הקובץ.

M50 — שלמות טכנית ושלמות מחקרית

בדיקת חתימות של 670 קבצים מוכיחה שהארכיון שנשמר לא השתנה. היא אינה מוכיחה שהעריכה השתמשה נכון בכל טענה. גם הפניה תקינה מכל קטע לעמוד אינה מאשרת את שיוכו הרעיוני. מהדורה זו מפרידה במפורש את שתי הבדיקות: שלמות העותקים נבדקה לכל המאגר; בדיקת המשמעות אינה יכולה להיסגר מכוח סכום שורות בטבלה.

מסקנות על אופן העבודה עם המודלים

בתיקים שנבדקו יש ל־Claude תרומות משמעותיות במיון ובסינתזה, לצד מקרים שבהם מסקנה רחבה או ציטוט מורכב הקדימו את הראיה. המסקנה המעשית היא לבקש מבנה הסבר מלא, אך לחייב לכל טענה הבחנה בין ציטוט, היסק ויישום. יש לבדוק במיוחד את התקציר: הוא עלול להיות נחרץ מן הדיון שהוא מסכם. אין להכליל את האבחנה לכל גרסה או לכל תחום.

ל־Grok מתועדות תרומות בתקיפת הכללות ובהצעת הבחנות מחברות, אך גם תרשים שסדרו דרש תיקון והרחבות מקור שלא הוכחו במלואן. השימוש

המועיל בו בתיעוד זה הוא ניסוח חלופה ובחינת נקודת תורפה של פירוש קיים. כאשר הוא קורא תשובת עמית, יש להעריך אותו כמבקר חשוף ולא כחוקר בלתי תלוי. מתן קרדיט מדויק אינו מפחית מערך הביקורת.

Grok Bot הוא כאן שם של תפקיד מחקרי הכולל איתור ופתיחת עדים. אין בידינו בסיס לזהותו כמשתנה ניסויי יחיד מול המערכות האחרות. יתרונו בתיקים רבים הוא הבאת חומר שאפשר לקרוא, ולעיתים דווקא תיעוד העדר ממצא. מגבלותיו כוללות שינויי מזהים וחומרי מקור שאינם מכריעים את השאלה הפרשנית. לכן מבקשים ממנו גם הקשר וגבול טענה, ולא רק כתובת וצילום.

המאסף ו־ChatGPT נבחנים על ניסוח השאלות, קריאת המקורות, תוקף הביקורת ושימור ההכרעות. אין לספור אוטומטית כל מסמך שכתב המאסף כתגובה בלתי תלויה של מודל נוסף. ביקורת עצמית היא תנאי של השיטה: יש לרשום מה השתנה, מדוע, ומה לא השתנה. טעות עורכת אינה נעלמת כשהתוצר עובר עימוד.

ל־Gemini נשמרו תדריכים במספר מקומות. תדריך אינו תשובה. במקום שאין דוח התקבלות או תגובה מזוהה, אין ציון יכולת ואין בסיס להשוואה. באותה מידה, אין להכריע כאן בין גרסאות מסחריות על יסוד שמות שהוזכרו בדיעבד. גרסה, זמן ריצה, כלי חיפוש והיקף הקלט הם תנאים שיש לתעד לפני השוואה כמותית.

מה צריך לעבור אל הספר לקורא

שלושה דברים חייבים לעבור מן המחקר אל הביאור הפשוט: ניסוח השאלה האמיתית, ההבחנה שעליה נשענת התשובה, והגבול שאסור לתשובה לחצות. אין צורך להעביר את כל הסבבים. למשל, הביאור על זיווגי ביי"ע צריך לשמר את ההבדל בין מקור השפע לבין המזדווגים המקומיים; הביאור על שלוש ההארות צריך להבחין בין מציאות ההארה לבין דרגתה; הביאור על העפר צריך להימנע מהצגת כוח הצומח והמזל כחלופות אם המקור מחבר ביניהם.

כך נעשה ספר המחקר בסיס לספר הקורא. ההפניה לעמוד מאפשרת למי שרוצה לבדוק את הטיעון לחזור לראיות. היא אינה תחליף להסבר ברור בגוף הביאור. ספר הקורא יוכל להשתנות בעקבות תיקון במחקר, אך אין למחוק ממנו עומק רק מפני שהקורא אינו זקוק לכל תולדות הבירור.

מפת המאגר לפי משפחות וסבבים

מניין הקבצים כולל גם חזרות ופריטים שנשמרים בארכיון בלבד. ”משולבים” מונה מסמכים שקטע אחד לפחות מתוכם נדפס. זהו סקר תיעודי של 670 רשומות, לא ציון איכות ולא מניין תשובות מקוריות של מודל. מספר הסבב הוא נתון המלאי; מסמך המסכם סבב קודם עשוי להימצא בחבילת הסבב הבא. A: תחילת האיגרת והסבבים הכלליים; B: הבירורים הממוקדים; C: העפר והצומח; D: סיום האיגרת.

משפחה וסבב	קבצים במאגר	מסמכים משולבים	קטעים משולבים
A · 0	26	15	192
A · 1	3	1	5
A · 2	5	3	111
A · 3	5	2	2
A · 4	6	3	90
A · 5	6	4	102
A · 6	3	2	48
A · 7	6	4	29
A · 8	79	74	433
A · 9	15	15	84
A · 10	27	26	184
A · 11	2	2	3
A · 12	19	19	92
A · 13	12	12	79

52	8	8	A · 14
161	19	19	A · 15
358	72	73	A · 16
568	46	46	A · 17
160	8	8	B · 1
49	8	16	B · 2
20	6	13	B · 3
15	5	10	B · 4
17	6	12	B · 5
10	5	9	B · 6
18	5	10	B · 7
27	7	7	B · 8
8	3	3	B · 9
1	1	1	B · 10
2	2	2	B · 14
4	1	1	B · 17
1	1	9	C · 0
98	9	9	C · 1
34	6	6	C · 2
24	7	8	C · 3
56	15	16	C · 4
110	6	13	D · 0
95	14	15	D · 1
56	11	11	D · 2
39	12	49	D · 3
43	11	45	D · 4

D · 5	37	12	28

שינויים שנעשו בעקבות ביקורת העריכה

השינויים הבאים תועדו במזהים קבועים. תיקי המקור לא שוכתבו. תיקון זה חשוב גם להשוואת המודלים: יש לבקר את פעולת המאסף ואת פעולת ההפקה, ולא רק את התשובות שאספו.

0371-003 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 20.

0366-001 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0265-016 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 7.

0269-005 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 7.

0007-010 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0030-007 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0061-006 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0080-006 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0187-006 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0226-020 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0010-009 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 7.

0051-012 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0150-012 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 7.

0200-009 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0270-009 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0251-033 — בדיקה פרטנית: כותרת ניהולית הסתירה מגבלת ראיה, תוצאת חיפוש או תיקון שיש לשמר; משולב בחטיבה 21.

0362-001 — שיוך פרטני: בירור נוסח, מקורות חסרים או שיטת בדיקה עצמאית; משולב בחטיבה 7.

0599-017 — שיוך פרטני: בירור נוסח, מקורות חסרים או שיטת בדיקה עצמאית; משולב בחטיבה 4.

0665-001 — שיוך פרטני: בירור נוסח, מקורות חסרים או שיטת בדיקה עצמאית; משולב בחטיבה 21.

0146-001 — רשומת חתימות/מזהים ומצב קובץ; נשמרת בארכיון; הועבר לארכיון התפעולי.

0146-002 — רשומת חתימות/מזהים ומצב קובץ; נשמרת בארכיון; הועבר לארכיון התפעולי.

0339-006 — רשומת חתימות/מזהים ומצב קובץ; נשמרת בארכיון; הועבר לארכיון התפעולי.

קריאה במקורות המכריעים: מן ההפניה אל ההקשר

מדריכי המקורות שלהלן מפרידים בין מה שנמצא בעד המתועד לבין מה שנותר פתוח. צילומי יתר המקורות אינם מודפסים כאן; התיעוד המקורי נשמר בארכיון. ההסברים הם שכבת עריכה מן המחקר שנשמר, ולא טענה שכל מקור נקרא מחדש בשלב ההפקה הנוכחי.

ששת ימים: שתי ראיות בתוך מנגנון אחד

העדים שלפנינו שומרים את פתיחת הדרוש ואת המשכו, כדי שלא להסתפק במשפטים שנתלשו מן ההקשר. בשאלת המאכל יש שתי קומות: מוצא פי ה׳ המלובש בו, ומעלת השורש בתהו ביחס לחכמת התיקון. האדם מברר את המאכל, והמאכל מוסיף באדם. בלי שתי הקומות האלה קל לחשוב שהטענה מייחסת ללחם הגלוי שכל מפותח, או שהבירור הוא פעולה שאינה משנה דבר אצל המברר.

פסקת המפתח אומרת ששורש המאכלים בעולם התהו למעלה מחכמת התיקון, ומכאן כוחם להוסיף בכוח החכמה. שתי הראיות משולבות באותו הקשר: בשר השור ואחריו הדגן. יש לקרוא את משפטי הקישור ולא רק לסמן את המילים בישרא ודגן. העובדה שהם נמצאים באותו מאמר היא חשובה; העובדה שהם מנומקים באותו יחס היא החשובה יותר. באנגלית: **the foods are rooted above the wisdom of Tikkun and therefore can add to the faculty of wisdom.**

בהשוואה לאגרת נשמרים שלושה הבדלים: סדר הראיות, אבא בלי אמא, וחכמה והשכל לעומת חכמה ודעת. אלה אינם ליקויים במקור אלא גבולות החלתו. הוא מסביר את האפשרות של תוספת שכל מן המזון, ולא מכריע לבדו מדוע כל מילה באגרת נבחרה. תחילת הדרוש היא יג א; אין לבלבל אותה עם יא ג של מצה זו או עם מספר המאמר בתפריט האתר.

המשך הדרוש חשוב למעבר לעבודה. כאשר נפתח יישום לעבודת ה', באים אכילה לשם שמים, בירורי הניצוצות, קריאת שמע ותפילה. השכבה הזאת אינה מבטלת את ההסבר שקדם לה ואינה מתירה להוסיף תנאי כזה למשפט התינוק באגרת. עדי ההקשר נדפסים כדי שהקורא יוכל לראות את המעבר, ולא רק לקבל מן העורך הודעה שהוא קיים.

מצה זו: אבא בקטנות, בלי למזג מאמרים

מאמר זה נשמר בנפרד מפני שבלבול בינו לבין ששת ימים שינה את מצב הראיות ב־R2. העובדה ששניהם בפרשת צו ועוסקים במצה אינה מתירה להעביר פסקה מאחד לשני. פתיח המאמר, הסעיף וההקשר הם שלושה אמצעי זיהוי עצמאיים; מספר תפריט אינו מחליף אותם. הצילומים מאפשרים לבדוק את ההבחנה.

הנקודה הנוגעת לתיק היא קריאת אבא אחרי טעם דגן, המשמשת לביאור מוחין דאבא בקטנות. ידיעה זו אינה מתוארת כהשגה מושגית מלאה של יחס ההולדה. לכן הדימוי הראשוני 'התינוק מבין את יחסו להוריו' הוצרך סיוג. המאמר מסביר כיצד ידיעה ואמונה יכולות להימשך גם במקום שהשגה מפותחת עדיין אינה קיימת. זהו הסבר חיובי, לא רק שלילה של הביאור המוקדם.

הנוסח אבא בלבד מתאים לטיעון המקומי על אבא. מכאן אי אפשר להסיק שהאגרת, המצטטת אבא ואמא, דורשת בהכרח את שני הפרצופים. גם אין להסיק שבלעדיות אבא במאמר הזה שוללת כל משמעות אפשרית לאמא במקום אחר. ההשוואה מלמדת גבול מדויק: יש לנו מקור לפירוש אבא בהקשר מסוים, ואין לנו עדיין מקור המעתיק אותו במלואו למשפט האגרת.

עמודי ההמשך שומרים את מהלך המצה כיחידה. הם אינם ראיה עצמאית לבשר השור, והקורא אינו מתבקש למצוא בהם מה שנמצא ב־L1. ההפרדה בין המאמרים היא חלק מהסבר הדגן עצמו: חיטה בדעת דתהו, דגן בראיות המזון ומצה בקטנות אינם שלושה שמות שכל פרטיהם מתחלפים.

ואכלתם אכול: שיבה, עתיד ומלכות

זהו עד לבדיקת המונח אור חוזר מחוץ למשפט האגרת. האכילה מעלה את הנאכל אל שורשו, והדיון ממשיך אל אכילה לעתיד ואל מצב שלאחר הבירורים. השיתוף בין מזון, העלאה ושיבה מועיל להבנת התבנית, אך אינו מספיק להוכיח זהות של כל המדרגות והמנגנונים. יש לשאול בכל הופעה מה חוזר, מי פועל ומתי.

פסקת העתיד מדברת במלכות ובבחינת כתר ממטה למעלה. לשון נעוץ יוצרת קרבה ממשית לאגרת, המשתמשת אף היא במלכות ככתר ממטה למעלה. אולם באגרת הקו שבסיום רגלי היושר הוא הנושא המפורש של החזרה הנידונה. כאן מדובר במהלך אחר ובזמן אחר. מי שמדלג על ההבדל מציג התאמה מילולית כהוכחת זהות; מי שמוחק את הקרבה מחמיץ מקבילה מסבירה חשובה.

יש להיזהר במיוחד מראשי התיבות א״ח עט״ב. בהקשר הזה הם אשת חיל עטרת בעלה, ואין לפענח את א״ח לבדו כאור חוזר רק מפני שהמונח מופיע בסמוך. מבחן ההקשר קודם לפענוח קיצור מוכר. אותו כלל חל על כל ההשוואה: מילה משותפת מזמינה בדיקה, ולא מעניקה מראש תוצאה.

לצורך הביאור הסופי L2 נשאר גשר חלקי. הוא מראה כיצד בירורים, עלייה לשורש ומלכות ככתר יכולים להשתלב במהלך אחד. הוא אינו המשפט החסר ’דעת דתהו היא אור חוזר של הקו’. צילומי שני העמודים נשמרים כדי שהעתיד וההקשר לא ייעלמו מאחורי ציטוט של שתי מילים.

אמור: הזנת האדם, הנאת המלאכים והפניה מודפסת

הביאור לוהניף הוא המקור המדויק במקום שבו R2 השתמש בטעות בוספרתם. הוא מחבר את הזנת האדם מן הדצ״ח, בירור רוח הבהמה, העלאה למרכבה וגילוי אורות דתהו. לכן חשיבותו אינה רק בהופעת אותו ציטוט זוהר, אלא בכך שהוא מציע הסבר מפורט להנאה שהאגרת מתארת. השולחן והמזבח מצטרפים באותו מהלך, תוך תנאי העבודה הנאמרים בדרוש.

לשון המפתח ב־§ד היא שהמלאכים נהנים מן הקרבנות בהתגלות האורות דתהו אשר משם שורשן. אחריה נדפס ציטוט יסודא ועיקרא והפניה לסוף איהו וחיוהי. התרגום העניני: the angels benefit from the offerings through the revelation of the lights of Tohu, from which they are rooted. הקישור הפרשני חשוב גם אם מחבר ההפניה שבסוף המשפט לא הוכרע.

יש כאן שלוש עובדות נפרדות. תוכן הדרוש נמצא בגוף המודפס. ההפניה לאגרת נמצאת אף היא בדפוס. ייחוס ההפניה לאדה"ז או לעורך אינו נלמד מעצם הימצאותה שם. גם תאריך אמירת דרוש ותאריך כתיבת אגרת אינם בידינו ברמת עדות המאפשרת לפסוק מי הוסיף את המצביע. משום כך הנוסח הקבוע הוא 'בלקוטי תורה נדפס ביאור המקשר'.

עמודי ההקשר כוללים גם את ההפניה ב־§ב למס"ג שבפנימית אדם קדמון ולמצח. R5 זיהה את יעדה התוכני בקונטרס אחרון ד, ולא באגה"ק כ'. כך אותו צילום משמש לבדיקת שתי הפניות שונות, בלי להניח שכל אג"ה שבדרוש מציין אותה אגרת. מידה מיוחדת, שורש בתהו ובירור נבדקים כאן עם L6 ו־K4; אין לקרוא את שלוש המילים כמילים נרדפות.

כי תצא: יסודות, קרבן ושני כיווני עבודה

§א סיפק את העד המפורש לזוגות העליונים: אש היא נפש החי ורוח היא המדבר. התרגום רוח ממללא אינו אסוציאציה שהעורך הוסיף; הוא מובא בדרוש. כך נשתנה מעמד ההסבר מן האפשרי למתועד. ההפניה לפרשת נסכים מראה שיש לקרוא גם את L5, אך עצם ההקבלה אינה תלויה בכך שהקורא הצליח לפתוח את שני האתרים.

§ד משתמש בנעוץ תחלתן בסופן ובסופן בתחלתן כדי לבאר תורה ומצוות. בשורש ההסבר התורה נמשלה למים היורדים, ואילו המצוות קשורות לסוף מעשה במחשבה תחילה. אולם המשך הפסקה חיוני: התורה מביאה לרצוא, המצוות לשוב, והתוצאה היא המשכת כוח האש למטה עד הנפש הבהמית.

תרגום המפתח: through this, the power of the fire above is drawn and spreads downward, reaching the animal soul.

מכאן שאין לשמר את הקיצור תורה רק יורדת ומצוות רק עולות. הוא לוקח קומה אחת ומציג אותה כאילו הייתה כל המאמר. ההבחנה הנכונה היא בין שורש המבנה, תנועת האדם ותוצאת העבודה. כל אחת נושאת כיוון, ולעיתים הכיוון מתחלף. גם תיאור המעשה כעלייה אינו מבטל את תכלית ההמשכה שבו.

הצילומים מקיפים את שני הסעיפים כדי לאפשר לבדוק את המעבר בין יסודות, נפש הבהמית, תורה ומצוות. אין מכאן הוכחה שכל מה שנאמר בכי תצא הוא פירוש מילולי של אגה"ק כ'. יש כאן מקבילה שיש בה אותו מיפוי ואותו אוצר מילים, ושימושיה המקומיים נשמרים. דווקא קריאה מלאה של הסעיף מונעת שימוש מוגזם במשפט יחיד ממנו.

שלח: עד מחזק והפניות בשני כיוונים

L5 חשוב כעד נוסף לחי–אש וכחלק ממערכת הפניות בין דרושים. בסבבים מסוימים אתר אחד נחסם לקורא אחד בעוד קורא אחר השיג גוף דיגיטלי או צילום. לכן פנקס המקורות אינו מסכם את המצב במילה אחת 'נקרא' עבור כל המשתתפים. הוא מציין מי דיווח ומה נשמר. המסקנה על הזוגות אינה נשענת על עד חסום יחיד, מפני ש־L4 ו־L6 מספקים גוף מפורש.

ב־L4 נראתה ההפניה לנסכים. המאסף דיווח גם על ההפניה ההפוכה ב־L5 אל כי תצא. אלה שתי תצפיות, ואין להוכיח אחת מתוך האחרת. העובדה ששני מאמרים עוסקים באש ובנפש אינה מוכיחה שמתקיימת בהם הפניה הדדית. כאשר זו אותרה, היא חיזקה את צירוף המקבילות; מחבר ההפניות עדיין אינו נלמד מכך.

בדרוש זה אש אינה רק טמפרטורה. הדיון בהעלאת אש ובאש האלוקית מקשר קרבן ונפש. יש להבחין בין הסבר שורש החיים לבין יישומו בהתלהבות ובתשוקה בעבודת האדם. ההבחנה מאפשרת להשתמש בחום כהמחשה בלי

להפוך אותו לטעם היחיד של ההקבלה. זהו ההבדל בין המשל המובן לקורא לבין המקור המפורש שהחקירה ביקשה.

העמודים נשמרים כרצף של הקריאה הנדרשת, ולא כראיה לכך שכל מונח ב־L5 זהה למונח באגרת. אין בהם הרשאה להמיר את סיום הקו במערכת של אש בלבד. תרומתם מוגדרת: חיזוק המיפוי, הקשר הקרבן והעבודה, והפניה נוספת המאפשרת לקורא לבדוק את הקשרים בעצמו.

פינחס: העד שמחבר את תחילת היחידה וסופה

זהו לקוטי תורה פינחס, הדרוש צו את בני ישראל. פתיחו גרם לטעות השיוך לפרשת צו, ותיקון R5 נשמר בכל המפתחות. §ג מוסר את ארבעת הזוגות יחד: עפר דומם; מים צומח מפני שהם מצמיחים; אש חי מפני משרתי המרכבה ונפשות בעלי החיים; רוח מדבר על פי רוח ממללא. שלושה זוגות מנומקים, והרביעי נמסר. אין לצמצם את טעם האש לחום גוף בלבד.

§א הוא מבחן נגד לשאלה אחרת: מיכאל באהבה וגבריאל ביראה מתוארים בעולם ברור שכבר נתברר. תרגום המפתח: **a clear world that has already been refined, in which each thing occupies its place.** לכן עצם הייחוד של מידה אינו מעיד על אי־בירור. הראש והרגל שבעולם הברור מובחנים, ואילו בוולד לפני גמר יצירתו הם כלולים יחד במובן אחר. זהירות במילה התכללות היא חלק מן ההכרעה.

ב־§§א–ב מופיעות שתי מובאות הסיום, היום לעשותם ויפה שעה. העולם הזה הוא זירת המעשה והבחירה, ותשובה ומעשים טובים מוסברים מצד הסובב לעומת גילוי ממלא. הקרבה לאגרת חזקה: אותו דיון מחבר עולם גשמי, מעשה, מדרגות, קרבן וסובב. אין הכרח לטעון שזו המקבילה היחידה בספרות או שכל מילה באגרת נועדה להפנות אליה.

ב־§§ג–ד ההעלאה אינה סוף הסיפור. לחמי מבואר במשל הלחם המחזיר חיות לגוף; ריח וניחוח נקשרים להעלאה ולהורדה, והקרבן שונה משאר המצוות גם בגילוי בפועל. ההמשך לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה מסביר מדוע אין

להפריד את המעשה מן הציווי ומן פירושו. הצילומים מדפיסים את ההקשר הזה כדי שהמסקנה על מצוות לא תעמוד על ארבעת הזוגות לבדם.

ואתחנן: ייחוד החיטה בדעת דתהו

המאמר הוא להבין בתוספת ביאור על פי וידעת היום. §ה הוא היעד הנוגע לחיטה ולדעת, והעמודים הקודמים שומרים את רצף הכותרת והסעיפים. מיקום PDF אינו אות טור; ההבחנה הזאת נשמרת גם כאשר שם הקובץ מציע מספר דף. תפקיד העד הוא לאפשר חזרה אל המשפט בתוך יחידתו, ולא להוסיף ודאות שאין בכותרת המצולמת.

המשפט המכריע מייחס את שורש החיטה לדעת דתהו, למעלה מן האדם, ומסביר שאף שנשפלה למטה היא מחיה את האדם וממשיכה בו דעת. תרגום ענייני: wheat is rooted in Daat of Tohu above the human; although it has descended below the human, it gives life and draws knowledge into the person. זה טעם פרטי לחיטה, מעבר להסבר הכללי שכל מאכלי דצ״ח יכולים להוסיף משורשם.

אין להפוך את ההבדל בין טעם פרטי לכללי לתחרות בין מקורות. L1 מסביר כיצד גם דגן וגם בשר מוסיפים שכל; ואתחנן מסביר מדוע חיטה קשורה לדעת. התשובה הפרטית אינה מחייבת שכל בשר מקבל את אותו מיפוי, והתשובה הכללית אינה מייתרת את ייחוד החיטה. ההבחנה הזאת מגינה גם על המילים דגן, לחם ומצה מפני החלפה בלתי מבוקרת.

בהמשך מופיע שימוש במשל לצורך תורה המלובשת בגשמיות. זה מחזק את הרלוונטיות לסיום האגרת, אך אינו זיהוי של דעת דתהו עם אור חוזר הקו. המקור נותן שורש והסבר לתוספת הדעת; האגרת נותנת נימוק בלשון ההארה בתחתית. שתי התרומות יכולות להצטרף בלי שנכריז שהמונחים טכניים זהים.

משנת חסידים: גוף המשנה ופירוש טעם עצו

משנת חסידים נכנס לתיק תחילה דרך קטע משני, ורק לאחר מכן נוספו ציילומים. שינוי אופן הגישה אינו פרט שולי: הוא מאפשר לבדוק אם המשפט שייך לגוף המשנה או לפירוש שלמטה. במהדורה שנשמרה, גוף מסכת ההרכבה מופיע מעל טעם עצו. אין לצטט משפט מן החלק התחתון כאילו היה בהכרח לשון המשנה עצמה.

המיפוי שנדון במחקר קרוב לעץ חיים: המדבר נמשל לחלק האש ביחס לשאר היסודות. מכאן אין אישור פשוט לסדר האגרת. עם זאת, הדיון בהרכבת כל נברא מכל היסודות מסייע להפריד בין חלקים מרכיבים לבין מחלקות נבראים. זו תרומה אמיתית גם כאשר המקור אינו פותר את השאלה שבגללה נפתח.

לא נמצא בתיק משפט של מחבר האגרת האומר במפורש כיצד להשוות את שני המיפויים. לכן גוף משנת חסידים אינו משמש היתר להגיה חי־אש למדבר־אש באגרת, ואף לא הוכחה שההבדל חסר משמעות. תפקידו הוא עד משווה: הוא מראה מה נאמר במערכת האחרת ובאיזה סוג של לשון נאמר. הטענה הרחבה יותר דורשת ראיה נוספת.

הציילומים כוללים את רצף המסכת כדי לאפשר הבחנת פרקים, גוף ופירוש. הכותרת משנת חסידים שער נ אינה תקינה: שער נ שייך למראה המקום בעץ חיים. הפרדת שמות הספרים, הפרקים והפירושים היא תנאי לשימוש ברעיון המשותף. חוברת עיון אינה יכולה להחליף דיוק ביבליוגרפי בנוסח מעורב גם כאשר הכוונה הכללית מובנת.

בדיקות חוזרות במהדורה זו

נבדקו מחדש בנוסחים דיגיטליים: גוף איגרת כ׳ לעניין נוכחות הפרסא ורצף תיאורי הקו; פתיחת איגרת ט״ו לעניין זיווג זו״ן דעשיה; ועץ חיים מ״ז ה׳ לעניין ההבדל בין זיווג עליון המזין את התחתון לבין או״א המקומיים. בדיקות

אלה מחזקות את ההבחנות המפורשות בדיון, אך אינן משלימות את יישוב שאלת ההולדה בכל המקורות.[548]

548. בדיקה במהדורה זו: ויקיטקסט, תניא חלק ד כ, תניא חלק ד טו, ועץ חיים שער מז פרק ה; נוסחים דיגיטליים שנפתחו ב־25.9.2026 https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_כ ; https://he.wikisource.org/wiki/תניא_חלק_ד_טו ; https://he.wikisource.org/wiki/עץ_חיים/שער_מז/פרק_ה . אין זו בדיקת דפוסים חדשה.

אור התורה – שלוש דוגמאות לעדי מקור

שלושת הצילומים להלן מובאים כדוגמה לדרך בדיקת המקורות בלבד. יתר הצילומים הוצאו מגוף המהדורה; הם נשמרים בארכיון המקורי. אין לראות בדוגמאות אישור גורף לכל ציטוט בספר.

שבארץ שבו מלובש מאמר האלקי תדשא הארץ דשא כו' מוימ"ב ע"כ תמיד בכח המאמר האלקי הזה הוא מצמיח עד אין שיעור והפסק, רק שאין כח בארץ להוציא צמחה מפני שכח הצומח שבה צריך התעוררות מן המשפיע העליון אשר בשמים ממעל והן המזלות הקבועים בשמים, הנה לזה אמר שאין לך עשב למטה בארץ שאין לו מזל המכה ואומר לו גדל, ופי' הכאה זו, היינו שמעורר בהכאה זו לכח הצומח המלובש בעשי' זה שיצמיח את העשב והוא מ"ש ואומר לו גדל כו', וזהו דמיון להביא בחי' המשכת מ"ד לעורר העלאת מ"נ כי הצמיחה מכח הצומח מלמטה למעלה דומה להעלאת מ"נ שעולה מן המקבל וצ"ל המשכת מ"ד מן המזל לעורר העלאה זאת כו' (וכך הוא בזוג גשמי שמעורר הזכר לנקבה לחממה שתוכל להזריע תחלה כו' וכמ"ש במ"א בפי' כתיש כתישין כו'), וכמו"כ ענין המשכת גשמים בארץ ג"כ להוציא כח הצומח שבארץ מן ההעלם לגילוי כמ"ש בגשמי' והרוה את הארץ והולידה והצמיחה כו' וכמ"ש במ"א, וההפרש בין בחי' מ"ד הראשון לבחי' מ"ד השני הוא שזה בא בבחי' החיצוני' וזה בא בבחי' הפנימי' כו', וככה יובן בכל בחי' משפיע ומקבל הרוחני' למעל' כמו המזלות שמקבלים משמרי האופנים והאופנים והמלאכים מקבלי' דין מן דין בדרך עו"ע כידוע דהיינו שהמלאך מקבל השפעתו מעליון הימנו בהכרח שיעלה מ"ן לעליון הימנו תחלה כי רוח אייתי רוח ואמשיך רוח כדרך כל משפיע ומקבל, אך כדי שיוכל התחתון להעלות מ"נ בהכרח שיומשך תחלה כח ועוז מעליון לתחתון שיוכל להעלות מ"נ והיינו ג"כ ג' מדרגות הנ"ל מ"ד ומ"נ ומ"ד כו', וכך הוא בכל המשכת והשפעת עילה לעלול עד רום המעלות.

ומעתה הנה יובן ענין שרש קנין דשמו"א הנ"ל, דהנה מבואר למעלה שבחי' ג' מדרגות הנ"ל מ"ד ומ"נ ומ"ד היינו ג"כ בחי' קנין כמו קנין הגשמי שהקונה נותן הכסף והוא בחי' המשכת מ"ד כדי שיוכל להיות העלאת הדבר לרשות הקונה ע"י משיכה כו' כנ"ל, וכך הוא למעלה מעלה עד רום המעלות ובכל העלא' העלול לגבי העילה ובכללות נק' קנין שמים וארץ הן בחי' משפיע ומקבל למטה וכך הוא עד רום המעלות דהיינו עד שרשם ומקורם הראשוני' לכל השתלשלות העולמות שהן בחי' או"א דאצי' בבחי' יחוד וזיווג החיצוני' לצורך שפע העולמות שיקבל מזו"נ שנק' שמים וארץ (ועמ"ש מענין קונה שמו"א בתו"א פ' תרומה בד"ה מי יתנך כאח לי גבי אמצאך בחוץ, והנה ג"ע העליון ותחתון נק' ג"כ שמים וארץ ובחי' כי כל בשמים ובארץ דאחיד בשמיא וארעא זהו ענין קנין שמים וארץ), נמצא לפי הנ"ל סדר הקנינים תורה קנין א' זהו שהתורה קדמה שני אלפים שנה לעולם אשר בחי' אלפים אלו הוא אאלפך חכ' אאלפך בינה, והוא ענין יחוד פנימי דחו"ב ששרשו נמשך מלמעלה מעלה וזהו ונוצר חסד לאלפים שהוא בחי' חסד שלמעלה מסדר השתלשלות, ונוצר אותיות צנור ואותיות רצון, שנמשך הרצון העליון בבחי' צנור להתלבש בשני אלפים הנ"ל שהיא התורה ועמ"ש מענין ונוצר חסד בת"א פ' יתרו בד"ה מראיהם ומעשיהם, ומ"ש מענין צנור ורצון בד"ה בשלח פרעה, ומענין לאלפים בפ' מקץ גבי ענין שמונה נסיכי אדם, אח"כ שמים וארץ קנין א' הוא יחוד

יובן שהמזל המכה בו ואומר לו גדל הוא ענין מזלות הנמשכים ממו"ס ועמ"ש בד"ה שינייך כעדר הרחלים עכ"ה), אך ענין שפע העדן בגן הזה הוא במדה וקצבה משי"ב שהם ו"ק דאצי' (עמ"ש בד"ה והי' מדי חדש בחדשו) ועז"נ ויטע ה' אלקים גן בעדן אשר ב' שמות הוי' אלקים הם עד"מ כמו המזל המכה בהנטיעות כו' וע"כ גם קודם שנברא אדה"ר הי' הג"ע הנמשך מבינה שבמל' דאצי' וזהו ונהר יוצא מעדן כו', וזהו ענין ענג ר"ת עדן נהר גן, אך ע"י תומ"צ ממשיכים תוס' אור בג"ע והיינו ענין ויניחהו בג"ע לעבדה ולשמרה, ועד"ז נא' אם בחוקותי תלכו כו' ונתתי גשמיכם בעתם כו', ועץ השדה יתן פריו דקאי ג"כ על צמיחת האורות בג"ע, והגם שבלא"ה הג"ע נצמח בו תענוג העליון הנק' נטיעת הגן וכמ"ש במ"א עפ"י המדרש פ' קדושים פכ"ה ע"פ ונטעתם מתחלת ברייתו של עולם לא נתעסק הקב"ה אלא במטע תחילה שנאמר ויטע ה' אלקים גן בעדן כו' שזהו ע"ד כי האדם עץ השדה שבחי' אדם שעל הכסא נק' עץ השדה כו', והוא ז"א דאצי' וזהו הנטיעות שבגן ושרש המשכה זו מבחי' עדן שהוא חכ'.

אך י"ל כי ידוע שביחוד חו"ב שה"ע ונהר יוצא מעדן יש ב' בחי' מה שנמשך תמיד חוק הקצוב זהו מחו"ב עצמן אבל מה שהחכ' מקבל אור חדש מא"ס ומאיר בבינה זהו נמשך ע"י אתעדל"ת וכמ"ש מזה בלק"ת בשה"ש בביאור השני שע"פ יונתי בחגוי פ"ג, וזהו ענין ויניחהו בג"ע לעבדה ולשמרה והיינו ג"כ כמ"ש בזהר באדר"ז דר"צ ע"א האי חכמתא איקרי עדן והאי עדן אתמשך מעדן עילאה סדכ"ס הנ"ל, והמשכה זו מעדן עילאה זהו ע"י תומ"צ. והענין י"ל עפ"י מ"ש במ"א בענין אין לך עשב מלמטה שאין לו מזל כו' והנה גבוה מעל גבוה שומר שהמזל מקבל מלמעלה יותר כו', והמקור לכולן הוא דבר ה' ממאמר תדשא הארץ דשא כו' עץ פרי כו', ונז' מזה ג"כ בקצרה בלק"ת בד"ה כי תצא דרוש הראשון פ"ב, ועד"ז בענין נטיעות הג"ע הנה יש לכ"א ג"כ מזל מלמעלה מאצי' המגדלו, ואפ"ל שזהו ענין כי האדם ז"א דאצי' הוא שרש עץ השדה שבג"ע, אך כי גבוה מעל גבוה שומר כו' ושרש המשכה זו הוא ג"כ מדבר ה' היינו מל' דא"ק שנעשית עתיק וכתר לאצי', וזהו נמשך ע"י דבר ה' שבתורה וכמ"ש ודברי אשר שמתי בפיך דפי' הרמ"ז פ' בראשית דף ד' סע"א דהיינו מל' דא"ק כו', ועד"ז נת' בסידור ע"פ ישלח דברו וימסם כו', וזהו ואשים דברי בפיך כו' לנטוע שמים וליסוד ארץ היינו שעי"ז ממשיכים תוס' אור בג"ע העליון הנק' שמים ובגעה"ת הנק' ארץ, וזהו דענין כי גבוה מעל גבוה שומר בקהלת סי' ה' פי' ברבות בשלח ס"פ כ"ג דקאי על חיות המרכבה וגבוהים עליהם קאי על ע"ס או על מלכות שמים וכמו שנק' שם אלקים לשון רבים ע"ד אלקים קדושים הוא וכן מפורש במד"ר בקהלת דצ"ו ע"ב וגבוהים עליהם זה הקב"ה עו"ש זה חי העולמים מלך, ובת"ז תיקון ע' דקכ"ו ע"ב פי' כי גבוה מעל גבוה הם זו"נ דאצי' שהם הוי' ואדנ"י וגבוהים עליהם הם חו"ב דאצי' ובסה"מ סי' ב' פי' כי גבוה מעל גבוה הם ע"ס דאצי' וע"ס הגנוזות כו' וע' בזהר בראשית דכ"ג ע"א, אלא במדרש מיירי לענין ההשפעות הנמשך בעוה"ז ששרש השפעה זו נמשך מד' חיות המרכבה כמ"ש מזה בלק"ת בשה"ש בד"ה לבבתני אחותי, וע"כ עליהם נא' כי גבוה מעל גבוה כו' וכנ"ל. וכמ"כ עד"ז לענין ההשפעות שבג"ע יש ג"כ גבוה מעל גבוה שומר וע"ז פירשו דקאי על ע"ס דאצי' ולמעלה יותר כו' וכנ"ל.

קיצור. ענין אקב"ו, מוסיפין אור באצי', ענין ג"ע שהזיו שבו הוא ע"ד אין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה המכה בו, והוא במדה וקצבה וע"י תומ"צ מוסיפין אור כו', כי ביחוד חו"ב ונהר יוצא מעדן יש ב' בחי', מקור ושורש, מזל המכה בעשב, הנה גבוה מעל גבוה שומר ע"ד מאמר תדשא הארץ שבע"מ וגבוה מעל גבוה הם חיות המרכבה, ועד"ז בנטיעות שבג"ע שהם הארת ע"ס דאצי' שבבריאה יש גבוה מעל גבוה שומר זו"נ ואו"א עד מל' דא"ק שנעשית עתיק לאצילות ושם נק' עדן עילאה.

במ"ש בסעיף א' שע"י המצות לעבדה ולשמרה מוסיפים אור בג"ע יותר מעצם בחי' הג"ע. אפ"ל כי הנה מבואר במ"א מ"ש ויטע ה' אלקים גן כו' כי בבריאת העולם נאמר רק שם אלקים כמ"ש בלק"ת מזה בד"ה באתי לגני ובג"ע נאמר ויטע ה' אלקים שם מלא הרי נז' גם שם הוי' ולכן נא' ע"ז ישבעו עצי הוי', אך הנה כתיב אז תתענג על הוי' על דוקא ע"ד שנת' בפי' ותתפלל חנה על הוי' בת"א ס"פ משפטים בד"ה לא תהי' משכלה ועקרה וע' בסידור שער השבת בד"ה זהר פ' יתרו דפ"ח ע"ב יעו"ש באריכות דפי' על הוי' היינו למעלה משם הוי', ולכן ארז"ל קוב"ה אתי לאשתעשע בג"ע עם צדיקייא כיון שמקור העונג נמשך מבחי' שלמעלה משם הוי', ועמ"ש מזה על זהר פ' אחרי דס"ז ע"ב ד"ה כאיל תערוג על אפיקי מים יעו"ש, והמשכה זו מבחי' על הוי' נמשך ע"י עסק התומ"צ למטה וכמ"ש מזה בלק"ת סוף שה"ש בד"ה כי כאשר השמים החדשים פ"א ופ"ב, וזהו ענין התוס' אור שממשיכים בג"ע ע"י התומ"צ וזהו ענין נועם הוי' וכמ"ש מזה בד"ה ראו כי הוי' נתן לכם את השבת, גם אפ"ל התוס' אור בג"ע כי ועץ החיים בתוך הגן, אך בחי' אין גבוה ונעלה מעץ החיים כמ"ש בזהר ח"ג פ' שלח דקנ"ח ע"ב ע"פ היש בה עץ אם אין דבחי' אין זהו ע"ק וא"כ ע"י המצות תרי"ג דאורייתא עם ז' מצות דרבנן שהם בבחי' כתר לכן ע"ז נמשך מבחי' אין בהעץ חיים, והיינו ע"י ונהר יוצא מעדן יובל שמו חיים שמו בזח"ג פ' אחרי דנ"ח, ועיין בלק"ת פ' ואתחנן בד"ה וזאת המצוה שע"י המצוה ממשיכים יחוד סובב וממלא וא"כ ויטע ה' אלקים גן י"ל האיר בו ממכ"ע בגילוי ולא כמו בעולמות שגם ממכ"ע מוסתר כמ"ש בת"א פ' חיי שרה ע"פ ואברהם זקן, אך המשכת תוס' אורות בג"ע היינו יחוד סוכ"ע וממכ"ע שהוא הגילוי מבחי' סוכ"ע כו'. וזהו ענין ויניחהו בג"ע לעבדה ולשמרה וארז"ל אלו הקרבנות כי בקרבנות נא' ריח ניחוח להוי' שע"י העלאת מ"ן מבירור נה"ב שזהו ענין ריח ע"ז ממשיכים ניחוח להוי' דהיינו המשכה בשם הוי' כמ"ש בלק"ת בשה"ש בד"ה לבתתני אחותי כלה ושם פ"א ובהקיצור, ובסוף דרושי שמע"צ בד"ה והקרבתם אשה עולה ריח ניחוח, ולכן הביהמ"ק נק' ג"כ גן כמשארז"ל ע"פ באתי לגני אחותי כלה כי זהו ע"ד ויניחהו בג"ע לעבדה ולשמרה שע"ז ממשיכים תוס' אור בג"ע כנ"ל, והקרבנות הן רו"ש כמ"ש בלק"ת פ' שלח בדרוש פ' נסכים ועכשיו התפלה במקום קרבנות יעו"ש, בענין כל הקורא ק"ש בלא תפילין כו'. אך ענין